GAZİ ÜNİVERSİTESİ
Gazi
1926
95.yıl

ULUSLARARASI GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ KONGRESİ

Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"

15-17 Aralık 2021

PROGRAM VE ÖZET KİTABI

ÇEVRİM İÇİ KONGRE

www.saglikbilimlerikongresi.com

DAVET

Değerli Katılımcılar,

Sizleri Kongre Düzenleme Kurulu olarak 15 Aralık - 17 Aralık 2021 tarihlerinde çevrimiçi olarak düzenleyeceğimiz "Gazi Uluslararası Sağlık Bilimleri Kongresi" ne davet etmekten büyük bir mutluluk ve onur duymaktayım.

Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ev sahipliğinde, Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe" temasıyla gerçekleştireceğimiz kongremizde akademisyenler ile birlikte, klinikte çalışan sağlık profesyonelleri ile alandaki güncel gelişmeleri paylaşmayı ve işbirliklerini artırmayı hedefledik. Ayrıca, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, Beslenme ve Diyetetik, Hemşirelik, Sosyal Hizmet, Dil ve Konuşma Terapisi ve Odyoloji Bölümlerinde eğitimini sürdüren tüm öğrencilerin mesleki ufuklarını genişletmeye yönelik önemli konular yer verdik.

Alanında uzman birçok ulusal ve uluslararası konuşmacının yer alacağı kongremizde transdisipliner çalışma modelini benimseyerek, birçok konferans, panel ve kurslara yer verdik. Sözel ve poster bildirilerin de yer alacağı kongremize gönderilen çalışmaların Gazi Sağlık Bilimleri dergisinde yayınlanacağını bildirmek isterim.

Kongrenin, alana gönül vermiş tüm sağlık ve eğitim çalışanlarının bilgi birikimlerine katkıda bulunulacağı, farklı bakış açıları ile yeni fikirlerin paylaşılacağı, çok disiplinli çalışmalar için temellerin atılacağı bir toplantı olmasını hedefliyoruz.

Katılımınız ve katkılarınız ile zenginleşecek olan "Gazi Uluslararası Sağlık Bilimleri Kongresi" nde sizlerle görüşmek dileğiyle, saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Bülent ELBASAN

Kongre Başkanı

KURULLAR

KONGRE ONURSAL BAŞKANI

Prof. Dr. Musa YILDIZ

KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Bülent ELBASAN

KONGRE BİLİMSEL SEKRETERYA

Prof. Dr. Makbule GEZMEN KARADAĞ

Prof. Dr. Zehra GÖÇMEN BAYKARA

KONGRE SEKRETERYASI

Doç. Dr. Nihan KAFA

Dr. Öğr. Üyesi Özlem CANBOLAT

KONGRE DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Fatma ARPACI

Prof. Dr. Sultan AYAZ ALKAYA

Prof. Dr. Zehra GÖÇMEN BAYKARA

Prof. Dr. Saniye BİLİCİ

Prof. Dr. Bülent ELBASAN

Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL

Prof. Dr. Bülent GÜNDÜZ

Prof. Dr. Makbule GEZMEN KARADAĞ

Prof. Dr. Eda KÖKSAL

Prof. Dr. Deran OSKAY

Doç. Dr. Ömer Faruk CANTEKİN

Doç. Dr. Nihan KAFA

Doç. Dr. Şengül YAMAN ÖZBİR

Dr. Öğr. Üyesi Özlem CANBOLAT

** Soyadına göre sıralanmıştır.*

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Zulayxo Abduxalinovna Kadirova, *Taşkent Devlet Şarkşinaslık Üniversitesi*
Prof. Dr. Gamze Akbulut, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Yasemin Akdevelioğlu, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Ebru Akgün Çıtak, *Başkent Üniversitesi*
Prof. Dr. Belgin Akın, *Lokman Hekim Üniversitesi*
Prof. Dr. Songül Aksoy, *Lokman Hekim Üniversitesi*
Prof. Dr. Sibel Aksu Yıldırım, *YÖKAK Başkan Yardımcısı*
Prof. Dr. Candan Algun, *Medipol Üniversitesi*
Prof. Dr. Naime Altay, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Neriman Aral, *Ankara Üniversitesi*
Prof. Dr. Sultan Ayaz Alkaya, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Tülay Başak, *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Prof. Dr. Leyla Baysan Arabacı, *İzmir Katip Çelebi Üniversitesi*
Prof. Dr. Erol Belgin, *Medipol Üniversitesi*
Prof. Dr. Naile Bilgili, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Saniye BİLİCİ, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Meral Boşnak Güçlü, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Hülya Bulut, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Gonca BUMİN, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Chris Burtin, *Hasselt University*
Prof. Dr. Nurcan Çalışkan, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Seyit Çıtaker, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Satı Demir, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. İrem Düzgün, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Dilek Ekici, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Bülent Elbasan, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Firdevs Erdemir, *Yakın Doğu Üniversitesi*
Prof. Dr. Ali Fuat Ersoy, *Karabük Üniversitesi*
Prof. Dr. Makbule Gezmen Karadağ, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Zehra Göçmen Baykara, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Hülya Gökmen Özel, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Zehra Gölbaşı, *Lokman Hekim Üniversitesi*
Prof. Dr. Arzu Güçlü Gündüz, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülay Günay, *Karabük Üniversitesi*
Prof. Dr. Bülent Gündüz, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Nevin A. Güzel, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Yu-Yun Hsu, *National Cheng Kung University*
Prof. Dr. Velittin Kalınkara, *Pamukkale Üniversitesi*
Prof. Dr. Mevlude Karadağ, *Yüksek İhtisas Üniversitesi*
Prof. Dr. Ayşe Karaduman, *Lokman Hekim Üniversitesi*
Prof. Dr. Azize Karahan, *Başkent Ünversitesi*
Prof. Dr. Hülya Kayıhan, *Biruni Üniversitesi*
Prof. Dr. Yusuf Kemal Kemaloğlu, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. İlke Keser, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Ebru Kılıçarslan Törüner, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Gül Kızıltan, *Başkent Üniversitesi*
Prof. Dr. Yeter Kitiş, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Eda Köksal, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Maviş Emel Kulak Kayıkçı, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Berna Simten Malhan, *Başkent Üniversitesi*
Prof. Dr. Haldun Oğuz, *Yüksek İhtisas Üniversitesi*
Prof. Dr. Deran Oskay, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Cengiz Özbesler, *Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*
Prof. Dr. Esra Özcebe, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Leyla Özdemir, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Yasemin Özkan, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Emine Özmete, *Ankara Üniversitesi*
Prof. Dr. Ülkü Polat, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Eda Purutçuoğlu, *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Prof. Dr. Mike Rayner, *University of Oxford*
Prof. Dr. A. Gülçin Sağdıçoğlu Celep, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Habibe Şahin, *Erciyes Üniversitesi*
Prof. Dr. Sanem Şahlı, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Sevilay Şenol Çelik, *Koç Üniversitesi*
Prof. Dr. Ayten Şentürk Erenel, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Sultan Taşçı, *Erciyes Üniversitesi*
Prof. Dr. Sevinç Taştan, *Doğu Akdeniz Üniversitesi*
Prof. Dr. Nilüfer Tek, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Zeynep Tezel, *Kırıkkale Üniversitesi*

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Ayfer Tezel, *Ankara Üniversitesi*
Prof. Dr. Zeynep Ustunol, *Michigan State University*
Prof. Dr. Özlem Ülger, *Hacettepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Sutay Yavuz, *Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi*
Prof. Dr. Hilal Yıldıran, *Gazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Elanur Yılmaz Karabulut, *Erzurum Teknik Üniversitesi*
Prof. Dr. Baran Yosmaoğlu, *Başkent Üniversitesi*
Doç. Dr. Duygu Ağagündüz, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Selda Başar, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Öznur Büyükturan, *Ahi Evran Üniversitesi*
Doç. Dr. Ömer Faruk Cantekin, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Ayhan Dağ, *Türkiye Diyetisyenler Derneği Başkanı*
Doç. Dr. Hüsne Demirel, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Cristina Faludi, *Babeş-Bolyai University*
Doç. Dr. Sevil Güler, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Zeynep Hazar Kanık, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Hsiao Ying Hung, *National Cheng Kung University*
Doç. Dr. Nihan Kafa, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Alev Keser, *Ankara Üniversitesi*
Doç. Dr. Gizem İrem Kınıklı, *Hacettepe Üniversitesi*
Doç. Dr. Nevra Koç, *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Doç. Dr. Sevinç Kutlutürkan, *Ankara Üniversitesi*
Doç. Dr. Özge Küçükerdönmez, *Ege Üniversitesi*
Doç. Dr. Huan-Fang Lee, *National Cheng Kung University*
Doç. Dr. Nicoleta Neamtu, *Babeş-Bolyai University*
Doç. Dr. Leyla Özgen, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Emel Sönmezer, *Atılım Üniversitesi*
Doç. Dr. Devrim Tarakçı, *Medipol Üniversitesi*
Doç. Dr. Şengül Yaman Sözbir, *Gazi Üniversitesi*
Doç. Dr. Suna Yılmaz, *Ankara Üniversitesi*
Dr. Öğretim Üyesi Şenay Altınyay, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Öğretim Üyesi Özlem Canbolat, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Öğretim Üyesi Zorița Diaconeasa, *Universitatea de Ştiințe Agricoleşi Medicină Veterinară*
Dr. Öğretim Üyesi Zeynep Tuna, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Öğretim Üyesi Melek Volkan Yazıcı, *Yüksek İhtisas Üniversitesi*
Dr. Öğretim Üyesi Emine Yassıbaş, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Güzide Atalık, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Büşra Ayhan, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Feride Ayyıldız, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Şadiye Bacık Tırank, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Feride Ercan, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Zuhal Erdoğan, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Evrim Eyikara, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Marco Gastaldo, *Isokinetic Center*
Dr. Nevra Kalkan, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Tuğba Karataş, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Müşerrefe Nur Keleş, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Melis Keskin Yıldız, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Merve Kızılırmak Tatu, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Işık Sibel Küçükünal, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Hande Mortaş, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Semra Navruz Varlı, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Çağla Özkul, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Sıdıka Pelit Aksu, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Çiğdem Sarı Öztürk, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Elif Sözeri Öztürk, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Gurbet İpek Şahin Kamışlı, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Bilgehan Tekin Dal, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Fabrizio Tencone, *Isokinetic Center*
Dr. Kamile Uzun Akkaya, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Mehtap Uzun Aksoy, *Gazi Üniversitesi*
Dr. Gökhan Yazıcı, *Gazi Üniversitesi*
Iustina Moldovan, *Cluj for Life Association, Cluj-Napoca*
Elena Răscolean, *Babeş-Bolyai University*
Michele Romano, *Isıco*

** Unvan ve Soyadına göre sıralanmıştır.*

Bilimsel Program

15 Aralık 2021, Çarşamba

10.00-11.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Doç.Dr. Sevil GÜLER, Dr. Feride ERCAN***
2. SALON Diğer	***Moderatörler: Dr. Öğr.Üyesi Umut APAYDIN, Dr. Süleyman KÖSE***

11.00-12.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Dr.Öğr. Üyesi Deniz ÖZTÜRK, Dr. Evrim EYİKARA***
2. SALON Diğer	***Moderatörler: Dr. Semra NAVRUZ VARLI, Dr. Müserrefe Nur KELEŞ***

13.00-14.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Doç.Dr. Şengül YAMAN SÖZBİR, Dr. Tuğba KARATAŞ***
2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	***Moderatörler: Doç.Dr. Zeynep HAZAR, Dr. Öğr. Üyesi Erkan EROL***

14.00-15.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Prof.Dr. Ülkü POLAT, Dr. Nevra KALKAN***
2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	***Moderatör: Dr. Öğr.Üyesi Zeynep TUNA***

15 Aralık 2021, Çarşamba

15.00-16.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Dr. Öğr. Üyesi Özlem CANBOLAT, Dr. Sıdıka PELİT***
2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	***Moderatör: Dr. Gökhan YAZICI***

16.00-17.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	***Moderatörler: Dr. Çağla ÖZKUL, Öğr. Gör. Dr. Kamile UZUN AKKAYA***

19:00-21:30 KURS

1. SALON Hemşirelik Bölümü	**Yüksek Frekanslı Göğüs Duvarı Osilasyonu, Nöromüsküler Hastalıklarda Öksürüğün Değerlendirmesi ve Öksürük Makinasi (Cough Assist) Kursu** ***Kurs Koordinatörü: Prof. Dr. Meral BOŞNAK GÜÇLÜ***
2. SALON Odyoloji Bölümü	***Çocuklarda Santral İşitsel İşlemleme Bozukluklarında Değerlendirme*** ***Kurs Koordinatörü: Öğr. Gör. Dr. Işık Sibel KÜÇÜKÜNAL***

16 Aralık 2021, Perşembe

10.00-10.30 **AÇILIŞ**
Açılış Konuşmaları
Prof. Dr. Bülent ELBASAN, *Kongre Başkanı*
Prof. Dr. Musa YILDIZ, *Gazi Üniversitesi Rektörü*

10.30-11.00 **Açılış Konferansı: Teoriden Pratiğe COVID-19 Pandemisi**
Moderatörler: Prof. Dr. Ahmet SALTIK, Prof. Dr. Bülent ELBASAN

	Enfeksiyon Hastalıkları Boyutuyla	*Prof. Dr. Esin ŞENOL*
	Halk Sağlığı Boyutuyla	*Prof. Dr. Seçil ÖZKAN*
11.00-11.15	Ara	

11.15-12.00 **Ortak Panel: Sağlık Hizmetlerinde Teknolojinin Kullanımı**
Moderatörler: Prof. Dr. Evren YAŞAR, Prof. Dr. Özlem ÜLGER

	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Teknolojileri	*Prof. Dr. Zübeyir SARI*
	Yoğun Bakım Hastalarında Glisemik Kontrol: Bilgisayar Destekli Protokol	*Dr. Öğr. Üyesi Özlem CANBOLAT*
	Odyolojide Uzaktan Hasta Yönetimi-Kablosuz Yaşam	*Dr. Ahmet PARLAK*
12.00-12.15	Tartışma – Sorular	
12.30-13.30	Ara	

13.30-14.15 **PARALEL KONFERANS OTURUMLARI**

1. SALON Beslenme ve Diyetetik Bölümü	**Novel Delivery Systems of Antocyanins In Vitro** ***Moderatörler: Prof. Dr. Habibe ŞAHİN, Doç. Dr. Duygu AĞAGÜNDÜZ*** *Konuşmacı: Assistant Professor Zorița DIACONEASA*
2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	**COVID-19' da Pulmoner Rehabilitasyon** ***Moderatörler: Prof. Dr. Meral BOŞNAK GÜÇLÜ, Prof. Dr. Sema SAVCI*** *Konuşmacı: Professor Chris BURTIN*
3. SALON Hemşirelik Bölümü	**Nursoloji-Hemşirelik Bilimi** ***Moderatör: Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL, Prof. Dr. Naime ALTAY*** *Konuşmacı: Prof. Dr. Firdevs ERDEMİR*

16 Aralık 2021, Perşembe

4. SALON
Odyoloji Bölümü

İşitme ve Konuşma Bozukluklarında Müzikal Algı Yaklaşımı
Moderatörler: Prof. Dr. Yusuf K. KEMALOĞLU, Prof. Dr. Haldun OĞUZ
Konuşmacı: Prof. Dr. Sanem ŞAHLI

5. SALON
Sosyal Hizmet Bölümü

Migration
Moderatör: Doç. Dr. Ömer Faruk CANTEKİN
Konuşmacı: Professor Zulayxo ABDUXALİNOVNA KADİROVA

14.15-14.30 Ara

14.30-15.45 PARALEL PANEL OTURUMLARI

1. SALON
Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Diyetisyen Bakış Açısıyla Güncel Diyetler
Moderatörler: Prof. Dr. Gül KIZILTAN, Prof. Dr. Saniye BİLİCİ

Aralıklı Açlık	*Prof. Dr. Murat BAŞ*
Ketojenik ve yüksek proteinli diyetler	*Doç. Dr. Alev KESER*
Glutensiz diyet modelleri	*Doç. Dr. Özge KÜÇÜKERDÖNMEZ*

2. SALON
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Teknolojik Rehabilitasyon Gelişim Süreçleri
Moderatörler: Prof. Dr. Nevin Aysel GÜZEL, Doç. Dr. Muhammed KILINÇ

Proje Geliştirme Süreçleri	*Rıdvan GENÇ*
Fizyoterapist Bakış Açısıyla Sağlıkta Teknolojik Ürün Geliştirme	*Dr. Gökhan YAZICI*
Mühendislik Bakış Açısıyla Sağlıkta Ürün Geliştirme	*Andaç GÜZEL*

3. SALON
Hemşirelik Bölümü

Geleceğe Yön Vermede Hemşirenin Gücü
Moderatörler: Prof. Dr. Naile BİLGİLİ, Prof. Dr. Sultan AYAZ ALKAYA

Politik Güç	Doç. Dr. Manar ASLAN
Örgütsel Güç	Prof. Dr. Sevilay ŞENOL
Uzmanlık Gücü	Asuman SALKAYA

16 Aralık 2021, Perşembe

4. SALON
Odyoloji Bölümü

Pediatrik Odyoloji, Pediatrik Dil ve Konuşma Bozuklukları
Moderatörler: Prof. Dr. Esra ÖZCEBE, Doç. Dr. Suna YILMAZ

Pediatrik İşitme Kayıplarında Temel Yaklaşım ve Erken Tanı	*Dr. Melis KESKİN YILDIZ*
Pediatrik Konuşma Bozukluklarına Temel Yaklaşım	*Dr. Şadiye BACIK TIRANK*
Pediatrik Yutma Bozukluklarına Temel Yaklaşım	*Uzm. Dil ve Konuşma Terapisti Hakan GÖLAÇ*
Pediatrik Ses Bozukluklarında Terapi	*Dr. Güzide ATALIK*

5. SALON
Sosyal Hizmet Bölümü

Yerinde ve Sağlıklı Yaşlanma
Moderatörler: Prof. Dr. Zeynep TEZEL, Prof. Dr. Fatma ARPACI

Sağlıklı ve Aktif Yaşlanma	*Prof. Dr. Nazmi BİLİR*
Yaşlı Yaşamında "Yer" ve "Sağlık Etkisi"	*Prof. Dr. Velittin KALINLARA*
Dijitalleşmiş Toplumda Yerinde Yaşlanma	*Prof. Dr. Ayşe CANATAN*

15.45-16.00 Ara

16.00-17.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON
Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Moderatörler: Dr. Öğr. Üyesi Emine YASSIBAŞ, Dr. Hande MORTAŞ

2. SALON
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Moderatörler: Prof. Dr. Arzu GÜÇLÜ GÜNDÜZ, Doç. Dr. Selda BAŞAR

3. SALON
Hemşirelik Bölümü

Moderatörler: Prof. Dr. Ülkü POLAT, Dr. Zuhal ERDOĞAN

4. SALON
Odyoloji Bölümü

Moderatör: Dr. Işık Sibel KÜÇÜKÜNAL

5. SALON
Sosyal Hizmet Bölümü

Moderatör: Doç. Dr. Leyla ÖZGEN

16 Aralık 2021, Perşembe

16.00-17.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON Beslenme ve Diyetetik Bölümü	***Moderatör: Doç. Dr. Duygu AĞAGÜNDÜZ***
2. SALON Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü	***Moderatör: Doç. Dr. Selda BAŞAR***
3. SALON Hemşirelik Bölümü	***Moderatörler: Doç. Dr. Sevil GÜLER, Dr. Çiğdem SARI ÖZTÜRK***

19:00-21:30 KURS

1. SALON Beslenme ve Diyetetik Bölümü	**Enteral-Parenteral Beslenmede Vaka Çözümleri** ***Kurs Koordinatörü: Prof. Dr. Gamze AKBULUT***
2. SALON Odyoloji Bölümü	**İşitme Kayıplı Çocuklarda Aile Merkezli İşitsel Rehabilitasyon Uygulamaları** ***Kurs Koordinatörü: Dr. Öğretim Üyesi Şenay ALTINYAY***

17 Aralık 2021, Cuma

10.30-11.00 **Konferans: Sağlığın Medyaya Yansımaları**
Moderatörler: Prof. Dr. Bülent ELBASAN, Prof. Dr. Zehra GÖÇMEN BAYKARA
Konuşmacı: Yeşim SERT KARAASLAN

10.45-11.00 Ara

11.00-12.00 **Ortak Panel: Alanında Fark Yaratanlar**
Moderatörler: Prof. Dr. Candan ALGUN, Prof. Dr. Makbule GEZMEN KARADAĞ

Türkiye'de Stoma ve Yara Bakım Hemşireliği:	*Prof. Dr. Ayişe KARADAĞ*
Dünden Bugüne Gezegeni Beslemek	*Uzm. Diyetisyen Dilara KOÇAK*
Fizyoterapide Bir Başarı Öyküsü	*Prof. Dr. Ela TARAKÇI*
Müzik ve Beyin	*Prof. Dr. Erol BELGİN*
Değişen Dünya Düzeninde Sosyal Hizmetin Geleceği	*Doç. Dr. Zeki KARATAŞ*

12.00-12.15 Tartışma ve Sorular

12.15-13.30 Ara

13.30-14.15 **PARALEL KONFERANS OTURUMLARI**

1. SALON
Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Population-Level Approaches to Sugar Reduction
Moderatörler: Prof. Dr. A. Gülçin SAĞDIÇOĞLU CELEP, Doç. Dr. Derya DİKMEN
Konuşmacı: Professor Mike RAYNER

2. SALON
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Why can not we heal like them?
Moderatörler: Prof. Dr. İrem DÜZGÜN, Doç. Dr. Nihan KAFA
Konuşmacı: Dr. Fabrizio TENCONE

3. SALON
Hemşirelik Bölümü

Toplum Sağlığının Korunması ve Geliştirilmesinde Hemşirelik Neden Önemli
Moderatörler: Prof. Dr. Yeter KİTİŞ, Prof. Dr. Satı DEMİR
Konuşmacı: Prof. Dr. Hülya BULUT

17 Aralık 2021, Cuma

4. SALON
Odyoloji Bölümü

Beyin ve İşitme
Moderatörler: Prof. Dr. Bülent GÜNDÜZ, Doç. Dr. Didem TÜRKYILMAZ
Konuşmacı: Dr. Elaine Hoi Ning Ng

5. SALON
Sosyal Hizmet Bölümü

Outcomes Evaluation of a Public Day Services Center for the Elderly from Cluj-Napoca, România
Moderatör: Prof. Dr. Eda PURUTÇUOĞLU
Konuşmacı: Associate Professor Nicoleta NEAMȚU

14.15-14.30 Ara

14.30-15.45 PARALEL PANEL OTURUMLARI

1. SALON
Beslenme ve Diyetetik Bölümü

İmmünonütrisyon
Moderatörler: Prof. Dr. Hülya GÖKMEN ÖZEL, Prof. Dr. Yasemin AKDEVELİOĞLU

Klinikte İmmünonütrisyon Yaklaşımı	*Doç. Dr. Perim TÜRKER*
Obezite ve İmmünite	*Prof. Dr. Hilal YILDIRAN*
Allergenicity of some dairy foods and their management	*Prof. Dr. Zeynep USTUNOL*

2. SALON
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Skolyoza Teorikten Pratiğe Güncel Bakış
Moderatörler: Prof. Dr. Seyit ÇITAKER, Prof.Dr. Deran OSKAY

Kanıta Dayalı Değerlendirme Yaklaşımları	*Uzm. Fizyoterapist Merve BÜTÜN*
Different Treatment Approaches in Scoliosis	*Michele ROMANO*
Orthosis for Adolescent Idiopathic Scoliosis Treatment	*Nikos KARAVİDAS*

3. SALON
Hemşirelik Bölümü

Değişen Dünyada Hemşireliğin Var Oluş Biçimi
Moderatörler: Prof. Dr. Nurcan ÇALIŞKAN, Prof. Dr. Ebru KILIÇARSLAN TÖRÜNER

Bakımda	*Doç. Dr. Emine KOL*
Araştırmada	*Doç. Dr. Deniz TANYER*
Eğitimde	*Doç. Dr. İlkay BOZ*

15.45-16.00 Ara

17 Aralık 2021, Cuma

4. SALON
Odyoloji Bölümü

Denge Bozuklukları
Moderatör: Prof. Dr. Songül AKSOY

Vestibüler Rehabilitasyonda Temel İlkeler ve Ergoterapinin Rolü	*Dr. Bilgehan TEKİN DAL*
Pozisyonel Vertigoda Tanı ve Terapi	*Dr. Burak KABİŞ*
Vestibüler bozukluklarda Eşlik Eden İşitme Bozuklukları	*Dr. Gurbet İpek ŞAHİN KAMIŞLI*

5. SALON
Sosyal Hizmet Bölümü

Reproductive Sexual Health
Moderatör: Doç. Dr. Ömer Faruk CANTEKİN

Associate Professor Cristina FALUDİ, Iustina MOLDOVAN, Elena RĂSCOLEAN

16.00-17.00 SÖZEL BİLDİRİ OTURUMLARI

1. SALON
Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Moderatörler: Dr. Büşra AYHAN, Dr. Öğr. Üyesi İzzet ÜLKER

2. SALON
Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Moderatör: Prof. Dr. İlke KESER

3. SALON
Hemşirelik Bölümü

Moderatörler: Doç. Dr. Şengül YAMAN SÖZBİR, Dr. Merve KIZILIRMAK TATU

4. SALON
Odyoloji Bölümü

Moderatör: Dr. Gurbet İpek ŞAHİN KAMIŞLI

5. SALON
Hemşirelik Bölümü

Moderatörler: Dr. Mehtap UZUN AKSOY, Dr. Elif SÖZERİ ÖZTÜRK

17.00-17.30 KAPANIŞ VE DEĞERLENDİRME

Sözlü Bildiriler

S-001

RESILIENCE IN CAREGIVERS OF INDIVIDUALS WITH CHRONIC MENTAL ILLNESS

Şeyma Erkuş[1], *Aysun Babacan Gümüş*[2]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart University Graduate School of Education*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Health Sciences*

Introduction-Aim: Caregivers of individuals with chronic mental illness experience difficulties in many areas such as physical, emotional, social and economic due to the destructive nature of the disease. These difficulties make caregivers psychologically risky. Resilience is the ability to adapt to life's challenges and successfully overcome difficulties. Psychological resilience can be developed and psychiatric nurses are in an important position in terms of developing resilience in caregivers. In this review, it was aimed to determine the positive results of psychological resilience in caregivers of individuals with chronic mental illness.

Materials-Methods: Studies dealing with resilience in caregivers were examined using combinations of "chronic mental illness", "schizophrenia", "bipolar disorder", "caregiver", "resilience" and corresponding Turkish keywords in the national and international literature.

Results: It has been found that caregivers with high psychological resilience show less anxiety, depression and stress symptoms, their physical and mental well-being, quality of life, life satisfaction and psychosocial adjustment increase, their care burden decreases. In addition to, it has been found that they use more problem-focused coping strategies, be able to cope more effectively with difficulties caused by caregiving and offer improved patient care.

Conclusion: Psychological resilience positively affects the health of caregivers in caregivers of individuals with chronic mental illness, facilitates coping with the difficulties caused by caregiving and brings positive results on patients receiving care. In line with these results, it is recommended that psychiatric nurses plan and implement psychoeducational programs to increase psychological resilience by including caregivers in the treatment process.

Anahtar Kelimeler: chronic mental illness, caregiver, resilience

KRONİK RUHSAL HASTALIĞI OLAN BİREYLERİN BAKIM VERENLERİNDE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK

Şeyma Erkuş[1], *Aysun Babacan Gümüş*[2]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş-Amaç: Kronik ruhsal hastalığı olan bireylerin bakım verenleri hastalığın yıkıcı doğası nedeniyle fiziksel, duygusal, sosyal, ekonomik gibi pek çok alanda zorluklar yaşamaktadır. Bu zorluklar bakım verenleri ruhsal yönden riskli hale getirmektedir. Psikolojik dayanıklılık yaşamın zorluklarına uyum sağlama ve başarılı bir şekilde zorlukların üstesinden gelebilme yeteneğidir. Psikolojik dayanıklılık geliştirilebilir özellikte olup psikiyatri hemşireleri bakım verenlerde psikolojik dayanıklılığı geliştirme açısından önemli bir konumdadır. Bu derlemede kronik ruhsal hastalığı olan bireylerin bakım verenlerinde psikolojik dayanıklılığın olumlu sonuçlarını belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Ulusal ve uluslararası literatürde "kronik ruhsal hastalık", "şizofreni", "bipolar bozukluk", "bakım veren", "psikolojik dayanıklılık" ve İngilizce'de karşılık gelen anahtar kelimelerin kombinasyonları kullanılarak bakım verenlerde psikolojik dayanıklılığı ele alan araştırmalar incelenmiştir.

Bulgular: Psikolojik dayanıklılığı yüksek olan bakım verenlerin anksiyete, depresyon, stres belirtilerini daha az gösterdiği, fiziksel ve ruhsal iyilik hali, yaşam kalitesi, yaşam doyumu ve psikososyal uyumlarının arttığı, bakım yüklerinin azaldığı, problem odaklı baş etme stratejilerini daha çok kullandığı, bakım vermenin neden olduğu zorluklarla daha etkili bir şekilde baş edebildiği ve daha iyileşmiş bir hasta bakımı sunduğu bulunmuştur.

Sonuç: Kronik ruhsal hastalığı olan bireylerin bakım verenlerinde psikolojik dayanıklılık bakım verenlerin sağlığını olumlu yönde etkilemekte, bakım vermenin neden olduğu zorluklarla mücadele edebilmeyi kolaylaştırmakta ve bakım alan hastalar üzerinde de olumlu sonuçları beraberinde getirmektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda psikiyatri hemşirelerinin bakım verenleri tedavi sürecine dahil ederek psikolojik dayanıklılığı arttırmaya yönelik psikoeğitim programları planlaması ve uygulaması önerilir.

Anahtar Kelimeler: kronik ruhsal hastalık, bakım veren, psikolojik dayanıklılık

S-002

PERCEPTION OF NURSES WORKING IN INTENSIVE CARE IN THE USE OF PHYSICAL RESTRAINT IN ELDERLY PATIENTS

Sibel Akyüz[1], *Zehra Eskimez*[2]

[1]*CU. Faculty of Medicine, Balcalı Hospital, Department of Internal Medicine, Gastroenterology, Adana*
[2]*Ç.Ü.Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Fundamentals, Adana*

Introduction-Purpose: Physical restraint is widely used in intensive care units, clinics where chronic and long-term patient care and follow-up are performed. Physical restraint also affects the quality of life, complications that may develop, and the quality of nursing care, especially in the elderly patient group. Intensive care nurses should have the characteristics to evaluate the patients who are at high risk in terms of restraint application and the harmful and beneficial results of the application. In the light of this information, a study was conducted to determine the perceptions of intensive care nurses using physical restraint in elderly patients.

Materials-Methods: The universe of the descriptive and cross-sectional study consisted of 160 nurses working in intensive care units. The Personal Information Form and the Perceptions of Perceptions of Restraint Use Questionnaire (PRUQ) were used to collect the data.

Results: In the study, it was determined that the average PRUQ scores of the nurses working in the intensive care units were 4.21±0.35, and the perception of the use of physical restraint in the elderly patient was high.

Conclusion: It has been observed that nurses working in intensive care units have a high perception of physical restraint in elderly patients. It can be suggested that nurses working in intensive care units should create training plans and guidelines for the practice of physical restraint in the care of elderly patients.

Keywords: physical restraint,elderly patient,safety patient

YOĞUN BAKIMDA ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN YAŞLI HASTALARDA FİZİKSEL TESPİT KULLANIM ALGISI

Sibel Akyüz[1], *Zehra Eskimez*[2]

[1]*Ç.Ü.Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi Dahiliye Gastroenteroloji Bilim Dalı, Adana*
[2]*Ç.Ü.Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Esasları Ana Bilim Dalı, Adana*

Giriş-Amaç: Fiziksel tespit, yoğun bakım üniteleri, kronik ve uzun süreli hasta bakım ve takibinin yapıldığı kliniklerde yaygın olarak kullanılmaktadır. Fiziksel tespit, özellikle yaşlı hasta grubunda yaşam kalitesini ve gelişebilecek komplikasyonlar ile hemşirelik bakımının kalitesini de etkilemektedir. Yoğun bakım hemşirelerinin tespit uygulaması açısından yüksek risk taşıyan hastaları, uygulamanın zararlı ve yararlı sonuçlarını değerlendirebilecek özelliklere sahip olmaları gerekmektedir. Bu bilgiler ışığında yoğun bakım hemşirelerinin yaşlı hastalarda fiziksel tespit kullanım algılarının belirlenmesi amacı ile araştırma gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel nitelikte olan araştırmanın evrenini, yoğun bakım ünitelerinde çalışan 160 hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu ve Tespit Kullanımı Algı Anketi(PRUQ-Perceptions of RestraintUseQuestionnaire) kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmada, yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin PRUQ puanlarının ortalaması 4.21±0.35 olup, yaşlı hastada fiziksel tespit kullanım algılarının yüksek olduğu belirlenmiştir.Yoğun bakım ünitelerinde hemşirelerin yaşlı hastaların bakımında fiziksel tespit uygulamasını en çok hasta güvenliğini sağlamak amacı ile uyguladıkları belirlenmiştir.

Sonuç: Yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin, yaşlı hastada fiziksel tespit uygulama algılarının yüksek olduğu görülmüştür. Yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin yaşlı hastanın bakımında fiziksel tespit uygulamasına yönelik eğitim planları ve kılavuzlarının oluşturulması önerilebilir.

Anahtar kelimeler:fiziksel tespit,yaşlı hasta,hasta güvenliği

S-003

ANXIETY AND DEPRESSION LEVELS OF İNDIVIDUALS DIAGNOSED WITH COVID-19

Eylem TOĞLUK YİĞİTOĞLU[2], Huriye KARADEDE[1], Özkan KARADEDE[2], Rıdvan KARAALİ[4], Eser AYDIN[3]

[1]Istanbul Aydın University Faculty of Health Sciences, Nursing Department
[2]Istanbul University-Cerrahpasa Cerrahpasa Faculty of Medicine, General Surgery Department
[3]University of Health Sciences, Sisli Etfal Training and Research Hospital, Mental Health and Diseases Department
[4]Istanbul University-Cerrahpasa Cerrahpasa Faculty of Medicine, Infectious Diseases and Clinical Microbiology Department

Aim: The research was conducted to determine the anxiety and depression levels of individuals diagnosed with COVID 19.

Material and Method: The study sample which was planned as a descriptive study, consisted of 197 patients hospitalized in the COVID-19 wards of a university hospital in Istanbul between August 2020 and November 2020. Data were collected using a "Descriptive Characteristics Form" and "Hospital Anxiety Depression Scale (HADS)." Data were analyzed via Mann-Whitney U, Wilcoxon, Chi-Square, Kruskal Wallis tests, and mean±standard deviation and percentage were used in the analysis of descriptive statistics. The significance level in the evaluations was accepted as $p < 0.05$.

Results: The average age of the individuals was 50.10±12.82, 47.7% of the participants were women, 56.3% had one or more chronic diseases, 44% had not been hospitalized before, and 88% had not received psychiatric treatment. The individuals included in the study were found to have Hospital Anxiety Depression Scale-Anxiety (HAD-A) below the cut-off point of 6.70±4.73, while Hospital Anxiety Depression ScaleDepression (HAD-D) was 7.13±4.73 above the cut-off point. It was found that 20.81% of the patients had a high risk of anxiety, and 44.67% of the patients with depression. HAD-A and HADS scores of women were higher than men (respectively $p = 0.014$, $p = 0.044$), widowed women had higher HAD-A scores ($p = 0.049$), and individuals with a previous psychiatric diagnosis had HAD-A, HAD-D, and HADS. It was determined that their scores were high (respectively $p = 0.000$ $p = 0.032$ $p = 0.001$).

Conclusion: In the study, it was determined that women, widows and individuals with a psychiatric diagnosis were more risky groups in terms of anxiety and depression. These findings contribute to policy formulation for the mental health issues of the COVID-19 pandemic.

Anahtar Kelimeler: Anxiety, COVID-19, depression, mental health

COVID-19 TANILI BİREYLERİN ANKSİYETE VE DEPRESYON DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Eylem TOĞLUK YİĞİTOĞLU[2], Huriye KARADEDE[1], Özkan KARADEDE[2], Rıdvan KARAALİ[4], Eser AYDIN[3]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi A.D.
[3]İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi,Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları A.D.
[4]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji A.D.

Amaç: Araştırma, COVID 19 tanılı bireylerin anksiyete ve depresyon düzeylerini belirlenmek amacıyla yapıldı.

Gereç ve yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan araştırmanın örneklemini Ağustos 2020-Kasım 2020 tarihleri arasında İstanbul'da bulunan bir üniversite hastanesinin COVID-19 servislerinde yatarak tedavi gören 197 hasta oluşturdu. Araştırmanın verileri "Tanıtıcı Özellikler Formu" ve "Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği (HADÖ)" ile toplandı. Verilerin analizinde Mann-Whitney, Wilcoxon, Chi-Square, Kruskal Wallis testleri, tanımlayıcı istatistiklerin analizinde ise ortalama±standart sapma ve yüzde kullanıldı. Değerlendirmelerde anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan bireylerin yaş ortalamasının 50,10±12,82 olduğu, % 47,7'sinin kadın, %56,3'ünün bir ve birden fazla kronik hastalığı olduğu, %44'ünün daha önce hastaneye yatmadığı, % 88'inin psikiyatrik tedavi almadığı bulundu. Çalışma kapsamına alınan bireylerin bireylerin Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği-Anksiyete (HAD-A) 6,70±4,73 kesme noktası altında iken, Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği-Depresyon (HAD-D) 7,13±4,73 olup kesme puanının üzerinde olduğu belirlendi. Hastaların % 20,81'nin anksiyete ve % 44,67'sinin depresyon riskinin yüksek olduğu saptandı. Kadınların HAD-A ve HADÖ puanlarının erkeklere göre yüksek olduğu (sırasıyla p=0,014, p=0,044), dul olanların HAD-A puanlarının yüksek olduğu (p=0,049) ve daha önceden psikiyatrik tanısı olan bireylerin HAD-A, HAD-D ve HADÖ puanlarının yüksek olduğu (sırasıyla p=0,000 p=0,032 p=0,001) belirlendi.

Sonuç: Çalışmada kadınların, dul olanların ve psikiyatrik tanısı olan bireylerin anksiyete ve depresyon açısından daha riskli gruplar olduğu belirlendi. Bu bulgular, COVID-19 pandemisinin ruhsal sorunlarına yönelik politika oluşturulmasına dair katkıda bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, COVID-19, depresyon, ruh sağlığı

Kaynakça:

1. Choi EPH, Hui BPH, Wan EYF. Depression and anxiety in Hong Kong during COVID-19. Int J Environ Res Public Health 2020;17(10): 3740.

2. Centers for Disease Control and Prevention: COVID Data Tracker. https://covid.cdc.gov/covid-datatracker/#datatracker-home Erişim Tarihi: 01.05.2021

3. Hossain MM, Tasnim S, Sultana A, Faizah F, Mazumder H, Zo L, et al. Epidemiology of mental health problems in COVID-19: A review. F1000Res 2020;9.

4. Xiong J, Lipsitz O, Nasri F, Lui LM, Gill H, Phan L, et al. Impact of COVID-19 pandemic on mental health in the general population: A systematic review. J Affect Disord 2020;277:55- 64

5. Hao F, Tan W, Jiang L, Zhang L, Zhao X, Zou Y, et al. Do psychiatric patients experience more psychiatric symptoms during COVID-19 pandemic and lockdown? A casecontrol study with service and research implications for immunopsychiatry. Brain Behav. Immun 2020;87:100-106.

6. Salari N, Hosseinian-Far A, Jalali R, Vaisi-Raygani A, Rasoulpoor S, Mohammadi M, et al. Prevalence of stress, anxiety, depression among the general population during the COVID19 pandemic: A systematic review and meta-analysis. Glob health 2020;16(1):1-11.

7. Shalev D, Shapiro PA. Epidemic psychiatry: The opportunities and challenges of COVID-19. Gen. Hosp. Psychiatry 2020;64:68.

8. Khademian F, Delavari S, Koohjani Z, Khademian Z. An investigation of depression, anxiety, and stress and its relating factors during COVID-19 pandemic in Iran. BMC Public Health, 2021;21(1),1-7

9. Shah SMA, Mohammad D, Qureshi MFH, Abbas MZ, Aleem S. Prevalence, Psychological Responses and associated correlates of depression, anxiety and stress in a global population, during the coronavirus disease (COVID-19) pandemic. Community Ment. Health J 2021;57(1):101-110

10. Hyland P, Shevlin M, McBride O, Murphy J, Karatzias T, Bentall RP, et al. Anxiety and depression in the Republic of Ireland during the COVID-19 pandemic. Acta Psychiatr. Scand 2020;142(3):249-256.

11. Liu CH, Stevens C, Conrad RC, Hahm HC. Evidence for elevated psychiatric distress, poor sleep, and quality of life concerns during the COVID-19 pandemic among US young adults with suspected and reported psychiatric diagnoses. Psychiatry Res 2020;292:113345

12. Tee ML, Tee CA, Anlacan JP, Aligam KJG, Reyes PWC, Kuruchittham V, et al. Psychological impact of COVID19 pandemic in the Philippines. J. Affect. Disord 2020;277:379-391

13. Guo Y, Cheng C, Zeng Y, Li Y, Zhu M, Yang W, et al. Mental health disorders and associated risk factors in Quarantined adults during the COVID19 outbreak in China: cross-sectional study. JMIR 2020;22(8): e20328.

14. Dai LL, Wang X, Jiang TC, Li PF, Wang Y, Wu SJ, et al. Anxiety and depressive symptoms among COVID19 patients in Jianghan Fangcang Shelter Hospital in Wuhan, China. Plos one 2020;15(8): e0238416.

15. Argüder E, Kılıç H, Civak M, Kacar D, Kaya G, Yılmaz A, et al. COVID-19 enfeksiyonu nedeniyle hastanede yatan hastalarda anksiyete ve depresyon düzeyleri. ANk. MED. J 2020;20(4):971-981.

16. Özdin S, Özdin, BŞ. Levels and predictors of anxiety, depression and health anxiety during COVID-19 pandemic in Turkish society: The importance of gender. Int J Soc Psychiatry 2020;66(5):504-511.

17. Aydemir Ö, Guvenir T, Kuey L, Kultur S. Validity and reliability of Turkish version of hospital anxiety and depression scale. Turk Psikiyatri Derg 1997;8(4):280-7.

18. Bozkurt Y, Zeybek Z, Aşkın R. Covid19 pandemisi: Psikolojik etkileri ve terapötik müdahaleler. İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi 2020;19(37):304-318.

19. Erdoğdu Y, Koçoğlu F, Sevim C. COVID-19 pandemisi sürecinde anksiyete ile umutsuzluk düzeylerinin psikososyal ve demografik değişkenlere göre incelenmesi. Klin. Psikiyatr Derg 2020:23.

20. Ma YF, Li W, Deng HB, Wang L, Wang Y, Wang PH, et al. Prevalence of depression and its association with quality of life in clinically stable patients with COVID-19. J Affect Disord 2020;275:145-148.

21. Kong X, Zheng K, Tang M, Kong F, Zhou J, Diao L, et al. Prevalence and factors associated with depression and anxiety of hospitalized patients with COVID-19. MedRxiv 2020.

22. Lei L, Huang X, Zhang S, Yang J, Yang L, Xu M. Comparison of prevalence and associated factors of anxiety and depression among people affected by versus people unaffected by quarantine during the COVID-19 epidemic in Southwestern China. Med Sci Monit 2020;26:e924609-1- e924609-12

23. Wang C, Pan R, Wan X, Tan Y, Xu L, Ho CS, et al. Immediate psychological responses and associated factors during the initial stage of the 2019 coronavirus disease (COVID-19) epidemic among the general population in China. INT J ENV RES PUB HE 2020;17(5):1729.

24. Tomasoni D, Bai F, Castoldi R, Barbanotti D, Falcinella C, Mulè G, et al. Anxiety and depression symptoms after virological clearance of COVID19: a cross-sectional study in Milan, Italy. J Med Virol 2021;93(2):1175- 1179.

25. Roy-Byrne PP, Davidson KW, Kessler RC, Asmundson GJ, Goodwin RD, Kubzansky L, et al. Anxiety disorders and comorbid medical illness. Gen. Hosp. Psychiatry 2008;30(3):208-225.

26. Hacıhasanoğlu R, Karakurt P, Yıldırım A, Uslu S. Bir sağlık ocağına başvuran kronik hastalığı olan bireylerde anksiyete ve depresyon. TAF Preventive Medicine Bulletin 2010;9(3):209-216.

27. Kutlu R, Özberk Işıklar D, Gök H, Demirbaş N. Kardiyoloji yoğun bakım ünitesinde yatan hastalarda anksiyete ve depresyon sıklığı ve etki eden faktörler. Türk Göğüs Kalp Damar Cerrahisi Dergisi 2016;24(4):672-679.

28. Cao W, Fang Z, Hou G, Han M, Xu X, Dong J, et al. The psychological impact of the COVID-19 epidemic on college students in China. Psychiatry Res 2020;287:112934.

29. Tian F, Li H, Tian S, Yang J, Shao J, Tian C. Psychological symptoms of ordinary Chinese citizens based on SCL-90 during the level I emergency response to COVID-19. Psychiatry Res 2020;288:112992.

30. Göksu Ö, Kumcağız, H. Covid-19 Salgınında Bireylerde Algılanan Stres Düzeyi ve Kaygı Düzeyleri. Turkish Stud 2020;15(4).

31. Ekiz T, Ilıman E, Dönmez E. Bireylerin Sağlık Anksiyetesi Düzeyleri İle COVID-19 Salgini Kontrol Algisinin Karşilaştirilmasi. Uluslar. Sağlık Yönet. Strateji. Araşt. Derg. (Online) 2020;6(1):139-154.

S-004

EVALUATION OF THE PIOGLITAZONE EFFECTS ON PERIPHERAL NERVE INJURY WITH NANOFIBER AND SYSTEMIC TREATMENT

Hüseyin Anıl Özmat[1], *Atilla Kazancı*[2]

[1]*Ankara Mamak State Hospital*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Univercity Neurosurgery Department*

Periferik sinir yaralanmaları,hasarlı sinire bağlı olarak çeşitlisemptomlar gösteren,yaygın görülen ve ciddisosyoekonomik sonuçları olan bir durumdur. Yaralanma ve rejenerasyon mekanizmaları hakkında çok fazla bilgi olmasına rağmen, tam işlevsel iyileşmeyi sağlayan güvenilir tedavi yöntemleri azdır.

Anahtar Kelimeler: pioglitazone, pheripheral nerve, nanofiber

PERİFERİK SİNİR HASARINDA PİOGLİTAZONUN ETKİLERİNİN NANOFİBER VE SİSTEMİK TEDAVİ YÖNTEMLERİYLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Hüseyin Anıl Özmat[1], *Atilla Kazancı*[2]

[1]*Ankara Mamak Devlet Hastanesi*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Beyin ve Sinir Cerrahisi ABD*

Amaç: Periferik sinir yaralanmaları, hasarlı sinire bağlı olarak çeşitli semptomlar gösteren, yaygın görülen ve ciddi sosyoekonomik sonuçları olan birdurumdur. Yaralanma ve rejenerasyon mekanizmaları hakkında çok fazla bilgi olmasına rağmen, tam işlevsel iyileşmeyi sağlayan güvenilir tedavi yöntemleri azdır.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada 40 adet rat kullanıldı. Denekler her grupta 8 denek olmak üzere 5 gruba ayrıldı.

1. grup; Hiçbir işlem yapılmayan kontrol grubu,

2. grup; sinir hasarı oluşturulduktan sonra kesi yeri kapatılan grup,

3. grup; sinir hasarı oluşturulduktan sonra intraperitoneal pioglitazon verilen grup,

4. grup; sinir hasarı oluşturulduktan sonra kompozit nanofiber uygulanan grup,

5. grup; sinir hasarı oluşturulduktan sonra ilaç içermeyen nanofiber uygulanan grup şeklinde oluşturuldu.

Deneklerde; fonksiyonel yürüme analizi, biyokimyasal değerlendirmeler, ışık ve elektron mikroskobu çalışması, immünohistokimya değerlendirme yapıldı.

Sonuç: Fonksiyonel siyatik indeks sonuçlarında pioglitazon verilen gruplarda fonksiyonel siyatik indeks değerlerinin, tedavi verilmeyen gruplara göre anlamlı olarak daha yüksek olduğu görüldü.

Oksidatif hasarı düzenlemede etkili Native Tiyol, Total Tiyol degˆerlerini pioglitazon tedavisi verilen gruplarda tedavi verilmeyen gruplara göre anlamlı olarak daha yüksek bulundu. Oksidatif tarafa kaymayı gösteren Disulfid, Disulfid/Native tiyol du¨zeylerinin tedavi verilmeyen gruplarda anlamlı olarak yüksek olduğu izlendi. TNF değerlerinin Pioglitazon tedavisi alan gruplarda anlamlı düştüğü görüldü.

Pioglitazon tedavisi alan gruplarda aksonal hasarın tedavi verilmeyen gruplara göre daha az olduğu ve S-100 ekspresyonlarının Schwann hücrelerinde, tedavi verilmeyen gruplara göre daha yoğun olduğu görüldü.

Histolojik boyama incelendiğinde 4. grupta aksonal rejenerasyonun oldukça iyi olduğu görülmüştür. Düzenli miyelin kılıflara sahip sinir liflerinin de sağlıklı olduğu izlenmektedir. SEM görüntülerinde 4. grupta rejenerasyon belirgin bir şekilde artmıştır.

İmmünohistokimya sonrası S-100 ekspresyonları karşılaştırıldığında, yer yer hasarlı liflerin görülmesine rağmen kontrol grubuna en yakın düzenli görünüm 4. gruptadır.

Yorum: Sistemik ve kompozit nanofiber yöntemi ile verilen pioglitazon tedavisinin, travmatik periferik sinir hasarı tedavisinde anlamlı olarak faydalı olduğu ayrıca kompozit nanofiber yöntemi ile verilen ilacın sistemik verilen ilaca göre daha iyi sonuçlar verdiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: pioglitazon, periferik sinir, nanofiber

S-005

INVESTIGATION OF ACADEMIC COMPETENCE PERCEPTIONS OF UNIVERSITY STUDENTS IN ONLINE EDUCATION DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

İrem Akgün[1], *Eren Timurtaş*[1]

[1]*Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: The effort to control the COVID-19 pandemic has necessitated some restrictions,including social isolation,due to its easily transmitted nature from person to person.Due to these limitations,education and training activities around the world have suddenly and partially unpreparedly switched to the online education model.Determining how this process affects students' perceptions of academic competence is important for taking precautions in online education methods.In this study,it was aimed to examine the academic competence perceptions of university students who received distance education during the COVID-19 pandemic process.

Material-Method: Between March 2021 and May 2021, 164 volunteer university students were included in the study.The region where the students participate in online education, their device and internet proficiency, their attendance to the courses,their communication with the instructors,the adequacy of the course materials,the efficiency of the courses and their perceptions of academic competence were questioned with an online questionnaire prepared by the researchers.The obtained data were analyzed as frequency distribution and percentage.

Results: Among the students participating in the study;47% live in metropolitan cities,17.1% live in cities,29.3% live in districts and,6.7% live in villages.Students stated that 76.2% of them participated in online education with a computer,21.3% with a smartphone,2.4% with a tablet.It was determined that among the students with low participation levels,7.3% could not participate due to hardware inadequacy,2.4% due to quota internet,6.7% due to internet infrastructure problem,10.4% due to issues regarding home/family environment,11% due to other reasons.In the evaluation of academic competence perceptions during the online system;25.6% is insufficient,26.2% is less sufficient,35.4% is intermediate level sufficient,11% is sufficient,1.8% reported that they felt very adequate.

Conclusion: In order to increase quality of the online education,effort should be carried out to eliminate hardware problems such as internet and computer.On the other hand,the factors affecting the academic competence perceptions of university students should be investigated and measures should be taken for these factors.

Keyword: Covid-19 pandemic, online education, perception of academic competence

COVID-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE UZAKTAN EĞİTİMDE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AKADEMİK YETERLİLİK ALGILARININ İNCELENMESİ

İrem Akgün[1], *Eren Timurtaş*[1]

[1]*Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: COVID-19 pandemisinin kontrol altına alınması çabası insandan insana kolaylıkla bulaşabilen yapısı nedeni ile sosyal izolasyon dahil bazı kısıtlıkları zorunlu kılmıştır. Bu kısıtlılıklar sebebiyle dünya çapında eğitim ve öğretim faaliyetleri aniden ve kısmen hazırlıksız uzaktan eğitim modeline geçiş yapmıştır. Bu sürecin öğrencilerin akademik yeterlilik algılarını nasıl etkilediğinin belirlenmesi uzaktan eğitim yöntemlerinde önlem alınması için önemlidir. Bu çalışmada COVID-19 pandemi sürecinde uzaktan eğitim alan üniversite öğrencilerinin akademik yeterlilik algılarının incelenmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Mart 2021 ve Mayıs 2021 tarihleri arasında yapılan çalışmaya 164 gönüllü üniversite öğrencisi dahil edildi. Öğrencilerin uzaktan eğitime katıldıkları bölge, cihaz ve internet yeterlilikleri, derslere devamlılıkları, eğitmenler ile iletişimi, ders materyallerinin yeterliliği, derslerin verimliliği ve akademik yeterlilik algıları araştırmacılar tarafından hazırlanan online anket ile sorgulandı. Elde edilen veriler frekans dağılımı ve yüzde şeklinde analiz edildi.

Bulgular: C¸alıs¸maya katılan öğrencilerin %47'si bu¨yu¨ks¸ehirlerde, %17.1'i diğer s¸ehirlerde, %29.3'u¨ ilc¸ede ve %6.7'si ko¨yde yas¸amaktaydı. O¨gˆrencilerin %76.2'si bilgisayar, %21.3'u¨ akıllı telefon ve %2.4 tablet ile uzaktan eğitime katıldıklarını belirtti. Katılım düzeyi düşük olan öğrencilerin %7.3'u¨nün donanımsal yetersizlik, %2.4'u¨nün kotalı internet, %6.7'sinin internet altyapı problemi, %10.4'u¨nün ev/aile ortamı problemi, %11'inin digˆer sebeplerden dolayı katılım sağlayamadığı tespit edildi. Pandemi döneminde uzaktan eğitim sırasında öğrencilerin; %25.6'sı yetersiz, %26.2'si az yeterli, %35.4'ü orta seviye yeterli, %11'i yeterli, %1.8'i çok akademik olarak yeterli hissettiğini bildirmiştir.

Sonuç: Uzaktan eğitimin niteliğinin artırılması için internet ve bilgisayar gibi donanımsal sorunlara yönelik gerekli çalışmalar yapılmalıdır. Bir diğer taraftan üniversite öğrencilerinin akademik yeterlilik algılarını etkileyen faktörler araştırılarak bu faktörlere yönelik tedbirler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 pandemi, uzaktan eğitim, akademik yeterlilik algısı

S-006

COMPARISON OF SAFE INTRAMUSCULAR INJECTION SITES DETERMINED BY FOUR DIFFERENT METHODS IN DORSOGLUTEAL AND VENTROGLUTEAL SITES

Nurcan Çalışkan[1], Emel Gülnar[2], Mikail İnal[3], Selmin Perihan Kömürcü Erkmen[3], Şüle Bıyık Bayram[4], Hüsna Özveren[2]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nursing
[2]Kırıkkale University Faculty of Health Sciences Department of Nursing
[3]Kırıkkale University Faculty of Medicine Department of Radiology
[4]Karadeniz Teknik Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Background-Objective: The ventrogluteal site is the first site of choice for intramuscular injection. However, healthcare professionals sometimes use the dorsogluteal site due to subcutaneous, muscle, and tissue thicknesses. Therefore, we should determine the muscle, subcutaneous, and total tissue thicknesses of an injection site. This study compared the muscle, subcutaneous tissue, and total tissue thicknesses in four sites: the dorsogluteal site [the site above the imaginary diagonal line connecting the posterior superior iliac spine and the greater trochanter of the femur, (PSIS_T) and the area in the middle of the upper 1/3 part when the region between the anterior spine iliac spina and coccyx is divided into three equal parts, (ASIS-C)] and ventrogluteal (V and G) sites.

Materials and Methods: This cross-sectional study was conducted between May 2019 and February 2020. The sample consisted of 91 participants. Participation was voluntary. Data were collected using a descriptive characteristics questionnaire and an ultrasonographic measurement record form. The muscle, subcutaneous, and total tissue thicknesses in the PSIS-T ASIS-C, V, and G sites were measured using ultrasonography. The data were analyzed using the student-t, paired-sample t, Pearson correlation test, and analysis of variance

Results: There was a significant difference in muscle, subcutaneous, and total tissue thicknesses between the PSIS-T ASIS-C, V, and G sites ($p<0.05$). The subcutaneous thickness was PSIS-T>V>ASIS-C>G. Female participants had thicker subcutaneous tissues than male participants. There was a positive correlation between Body Mass Index and subcutaneous tissue thicknesses.

Conclusion: The results show that the ventrogluteal G site is the safest site for injection. If the ventrogluteal site is unsuitable, the ASIS-C site is a safe site for injection in terms of subcutaneous tissue thickness, presence of vessels, and distance to the nerve.

Anahtar Kelimeler: Intramuscular injection, dorsogluteal, ventrogluteal, ultrasound, subcutaneous tissue

DORSOGLUTEAL VE VENTROGLUTEAL BÖLGELERİNDE DÖRT FARKLI YÖNTEM İLE BELİRLENEN GÜVENLİ İNTRAMÜSKÜLER ENJEKSİYON ALANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Nurcan Çalışkan[1], Emel Gülnar[2], Mikail İnal[3], Selmin Perihan Kömürcü Erkmen[3], Şüle Bıyık Bayram[4], Hüsna Özveren[2]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2]Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3]Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Bölümü
[4]Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: İntramüsküler enjeksiyon uygulamasında ilk tercih olarak Ventrogluteal bölge kullanımı önerilse de bazen subkutan, kas ve doku kalınlığı gibi nedenlerle dorsogluteal bölge kullanımı tercih edilmektedir. Bu nedenle, enjeksiyon yapılacak bölgenin kas, subkutan ve toplam doku kalınlıklarının bilinmesi önemlidir. Bu araştırma; dorsogluteal (posteriyor superiyor ilyak spina ile femurun büyük trokenterini birleştiren hayali çapraz çizginin üstünde kalan bölge PSIS-T ve anterior sipina ilyak spina ile koksik arası üç eşit parçaya bölünür üstte 1/3'lük kısmın ortasında kalan alan ASIS-C) ve ventrogluteal (V ve G) bölgelerinde dört farklı yöntem ile belirlenen güvenli intramüsküler alanlarının kas, subkutan doku ve toplam doku kalınlıklarına göre karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma Mayıs 2019 - Şubat 2020 tarihleri arasında yapılmış, kesitsel bir çalışmadır. Çalışmanın örneklemini araştırmaya katılmayı kabul eden 91 birey oluşturmuştur. Bu çalışmanın verileri bireyin tanıtıcı özellikleri formu ve Ultrasonografik ölçüm kayıt formu ile toplanmıştır. Bireylerin pelvis antropometrik özellikleri ve gluteal bölgeye dört farklı yöntem ile belirlenen intramüsküler enjeksiyon alanlarındaki (PSIS-T, ASIS-C, V ve G) kas, subkutan ve toplam doku kalınlıkları ultrasonografi ile görüntülenerek ölçülmüştür. Verilerin değerlendirilmesinde student-t, paired sample t, pearson korelasyon testi ve varyans analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Dört farklı yöntem ile belirlenen intramüsküler enjeksiyon alanlarının kas, subkutan doku ve toplam doku kalınlıkları arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). SC doku kalınlığının PSIS-T>V>ASIS-C>G yöntem olduğu belirlenmiştir. Ayrıca subkutan doku kalınlığının kadınlarda erkeklere göre istatistiksel açıdan anlamlı derecede daha fazla olduğu ve beden kitle indeksi arttıkça subkutan doku kalınlıklarının da arttığı belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda, dört bölge arasında, en güvenilir enjeksiyon alanının ventrogluteal bölge G yöntemi ile belirlenen alan olduğu belirlenmiştir. Hastaya ventrogluteal bölgeye enjeksiyon yapılamıyorsa dorsogluteal bölgede ASIS-C yönteminin subkutan doku kalınlığı, damar varlığı ve sinire uzaklığı bakımından güvenli enjeksiyon için uygun bir bölge olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: İntramüsküler enjeksiyon, dorsogluteal, ventrogluteal, ultrason, subkütan doku

S-007

COVID 19 AND THE USE OF HOMEOPATHY

Kubra Nur Kabakcı[2], *Esra Nur Kabakcı*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi University Faculty Of Health Sciences*
[2]*Gazi University Faculty Of Health Sciences Department Of Nursing*

Introduction: The worldwide pandemic has been named "Serious Acute Respiratory Syndrome" by the World Health Organization and the disease it causes is COVID-19.For over 200 years,homeopathy has been used successfully in many epidemics and pandemics such as COVID-19, scarlet fever, typhoid fever, plague, Spanish flu, cholera, influenza.

Objective: This review was made to draw attention to the role of homeopathy in the fight against the Covid19 pandemic.

Material-Method:Using the keywords "Covid19", "immunity", "homeopathy" in the research;A literature search was conducted on Google Akademik, Medline/PubMed, Dergipark search engines.

Results: Homeopathy,which is one of the traditional and complementary medicine methods, is a holistic treatment method that accepts that each person has a unique body structure and health condition, is applied by referring to the patient's oral history,uses completely natural methods, is effective in physical,mental,spiritual and emotional healing.Homeopathy;It is derived from the Greek words "homoios" (=similar) and "pathos" (=disease).It is a treatment method applied with a holistic approach to all the symptoms of the patient,with the main principle of 'like treats like' (similia similibus curentur).Homeopathy,which is one of the traditional and complementary methods in the fight against COVID-19,has been one of the methods used.The main symptoms fever,dry cough,shortness of breath,myalgia.Considering these symptoms,a personalized homeopathic medicine is selected and the patient is asked to use the medicine by preparing it in the appropriate dose.As the remedies used in the first phase of the disease,namely the first flu phase:Bryonia alba,Arsenicum album,Gelsemium sempervirens,Eupatorium perfoliatum,Phosphorus,Ferrum phosphoricum,can be counted.In the second phase, that is,in the advanced stage of the disease,the remedies that can be used are:Phosporus,Arsenicum album,Hepar sulphur,Silicea,Opium,Antimonium tartaricum,Kali iodatum,Pulsatilla,Sulfur,Carbo vegetabilis.

Conclusion: Whenever individuals think of symptomatic and supportive treatments from epidemic or disease conditions, they resort to traditional and complementary treatments.It is important for health care professionals to have knowledge about homeopathy,which is one of these methods,and to give correct counseling.

Keyword: Covid 19, Immunity, traditional and complementary medicine, homeopathy

COVİD 19 VE HOMEOPATİ KULLANIMI

Kubra Nur Kabakcı[2], *Esra Nur Kabakcı*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesisağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Giriş:Dünya genelinde yaşanan pandemi, Dünya Sağlık Örgütü tarafından "Ciddi Akut Solunumsal Sendrom" ve neden olduğu hastalık ise COVID-19 olarak adlandırılmıştır. Homeopati 200 yılı aşkın bir süredir COVID-19 gibi kızıl, tifo, veba, İspanyol gribi, kolera, influenza gibi bir çok epidemi ve pandemilerde başarılı bir şekilde kullanılmıştır.

Amaç: Bu derleme, Covid19 pandemisi ile mücadelede homeopatinin rolüne dikkat çekilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyel-Metod: Araştırmada "Covid19", "bağışıklık", "homeopati" anahtar kelimeleri kullanılarak; Google Akademik, Medline/PubMed, Dergipark arama motorlarında literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: Geleneksel ve tamamlayıcı tıp yöntemlerinden olan homeopati, "her insanın kendine özgü bir vücut yapısı ve sağlık durumu olduğunu kabul eden, hastanın sözel hikâyesine başvurularak uygulanan, bütünüyle doğal yöntemler kullanan, fiziksel, zihinsel, ruhsal ve duygusal iyileşmede etkili, bütüncül bir tedavi yöntemi, çeşitli hastalıkların tedavisinde yaygın olarak kullanılan geleneksel ve tamamlayıcı yöntemlerden biri olmuştur." olarak tanımlanmaktadır. Homeopati; Yunanca, "homoios" (=benzer) ve "pathos" (=hastalık) kelimelerinden türetilmiştir. Hastaya ait semptomların tümüne bütünsel bir yaklaşım içinde, 'benzer benzeri tedavi eder' (similia similibus curentur) ana prensibiyle uygulanan bir tedavi yöntemidir. COVID-19 ile mücadelede geleneksel ve tamamlayıcı yöntemlerinden olan homeopati başvurulan yöntemlerden biri olmuştur. Tüm dünyada hızla ilerleyen Coronavirus Disease 2019 (COVID-19) pandemisindeki ana semptomlar; ateş, kuru öksürük, nefes darlığı, miyalji olarak bilinmektedir. Bu semptomlar dikkate alınarak, kişiye özel homeopatik ilaç seçilir ve uygun dozda hazırlanarak hastanın ilacı kullanması istenir. Hastalığın birinci fazı, yani ilk grip evresinde kullanılan remediler olarak: Bryonia alba, Arsenicum album, Gelsemium sempervirens, Eupatorium perfoliatum, Phosphorus, Ferrum phosphoricum, sayılabilir. İkinci faz yani hastalığın ileri evresinde ise kullanılabilecek remediler olarak: Phosporus, Arsenicum album, Hepar sulphur, Silicea, Opium, Antimonium tartaricum, Kali iodatum, Pulsatilla, Sulphur, Carbo vegetabilis sayılabilir. Bu ilaçlar farklı ülkelerdeki homeopatların tecrübeleri ile ortak kararlarını yansıtmaktadır.

Sonuç: Bireyler salgın ,hastalık durumlarından ne zaman semptomatik ve destek tedaviler düşünse, geleneksel ve tamamlayıcı tedavilere başvurmaktadır. Bu yöntemlerden olan homeopati konusunda sağlık bakım profesyonellerinin bilgi sahibi olması ve doğru danışmanlık vermesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Bağışıklık, geleneksel ve tamamlayıcı tıp, homeopati

S-008

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF MAJOR BURN TRAUMA ON METABOLIC FUEL UTILIZATION: PRELIMINARY STUDY

Murat Ali ÇINAR[1], *Kezban BAYRAMLAR*[1]

[1]*Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Science, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Aim: This study sets out to investigate the effects of Major Burn Trauma on Metabolic Fuel Utilization

Material-Method: This study was carried out in 25 Aralık State Hospital Burn Center and Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation. Ethical approval was obtained from the Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Sciences Ethics Committee. The inclusion criteria were:

• Age ≥18 years;

• Major burn injury (according to ABA);

• Conscious patients. Patients with inhalation injury, various chronic disorders, organ dysfunctions, infection in the burn wound or the bloodstream and sepsis were all excluded from this study. "Lumen handheld device" was used for the measurement of metabolic fuel utilization. Measurements of all patients were made for 6 weeks, 5 days a week.

Results: A total of 15 patients, 5 females and 10 males, participated in this study. The ages of patients ranged from 19 to 52 years old. When burn injuries of patients were evaluated; 12 were found to have flame burns, and 3 were found to have electrical burns. The device used for the measurement of Metabolic Fuel Utilization gave a measurement consisting of levels of 1-5. (1: Burning fat for energy %84-%100 – 5: Burning carbs for energy %80-%100) While carbohydrates were used for energy in all patients in the acute period, fat burning was more in the chronic period.

Conclusion: Metabolic fuel utilization may vary on a weekly in patients with major burns due to hypermetabolism. It may be more effective to determine the exercise protocols to be applied according to the metabolic rate or metabolic fuel utilization in order to increase the physiological benefit of the patients from exercise.

Key words: Major Burn, Metabolism, physiotherapy

MAJÖR YANIK TRAVMASININ METABOLİK YAKIT KULLANIMINA ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI: ÖN ÇALIŞMA

Murat Ali ÇINAR[1], *Kezban BAYRAMLAR*[1]

[1]*Hasan Kalyoncu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş ve amaç: Bu çalışma, Majör Yanık Travmasının Metabolik Yakıt Kullanımı üzerindeki etkilerini araştırmak için planlandı.

Gereç-Yöntem: Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü'nde gerçekleştirilen çalışmaya, Gaziantep 25 Aralık Devlet Hastanesi Yanık Merkezi, servis ve yoğun bakım ünitesinde yatan toplam 15 hasta dahil edildi. Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi ''Girişimsel Olmayan Araştırmalar Etik Kurulu'ndan 28.08.2020 tarihli 2020/063 numaralı onay alındı. Çalışmaya dahil edilme kriterleri:

• Yaş ≥18 ;

• Majör Yanık sınıfına giren hastalar

• Bilinci açık hastalar.

İnhalasyon yaralanması, çeşitli kronik rahatsızlıkları, organ işlev bozuklukları, enfeksiyon ve sepsis bulunan hastalar ise bu çalışmaya dahil edilmedi. Metabolik yakıt kullanımının ölçümü için «Lümen (portatif indirekt kalorimetre) cihazı» kullanıldı. Tüm hastaların ölçümleri 6 hafta boyuna haftada 5 gün yapıldı.

Bulgular: Bu çalışmaya 5 kadın ve 10 erkek olmak üzere toplam 15 hasta katıldı. Hastaların yaşları 19 ile 52 arasında değişiyordu. Hastaların yanık yaralanmaları değerlendirildiğinde; 12'sinde alev yanığı, 3'ünde elektrik yanığı belirlendi. Metabolik Yakıt Kullanımının ölçümü için kullanılan Lümen cihazı 1-5 arası seviyelerinden oluşan bir değer vermekteydi . (1: Enerji için yağ yakma %84-%100 – 5: Enerji için karbonhidrat yakma %80-%100) Akut dönemde tüm hastaların metabolizmaları enerji için karbonhidrat kullanılırken, kronik dönemde ise enerji için yağ kullanımı daha fazlaydı.

Sonuç: Majör yanıklı hastalarda Hipermetabolizmaya bağlı metabolik yakıt kullanımı haftalık olarak değişebilir. Hastaların egzersizden fizyolojik faydalanımını artırmak için uygulanacak egzersiz protokollerinin metabolik hız veya metabolik yakıt kullanımına göre belirlenmesi daha etkili olabilir.

Anahtar Kelimeler: Majör Yanık, Metabolizma, Fizyoterapi

S-009

THE EFFECTS OF EXERCISE AND CUSTOM-MADE INSOLES ON GAIT PARAMETERS AND FOOT-PRESSURE DISTRIBUTION IN INDIVIDUALS WITH PLANTAR FASCIITIS

Özlem Feyzioğlu[1], *Özgül Öztürk*[1], *Selim Muğrabi*[2]

[1]*Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar University*
[2]*Fulya Foot Surgery Clinic*

Purpose: Plantar fasciitis is a common musculoskeletal pathology that affects one out of every 10 people and causes pain and gait impairment. The main complaint in plantar fasciitis is pain in the heel during weight bearing activities, such as walking. The aim of our study is to investigate the effects of custom-made insoles and stretching and strengthening exercises on spatio-temporal gait parameters and foot-pressure distribution in patients with plantar fasciitis.

Methods: Twenty patients (18 of them women) aged between 35 to 68 years, diagnosed with unilateral chronic plantar fasciitis and had no additional orthopedic problems in the lower extremities were included. The patients were asked to apply the treatment program, which includes the use of custom-made insoles and the home exercises for 5 days a week, for 4 weeks. Assessments were performed at baseline and at the end of the 4-week treatment program. Spatio-temporal gait parameters and foot-pressure distribution were evaluated with the Zebris FDM-THM-S treadmill system.

Results: After the treatment, there were significant differences in stride length, stride width, percentage of total stance phase, loading, mid-stance, pre-swing and swing phase ($p<0.05$), while no significant change was observed in cadence and walking speed ($p>0,$). 05). A statistically significant change was also detected in the forefoot and hindfoot foot-pressure distribution ($p<0.05$).

Conclusion: A 4-week custom-made insoles and home exercise program applied to patients with chronic plantar fasciitis reduce the imbalance in the foot-pressure distribution and provide a significant improvement in spatio-temporal gait parameters. Treatment in individuals with plantar fasciitis should minimize gait problems, prevent the patients from being restricted in terms of functional, occupational and social participation, and increase their quality of life.

Anahtar Kelimeler: plantar fasciitis, orthosis, exercise, gait, foot-pressure distribution

PLANTAR FASİİTİ OLAN BİREYLERDE EGZERSİZ VE KİŞİYE ÖZEL ÜRETİLMİŞ TABANLIK KULLANIMININ YÜRÜME PARAMETRELERİ VE TABAN BASINÇ DAĞILIMI ÜZERİNE ETKİLERİ

Özlem Feyzioğlu[1], *Özgül Öztürk*[1], *Selim Muğrabi*[2]

[1]*Acıbadem Mehmet Ali Aydınlar Üniversitesi*
[2]*Fulya Ayak Cerrahisi Merkezi*

Giriş-Amaç: Plantar fasiit her 10 kişiden birinin etkilendiği, ağrı ve yürüme problemlerine neden olan yaygın bir kas iskelet sistemi patolojisidir. Plantar fasiitteki temel yakınma yürüme gibi ağırlık aktarımı sırasında topukta oluşan ağrıdır. Çalışmamızın amacı plantar fasiitli hastalarda kişiye özel üretilmiş tabanlık ile germe ve kuvvetlendirme egzersizlerinin zamansal ve mekânsal yürüme parametrelerine ve taban basınç dağılımına olan etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya yaş aralığı 35-68 yaş olan, unilateral kronik plantar fasiit tanısı almış ve alt ekstremitede ek ortopedik problemi olmayan 20 hasta (18'i kadın) dahil edildi. Hastalardan kişiye özel üretilmiş olan tabanlıkları kullanımı ve haftada 5 gün ev egzersizlerinin uygulanmasını içeren tedavi programını 4 hafta boyunca uygulamaları istendi. Değerlendirmeler, başlangıçta ve 4 haftalık tedavi programı sonunda gerçekleştirildi. Zamansal ve mekânsal yürüme parametreleri ve taban basınç dağılımı Zebris FDM-THM-S treadmill sistem ile değerlendirildi.

Bulgular: Tedavi sonrası yapılan değerlendirmede adım uzunluğu, adım genişliği, toplam basma fazı yüzdesi, yüklenme, basma ortası, salınım öncesi ve salınım fazında anlamlı fark meydana gelirken ($p<0,05$) kadans ve yürüme hızında anlamlı değişiklik görülmemiştir ($p>0,05$). Ön ayak ve arka ayak taban basınç dağılımında da istatistiksel olarak anlamlı değişim tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Kronik plantar fasiitli hastalara uygulanılan 4 haftalık kişiye özel tabanlık ve ev egzersiz programı taban basınç dağılımındaki dengesizliği azaltararak zamansal - mekânsal yürüme parametrelerinde anlamlı iyileşme sağlamaktadır. Plantar fasiiti olan bireylerde tedavinin hedefleri, oluşan yürüme problemlerini en aza indirgeyerek hastaların fonksiyonel, mesleki ve sosyal katılım açısından kısıtlanmasını engellemek ve yaşam kalitesini arttırmak olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: plantar fasiit, ortez, egzersiz, yürüme, taban basınç dağılımı

S-010

EFFECTIVENESS OF FAMILY COLLABORATIVE PHYSIOTHERAPY AND REHABILITATION APPLICATIONS IN A CASE WITH JOUBERT SYNDROME

Pelin ATALAN[1], Ayşe YILDIZ[1], Ramazan YILDIZ[1], Rabia ERASLAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Sinem ERTURAN[1], Mustafa BURAK[1], Kamile Uzun AKKAYA[2], Müşerrefe Nur KELEŞ[2], Ayça ELBASAN[3], Bülent ELBASAN[2]

[1]Gazi University Institute of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[3]Bilge Çocuk Activity Center

Introduction: Jobert Syndrome (JS) is a rare genetic heterogeneous inherited neurodevelopmental disorder first described by Joubert in 1969. The most common clinical features of the syndrome are ataxia, abnormal eye movements, hyperpnea attacks, hypotonia, respiratory abnormalities, mental retardation and growth retardation. The aim of this study is to summarize the effectiveness of family collaborative physiotherapy and rehabilitation practices in a case with JS.

Materials and Methods: A female patient who was born at 35 weeks and 6 days of gestation was admitted to our clinic at the 8th month, corrected due to widespread hypotonia and inability to sit independently, and was included in the sensory integration program with family collaborative physiotherapy and rehabilitation. The motor and sensory development of the patient who was diagnosed with JS at the 25th month was evaluated with the Peabody Developmental Motor Scale (PDMS) and Sensory Profile (SP) before and after rehabilitation.

Results: The case, who could not sit independently and turn to both sides before the program, had only head control, achieved the motor milestones of independent sitting, crawling and sequencing after 18 months of rehabilitation. The patient's PDMS total motor score increased from 98 to 166. The SP scores of the case decreased from 27 to 15 for the registration sub-quadrant, from 35 to 23 for sensitivity, from 22 to 21 for avoidance, and increased from 27 to 53 for the research sub-quadrant.

Conclusion: The positive effects of the physiotherapy and rehabilitation program with the active participation of the family on motor and sensory development have been shown in the case with JS. Even if these children are not diagnosed in the early period, they should be supported with physiotherapy and rehabilitation programs.

Anahtar Kelimeler: Sensory, Motor, Development, Joubert Syndrome

JOUBERT SENDROMLU BİR OLGUDA AİLE İŞBİRLİKÇİ FİZYOTERAPİ VE REHABİLİTASYON UYGULAMALARININ ETKİNLİĞİ

Pelin ATALAN[1], Ayşe YILDIZ[1], Ramazan YILDIZ[1], Rabia ERASLAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Sinem ERTURAN[1], Mustafa BURAK[1], Kamile Uzun AKKAYA[2], Müşerrefe Nur KELEŞ[2], Ayça ELBASAN[3], Bülent ELBASAN[2]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon A.B.D
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Bilge Çocuk Etkinlik Merkezi

Giriş: Jobert Sendromu (JS) ilk kez 1969 yılında Joubert tarafından tanımlanmış, nadir görülen genetik heterojen kalıtsal bir nörogelişimsel bozukluktur. Sendromun en sık görülen klinik özellikleri ataksi, anormal göz hareketleri, hiperpne atakları, hipotoni, solunum anomalileri, zeka geriliği ve büyüme geriliğidir. Bu çalışmanın amacı JS'li bir olguda aile işbirlikçi fizyoterapi ve rehabilitasyon uygulamalarının etkinliğini özetlemektir.

Gereç ve Yöntem: 35 hafta 6 gün gestasyonel haftada dünyaya gelmiş kız olgu yaygın hipotoni ve bağımsız oturmaması nedeniyle düzeltilmiş 8. ayda kliniğimize başvurmuş ve aile işbirlikçi fizyoterapi ve rehabilitasyon ile duyu bütünleme programına alınmıştır. 25. ayda JS tanısı konan olgunun rehabilitasyon öncesi ve sonrası motor ve duyusal gelişimi Peabody Gelişimsel Motor Ölçeği (PGMÖ) ve Duyu Profili (DP) ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Programdan önce bağımsız oturamayan ve her iki yana dönemeyen, yalnızca baş kontrolü bulunan olgu, 18 aylık rehabilitasyon sürecinin ardından bağımsız oturma, emekleme, sıralama motor sınırtaşlarını gerçekleştirmiştir. Olgunun PGMÖ total motor skoru 98'den 166'ya yükselmiştir. Olgunun DP skorları kayıt alt kadranı için 27'den 15'e, hassasiyet için 35'ten 23'e, kaçınma için 22'den 21'e düşerken, araştırma alt kadranı için 27'den 53'e yükselmiştir.

Sonuç: JS'li olguda ailenin aktif katılımının sağlandığı fizyoterapi ve rehabilitasyon programının motor ve duyu gelişime olumlu etkileri gösterilmiştir. Bu çocukların erken dönemde tanı konmamış olsa dahi fizyoterapi ve rehabilitasyon programları ile desteklenmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duyu, Motor, Gelişim, Joubert Sendromu

S-011

STUDENTS' VIEWS ON THE USE OF CROSSWORD PUZZLE AND WORD SEARCH PUZZLE AS TEACHING TECHNIQUE IN NURSING EDUCATION: A MIXED METHOD STUDY

Nevra Kalkan[1], *Sevil Güler*[1], *Hülya Bulut*[1], *Ali Ay*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Science, Department of Surgical Nursing, Ankara, Turkey*
[2]*Bingöl University, Faculty of Health Science, Department of Surgical Nursing, Bingöl, Turkey*

Introduction-Objective: In nursing education, it is important to focus on student-centered teaching techniques and to use techniques that will ensure the retention of knowledge to gain students the behaviors required by the profession. Puzzles, one of these techniques, are educational games that appeal to students with different learning styles, can be arranged in various ways and provide learning by entertaining. Puzzles are beneficial for correcting misunderstood issues and understanding concepts learned better. This research was carried out as descriptive and qualitative design mixed-method study to determine nursing students' views on the crossword and word search puzzle applied within the scope of the course.

Material-Method: In descriptive phase, 96 students who agreed to participate and applied all of the puzzles, while 21 students who were assigned to focus groups with simple randomization in qualitative phase. Three separate puzzle booklets were applied to students at four-week intervals throughout the semester.After the puzzles, in descriptive phase were collected with the information form that has total of 40 questions, seven for sociodemographic characteristics, five for suggestions, and 28 for evaluation, self-assessment and motivation, scored between 1-10. In qualitative phase, two focus group interviews were conducted and the questions interview form were directed to students.

Results: The students stated that the puzzles included what they needed to learn in the course, learned useful information and understood the subjects that they needed to learn. As a result of the qualitative research, four categories were determined:emotions of solving puzzles, puzzle with advantages, puzzle with difficulties and improved personel features.

Conclusion: Students stated that the use of puzzles made the courses fun, facilitated learning, ensured memorability, increased motivation and helped them prepare for the exam. Considering the positive effects on students' education as teaching technique, it is recommended that puzzles be used more frequently in the nursing curriculum.

Anahtar Kelimeler: puzzle, nursing student, nursing education, teaching technique

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE ÖĞRETİM TEKNİĞİ OLARAK ÇAPRAZ VE KELİME AVI BULMACA KULLANIMI HAKKINDA ÖĞRENCİLERİN GÖRÜŞLERİ: BİR KARMA YÖNTEM ÇALIŞMASI

Nevra Kalkan[1], *Sevil Güler*[1], *Hülya Bulut*[1], *Ali Ay*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye*
[2]*Bingöl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Bingöl, Türkiye*

Giriş-Amaç: Hemşirelik eğitiminde öğrencilere, mesleğin gerekliliği olan davranışların kazandırılabilmesi için öğrenci merkezli öğretim teknikleri üzerine odaklanılması ve bilginin akılda kalıcılığını sağlayacak tekniklerin kullanması önemlidir. Bu tekniklerden biri olan bulmacalar, farklı öğrenme biçimlerine sahip öğrencilere hitap eden, çeşitli şekillerde düzenlenebilen ve eğlendirerek öğrenmeyi sağlayan eğitici oyunlardır. Bulmacaların, öğrenciler tarafından yanlış bilinen konuların düzeltilmesi ve kavramların daha iyi anlaşılması açısından yararlı olacağı belirtilmektedir. Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin ders kapsamında uygulanan çapraz ve kelime avı bulmacalarına yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve nitel araştırma olmak üzere karma yöntem çalışması şeklinde gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın tanımlayıcı aşamasına araştırmaya katılmayı kabul eden ve bulmacaların tamamını uygulayan 96 öğrenci, nitel aşamasına ise odak gruplara basit rastgele randomizasyon ile atanan 21 öğrenci katılmıştır. Araştırmada, dönem boyunca dörder hafta arayla 3 ayrı bulmaca kitapçığı öğrencilere uygulanmıştır. Bulmaca uygulamaları tamamlandıktan sonra tanıtıcı bilgiler formu ile araştırmanın tanımlayıcı aşamasına ait veriler toplanmıştır. Formda; öğrencilerin sosyodemografik özelliklerine yönelik 7, bulmaca tekniğine yönelik önerilerin yer aldığı 5 ve değerlendirme, özdeğerlendirme ve motivasyona yönelik 1-10 arası puanlanan 28 soru olmak üzere toplam 40 soru bulunmaktadır. Nitel araştırma aşamasında, iki odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiş ve öğrencilerin bulmaca uygulamasına ilişkin duygu ve düşüncelerini belirlemeye yönelik odak grup görüşme formunda yer alan sorular yönlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrenciler bulmacaların derste öğrenmesi gerekenleri içerdiğini, yararlı bilgiler öğrendiğini ve derste öğrenmesi gereken konuları anladığını belirtmişlerdir. Nitel araştırma sonucunda ise, bulmaca çözmenin hissettirdiği duygular, avantajlarıyla bulmaca, zorluklarıyla bulmaca ve geliştirdiğim özelliklerim olmak üzere dört kategori belirlenmiştir.

Sonuç: Öğrenciler bulmaca kullanımının dersleri eğlenceli hale getirdiğini, öğrenmeyi kolaylaştırdığını, akılda kalıcılığın sağlandığını, motivasyonlarının arttığını ve sınava hazırlanmalarına destek olduğunu ifade etmiştir. Bir öğretim tekniği olarak öğrencilerin eğitimlerinde olumlu etkileri de göz önünde bulundurulduğunda bulmacaların, hemşirelik müfredatında daha sık kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: bulmaca, hemşirelik öğrencisi, hemşirelik eğitimi, öğretim tekniği

S-012

EVALUATION OF THE PSYCHO-SOCIAL STATUS OF HEALTH PERSONNEL INVOLVED IN COVID-19 PANDEMIC: TURKEY SAMPLE INTRODUCTION

Sıddıka Ersoy[1], İsmail Hakkı Ersoy[2], Şükran Özkahraman Koç[3], Betül Bayrak[1]

[1]Süleyman Demirel University, Faculty of Health Science, Department of Nursing, Isparta, Turkey.
[2]Isparta City Hospital, Department of Internal Medicine, Division of Endocrinology and Metabolism, Isparta, Turkey
[3]Suleyman Demirel University, Faculty of Health Science, Department of Midwifery, Isparta, Turkey.

Background: In controlling rapidly spreading outbreaks such as COVID 19 across the world, early adaptation and developing coping mechanisms by healthcare professionals who are involved in the first intervention to the event can render crisis management effective. This study was designed to assess the psychosocial state and stress burden of health personnel who are actively engaged in the current COVID-19 pandemic and face the disease the most.

Methods: This study is descriptive and population comprised health personnel of Isparta City Hospital, where the first patients in the province were admitted during the pandemic. Data collection was completed in the first month after the first case of pandemic in the province. The questionnaires used in the study are Personal Information Form, Negative Problem Orientation Questionnaire, Depression Anxiety Stress Scale short form, Impact of Event Scale.

Results: The mean age of the study health personnels were 37,81±6,92 (21–55) years. The majority of the participants were women (66.80%), nurse (43.30%) and university graduates (91.20%). There was a highly significant relationship between all scales and scale subdimensions and having received psychological support prior to Covid-19 pandemic (p=0.000). As the pandemic process progresses, the anxiety levels of healthcare professionals increase. There was a significant statistical difference from time to time between the scores of the scales applied in the two stages of the study.

Conclusion: It can be said that the healthcare personnel who comprise our sample group do not have a negative attitude toward the pandemic and cases as expected; have lower rates of anxiety, depression, and stress disorders in the early stages of the pandemic than the healthcare personnel in other countries; and are less affected by pandemic. However[a1] , as the process progressed, the level of negative impact on healthcare personnel increased.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Psycho-Social Status, Health Personnel, Pandemic

COVİD-19 PANDEMİSİNDE BULUNAN SAĞLIK PERSONELİNİN PSİKO-SOSYAL DURUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ: TÜRKİYE ÖRNEĞİ

Sıddıka Ersoy[1], İsmail Hakkı Ersoy[2], Şükran Özkahraman Koç[3], Betül Bayrak[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Isparta, Türkiye.
[2]Isparta Şehir Hastanesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı, Endokrinoloji ve Metabolizma Bilim Dalı, Isparta, Türkiye
[3]Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Isparta, Türkiye.

Arka plan: COVID 19 gibi dünya genelinde hızla yayılan salgınların kontrol altına alınmasında, olaya ilk müdahalede yer alan sağlık profesyonellerinin erken uyum sağlaması ve baş etme mekanizmaları geliştirmesi kriz yönetimini etkili kılabilir. Bu çalışma, mevcut COVID-19 pandemisi ile aktif olarak uğraşan ve hastalıkla en fazla karşılaşan sağlık personelinin psikososyal durumunu ve stres yükünü değerlendirmek için tasarlanmıştır.

Yöntemler: Bu çalışma tanımlayıcıdır ve popülasyonu pandemi sırasında ildeki ilk hastaların kabul edildiği Isparta Şehir Hastanesi'nin sağlık personelinden oluşmaktadır. İldeki ilk pandemi vakasının ardından ilk ayda veri toplama tamamlandı. Araştırmada kullanılan anketler; Kişisel Bilgi Formu, Problemlere Karşı Olumsuz Tutum Ölçeği, Depresyon Anksiyete Stres Ölçeği kısa formu, Olayın Etkisi Ölçeğidir.

Bulgular: Araştırmaya katılan sağlık personelinin yaş ortalaması 37,81±6,92 (21-55) yıldır. Katılımcıların çoğunluğunu kadın (%66.80), hemşire (%43.30) ve üniversite mezunu (%91.20) oluşturmaktadır. Tüm ölçekler ve ölçek alt boyutları ile Covid-19 pandemisi öncesinde psikolojik destek alma arasında oldukça anlamlı bir ilişki vardı (p=0,000). Pandemi süreci ilerledikçe sağlık çalışanlarının kaygı düzeyleri de artıyor. Araştırmanın iki aşamasında uygulanan ölçeklerin puanları arasında zaman zaman anlamlı istatistiksel farklılık görülmüştür.

Sonuç: Örneklem grubumuzu oluşturan sağlık personelinin pandemi ve vakalara karşı beklendiği gibi olumsuz bir tutum içinde olmadığı söylenebilir; pandeminin erken evrelerinde diğer ülkelerdeki sağlık personeline göre daha düşük anksiyete, depresyon ve stres bozukluğu oranlarına sahip; ve pandemiden daha az etkilenir. Ancak süreç ilerledikçe sağlık personeli üzerindeki olumsuz etki düzeyi arttı.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Psiko-Sosyal Durum, Sağlık Personeli, Pandemi

S-013

EVALUATION OF ADHERENCE TO MEDITERRANEAN DIET AS A SUSTAINABLE DIETARY PATTERN IN ADULTS

Emine Yassıbaş[1], *Hatice Bölükbaşı*[1], *Emine Kübranur Türkmen*[1]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

Introduction-Aim: Mediterranean Diet (MD) is defined as a sustainable dietary pattern, and it is thought to be a suitable nutrition model for improving health and preventing diseases. This study was conducted to evaluate the adherence to MD and level of sustainable nutrition knowledge in adults.

Materials-Methods: A total of 1505 adults, 527 males and 978 females, aged 18-65 years were included in the study. Data were collected through an online questionnaire consisting of questions to evaluate the sociodemographic characteristics, nutritional habits, and sustainable nutrition knowledge. "Mediterranean Diet Adherence Scale" was used to evaluate adherence to MD. The weight and height were taken based on self-reports. All statistical analyses were performed using SPSS22.0.

Results: The mean age of the participants was 27.8±10.04 years, and only 29.3% stated that they had heard the sustainable nutrition before. Most individuals (85.5%) had insufficient sustainable nutrition knowledge scores. A negative correlation was found between age, body mass index, and sustainable nutrition knowledge score ($p<0.01$). Adherence to MD was low in 28.6% of individuals, moderate in 54.8%, and high in only 16.6%. When the components of MD are examined, it was determined that 66.9% of the individuals had <2 servings of vegetables per day, 75.9% of them consumed <3 servings of fruit per day and 81.5% of them <3 servings of fish or seafood per week. MD adherence score increases as the age increases ($p<0.01$). It was found that a significant difference between MD adherence scores according to the sustainable nutrition knowledge level ($p<0.05$).

Conclusion: This study shows that most adults do not have knowledge about sustainable nutrition. It is thought that raising awareness of individuals on sustainable nutrition and increasing their adherence to MD are important for reducing the negative effects of nutrition on the environment and enabling next generations to lead a healthier life.

Anahtar Kelimeler: sustainable nutrition, nutritional information, Mediterranean diet

YETİŞKİN BİREYLERDE SÜRDÜRÜLEBİLİR BİR BESLENME MODELİ OLARAK AKDENİZ DİYETİNE UYUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Emine Yassıbaş[1], *Hatice Bölükbaşı*[1], *Emine Kübranur Türkmen*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Akdeniz Diyeti sürdürülebilir bir beslenme modeli olarak tanımlanmakta, sağlığın iyileştirilmesi ve hastalıkların önlenmesi için uygun bir beslenme örüntüsü olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma yetişkin bireylerin Akdeniz Diyetine uyumunu ve sürdürülebilir beslenmeye ilişkin bilgi düzeylerini değerlendirmek amacıyla planlanmış ve yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 18-65 yaş arası 527 erkek ve 978 kadın olmak üzere 1505 yetişkin birey dahil edilmiştir. Bireylere ilişkin veriler çevrimiçi ortamda uygulanan bir anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Anket formunda bireylerin sosyodemografik özelliklerini, beslenme alışkanlıklarını ve sürdürülebilir beslenme bilgilerini değerlendirmeye yönelik sorular yer almaktadır. Ayrıca Akdeniz Diyetine uyumu değerlendirmek amacıyla "Akdeniz Diyeti Bağlılık Ölçeği" kullanılmıştır. Bireylerin vücut ağırlığı ve boy uzunluğu beyana dayalı olarak alınmıştır. Elde edilen veriler SPSS 22.0 paket programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 27,8±10,04 yıl olup sadece %29,3'ü sürdürülebilir beslenme tanımını daha önce duyduğunu belirtmiştir. Bireylerin büyük bir kısmının (%85,5) sürdürülebilir beslenme bilgi puanının yetersiz olduğu saptanmıştır. Yaş ve beden kütle indeksi ile sürdürülebilir beslenme bilgi puanı arasında negatif ilişki bulunmuştur ($p<0,01$). Bireylerin %28,6'sının Akdeniz Diyetine uyumu düşük, %54,8'inin orta ve sadece %16,6'sının yüksektir. Akdeniz diyetinin temel bileşenleri incelendiğinde bireylerin büyük kısmının (%66,9) günde 2 porsiyondan daha az sebze; (%75,9) günde 3 porsiyondan daha az meyve ve (%81,5) haftada 3 porsiyondan daha az balık veya deniz ürünleri tükettiği saptanmıştır. Bireylerin yaşı arttıkça Akdeniz Diyeti bağlılığı skoru artmaktadır ($p<0,01$). Akdeniz Diyeti bağlılığı skoru arttıkça da sürdürülebilir beslenme bilgi puanlarının arttığı ve sürdürülebilir beslenme bilgi düzeyine göre Akdeniz Diyeti bağlılık skorları arasında anlamlı fark olduğu bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışma yetişkin bireylerin çoğunun sürdürülebilir beslenme konusunda bilgi sahibi olmadığını göstermektedir. Bireylerin sürdürülebilir beslenme konusunda bilinçlendirilmesi ve bu doğrultuda Akdeniz Diyetine uyumlarının artırılması beslenmenin çevre üzerindeki olumsuz etkilerinin azaltılması ve gelecek nesillerin daha sağlıklı bir hayat sürebilmesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: sürdürülebilir beslenme, beslenme bilgisi, Akdeniz diyeti

S-014

WHAT DO PATIENTS WITH CARPAL TUNNEL SYNDROME READ ON INTERNET?

Hakan Akkan[1], *Bahar Aras*[2]

[1]*Kütahya Health Sciences University, Tavsanli Vocational School of Health Services, Department of Therapy and Rehabilitation*
[2]*Kütahya Health Sciences University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Introduction-purpose: During the provision of health care, patients should be informed about the disease and treatment options in an evidence-based manner. The internet has become a popular channel for sharing medical information about the needs of patients. Individuals with carpal tunnel syndrome are known to use internet routinely to learn about their illness. However, we do not have any data about the quality of information that Turkish patients with carpal tunnel syndrome encounter on internet. Therefore, the aim of this study was to examine the quality and readability of the information that Turkish patients with carpal tunnel syndrome get from the internet.

Material-methods: The internet search was carried out in November 2021 by using the two most popular search engines (Google and Yandex) in Turkey. 'Carpal Tunnel Syndrome' was used as a keyword. Websites were recorded from the top 30 results from each search by two seperate evaluator. After establishing a final list, the quality of the websites were examined by the Journal of the American Medical Association (JAMA) benchmark criteria and Health on the Net Foundation code certification (HONcode) independently by the same evaluators. The Turkish readability of the websites was evaluated by the Ateşman readability index.

Results: After removing duplications, news sites, and academic publications, the quality and readability of 52 websites were examined. The avarage JAMA score of these websites was 0.52 points (minimum: 0; maximum: 3). None of the websites had HONcode certification. The mean of Ateşman readability index was 59.26 (11th-12th grade student level).

Conclusion: As a result of this study, it was found that the quality of the websites providing information about carpal tunnel syndrome for Turkish patients was insufficient. In addition, the readability levels of these websites were above the education level of the Turkish society.

Anahtar Kelimeler: patient education, carpal tunnel syndrome, health literacy

KARPAL TÜNEL SENDROMLU HASTALAR İNTERNET ORTAMINDA NE OKUYOR?

Hakan Akkan[1], *Bahar Aras*[2]

[1]*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Tavşanlı Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[2]*Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-amaç: Sağlık hizmeti sunumu esnasında hastaların hastalık ve tedavi seçenekleri hakkında kanıta dayalı bir şekilde bilgilendirilmeleri gerekmektedir. İnternet, hastaların ihtiyaçlarına yönelik tıbbi bilgilerin paylaşımı için popüler bir mecra haline gelmiştir. Karpal tünel sendromlu bireylerin, hastalıkları hakkında bilgi edinmek için interneti rutin olarak kullandıkları bilinmektedir. Ancak karpal tünel sendromlu Türk hastaların internet ortamında karşılaştıkları bilgilerin kalitesine dair elimizde herhangi bir veri bulunmamaktadır. Bu yüzden bu çalışmanın amacı; karpal tünel sendromlu Türk hastaların internet ortamında eriştikleri bilgilerin kalitesi ve okunabilirliğini incelemektir.

Gereç-yöntem: Kasım 2021 tarihinde Türkiye'de kullanılan en popüler iki arama motoru (Google ve Yandex) kullanılarak internet araştırması gerçekleştirildi. Anahtar kelime olarak 'Karpal Tünel Sendromu' kullanıldı. Her bir aramadaki ilk 30 sonuç bağımsız iki araştırmacı tarafından kaydedildi. Nihai liste oluşturulduktan sonra, web sitelerinin kalitesi Journal of the American Medical Association (JAMA) değerlendirme kriterleri ve Health on the Net Foundation (HONcode) sertifikası kullanılarak bağımsız olarak aynı değerlendiriciler tarafından incelendi. Web sitelerinin Türkçe okunabilirliği Ateşman okunabilirlik indeksi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Duplikasyonlar, haber siteleri ve akademik yayınlar çıkartıldıktan sonra toplam 52 web sitesinin kalitesi ve okunabilirliği incelendi. Bu web sitelerinin JAMA skoru ortalaması 0,52 puandı (minimum: 0; maksimum: 3). Hiçbir web sitesinde HONcode sertifikası bulunmamaktaydı. Ateşman okunabilirlik indeksi ortalaması ise 59,26 (11.-12.sınıf öğrenci düzeyi) idi.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda, Türk hastalar için karpal tünel sendromu hakkında bilgi veren sitelerin kalitesinin yetersiz olduğu bulundu. Ayrıca bu sitelerin okunabilirlik düzeylerinin Türk toplumunun eğitim düzeyinin üzerinde olduğu tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: hasta eğitimi, karpal tünel sendromu, sağlık okuryazarlığı

S-015

EVALUATION OF THE CHANGE IN NUTRITION AND ORTHOREXIA NERVOSA STATUS OF ADOLESCENTS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

Ayşe Derya Bayazıt[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[1], *Elif Çelik*[1]

[1]*Gazi University Faculty Of Health Sciences Department Of Nutrition And Dietetics*

INTRODUCTION-OBJECTIVE: The COVID-19 pandemic, which has become a global problem, has caused many effects, especially in the fields of health and nutrition. Adolescent have been greatly affected by the pandemic period. In this research; It was planned and carried out to evaluate the changes in the nutritional status and orthorexia nervosa tendency of adolescents before and during the pandemic.

METHOD: A cross-sectional study was conducted in a total of 982 adolescents, 379 boys and 603 girls, aged 10-17. The research was carried out with the online questionnaire method. Individuals' sociodemographic characteristics, nutritional and orthorexia status, changes in food preferences were questioned in this study. The ORTO-15 Scale was used to assess orthorexia nervosa status of individuals.

RESULTS: In the pre-pandemic period, 71.2% of boys and 70.8% of girls had orthorexia nervosa tendency; it was determined that 66.2% of boys and 72.8% of girls had a tendency to orthorexia nervosa during the pandemic. While there was a significant difference between the ORTO-15 scores of female adolescents before and during the pandemic ($p<0.05$), no significant difference was found between male adolescents ($p>0.05$). The use of vitamin/mineral and herbal supplements increased in both male (13.6%) and female (37.7%) adolescents compared to the pre-pandemic period. It has been determined that the consumption of homemade food, milk and meat products, eggs, fruit and vegetables of adolescents increased compared to the pre-pandemic period. It has been observed that the habits of skipping meals and fast-food consumption of adolescents decreased during the pandemic period, but their night eating increased.

CONCLUSION: As a result; the pandemic caused a change in the nutritional habits, food choices and orthorexia nervosa status of adolescents.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 pandemic, adolescents, dietary habits, ORTO-15 Score

KOVİD-19 PANDEMİ DÖNEMİ SÜRECİNDE ADÖLESANLARIN BESLENME VE ORTOREKSİYA NERVOZA DURUMLARINDAKİ DEĞİŞİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Ayşe Derya Bayazıt[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[1], *Elif Çelik*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme Ve Diyetetik Bölümü*

GİRİŞ-AMAÇ: Küresel bir sorun haline gelen Kovid-19 pandemisi özellikle sağlık ve beslenme alanlarında birçok etkinin oluşmasına neden olmuştur. Adölesan dönemdeki bireyler de pandemi döneminden oldukça etkilenmektedir. Bu araştırma, adölesan bireylerin Kovid-19 pandemisinde beslenme ve ortoreksiya nevroza eğilimi durumlarındaki değişimin değerlendirilmesi amacıyla planlanmış ve yürütülmüştür.

YÖNTEM: Araştırma; 379 erkek, 603 kız olmak üzere 10-17 yaş aralığında toplam 982 adölesan ile yürütülmüştür. Araştırma, çevrimiçi anket yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Bu ankette bireylerin sosyodemografik özellikleri, beslenme durumları ve ortoreksiya durumları sorgulanmıştır. Bireylerin besin tercihlerindeki değişim durumları sorgulanmıştır. Ortoreksiya nevroza eğilimlerinin değerlendirilmesi için ORTO-15 ölçeği kullanılmıştır.

BULGULAR: Pandemi öncesi dönemde erkeklerin %71,2'si, kızların %70,8'inin ortoreksiya nevroza eğilimi varken; pandemi sırasında erkeklerin %66,2'si, kızların %72,8'inin ortoreksiya nevroza eğiliminin olduğu belirlenmiştir. Pandemi öncesi ve pandemi sırasında kız adölesanların ORTO-15 skorları arasında anlamlı olarak fark varken ($p<0,05$), erkek adölesanlar arasında anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0,05$). Vitamin/mineral ve bitkisel destek kullanımı hem erkek (%13,6) hem kız (%37,7) adölesanlarda pandemi öncesi döneme göre artış göstermiştir. Pandemi dönemi ile birlikte adölesanların; ev yemeği, süt ve et ürünleri, yumurta, meyve ve sebze tüketimlerinin pandemi öncesi döneme göre arttığı belirlenmiştir. Adölesanların pandemi sürecinde öğün atlama alışkanlıklarının ve fast-food tüketimlerinin azaldığı fakat gece öğün tüketimlerinin arttığı görülmüştür.

SONUÇ: Sonuç olarak pandemi adölesanların beslenme alışkanlıklarının, besin seçimlerinin ve ortoreksiya durumlarının değişmesine neden olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Kovid-19 pandemisi, adölesan bireyler, beslenme alışkanlıkları, ORTO-15 Skoru

S-016

INVESTIGATION OF THE EXCLUSIVE BREASTFEEDING AND TOTAL BREASTFEEDING DURATIONS IN CHILDREN WITH AND WITHOUT DIAGNOSIS OF ALLERGY

Şeyda DURMAZ[1], *Fatma Yılmaz Kurt*[2]

[1]*T.R. Ministry of Health Bursa Dörtçelik Children's Hospital*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart University Faculty of Health Sciences Child Health and Diseases Nursing*

Aim: The research was carried out to determine the relationship between the age of 2-6 years of children with or without a diagnosis of allergy, the duration of exclusive breastfeeding in the first six months and the total duration of breastfeeding.

Materials and Methods: The research was conducted between November 2019 and June 2021.The study included children and their parents between the ages of 2-6 who were admitted to the hospital's Pediatric Allergy Outpatient Clinic and met the research inclusion criteria (n=390). According to the skin prick test, children who were allergic to any agent were included in the allergy (n=195), and children who were not allergic to any agent were included in the non-allergic group (n=195). The data were collected using the "introductory Information Form".In addition to descriptive statistics, independent samples t-test, Chi square, Pearson product-moment correlation analysis was used in the data analysis, and the Kolmogorov-Simirnov test was applied for measuring the normality distribution between the groups.

Results: According to the results of the study, there was a significant relationship between the duration of exclusive breastfeeding for the first six months and whether there was a diagnosis of allergies ($p<0.05$). It was found that children who had no diagnosis of allergy had a longer exclusive breastfeeding time during the first six months. No correlation was found between the total duration of breastfeeding and the time of transition to supplementary food and the status of diagnosis of allergy.

Conclusion: It was thought that increasing the duration of exclusive breastfeeding in the first six months of life may be a factor that reduces the diagnosis of allergy and protects it from allergies. It is recommended to start training in the gestation period and continue during the postpartum period in order to increase exclusive breastfeeding and spread it throughout the society.

Anahtar Kelimeler: "exclusive breastfeeding", "allergy", "2-6 years old children", "nursing"

ALERJİ TANISI ALAN VE ALMAYAN ÇOCUKLARIN SADECE ANNE SÜTÜ VE TOPLAM ANNE SÜTÜ ALMA SÜRELERİNİN İNCELENMESİ

Şeyda DURMAZ[1], *Fatma Yılmaz Kurt*[2]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Bursa Dörtçelik Çocuk Hastalıkları Hastanesi*
[2]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD*

Amaç: Araştırma, 2-6 yaş arası çocukların alerji tanısı alıp, almama durumları ile ilk altı ay sadece anne sütü alma süresi ve toplam anne sütü alma süresi arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Kasım 2019-Haziran 2021 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Araştırmaya belirtilen tarihler içerisinde Türkiye'nin batısında yer alan bir hastanenin alerji polikliniğine başvuran ve araştırma grubu seçim kriterlerine uyan 2-6 yaş arası çocuk ve ebeveynleri dâhil edildi (n=390). Deri prick testi uygulanan çocuklardan herhangi bir etkene karşı alerjisi saptananlar; alerji tanısı alan (n=195), herhangi bir etkene karşı alerjisi saptanmayan çocuklar ise alerji tanısı almayan (n=195) gruba alındı. Veriler tanıtıcı bilgi formu kullanılarak toplandı. Veri analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra bağımsız örneklemler için t testi, ki kare, Pearson moment çarpım korelasyon analizi ve gruplararası normallik dağılımı ölçümü için Kolmogorov-Simirnov testi uygulandı.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre çocuğun ilk altı ay sadece anne sütü alma süresi ile alerji tanısı alıp almama durumu arasında ($p<0,05$) anlamlı bir ilişki bulundu. Alerji tanısı almayan çocukların ilk altı ay sadece anne sütü alma süresinin daha uzun olduğu belirlendi. Toplam anne sütü alma süresi ve ek gıdaya geçiş zamanı ile alerji tanısı alıp almama durumu arasında herhangi bir ilişki saptanmadı.

Sonuç: Yaşamın ilk altı ayında sadece anne sütü alma süresinin arttırılmasının alerji tanısı alma durumunu azaltan ve alerjiden koruyan bir faktör olabileceği düşünüldü. İlk altı ay sadece anne sütü kullanımının arttırılması ve toplum genelinde yaygınlaştırılması için gerekli eğitimlerin gebelik döneminden başlayarak doğum sonrası dönemde de devam ettirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: "sadece anne sütü", "alerji", "2-6 yaş çocuk", "hemşirelik"

S-017

EVALUATION OF FOOD LITERACY AND NUTRITIONAL HABITS IN INDIVIDUALS AGED 19-64 YEARS

Emre DUMAN[1], Tuğba ALTUNTAŞ YILDIZ[2], Alev KESER[1], Mehtap AKÇİL OK[3]

[1]Ankara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics
[2]Ankara University, Faculty of Nursing, Midwifery Department
[3]Baskent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics

Objective: In this study, it was aimed to evaluate relationship between food literacy level of adult individuals and their nutritional habits.

Materials-Methods: The study was conducted on 260 volunteers aged 19-64 years. In order to evaluate nutritional habits of the participants, frequency of meals and food consumption was questioned. The Self-Perceived Food Literacy Scale (SPFL) was used to evaluate the food literacy of individuals. A minimum of 29 and a maximum of 145 points can be obtained from the scale, and an increase in score indicates an increase in level of food literacy. In statistical analysis of data, $p<0.05$ was considered significant.

Results: Of the participants, 84 (32.3%) were male and 176 (67.7%) were female, with a mean ages of 34.9±13.29 years. The average food literacy score of individuals is 88.2±12.30. It was determined that food literacy score of women was significantly higher than that of men ($p<0.05$). While 116 (44.6%) of individuals skipped main meal, it was determined that main meal they skipped the most was lunch with 50.9%. A positive statistically significant difference was found between food literacy score and number of main meals, frequency of consumption of milk-yogurt, red meat, fresh vegetables and fruits ($p<0.05$).

Conclusion: The determination of a positive relationship between the level of food literacy and positive nutritional habits reveals that it is important and necessary to increase food literacy level of individuals throughout society.

Anahtar Kelimeler: Food literacy, nutritional habits, healthy nutrition

19-64 YAŞ ARASI BİREYLERDE BESLENME OKURYAZARLIĞININ VE BESLENME ALIŞKANLIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Emre DUMAN[1], Tuğba ALTUNTAŞ YILDIZ[2], Alev KESER[1], Mehtap AKÇİL OK[3]

[1]Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2]Ankara Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Ebelik Bölümü
[3]Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Amaç: Bu araştırmada, yetişkin bireylerin beslenme okuryazarlığı düzeyi ile beslenme alışkanlıkları arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma 19-64 yaş aralığındaki 260 gönüllü birey üzerinde yürütülmüştür. Katılımcıların beslenme alışkanlıklarının değerlendirilebilmesi için öğün ve besin tüketim sıklıkları sorgulanmıştır. Bireylerin beslenme okuryazarlığını değerlendirmek için Algılanan Beslenme Okuryazarlığı Ölçeği (SPFL) kullanılmıştır. Ölçekten en az 29, en fazla 145 puan alınabilmekte, puanın artması beslenme okuryazarlığı düzeyinin arttığını göstermektedir. Verilerin istatistiksel analizinde $p<0,05$ anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların 84'ü erkek (%32,3) ve 176'sı kadın (%67,7) olup yaş ortalamaları 34,9±13,29 yıldır. Bireylerin beslenme okuryazarlığı puanı ortalaması 88,2±12,30'dur. Kadınların beslenme okuryazarlığı puanının erkeklere kıyasla önemli düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Bireylerin 116'sı (%44,6) ana öğün atlarken en fazla atladığı ana öğün %50,9 oranla öğle öğünü olarak saptanmıştır. Beslenme okuryazarlığı puanı ile ana öğün sayısı, süt-yoğurt, kırmızı et, taze sebze ve meyve tüketim sıklığı arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır ($p<0,05$).

Sonuç: Beslenme okuryazarlığı düzeyi ile olumlu beslenme alışkanlıkları arasında pozitif yönde bir ilişkinin saptanması, toplum genelinde bireylerin beslenme okuryazarlığı düzeyinin artırılmasının önemli ve gerekli olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Beslenme okuryazarlığı, beslenme alışkanlıkları, sağlıklı beslenme

S-018

COMMON AND DIFFERENT EXPERIENCES OF VULNERABLE GROUPS IN TERMS OF MENTAL HEALTH DURING THE FORCED MIGRATION PROCESS: APPEARANCES OF PSYCHOLOGICAL TRAUMA

Ayşe Nur Pekasıl[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Social Work*

Human history; ıt is not just the story of art, science, and culture, it is also the story of wars, violence, and human disasters. Forced migration with many losses is an experience with traumatic effects for displaced and host country individuals. Situations such as death, injury, violence, family breakdown, separation from the familiar ecological environment, loss of livelihoods, loss of valuable objects, fragmentation of social support networks, marginalization, and inability to access basic needs are among the risks factors that threaten mental health. Displaced individuals experience multiple traumatic experiences by being exposed to many of these risk factors simultaneously. Therefore, forced migration which is mass mobility with similar experiences affects the mental health of all actors in many ways in common. However, this does not mean that the effects of forced migration are similar for all social actors. Because vulnerable groups such as children, the elderly, women, and the disabled experience the effects of forced migration more deeply. Actually, the individual's subjective interpretation of the objective event determines the nature of the trauma. Therefore, the quality of trauma in forced migration depends on the age of experience, the depth of attachment, psychological resilience in terms of enduring separations, and active social support networks. In this context, multidisciplinary micro, mezzo, and macro interventions that are based on common experiences but do not ignore individual or group-specific risk and protective factors should be carried out. The study aims to examine the psychological trauma caused by forced migration through the common and different experiences of vulnerable groups in terms of mental health. Consequently, adopting a perspective that focuses on context, individual and group-specific differences as well as common points is important for preventive, therapeutic interventions, post-traumatic growth, and integration.

Anahtar Kelimeler: vulnerable groups, psychological trauma, mental health, forced migration

ZORUNLU GÖÇ SÜRECİNDE KIRILGAN GRUPLARIN RUH SAĞLIĞI AÇISINDAN ORTAK VE FARKLI DENEYİMLERİ: PSİKOLOJİK TRAVMANIN GÖRÜNÜMLERİ

Ayşe Nur Pekasıl[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü*

İnsanlık tarihi; sadece sanat, bilim ve kültürün öyküsü olmayıp aynı zamanda savaşların, şiddetin ve insanların yol açtığı felaketlerin de öyküsüdür. Pek çok kayıpla birlikte zorunlu göç; yerinden edilmiş ve ev sahibi bireyler için travmatik etkileri olan bir deneyimdir. Ölüm, yaralanma, şiddet, ailenin parçalanması, tanıdık ekolojik çevreden ayrılma, geçim kaynaklarını kaybetme, değerli nesneleri kaybetme, sosyal destek ağlarının parçalanması, ötekileştirilme, temel ihtiyaçlara erişememe gibi durumlar göç sürecinde ruh sağlığını tehdit eden risk faktörleri arasındadır. Yerinden edilmiş bireyler bu risk faktörlerinin birçoğuna eş zamanlı ve tekrarlı şekilde maruz bırakılarak çoklu travmatik deneyimler yaşamaktadırlar. Dolayısıyla benzer deneyimlerle kitlesel bir haraketlilik olan zorunlu göç, tüm aktörlerin ruh sağlığını birçok açıdan ortak noktalarda etkilemektedir. Ancak bu durum zorunlu göçün etkilerinin tüm sosyal aktörler için aynı veya benzer olduğu anlamına gelmemektedir. Zira çocuk, yaşlı, kadın ve engelli gibi kırılgan gruplar; zorunlu göçün ruh sağlığı açısından etkilerini daha derin deneyimlemektedirler. Nitekim bireyin nesnel olaya ilişkin öznel yorumu, travmanın niteliğini belirlemektedir. Dolayısıyla zorunlu göçün birey için ne kadar travmatize edici olduğu; deneyimin yaşandığı yaşa, bağlanmanın derinliğine, ayrılma kararının alınmasında bireyin ne denli aktif olunduğuna, ayrılıklara katlanma açısından psikolojik sağlamlığına ve aktif sosyal destek ağlarına bağlıdır. Bu minvalde mevcut çalışmalarla birlikte yerinden edilmiş bireylere yönelik, ortak deneyimlerden yola çıkan ancak birey veya gruba özgü risk ve koruyucu faktörleri görmezden gelmeyen, kapsayıcı, çok disiplinli mikro, mezzo, makro müdahalelerin gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Bu gereklilikle çalışmanın amacı; zorunlu göçle oluşan psikolojik travmayı kırılgan grupların ruh sağlığı açısından ortak ve farklı deneyimleri üzerinden irdelemektir. Bu noktada zorunlu göç sürecinde kırılgan grupların travmalarının nesnel boyutu olarak ortak deneyimleri ve öznel boyutu olarak gruplara özgü deneyimler ele alınmıştır. Sonuç olarak ortak noktaların yanında bağlama, bireye ve gruba özgü farklılıklara da odaklanan bir perspektifi benimsemek, gerek birey gerekse toplum açısından koruyucu, önleyici, tedaviye yönelik müdahaleler, travma sonrası büyüme ve entegrasyon için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: kırılgan gruplar, psikolojik travma, ruh sağlığı, zorunlu göç

S-019

INVESTIGATION OF FUNCTIONAL HEARING BEHAVIORS OF PRESCHOOL BILATERAL COCHLEAR IMPLANT USERS

Sunay Mucuk[1], *Hakan Tutar*[2], *Şenay Altınyay*[2]

[1]*Cappadocia University*
[2]*Gazi University*

Introduction-Objective: Cochlear implant (CI) technology, which is one of the intervention methods of hearing loss commonly encountered in early childhood, has a wide variety of developmental consequences in children. With this study, it is aimed to examine the functional hearing behaviors and related factors of individuals who are preschool bilateral (CI) users.

Material-Method: Within of the study; Turkish version of the Auditory Behavıor in Everyday Lıfe (ABEL) and the Turkish version of the Acceptance, Perception, Comprehension, Expressive Language, Intelligibility (APCEI) Profile Scale were used to evaluate functional hearing behaviors. The data of the study were obtained from the parents of 26 bilateral CI users, whom were girls 14 and male 12 who were followed up in the Audiology Clinic of Gazi University Medical Faculty Hospital in the range of 60-84 months. All statistical analyses were analyzed and reported in IBM SPSS Statistics 26.0.

Results: The mean age of CI users who participated in the study was 69±2.2 months. It was observed that there was no statistically significant relationship between the device acceptance score of the participants CI and the pre-school education status, special education duration and auditory perception score. There was a significant relationship between special education time and auditory perception and defining verbal communication (respectively;r= 0.419 p= 0.033, r= 0.433 p= 0.027). It was observed that there was no statistically significant relationship between the level of education of the parents and the APCEI score. Significant association was found between APCEI and ABEL score (r= 0.731 p= 0.000).

Conclusion: In the findings obtained; Bilateral CI users who started special education in the early period were observed to contribute to the development of defining auditory perception and verbal communication. APCEI score was found to be consistent with functional hearing behavior in bilateral CI users.

Anahtar Kelimeler: Cochlear implant, functional hearing behavior, preschool period.

OKUL ÖNCESİ DÖNEM BİLATERAL KOKLEAR İMPLANT KULLANICILARININ FONKSİYONEL İŞİTME DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

Sunay Mucuk[1], *Hakan Tutar*[2], *Şenay Altınyay*[2]

[1]*Kapadokya Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Erken çocuklukta sıklıkla karşılaşılan işitme kaybının müdahale yöntemlerinden olan koklear implant (Kİ) teknolojisinin çocuklarda gelişimsel sonuçları oldukça çeşitlidir. Bu çalışma ile okul öncesi dönem bilateral Kİ kullanıcısı bireylerin fonksiyonel işitme davranışlarını ve ilgili faktörlerin incelemek amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada demografik bilgi elde etmek için araştırmacı tarafından oluşturulan Olgu Rapor Formu, fonksiyonel işitme davranışlarını değerlendirmek üzere Günlük Yaşam İşitsel Davranış Ölçeği (GYİD) ve Kabul, Algı, Tanımlama, Sözel İfade, Anlaşılırlık (KATSA) Profil Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın verileri 60-84 ay aralığında Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Odyoloji kliniğinde takip edilen 14 kız ve 12 erkek olmak üzere 26 bilateral koklear implant kullanıcısının ebeveynlerinden elde edilmiştir. Tüm istatistiksel analizler IBM SPSS Statistics 26.0 programında analiz edilip raporlanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan CI kullanıcı bireylerin yaş ortalaması 69±2,2 ay olarak belirlenmiştir. Katılımcıların Kİ cihaz kabullenme puanı ile okul öncesi eğitim alma durumu, özel eğitim süresi ve işitsel algı puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin bulunmadığı gözlenmiştir. İşitsel algı ve sözlü iletişimi tanımlama ile özel eğitim süresi arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (sırasıyla; r= 0.419 p= 0.033, r= 0.433 p= 0.027). Anne ve baba eğitim seviyesi ile KATSA puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişkinin bulunmadığı görülmüştür. KATSA ve GYİD puanı arasında anlamlı ilişki bulunmuştur (r= 0.731 p= 0.000).

Sonuç: Elde edilen bulgularda erken dönemde özel eğitime başlayan bilateral Kİ kullanıcısı çocukların işitsel algı ve sözlü iletişimi tanımlama gelişimine katkı sağladığı gözlenmiştir. KATSA puanının bilateral Kİ kullanıcısı çocuklarda fonksiyonel işitme davranışı ile uyumlu olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Koklear implant, fonksiyonel işitme davranışı, okul öncesi dönem.

S-020

ERROR MODES AND EFFECTS ANALYSIS RISK ASSESSMENT FOR PROACTIVE HEALTH CARE: A SYSTEMATIC LITERATURE REVIEW

Sibel Orhan[1], Muhammet Gümüş[2]

[1]Namık Kemal University, Institute of Social Sciences, Department of Health Management
[2]Cumhuriyet University, Institute of Health Sciences, Department of Health Management

Introduction-Purpose: Failure Modes and Effects Analysis (FMEA) is a reliability management tool that can predict potential failures. FMEA evaluates the causes and consequences of malfunctions that may occur, thereby preventing them from occurring. In the healthcare setting, the use of FMEA is becoming increasingly popular. FMEA has been applied to many different fields over the past decade. The purpose of this study is to comprehensively review the literature on the application of FMEA for health risk analysis.

Materials-Methods: A comprehensive search was conducted in the scientific databases of Scopus and PubMed. Only academic papers using the FMEA technique to solve healthcare risk analysis problems were selected. In addition, a bibliometric analysis application was also included in the study. The most recent work has been tabulated. The table is based on the number of citations, publication year, authors, country of origin and journal names.

Findings: A total of 158 journal articles published in the 1998 - 2018 period were extracted and reviewed. These publications are divided into four categories (eg, the healthcare process, hospital management, hospital information, medical equipment, and manufacturing). According to health problems, application areas and FMEA methods used were solved and analyzed.

Conclusion: FMEA is of high importance for quality improvement and error in healthcare. FMEA is widely used to improve healthcare processes in hospitals. It provides an insight into the FMEA tool and cutting-edge technology to proactively reduce healthcare risks and improve patient safety. This research supports academics and practitioners in adopting FMEA effectively.

Anahtar Kelimeler: failure mode and effects analysis, healthcare risk analysis, literature review, reliability of management

PROAKTİF SAĞLIK HİZMETLERİ İÇİN HATA TÜRLERİ VE ETKİLERİ ANALİZİ RİSK DEĞERLENDİRMESİ: SİSTEMATİK BİR LİTERATÜR TARAMASI

Sibel Orhan[1], *Muhammet Gümüş*[2]

[1]*Namık Kemal Üniversitesi,Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı*
[2]*Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Hata Türleri ve Etkileri Analizi (FMEA), olası arızaları önceden belirleyebilen güvenilirlik yönetim aracıdır. FMEA, ortaya çıkabilecek arızaların nedenlerini ve sonuçlarını değerlendirir, böylece bunların oluşmasını engeller. Sağlık hizmetleri ortamında, FMEA' nın kullanımı giderek daha popüler hale gelmektedir. FMEA, son on yılda çok sayıda farklı alana uygulanmıştır. Bu çalışmanın amacı, sağlık risk analizi için FMEA› nın uygulanmasına ilişkin literatürü kapsamlı bir şekilde gözden geçirmektir.

Gereç-Yöntem: Scopus ve PubMed'in bilimsel veri tabanlarında kapsamlı bir araştırma yapılmıştır. Sadece, sağlık hizmeti risk analizi problemlerini çözmek için FMEA tekniğini kullanan akademik makaleler seçilmiştir. Ayrıca araştırmada, bir bibliyometrik analiz uygulamasına da yer verilmiştir. En son çalışma tablo haline getirilmiştir. Tabloda atıf sayısı, yayın yılı, yazarlar, menşe ülke ve dergi isimleri temel alınmıştır.

Bulgular: 1998 - 2018 döneminde yayınlanan toplam 158 dergi makalesi çıkarılmıştır ve incelenmiştir. Bu yayınlar dört kategoriye ayrılmıştır (ör. sağlık hizmeti süreci, hastane yönetimi, hastane bilgilendirme, tıbbi ekipman ve üretim). Sağlık sorunlarına göre, uygulama alanları ve kullanılan FMEA yöntemleri çözülüp analiz edilmiştir.

Sonuç: FMEA, sağlık hizmetlerinde kalite iyileştirme ve hata için yüksek derecede öneme sahiptir. FMEA, yaygın olarak hastanelerde sağlık hizmetleri süreçlerini iyileştirmek için kullanılmaktadır. Sağlık hizmeti risklerini proaktif olarak azaltmak ve hasta güvenliğini artırmak için FMEA aracı ve son teknoloji ürünü hakkında bir fikir vermektedir. Bu araştırma, akademisyenleri ve uygulayıcıları FMEA'yı etkili bir şekilde benimseme konusunda desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: hata türü ve etkileri analizi, sağlık hizmeti risk analizi, literatür incelemesi, yönetimin güvenilirliği

:

S-021

INVESTIGATION OF EARLY PERIOD EFFECTS OF CORONAVIRUS-19 INFECTION AND HOME QUARANTINE IN PANDEMIC PROCESS

Ceyhun TOPCUOĞLU[1], Mahmut SÜRMELİ[2], Eylem TÜTÜN YÜMİN[3], Ebru PARLAK[4], Merve BAŞOL GÖKSÜLÜK[5]

[1]Munzur University
[2]Tokat Gaziosmanpasa University
[3]Bolu Abant İzzet Baysal University
[4]Bolu Abant İzzet Baysal University İzzet Baysal Mental Health and Diseases Education and Research Hospital
[5]Erciyes University

Introduction-Purpose: COVID-19 is disease caused by coronavirus-19 infection and declared as pandemic by the World Health Organization. Anxiety, depression, sleep quality disorders and coronaphobia can be seen in COVID-19 patients. In this study, it is aimed to reveal whether main cause of these problems occurring during pandemic process is COVID-19 disease or home quarantine.

Material-Method: The study included 120 individuals, consisting of COVID-19 patients, individuals in contact home quarantine, and 40 healthy individuals registered family health centers in Bolu. Measurements were made twice in beginning and end of quarantine period; in healthy subjects, it was carried out at 10 day intervals. Individuals were evaluated with Coronavirus-19 Phobia Scale, Coronavirus Anxiety Scale, Patient Health Questionnaire, Pittsburgh Sleep Quality Index and 30-second sit-stand test.

Results: When examined change over time, coronaphobia score (p=0.007), social (p=0.008), psychological sub-dimension (p=0.007); there is significant difference in subjective sub-dimension of sleep quality (p=0.001). The difference was between COVID-19 and healthy group. In time, anxiety and depression score(p=0.026), anxiety(p=0.027) and depression sub-dimensions(p=0.047) in COVID-19 patients; coronaphobia score(p=0.035), social(p=0.029) and psychological sub-dimensions(p=0.048) in contact group; sleep quality score(p=0.040), subjective sub-dimension(p=0.001), coronaphobia score(p<0.001), psychological(p<0.001), somatic(p=0.027), social(p<0.001) and economic sub-dimensions(p=0.008) were statistically significant in healthy group.

Conclusion: While anxiety, depression, coronaphobia, sleep quality disorders and decreases in functional capacity occur in COVID-19 patients; in studies, similar problems occur in healthy individuals due to the quarantine process during pandemic period. The fact that there wasn't difference between three groups in anxiety, depression and functional capacity in this study supports this situation. The difference in coronaphobia may have occurred due to the clinical situation and symptoms in COVID-19 patients. The absence of changes in sleep quality, coronavirus anxiety and functional capacity in COVID-19 and contact groups during quarantine period shows that these changes didn't occur in early period.

Anahtar Kelimeler: covid-19, home quarantine, early period, contact individual, psychological findings

PANDEMİ SÜRECİNDE KORONAVİRÜS-19 ENFEKSİYONU VE EV KARANTİNASININ ERKEN DÖNEM ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Ceyhun TOPCUOĞLU[1], Mahmut SÜRMELİ[2], Eylem TÜTÜN YÜMİN[3], Ebru PARLAK[4], Merve BAŞOL GÖKSÜLÜK[5]

[1]Munzur Üniversitesi
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
[3]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
[4]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi İzzet Baysal Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[5]Erciyes Üniversitesi

Giriş-Amaç: COVID-19, koronavirüs-19 enfeksiyonundan kaynaklanan ve Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi olarak ilan edilen bir hastalıktır. COVID-19 hastalarında anksiyete, depresyon, uyku kalitesi bozuklukları ve koronafobi görülebilmektedir. Bu çalışmada pandemi sürecinde meydana gelen bu problemlerin asıl nedeninin COVID-19 hastalığı mı yoksa ev karantinasının mı olduğunu ortaya koymak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya Bolu Beşkavaklar, 12 Kasım, Bahçelievler, İzzet Baysal ve Tevfik Atay Aile Sağlığı Merkezlerine kayıtlı COVID-19 hastası, temaslı ev karantinasındaki bireyler ile sağlıklı 40'ar kişiden oluşan 120 birey alınmıştır. Ölçümler karantina süresinin başlangıcında ve bitiminde toplam iki kere; sağlıklılarda ise 10 gün arayla gerçekleştirilmiştir. Koronafobi Koronavirüs-19 Fobisi Ölçeği, koronavirüs anksiyetesi Koronavirüs Anksiyete Ölçeği, anksiyete ve depresyon Hasta Sağlık Anketi, uyku kalitesi Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi, fonksiyonel kapasite 30-saniye otur-kalk testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Zaman içerisindeki değişim açısından incelendiğinde koronafobi toplam puanı($p=0.007$), sosyal ($p=0.008$), psikolojik alt boyutu($p=0.007$); uyku kalitesi öznel alt boyutunda($p=0.001$) anlamlı farklılık vardır. Farklılık, COVID-19 hastaları ve sağlıklı grup arasındaydı. Zaman içerisinde COVID-19 hastalarında anksiyete ve depresyon toplam puanında($p=0.026$), anksiyete($p=0.027$) ve depresyon alt boyutlarında($p=0.047$); temaslı grupta koronafobi toplam puanında($p=0.035$), sosyal($p=0.029$) ve psikolojik alt boyutlarında($p=0.048$); sağlıklı grupta ise uyku kalitesi toplam puanında($p=0.040$), öznel alt boyutunda($p=0.001$), koronafobi toplam puanında($p<0.001$), psikolojik($p<0.001$), somatik($p=0.027$), sosyal($p<0.001$) ve ekonomik alt boyutlarında($p=0.008$) anlamlı azalma olmuştur. Değerlendirilen diğer parametrelerde gruplar arasında ve her grup için zaman içerisindeki değişimde anlamlı bir farklılık yoktur.

Sonuç: COVID-19 hastalarında anksiyete, depresyon, koronafobi, uyku kalitesi bozuklukları ve fonksiyonel kapasitede azalmalar meydana gelirken; sağlıklı bireylerde de pandemi döneminde genel karantina sürecine bağlı olarak benzer problemlerin meydana geldiği çalışmalarda gösterilmiştir. Bu çalışmada anksiyete, depresyon ve fonksiyonel kapasitede üç grup arasında farklılık bulunmaması bu durumu desteklemektedir. Koronafobideki farklılık ise COVID-19 hastalarındaki klinik durum ve semptomlara bağlı meydana gelmiş olabilir. Karantina sürecinde COVID-19 hastaları ve temaslı grupta uyku kalitesi, koronavirüs anksiyetesi ve fonksiyonel kapasitede değişikliğin meydana gelmemesi ise bu değişikliklerin erken dönemde meydana gelmediğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: covid-19, ev karantinası, erken dönem, temaslı birey, psikolojik bulgular

S-022

DETERMINING THE MENTAL STATUS AND WORK ENGAGEMENT LEVELS OF NURSES DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS

Aybükem Hayal Özaslan[1], *Adeviye Aydın*[2]

[1]*Prof. Dr. Feriha Öz Acil Durum Hospital*
[2]*Sinop University Faculty of Health Sciences Nursing Department*

Introduction and Aim: Nurses play an important role in preventing and controlling the spread of infection in the COVID-19 pandemic. The rapid change in the health sector in the pandemic can greatly affect the mental health of nurses, as well as their work life, attitudes towards work and work engagement. The aim was to determine the mental states and work engagement levels of nurses during the COVID-19 pandemic.

Method: A total of 313 nurses in three hospitals within the borders of Istanbul Metropolitan Municipality were included in the study between 09.03.2021 and 06.05.2021. "Descriptive Information Form", "Depression Anxiety Stress (DASS-21) Scale", "Coronavirus (COVID-19) Fear Scale" and "Utrecht Work Engagement" scales were used as data collection tools. Descriptive statistics, one-way Anova, independent t test, pearson correlation analysis and simple linear and multiple regression analysis were used for data evaluation.

Results: The nurses working in the intensive care unit had lower DASS-21 total score, stress and anxiety scores compared to the nurses working in other departments. The total mean score of work engagement and the mean score of the subscale of nurses working in shifts are lower than other form. A negative and weakly significant correlation was found between the total score and subscales of work engagement and the total score of DASS-21 and its subscales. In the model created in the multiple regression analysis, it was determined that depression had a negative and significant effect on work engagement and explained 21.8% of the total variance together with the independent variables.

Conclusion: It was determined that the mental states of the nurses affected their work engagement. It can be recommended to support nurses psychologically during the pandemic process, to apply counseling programs to nurses intermittently, to gain skills in the use of appropriate coping strategies, and to evaluate psychologically throughout the process.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Mental Health, Work Engagement, Nurses

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE HEMŞİRELERİN RUHSAL DURUMLARININ VE İŞE BÜTÜNLEŞME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Aybükem Hayal Özaslan[1], *Adeviye Aydın*[2]

[1]*Prof. Dr Feriha Öz Acil Durum Hastanesi*
[2]*Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Giriş ve Amaç: COVID-19 salgınında enfeksiyonun yayılımının önlenmesi ve kontrolünün sağlanmasında hemşireler önemli roller üstlenmektedir. Pandemide sağlık sektöründe yaşanan hızlı değişim hemşirelerin ruh sağlıkları yanında iş hayatını, işe yönelik tutumlarını ve işe bütünleşmelerini büyük ölçüde etkileyebilmektedir. Bu araştırma, COVID-19 pandemisinde hemşirelerin ruhsal durumlarının ve işe bütünleşme düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma İstanbul Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde olan üç hastanede 09.03.2021-06.05.2021 tarihleri arasında 313 hemşire ile yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak, "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Depresyon Anksiyete Stres (DASS-21) Ölçeği", "Koronavirüs (COVID-19) Korkusu Ölçeği" ve "Utrecht İşe Bağlılık Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t testi, tek yönlü varyans analizi, pearson korelasyon analizi, basit ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Yoğun bakım ünitesinde çalışan hemşirelerin, diğer bölümlerde çalışan hemşirelere göre DASS-21 toplam puanı, stres ve anksiyete puanının daha düşük olduğu saptanmıştır. Vardiyalı çalışan hemşirelerin işe bağlılık toplam puan ortalaması ve ölçeğin alt boyutlarının puan ortalamaları, diğer çalışma şekillerine göre daha düşüktür. İşe bağlılık toplam puanı ve alt ölçekleri ile DASS-21 toplamı puanı ve alt ölçekleri arasında negatif yönde ve zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Çoklu regresyon analizinde oluşturulan modelde depresyonun, işe bağlılık üzerinde negatif yönde anlamlı etkisinin olduğu ve bağımsız değişkenlerle birlikte toplam varyansın %21,8'ini açıkladığı belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin ruhsal durumlarının, işe bağlılıklarını etkilediği belirlenmiştir. Pandemi sürecinde hemşirelerin ruhsal yönden desteklenmeleri, aralıklı olarak hemşirelere danışmanlık programlarının uygulanması, uygun baş etme stratejilerinin kullanılmasına yönelik beceri kazandırma ve süreç boyunca ruhsal açıdan değerlendirilme önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Ruhsal Durum, İşe Bütünleşme, Hemşireler

S-023

THE EFFECT OF "CHILDHOOD BURNS PREVENTION PROGRAM" ON THE KNOWLEDGE LEVEL OF THE CAREGIVERS AND ON REDUCING THE RISK FACTORS IN THE HOME ENVIRONMENT

Zeliha Yöndem[1], *Zahide Tunçbilek*[2]

[1]*Ordu University*
[2]*Hacettepe University*

Introduction-Objective: More than 73% of burns occur at home. The aim of this study is to develop a burn prevention program for caregivers with a child who has had burns, and to evaluate the effectiveness of this program in reducing the risk factors for burns at home and increasing the knowledge level of caregivers about burn prevention.

Method: This study was conducted as a quasi-experimental study with one group pretest-posttest design. The study population consisted of 154 caregivers who applied to the burn units in a state and a university hospital in Ankara between November 2019 and February 2020. Caregivers of 35 children were included in the research sample. In the study, "Childhood Burns Prevention Program" including home visits, training, and poster was developed. Two home visits were done to caregivers within using this program. Caregivers were trained about the prevention of burns and posters including risk factors were hung in the home during the first home visit. In addition, the burn knowledge levels of caregivers and risk factors in the home related to burn were evaluated with the forms developed by the researcher during the first and second home visits.

Results: In the study, the total risk factor related burns in the home was 28.94±6.24 before the training, while it was 14.68±3.74 after the training, and this result was statistically significant. In addition, the total number of correct answers related the burn before the training was 8.60±2.62, and 11.71±1.70 after the training, and this result was statistically significant.

Conclusion: As a result of the study, with the burn prevention program applied to caregivers, the total number of burn risk factors at home was reduced by approximately 50%. On the other hand, the level of burn knowledge of caregivers increased by 36.16%.

Anahtar Kelimeler: Child, prevention, burns, training, nursing

"ÇOCUKLUK ÇAĞINDA YANIK ÖNLEME PROGRAMI"NIN BAKIM VERİCİNİN BİLGİ DÜZEYİNE VE EV ORTAMI RİSK FAKTÖRLERİNİN AZALTILMASINA ETKİSİ

Zeliha Yöndem[1], *Zahide Tunçbilek*[2]

[1]*Ordu Üniversitesi*
[2]*Hacettepe Üniversitesi*

Giriş- Amaç: Yanıkların %73'ünden fazlası evde meydana gelmektedir. Çalışmanın amacı, yanık geçiren çocuğun bakım vericilerine yönelik bir yanık önleme programı geliştirilmek ve bu programın çocuk yanıklarına ilişkin evdeki yanık risk faktörlerinin azaltmadaki ve yanığı önlemeye ilişkin bakım vericinin bilgi düzeyinin artmasındaki etkinliğini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, tek grup ön test–son test desenli yarı deneysel olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Ankara ilindeki bir devlet ve bir üniversite hastanesinde yanık ünitelerine Kasım 2019-Şubat 2020 tarihleri arasında başvuran 154 bakım verici oluşturmuştur. Araştırma örneklemine, 35 çocuğun bakım vericisi dahil edilmiştir. Araştırmada ev ziyareti, eğitim ve afiş içeren "Çocukluk Çağında Yanık Önleme Programı" geliştirilmiştir. Bakım vericilere bu program dahilinde iki kez ev ziyareti yapılmıştır. Birinci ev ziyaretinde bakım vericilere yanık önlemeyle ilgili eğitim verilmiş ve evlerine yanık risk faktörlerini içeren afiş asılmıştır. Ayrıca birinci ve ikinci ev ziyaretlerinde bakım vericilerin yanıkla ilgili bilgi düzeyleri ve ev ortamındaki risk faktörleri araştırmacı tarafından geliştirilen formlar ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmada ev ortamındaki yanığa ilişkin toplam risk faktörü eğitim öncesi 28,94±6,24 iken eğitim sonrası 14,68±3,74 olup istatiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Ayrıca bakım vericilerin eğitim öncesinde yanığa ilişkin toplam doğru yanıt sayısı 8,60±2,62 iken eğitim sonrasında 11,71±1,70 olup istatiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Çalışma kapsamında bakım vericilere uygulanan yanık önleme programı ile evde bulunan toplam yanık risk faktörü sayısında yaklaşık %50 oranında azalma, bakım vericilerin bilgi düzeyinde ise %36,16 oranında artış sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, önleme, yanık, eğitim, hemşirelik

S-024

INVESTIGATION OF FUNCTIONAL BALANCE SKILLS IN INDIVIDUALS WITH BENIGN PAROXYSMAL POSITIONAL VERTIGO PROBLEM

Esma Temiçin Şahin[1], Bülent Gündüz[1], Hakan Tutar[1], Emre Orhan[1], Volkan Tutar[1]

[1]Gazi University

Introduction-Purpose: Computerized dynamic posturography (CDP) determines the patient's center of gravity in six different situations, with or without suppression of extravestibular sensory information.The aim of this study is to determine whether head movements affect functional balance in patients with BPPV and whether BPPV has an effect on the risk of falling.

Material-Method: The study was conducted by examining the CDP results of volunteers between the ages of 18-70 who were diagnosed with BPPV after the Dix-Hallpike/Roll maneuver, who came to Gazi University Faculty of Medicine Nebil Göksu Balance Disorders Diagnosis, Treatment and Rehabilitation Unit with the complaint of dizziness. To the participants; The Synapsys Posturography System test battery was applied.

Results: A total of 20 people, 10 of whom had BPPV and 10 of whom were healthy, were included in the study. The score was significantly lower in the vestibular area in the ML(mediolateral) plane in individuals with BPPV($p=0.029$) a significant difference was obtained($p<0.05$), in case 5, the score was higher in individuals with BPPV($p=0.028$) and a statistically significant difference was found($p<0.05$). In the evaluation of fall risk, in the RAMP test, when the eyes were open, the energy was significantly higher in the AP plane in the patient group($p=0.004$), and a statistically significant difference was obtained($p<0.05$). Recovery time with eyes closed was lower in the patient group($p=0.047$), and there was a statistically significant difference between the two groups($p<0.05$). In SINUS, another test of the fall risk assessment, in the case of eyes open in the AP plane, the phase delay was significantly higher in the patient group($p=0.013$) and a statistically significant difference was found($p<0.05$).

Conclusion: It is thought that the imbalance and risk of falling may be higher in individuals with BPPV than in healthy individuals.It is predicted that more meaningful results will be obtained with more patient groups.

Anahtar Kelimeler: posturography, BPPV, functional balance, vertigo

BENİGN PAROKSİSMAL POZİSYONEL VERTİGO PROBLEMİ OLAN BİREYLERDE FONKSİYONEL DENGE BECERİLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Esma Temiçin Şahin[1], *Bülent Gündüz*[1], *Hakan Tutar*[1], *Emre Orhan*[1], *Volkan Tutar*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Bilgisayarlı dinamik posturografi(BDP), ekstravestibüler duyusal bilginin baskılanması ile veya baskılanması olmaksızın, altı farklı durumda hastanın ağırlık merkezini belirler. BDP, dengesizlik nedenleri için spesifik bir teşhis aracı olmasa da, hastaların hastalıklarının seyri sırasında fonksiyonel denge durumu hakkında önemli bilgiler sağlar. Bu çalışmanın amacı, BPPV'li hastalarda baş hareketlerinin fonksiyonel dengeyi etkileyip etkilemediğini ve BPPV'nin düşme riski üzerine etkisi olup olmadığını belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Nebil Göksu Denge Bozuklukları Tanı Tedavi ve Rehabilitasyon Birimi'ne baş dönmesi şikayetiyle gelen Dix-Hallpike/Roll manevrası sonrasında BPPV tanısı alan 18-70 yaş arası gönüllü bireylerin BDP sonuçları incelenerek yapılmıştır. Katılımcılara; Synapsys Posturography System test bataryası uygulanmıştır. Test bataryası:DOT, Romberg, Vestibular Stimülasyon ve Faller Assessmenttan oluşmaktadır.

Bulgular: Çalışmaya 10'u BPPV'li 10'u sağlıklı olmak üzere toplam 20 kişi dahil edilmiştir. Hasta ve kontrol grubu yaşları arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır($p>0,05$). İki grubun DOT sonuçları karşılaştırıldığında AP(anterioposterior) düzleminde istatiksel olarak anlamlı fark elde edilmezken($p>0,05$), ML(mediolateral) düzleminde vestibuler alanda BPPVli bireylerde skor belirgin şekilde düşük çıkmış olup($p=0,029$) iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark elde edilmiştir ($p<0,05$), durum 5'te BPPVli bireylerde skor daha yüksek elde edilmiş olup($p=0,028$) istatiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır($p<0,05$). Düşme riski değerlendirmesinde RAMP testinde gözlerin açık olduğu durumda AP düzleminde hasta grupta enerji belirgin düzeyde yüksek elde edilmiş olup($p=0,004$) istatiksel olarak anlamlı fark elde edilmiştir ($p<0,05$). Gözler kapalı durumda recovery time hasta grupta daha düşük elde edilmiş olup ($p=0,047$), iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır($p<0,05$). Düşme riski değerlendirmesinin diğer testi SINUS'ta AP düzleminde gözlerin açık olduğu durumda faz gecikmesi hasta grupta belirgin şekilde yüksek elde edilmiş($p=0,013$) ve istatiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır($p<0,05$).

Sonuç: Yapılan değerlendirmeler sonucunda elde edilen bulgular, BPPVli bireylerde dengesizliğin ve düşme riskinin sağlıklı bireylere göre daha fazla olabileceğini düşündürmektedir. Daha fazla hasta grubu ile daha anlamlı sonuçlar elde edileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: postürografi, BPPV, fonksiyonel denge, vertigo

S-025

DETERMINATION OF NASALANCE SCORE NORM VALUES IN INDIVIDUALS BETWEEN 7-18 YEARS OLD

Reyhan Karakuş[1], *Şadiye Bacık Tırank*[1], *Recep Karamert*[1]

[1]*Gazi University*

İnroduction-Aim: Speech is one of the most important means of communication. Resonance problems disrupt speech intelligibility and cause communication disruption. Hypernasality, hyponasality, cul-de-sac resonance, nasal emission and mixed type resonance, interferes with the normal transmission of sound energy. It creates resonance disturbances. Although resonance disorders are perceptually evaluated, they should be supported by measurement tools that provide objective data. In this study, it is aimed to evaluate resonance disorders by obtaining data from normal individuals with the Nazometer device and to create a Turkish resource to be a reference when making clinical decisions.

Method: A total of 32 individuals 16 girls and 16 boys aged 7-18 years, without speech disorders, participated in the study. The nasalance scores were recorded with a Nasometer device. Individuals who scored 30 and below were included in the "counting numbers" parameter, which is convenient for evaluating speech.

Findings: According to the nasalance scores obtained, the difference in syllables formed with /a/ and /i/ phonemes and consonant was found to be 10 or less points for oral sounds and 20 or less points for nasal sounds. Since the /m/ nasalance score measured for hyponasality was not below 50 points in any individual, hyponasality was not observed. Phoneme-specific nasal emission was not observed, since the /s/ score measured for phoneme-specific nasal emission was 0 in all individuals.

Conclusion: Resonance evaluation is very important for the surgical and rehabilitation processes of the problems that cause resonance disorders. Perceptual assessment, although important, should be supported by objective data. In this study, nasalance scores of normal individuals were recorded with a Nasometer device and nasality findings were classified. Thus, a Turkish resource was created to be used as a reference for clinical decisions to be taken for resonance disorder and to determine the effectiveness of the rehabilitation process.

Anahtar Kelimeler: resonance, nasality, nasalance, Nasometer

7-18 YAŞ ARASI BİREYLERDE NAZALANS SKORLARI NORM DEĞERLERİNİN BELİRLENMESİ

Reyhan Karakuş[1], *Şadiye Bacık Tırank*[1], *Recep Karamert*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Konuşma, iletişimin önemli araçlarından biridir. Rezonans problemleri ise konuşma anlaşılırlığını bozarak iletişimin aksamasına sebep olur. Hipernazalite, hiponazalite, cul-de-sac rezonans, nazal emisyon ve mikst tip rezonans, ses enerjisinin normal iletiminin engellenmesiyle rezonans bozukluklarını meydana getirir. Rezonans bozuklukları algısal olarak değerlendirilse de konuşma sırasında bu bozuklukları ayırt etmek mümkün olmayabilir. Bu nedenle algısal değerlendirmeyi desteklemek amacıyla objektif veriler sağlayan ölçüm araçları kullanmak önemlidir. Bu çalışmada Nazometre cihazı ile normal bireylerden veriler elde edilerek rezonans bozuklukları değerlendirilirken verileri karşılaştırmak ve klinik kararlar alırken referans olacak Türkçe bir kaynak oluşturmak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya konuşma bozukluğu olmayan, 7-18 yaş arası 16 kız ve 16 erkek, toplam 32 birey katılmıştır. Bu bireylerin nazalans skorları Nazometre cihazı ile kaydedilmiştir. Konuşmayı değerlendirmek için en uygun parametre olan "sayı sayma" parametresinde 30 ve altında puan alan bireyler dahil edilmiştir.

Bulgular: Yapılan ölçümlerle elde edilen nazalans skorlarına göre /a/ ve /i/ fonemleriyle ve ünsüz fonemlerle oluşturulan hecelerde fark, oral seslerde 10, nazal seslerde 20 puan ve altında bulunmuştur. Hiponazalite varlığını belirlemek için ölçülen /m/ fonemi nazalans puanı hiçbir bireyde 50 puanın altında olmadığı için hiponazalite gözlenmemiştir. Foneme spesifik nazal emisyon için ölçüm yapılan /s/ fonemi nazalans puanı tüm bireylerde 0 olarak bulunmuştur. Bu nedenle bireylerde foneme spresifik nazal emisyon gözlenmemiştir.

Sonuç: Rezonans bozukluğuna sebep olan problemlerin cerrahi ve rehabilitasyon süreçleri için rezonans değerlendirmesi çok önemidir. Algısal değerlendirme, rezonans değerlendirme için önemli olsa da objektif verilerle desteklenmelidir. Yapılan bu çalışma ile normal bireylerin nazalans skorları, Nazometre cihazı ile kaydedilerek nazalite bulguları incelenmiş ve sınıflandırılmıştır. Böylece rezonans bozukluğu için alınacak klinik kararlarda referans olarak kullanılmak ve rehabilitasyon sürecinin etkinliğini belirlemek amacıyla Türkçe bir kaynak oluşturulmuştur.

Anahtar Kelimeler: rezonans, nazalite, nazalans, Nazometre

S-026

A NEW PERSPECTIVE ON TYMPANOMETRIC MEASUREMENTS IN OTOSCLEROSIS

Murat ARSLAN[1], Gülçin HANÇER ARSLAN[1], Orkun Tahir ARAN[2], Suna TOKGÖZ YILMAZ[1]

[1]Ankara University Faculty of Medicine ENT Department-Audiology and Speech Disorders Department
[2]Hacettepe University Faculty of Health Sciences Department of Occupational Therapy

Introduction: Immitansmetric measurements have an important place in the evaluation of middle ear. The 1000Hz probe tone tympanometry, which is more commonly used in newborn population, is also increasingly used in the adult group.Otosclerosis is common, affecting the middle ear system; It is defined as a disease that causes limitation of movement due to new bone foci that usually occur on the stapes bone in the middle ear.

The aim of our study; to compare the 226Hz and 1000Hz probe tone tympanometry findings of individuals with otosclerosis with data of individuals with normal hearing level and to investigate the importance of 1000Hz probe tone tympanometry.

Material-Method: 22 individuals with normal hearing and 22 individuals with otosclerosis were included in study. All individuals participating in study were performed 226Hz and 1000Hz tympanometry with the Interacoustic Titan GBT device, and change between compliance values was compared.

Results: It was observed that mean of 226Hz compliance was 0.38±0.14ml in ototorsclerosis group and 0.60±0.21ml in normal group, and difference was significant (p<0.001). At 1000Hz, it was observed that it was 1.91±1.23ml in otosclerosis group and 1.68±0.54 ml in normal group, but the difference was not significant (p?0.05). It was observed that compliance change in group with otosclerosis (226Hz-0.38ml and 1000Hz-1.91ml) was higher than group with normal hearing (226Hz 0.60ml and 1000Hz 1.68ml), but the difference was not significant (p?0.05).

Conclusion: It was observed that the amount of change between 226Hz and 1000Hz compliances in group with otosclerosis was higher than in group with normal hearing. The middle ear resonance frequency increases due to otosclerosis disease, and therefore permeability of the middle ear conduction mechanism reaches its maximum level at 1000Hz tympanometry. As a result, it is clinically beneficial to use 1000Hz probe tone in addition to 226Hz tympanometry in diagnosis middle ear diseases.

Anahtar Kelimeler: Otosclerosis, tympanometry, compliance

OTOSKLEROZ' DA TİMPANOMETRİK ÖLÇÜMLERE YENİ BİR BAKIŞ

Murat ARSLAN[1], Gülçin HANÇER ARSLAN[1], Orkun Tahir ARAN[2], Suna TOKGÖZ YILMAZ[1]

[1]Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı-Odyoloji ve Konuşma Bozuklukları Bölümü
[2]Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Anabilim Dalı

Giriş: Orta kulağı değerlendirmede immitansmetrik ölçümler önemli yer tutmaktadır. Yenidoğan popülasyonda daha yaygın kullanılan 1000 Hz prob ton timpanometri, yetişkin grupta da giderek artan bir önemle kullanılmaktadır. Otoskleroz orta kulak sistemini etkileyen, sık görülen; orta kulakta genellikle stapes kemiği üzerinde meydana gelen yeni kemik odakları nedeniyle hareket kısıtlanmasına neden olan bir hastalık olarak tanımlanmaktadır.

Çalışmamızın amacı; otosklerozlu bireylerin 226 Hz ve 1000 Hz prob ton timpanometri bulgularını işitme seviyesi normal olan bireylerin verileri ile karşılaştırmak ve 1000 Hz prob ton timpanometrinin önemini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya normal işitesi olan 22 birey ile otoskleroz tanılı 22 birey dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan tüm bireylere Interacoustic Titan GBT cihazı ile 226 Hz ve 1000 Hz timpanometri yapılmış, komplians değerleri arasındaki değişim karşılaştırılmıştır.

Bulgular: 226 Hz komplians ortalamasının otorsklerozlu grupta 0.38 ± 0.14 ml, normal grupta 0.60 ± 0.21 ml olduğu ve farkın anlamlı olduğu ($p<0.001$) görülmüştür. 1000 Hz'de ise otosklerozlu grupta 1.91 ± 1.23 ml normal grupta 1.68 ± 0.54 ml olduğu ancak farkın anlamlı olmadığı görülmüştür (p?0.05). Otosklerozlu grubun komplians değişiminin (226 Hz-0.38 ml ve 1000 Hz-1.91ml), normal işiten gruba (226 Hz 0.60 ml ve 1000 Hz 1.68 ml) göre daha yüksek olduğu ancak farkın anlamlı olmadığı görülmüştür (p?0.05).

Sonuç: Otosklerozlu grubun 226 Hz ve 1000 Hz kompliansları arasındaki değişim miktarının normal işiten gruba göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Otoskleroz hastalığı nedeniyle orta kulak rezonans frekansı artmakta ve bu nedenle orta kulak iletim mekanizmasının geçirgenliği 1000 Hz timpanometride maksimum seviyeye çıkmaktadır. Sonuç olarak orta kulak hastalıklarının tansında 226 Hz timpanometrinin yanı sıra 1000 Hz prob tonun kullanılması klinik olarak faydalıdır.

Anahtar Kelimeler: Otoskleroz, timpanometri, komplians

S-027

INVESTIGATION OF THE INITIAL EFFECTS OF CUSTOM-MADE ACCOMMODATIVE INSOLE IN NEGLECTED CLUBFOOT DEFORMITY: A CASE REPORT

Demet Öztürk[1], İremnur Aslan[1], Işıl Güden[1], Şerife Akyıldız[1], Saniye Sıla Kuzucu[1], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim University

Introduction-Aim: Clubfoot, one of the congenital foot deformities with multi-segmental involvement, progresses in the later stages of life, causing functional and structural sequelae.In this case report, it was aimed to examine the initial effects of custom-made accommodative insole applied in the late period in a patient with neglected clubfoot.

Material-Methods: Ankle, knee and hip joint movements of a 12-year-old male patient diagnosed with right clubfoot were measured bilaterally with a universal goniometer, and muscle strength was measured with a Hoggan microFET2 dynamometer.A foot ruler was used for foot size measurement.Personally designed insole was produced according to the results of the static and dynamic foot analysis data of the case.The 6-minute walk test (6MWT), one-leg jump test (OLJT), three-leg jump test (TLJT), and toe-up test (TUT) were used in the functional evaluations made in the earliest period following the delivery of the insole.The tests were evaluated as insoled-shoes and non-insoled-shoes, and the results were compared.

Results: There was a difference between right and left foot sizes (right=35, left=38). Dorsiflexion, plantarflexion and eversion movements were limited in the right foot, while inversion and knee flexion movements were limited in both feet. Left extremity was found to more stronger in knee extension, hip flexion and hip extension. In the evaluations made with and without insole, it was determined that with insole, the patient walked 35.5 meters more in 6MWT, jumped 9 centimeters further in OLJT and 91 centimeters further in TLJT, and rose to the toes 10 times more in TUT with the right foot.

Conclusion: It has been shown that the accommodative insoles, which are tailored to the specific needs of the deformity, are effective in reducing functional deficiencies even in the delayed period in clubfoot.It should be considered that insoles can be used for accommodative and functional gains in the late period in clubfoot.

Anahtar Kelimeler: clubfoot, insole, initial effect, functionality.

İHMAL EDİLMİŞ PES EKİNOVARUS DEFORMİTESİNDE KİŞİYE ÖZEL ÜRETİLMİŞ AKOMODATİF TABANLIĞIN BAŞLANGIÇ ETKİLERİNİN İNCELENMESİ: OLGU SUNUMU

Demet Öztürk[1], İremnur Aslan[1], Işıl Güden[1], Şerife Akyıldız[1], Saniye Sıla Kuzucu[1], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş-Amaç: Multi-segmental tutulum gösteren konjenital ayak deformitelerinden biri olan pes ekinovarus (PEV), yaşamın ileri evrelerinde fonksiyonel ve yapısal sekeller bırakarak seyretmektedir. Bu olgu raporunda, ihmal edilmiş PEV deformitesi olan olguda, geç dönemde uygulanan kişiye özel üretilmiş akomodatif tabanlığın başlangıç etkilerini incelemek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Sağ PEV tanılı 12 yaşındaki erkek olgunun ayak bileği, diz ve kalça eklem hareketleri bilateral olarak universal gonyometre ile, kas kuvvetleri ise Hoggan microFET2 dinanometresi ile ölçüldü. Ayak numarası ölçümü için ayak cetveli kullanıldı. Olgunun statik ve dinamik olarak alınan ayak analiz verilerinin sonuçlarına göre kişiye özel olarak tasarlanan tabanlık üretildi. Tabanlık teslimini takiben en erken dönemde yapılan fonksiyonel değerlendirmelerde; 6 dakika yürüme testi (6DYT), tek ayak atlama testi (TAAT), üç ayak atlama testi (ÜAAT) ve parmak ucu yükselme testi (PUYT) kullanıldı. Testler tabanlıklı-ayakkabılı ve tabanlıksız-ayakkabılı olarak değerlendirildi ve sonuçlar karşılaştırıldı.

Bulgular: Sağ ve sol ayak numaraları arasında fark bulundu (sağ=35, sol=38). Dorsifleksiyon, plantarfleksiyon ve eversiyon hareketlerinin sağ ayakta limitli; inversiyon ve diz fleksiyon hareketinin ise her iki ekstremitede limitli olduğu görüldü. Diz ekstansiyonu, kalça fleksiyonu ve kalça ekstansiyonunda, sol ekstremite daha kuvvetli bulundu. Tabanlıklı ve tabanlıksız yapılan değerlendirmelerde olgunun tabanlıkla; 6DYT'de 35,5 metre daha fazla yürüdüğü, sağ ayak ile TAAT'de 9 santimetre ve ÜAAT'de 91 santimetre daha fazla atlama mesafesi katettiği, PUYT'de ise 10 kez daha fazla parmak ucuna yükseldiği saptandı.

Sonuç: Deformitenin spesifik gereksinimlerine özel hazırlanmış akomodatif tabanlığın, PEV'de gecikilmiş dönemde bile fonksiyonel yetersizliklerin azaltılması konusunda etkin olduğu gösterilmiştir. Tabanlıkların, PEV'de geç dönemde akomodatif ve fonksiyonel kazanımlar için kullanılabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: pes ekinovarus, tabanlık, ilk etki, fonksiyon.

S-028

THE RELATIONSHIP BETWEEN PELVIC FLOOR BOTHERS AND PELVIC FLOOR AWARENESS IN WOMEN

Semra Oğuz[1], Tuğçe Duman Özkan[1], Aleyna Arıkan[1], Ayça İskender[2], Dilara Açar[1], Aysel Yıldız Özer[1]

[1]Marmara University, Faculty of Health Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Alona Technology of Medical

Objective: The aim of this study is to investigate the relationship between the presence and severity of pelvic floor disfunction and the level of pelvic floor awareness in women.

Material and Methods: 330 women between the ages of 18-85 participated in the study. 3 people were excluded because they did not meet the criteria. The physical and socio-demographic characteristics of the participants were recorded. The Global Pelvic Floor Bother Questionnaire (GPFBQ) to evaluate the presence and the severity of pelvic floor bothers, and the Pelvic Floor Health Knowledge Test to evaluate awareness level. In the analysis of the data, Google survey results and IBM SPSS Statistics program were used. Spearman and Pearson Correlation tests were used in correlation tests, and Mann Whitney-U Test and Wicoxon Test were used to compare differences.

Results: There was a significant difference ($p<0.001$) between awareness level and educational status, number of abortions, births and miscarriages; while there was no significant difference in menstrual and birth status ($p>0.05$). Menstrual status and smoking did not affect the pelvic floor bothers. Significant differences ($p<0.05$) were found between GPFBQ results and educational status, birth status, number of births, abortions and miscarriages. There was a very weak correlation between awareness level and the severity of bothers ($r=-0.183$, $p=0.001$). There was a weak correlation between awareness and age ($r=-0.234$) and number of births ($r=-0.183$) ($p<0.001$). There was a weak correlation between the level of bothers and age, body mass index ($r=0.273$) and number of births ($r=0.287$) ($p<0.001$).

Conclusion: It is seen that the awareness level of the participants with pelvic floor disorders is higher. Among the variables affecting pelvic floor awareness; number of births, miscarriage and abortion experiences.

Anahtar Kelimeler: pelvic floor, pelvic floor bothers, pelvic floor awareness

KADINLARDA PELVİK TABAN RAHATSIZLIKLARI İLE PELVİK TABAN FARKINDALIĞI İLİŞKİSİ

Semra Oğuz[1], Tuğçe Duman Özkan[1], Aleyna Arıkan[1], Ayça İskender[2], Dilara Açar[1], Aysel Yıldız Özer[1]

[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Alona Medikal Teknolojileri

Giriş ve Amaç: Bu çalışmanın amacı kadınlarda pelvik taban rahatsızlığı varlığı ve şiddetinin pelvik taban farkındalık seviyesi ile ilişkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 18-85 yaş aralığında 330 kadın katıldı. 3 kişi kriterlere uymadığı için dışlandı. Katılımcıların fiziksel ve sosyo-demografik özellikleri kaydedildi. Pelvik taban rahatsızlık seviyesi Global Pelvik Taban Rahatsızlık Anketi (GPTRA); pelvik taban bilgisi ise Pelvik Taban Sağlığı Bilgi Testi ile belirlendi. Verilerin analizinde Google anket sonuçlarından ve IBM SPSS İstatistik programından yararlanıldı. Korelasyon testlerinde Spearman Korelasyon testi, farklılıkların karşılaştırılmasında ise Mann Whitney-U Testi ve Wilcoxon Testi kullanıldı.

Bulgular: Pelvik taban bilgi seviyesi; eğitim durumu, kürtaj, doğum ve düşük sayısına göre anlamlı farklılık gösterirken ($p<0,001$); menstrüel durum ve doğum durumuna göre anlamlı farklılık saptanmadı ($p>0,05$). Menstrüel durumun ve sigara kullanımının pelvik taban rahatsızlığını etkilemediği görüldü. Eğitim durumu, doğum hikayesi, kürtaj, düşük ve doğum sayısına göre GPTRA sonuçlarında anlamlı farklılık bulundu ($p<0,05$). Bilgi seviyesi ile rahatsızlık miktarı arasında istatiksel olarak anlamlı, negatif yönde, çok zayıf ilişki saptanırken ($r=-0,183$, $p=0,001$), bilgi seviyesi ile yaş ($r=-0,234$) ve doğum sayısı ($r=-0,183$) arasında istatiksel olarak anlamlı, negatif yönde, zayıf ilişki saptandı ($p<0,001$). Rahatsızlık şiddeti ile yaş ($r=0,336$), vücut kitle indeksi ($r=0,273$) ve doğum sayısı ($r=0,287$) arasında ise pozitif yönde, zayıf düzeyde ilişki olduğu görüldü ($p<0,001$).

Sonuç: Pelvik taban rahatsızlığı olan katılımcıların farkındalık seviyesinin daha fazla olduğu görülmektedir. Pelvik taban farkındalığını etkileyen değişkenler arasında; doğum sayısı, düşük ve kürtaj deneyimleri göze çarpmaktadır.

Anahtar Kelimeler: pelvik taban, pelvik taban rahatsızlığı, pelvik taban farkındalığı

S-029

AN ANALYSIS OF THE PSYCHOSOCIAL NURSING APPROACH IN GENEREL PATIENT CARE: A SYSTEMATIC REVIEW

Şefika Yıldırım[1], *Birgül Özkan*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Institute of Health Sciences, Department of Nursing*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Health Sciences, Department of Psychiatric Nursing*

Introduction-Objective: At present, it's seen that the psychological needs of the patients are important as well as their physical needs. In this study, it is aimed to systematically examine the importance of psychosocial nursing in general patient care in order to define it.

Material-Methods: In order to emphasize the importance of psychosocial nursing for general patient care, nursing research was examined by entering the keywords "psychosocial care", "psychosocial nursing" and "nursing" published in the Cochrane Library and Pubmed databases between 2011-2021. As a result of the search, 787 studies were reached. 7 studies that met the research criteria were examined.

Results: In general patient care, the role of psychosocial nursing in the management of care settings is of great importance. In order to meet not only the physical needs of the patients, but also the psychological, social and spiritual needs of the nurses, a holistic care should be offered to the patients in nursing practices. Nurses play an active role in providing psychosocial care while giving care to patients and their families. It has seen that psychosocial nursing is important in ensuring the adaptation of the patients and their family to the disease and treatment and revealing coping skills.

Conclusion: Among the healthcare professionals, nurses are the persons who are in contact with the patient the most and who can better evaluate the patients and their family as a whole. Psychosocial nursing in general patient care; It is important in revealing the coping skills of the patients and their family and in increasing the patient's compliance with the treatment. Therefore, there is a need for more studies on the importance of psychosocial nursing and increasing awareness in nursing practices.

Keywords: psychosocial nursing; psychosocial care; nursing.

GENEL HASTA BAKIMINDA PSİKOSOSYAL HEMŞİRELİK YAKLAŞIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ: SİSTEMATİK DERLEME

Şefika Yıldırım[1], *Birgül Özkan*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Anabilim Dalı*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Günümüzde hastaların fiziksel gereksinimlerinin yanında psikolojik gereksinimlerinin de önemli olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, genel hasta bakımında psikososyal hemşireliğin önemini tanımlamak için sistematik olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntemler: Genel hasta bakımında psikososyal hemşireliğin önemini vurgulamak için Cochrane Library ve Pubmed veri tabanlarında 2011-2021 yıllarında yayınlanmış olan "psychosocial care", "psychosocial nursing" and "nursing" anahtar kelimeleri girilerek hemşirelik araştırmaları incelenmiştir. Tarama sonucunda 727 çalışmaya ulaşılmıştır. Araştırma kriterlerine uyan 7 çalışma incelenmiştir.

Bulgular: Genel hasta bakımında, bakım ortamları yönetiminde psikososyal hemşireliğin rolünün önemi büyüktür. Hemşirelerin, hastaların sadece fiziksel gereksinimlerini değil, aynı zamanda da psikolojik, sosyal ve spiritüel yönden de ihtiyaçlarının karşılanması için hemşirelik uygulamalarında, hastalara holistik bir bakım anlayışı sunulmalıdır. Hemşireler, hasta ve ailesine bakım verirken, psikososyal bakım sağlamada etkin rol almaktadır. Hastanın ve ailesinin hastalığa ve tedaviye uyumunu sağlamada ve baş etme becerilerini ortaya çıkarmada, psikososyal hemşireliğin önemli olduğu görülmüştür.

Sonuç: Sağlık çalışanlarında, hasta ile en çok temas halinde bulunan ve hasta ve ailesini bir bütün olarak daha iyi değerlendirebilecek olan kişiler, hemşirelerdir. Genel hasta bakımında psikososyal hemşirelik; hastanın ve ailesinin baş etme becerilerini ortaya çıkarmada, hastanın tedaviye uyumunu artırmada önemlidir. Bu yüzden, psikososyal hemşireliğin önemi ile ilgili daha çok çalışmaların yapılmasına ve hemşirelik uygulamalarında farkındalığın artırılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: psikososyal hemşirelik; psikososyal bakım; hemşirelik.

S-030

SUICIDE IN FOUR COUNTRIES: ANALYSIS OF NATIONAL STATISTICS OF TURKEY, GERMANY, UNITED KINGDOM AND UNITED STATES

Hüseyin Küçükali[1], Aylin Tayyiboğlu[1], Saima Khalifaeva[1], Ayşe Zülfinaz Akdemir[1], Osman Hayran[1]

[1]Istanbul Medipol University

Approximately 800,000 suicides occur in a year worldwide, yet this topic is very much neglected. The aim of this study is to compare the statistics of suicide in Turkey, Germany, United Kingdom (UK) and United States (US) from 2015 to 2018.

The data on suicide were obtained from each country's national databases in form of suicide counts by sex and age groups. Detailed data in form of numbers of cases per each suicide method, reasons for committing suicide, education level, and marital status were obtained when they are available. Crude and age-adjusted suicide rates were calculated for each country.

As of 2017, US had the highest age-adjusted suicide rate (13.60) and Turkey had the lowest (3.93). There is an increasing trend over years in age-adjusted rates for US and decreasing trends for Turkey and Germany. For all four countries, the suicide rates of males were higher than those of females. The sex ratio of suicide rates in 2017 were 3.6 for US, 3.4 for Turkey, 3.3 for Germany and 3.2 for UK. Yet in Turkey females committing suicide in the younger age group are increasing, particularly those aged 15-19 years old. Same pattern was seen in US, but in 45-59 years old females. Additionally, for UK the peak rate was in 45-49 years of age. Overall, hanging was the most used method among all these countries, secondly firearm. For UK and US, poisoning was used more by females, however, females of Turkey mostly fall from heigh instead of poisoning.

Even though we found a decreasing trend in rates of suicide in Turkey, for a preventable health problem, rates are still concerning. Comparisons between countries in this study may draw attention to the possible effects of global crises or prevention strategies and promote the exchange of good practices.

Anahtar Kelimeler: Suicide, Mental Health, National Statistics, Countries

DÖRT ÜLKEDE İNTİHAR: TÜRKİYE, ALMANYA, BİRLEŞİK KRALLIK VE AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİ ULUSAL İSTATİSTİKLERİNİN ANALİZİ

Hüseyin Küçükali[1], *Aylin Tayyiboğlu*[1], *Saima Khalifaeva*[1], *Ayşe Zülfinaz Akdemir*[1], *Osman Hayran*[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Dünyada yılda yaklaşık 800.000 intihar meydana gelmesine rağmen bu konudaki çalışmalar halen yetersizdir. Bu çalışmanın amacı Türkiye, Almanya, Birleşik Krallık ve Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) 2015-2018 yılları arasındaki intihar istatistiklerini karşılaştırmaktır.

İntiharla ilgili veriler, her ülkenin ulusal veri tabanlarından cinsiyet ve yaş gruplarına göre intihar sayıları şeklinde elde edildi. Mevcut olması halinde, her intihar yöntemine göre vaka sayısı, intihar etme nedenleri, eğitim düzeyi ve medeni durum şeklinde ayrıntılı veriler de toplantı. Her ülke için kaba ve yaşa göre standardize edilmiş intihar hızları hesaplandı.

2017 itibariyle ABD, en yüksek (13.60) ve Türkiye ise en düşük (3.93) standardize edilmiş intihar hızına sahipti. ABD için standardize edilmiş intihar hızı yıllar içinde artan bir eğilim, Türkiye ve Almanya içinse azalan bir eğilim göstermektedir. Dört ülkede de erkeklerin intihar hızları kadınlardan daha yüksektir. 2017 yılında cinsiyetlerin intihar hızı oranları ABD için 3,6, Türkiye için 3,4, Almanya için 3,3 ve İngiltere için 3,2'dir. Türkiye'de kadınlarda intihar genç yaş grubunda, özellikle 15-19 yaşta, artış göstermektedir. ABD'de de 45-59 yaş arası kadınlar için benzer bir durum söz konusudur. Birleşik Krallık için en yüksek hız 45-49 yaş grubundadır. Genel olarak en çok kullanılan yöntem asılarak, ikincisi ateşli silahla intihardır. İngiltere ve ABD'de zehir yöntemini daha çok kadınlar kullanmaktadır. Ancak Türkiye'de ise kadınlar zehir yerine yüksekten düşme ile intihar etmektedir.

Türkiye'de intihar oranlarında azalma eğilimi tespit edilmesine rağmen, önlenebilir bir sağlık sorunu için bu hızları halen yüksektir. Bu çalışmadaki ülkeler arası karşılaştırmalar, küresel krizlerin ve önleme stratejilerin intihar üzerine olası etkilerine işaret edebilir ve iyi uygulamaların değişimini teşvik edebilir.

Anahtar Kelimeler: İntihar, Ruh Sağlığı, Ulusal İstatistikler, Ülkeler

S-031

ASSESSMENT OF THE ADJUSTMENT PROCESS IN PATIENTS WITH CHRONIC HEART FAILURE

Suzan Havlioğlu[1], *Mustafa Beğenç Taşçanov*[2]

[1]*Harran University, Health Services Vocational School*
[2]*Harran University, Faculty of Medicine, Department of Cardiology*

Introduction and Aim: This study was conducted to assess the adjustment process of patients with chronic heart failure to the disease and to examine the relationship between this adjustment level and some variables.

Materials and Methods: The study, in which a cross-sectional and descriptive design was used, was conducted with patients diagnosed with chronic heart failure who presented to the Cardiology Clinic between April and July 2021. A total of 123 patients who were aged over 18 and had had a diagnosis of chronic heart failure for at least six months were included in the study. In the study, a "Descriptive Information Form", which questioned the socio-demographic and clinical characteristics of the patients, and the "Chronic Disease Adjustment Scale" (CDAS) were used for data collection.

Findings: Of the participants, 51.2% were male, 48.8% were female, and the mean age was 62.78±12.19. The mean score of the patients from the total chronic diseases adjustment scale was 82.46±10.84 and their mean scores were 38.17±5.63 from the physical adjustment, 19.34±4.91 from the social adjustment, and 24.92±3.65 from the psychological adjustment. The mean scores of those who were in the 30-65 age group from the total scale and the psychological adjustment, the scores of those who did exercise from the physical adjustment, the scores of those who were diagnosed 13-24 months ago from the social adjustment, and the scores of those who came to controls regularly from the physical adjustment and total scale were found higher ($p<.005$).

Results and Discussion: In chronic diseases, adjustment to the disease affects the course of the disease and treatment. Therefore, when planning health services, the adjustment process of the patients should be evaluated first, priority should be given to patients with low adjustment, and these patients should be supported with lifestyle changes such as physical activity.

Anahtar Kelimeler: Chronic disease, heart failure, patient adjustment

KRONİK KALP YETMEZLİĞİ OLAN HASTALARDA HASTALIĞA UYUM SÜRECİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Suzan Havlioğlu[1], *Mustafa Beğenç Taşçanov*[2]

[1]*Harran Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*
[2]*Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kardiyoloji Anabilimdalı*

Girişve Amaç: Kalp yetmezliği kişilerin günlük yaşamını önemli ölçüde kısıtlayan, yaşam kalitesini düşüren ve yaygınlığı gün geçtikçe artış gösteren bir sağlık sorunudur. Hastalığa uyumun iyi olması hastaların hastalığın belirtileri ve zorlukları ile daha iyi baş edebilmelerini ve eski fonksiyonel düzeylerine ulaşabilmelerini uyumun iyi olmaması ise kronik yorgunluk, psikojenik ağrı, anksiyete, depresyon, bilişsel bozukluklara ve sosyal geri çekilmeye neden olmaktadır. Bu çalışma Kronik kalp yetmezliği olan hastaların hastalığa uyum sürecinin değerlendirilmesi ve bu uyum düzeyinin bazı değişkenlerle ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Nisan-Temmuz 2021 tarihleri arasında Kardiyoloji Kliniğine başvuran kronik kalp yetmezliği tanısı almış hastalarda kesitsel ve tanımlayıcı tipte gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya 18 yaş üstü ve en az altı aydır kronik kalp yetmezliği tanısı almış 123 hasta dahil edilmiştir. Çalışmada hastaların sosyo-demografik ve klinik özelliklerini sorgulayan "Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Kronik Hastalıklara Uyum Ölçeği"(KHUÖ) kullanılmıştır. Veriler yüz yüze görüşme tekniğini kullanarak toplanmıştır. Çalışmanın yapılabilmesi için Harran Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan, Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden ve çalışmaya katılacak olan bireylerden izin alınmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılanların%51.2,'i erkek, %48,8'i kadınolup, yaş ortalaması 62.78±12.19 dur. Hastaların kronik hastalıklara uyum ölçeği toplam puan ortalaması 82.46±10,84, fiziksel uyum puan ortalaması 38.17±5.63, sosyal uyum puan ortalaması 19.34±4.91 ve psikolojik uyum puan ortalaması 24.92±3.65 bulunmuştur.30-65 yaş grubunun toplam ölçek puanı ve psikolojik uyum puanı, egzersiz yapanların fiziksel uyum puanı, hastalık tanı süresi 13-24 ay olanların sosyal uyum puanı ve kontrollere düzenli gelenlerin fiziksel uyum puanı ve toplam ölçek puanı daha yüksek bulunmuştur ($p<.005$).

Sonuç ve Öneriler: Kronik hastalıklarda hastalığa uyum hastalığın ve tedavinin seyrini etkilemektedir. Bu yüzden sağlık hizmetleri planlanırken öncelikle hastaların uyum süreci değerlendirilmeli, uyumu düşük olan hastalara öncelik verilmeli ve fiziksel aktivite gibi yaşam tarzı değişiklikleri oluşturularak bu hastalar desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kronik Hastalık, Kalp Yetmezliği, Hasta Uyumu

S-032

EVALUATION OF THE PROBLEMS EXPERIENCED BY THE PATIENTS AFTER SHOULDER ARTHROSCOPY

Büşra Çırak Sağdıç[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Oncology Training and Research Hospital, Surgical Oncology Service, Ankara, Turkey*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara, Turkey*

Aim: The aim of this descriptive and cross-sectional study was to determine problems experienced by patients after shoulder arthroscopy.

Methods: This study was carried out between July 16nd, 2020 and December 24th, 2020 in Orthopedics and Traumatology Clinic of Gazi University Health Research and Practice Centre. This study included 88 patients undergoing shoulder arthroscopy. The research has been conducted in two stages by using patient identification form and Disabilities of the Arm, Shoulder and Hand (DASH) questionnaire. Questionnaires were applicated to the patients before the surgery by face to face and tele-follow up visits on 1st, 6th and 12th weeks. Descriptive statistical methods (frequency, percentage, mean, standart deviation) and independent Samples t test, ANOVA, Levene, Bonferroni ve Tamhane's T2 were used in evaluating the data.

Result: According to the statistical analyses; DASH score of the patients was 54,21±19,65 in preoperative period, this score was 62,07±15,40 in the postoperative 1st week, 37,76±17,08 in the 6th week and 23,81±12,66 in the 12th week after the surgery and reduced significantly ($p<0,05$) in time. DASH work modul score of the patient was 50,78±29,56 in the preoperative period, this score was 57,24±29,54 in the postoperative 1st week, 39,49±28,04 in the 6th week and it was 19,32±18,92 in the 12th week after the surgery and reduced significantly ($p<0,05$) in time. Preoperative DASH scores were found to be significantly higher ($p<0.05$) in patients over 45 years old, obese, with chronic disease, and primary school graduates.According to the findings, the problems after shoulder arthroscopy surgery were more severe in the early postoperative period than before the operation. Problems began to decrease especially after the 6th week after the operation.

Conclusions: According to the results obtained from the research; we suggest education, consultancy and tele-follow up to the patients for resolving the problems experienced postoperatively and early after discharge.

Anahtar Kelimeler: Shoulder arthroscopy, postoperative period, problems, orthopaedic and trauma nursing, telephone follow up

OMUZ ARTROSKOPİSİ CERRAHİSİ SONRASI HASTALARIN YAŞADIKLARI SORUNLARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Büşra Çırak Sağdıç[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Dr. Abdurrahman Yurtaslan Ankara Onkoloji Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Cerrahi Onkoloji Kliniği, Ankara,Turkey*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara, Türkiye*

Amaç: Bu araştırma, omuz artroskopisi cerrahisi uygulanan hastaların ameliyat sonrası yaşadıkları sorunların değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma 16 Temmuz 2020 – 24 Aralık 2020 tarihleri arasında Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği'nde omuz artroskopisi geçiren 88 hasta ile yürütülmüştür. Araştırma Hasta Bilgi Formu ile Kol, Omuz ve El Sorunları Anketi (DASH) kullanılarak iki aşamada gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri, omuz artroskopisi öncesi yüz yüze, ameliyat sonrası 1., 6. ve 12. haftalarda hastalarla telefonla görüşülerek toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) bağımsız örneklem t testi, ANOVA, Levene, Bonferroni ve Tamhane's T2 testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Yapılan istatistiksel değerlendirmede; hastaların ameliyat öncesi dönem DASH anketi puan ortalaması 54,21±19,65, ameliyat sonrası 1. hafta 62,07±15,40, 6. hafta 37,76±17,08 ve 12. hafta 23,81±12,66 olarak bulunmuştur. Hastaların ameliyat öncesi dönem DASH anketi iş modülü bölümü puan ortalaması 50,78±29,56, ameliyat sonrası 1. hafta 57,24±29,54, 6. hafta 39,49±28,04 ve 12. hafta 19,32±18,92 olarak bulunmuştur. Her iki ankette de zamanlar arasındaki bu puan farkları istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p<0,05$). Ameliyat öncesi dönem DASH puanları 45 yaş üzerinde, obez, kronik hastalığı bulunan ve ilk öğretim mezunu hastalarda anlamlı derecede ($p<0,05$) yüksek bulunmuştur. Yapılan izlemlerde omuz artroskopisi cerrahisi sonrası sorunların ameliyat sonrası erken dönemde ameliyat öncesine göre daha şiddetli yaşandığı ve bu sorunların özellikle ameliyat sonrası 6. haftadan sonra azalmaya başladığı ve 12. haftadan sonra da devam ettiği saptanmıştır.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda hastaların ameliyat sonrası dönemde evde günlük yaşamda yaşayabilecekleri sorunlar ve sorunlarla baş etmelerine yönelik eğitim ve danışmanlık verilmesi, telefonla izlemlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Omuz artroskopisi, ameliyat sonrası dönem, sorunlar, ortopedi ve travmatoloji hemşireliği, telefonla izlem

S-033

COMPARISON OF CORD BLOOD BIOCHEMICAL PARAMETERS AND GENERAL MOTOR MOVEMENTS DURING FIDGETY PERIOD IN BABIES OF WOMEN WHO TALKED ON MOBILE PHONES AT DIFFERENT DURATIONS DURING PREGNANCY.

Hava Bektaş[2], Mehmet Selçuk Bektaş[1]

[1]Lokman Hekim Van Hospital, Neonatal Intensive Care Unit, Van, Turkey
[2]Van Yuzuncu Yil University, Faculty of Medicine, Department of Biophysics, Van, Turkey

Introduction and purpose: In this study, it was aimed to investigate the relationship between postpartum cord blood biochemical values and neuromotor development in babies whose mothers talked on mobile phones at different times during pregnancy.

Materials and Methods: In the previous study, we found that biochemical parameters (complete blood count, AST , ALT, LDH, CK and CKMB, CRP, procalcitonin, troponin T, uric acid and lactate) were obtained in the cord blood of babies who were exposed to radiofrequency radiation (RFR) originating from mobile phones at different times during the prenatal period). In this study, the biochemical parameters of cord blood of 123 babies and the data of General Motor Movement (GM) analyzes were statistically compared. Babies were divided into 4 groups according to their mothers' duration of mobile phone usage during pregnancy: No mobile phone usage (MPU) (Control Group, n: 31), MPU of ~20 min a day (Group 1, n: 33), MPU of ~40 min a day (Group 2, n: 31), and MPU of 1 hour or more a day (Group 3, n: 28). Motor Optimality Score (MOS) was calculated and motor repertoire was determined according to Fidgety movements observed in infants, accompanying movements, quality, characteristics and posture of these movements.

Results: We found that biochemical parameters levels in the cord blood increased with the increase in MPU, and the absence of fidgety and the presence of abnormal fidgety, sub-optimal MOS scores and decreased motor repertoires in these children.

Conclusion: The results suggest that there may be a relationship between prenatal RFR exposure and motor development of infants, and that biochemical parameters in cord blood can give us information about possible neuro-motor changes. More long-term studies are needed to determine whether these changes are temporary or permanent.

Key Words: Mobile phone, pregnancy, cord blood, infant, fidgety movements.

GEBELİKTE FARKLI SÜRELERDE CEP TELEFONU İLE KONUŞAN KADINLARIN BEBEKLERİNDE KORDON KANI BİYOKİMYASAL PARAMETRELERİ İLE FİDGETY DÖNEMİ GENEL MOTOR HAREKETLERİN KARŞILAŞTIRILMASI

Hava Bektaş[2], Mehmet Selçuk Bektaş[1]

[1]Lokman Hekim Van Hastanesi, Yenidoğan Yoğunbakım Ünitesi, Van, Türkiye
[2]Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyofizik Anabilim Dalı, Van, Türkiye

Giriş ve Amaç: Bu çalışmada, gebelikte farklı sürelerde cep telefonu ile konuşan annelerin bebeklerinde, doğum sonu kordon kanı biyokimyasal değerleri ile nöromotor gelişim arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Daha önce yaptığımız bir çalışmada, prenatal dönemde farklı sürelerde cep telefonu kaynaklı radyofrekans radyasyona (RFR) maruz kalan bebeklerin doğum sonrasında aldığımız kordon kanlarında biyokimyasal parametrelere (tam kan sayımı, AST , ALT, LDH, CK ve CKMB, CRP, prokalsitonin, troponin T, ürik asit ve laktat) incelemiştik. Bu çalışmada ise, bu bebeklerden 123 bebeğin kordon kanı biyokimyasal parametreleri ile Genel Motor hareket (GM) analizlerinin verileri istatistiksel olarak karşılaştırıldı. Annelerin prenatal dönemde günlük cep telefonu ile konuşma sürelerine göre bebekler 4 gruba ayrıldı: Cep telefonu ile konuşmayanlar (Kontrol Grubu, n: 31), gu¨nde 20 dakika cep telefonu ile konuşanlar (1.Grup, n: 33), gu¨nde 40 dakika cep telefonu ile konuşanlar (2. Grup, n: 31), gu¨nde 1 saat ve u¨stu¨ cep telefonu maruziyeti (3. Grup, n: 28). Bebeklerde gözlemlenen Fidgety hareketlerine (FM), eşlik eden diğer hareketlere, bu hareketlerin kalitesine, özelliklerine ve postürüne göre Motor Optimalite Skoru (MOS) hesaplandı ve motor repertuarı belirlendi.

Bulgular: Bu çalışmada, gebelik sırasında RF'ye günlük maruz kalma süresinin artması ile birlikte kordon kanında AST, ALT, LDH, CK, CKMB, CRP, prokalsitonin, troponin T, ürik asit ve laktat seviyeleri artmış olduğu ve bu çocuklarda Fidgety yokluğu ve anormal fidgety varlığı, optimal altı MOS puanı olması ve motor repertuarlarının azalmış olduğunu tespit ettik.

Sonuç: Elde edilen veriler, prenatal dönem RFR maruziyeti ile infantların motor gelişimi arasında bir ilişki olabileceğini ve kordon kanında bakılan biyokimyasal parametrelerin bize oluşabilecek nörolojik değişiklikler hakkında bilgi verebileceğini düşündürmektedir. Bu değişikliklerin geçici ya da kalıcı olduğunun belirlenmesi için daha fazla uzun soluklu çalışmaya gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Cep telefonu, gebelik, kordon kanı, infant, fidgety hareketleri.

S-034

THE RELATIONSHIP BETWEEN DIETARY PHYTOCHEMICAL INDEXES, MENTAL HEALTH AND ANTHROPOMETRIC MEASUREMENTS OF UNIVERSITY STUDENTS

Kübra Tel Adıgüzel[1], *Nevra Koç*[1]

[1]*University of Health Sciences Turkey, Gülhane Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Ankara, Turkey*

Introduction-Purpose: Depression and anxiety are global health problems(1).The dietary phytochemical index(DPI) is defined as the percentage of energy intake from foods rich in phytochemicals(2).We planned to present the preliminary results of our research, which aimed to reveal the relationship between dietary phytochemical index, mental health and anthropometric measurements in university students.

Material-Method: 110 individuals between the ages of 18-35 years with no chronic disease, no history of psychiatric disease, and no regular medication were included in this study.To calculate DPI from individuals, a one-day dietary record was taken and DPI was calculated(daily kcal of energy from foods rich in phytochemicals/ total energy kcal)*100. Height, body weight, waist circumference and hip circumference were measured.The Depression Anxiety Stress-21 Scale was used to evaluate the mental health status of individuals.

Results: The mean age of the individuals included in the study was 21.5±1.9 years.Mean DPI was calculated as 25.7±16.0, mean body mass index was calculated as 20.4±3.0 kg/m2, waist/hip ratio was calculated as 0.7±0.1.Total stress score was calculated as 6.1±3.9, total anxiety score as 4.4±3.6, and total depression score as 5.1±4.2. Mean sleep duration was 7.1±0.9 hours.While all of the individuals were women, 63(57.3%) of them were doing regular physical activity.While there was a moderate negative correlation between DPI and total stress($r=-0.484, p<0.001$), total anxiety ($r=-0.408, p<0.001$) and total depression ($r=-0.374, p<0.001$) scores, no correlation was found with the anthropometric measurements($p>0.05$).When participants were grouped as those who perform regular physical activity and those who do not, no difference was found between the two groups in terms of Depression Anxiety Stress-21 scale($p>0.05$).No significant correlation was found between sleep duration and Depression Anxiety Stress-21 scale ($p>0.05$).

Conclusion: In this study, it was revealed that the increase in DPI provides positive effects on mental health in accordance with the existing literature(3).Long-term follow-up studies are needed to fully elucidate this relationship.

Anahtar Kelimeler: Dietary phytochemical index, depression, anxiety, stress

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN DİYET FİTOKİMYASAL İNDEKSLERİ İLE RUHSAL SAĞLIK VE ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Kübra Tel Adıgüzel[1], Nevra Koç[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Ankara, Türkiye

Giriş-Amaç: Dünyada en sık görülen ruhsal bozukluklar olan depresyon ve anksiyete küresel sağlık sorunlarıdır (1). Bireylerin besin alımı ve beslenme durumu ruh sağlığını ve psikiyatrik bozuklukların gelişimini etkileyen önemli faktörlerdir. Diyet fitokimyasal indeksi (DFİ), fitokimyasal açısından zengin besinlerden (meyveler, sebzeler, sert kabuklu kuruyemişler, baklagiller, soya, kepekli tahıllar ve zeytinyağı gibi) elde edilen enerji alımının yüzdesi olarak tanımlanmaktadır (2). Bu bildiride üniversite öğrencilerinde diyet fitokimyasal indeksi ile ruhsal sağlık ve antropometrik ölçümler arasındaki ilişkiyi ortaya koymayı amaçladığımız araştırmamızın ön sonuçlarını sunmayı planladık.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmaya herhangi bir kronik hastalığı bulunmayan, psikiyatrik hastalık hikayesi olmayan, düzenli ilaç almayan 18-35 yaş arası 110 birey dahil edilmiştir. Bireylerden DFİ hesaplanması için bir günlük geriye dönük besin tüketim kaydı alınmış ve DFİ=(günlük fitokimyasallar yönünden zengin besinlerden gelen enerji kkal/toplam enerji kkal)*100 formülü ile hesaplanmıştır. Buna ek olarak boy uzunluğu, vücut ağırlığı, bel çevresi ve kalça çevresi ölçülmüştür. Bireylerin ruhsal sağlık durumunu değerlendirmek için Depresyon Anksiyete Stres-21 Ölçeği (DASÖ-21) kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya dahil edilen bireylerin yaş ortalaması 21.5±1.9 yıldır. DFİ ortalaması 25.7±16.0, beden kütle indeksi (BKI) ortalaması 20.4±3.0 kg/m^2 Bel/kalça oranı 0.7±0.1 olarak hesaplanmıştır. DASÖ-21 ölçeğine göre toplam stres puanı 6.1±3.9, toplam anksiyete puanı 4.4±3.6, toplam depresyon puanı 5.1±4.2 olarak hesaplanmıştır. Uyku süresi 7.1±0.9 saat olarak saptanmıştır. Bireylerin tamamı kadın olup, 63'ü (%57.3) düzenli fiziksel aktivite yapmaktadır. DFİ ile toplam stres ($r=-0.484$, $p<0.001$), toplam anksiyete ($r=-0.408$, $p<0.001$) ve toplam depresyon ($r=-0.374$, $p<0.001$) puanları arasında negatif yönde orta düzeyde korelasyon saptanırken, antropometrik ölçümlerle korelasyon saptanmamıştır ($p>0.05$). Düzenli fiziksel aktivite yapanlar ile yapmayanlar Dasö-21 puanlarına göre karşılaştırıldığında, iki grup arasında fark görülmemiştir ($p>0.05$). Ayrıca uyku süresi ile DASÖ-21 puanları arasında anlamlı korelasyon saptanmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Bu araştırmada mevcut literatürle uyumlu olarak DFİ artışının ruhsal sağlık üzerine olumlu etkiler sağladığı ortaya konulmuştur (3). Bu ilişkinin tam olarak aydınlatılması için uzun dönem izlem çalışmalarına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Diyet fitokimyasal indeks, depresyon, aksiyete, stres

Kaynakça:

1. Baxter A, Scott K, Vos T, et al. (2013) Global prevalence of anxiety disorders: a systematic review and meta-regression. Psychol Med 43, 897–910.
2. McCarty MF (2004) Proposal for a dietary "phytochemical index". Med Hypotheses 63, 813–817.
3. Darooghegi Mofrad M, Siassi F, Guilani B, Bellissimo N, Azadbakht L. Association of dietary phytochemical index and mental health in women: a cross-sectional study. Br J Nutr. 2019 May;121(9):1049-1056.

S-035

SOCIAL WORK WITH CHILDREN DURING NATURAL DISASTERS

Fatma Rümeysa Taşbaş[1], *Ömer Faruk Cantekin*[2]

[1]*Gazi University Institute of Health Sciences Department of Social Work*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Social Work*

Objectives: Social work is a broad field offering various practices for people of different ages. This study deals with the specific social work practices addressing the children who have experienced natural disasters.

Methods: Based on the literature review, thematic groupings will be classified and interpreted accordingly.

Findings: Social work with children has physical, social, psychological and spiritual dimensions, and this is extremely delicate when it comes to working with children who have experienced natural disasters. Digestive system problems and muscle system problems can be seen in children exposed to natural disasters. From a social point of view, adaptation problems may arise due to having to migrate. Psychologically, post-traumatic stress disorder, various phobias, depression, anxiety disorders or pathological grief may develop. Some basic points to be considered in working with children who are going through such a sensitive period will be mentioned. Examples of post-disaster social work practices with children in Turkey and in various countries will be given.

Conclusion: As a result of the study, comparative inferences and suggestions will be presented based on the practices in other countries and Turkey.

Anahtar Kelimeler: Child welfare, natural disasters, social work practices

DOĞAL AFETLERDE ÇOCUKLARLA SOSYAL HİZMET

Fatma Rümeysa Taşbaş[1], *Ömer Faruk Cantekin*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Sosyal Hizmet Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü*

Giriş-Amaç: Sosyal Hizmet farklı yaş gruplarına yönelik olarak çeşitli hizmetlerin sunulduğu geniş bir uygulama alanına sahiptir. Bu çalışmada, sosyal hizmet uygulama alanlarından çocuk refahı alanındaki uygulamalar doğal afetlere maruz kalan çocuklara verilen hizmetler özelinde ele alınacaktır.

Gereç-Yöntem: Literatür taramasına dayalı olarak elde edilecek verilerin tematik olarak gruplanması ve yorumlanması çalışmanın yöntemini oluşturmaktadır.

Bulgular: Fiziksel, sosyal, psikolojik ve ruhsal boyutları açısından ele alındığında, çocuk refahı alanı kapsamında doğal afetlerden etkilenme durumu önemli bir yer tutmaktadır. Doğal afetlere maruz kalan çocuklarda sindirim sistemi sorunları, kas sistemi sorunları görülebilmektedir. Sosyal açıdan, göç etmek durumunda kalmaya da bağlı olarak uyum sorunları ortaya çıkabilmektedir. Psikolojik açıdan travma sonrası stres bozukluğu, çeşitli fobiler, depresyon, kaygı bozuklukları ya da patolojik yas gelişebilmektedir. Böylesi hassas dönemden geçen çocuklarla çalışma konusunda dikkat edilmesi gereken bazı temel hususlara değinilecektir. Türkiye'de ve çeşitli ülkelerde afet sonrası çocuklarla sosyal hizmet uygulamalarına örnekler verilecektir.

Sonuç: Çalışma sonucunda, diğer ülke ve Türkiye'deki uygulamalardan yola çıkarak karşılaştırmalı çıkarım ve öneriler sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Çocuk refahı, doğal afetler, sosyal hizmet uygulamaları

S-036

RATIONAL DRUG USE IN CHILDREN

Derya Evgin[1]

[1]*Department of Nursing, Akdeniz University, Faculty of Kumluca Health Sciences, Antalya, Turkey*

After introduction of antibiotics in our lives, some problems began to emerge years later. Resistant bacteria, which have developed over the years due to self and inappropriate drug use, have caused antibiotics to lose their effects in recent years. Non-rational drug use, which has caused great damage to the global economy, has also created serious hazards for human health. In the face of this danger, the first steps were taken against irrational drug use with the "Rational Medicine Conference" organized by the World Health Organization in Nairobi, capital of Kenya, in 1985. In 1992, the first regulations regarding the rational use of drugs began to be made in Turkey. In the years to come, many policies have been developed and awareness-based antibiotic use has been made to reduce unnecessary use of antibiotics.

Non-rational drug use is important health problems all over the world, especially in developing countries. According to the estimates of the World Health Organization; More than half of all medicines are improperly prescribed, dispensed or sold. Rational drug use is defined as "patients' use of drugs suitable for their clinical needs, in doses that meet their personal needs, for an adequate period of time, at the least cost to themselves and to society". While rational drug use is important in all individuals, it is much more important in children. Nurses have important roles in children's use of their medicines and in informing and directing parents correctly. Within the scope of rational drug use, the responsibilities of the nurse are to provide health education to the patient and his family about the drugs used to ensure compliance with drugs used by children, and to follow up on drug side effects. In this section, the rational use of children and the responsibilities of the nurse in this context are addressed.

Anahtar Kelimeler: Antibiotic, Children, Rational Drug Use and Nursing

ÇOCUKLARDA AKILCI İLAÇ KULLANIMI

Derya Evgin[1]

[1]*Akdeniz Üniversitesi Kumluca Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD, Antalya*

Antibiyotiklerin hayatımıza girmesinden sonra, birtakım sorunlarda yıllar sonra gün yüzüne çıkmaya başlamıştır. Yıllar boyunca süren kendi kendine ve uygunsuz ilaç kullanımı nedeniyle gelişen dirençli bakteriler, son yıllarda antibiyotiklerin etkilerini kaybetmesine neden olmaktadır. Global ekonomiye büyük zararlar veren rasyonel olmayan ilaç kullanımı, aynı zamanda insan sağlığı için de ciddi tehlikeler oluşturmuştur. Bu tehlike karşısında Dünya Sağlık Örgütü'nün 1985 yılında Kenya'nın başkenti Nairobi'de düzenlediği "Akılcı İlaç Konferansı" ile akılcı olmayan ilaç kullanımına karşı ilk adımlar atılmıştır. Türkiye'de 1992 yılında, akılcı ilaç kullanımına ilişkin ilk düzenlemeler yapılmaya başlanmıştır. Geçen yıllar içerisinde birçok politika geliştirilerek, uygunsuz antibiyotik kullanımı ile ilgili bilinçlendirmeler yapılarak gereksiz antibiyotik kullanım oranları düşürülmeye çalışılmıştır.

Akılcı olmayan ilaç kullanımı tüm dünyada, özellikle de gelişmekte olan ülkelerde önemli sağlık sorunlarından birisidir. Dünya Sağlık Örgütü tahminlerine göre; tüm ilaçların yarısından fazlası uygunsuz şekilde reçete edilmekte, dağıtılmakta ya da satılmaktadır. Akılcı ilaç kullanımı, "hastaların klinik ihtiyaçlarına uygun ilaçları, kişisel gereksinimlerini karşılayan dozlarda, yeterli bir süre boyunca, kendilerine ve topluma en az maliyet ile kullanmaları" olarak tanımlanmıştır. Akılcı ilaç kullanımı tüm bireylerde önemliyken, çocuklarda çok daha önemlidir. Çocukların ilaçlarını kullanmasında ve ebeveynlerin doğru şekilde bilgilendirilmesinde ve yönlendirilmesinde hemşirenin önemli rolleri vardır. Akılcı ilaç kullanımı kapsamında hemşirenin sorumlulukları, çocukların kullandığı ilaçlara uyumunu sağlamak için kullanılan ilaçlarla ilgili hasta ve ailesine sağlık eğitimi vermek, ilaç yan etkileri yönünden gerekli takipleri yapmaktır. Bu bölümde çocukların akılcı kullanımı ve bu bağlamda hemşirenin sorumlulukları ele alınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antibiyotik, Akılcı İlaç Kullanımı, Çocuklar ve Hemşirelik

S-037

INVESTIGATION OF MEDIA LITERACY OF STUDENTS STUDYING IN THE FIELD OF HEALTH

Gülsena Utku Umut[2], Damla Korkmaz Dayıcan[3], Büşra Ülker Ekşi[4], Şafak Yiğit[5], Ali Yıldırım[6], Gizem Demir[7], Arzu Razak Özdinçler[3]

[2]Haliç University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation (English)
[3]Biruni University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[4]Istanbul Galata University, Vocational School, Department of Therapy and Rehabilitation, Physiotherapy Program
[5]Altınbaş University, Vocational School of Health Services, Physiotherapy Program
[6]Istanbul Aydın University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[7]Fenerbahçe University, Vocational School of Health Services, Orthopedic Prosthetics and Orthosis

Introduction-Aim: Media literacy is the ability of an individual to access different types of visual,audio,printed media content,evaluate critically,produce its own content.Media literacy of health science students is important for improving and maintaining health in society.Education level can affect media literacy skills such as accessing,understanding,using information.Investigating the media literacy skill levels of health sciences students from associate,undergraduate,graduate education is our aim.

Materials-Methods: This descriptive,cross-sectional study was conducted on 396 health sciences students from associate,undergraduate,graduate education.The data of the study were collected using the information form and "Media Literacy Skills Scale".The scale consisted of 45 questions (max 225 points) and 4 subscales:access,analysis,evaluation,transmission.The questionnaire created via Google Forms was delivered to the participants online.ANOVA was used to determine whether there was a difference between the group means and whether there was a difference between the groups with the Tukey Post-Hoc tests.

Results: 35.6% of the participants were associate degree students,49.5% undergraduate,14.9%,graduate students. The total score mean of the survey were 177.82±25.32 in associate degree,180.78±22.43 in undergraduate, 184.9±22.19 in graduate students.The mean access subscale of associate, undergraduate, and graduate students were 43.39±6.51, 44.34±6.11, 46.27±4.86, the mean of analysis subscale were 59.38±8.89, 60.20±7.90, 62.29±8.65, the mean of evaluation subscale were 28.04±4.48, 28.45±4.13, 28.41±4.18, the mean of the transmission subscale were 47.01±7.65, 47.79±6.71, 47.93±7.45, respectively.While there was no significant difference between the groups in terms of total score mean($p>0.05$), statistical significance was found only in the access subscale.This significance is from the difference between the graduate and the associate degree($p=0.007$).

Conclusion: Although the media literacy skill levels of graduate students weren't reflected in the statistics, it was observed that they got higher scores than others.We think that the difference in access subscale is due to graduate education provides the ability to access information, the ability to conduct scientific research by using scientific research methods and techniques.

Anahtar Kelimeler: media literacy, health, university, educational level

SAĞLIK ALANINDA EĞİTİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN MEDYA OKURYAZARLIĞININ İNCELENMESİ

Gülsena Utku Umut[2], Damla Korkmaz Dayıcan[3], Büşra Ülker Ekşi[4], Şafak Yiğit[5], Ali Yıldırım[6], Gizem Demir[7], Arzu Razak Özdinçler[3]

[2]Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü (İngilizce)
[3]Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[4]İstanbul Galata Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Terapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Fizyoterapi Programı
[5]Altınbaş Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Fizyoterapi Programı
[6]İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[7]Fenerbahçe Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Ortopedik Protez ve Ortez Programı

Giriş-Amaç: Medya okuryazarlığı bireyin görsel, işitsel, basılı farklı türlerden medya içeriklerine ulaşabilme, eleştirel bakış açısıyla değerlendirebilme ve kendi medya içeriklerini üretebilme becerisidir. Sağlık alanında eğitim gören öğrencilerin medya okuryazarlığı, toplumda sağlığı geliştirmek ve sağlıklı olma halini devam ettirmek için önemlidir. Eğitim düzeyi, bilgiye ulaşma, bilgiyi anlama ve kullanma gibi medya okuryazarlığı becerilerini etkileyebilmektedir. Çalışmamızın amacı, sağlık alanında eğitim gören ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrencilerin medya okuryazarlığı beceri düzeylerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan bu araştırma, sağlık alanında ön lisans, lisans ve lisansüstü eğitim gören 396 öğrenci üzerinde gerçekleştirildi. Araştırmanın verileri, kişisel bilgi formu ve ''Medya Okuryazarlığı Becerileri Ölçeği'' kullanılarak toplandı. Ölçek; 45 sorudan (en yüksek 225 puan) ve erişim, analiz, değerlendirme ve iletme olmak üzere 4 alt boyuttan oluşmaktaydı. Google Forms aracılığıyla oluşturulan anket katılımcılara çevrimiçi ortamlardan ulaştırıldı. Grup ortalamaları arasında fark olup olmadığı tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ile, gruplar arasında fark olup olmadığı ise Tukey Post-Hoc testleri ile belirlendi.

Bulgular: Katılımcıların %35,6'sı ön lisans, %49,5'i lisans ve %14,9'u lisansüstü öğrencisiydi. Anketin toplam skor ortalamaları; ön lisans öğrencilerinde 177,82±25,32, lisans öğrencilerinde 180,78±22,43, lisansüstü öğrencilerinde ise 184,9±22,19 olarak bulundu. Ön lisans, lisans ve lisansüstü öğrencilerinin erişme alt boyutu ortalamaları sırasıyla 43,39±6,51, 44,34±6,11, 46,27±4,86; analiz alt boyutu ortalamaları sırasıyla 59,38±8,89, 60,20±7,90, 62,29±8,65; değerlendirme alt boyutu ortalamaları sırasıyla 28,04±4,48, 28,45±4,13, 28,41±4,18; iletme alt boyutu ortalamaları ise sırasıyla 47,01±7,65, 47,79±6,71, 47,93±7,45 idi. Toplam skor ortalamaları açısından gruplar arasında anlamlı farklılık bulunmazken ($p>0,05$), sadece erişim alt boyutunda istatistiksel anlamlılık bulundu. Bu anlamlılık lisansüstü grup ile ön lisans grubu ($p=0,007$) arasındaki farktan kaynaklanmaktadır.

Sonuç: Lisansüstü eğitim gören öğrencilerin medya okuryazarlığı beceri düzeyleri istatistiğe yansımamış olsa da ön lisans ve lisans öğrencilerine kıyasla daha yüksek olduğu görülmüştür. Erişim özelindeki farkın ise lisansüstü eğitimin bilimsel araştırma yöntemlerini ve tekniklerini kullanarak bilimsel araştırma yapma becerisinin yanında bilgilere erişim yeteneğini de kazandırmasından kaynaklandığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: medya okuryazarlığı, sağlık, üniversite, eğitim düzeyi

S-038

EFFECTS OF VIOLENCE AGAINST WOMEN ON INDIVIDUAL AND SOCIAL DIMENSIONS IN THE CONTEXT OF SOCIAL POLICIES APPLIED IN TURKEY

Fatma Arpacı[1], Mehmet Selahattin Karahan[1], İhsan Esen[1]

[1]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Social Work, Ankara

INTRODUCTION: In this study, it is aimed to examine the individual and social effects of all kinds of violence against women in Turkey and the social policies implemented in this context. **METHOD:** A review study was created by conducting a literature review for the purposes of the study. **RESULTS:** One of the biggest problems faced by women in social life in Turkey; exposure to physical, sexual, economic or psychological violence. Women in Turkey do not have enough information on how to defend and protect themselves individually and institutionally in the face of violence they are exposed to. **CONCLUSION:** Women should be made aware of not only the violence they are exposed to, but also how they can effectively use the social policies implemented in the face of other problems they encounter in daily life. Experts working on increasing the social functionality of women in Turkey should assess the effectiveness of the policies implemented in this regard and carry out effective studies to address the deficiencies in the legal regulations in a way that leaves no room for interpretation.

Anahtar Kelimeler: violence against women, social policy, Turkey

TÜRKİYE'DE KADINLARA YÖNELİK ŞİDDETİN UYGULANAN SOSYAL POLİTİKALAR BAĞLAMINDA BİREYSEL VE TOPLUMSAL BOYUTLARDA ETKİLERİ

Fatma Arpacı[1], *Mehmet Selahattin Karahan*[1], *İhsan Esen*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Ankara*

GİRİŞ-AMAÇ: Bu çalışmada Türkiye'de kadınlara yönelik uygulanan her türlü şiddetin bireysel ve toplumsal açıdan etkilerinin ve bu kapsamda uygulanan sosyal politikaların incelenmesi amaçlanmıştır. **GEREÇ-YÖNTEM:** Çalışmanın amaçlarına yönelik literatür taraması yapılarak bir derleme çalışması oluşturulmuştur. **BULGULAR:** Türkiye›de kadınların toplumsal hayat içerisinde karşı karşıya kaldıkları en büyük problemlerden birisi; fiziksel, cinsel, ekonomik veya psikolojik boyutlarda şiddete maruz kalmalarıdır. Türkiye›de kadınlar maruz kaldıkları şiddet karşısında bireysel ve kurumsal anlamda kendilerini nasıl savunacakları ve koruyacakları konusunda yeterli bilgiye sahip değillerdir. **SONUÇ:** Kadınlar sadece maruz kaldıkları şiddet konusunda değil, aynı zamanda günlük hayatta karşılaştıklar diğer problemler karşısında da uygulanan sosyal politikaları nasıl etkin bir şekilde kullanabilecekleri konusunda bilinçlendirilmelidir. Türkiye'de kadınların sosyal işlevselliklerinin artırılması üzerine çalışan uzmanlar bu konuda uygulanan politikaların etkililiğini değerlendirmeli ve yasal düzenlemelerde yoruma yer bırakmayacak şekilde eksikliklerin giderilmesi noktasında etkin çalışmalar yürütmelidir.

Anahtar Kelimeler: kadına yönelik şiddet, sosyal politika, Türkiye

S-039

VALIDITY AND RELIABILITY OF THE DUBOUSSET FUNCTION TEST IN INDIVIDUALS WITH STROKE

Yusuf Emre Bozkurt[1], *Ayşe Abit Kocaman*[1], *E. Dilek Keskin*[2]

[1]*Kırıkkale University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
[2]*Kırıkkale University, Faculty of Medical Sciences, Department of Physical Medicine and Rehabilitation*

Objective: As a result of increased muscle tone, decreases in normal joint range of motion and functional deficiencies, decreased load transferred to the affected extremity, deviations in gait pattern, balance and coordination disorders are observed in stroke individuals, and impaired balance reactions and increased postural oscillations cause an increase in the fear of falling and fall risk. Therefore, interventions to assess balance and functional mobility are very important for individuals with stroke. In the literature, Dubousset Function Test(DFT) was developed to evaluate balance and functional performance in adults, The aim of our study is to examine the validity and reliability of the Dubousset Function Test in stroke patients.

Methods: For validity, DFT and timed up-and-go test(TUG), Tinetti balance and gait test(POMA), and functional reach test(FRT) were applied. The evaluation was repeated by the same physiotherapist 1 week after for intrarater reliability.

Results : Individuals with a mean age of 58.68 ±16.27 years. Cronbach's alpha coefficient and intraclass correlation coefficient(ICC) were used in the reliability analysis. It was recorded as 1,000 for the DFT up and walking test, 0.999 for the DFT step test, 0.999 for the DFT down and sitting test and 1,000 for the DFT dual-task test(ICC). Spearman correlation test was used for the validity analysis. DFT up and walking test and POMA (r: -0.802 p<0.001)TUG (r: 0.934 p<0.001)FUT (r:-0.776 p<0.001), POMA with DFT step test (r: -0.681 p<0.001)TUG (r: 0.808 p<0.001) FUT (r:-0.613 p<0.001), POMA with DFT down and sitting test (r: -0.726 p<0.001) TUG (r: 0.814 p<0.001) FUT (r:-0.791 p<0.001), POMA with DFT dual-task test (r: -0.784 p<0.001) TUG (r: 0.929 p<0.001) FUT (r:-0.784) p<0.001) relationship was observed.

Conclusion: DFT was found to be valid and reliable in stroke. It is an effecive and reliable tool for measuring dynamic balance and functional performance in stroke.

Anahtar Kelimeler: stroke, Dubousset Function Test, validity, reliability

İNMELİ BİREYLERDE DUBOUSSET FONKSİYON TESTİNİN GEÇERLİĞİ VE GÜVENİRLİĞİ

Yusuf Emre Bozkurt[1], *Ayşe Abit Kocaman*[1], *E. Dilek Keskin*[2]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[2]*Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: İnmeli bireylerde artmış kas tonusu, normal eklem hareket açıklığındaki azalmalar ve fonksiyonel yetersizlikler sonucu etkilenen ekstremiteye aktarılan yükte azalma, yürüyüş paterninde sapmalar, denge ve koordinasyon bozukluğu gözlenir ve bozulmuş denge reaksiyonları ve artan postüral salınımlar düşme korkusu ve düşme riskinde artışa sebep olur. Bu nedenle, denge ve fonksiyonel hareketliliği değerlendirmek için müdahaleler inmeli olan bireyler için oldukça önemlidir. Literatürde yetişkin bireylerin denge ve fonksiyonel performansı değerlendirmek için geliştirilen Dubousset Fonksiyon Testinin (DFT) inmeli bireylerde geçerlik ve güvenirlik çalışmasına rastlanmamıştır. Çalışmamızın amacı inmeli bireylerde Dubousset Fonksiyon Testinin geçerliği ve güvenirliğini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Geçerliği test etmek için hastalara DFT ile zamanlı kalk yürü testi(ZKYT), Tinetti denge ve yürüme ölçeği (POMA), fonksiyonel uzanma testi(FUT) uygulandı. İntrarater güvenirliliği test etmek için ilk değerlendirmeden 1 hafta sonra aynı fizyoterapist tarafından değerlendirme tekrarlandı.

Bulgular: Çalışmamıza yaş ortalaması 58,68 ±16,27Yıl olan birey dahil edildi**.** Güvenirlik analizinde Cronbach alfa güvenirlik katsayısı ve sınıf içi korelasyon katsayısı (ICC) kullanıldı. DFT kalk yürü testinin 1.000, DFT basamak testinin 0,999 DFT oturma testinin 0,999 DFT ikili görev testinin 1.000 olarak kaydedildi (ICC). Geçerlilik analizinde DFT ile POMA, ZKYT ve FUT arasındaki ilişki için Spearman korelasyon testi kullanıldı.DFT kalk yürü testi ile POMA (r: -0,802 p<0,001) ZKYT (r: 0,934 p<0,001) FUT (r:-0,776 p<0,001), DFT basamak testi ile POMA (r: -0,681 p<0,001) ZKYT (r: 0,808 p<0,001) FUT (r:-0,613 p<0,001), DFT oturma testi ile POMA (r: -0,726 p<0,001) ZKYT (r: 0,814 p<0,001) FUT (r:-0,791 p<0,001), DFT ikili görev testi ile POMA (r: -0,784 p<0,001) ZKYT (r: 0,929 p<0,001) FUT (r:-0,784 p<0,001) ilişki görüldü.

Sonuç: Çalışmamızın sonucunda Dubousset Fonksiyon Testi inmeli bireylerde geçerli ve güvenilir olduğu görüldü. İnmeli bireylerde dinamik denge ve fonksiyonel performansı ölçmek için etkili ve güvenilir bir araçtır.

Anahtar Kelimeler: inme, Dubousset Fonksiyon Test, geçerlik, güvenirlik

S-040

SHORT FORM CHILDREN'S POWER OF FOOD SCALE: TURKISH VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Osman BOZKURT[1], *Hilal YILDIRAN*[2]

[1]*Erzurum Technical University*
[2]*Gazi University*

Aim: This study aims to adapt the Children's Power of Food Scale (short version C-PFS-9) into Turkish and to evaluate its validity and reliability.

Method: A total of 352 children (175 boys, 177 girls, age 10-15 years) participated. Data were collected through face-to-face interviews using a questionnaire that contained the C-PFS-9, YFAS 2.0 and socio-demographic information form. In the adaptation process of the C-PFS-9 to Turkish, first, studies to ensure language validity were conducted. Confirmatory factor analysis (CFA) was applied. For the evaluation of external construct validity, the Spearman's correlation coefficient was calculated between C-PFS-9 scores and Yale Food Addiction Scale (YFAS 2.0). Reliability was examined in terms of internal consistency and test-retest reliability.

Results: It has been determined that the Turkish version of C-PFS-9 was collected under three factors (Food Available, Food Present and Food Taste). The Cronbach's α coefficient of C-PFS-9 was found to be 0.819. The fit indices were found to be acceptable with $\chi 2$ /df = 3.754; root mean square error of approximation (RMSEA)= 0.079, goodness-of-fit index (GFI) = 0.941, adjusted goodness-of-fit index (AGFI) = 0.889. C-PFS-9 had significant positive correlation with YFAS 2.0 score ($r=0.619$; $p<0.001$).

Conclusion: The Turkish version of C-PFS-9, which consists of 9 items, was found to be valid and reliable tool to use in the evaluation of hedonic hunger in children and adolescents. Also, it has been determined that the C-PFS-9 can be used as an alternative to the long version (15-item).

Anahtar Kelimeler: Hedonic hunger, children, adolescents, validity, reliability

ÇOCUKLARDA BESİN GÜCÜ ÖLÇEĞİ KISA FORMU: TÜRKÇE GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Osman BOZKURT[1], *Hilal YILDIRAN*[2]

[1]*Erzurum Teknik Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Amaç: Bu çalışmada, Çocuklarda Besin Gücü Ölçeği'nin (kısa versiyon C-PFS-9) Türkçe'ye uyarlanması, geçerlik ve güvenilirliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Toplam 352 çocuk (175 erkek, 177 kız, 10-15 yaş) çalışmaya katılmıştır. Veriler yüz yüze görüşme yoluyla C-PFS-9, YFAS 2.0 ve sosyo-demografik bilgileri içeren anket formu ile toplanmıştır. C-PFS-9'un Türkçe'ye uyarlanması sürecinde öncelikle dil geçerliğini sağlamaya yönelik çalışma yapılmıştır. Doğrulayıcı faktör analizi uygulanmıştır. Dış yapı geçerliğinde, C-PFS-9 ile Yale Yeme Bağımlılığı Ölçeği (YFAS 2.0) arasındaki ilişki Spearman korelasyon katsayısı ile değerlendirilmiştir. Uyarlaması yapılan ölçeğin güvenirliği, iç tutarlılık ve test-retest güvenirliği açısından incelenmiştir.

Bulgular: C-PFS-9'un Türkçe versiyonunun üç faktör altında toplandığı belirlenmiştir (Besin Bulunabilirliği, Besin Mevcudiyeti ve Besinin Lezzeti). C-PFS-9'un Cronbach's α katsayısı 0,819 olarak bulunmuştur. Uyum indekslerinin, $\chi 2$ /df = 3.754; root mean square error of approximation (RMSEA)= 0.079, goodness-of-fit index (GFI) = 0.941, adjusted goodness-of-fit index (AGFI) = 0.889 değerleri ile kabul edilebilir olduğu saptanmıştır. C-PFS-9 skoru ile YFAS 2.0 skoru arasında anlamlı pozitif ilişki belirlenmiştir ($r=0.619$; $p<0.001$).

Sonuç: Çocuk ve adölesanlarda hedonik açlığın değerlendirilmesinde, dokuz maddeden oluşan C-PFS-9›un Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda sonuçlar, C-PFS-9 ölçeğinin, 15 maddelik C-PFS uzun versiyonuna alternatif olarak kullanılabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hedonik açlık, çocuk, adolesan, geçerlik, güvenirlik

S-041

EVALUATION OF SOME FACTORS AFFECTING FREQUENCY OF OUT-OF-HOME CONSUMPTION OF UNIVERSITY STUDENTS

Semra Navruz Varlı[1], *Saniye Bilici*[1]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

Introduction-Purpose: In this study, it was aimed to examine various factors affecting frequency of out-of-home consumption of university students.

Material-Method: The research was carried out with a total of 708 students, 236 male and 472 female volunteers in the 18-25 age group studying at state universities in Ankara. Data, collected by face-to-face interviews with individuals with questionnaire form prepared by researchers, were analyzed and evaluated with appropriate statistical methods.

Results: Mean out-of-home consumption frequency of female students was found to be statistically significantly higher in morning (2.82±1.98 vs. 3.28±2.25, p=0.035) and lunch (3.88±1.83 versus 4.23±1.81, p=0.020) meals compared to boys. Frequency of eating evening meal outside home was found to be significantly lower in health departments than in other departments (2.76±2.05 vs. 3.46±2.25 times/week, p=0.002). Compared to the students living at home with their families, frequency of consuming evening meal outside of home was significantly higher for students living in state dormitories and private dormitories [Mean difference (standard error) respectively; 1.23 (0.22) p<0.001, 0.86 (0.28), p<0.05]. BMI levels of students who consume 10 or more times a week outside home tend to increase (p>0.05). Students who eat outside home have breakfast most frequently in the canteen (37.0%), bagel cafe (22.0%) and cafeteria (18.4%); lunch at cafeteria (56.4%), fast food restaurant (24.3%) and canteen (15.7%); they prefer to have their dinner in fast food restaurant (37.6%), doner/kebab restaurant (36.9%) and cafeteria (18.8%).

Conclusion: Although the majority of students prefer to have their lunch in the school cafeteria, they prefer fast food restaurants for dinner. It is important to investigate the factors that reveal the consumer decision difference between these two meals in detail and to develop practices that will guide students to make healthier choices in out-of-home consumption based on the relevant dormitories and university campuses.

Anahtar Kelimeler: out-of-home consumption, affecting factors, university student

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN EV DIŞI TÜKETİM SIKLIKLARINI ETKİLEYEN BAZI FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Semra Navruz Varlı[1], *Saniye Bilici*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Son yıllarda ev dışı tüketim toplum genelinde yaygınlaşmakta, özellikle öğrenciler arasında sıklığın daha fazla olduğu görülmektedir. Bu çalışmada, üniversite öğrencilerinin ev dışı tüketim sıklıklarını etkileyen çeşitli faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Ankara'da bulunan devlet üniversitelerinde eğitim alan 18-25 yaş grubundaki gönüllü 236 erkek ve 472 kadın olmak üzere toplam 708 öğrenciyle yürütülmüştür. Araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile bireylerle yüz yüze görüşülerek toplanan veriler uygun istatistik yöntemlerle analiz edilerek değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin günlük ortalama ev dışı tüketim sıklıkları 1.50±0.67 kezdir. Ev dışı tüketim için ayrılan ortalama bütçe 17.39±10.87 TL'dir. Kız öğrencilerin ortalama ev dışı tüketim sıklıkları erkeklere kıyasla, sabah (3.28±2.25 karşın 2.82±1.98, p=0.035) ve öğle (4.23±1.81 karşın 3.88±1.83, p=0.020) öğünlerinde anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur. Akşam öğününü ev dışında yeme sıklığı, sağlık alanındaki bölümlerde okuyan öğrencilerde diğer bölümlere göre anlamlı olarak daha düşük bulunmuştur (2.76±2.05 karşın 3.46±2.25 kez/hafta, p=0.002). Evde ailesiyle birlikte yaşayan öğrencilere göre; devlet yurdu ve özel yurtta kalan öğrencilerin akşam öğününü ev dışında tüketme sıklıkları anlamlı düzeyde yüksektir [Ortalama fark (standart hata) sırasıyla; 1.23 (0.22) p<0.001; 0.86 (0.28), p<0.05]. Ev dışı tüketim sıklığı ile eğitim görülen sınıf, bel çevresi ve BKİ arasında anlamlı bir ilişki bulunmamış, haftada 10 kez ve üzerinde ev dışı tüketimi bulunan öğrencilerin BKİ düzeylerinin artma eğiliminde olduğu belirlenmiştir (p>0,05). Ev dışında yemek yiyen öğrenciler kahvaltıyı en sık kantin (%37.0), simit cafe (%22.0) ve yemekhanede (%18.4) yaparken; öğle yemeğini yemekhane (%56.4), fast-food restoran (%24.3) ve kantinde (%15.7); akşam yemeğini ise fast-food restoran (%37.6), döner/kebapçı (%36.9) ve yemekhanede (%18.8) yemeyi tercih etmektedir.

Sonuç: Öğrencilerin çoğunluğu öğle yemeğini okul yemekhanesinde yemeyi tercih etmesine rağmen, akşam öğününde fast-food restoranların tercih edildiği belirlenmiştir. Bu iki öğün arasındaki tüketici kararı farklılığını ortaya çıkaran faktörlerin detaylı olarak araştırılması ve konuyla ilgili yurtlar ve üniversite kampüsleri temelinde öğrencileri ev dışı tüketimde daha sağlıklı seçimler yapmaya yönlendirecek uygulamaların geliştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: ev dışı tüketim, etkileyen faktörler, üniversite öğrencisi

S-042

EVALUATION OF VEGETABLE-FRUIT CONSUMPTION AND VITAMIN-MINERAL USE OF ADULTS BEFORE AND DURING THE PANDEMIC

Mustafa Hoca[1,2], Cemre Elmas[3,4], Seray Kabaran[3], Gülşen Özduran[1]

[1]Near East University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Nicosia/Cyprus
[2]University of Kyrenia, Faculty of Health Sciences, Kyrenia/Cyprus
[3]Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Famagusta/Cyprus
[4]Cyprus International University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Nicosia/Cyprus

Introduction-Objective: During the pandemic period, the eating habits of individuals are affected. The aim of this study is to evaluate the vegetable-fruit consumption and vitamin-mineral use of adults before and during the pandemic.

Material-Method: The sample of the study consisted of 416 individuals. The survey application was made by sending it to individuals via Google Forms website. SPSS IBM 21.0 program was used to evaluate the data.

Results: 26.7% of the individuals are man and 73.3% are woman. Frequency of vegetable consumption (before pandemic); 1.7% never consumed, 5.5% once in 15 days, 25.5% 1-2 per week, 36.7% 3-4 per week, 10.6% 5-6 per week and 20% consumed every day. These values during pandemic period were 1.9%, 5.8%, 23.3%, 36.1%, 13.2% and 19.7%, respectively. Frequency of fruit consumption (before pandemic); 2.4% never consumed, 10.1% once in 15 days, 25% 1-2 per week, 30.3% 3-4 per week, 9.6% 5-6 per week and 22.6% consumed every day. These values during pandemic period were 4.1%, 9.4%, 22.1%, 31.3%, 10.7% and 22.4%, respectively. Multivitamins use (before pandemic); 76.9% did not use it, 5.3% daily, 4.1% 3 times a week, 7.7% rarely and 6% used when sick. These values during pandemic period were 71.4%, 10.3%, 2.9%, 9.9% and 5.5%, respectively. Multiminerals use (before pandemic); 86.5% did not use it, 2.2% daily, 2.2% 3 times a week, 5.7% rarely and 3.4% used when sick. These values during pandemic period were 84.4%, 5%, 1%, 5.8% and 3.8%, respectively. To increase vitamin C intake; 77.3% of the individuals preferred citrus fruits, 11.3% other fruits, 5.7% green leafy vegetables and 5.7% other vegetables.

Conclusion: While there was no change in vegetable and fruit consumption before and during pandemic. There was a significant increase in the number of people who take multivitamins and multiminerals every day.

Anahtar Kelimeler: vegetable, fruit, vitamin, mineral, pandemic

YETİŞKİN BİREYLERİN PANDEMİ ÖNCESİ VE PANDEMİ DÖNEMLERİNDEKİ SEBZE-MEYVE TÜKETİMİ VE VİTAMİN-MİNERAL KULLANIM DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Mustafa Hoca[1,2], Cemre Elmas[3,4], Seray Kabaran[3], Gülşen Özduran[1]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Lefkoşa/Kıbrıs
[2]Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Girne/Kıbrıs
[3]Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Gazimağusa/Kıbrıs
[4]Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Lefkoşa/Kıbrıs

Giriş-Amaç: Pandemi döneminde bireylerin beslenme alışkanlıkları etkilenmektedir. Bu çalışmanın amacı, yetişkin bireylerin pandemi öncesi ve pandemi dönemlerindeki sebze-meyve tüketimi ve vitamin-mineral kullanım durumlarını değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın örneklemini 416 birey oluşturmuştur. Anket uygulaması Google Forms web sitesi üzerinden bireylere gönderilerek yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS IBM 21.0 programı kullanılmıştır.

Bulgular: Bireylerin %26.7'si erkek ve %73.3'ü kadındır. Pandemi öncesi sebze tüketim sıklığına bakıldığında; %1.7'sinin hiç tüketmediği, %5.5'inin 15 günde 1, %25.5'inin haftada 1-2, %36.7'sinin haftada 3-4, %10.6'sının haftada 5-6 ve %20'sinin her gün tükettiği bulunurken; pandemi dönemindeki bu değerler sırasıyla %1.9, %5.8, %23.3, %36.1, %13.2 ve %19.7 olarak gözlenmiştir. Pandemi öncesi meyve tüketim sıklığına bakıldığında; %2.4'ünün hiç tüketmediği, %10.1'inin 15 günde 1, %25'inin haftada 1-2, %30.3'ünün haftada 3-4, %9.6'sının haftada 5-6 ve %22.6'sının her gün tükettiği saptanırken; pandemi dönemindeki bu değerler sırasıyla %4.1, %9.4, %22.1, %31.3, %10.7 ve %22.4 olarak bulunmuştur. Pandemi öncesi multivitamin kullanımları değerlendirildiğinde; %76.9'unun kullanmadığı, %5.3'ünün her gün, %4.1'inin haftada 3, %7.7'sinin seyrek ve %6'sının hastalanınca kullandığı gözlenirken; pandemi dönemindeki kullanımları sırasıyla %71.4, %10.3, %2.9, %9.9 ve %5.5 olarak tespit edilmiştir. Pandemi öncesi multimineral kullanımlarına bakıldığında; %86.5'inin kullanmadığı, %2.2'sinin her gün, %2.2'sinin haftada 3, %5.7'sinin seyrek ve %3.4'ünün hastalanınca kullandığı saptanırken; pandemi dönemindeki kullanımları sırasıyla %84.4, %5, %1, %5.8 ve %3.8 olarak bulunmuştur. C vitamini alımını artırmak için bireylerin %77.3'ü turunçgilleri, %11.3'ü diğer meyveleri, %5.7'si yeşil yapraklı sebzeleri ve %5.7'si diğer sebzeleri tercih etmiştir.

Sonuç: Pandemi öncesi ve pandemi dönemlerinde sebze ve meyve tüketimleri açısından değişiklik görülmemişken, multivitamin ve multimineral alımlarında her gün alanların sayısında belirgin artış olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: sebze, meyve, vitamin, mineral, pandemi

S-043

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CHANGE OF DIRECTION DEFICIT AND DYNAMIC KNEE VALGUS ANGLE IN ADOLESCENT FOOTBALL PLAYERS

Dudu Özdemir Can[1], *Nihan Kafa*[1], *Esedullah Akaras*[1], *Gürhan Dönmez*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation Department, Ankara*
[2]*Hacettepe University, Faculty of Medicine, Sports Medicine Department, Ankara*

Introduction-Purpose: The ability to accelerate, reverse, or change movement direction and re-accelerate is an important component of multidirectional sport, and is recognised as change of direction (COD) speed. However, these maneuvers are also associated with anterior cruciate ligament (ACL) injury. Dynamic valgus posture that occurs at the knee while changing direction is an important indicator of the risk of ACL injury. The aim of this study is to examine the relationship between change of direction biomechanics and COD performance.

Materials-Methods: 17 male professional football players aged 14-15 years (14,93±0,393) were included in the study. The COD deficit calculation was used to evaluate the COD performance. The COD deficit value is obtained by subtracting the 10m linear course completion time from the 5m-5m course completion time at which the direction change is made. Anterior plane projection angle (FPPA) was used to evaluate dynamic knee valgus. While the athlete changed direction on the 5m-5m track, video was recorded and the angle was measured with the help of the Kinovea software v0.8.26 program.

Results: A statistically significant positive and moderate correlation was found between the dynamic valgus angle of the knee during COD and the COD deficit. (r=0.565 p=0.018)

Conclusion: The increase in dynamic knee valgus adversely affects change of direction performance and increases the risk of possible ACL injury. Implementation of rehabilitation strategies that will minimize knee valgus can be used both to prevent ACL injuries and to improve COD performance.

Keywords: change of direction, dynamic knee valgus, anterior cruciate ligament, change of direction deficit

ADÖLESAN FUTBOLCULARDA YÖN DEĞİŞTİRME AÇIĞI İLE DİNAMİK DİZ VALGUS AÇISI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Dudu Özdemir Can[1], *Nihan Kafa*[1], *Esedullah Akaras*[1], *Gürhan Dönmez*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara*
[2]*Hacettepe Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği Anabilim Dalı, Ankara*

Giriş-Amaç: Hareket yönünü hızlandırma, tersine çevirme veya değiştirme ve yeniden hızlanma yeteneği, çok yönlü sporun önemli bir bileşenidir ve yön değiştirme (COD) olarak kabul edilir. Ancak bu manevralar aynı zamanda ön çapraz bağ (ACL) yaralanmasıyla da ilişkilidir. Yön değiştirme sırasında dizde meydana gelen dinamik valgus postürü ön çapraz bağ yaralanma riskinin önemli bir göstergesidir. Bu çalışmanın amacı yön değiştirme biyomekaniğinin COD performansı ile ilişkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 14 ve 15 yaşlarında (14,93±0,393) olan 17 erkek profesyonel futbolcu dahil edildi. Yön değiştirme performansını değerlendirmek için COD açığı hesaplaması kullanıldı. COD açığı değeri, 5m-5m uzunluğundaki yön değişikliği içeren parkuru tamamlama süresinden, 10m doğrusal parkuru tamamlama süresi çıkarılarak elde edilir. COD açığı eşdeğer uzunluktaki doğrusal sprinte göre bir yön değişikliğini tamamlamak için gereken ek süreye karşılık gelir. Dinamik diz valgusunu değerlendirmek için, ön düzlem projeksiyon açısı (FPPA) kullanıldı. 5m-5m parkurda sporcu yön değiştirdiği sırada video kaydı alındı ve Kinovea sofware v0.8.26 programı yardımıyla açı ölçüldü.

Bulgular: Yön değiştirme sırasında dizde meydana gelen dinamik valgus açısı ile yön değiştirme açığı arasında istatistiksel olarak anlamlı pozitif yönlü orta derecede korelasyon bulunmuştur.(r=0,565 p=0,018)

Sonuç: Dinamik diz valgusundaki artış, yön değiştirme performansını olumsuz etkilemekte ve olası ACL yaralanma riskini artırmaktadır. Diz valgusunu en aza indirecek rehabilitasyon stratejilerinin uygulanması hem ACL yaralanmalarının önlenmesinde hem de yön değiştirme performansının geliştirilmesinde kullanılabilir.

Anahtar kelimeler: yön değiştirme, dinamik diz valgusu, ön çapraz bağ, yön değiştirme açığı

S-044

EFFECT OF C1-C2 MANIPULATION ON HAMSTRING FLEXIBILITY

Ayşe Nur Öztürk Ewaida[1], Egemen Turhan[2], Özlem Ülger[3]

[1]Hacettepe University Institute of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Hacettepe University Faculty of Medicine Department of Orthopedics and Traumatology
[3]Hacettepe University Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation Department of Physiotherapy and Rehabilitation

Introduction-Purpose: Stretching (static-dynamic,PNF), superficial-deep heat agents, electrotherapy and massage therapy are commonly used to increase hamstring flexibility in the clinic. Stretching is necessary but contraindicated because of acute inflammation that may occur in the lumbar-hip joints and/or the muscles surrounding these joints due to orthopedic-traumatic reasons. Although some studies have shown that the muscle inhibition technique and myofascial relaxation technique applied to the suboccipital muscles are effective in increasing hamstring flexibility, there are no studies on the effect of C1-C2 manipulation on hamstring flexibility. It is thought that the same effect will occur with the manipulation technique applied to the C1-C2 vertebrae. The aim of this study is to investigate the effect of C1-C2 manipulation on hamstring flexibility.

Material-Method: The research was designed as a case-control study. Volunteered individuals were evaluated for compliance with the inclusion criteria (negative vertebral artery test, cervical flexion-rotation test:Group1<80°;Group2>80°, active-knee extension test-AKE:<125°, passive-straight leg raise test-PSLR:<80°, sit-reach test-SRT:<30cm and 20-50years). 25 individuals with hamstring flexibility loss and C1-C2 dysfunction (Group1)(X±SD;age=27.48±3.56years;BMI=24.81±2.97kg/m2) and 25 individuals with hamstring flexibility loss and without C1-C2 dysfunction (Group2)(X±SD;age=27.88±4.33years;BMI=24.47±2.58kg/m2) participated in the study. AKE, PSLR and SRT were evaluated before and after the intervention in both groups. The intervention performed where the individuals were lying on their back and eyes closed.

Results: Age, gender and body mass index distributions of the groups were homogeneous. When the changes before and after the intervention were compared within-group, a statistically significant difference was found ($p<0.001$), and when compared between groups, no statistically significant difference was found ($p>0.05$).

Conclusion: In conclusion, C1-C2 manipulation were found to increase hamstring flexibility in individuals with and without C1-C2 dysfunction. Accordingly, C1-C2 manipulation can be applied as a treatment option in individuals with hamstring flexibility loss.

Anahtar Kelimeler: hamstring, flexibility loss, superficial fascia, atlantooccipital joint, spinal manipulation

C1-C2 MANİPÜLASYONUNUN HAMSTRİNG ESNEKLİĞİ ÜZERİNE ETKİSİ

Ayşe Nur Öztürk Ewaida[1], *Egemen Turhan*[2], *Özlem Ülger*[3]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı*
[2]*Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı*
[3]*Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Klinikte, hamstring esnekliğini arttırmaya yönelik sık kullanılan lokal tedavi yöntemleri arasında germe (statik-dinamik, PNF), yüzeyel-derin ısı ajanları, elektroterapi ve masaj terapi gelmektedir. Bel-kalça eklemlerinde ve/veya bu eklemleri saran kaslarda ortopedik-travmatik nedenlerle meydana gelebilecek akut inflamasyon nedeniyle egzersizin temel elemanlarından biri olan germe gerekli ancak kontraendike olacaktır. Yapılan bazı çalışmalarda suboksipital kaslara uygulanan kas inhibisyon tekniği ve myofasyal gevşetme tekniğinin hamstring esnekliğini arttırmada etkili olduğu gösterilmiş olmasına rağmen C1-C2 manipülasyonunun hamstring esnekliği üzerindeki etkisi ile ilgili herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. C1-C2 vertebralarına uygulanan manipülasyon tekniğiyle de aynı etkinin ortaya çıkacağı düşünülmektedir. Bu çalışmanın amacı C1-C2 manipülasyonunun hamstring esnekliği üzerindeki etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, vaka-kontrol çalışması olarak tasarlandı. Çalışmaya katılmak için gönüllü olan bireylerin dahil edilme kriterlerine uygunluğu (negatif vertebral arter testi, servikal fleksiyon-rotasyon testi:Grup1<80°;Grup2>80°, aktif-diz ekstansiyonu testi:<125°, pasif-düz bacak kaldırma testi:<80°, otur-uzan testi:<30cm ve 20-50yaş) değerlendirildi. Hamstring esneklik kaybı olan ve C1-C2 disfonksiyonu olan 25 kişi (Grup1)(X±SD; yaş=27,48±3,56yıl; VKİ=24,81±2,97kg/m2) ile hamstring esneklik kaybı olan ve C1-C2 disfonksiyonu olmayan 25 kişi (Grup2)(X±SD; yaş=27,88±4,33yıl; VKİ=24,47±2,58kg/m2) çalışmaya katıldı. Her iki gruptaki bireylerde müdahale öncesi ve müdahale sonrası olmak üzere aktif diz ekstansiyonu testi (AKE), pasif düz bacak kaldırma testi (PSLR) ve otur-uzan testi (SRT) değerlendirildi. Müdahale, bireyin sırtüstü yattığı ve gözlerinin kapalı olduğu pozisyonda uygulandı.

Bulgular: Grupların yaş, cinsiyet ve vücut kitle indeksi dağılımları homojendir. Müdahale öncesi-müdahale sonrası değişimler grup-içi karşılaştırıldığında istatiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p<0.001$), gruplararası karşılaştırıldığında ise istatiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak C1-C2 manipülasyonunun, C1-C2 difonksiyonu olan ve olmayan bireylerde hamstring esnekliğini arttırdığı bulundu. Buna göre, C1-C2 manipülasyonu hamstring esneklik kaybı olan bireylerde bir tedavi seçeneği olarak uygulanabilir.

Anahtar Kelimeler: hamstring, esneklik kaybı, süperfisyel fasya, atlantooksipital eklem, spinal manipülasyon

S-045

THE EFFECT OF EXERCISE BREAKS ON PAIN AND DISABILITY IN REMOTE WORKERS WITH CHRONIC NECK PAIN DURING THE PANDEMIC: 5 CASE REPORTS

Lale Mirağazade[1], *Pınar Kaya Ciddi*[2]

[1]*Istanbul Medipol University Health Sciences Institute Physiotherapy and Rehabilitation Department*
[2]*Istanbul Medipol University Faculty of Health Sciences Physiotherapy and Rehabilitation Department*

Introduction-Purpose: During current pandemic, there is a growing trend worldwide for people to work remotely. We aimed to determine effects of exercise breaks on pain and disability in remote workers with chronic neck pain (CNP) during pandemic.

Material-Method: Five participants (P) started to remote working due to pandemic, with moderate-severe CNP (visual analog scale (VAS)?5) lasting more than 3 months, between October-December 2020, included. A brochure created with pictures and explanations of exercises consisting of flexibility and strengthening exercises, based on rules of American College of Sports Medicine, that can be easily understood and performed at office/home, without need for special equipment, was sent to participants via email. Exercise breaks of 10-15 minutes, were administered during interview on online platform by physiotherapist supervised, twice a day, 3 days a week, for four weeks, and recommended to continue on other days. They were asked to record completed exercise breaks in their exercise diary, send them to researcher weekly via e-mail. Pain and disability of participants assessed with VAS and Northwick Park Neck Pain Questionnaire (NPQ) before and after therapy during online interviews.

Results: Individuals aged P1: 30, P2: 28, P3: 31, P4: 26, P5: 29 were included. Initial pain levels were P1: 8, P2: 6, P3: 7, P4: 7, P5: 6. There was no noticable decrease in pain after training (P1: 7, P2: 5, P3: 7, P4: 5, P5: 5). Initial NPQ scores were P1: 34%, P2: 45%, P3: 63%, P4: 30%, P5: 28%, and there was improvement after therapy (P1:21%, P2: 30%, P3: 58%, P4: 22%, P5: 26%). Participants' compliance with exercise program was at a high.

Conclusion: Although there was no noticeable decrease in pain levels of participants, it is thought that improvement in disability may be related to increase in pain-related perception and self-efficacy through exercises.

Anahtar Kelimeler: chronic neck pain, disability, exercise therapy, remote working, telerehabilitation

PANDEMİ SÜRECİNDE UZAKTAN ÇALIŞAN KRONİK BOYUN AĞRISI OLAN BİREYLERDE EGZERSİZ MOLALARININ AĞRI VE ENGELLİLİK ÜZERİNE ETKİSİ: 5 OLGU RAPORU

Lale Mirağazade[1], *Pınar Kaya Ciddi*[2]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı*
[2]*İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: Mevcut pandemi döneminde, daha fazla insanın evden çalışmasına yönelik dünya çapında artan eğilim vardır. Pandemi sürecinde kronik boyun ağrısı (KNP) olan uzaktan çalışanlarda egzersiz molalarının ağrı ve sakatlık üzerindeki etkilerini belirlemeyi amaçladık.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya Ekim-Aralık 2020 tarihleri arasında orta-şiddetli, 3 aydan uzun süredir devam eden boyun ağrısı (görsel analog skala (GAS)?5) olan, pandemi sebebiyle evden çalışmaya başlayan ofis çalışanı 5 katılımcı (K) dahil edildi. Esneklik ve kuvvetlendirme egzersizlerinden oluşturulan egzersiz eğitiminin resim ve açıklamalarla anlatıldığı bir broşür oluşturuldu, katılımcılara e-mail aracılığıyla iletildi. Amerikan Spor Hekimliği Koleji kuralları baz alınarak ofiste/evde, özel bir ekipmana ihtiyaç duyulmadan, kolay anlaşılıp gerçekleştirilebilen egzersizler planlandı. 10-15 dakikalık egzersiz molaları, dört hafta süreyle, haftada 3 gün, günde 2 kez fizyoterapist gözetiminde çevrimiçi bir platformda görüşme sırasında uygulandı, diğer günlerde de devam etmeleri önerildi. Verilen egzersiz molalarını egzersiz günlüğüne kaydetmeleri ve haftalık olarak araştırmacıya e-mail aracılığıyla göndermeleri istendi. Katılımcıların ağrı ve engellilik düzeyleri GAS ve Northwick Park Boyun Ağrısı Anketi (NPA) ile terapi öncesi ve sonrası online görüşmeler sırasında değerlendirildi.

Bulgular: Yaşları K1: 30, K2: 28, K3: 31, K4: 26, K5: 29 olan bireyler çalışmaya dahil edildi. Başlangıç ağrı düzeyleri K1: 8, K2: 6, K3: 7, K4: 7, K5: 6 idi. Eğitim sonrası ağrılarında belirgin bir azalma olmadı (K1: 7, K2: 5, K3: 7, K4: 5, K5: 5). Başlangıç NPA skorları K1: %34, K2: %45, K3: %63, K4: %30, K5: %28 idi ve eğitim sonrası iyileşme olduğu görüldü (K1: %21, K2: %30, K3: %58, K4: %22, K5: %26). Katılımcıların egzersiz programına uyumlulukları yüksek düzeydeydi.

Sonuç: Katılımcıların ağrı düzeylerinde gözle görülür bir azalma olmaması ile birlikte engellilik düzeylerinde meydana gelen iyileşmenin egzersizler aracılığıyla ağrı ile ilişkili algı ve öz yeterliliklerinin artmasıyla ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: kronik boyun ağrısı, engellilik, egzersiz terapisi, uzaktan çalışma, telerehabilitasyon

S-046

EVALUATION OF THE CHANGE IN THE SCREEN TIME, DEPRESSION STATUS AND ANTHROPOMETRIC MEASUREMENTS OF ADOLESCENTS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

Elif ÇELİK[1], Makbule GEZMEN KARADAĞ[1], Ayşe Derya BAYAZIT[1]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nutrition and Dietetics

Introduction-Objective: The measures taken to control the spread of the COVID-19 pandemic have rapidly changed the nutritional habits, education and training methods of individuals and their daily lives. Adolescent have also been greatly affected by the pandemic period. Especially the beginning of the distance education process has affected the screen times of adolescents. In this research; It was planned and carried out to evaluate the changes in screen times and sleep times, depression status and anthropometric measurements in adolescents before and during the pandemic.

Method: A cross-sectional study was conducted in a total of 982 adolescents, 379 boys and 603 girls, aged 10-17. The research was carried out with the online method. Individuals' sociodemographic characteristics, screen time, sleep durations, and depression status were questioned in this study. The CES Depression Scale was used to evaluate the depression status of individuals. Anthropometric measurements of individuals (height, body weight, waist and hip circumference) were questioned based on the statement.

Results: Adolescent's screen time increased during pandemic periods. During the pandemic, adolescents spend 5-6 hours of screen time to study, use social media, watch videos/TV series, play games, and communicate were increased 107.8%; 650%; 44.4%; 82.6% and 56.3% respectively. Adolescents' total sleep duration and CES depression scores increased with the pandemic ($p<0.05$). During the pandemic process, 79.7% of the adolescents had a change in their total sleep duration, and in 68.7% of them, the reason for this change was determined as the emergence of COVID-19 anxiety. Increased time spent on social media was associated with an increase in body weight and depression scores.

Conclusion: As a result; school closures due to the COVID-19 outbreak have affected adolescents screen time, sleep duration and depression status. It was found that the duration of screen time and depression scores of adolescents increased during the pandemic process.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 pandemic, adolescent, screen time, sleep, CES Score

KOVİD-19 PANDEMİ DÖNEMİ SÜRECİNDE ADÖLESANLARIN EKRAN KULLANIMI, DEPRESYON DURUMLARI VE ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİNDEKİ DEĞİŞİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Elif ÇELİK[1], Makbule GEZMEN KARADAĞ[1], Ayşe Derya BAYAZIT[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Giriş-Amaç: Kovid-19 pandemisinin yayılımının kontrolü için alınan tedbirler, bireylerin beslenme alışkanlıkları, eğitim- öğretim yöntemleri ile gündelik yaşantılarını hızla değiştirmiştir. Adölesan dönemdeki bireyler de pandemi döneminden oldukça etkilenmiştir. Özellikle uzaktan eğitim sürecinin başlaması adölesanların ekran kullanım süresinin etkilenmesine neden olmuştur. Bu çalışma; adölesanların pandemi öncesi ve sırasında; ekran kullanım ve uyku süreleri, depresyon durumları ve antropometrik ölçümlerindeki değişimleri değerlendirmek amacıyla planlanış ve gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma; 10-17 yaş aralığında, 379 erkek, 603 kız olmak üzere toplam 982 adölesan ile yürütülen kesitsel bir çalışmadır. Araştırma, çevrimiçi anket yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Bu ankette bireylerin sosyodemografik özellikleri, ekran kullanım ve uyku süreleri ile depresyon durumları sorgulanmıştır. Bireylerin depresyon durumlarının değerlendirilmesi için CES Depresyon Ölçeği kullanılmıştır. Bireylerin antropometrik ölçümleri (boy uzunluğu, vücut ağırlığı, bel ve kalça çevresi) beyana dayalı olarak sorgulanmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada katılımcıların tamamının ekran kullanım süreleri artmıştır. Adölesanların 5-6 saat aralığında ders çalışma, sosyal medya kullanma, video/dizi film izleme, oyun oynama, iletişim kurma amacıyla ekran kullanım süreleri pandemi sırasında sırasıyla %107,8; %650; %44,4; %82,6 ve %56,3 oranında artmıştır. Pandemiyle birlikte adölesanların toplam uyku süreleri ve CES depresyon puanları artmıştır ($p<0,05$). Pandemi sürecinde adölesanların %79,7'sinin toplam uyku süresinde değişiklik olmuş ve %68,7'sinde bu değişimin sebebi KOVİD-19 kaygısının oluşması olarak tespit edilmiştir. Sosyal medyada geçirilen sürenin artışı vücut ağırlığı ve depresyon skorunda artış ile ilişkilendirilmiştir.

Sonuç: KOVİD-19 salgını nedeniyle okulların kapanması, adölesanların ekran süresini, uyku süresini ve depresyon durumunu etkilemiştir. Pandemi sürecinde ergenlerin ekran başında kalma sürelerinin ve depresyon puanlarının arttığı tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19 pandemisi, adölesan, ekran süresi, uyku, CES Skoru

S-047

THE RELATIONSHIP OF THE COMMON SYMPTOMS IN COVID-19 INFECTION WITH QUALITY OF LIFE, ACTIVITIES OF DAILY LIVING AND SLEEP QUALITY

Mahmut SÜRMELİ[2], Ceyhun TOPCUOĞLU[1], Eylem TÜTÜN YÜMİN[3], Merve BAŞOL GÖKSÜLÜK[4]

[1]Munzur University
[2]Tokat Gaziosmanpasa University
[3]Bolu Abant İzzet Baysal University
[4]Erciyes University

Introduction-Purpose: Covid-19 infection is common, contagious disease. The aim of the study was to examine the relationship between symptoms, sleep quality, activities of daily living (ADL) and quality of life (QoL) in patients with Covid-19 infection.

Material-Method: Research was conducted with 41 individuals with Covid-19 infection. Measurements were made within the first two days being diagnosed and were collected in electronic form. Measurements were collected by Visual Analog Scale, Pittsburgh Sleep Quality Index, Fatigue Severity Scale, Nottingham Health Profile, and London Chest Activities of Daily Living Scale.

Results: Most common symptom(87.8%) was pain. 78% of participants had additional symptoms as cough(56%) and fatigue(51%). Sleep quality total score was 7(min-max:1-12), QoL 123.36(min-max:0-452.45), and ADL 17(min-max:0-64). Moderate positive correlation was found between fatigue and QoL($p<0.001;r=0.555$); low positive correlation between fatigue and ADL($p=0.005;r=0.439$). A low positive correlation was found between cough and QoL($p=0.008;r=0.409$), and ADL($p=0.018;r=0.374$). While no relationship between pain and sleep quality($p=0.076$), low positive relationship was found between pain and QoL($p=0.017;r=0.372$) and ADL($p=0.010;r=0.402$). There was low positive correlation between sleep quality and QoL($p=0.006;r=0.421$); No relationship between sleep quality and ADL. Plus, a high level of positive correlation was found between QoL and ADL($p<0.001;r=0.706$).

Conclusion: Covid-19 infection has effects not only on the systemic, but also psychosocial condition. The variety, severity and duration of the symptoms create troubles in different dimensions in daily life. Pain, fatigue, and cough are most common symptoms. It is observed that sleep quality is generally get worse and QoL and ADL are adversely affected to varying degrees. In addition, it is obvious that fatigue, pain, and cough negatively affect the QoL and ADL. Moreover, while poor sleep quality negatively affected the QoL, it did not constitute an obstacle to maintaining ADL. However, it is seen that difficulty in maintaining ADL also affects the QoL.

Anahtar Kelimeler: covid-19, quality of life, pain

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVİD-19 ENFEKSİYONUNDA YAYGIN GÖRÜLEN SEMPTOMLARIN YAŞAM KALİTESİ, GÜNLÜK YAŞAM AKTİVİTELERİ VE UYKU KALİTESİ İLE İLİŞKİSİ

Mahmut SÜRMELİ[2], Ceyhun TOPCUOĞLU[1], Eylem TÜTÜN YÜMİN[3], Merve BAŞOL GÖKSÜLÜK[4]

[1]Munzur Üniversitesi
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
[3]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
[4]Erciyes Üniversitesi

Giriş-Amaç: Covid-19 enfeksiyonu semptomsuz veya çok çeşitli bulgu ve belirtiler ile seyredebilen yaygın, bulaşıcı bir hastalıktır. Çalışmanın amacı Covid-19 enfeksiyonu olan bireylerde tanıyı takiben semptomlar, uyku kalitesi, günlük yaşam aktiviteleri (GYA) ve yaşam kalitesi arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, Covid-19 enfeksiyonu tanılı 41 birey ile gerçekleştirilmiştir. Ölçümler katılımcıların tanı aldıkları ilk iki gün içinde gerçekleştirilmiştir. Anket ölçümleri elektronik form olarak toplanmıştır. Ağrı şiddeti Görsel Analog Skala, uyku kalitesi Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi, yorgunluk Yorgunluk Şiddeti Ölçeği, yaşam kalitesi Nottingham Sağlık Profili ve GYA London Chest Günlük Yaşam Aktiviteleri Ölçeği ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: En yaygın semptom (%87,8) ağrıydı ve ağrı şiddeti 3'tü(min-maks:0-10). %78'inde ağrı dışında ek semptom da mevcuttu ve en yaygın görülenleri öksürük (%56) ve yorgunluktu (%51). Uyku kalitesi toplam 7(min-maks:1-12), yaşam kalitesi toplam 123,36(min-maks:0-452,45) ve GYA toplam puanları 17(min-maks:0-64) bulunmuştur. Yorgunluk ile yaşam kalitesi arasında orta($p<0,001$;$r=0,555$) ve GYA ile arasında($p=0,005$;$r=0,439$) düşük düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır. Öksürük ile yaşam kalitesi($p=0,008$;$r=0,409$) ve öksürük ile GYA arasında($p=0,018$;$r=0,374$) düşük düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır. Ağrı varlığı ile uyku kalitesi arasında ilişki saptanmazken($p=0,076$), ağrı varlığı ile yaşam kalitesi($p=0,017$;$r=0,372$) ve GYA($p=0,010$;$r=0,402$) arasında düşük düzeyde pozitif ilişki saptanmıştır. Uyku kalitesi ile yaşam kalitesi arasında düşük düzeyde pozitif ilişki bulunurken($p=0,006$;$r=0,421$); uyku kalitesi ile GYA arasında ilişki bulunamamıştır. Ayrıca yaşam kalitesi ile GYA'ları arasında pozitif yüksek düzeyde ilişki saptanmıştır($p<0,001$;$r=0,706$).

Sonuç: Kovid-19 enfeksiyonu bireyin yalnızca sistemik durumu değil, psikososyal durumu üzerinde de etkilidir. Semptomların çeşitliliği, şiddeti ve durasyonu günlük yaşamda farklı boyutlarda olumsuzluklar yaratabilmektedir. Ağrı, yorgunluk ve öksürük en sık görülen semptomlardır. Uyku kalitesinin genel olarak bozulduğu, yaşam kalitesi ile GYA'larının çeşitli derecelerde olumsuz etkilendiği görülmektedir. Dahası, yorgunluk, ağrı ve öksürüğün bireylerin yaşam kalitesi ve GYA'larını olumsuz şekilde etkilediği de göze çarpmaktadır. Ayrıca uyku kalitesinin kötü olması da yaşam kalitesini olumsuz etkilerken, GYA'larını sürdürmede bir engel oluşturmamıştır. Ancak, GYA'ların sürdürülmesinde zorluğun da yaşam kalitesini etkilediği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: covid-19, yaşam kalitesi, ağrı

S-048

THE EFFECTIVENESS OF OCCUPATION-BASED OCCUPATIONAL THERAPY, AYRES SENSORY INTEGRATION THERAPY AND PHYSIOTHERAPY INTERVENTIONS APPLIED WITH A MULTIDISCIPLINARY TEAM ON PERCEIVED OCCUPATIONAL PERFORMANCE AND SATISFACTION IN A CASE WITH CEREBRAL PALSY

Sinem Altın DEMİRBAĞ[1], *Berkan TORPİL*[1]

[1]*Health Sciences University Gulhane Faculty of Health Sciences*

Purpose: In individuals with cerebral palsy (CP), quality of life, perceived occupational performance and satisfaction level are adversely affected due to the negative effects of physical, cognitive, sensory, etc. functions caused by the disease. In the current study, the effectiveness of occupation-based occupational therapy, Ayres sensory integration therapy and physiotherapy interventions applied by a multidisciplinary team on perceived ocupational performance and satisfaction in a patient with CP was investigated.

Method: A 25-month-old girl with CP with GMFM level 1 was included in the study. The 45-minute intervention program, 2 days a week for 28 weeks, consists of occupational therapy, Ayres sensory integration therapy and physiotherapy sessions. The Canadian Occupational Performance Measure (COPM) was used to determine both perceived occupational performance and satisfaction and the intervention program. Interventions through play were applied with 5 occupations: walking, going up and down stairs (without holding on), sitting, balance, and jumping.

Results: The participant's pre-intervention COPM performance-satisfaction scores; walking: 2-1, stair climbing: 1-1, sitting: 2-1, balance: 2-2, jumping: 1-1, post-intervention COPM performance-satisfaction; walking: 6-5, climbing stairs: 8-7, sitting: 4-3, balance: 5-6, jumping: 8-6.

Conclusion: According to the results of the study, it was determined that occupation-based occupational therapy, Ayres sensory integration therapy and physiotherapy interventions applied with a multidisciplinary team in a case with CP had a positive effect on perceived occupational performance and satisfaction. We think that it will be important to increase the interventions applied with a multidisciplinary team in CP rehabilitation and to conduct studies with a larger sample size.

Keywords: Cerebral Palsy, Occupational Therapy, Ayres Sensory Integration Therapy, Physiotherapy, Occupational Performance

SEREBRAL PALSİLİ BİR OLGUDA MULTİDİSİPLİNER EKİPLE UYGULANAN OKÜPASYON-TEMELLİ ERGOTERAPİ, AYRES DUYU BÜTÜNLEME TERAPİSİ VE FİZYOTERAPİ MÜDAHALELERİNİN ALGILANAN AKTİVİTE PERFORMANSI VE MEMNUNİYETİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Sinem Altın DEMİRBAĞ[1], *Berkan TORPİL*[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Amaç: Serebral palsili (SP) bireylerde hastalık nedeniyle oluşan fiziksel, bilişsel, duyusal vb. gibi fonksiyonların olumsuz etkilenmesi nedeniyle yaşam kalitesi, algılanan oküpasyonel performans ve memnuniyet düzeyi olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu çalışma, SP'li bir olguda multidisipliner bir ekiple uygulanan oküpasyon-temelli ergoterapi, Ayres duyu bütünleme ve fizyoterapi müdahalelerinin algılanan oküpasyonel performansı ve memnuniyeti üzerine etkisi incelendi.

Yöntem: Çalışmaya GMFM seviye 1 olan, 25 aylık SP'li bir kız çocuk alındı. 28 hafta boyunca haftada 2 gün 45 dakikalık müdahale programı ergoterapi, Ayres duyu bütünleme terapisi ve fizyoterapi seanslarından oluşmaktadır. Kanada Oküpasyonel Performans Ölçeği (KOPÖ) kullanılarak hem algılanan oküpasyonel performans ve memnuniyeti hem de değerlendirme sonrasında belirlenen oküpasyonlara yönelik müdahaleler planlandı. Yürüyüş, merdiven inip çıkma (tutunmadan), oturma, denge, zıplama olmak üzere 5 oküpasyon ile oyun yoluyla müdahaleler uygulandı.

Bulgular: Katılımcının müdahale öncesi KOPÖ performans-memnuniyet punaları; yürüyüş: 2-1, merdiven inip çıkma: 1-1, oturma: 2-1, denge: 2-2, zıplama: 1-1, müdahale sonrası KOPÖ performans-memnuniyeti; yürüyüş: 6-5, merdiven inip çıkma: 8-7, oturma: 4-3, denge: 5-6, zıplama: 8-6 olduğu belirlendi.

Sonuç: SP'li bir olguda multidisipliner bir ekiple uygulanan oküpasyon-temelli ergoterapi, Ayres duyu bütünleme terapisi ve fizyoterapi müdahalelerinin algılanan oküpasyonel performans ve memnuniyeti üzerinde olumlu etkisi olduğu belirlendi. SP rehabilitasyonunda multidisipliner ekiple uygulanan müdahalelerin arttırılmasının ve örneklem sayısının daha geniş olduğu çalışmaların yapılmasının önemli olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Ergoterapi, Ayres Duyu Bütünleme Terapisi, Fizyoterapi, Oküpasyonel Performans

S-049

ORGANIZATIONAL COMMITMENT, PSYCHOLOGICAL RESILIENCE AND PERCEPTION OF WORKLOAD IN THE NURSES DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Nükhet Bayer[1], *Kamile Akarsu*[2]

[1]*Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing*
[2]*Lokman Hekim University, Vocational School of Health Services*

Aim: Nurses, who make up the majority in health institutions, play a key role in providing quality patient care, institutional performance and efficiency. Therefore, it is of great importance to ensure that nurses continue to work. The study was conducted to examine the relationship between organizational commitment, psychological resilience and workload perception in nurses working in the hospital during the Covid-19 pandemic.

Materials and Methods: The research was carried out in a private hospital, a university hoppala and a state hospital in Ankara. Purposive sampling method was used in the study and the sample consisted of 383 nurses. Data were used on the Organizational Commitment Scale, the Workload Perception Scale, and the Resilience Scale. Mann Whitney U test, Kruskal-Wallis analysis of variance and simple and multiple regression analysis were used in the analysis of the data.

Results: Workload perception mean scores and total and sub-dimension mean scores of the organizational commitment scale of those who follow up patients with COVID-19 in the unit they work were found to be higher than the nurses who did not follow up patients with COVID-19. Nurses' education level, choosing the profession voluntarily, working time in the institution, working unit, working time in the unit, working institution have effects on normative commitment scores ($F=10.682$ $p<0.001$). Educational status is more effective on normative commitment than other variables ($\beta=-0.230$).

Conclusion: While nurses' workload perception scale score and organizational commitment scale score were above the average, the resilience scale sub-dimension score averages for adults were found to be quite high.

Anahtar Kelimeler: "Workload", "Organizational commitment", "Resilience", "Nursing", "Covid-19"

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE HEMŞİRELERDE ÖRGÜTSEL BAĞLILIK PSİKOLOJİK DAYANIKLILIK VE İŞ YÜKÜ ALGISININ İNCELENMESİ

Nükhet Bayer[1], *Kamile Akarsu*[2]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*
[2]*Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*

Amaç: Sağlık kurumlarında büyük çoğunluğu oluşturan hemşireler kaliteli hasta bakımı, kurumsal performans ve verimliliğin sağlanmasında anahtar rol oynamaktadırlar. Bu nedenle hemşirelerin çalışmaya devam etmesini sağlamak büyük önem arz etmektedir. Çalışma Covid-19 pandemi sürecinde hastanede çalışan hemşirelerde örgütsel bağlılık, psikolojik dayanıklılık ve iş yükü algısı arasındaki ilişkinin incelemesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Ankara'da yer alan bir özel hastane, bir üniversite hastanesi ve bir devlet hastanesinde yürütülmüştür. Araştırmada amaçlı örneklem yöntemi kullanılmış ve örneklem 383 hemşireden oluşmuştur. Veriler Örgütsel Bağlılık Ölçeği, İş Yükü Algısı Ölçeği ve Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Mann Whitney U testi, Kruskal-Wallis Varyans analizi ve basit ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalıştığı birimde COVID-19'lu hasta takibi yapanların İş yükü algısı ölçeği puan ortalamaları ve örgütsel bağlılık ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları Covid-19'lu hasta takibi yapmayan hemşirelerden yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Hemşirelerin eğitim durumu, mesleği isteyerek seçme durumu, kurumda çalışma süresi, çalışılan birim, birimde çalışma süresi, çalışılan kurum, normatif bağlılık puanları üzerine etkileri bulunmaktadır ($F=10,682$ $p<0,001$). Eğitim durumu Normatif bağlılık üzerinde diğer değişkenlere göre daha etkilidir ($\beta=-0,230$).

Sonuç: Pandemi sürecinde sağlık çalışanlarının iş yükü artmıştır. Özelikle hastanede çalışan hemşireler COVİD-19 enfeksiyonu olan bireylerle çok yakın temastadır. Bu durum hemşirelerin İş yükü algısı ölçek puanı ve örgütsel bağlılık ölçek puanı ortalamanın üzerinde bulunurken yetişkinler için dayanıklılık ölçeği alt boyut puan ortalamaları oldukça yüksek bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: "İş yükü", "Örgütsel bağlılık", "Psikolojik dayanıklılık", "Hemşirelik", "Covid 19"

S-050

DEVELOPING A SCALE FOR INTENSIVE CARE UNIT NURSES' SELF-EFFICACY IN THE CARE OF PATIENTS UNDERGOING EXTRACORPOREAL MEMBRANE OXYGENATION: A VALIDITY AND RELIABILITY STUDY

Hafize SAVAŞ[1], *Sevil GÜLER*[2], *Hülya BULUT*[2], *İsmail KARAKAYA*[3]

[1]*Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences*
[3]*Gazi University, Faculty of Education*

Background and objective: Extracorporeal membrane oxygenation (ECMO) is becoming more and more common in clinics. It is a very complex system which nurses play a key role in its implementation. Intensive care nurses responsible for the care of ECMO patients should have the self-efficacy to successfully perform general and specific nursing care duties. There is limited data on nurses' self-efficacy in ECMO. Moreover, there is no research on the topic in Turkey.

Materials and Methods: The methodological study aimed to develop a self-efficacy scale for intensive care unit nurses' effectiveness in the care of ECMO patients. A systematic process was followed to develop the scale. The sample consisted of 326 nurses recruited using snowball sampling. The data were collected online (Google Forms) between April and October 2021.

Results: Eleven experts were consulted for content validity. Participants were administered the 63-item scale. An exploratory factor analysis was performed for construct validity. The results showed that 37 items were loaded on three factors (psychomotor, cognitive, and affective). The confirmatory factor analysis showed that the items and the factors were in agreement. The "psychomotor," "cognitive," and "affective" subscales explained 33.771%, 27.126%, and 9.594% of the total variance, respectively. The total scale explained 70.491% of the total variance. Cronbach's alpha was calculated for scale reliability, which was 0.97. The psychomotor," "cognitive," and "affective" subscales had a Cronbach'a alpha of 0.96, 0.97, and 0.81, respectively.

Conclusion: The Scale of Nurses' Self-Efficacy in the Care of Patients Undergoing Extracorporeal Membrane Oxygenation (ECMO) is a valid and reliable tool for measuring the self-efficacy of nurses providing care to ECMO patients.

Anahtar Kelimeler: Extracorporeal Membrane Oxygenations, Nursing, Self Efficacy, Scale

EKSTRAKORPOREAL MEMBRAN OKSİJENASYONU UYGULANAN HASTALARIN BAKIMINDA YOĞUN BAKIM HEMŞİRELERİNİN ETKİNLİĞİNE İLİŞKİN ÖZ YETERLİLİK ALGISI ÖLÇEĞİ'NİN GELİŞTİRİLMESİ: GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Hafize SAVAŞ[1], *Sevil GÜLER*[2], *Hülya BULUT*[2], *İsmail KARAKAYA*[3]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[3]*Gazi Üniversitesi, Eğitim Fakültesi*

Giriş ve Amaç: Ekstrakorporeal membran oksijenasyonu (ECMO) uygulamasının klinikte kullanımı giderek artış göstermektedir. Oldukça karmaşık bir sistem olan ECMO uygulamasında hemşirelerin rol ve sorumlulukları büyük önem taşımaktadır. Ekstrakorporeal membran oksijenasyonu uygulanan hastaların bakımından sorumlu yoğun bakım hemşireleri genel ve özel hemşirelik bakımı görevlerini başarıyla yerine getirmek için öz yeterliliğe sahip olmalıdır. Literatürde ECMO uygulamasına yönelik hemşirelerin öz yeterliliği ile ilgili sınırlı sayıda veriye rastlanmıştır. Ülkemizde ise bu alanda henüz bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma, ECMO uygulanan hastaların bakımında yoğun bakım hemşirelerinin etkinliğine ilişkin öz yeterlilik algısı ölçeği'nin geliştirilmesi ve geliştirilen ölçeğin geçerlik ve güvenirliğinin yapılması amacıyla metodolojik olarak planlanmıştır. Ölçeğin geliştirilmesi sürecinde sistematik bir işlem süreci yürütülmüştür. Ölçek, Nisan-Ekim 2021 tarihleri arasında, kartopu örnekleme yöntemiyle ulaşılan 326 hemşireye çevrimiçi (google forms) olarak uygulanmıştır.

Bulgular: Geliştirilen ölçeğin kapsam geçerliliği için 11 uzmandan görüş alınmıştır. Hemşirelere 63 maddeden oluşan ölçek formu uygulanmıştır. Yapı geçerliliği için gerçekleştirilen açımlayıcı faktör analizi sonrasında ölçeğin 37 madde ve 3 faktörde toplandığı bulunmuştur, doğrulayıcı faktör analizi sonrasında bu maddeler ve faktörler uyumlu bulunmuştur. Ölçeğin Psikomotor alt boyutu toplam varyansın %33,771'ini, bilişsel alt boyutu toplam varyansın %27,126'sını, duyuşsal alt boyutu toplam varyansın %9,594'ünü ve öz yeterlilik algısı ölçeği ise toplam varyansın %70,491'ini açıklamaktadır. Ölçek güvenilirliğinin değerlendirilmesinde Cronbach's alfa değeri hesaplanmış ve ölçeğin toplam Cronbach değeri 0.97 olarak bulunmuştur. Ölçekten ortaya çıkan alt faktörlerin güvenirliğe ilişkin katsayıları ise, bilişsel alt boyutta 0.97, psikomotor alt boyutta 0.96, ve duyuşsal alt boyutta 0.81 olarak olarak bulunmuştur.

Sonuç: Ekstrakorporeal Membran Oksijenasyonu (ECMO) Uygulanan Hastaların Bakımına İlişkin Hemşirelerin Öz Yeterlilik Algısı Ölçeği, ECMO uygulanan hastalara bakım veren hemşirelerin öz yeterlilik algılarını belirlemede kullanılabilecek geçerlik ve güvenirlik bir değerlendirme aracıdır.

Anahtar Kelimeler: Ektrakorporeal Memran Oksijenasyonu, Hemşirelik, Öz yeterlilik

:

S-051

THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF- COMPASSION AND SOCIAL EMOTIONAL LEARNING SKILLS OF NURSES IN GENERATION X AND Y.

Ümran Görügen[1], *Emine Şenyuva*[2]

[1]*Istanbul Ayvansaray Uvivercity Plato Vocational School Department of Medical Services and Techniques*
[2]*Istanbul University-Cerrahpaşa Florence Nightingale Faculty of Nursing, Nursing Education Department*

Introduction-Purpose; nursing involves providing care to individuals who experience intense emotions such as pain, distress, sadness due to their nature, cannot meet their needs or need the care of their relatives, and who have many social, emotional and economic problems for these reasons. In this process, nurses are asked to communicate with their patients, be empathetic, have good relationships with sick or healthy people and other medical personnel, and solve the problems they face. The research aims to analyze the relationship between nurses' self-compassion and social emotional learning skills and to determine the factors affecting them.

Material-Method; the research is of a descriptive and correlational research design. The sample of the study consisted of 380 nurses working in two university hospitals in Istanbul. Data were collected using "Information Form", "Self-Compassion Scale" and "Social-Emotional Learning Skills Scale". Jamovi project (2020), were used for data analysis.

Results; 33.1% (n=149) of the nurses participating in the research are X generation and 66.1% (n=231) are Y generation. The self-compassion scale total mean score was 2.7±0.3 in the X generation, 2.8±0.4 in the Y generation. Nurses in both generations have a moderate level of self-compassion. There was no significant difference between the self-compassion total mean score averages of the X and Y generations. The mean score of social-emotional learning skills was found to be 129.5±17.0 for X generation nurses, 126.1±16.1 for Y generation nurses, and it was concluded that nurses' social-emotional learning skills were at a moderate level. When the social-emotional learning skills of both generations were compared, no significant difference was found in the total mean scores.

Conclusion; no significant and linear relationship was found between the total mean scores of the Nurses' Self-Compassion Scale and Social-Emotional Learning Skills Scale from X and Y generations.

Anahtar Kelimeler: Nursing, Self-Compassion, Social Emotional Learning Skills, X Generation, Y Generation.

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

X-Y KUŞAĞINDAKİ HEMŞİRELERİN ÖZ-DUYARLIKLARI İLE SOSYAL DUYGUSAL ÖĞRENME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Ümran Görügen[1], *Emine Şenyuva*[2]

[1]*İstanbul Ayvansaray Üniversitesi Plato Meslek Yüksek Okulu Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü*
[2]*İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelikte Eğitim ABD*

Giriş-Amaç; Hemşirelik doğası gereği acı, sıkıntı, üzüntü gibi duygu yoğunluğu yaşayan, gereksinimlerini kendisi karşılayamayan ya da yakınlarının bakımına ihtiyaç duyan, bu nedenlerle de sosyal duygusal, ekonomik açıdan pek çok sorun yaşayan bireylere bakım vermeyi içerir. Bu süreçte hemşirelerden hastaları ile iletişim içinde olmaları, empatik davranabilmeleri, hasta ya da sağlıklı bireylerle ve diğer sağlık personeli ile iyi ilişkiler kurmaları ve karşılaştıkları sorunları çözmeleri istenir. Araştırma hemşirelerin öz duyarlıkları ile sosyal duygusal öğrenme becerileri arasındaki ilişkiyi analiz etmeyi ve bunları etkileyen faktörleri belirlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem; araştırma tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte tasarlanmıştır. Araştırmanın örneklemini iki üniversite hastanesinde çalışan 380 hemşire oluşturmuştur. Araştırma verileri "Bilgi formu", " Öz duyarlık Ölçeği" ve "Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri Ölçeği" ile elde edilmiştir. Verilerin analizinde Jamovi project (2020) kullanılmıştır.

Bulgular; araştırmaya katılan hemşirelerin %33,1'i (n=149) X kuşağı, %66,1'ı (n=231) Y kuşağıdır. Öz-duyarlık ölçeği toplam puan ortalaması X kuşağında 2,7±0,3; Y kuşağında 2,8±0,4'tür. Her iki kuşaktaki hemşirelerin öz duyarlıkları orta düzeydedir. X ve Y kuşağının öz-duyarlık toplam puan ortalamaları arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Sosyal duygusal öğrenme becerileri puan ortalamaları X kuşağı hemşirelerde 129,5±17,0; Y kuşağı hemşirelerde 126,1±16,1 olarak bulunmuş ve hemşirelerin sosyal duygusal öğrenme becerilerinin ortanın üzerinde olduğu sonucuna varılmıştır. Her iki kuşağın sosyal duygusal öğrenme becerileri karşılaştırıldığında toplam puan ortalamalarında anlamlı bir fark bulunmamıştır. X ve y kuşağındaki hemşirelerin Öz-Duyarlık Ölçeği ve Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamaları arasında anlamlı ve doğrusal bir ilişki bulunmamıştır.

Sonuç; X ve Y kuşağındaki hemşirelerin Öz-Duyarlık Ölçeği ve Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamaları arasında anlamlı ve doğrusal bir ilişki bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Öz-duyarlık, Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri, X Kuşağı, Y Kuşağı.

S-052

THE EFFECT OF PILATES-BASED TELEREHABILITATION TRAINING ON PHYSICAL PERFORMANCE AND QUALITY OF LIFE IN MULTIPLE SCLEROSIS: A PILOT STUDY

Kader ELDEMİR[1], Arzu GÜÇLÜ-GÜNDÜZ[1], Sefa ELDEMİR[1], Fettah SAYGILI[1], Çağla ÖZKUL[1], Ceyla İRKEÇ[2]

[1]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Turkey, Ankara
[2]Lokman Hekim Akay Hospital, Neurology Department, Turkey, Ankara

Introduction and purpose: It is known that Pilates is an effective approach to increase the strength and endurance of the core muscles, improve flexibility, dynamic postural control, and balance in Multiple Sclerosis (MS). On the other hand, there is no study on whether Pilates via telerehabilitation will provide similar effects in MS patients. The aim of this study is to investigate the effects of Pilates-based telerehabilitation training on physical performance and quality of life in MS.

Methods: Ten (39.2±7.8 years) patients with MS were included in the study. Physical performance evaluations; muscle strength with a hand dynamometer, static/dynamic balance with the Biodex-BioSway™ device and Berg Balance Scale, walking with the Six-Minute Walk Test, and functional mobility the Timed Up Go Test were evaluated. The quality of life was evaluated with the Multiple Sclerosis Quality of Life Questionnaire-54. Pilates exercises were applied to the patients via videoconference 3 days a week for 6 weeks.

Results: When the muscles strength of the participants is examined; Bilateral flexion and right abduction of the shoulder, bilateral flexion, extension, adduction and right abduction of the hip, and left dorsiflexion of the ankle muscle strengths were increased ($p<0.05$). Improvements were noted in static and dynamic balance, walking distance, functional mobility, and quality of life in their ($p<0.05$).

Conclusion: Pilates-based telerehabilitation training improved general muscle strength, balance, walking, functional mobility, and quality of life in MS. These results have shown that Pilates exercises can be applied via videoconference using technology in cases where face-to-face exercises cannot be applied, and clinical effects similar to face-to-face Pilates training can be achieved. For this reason, we think that Pilates exercises can be performed by telerehabilitation in MS and may be an alternative to face-to-face Pilates exercises.

Anahtar Kelimeler: Multiple Sclerosis, telerehabilitation, Pilates, exercise

MULTİPL SKLEROZ HASTALARINDA PİLATES TEMELLİ TELEREHABİLİTASYON EĞİTİMİNİN FİZİKSEL PERFORMANS VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ: PİLOT ÇALIŞMA

Kader ELDEMİR[1], Arzu GÜÇLÜ-GÜNDÜZ[1], Sefa ELDEMİR[1], Fettah SAYGILI[1], Çağla ÖZKUL[1], Ceyla İRKEÇ[2]

[1]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Türkiye, Ankara
[2]Lokman Hekim Akay Hastanesi, Nöroloji Anabilim Dalı, Türkiye, Ankara

Giriş ve amaç: Pilatesin Multipl Skleroz (MS) hastalarında core kaslarının gücünü ve dayanıklılığını arttırmada, esnekliği, dinamik postüral kontrolü ve dengeyi geliştirmede etkili bir yaklaşım olduğu bilinmektedir. Diğer taraftan Pilatesin telerehabilitasyon yolu ile uygulanmasının MS hastalarında benzer etkiler sağlayıp sağlamayacağı ile ilgili çalışmaya rastlanmamaktadır. Bu çalışmanın amacı, MS hastalarında Pilates temelli telerehabilitasyon eğitiminin fiziksel performans ve yaşam kalitesi üzerine etkilerini araştırmaktır.

Gereç ve yöntem: Çalışmaya 10 (39.2±7.8 yıl) MS'li birey dâhil edildi. Fiziksel performans değerlendirmeleri; kas kuvveti el dinamometresi ile, statik/dinamik denge Biodex-BioSway™ cihazı ve Berg Denge Ölçeği ile, yürüme Altı Dakika Yürüme Testi ile ve fonksiyonel mobilite Zamanlı Kalk Yürü Testi ile yapıldı. Yaşam kalitesi Multipl Skleroz Yaşam kalitesi Anketi-54 ile değerlendirildi. Katılımcılara Pilates egzersizleri 6 hafta boyunca haftada 3 gün videokonferans yoluyla birebir uygulandı.

Bulgular: Katılımcıların kas kuvveti incelendiğinde; omuzda bilateral fleksiyon ve sağ abduksiyon, kalçada bilateral fleksiyon, ekstansiyon, adduksiyon ve sağ abduksiyon, ayak bileğinde sol dorsifleksiyon kas kuvvetlerinde artış tespit edildi ($p<0.05$). Statik ve dinamik dengelerinde, yürüme mesafelerinde, fonsiyonel mobilitelerinde ve yaşam kalitelerinde gelişme kaydedildi ($p<0.05$).

Sonuç: Pilates temelli telerehabilitasyon eğitimi MS hastalarında genel kas kuvveti, denge, yürüme, fonksiyonel mobilite ve yaşam kalitesinde gelişme sağladı. Bu sonuç bize Pilates egzersizlerinin yüz yüze uygulanmayacağı durumlarda teknoloji kullanılarak videokonferans yolu ile uygulanabileceğini ve yüz yüze pilates eğitimine benzer klinik kazançlara ulaşılabileceğini göstermektedir. Bu nedenle MS hastalarında Pilates egzersizlerinin telerehabilitasyon yolu ile yapılabileceğini ve yüz yüze Pilates uygulanmalarına alternatif olabileceğini düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, telerehabilitasyon, Pilates, egzersiz

S-053

ARE THE FACTORS AFFECTING WOUND HEALING IN ORGAN TRANSPLANT RECIPIENTS DIFFERENT FROM WHAT WE KNOW? INTEGRATIVE LITERATURE REVIEW

Melek Sarı[1], *Bilge Uğraş*[2], *Zeliha Özdemir Köken*[3]

[1]*Universtiy of Health Sciences, Gulhane Training and Research Hospital, Orthopedics and Traumatology Clinic*
[2]*Universtiy of Health Sciences, Ankara City Hospital, Children's Hospital, Pediatric Surgery Clinic*
[3]*Hacettepe University Faculty of Nursing, Surgical Nursing Department*

Introduction-Aim: Advances in surgical techniques and immunosuppressive therapy have significantly reduced the incidence of post-transplant complications. Despite this, wound complications remain the most common type of post-transplant surgical complications. Delay in wound healing and wound complications are problems that negatively affect the quality of life after organ transplantation and cause hospital readmissions. In order to prevent delay in wound healing and to prevent complications, it is necessary to know the factors that negatively affect the postoperative wound healing process in transplant patients. This study aimed to systematically examine the studies on the factors affecting wound healing in organ transplant recipients.

Materials-Methods: A literature review was conducted by including the studies that examined factors associated with wound healing delay and/or wound complications, included adult solid organ transplant recipients and performed in 2020 and before. Literature search was carried out in PubMed, ScienceDirect, Google Scholar databases. The study was carried out in accordance with the integrative literature review process defined by Whittemore and Knafl.

Results: A total of 14 articles with a total of 7118 patients, 11 retrospective cohorts, 2 prospective cohorts, and 1 randomized controlled trial, were included in the study. All included studies were conducted with kidney transplant patients. According to the review results, the factors affecting the wound healing in organ transplant recipients were found as age, body mass index, immunosuppressive agents, gender and diabetes mellitus.

Conclusion: Body mass index over 25 kg/m2, being over 40 years old, and use of Sirolimus as an immunosuppressive agent adversely affect wound healing in transplant recipients. The studies on the effects of gender and diabetes mellitus on wound healing in transplant recipients seem to be limited. Prospective studies on wound healing in organ transplant recipients are needed.

Anahtar Kelimeler: Organ transplantation, wound healing, wound complication

ORGAN TRANSPLANT HASTALARINDA YARA İYİLEŞMESİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER BİLDİĞİMİZDEN FARKLI MI? İNTEGRATİF LİTERATÜR İNCELEMESİ

Melek Sarı[1], *Bilge Uğraş*[2], *Zeliha Özdemir Köken*[3]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Kliniği*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Ankara Şehir Hastanesi, Çocuk Hastanesi, Çocuk Cerrahi Kliniği*
[3]*Hacettepe Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilimdalı*

Giriş-Amaç: Cerrahi teknikler ve immünsupresif tedavideki gelişmeler, transplantasyon sonrası komplikasyon insidansını önemli ölçüde azaltmıştır. Buna rağmen yara komplikasyonları transplantasyon sonrası cerrahi komplikasyonların en yaygın tipi olarak görülmeye devam etmektedir. Yara iyileşmesinde gecikme ve yara komplikasyonları, organ transplantasyonu sonrası yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen ve hastaneye yeniden yatışlara neden olan sorunlardır. Yara iyileşmesinde gecikmeyi önlemek ve yara komplikasyonlarının önüne geçebilmek için transplantasyon yapılan hastalarda ameliyat sonrası yara iyileşme sürecini olumsuz etkileyen faktörlerin bilinmesi gerekmektedir. Bu çalışmada transplant hastalarında yara iyileşmesini etkileyen faktörlere yönelik yapılmış çalışmaların sistematik olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmada, 2020 yılı ve öncesinde yapılmış olan, solid organ transplantasyonu yapılmış yetişkin hastaları içeren, yara iyileşmesinde gecikme ve/veya yara komplikasyonu ile ilişkili faktörleri inceleyen çalışmalara yönelik bir literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Literatür taraması PubMed, ScienceDirect, Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiştir. Çalışma, Whittemore and Knafl tarafından tanımlanan integratif literatür inceleme sürecine uygun olarak gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya, 11 retrospektif kohort, 2 prospektif kohort ve 1 randomize kontrollü çalışma olmak üzere, toplam 7118 hastayı içeren 14 araştırma makalesi dahil edilmiştir. Dahil edilen çalışmaların tamamı böbrek transplant hastaları ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmalardan elde edilen sonuçlara göre organ transplantasyonu yapılan hastalarda yara iyileşme sürecine etki eden faktörler yaş, beden kitle indeksi, immünsupresif ilaçlar, cinsiyet ve diyabetes mellitus olarak bulunmuştur.

Sonuç: Beden kitle indeksinin 25 kg/m2 üzerinde olması, 40 yaş üstü olmak, immünsupresif ilaç olarak Sirolimus kullanımı transplant hastalarında yara iyileşmesini olumsuz etkilemektedir. Bunun yanı sıra cinsiyetin ve diyabetes mellitusun transplant hastalarında yara iyileşmesine etkisine yönelik çalışmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Transplant hastalarında yara iyileşmesini inceleyen prospektif çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Organ transplantasyonu, yara iyileşmesi, yara komplikasyonu

S-054

THYROID FUNCTION TESTS IN PATIENTS WITH DIABETES

Akif Doğantekin[1]

[1]*Private Gaziantep Emek Hospital*

Introduction-Aim: Type 2 diabetes mellitus and thyroid diseases are very common hormonal diseases. In this retrospective study, we aimed to determine the frequency of thyroid function tests in patients with type 2 diabetes mellitus who applied to the Internal Medicine Outpatient Clinic.

Materials and Methods: 176 patients between the ages of 18-64 who applied to Gaziantep Private Emek Hospital Internal Medicine Outpatient Clinic and were diagnosed with type 2 diabetes mellitus were included in the study. Fasting blood glucose (FGG), hemoglobin A1c (HbA1c), free triiodothyronine (fT3), free thyroxine (ST4) and thyrotropin (TSH) levels and thyroid ultrasonography results were analyzed retrospectively.

Results: 98 (55.6%) of the patients had normal thyroid function tests, 28 (15.9%) subclinical hypothyroidism, 14 (7.9%) hypothyroidism, 20 (11.3%) euthyroid patient syndrome Subclinical hyperthyroidism was detected in 8 (4.5%) and hyperthyroidism in 8 (4.5%) patients. Nodules were detected in 28 (73.6%) of 38 patients who underwent thyroid ultrasonography. Nodules were larger than 1 cm in 19 (67.8%) patients with nodules.

Conclusion : In this study, the most common thyroid dysfunction in patients with Type 2 diabetes was found to be subclinical hypothyroidism. Thyroid function tests were found to be normal in most of the patients (55.6%).

Keywords: Type 2 diabetes mellitus, thyroid function test, thyrotropin (TSH)

DİYABETLİ HASTALARDA TİROİD FONKSİYON TESTLERİ

Akif Doğantekin[1]

[1]*Özel Gaziantep Emek Hastanesi*

Giriş-Amaç : Tip 2 diyabetes mellitus ve tiroid hastalıkları çok sık karşılaşılan hormonal hastalıklardır. Bu retrospektif çalışmada Dahiliye Polikliniğine başvuran tip 2 diyabetes mellitus tanılı hastalarda tiroid fonksiyon testlerinin sıklığını tespit etmeyi amaçladık.

Gereç ve Yöntem : Çalışmaya Gaziantep Özel Emek Hastanesi Dahiliye Polikliniğine başvuran, tip 2 diyabetes mellitus tanısı olan 18-64 yaş aralığında 176 hasta dâhil edildi. Olgulardan 8-12 saat açlığı takiben alınan kanda açlık kan şekeri (AKŞ), hemoglobin A1c (HbA1c), serbest triiyodotironin (sT3), serbest tiroksin (*ST4*) ve tirotropin (TSH) düzeyleri ve yapılan tiroid ultrasonografi sonuçları retrospektif olarak incelendi.

Bulgular : Hastaların 98'inin (% 55,6) tiroid fonksiyon testleri normal, 28'inde (% 15,9) subklinik hipotiroidi, 14'ünde (%7.9) hipotiroidi, 20'sinde (%11,3) ötiroid hasta sendromu, 8'inde (% 4,5) subklinik hipertiroidi, 8'inde (% 4,5) hipertiroidi tespit edildi. Tiroid ultrasonografisi yapılan 38 hastanın 28'inde (% 73,6) nodül saptandı. Nodül saptanan hastaların 19'unun (% 67,8) nodülü 1 cm den büyüktü.

Sonuç : Bu çalışmada Tip 2 diyabetli hastalarda en sık görülen tiroid fonksiyon bozukluğu subklinik hipotiroidi olarak saptandı. Hastaların çoğunun (% 55,6) ise tiroid fonksiyon testleri normal olarak tespit edildi.

Anahtar Kelimeler : Tip 2 diyabetes mellitus, tiroid fonksiyon testi, tirotropin (TSH)

S-055

FUNCTIONAL OUTCOMES OF TALUS OSTEOCHONDRAL LESION TREATMENT WITH ARTHROSCOPIC ANTERIOR TALOFIBULAR LIGAMENT REPAIR

İnci Hazal Ayas[1], Beyza Yazgan Dağlı[1], Resul Bircan[2], Seyit Çıtaker[1], Ulunay Kanatlı[2]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Gazi University Faculty of Medicine, Department of Orthopedics and Traumatology

Introduction - Aim: Ankle injuries are common in individuals of all ages during daily life and sportive activities. Lateral ankle injuries account for approximately 85% of ankle injuries, and the risk of osteochondral defect (OCD) formation in lateral sprains is reported to be up to 50%. The anterior talofibular ligament (ATFL), one of the ligaments involved in lateral stabilization, is the most frequently injured ligament among the ankle ligaments. Our aim in this study is to investigate postoperative functional results of concomitant OCD therapy in patients who underwent arthroscopic ATFL repair.

Material - Method: Nine patients (38.66±8.78 years) who underwent ATFL repair with arthroscopic method and 10 patients (40.10±15.9 years) who had ATFL+OCD repair by the same surgeon were included in the study. Patients were evaluated at 41.42±11.60 months postoperatively. Pain intensity of the patients Visual analog scale (VAS), clinical evaluation AOFAS (American Orthopedic Foot and Ankle Society) score, dorsi and plantar flexion joint range of motion universal goniometer, functional mobility time up and go test, dynamic balance Y balance test and static balance Biodex-BioSway evaluated.

Results: Demographic characteristics of both groups were similar (p>0.05). Pain intensity of both groups (1.22±1.98 / 0.70±1.49), AOFAS score (85.00±14.28 / 87.40±14.26), dorsiflexion (19.88± 0.33 / 19.30±1.05) and plantar flexion range of motion (49.88±3.29 / 49.40±2.31), functional mobility (9.02±1.34 / 9.35±1.52) and balance (anterior direction: 78.38±13.51 / 68.60±10.60. posteromedial direction: 83.58±9.30 / 65.50±16.36. posterolateral direction: 84 .19±10.97 / 73.62±12.54. total stability: 0.31±0.7 / 0.33±0.13) were similar (p>0.05). The balances of both groups were similar with the nonoperatic side (p>0.05).

Conclusion: Postoperative pain, range of motion, clinical and functional results of talus OCD treatment performed simultaneously with arthroscopic ATFL repair are similar to isolated ATFL repair. Postoperative long-term results of arthroscopic treatment of talus osteochondral lesions accompanying ankle instability in the same session are satisfactory.

Anahtar Kelimeler: Anterior talofibular ligament, functional outcome, balance

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

ARTROSKOPİK ANTERİOR TALOFİBULAR LİGAMENT TAMİRİYLE BİRLİKTE TALUS OSTEOKONDRAL LEZYON TEDAVİSİNİN FONKSİYONEL SONUÇLARI

İnci Hazal Ayas[1], Beyza Yazgan Dağlı[1], Resul Bircan[2], Seyit Çıtaker[1], Ulunay Kanatlı[2]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Ortopedi ve Travmatoloji Anabilim Dalı

Giriş - Amaç: Ayak bileği yaralanmaları günlük yaşamda ve sportif aktiviteler sırasında her yaştan bireyde sık karşılaşılan bir durumdur. Ayak bileği yaralanmalarının yaklaşık %85'ini lateral ayak bileği yaralanmaları oluşturur ve lateral burkulmalarda %50'lere varan osteokondral defekt (OKD) oluşma riski bildirilmektedir. Lateral stabilizasyonda görevli bağlardan biri olan anterior talofibular ligament (ATFL) ayak bileği bağları arasında en sık yaralanan bağdır. Bu çalışmadaki amacımız artroskopik ATFL tamiri yapılan hastalarda eş zamanlı OKD tedavisinin postoperatif fonksiyonel sonuçlarını araştırmaktır.

Gereç - Yöntem: Çalışmaya aynı cerrah tarafından artroskopik yöntemle ATFL tamiri yapılmış 9 hasta (38,66±8,78 yıl), ATFL+OCD tamiri yapılmış 10 hasta (40,10±15,9 yıl) dahil edildi. Postoperatif 41,42±11,60 ayda hastalar değerlendirildi. Hastaların ağrı siddeti Vizüel analog skala (VAS), klinik değerlendirmesi AOFAS (American Orthopaedic Foot and Ankle Society) skoru, dorsi ve plantar fleksiyon eklem hareket açıklığı universal gonyometre, fonksiyonel mobilite zamanla kalk yürü testi, dinamik denge Y denge testi ve statik denge Biodex-BioSway denge cihazı ile değerlendirildi.

Bulgular: Her iki grubun demografik özellikleri benzerdi (p>0.05). Her iki grubun ağrı şiddeti (1,22±1,98 / 0,70±1,49), AOFAS skoru (85,00±14,28 / 87,40±14,26), dorsi fleksiyon (19,88±0,33 / 19,30±1,05) ve plantar fleksiyon eklem hareket genişliği (49,88±3,29 / 49,40±2,31), fonksiyonel mobilite (9,02±1,34 / 9,35±1,52) ve dengeleri (anterior uzanma:78,38±13,51 / 68,60±10,60. posteromedial uzanma: 83,58±9,30 / 65,50±16,36. posterolateral uzanma: 84,19±10,97 / 73,62±12,54. çift ayak total stabilite: 0,31±0,7 / 0,33±0,13) benzerdi (p>0,05). Her iki grubun dengeleri nonopere tarafla da benzerdi (p>0.05).

Sonuç: Artroskopik ATFL tamiriyle birlikte eş zamanlı yapılan talus OKD tedavisinin postoperatif ileri dönem ağrı, eklem hareket açıklığı, klinik ve fonksiyonel sonuçları izole ATFL tamiri ile benzerdir ve her iki cerrahi girişim yönteminin bu sonuçları başarılıdır. Ayak bileği instabilitesine eşlik eden talus osteokondral lezyonların artroskopik olarak aynı seansta tedavisinin postoperatif ileri dönem sonuçları tatmin edicidir.

Anahtar Kelimeler: Anterior talofibular ligament, fonksiyonel sonuç, denge

S-056

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF SCHROTH THERAPY ADDED TO HOME EXERCISE PROGRAM ON BODY PERCEPTION IN ADOLESCENT IDIOPATHIC SCOLIOSIS

Gülsüm Oğuz[1], *Raziye Şavkın*[1], *Nihal Büker*[1]

[1]*Pamukkale University, School of Physical Therapy and Rehabilitation, Denizli, Turkey.*

Purpose: One of the main purposes of scoliosis treatments is to eliminate cosmetic defect caused by the three-dimensional deformity. Three-dimensional exercise therapy aims to limit or reduce curve progression, optimize muscle balance, provide postural awareness and re-establish body symmetry. The aim of this study is to examine the effect of supervised Schroth therapy added to the home exercise program on body perception in patients with adolescent idiopathic scoliosis (AIS).

Methods: Thirty-one patients diagnosed with AIS were divided into two groups: home exercise group and Schroth group. The exercises of the Schroth method were given to the home exercise group as a home program for 12 weeks. In the Schroth group, in addition to the home program, a 3-dimensional exercise therapy was applied according to the Schroth method for 24 sessions (2 days a week for 12 weeks) in the clinic. Evaluations were performed before and after treatment. Body perception was assessed by the patient, family, and physiotherapist using the Walter Reed Visual Assessment Scale (WRVAS) and the Trunk Appearance Perception Scale (TAPS).

Results: Twelve patients (8 girls,4 boys) with a mean age of 14±2.99 years were included in the home exercise group, and 19 patients (15 girls,4 boys) with a mean age of 14.79±2.76 years in the Schroth group. While all body perception scores in the Schroth group improved significantly ($p \leq 0.001$), patient-WRVAS ($p=0.008$) and family-TAPS scores ($p=0.001$) improved significantly in the home exercise group. When the percent change rates of the groups were compared before and after the treatment, the percent change in the patient, family, and physiotherapist WRVAS and TAPS values of the Schroth group was significantly higher than the home exercise group ($p<0.005$).

Conclusion: Schroth training added to the home exercise program was found to be effective in re-establishing body symmetry and reducing cosmetic deformity in AIS patients.

Anahtar Kelimeler: Adolescent idiopathic scoliosis, cosmetic deformity, body symmetry, exercise, Schroth method

ADOLESAN İDİYOPATİK SKOLYOZDA EV EGZERSİZ PROGRAMINA EKLENEN SCHROTH EĞİTİMİNİN VÜCUT ALGISINA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Gülsüm Oğuz[1], *Raziye Şavkın*[1], *Nihal Büker*[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu, Denizli, Türkiye.*

Amaç: Skolyoz tedavilerinin temel amaçlarından biri üç boyutlu deformitenin neden olduğu kozmetik sorunların giderilmesidir. Üç boyutlu egzersiz tedavisi, eğriliğin ilerlemesini durdurma veya azaltılmanın yanı sıra kas dengesini optimize etmeyi, postüral farkındalık sağlamayı ve vücut simetrisinin kazanımını amaçlar. Bu çalışmanın amacı adolesan idiopatik skolyoz (AIS) tanılı hastalarda ev egzersiz programına eklenen fizyoterapist gözetimli Schroth eğitiminin vücut algısına etkisinin incelenmesidir.

Yöntem: AIS tanılı 31 hasta iki gruba ayrıldı: Ev egzersiz grubu ve Schroth grubu. Ev egzersiz grubuna Schroth yönteminin egzersizleri 12 haftalık ev programı olarak verildi. Schroth grubuna ise ev programına ek olarak klinikte 24 seans (12 hafta boyunca haftada 2 gün) Schroth yöntemine göre 3 boyutlu egzersiz terapisi uygulandı. Değerlendirmeler tedavi öncesi ve 12 haftalık tedavi sonrası yapıldı. Vücut algısı hasta, ailesi ve fizyoterapist tarafından Walter Reed Görsel Değerlendirme Skalası (WRVAS) ve Gövde Görünüş Algısı Skalası (TAPS) ile değerlendirildi.

Bulgular: Ev egzersizi grubuna yaş ortalaması 14±2,99 yıl olan 12 hasta (8 kız, 4 erkek), Schroth grubuna ise yaş ortalaması 14,79±2,76 yıl olan 19 hasta (15 kız, 4 erkek) dahil edildi. Schroth grubunda vücut algı skorlarının tamamı anlamlı derecede iyileşme gösterirken ($p \leq 0,001$), ev egzersiz grubunda hasta WRVAS ($p=0,008$) ve aile TAPS skoru ($p=0,001$) anlamlı iyileşme gösterdi. Grupların tedavi öncesi ve sonrası yüzde değişim oranları karşılaştırıldığında Schroth grubunun hasta, aile ve fizyoterapist WRVAS ve TAPS değerlendirmelerinin yüzdelik değişimi ev egzersiz grubundan anlamlı düzeyde daha yüksekti ($p<0,005$).

Sonuç: AIS'li hastalarda ev egzersiz programına eklenen Schroth eğitiminin vücut asimetrisini ve kozmetik deformiteyi iyileştirmede etkili olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: Adolesan idiopatik skolyoz, kozmetik deformite, vücut simetrisi, egzersiz, Schroth yöntemi

S-057

EVALUATION OF THE HIDDEN CURRICULUM IN NURSING EDUCATION

Şefika DEDEMOĞLU[1], Ayşe YACAN KÖK[1], Emine KOL[1]

[1]Akdeniz University Faculty of Nursing

Introduction-Aim: Hidden curriculum is a formal and unwritten program that includes knowledge, opinions, perceptions, practices and values. Functioning and structuring in educational institutions are shaped by implicit norms, values ??and beliefs that are transmitted through principles, procedures and social interactions. In the literature, it is seen that there is a need for studies at the level of structuring and needs determination regarding the hidden curriculum, which has become increasingly prominent in recent years. This study was conducted in order to determine and evaluate the latent curriculum in nursing education.

Materials-Methods: The research was carried out with 395 nursing students in the spring semester of 2019-2020 academic year. Data were collected face-to-face by using the "Student Introductory Information Form" and "The Hidden Curriculum Evaluation Scale in Nursing Education". SPSS 23.0 package program was used in the analysis of the data. Descriptive statistics were presented as numbers, percentages, mean±standard deviation (SD), and median (min-max) values. Since the assumption of normal distribution was provided, the Independent Sample t-test was used to compare two groups, and the ANOVA test was used to compare the three groups.

Results: The students' total score on the Hidden Curriculum Evaluation Scale in Nursing Education was 158.94±22.38. It was determined that the total score average was higher in students with a high grade level, satisfied with being in nursing school, and grouped with high academic achievement. The mean score of "school atmosphere", one of the sub-dimensions of the scale, was 69.99±11.12; The mean score of "professional acquisition" was 47.74±8.77 and the mean score of "student-teacher-school interaction" was 41.22±9.27.

Conclusion: The hidden curriculum of the institution in the faculty where the study was conducted is compatible with the official curriculum and it develops the desired features in the students.

Anahtar Kelimeler: nursing education, hidden curriculum, nursing

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE ÖRTÜK PROGRAMIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Şefika DEDEMOĞLU[1], Ayşe YACAN KÖK[1], Emine KOL[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş-Amaç: Örtük program; bilgi, görüş, algı, uygulama ve değerleri içeren resmi ve yazılı olmayan bir programdır. Eğitim kurumlarında işleyiş ve yapılanma, ilkeler, prosedürler ve sosyal etkileşimler yoluyla aktarılan örtük normlar, kuruma ait değerler ve inançlar yolu ile şekillendirilir. Literatürde son yıllarda giderek artan bir şekilde öne çıkan örtük program ile ilgili yapılandırma ve gereksinim belirleme düzeyinde çalışmaların gerekliliği görülmektedir. Bu çalışma; hemşirelik eğitiminde örtük programı belirleyebilmek ve değerlendirebilmek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma 2019-2020 eğitim ve öğretim yılı bahar döneminde 395 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Veriler "Öğrenci Tanıtıcı Bilgi Formu" ve "Hemşirelik Eğitiminde Örtük Program Değerlendirme Ölçeği" kullanılarak yüz yüze toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 23.0 paket programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler sayı, yüzde, ortalama±standart sapma (SS) ve medyan(min-max) değerleri ile sunulmuştur. Normal dağılım varsayımı sağlandığı için iki grubun karşılaştırılması Bağımsız Örneklem t testi, üç grubun karşılaştırılması için, ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin Hemşirelik Eğitiminde Örtük Program Değerlendirme Ölçeği toplam puan ortalaması 158.94±22.38'dir. Toplam puan ortalamasının sınıf düzeyi yüksek olan, hemşirelik okulunda bulunmaktan memnun olan ve akademik başarı durumları yüksek olarak gruplandırılan öğrencilerde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Ölçek alt boyutlarından "okul iklimi" puan ortalaması 69.99±11.12; "mesleki kazanımlar" puan ortalaması 47.74±8.77 ve "öğrenci-öğretmen-okul etkileşimi" puan ortalaması 41.22±9.27 olarak saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmanın yapıldığı fakültede kuruma ait örtük program resmi program ile uyumludur ve öğrencilerde istendik özellikler geliştirmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik eğitimi, örtük program, hemşirelik

S-058

NORMAL İŞİTEN BİREYLERDE YAŞLANMANIN İŞİTME EŞİKLERİNE ETKİSİNİN BEKESY ODYOMETRİSİ İLE İNCELENMESİ

Nihal Sümeyye ULUTAŞ[1], *Yusuf Kemal KEMALOĞLU*[2]

[1]*Inonu University Faculty of Health Sciences Department of Audiology*
[2]*Gazi University, Faculty of Medicine Department of ENT Diseases*

Aging is a concept that needs to be defined from many different perspectives: sociological, physiological and psychological. In the view of the auditory system, aging processes cause damage in many points of the auditory frequency band. This study aimed early dedection of hearing damage and to investigate the efficacy and relationship between pure tone audiometry and Bekesy audiometry in the detection of the lesion site.

Material and Method:Participants were divided into two groups as 18-35 years young and 40-55 years elderly. A total of 112 individuals with a hearing threshold of 25 dB HL or better participated in the study. Electroacoustic immitansmetry, pure tone audiometry, speech audiometry and automatic Bekesy audiometry were performed. The right ear pure tone averages (PTA) were found to be 8.2 dB (± 5.8) in young women and 7.8 dB (± 5.3) in men. It was found to be 10.9 dB (± 5,0) in females and 14.2 dB (± 5.8) in males. In the left ear, PTAwas 7.6 dB (± 5.8) in females and 7.7 dB (± 5.9) in males and 10.1 dB (± 3.9) in elderly and 12.9 dB (± 5,3) in males. The difference was statistically significant in terms of age (p = 001). Bekesy intermittent SSO for left ear 2.1 dB (± 5.1) in young women, 2.5 dB (± 5.0) in men, 3.8 dB (± 4.1) in older women and 6 in men Was found to be 7 dB (± 6,0). For the right ear, young women 3,2 dB (± 4,9) men 4.7 dB (± 6,9) for elderly women 7.4 dB (± 5,1) and for men 9,1 dB (± 6, 6) were found. Bekesy thresholds are correlated with pure tone audiometry PTA thresholds. The difference between age groups was statistically significant.

Conclusion: Although hearing thresholds appear normal, Bekesy typing can show cochlear damage

Anahtar Kelimeler: Bekesy, presbycusis, audiology

NORMAL İŞİTEN BİREYLERDE YAŞLANMANIN İŞİTME EŞİKLERİNE ETKİSİNİN BEKESY ODYOMETRİSİ İLE İNCELENMESİ

Nihal Sümeyye ULUTAŞ[1], *Yusuf Kemal KEMALOĞLU*[2]

[1]*İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı*

Amaç: Yaşlanma, sosyolojik, fizyolojik ve psikolojik olmak üzere pek çok farklı bakış açısından tanımlanıp ele alınması gereken bir kavramdır. İşitsel sistem açısından bakıldığında yaşlanma süreçleri, işitsel frekans bandının pek çok noktasında hasarlanmaya neden olmaktadır. Bu çalışmada işitme eşiklerindeki hasarın erken tanılanabilmesi ve lezyon yerinin tespitinde saf ses odyometri ile Bekesy Odyometrisinin etkinliği ve birbirleri ile ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem:Katılımcılar 18- 35 yaş genç grup,40-55 yaş ileri yaş grubu olarak ayrılmıştır. Çalışmaya saf ses ortalamaları (SSO) 25 dB HL veya daha iyi olan toplam 112 birey katılmıştır. Katılımcılara elektroakustik immitansmetri, saf ses odyometri, konuşma odyometrisi ve otomatik Bekesy Odyometrisi yapılmıştır. SSO, sağ kulak genç kadınlarda 8,2 dB (±5,8) erkeklerde 7,8 dB (± 5,3) ileri yaş kadınlarda 10,9 dB (±5,0) erkeklerde 14,2 dB (±5,8) ve sol kulakta genç kadınlarda 7,6 dB (± 5,8) erkeklerde 7,7 dB (± 5,9) ileri yaş kadınlarda 10,1 dB (± 3,9) erkeklerde 12,9 dB (±5,3) olarak bulunmuştur. Aradaki fark yaş açısından istatistiksel olarak anlamlıdır (p=001). Bekesy kesikli uyaran SSO sol kulak genç kadınlarda 2,1 dB (± 5,1),erkeklerde 2,5 dB (± 5,0), ileri yaş kadınlarda 3,8 dB (± 4,1) ve erkeklerde 6,7 dB (± 6,0) ve sağ kulak için genç kadınlarda3,2 dB (± 4,9) erkeklerde 4,7 dB (± 6,9) ileri yaş kadınlarda 7,4 dB (± 5,1) ve erkeklerde 9,1 dB (± 6,6) bulunmuştur. Bekesy sürekli uyaran SSO sağ kulak genç kadınlar 3,2 dB (± 4,9), erkekler 4,7 dB (± 6,9) ve ileri yaş kadınlar 7,4 dB (± 5,1) ve erkekler 9,1 dB (± 6,6) olarak bulunmuştur. Sol kulak genç kadınlar 3,2 dB (± 4,9) 4,7 dB (± 6,9) ileri yaş kadınlar 7,4 dB (± 5,1)erkekler 9,1 dB (± 6,6) olarak bulunmuştur.

Sonuç: Bekesy eşikleri ile saf ses odyometri SSO eşikleri koreledir. Yaş grupları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır. İşitme eşikleri normal görünse de Bekesy tiplemesi cochlear hasarı gösterebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bekesy, presbiakuzi, odyoloji

S-059

ASSESSMENT OF UNIVERSITY STUDENTS' PERSPECTIVES ON SEXUAL MYTHS

Ebru İnan Kırmızıgül[1], *Didem Şimşek Küçükkelepçe*[1], *Sümeyra Damsarsan*[1], *Gonca Karataş Baran*[2]

[1]*Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences Department of Midwifery*
[2]*Health Sciences University Etlik Zübeyde Hanım Women's Health Training and Research Hospital*

Introduction: This study is carried out to evaluate the perspective of university students on sexual myths.

Method: This descriptive study was conducted in the form of an online questionnaire with students studying at a foundation university. The universe of the study consists of all students studying at the university. The sample of the study consisted of 68 students. Introductory information form and "Sexual Myths Scale" were used as data collection tools. The data were evaluated in the SPSS 17 package program. Descriptive statistics (number, percentage, mean, standard deviation) as well as Student's t test and Mann Whitney U test were used in the analysis of the data. Statistical significance level was accepted as $p<0.05$. Preliminary data has been presented in the study and the data collection process continues.

Results: The mean age of the participants in the study was 20.04 ± 1.46 years. 94% of the participants are girls and 5.9% are boys. 52% of the participants are midwifery students, 47% are nursing students, 54% are first-year students, and 45% are second-year students. In the study, the mean total score of sexual myths was found to be 58.56±14.56. When evaluated according to gender, there was no significant difference in terms of the total mean score of the sexual myths scale ($p>0.05$), but a significant difference was found in terms of the total score of the sexual myths scale according to the department and class ($p<0.05$). Accordingly, it is seen that the total mean score of the sexual myths scale of the midwifery (Average 63.65±14.16) and first-year students (Average 63.86±14.03) is significantly higher ($p<0.05$).

Conclusion: In this direction, it can be aimed to contribute to the transfer of sexual information to the society by giving sexual health education to first-year students who have just started university.

Anahtar Kelimeler: Sexual myths, perspective, University student

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN CİNSEL MİTLERE BAKIŞ AÇISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Ebru İnan Kırmızıgül[1], *Didem Şimşek Küçükkelepçe*[1], *Sümeyra Damsarsan*[1], *Gonca Karataş Baran*[2]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Etlik Zübeyde Hanım Kadın Sağlığı Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Giriş: Bu çalışma üniversite öğrencilerinin cinsel mitlere bakış açısının değerlendirilmesi amacıyla yapılmaktadır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma, bir vakıf üniversitesinde öğrenim gören öğrencilerle online anket uygulaması şeklinde gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın evrenini üniversitede eğitim gören bütün öğrenciler oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise 68 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak tanıtıcı bilgi formu ve "Cinsel Mitler Ölçeği" kullanılmıştır. Veriler SPSS 17 paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) ile Student t testi ve Mann Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışmada ön veriler sunulmuş olup veri toplama süreci devam etmektedir.

Bulgular: Çalışmada katılımcıların yaş ortalaması 20.04 ± 1.46'dır. Katılımcıların %94'ü kız, % 5.9'u erkektir. Katılımcıların %52'si ebelik bölümü %47'si hemşirelik bölümü, %54'ü birinci sınıf, %45'i ikinci sınıf öğrencisidir. Çalışmada cinsel mitler toplam puan ortalaması 58.56±14.56 olarak bulunmuştur. Cinsiyete göre değerlendirildiğinde cinsel mitler ölçeği toplam puan ortalaması açısından anlamlı farklılık bulunmazken ($p>0.05$) bölüme ve sınıfa göre cinsel mitler ölçeği toplam puan açısından anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Buna göre ebelik bölümünde okuyan (Ort 63.65±14.16) ve birinci sınıf olan öğrencilerin (Ort 63.86±14.03) cinsel mitler ölçeği toplam puan ortalamasının anlamlı derecede yüksek olduğu görülmektedir ($p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada öğrencilerin cinsiyet ayrımı olmadan cinsellikle ilgili mitlerinin olduğu görülmüştür. Bu doğrultuda özellikle üniversiteye yeni başlamış birinci sınıf öğrencilere cinsel sağlık eğitimleri verilerek, cinsel bilgilerin topluma doğru aktarılmasına katkı sağlaması amaçlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel mit, bakış açısı, üniversite öğrencisi

S-060

THE EFFECT OF TELE-BREATHING EXERCISE ON COVID-19 FEAR, SLEEP QUALITY AND QUALITY OF LIFE IN ONLINE LEARNING UNIVERSITY STUDENTS

Beyza Dal[1], *Melek Güneş Yavuzer*[2]

[1]*Istanbul Health and Technology University*
[2]*Halic University*

Backgrounds: University students are a special group who go through a critical period when they move from adolescence to adulthood and make many important life decisions. It is inevitable that the changes in daily life due to the pandemic will have an impact on this special group. The aim of this study was to investigate the effect of tele-breathing exercises on fear of Covid-19, sleep and quality of life in healthy online learning university students during the Covid-19 pandemic period.

Methods: This study was carried out at Istanbul Health and Technology University between March 15, 2021 and April 26, 2021. 47 volunteer students aged between 18-24 years participated. Participants were asked to perform the exercises 3 days a week, 2 times a day for 6 weeks. The Fear of Covid-19 Scale was used to assess fear of Covid-19, the Pittsburg Sleep Quality Index to assess sleep quality, and the SF-36 Quality of Life Scale to assess quality of life.

Results: No significant difference was found between the Covid-19 Fear scores before and after the 6 weeks exercise program ($p>0,05$). An improvement in sleep quality was observed when compared before and after exercise ($p<0.05$). There was a significant improvement in general health perception, emotional role difficulties, mental health and mental health (general) levels, which are sub-dimensions of quality of life ($p<0.05$). When the relationship of fear of Covid-19 with sleep and quality of life was examined, it was found that fear of Covid-19 was associated with sleep disorder one of the sub-parameters of sleep quality, and physical role difficulty and physical health conditions from the sub-parameters of quality of life.

Conclusion: In this study, it was concluded that breathing exercises are effective in improving sleep and quality of life levels of healthy young individuals during extraordinary public health situations such as pandemics.

Anahtar Kelimeler: Breathing exercises, fear of Covid-19, sleep quality, quality of life

ONLİNE EĞİTİM GÖREN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE TELE-SOLUNUM EGZERSİZLERİNİN COVİD-19 KORKUSU, UYKU VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ

Beyza Dal[1], *Melek Güneş Yavuzer*[2]

[1]*İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi*
[2]*Haliç Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Üniversite öğrencileri, ergenlik döneminden yetişkinliğe geçtikleri ve birçok önemli yaşam kararını verdikleri kritik bir dönemden geçen özel bir gruptur. Pandemiyle gelişen yeni ve ani düzen değişikliğinin bu özel grup üzerinde etkilerinin olması kaçınılmazdır. Bu çalışmanın amacı Covid-19 pandemi sürecinde online eğitim gören sağlıklı üniversite öğrencilerinde tele-solunum egzersizlerinin Covid-19 korkusu, uyku ve yaşam kalitesi üzerine etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışma 15 Mart 2021-26 Nisan 2021 tarihleri arasında İstanbul Sağlık ve Teknoloji Üniversitesi'nde gerçekleştirildi. Çalışmaya 18-24 yaş aralığında 47 gönüllü öğrenci katıldı.Katılımcılardan solunum egzersizlerini 6 hafta boyunca haftada 3 gün ve günde 2 kez uygulamaları istendi. Covid-19 korkusunu değerlendirmek için Covid-19 Korkusu Ölçeği, uyku kalitesini değerlendirmek için Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi ve yaşam kalitesini değerlendirmek için SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanıldı.

Bulgular: 6 haftalık egzersiz programı öncesi ve sonrası Covid-19 Korkusu puanları arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0,05$). Egzersiz öncesi ve sonrası kıyaslandığında uyku kalitesinde anlamlı bir iyileşme gözlemlendi ($p<0,05$). Yaşam kalitesi alt boyutlarından genel sağlık algısı, emosyonel rol güçlüğü, ruhsal sağlık ve mental sağlık düzeylerinde anlamlı bir iyileşme gözlemlendi ($p<0,05$). Covid-19 korkusunun uyku ve yaşam kalitesiyle ilişkisi incelendiğinde Covid-19 korkusunun uyku kalitesi alt boyutlarından uyku bozukluğu ve yaşam kalitesi alt boyutlarından fiziksel rol güçlüğü ve fiziksel sağlık durumları ile ilişkisi olduğu bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak bu çalışmada, pandemi gibi olağanüstü halk sağlığı durumlarında sağlıklı genç bireylerin uyku ve yaşam kalitesi düzeylerinin iyileştirilmesinde solunum egzersizlerinin etkili olduğu sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: Solunum egzersizleri, Covid-19 korkusu, uyku kalitesi, yaşam kalitesi

S-061

EFFECTIVENESS OF PROPRIOCEPTIVE NEUROMUSCULAR FASCILITATION AND MYOFASCIAL RELEASE TECHNIQUES IN PATIENTS WITH SUBACROMIAL IMPINGEMENT SYNDROME

Merve Sinem Çelik[1], *Emel Sönmezer*[2], *Manolya Acar*[3]

[1]*Baskent University Hospital, Physiotherapy And Rehabilitation Center. Ankara, Turkey.*
[2]*Department of Physical Therapy and Rehabilitation, Faculty of Health Sciences, Atılım University,Ankara, Turkey.*
[3]*Department of Physical Therapy and Rehabilitation, Faculty of Health Sciences, Baskent University, Ankara, Turkey*

Purpose: The purpose of our study is investigate and compare the effects of proprioceptive neuromuscular facilitation (PNF) and myofascial relaxation technique (MRT) on pain, range of motion, muscle strength, quality of life, functionality and disability in patients with subacromial impingement syndrome.

Methods: Thirty patients were randomly divided into two groups: the PNF group (n=15) and PNF combined with MRT group (n=15). Patients in the PNF group were performed PNF with hold-relax technique, home exercise program and patient education in addition to conventional physiotherapy. In the PNF combined with MRT group, the MRT to the upper trapezius muscle were applied in addition to the applications in the PNF group. Both treatment methods were performed 3 session in a week during 4 weeks. Pain severity was assessed by Visuel Analog Scale, range of motion by goniometer, muscle strength by digital hand dynanometer. The quality of life was determined by Nottingham health profile, functional status by short questionnaire of arm, shoulder and hand problems disability levels by shoulder pain and disability index. All measurements were used before and after the end of treatments. Pain severity, range of motion and muscle strength were also evaluated after first treatment session.

Results: After the treatment, shoulder pain, range of motion, muscle strength, disability level and functional status were improved in two groups. ($p<0,05$). PNF showed only improvement in pain, whereas PNF combined with MRT improved pain, physical activity, emotional state, sleep and total dimensions of quality of life ($p<0,05$). PNF was more effective reducing activity pain, whereas PNF combined with MRT was more effective increasing in flexion, external and internal rotation range of motion, flexion and abduction muscle strength after first session ($p<0,05$).Conclusions: The combined application of PNF and MRT has a positive effect on both acute and cumulative complaints in patients with subacromial impingement syndrome.

Anahtar Kelimeler: Subacromial impingement syndrome, Proprioceptive neuromuscular facilitation, Myofasicial release technique, Pain, Quality of life

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

SUBACROMİAL İMPİNGEMENT SENDROMLU HASTALARDA PROPRİOSEPTİF NÖROMUSKÜLER FASİLİTASYON VE MYOFASİAL GEVŞEME TEKNİKLERİNİN ETKİNLİĞİ

Merve Sinem Çelik[1], *Emel Sönmezer*[2], *Manolya Acar*[3]

[1]*Başkent Üniversitesi Hastanesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Merkezi.Ankara Türkiye*
[2]*Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye.*
[3]*Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye*

Amaç: Çalışmamızın amacı subakromiyal sıkışma sendromlu hastalarda proprioseptif nöromusküler fasilitasyon (PNF) ve myofasiyal gevşetme tekniklerinin (MGT) ağrı, hareket açıklığı, kas kuvveti, yaşam kalitesi, fonksiyonellikve disabilite üzerine etkilerini incelenmek ve karşılaştırmaktır.

Gereç Yöntem:. 30 hasta, randomize olarak PNF grubu ve PNF ile birlikte MGT grubu olmak üzere ikiye ayrılmıştır. PNF grubuna konvansiyonel fizyoterapiye ek olarak Tut gevşe tekniği ile PNF uygulaması, ev egzersiz programı ve hasta eğitimi uygulandı. PNF ile birlikte MGT grubuna PNF grubundaki uygulamalara ek olarak üst trapez kasına MGT uygulanmıştır. Her iki tedavi metodu haftada 3 gün 4 hafta boyunca uygulanmıştır. Ağrı şiddeti görsel analog skalası ile hareket açıklığı gonyometre ile, kas kuvvetleri el dinamometresi ile değerlendirildi. Yaşam kalitesi Nottingham Sağlık Profili ile, fonksiyonel durum kol, omuz ve el sorunları anketi ile ve disabilite düzeyi omuz ağrı ve disabilite indeksi ile belirlendi. Tüm ölçümler, tedavilerin bitiminden önce ve sonra kullanıldı. İlk tedavi seansından sonra ağrı şiddeti, hareket açıklığı ve kas kuvveti de değerlendirildi.

Bulgular: Tedavi sonrası, iki grupta omuz ağrısı, hareket açıklığı, kas kuvveti, disabilite düzeyi ve fonksiyonel durum iyileşti. PNF sadece ağrıda iyileşme gösterirken, PNF ile birlikte MGT ağrıyı, fiziksel aktivite, emosyonel durum, uyku ve toplam yaşam kalitesi boyutlarını iyileştirdi ($p<0,05$). İlk seans sonunda PNF aktivite ağrısını azaltmada daha etkiliyken, PNF ile birlikte MGT fleksiyon, dış ve iç rotasyon hareket açıklığı, fleksiyon ve abdüksiyon kas kuvvetini arttırmada daha etkiliydi ($p<0,05$).

Sonuç: Proprioseptif nöromüsküler kolaylaştırma ve miyofasiyal gevşetme tekniğinin birlikte uygulanması, subakromiyal sıkışma sendromu olan hastalarda hem akut hem de kümülatif şikayetler üzerinde olumlu bir etkiye sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Subakromiyal sıkışma sendromu, Proprioseptif nöromusküler fasilitasyon, Myofasiyal gevşetme, Ağrı, Yaşam kalitesi

Kaynakça:

1. Kromer TO, de Bie RA, Bastiaenen, CH. 2013. Physiotherapy in patients with clinical signs of shoulder impingement syndrome: a randomized controlled trial. Journal of Rehabilitation Medicine. 45(5): 488-497.
2. Ellenbecker TS Cools A. 2010. Rehabilitation of shoulder impingement syndrome and rotator cuff injuries: an evidence-based review. Br J Sports Med. 44:319-327.
3. Igrek S, Colak TK. 2021. Comparison of the effectiveness of proprioceptive neuromuscular facilitation exercises and shoulder mobilization patients with Subacromial Impingement Syndrome: A randomised clinical trial. Journal of Bodywork and Movement Therapies.
4. Al Dajah SB, Unnikrishnan R. 2014. Subscapularis Trigger Release and Contract Relax Technique in Patients with Shoulder Impingement Syndrome. European Scientific Journal. 10(30).

S-062

EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN DIETARY ADEQUACY AND MALNUTRITION STATUS IN THE ELDERLY

Nazlıcan ERDOĞAN GÖVEZ[1], Nilüfer ACAR TEK[1], Merve Esra ÇITAR DAZIROĞLU[1], Funda YILDIRIM BORAZAN[1], Hacer DOĞAN VARAN[1]

[1]Gazi University

Introduction-Aim: It is important to evaluate dietary adequacy, which is one of the indicators of diet quality in the elderly. The aim of this study is to evaluate the relationship between dietary adequacy and malnutrition status in elderly individuals.

Material-Method: This study was conducted with 106 elderly individuals, 33 male and 73 female, who applied to Ankara Gazi University Hospital Geriatric outpatient clinic. The socio-demographic information of the individuals was obtained through a questionnaire using the face-to-face interview method. Malnutrition status was assesed with Mini Nutritional Assessment (MNA); dietary adequacy was assesed with the Nutrient Adequacy Ratio (NAR), which was calculated for energy and 10 nutrients (protein, calcium, phosphorus, iron, zinc, vitamin A, vitamin C, thiamine, riboflavin and vitamin B12) from the data obtained from the 3-day food record. The Mean Adequacy Ratio (MAR) was calculated by averaging the calculated NAR values. The data were analyzed with the SPSS 22.0 statistical program.

Results: Calcium and phosphorus consumption amounts of women were significantly lower than men while energy intake was found to be higher ($p<0.05$). It was determined that the energy, protein, phosphorus, iron, zinc, vitamin A, thiamine, riboflavin and B12 intakes of the malnourished elderly were statistically significantly lower than the group who is in risk of malnutrition and the normal group ($p<0.05$). Additionally, MAR value was also found to be significantly lower in the elderly with malnutrition ($p<0.05$).

Conclusion: It has been determined that dietary adequacy is low in the elderly with malnutrition.

Anahtar Kelimeler: elderly, malnutrition, dietary adequacy, nutrition

YAŞLI BİREYLERDE DİYET YETERLİLİĞİ İLE MALNÜTRİSYON DURUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Nazlıcan ERDOĞAN GÖVEZ[1], Nilüfer ACAR TEK[1], Merve Esra ÇITAR DAZIROĞLU[1], Funda YILDIRIM BORAZAN[1], Hacer DOĞAN VARAN[1]

[1]Gazi Üniversitesi

Giriş-Amaç: Yaşlılık döneminde diyet kalitesi göstergelerinden biri olan diyet yeterliliğinin değerlendirilmesi önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, yaşlı bireylerde diyet yeterliliği ile malnütrisyon durumu arasındaki ilişkinin değerlendirilmesidir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma Ankara Gazi Üniversitesi Hastanesi Geriatri polikliniğine ayaktan başvuran 33 erkek ve 73 kadın olmak üzere toplamda 106 yaşlı birey ile yürütülmüştür. Bireylerin sosyo-demografik bilgileri yüz-yüze görüşme yöntemi kullanılarak anket formu aracılığı ile alınmıştır. Malnütrisyon durumları Mini Nütrisyonel Değerlendirme (MNA) ile; diyet yeterliliği için ise 3 günlük besin tüketim kaydından elde edilen verilerden enerji ve seçilmiş 10 besin öğesi için (protein, kalsiyum, fosfor, demir, çinko, A vitamini, C vitamini, tiamin, riboflavin ve B12 vitamini) besin ögesi yeterlilik oranı (NAR) hesaplanmıştır. Hesaplanan NAR değerlerinin ortalaması alınarak ortalama yeterlilik oranı (MAR) elde edilmiştir. Veriler SPSS 22.0 istatistik programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Kadınların kalsiyum ve fosfor tüketim miktarları erkeklerden belirgin olarak düşük; enerji alımları ise yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Malnütre yaşlıların enerji, protein, fosfor, demir, çinko, A vitamini, tiamin, riboflavin ve B12 alım miktarlarının malnütrisyon riski ve normal gruptan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yetersiz olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Bununla birlikte MAR değerinin de malnütrisyonlu yaşlılarda önemli düzeyde düşük olduğu saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Malnütrisyonu olan yaşlılarda diyet yeterliliğinin düşük olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: yaşlı, malnütrisyon, diyet yeterliliği, beslenme

S-063

THE EFFECT OF CHRONOTYPE ON FOOD INTAKE ACCORDING TO MEALS IN ADULTS

Gizem Özata Uyar[1], *Hilal Yıldıran*[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Sciences Nutrition and Dietetic*

Background/aim: The term"chronotype"refers to the individual variances in a person's circadian rhythm.The chronotype of individuals is divided into three as "morning","evening" and "intermediate type".Especially the evening chronotype is associated with food intake.Late chronotype are have a more unhealthy diet,delayed meal times,and a higher tendency to skip breakfast.

Methods: This research was conducted with a total of 400 adult individuals(198male and 202female)between the ages 19-60,between November-January 2020.The Horne-Östberg questionnaire was used to determine chronotype and the Pittsburg Sleep Quality Index(PSQI) was used to assess sleep quality.Food consumption were evaluated using the Nutrition Information System(BeBis).

Results: The individuals had a morning type of20.7%,intermediate type of 63%and evening type of 16.3%.The BMI values of morning type were higher than the intermediate and evening types($p<0.05$).PSQI scores are lowest in morning individuals,and sleep quality is higher than both intermediate and evening types.The sleep quality of the individuals with the intermediate type was also found to be higher than the individuals with the evening type ($p<0.05$).The frequency of skipping breakfast meal in evening individuals is higher than both morning and intermediate type($p<0.05$).Energy,protein and fat consumption of the first meal of the weekday is highest in morning individuals and lowest in evening individuals($p<0.05$).The dietary energy of the evening meal was found to be the lowest in morning individuals and the highest in evening individuals($p<0.05$).There was no difference in dietary energy and macronutrient intake of weekend meals according to chronotype.Both weekday and weekend total energy and macronutrient intake did not differ according to chronotype.

Conclusion: It is important to evaluate the food intake of individuals on the basis of meals rather than total intake. Delayed meal times may increase the risk of obesity and metabolic diseases in evening people.In addition to what and how much is consumed in food intake,it can be said that when it is consumed is an important health indicator.

Anahtar Kelimeler: chronotype, dietary intake, sleep, skipping breakfast.

YETİŞKİN BİREYLERDE KRONOTİPİN ÖĞÜNLERE GÖRE BESİN ALIMI ÜZERİNE ETKİSİ

Gizem Özata Uyar[1], *Hilal Yıldıran*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Kronotip bir bireyin sirkadiyen ritminin bireysel farklılıklarını ifade etmektedir. Bireylerin kronotipi "sabahçıl", "akşamcıl" ve "ara tip" olmak üzere üçe ayrılmaktadır. Özellikle akşam kronotip besin alımıyla ilişkilendirilmektedir. Geç kronotipe sahip bireylerin daha sağlıksız beslendiği, öğün zamanlarının geciktiği ve kahvaltı öğününü atlama alışkanlığının daha fazla olduğu belirtilmektedir. Bu çalışmada yetişkin bireylerin kronotiplerine göre uyku kaliteleri ile hafta içi ve hafta sonu besin alımlarını öğün bazında değerlendirmek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma Kasım 2020 ile Ocak 2020 tarihleri arasında 19-60 yaş aralığında 198 erkek, 202 kadın birey olmak üzere toplam 400 yetişkin birey ile yürütülmüştür. Uyku kalitesinin değerlendirilmesinde Pittsburg Uyku Kalitesi ölçeği; kronotipin değerlendirilmesinde Horne-Östberg Sabahçıl ve Akşamcıl ölçeği kullanılmıştır. Besin tüketim kayıtlarından elde edilen veriler Beslenme Bilgi Sistemleri (BEBİS) programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %20.7'si (n:83)sabahçıl tip, %63'ü (n:252) ara tip ve %16.3'ü (n:65)akşamcıl tipe sahiptir. Sabahçıl bireylerin BKİ değerleri ara tip ve akşamcıl tipten daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). PUKİ puanları sabahçıl bireylerde en düşük olup uyku kalitesi hem ara hem de akşamcıl tipten daha yüksekken, ara tipe sahip bireylerin uyku kalitesi de akşamcıl bireylerden daha yüksek bulunmuştur ($p<0.05$).Akşamcıl bireylerin kahvaltı öğünü atlama sıklığı hem sabahçıl hem de ara tipten daha yüksektir ($p<0.05$). Bireylerin hafta içinde günün ilk öğününün enerji, protein ve yağ tüketimleri sabahçıl bireylerde en yüksek, akşamcıl bireylerde en düşüktür ($p<0.05$).Akşam yemeğinin diyet enerjisi sabahçıl bireylerde en düşükken akşamcıl bireylerde en yüksek bulunmuştur ($p<0.05$). Hafta sonu kronotipe göre öğün bazında diyet enerji ve makrobesin öğesi alımında farklılık tespit edilmemiştir. Hem hafta içi hem de hafta sonu toplam enerji, karbonhidrat, protein ve yağ alımı kronotipe göre farklılık göstermemiştir.

Sonuç: Bireylerin besin alımlarının değerlendirilmesinde toplam alımdan ziyade öğün bazında değerlendirmek önem taşımaktadır.Akşamcıl bireylerde yemek saatlerinin gecikmesi obezite ve metabolik hastalık riskini artırabilir. Bu nedenle besin alımında neyi ve ne kadar tüketildiğine ek olarak ne zaman tüketildiğinin de önemli bir sağlık belirteci olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: kronotip, besin alımı, uyku, kahvaltı öğünü atlama

S-064

STENT APPLICATION WITH THREE DIMENSIONAL PLANNING IN A PATIENT WITH TRUNCUS ARTERIOSUS

Akif Kavgacı[1], Semiha Tokgöz[1], Fatma İncedere[1], Osman Tunç[2], Serdar Kula[1]

[1]Department of Pediatric Cardiology, Faculty of Medicine, Gazi University; Ankara-Turkey
[2]BTech Innovation, Ankara, Turkey

Introduction - Purpose: Truncus arteriosus is a rare cardiac anomaly that constitutes 1-4% of all congenital heart diseases. In the early period, surgical or transcatheter intervention saves lives. It is highly important to define the anatomy in the preoperative period. The presence of related anomalies affects the surgical outcome and mortality in these patients.

After 3-dimensional (3D) cardiac modeling was performed for our patient who was born in the thirty-eighth gestational week, a successful ductal stent intervention was performed. Our aim is to demonstrate that 3D modeling may be helpful in medical follow-up, angiographic and/or surgical intervention decisions in complicated congenital heart diseases.

Materials and Methods: For the purpose of showing the anatomy more clearly and conducting a detailed assessment of the ductal stent plan before the procedure, the CT images were reformatted as 3D PDF. Within the scope of this study, a 3D planning and modeling process was conducted by means of the Mimics Innovation Suite 22.0 (Materialize, Leuven, Belgium) software. Obtained images were analyzed using Adobe Acrobat Reader software.

Results: With the 3D PDF document that was created the blood vessels diverting from the truncal arch and reaching the lung were interactively evaluated in detail with their routes and lumen structures. On the 5th postnatal day, stent application was performed on the vertical ductus of the patient with an atypical localization and showing continuity with the left pulmonary artery.

Conclusion: CT angio and 3D printing are commonly used techniques for proper definition of cardiac anatomy. Nevertheless, as the cost of 3D prints is high, and CT images can only be examined at radiology workstations or with specialized software, the need for using alternative methods has emerged. Based on our clinical experience, we think 3D PDF may help clinicians in the process of providing inexpensive and effective solutions.

Anahtar Kelimeler: Truncus arteriosus, 3D PDF, ductal stenting

TRUNKUS ARTERİOZUSLU BİR HASTADA ÜÇ BOYUTLU PLANLAMA YAPILARAK STENT UYGULANMASI

Akif Kavgacı[1], Semiha Tokgöz[1], Fatma İncedere[1], Osman Tunç[2], Serdar Kula[1]

[1]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Kardiyoloji Bilim Dalı, Ankara, Türkiye
[2]BTech Inovasyon, Ankara, Türkiye

Giriş-Amaç: Trunkus arteriosus, tüm doğumsal kalp hastalıklarının %1-4'ünü oluşturan nadir bir kardiyak anomalidir. Erken dönemde cerrahi veya transkateter müdahale hayat kurtarıcıdır. Operasyon öncesi dönemde anatominin tanımlanması çok önemlidir. İlişkili anomalilerin varlığı bu hastalarda cerrahi sonucu ve mortaliteyi etkilemektedir.

Otuz sekizinci gestasyon haftasında doğan hastamızın 3 boyutlu (3D) kardiyak modellemesi yapıldıktan sonra başarılı bir duktal stent girişimi gerçekleştirilmiştir. Amacımız komplike konjenital kalp hastalıklarında 3D modellemenin medikal takip, anjiografik ve/ veya cerrahi girişim kararlarında yardımcı olabileceğini göstermektir.

Gereç-Yöntem: Anatominin daha iyi gösterilmesi ve duktal stent planının işlem öncesi detaylı değerlendirilmesi amacıyla hastanın BT görüntüleri 3D PDF olarak yeniden yapılandırıldı. Çalışma kapsamında, 3D planlama ve modelleme was Mimics Innovation Suite 22.0 (Materialize, Leuven, Belgium) yazılımı kullanılarak gerçekleştirildi. Elde edilen görüntüler Adobe Acrobat Reader yazılımı aracılığıyla incelendi.

Bulgular: Oluşturulan 3D PDF döküman ile trunkal arktan ayrılan ve akciğere giden damarlar seyir ve lümen yapılarıyla detaylı olarak interaktif bir şekilde değerlendirildi. Postnatal 5. gününde hastanın sol pulmoner arter ile devamlılık gösteren atipik yerleşimli vertikal duktusuna stent uygulaması yapıldı.

Sonuç: Kardiyak anatominin iyi tanımlanması için BT anjio ve 3D baskı yaygın kullanılan tekniklerdir. Ancak, 3D baskıların maliyetlerinin yüksek olması ve BT görüntülerinin sadece radyoloji workstationlarında veya özel yazılımlarla çalıştırılabilmesi nedeniyle alternatif yöntemleri kullanma ihtiyacı doğmuştur. Klinik tecrübelerimize dayanarak 3D PDF'lerin bu noktada ucuz ve etkin çözümler sunmak adına klinisyenlere yardımcı olabileceği düşüncesindeyiz

Anahtar Kelimeler: Truncus arteriosus, 3D PDF, duktal stent

S-065

6- YEAR NEUROMOTOR PROGNOSIS OF HIGH INFANT FOLLOW-UP IN A SINGLE CENTER

Özge KARANLIK[1], *Gönül ACAR*[2], *Semih AYTA*[1]

[1]*Turkish Spastic Children Foundation – Cerebral Palsy Turkey, Istanbul*
[2]*Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, İstanbul*

Aim: Our study aimed to reveal the 6-year follow-up results of 120 high-risk infants who were followed up with a prediagnosis of infants at risk at the Turkish Spastic Children Foundation Family Counseling Center between 2014 and 2016.

Materials and Methods: 61 cases out of 120 children were contacted by phone and 57 of them were included in the study. Detailed anamnesis was taken from the families of the children. The Gross Motor Function Measure and Developmental Coordination Disorder Questionnaire were administered to 57 cases evaluated with the Alberta Infant Motor Scale at the age of 1-18 months.

Results: Out of the 6-year follow-up in high-risk infants, 12 (%21) cases were cerebral palsy, 19 (% 33,3) cases developmental coordination disorder, and 26 (%45,7) cases were found to have normal developmental.

Conclusion: There are deficiencies in long-term follow-up results of high-risk infants in our country. The high incidence of developmental coordination disorder in addition to cerebral palsy in our study indicates the necessity of long-term follow-up of high-risk infants.

Keywords: high-risk infants, developmental coordination disorder, cerebral palsy

Anahtar Kelimeler: high-risk infants, developmental coordination disorder, cerebral palsy

TEK MERKEZDE İZLENEN RISKLI BEBEKLERIN 6 YILLIK NÖROMOTOR PROGNOZU

Özge KARANLIK[1], *Gönül ACAR*[2], *Semih AYTA*[1]

[1]*Türkiye Spastik Çocuklar Vakfı- Cerebral Palsy Türkiye, İstanbul*
[2]*Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul*

Amaç: Çalışmamız 2014-2016 yılları arasında Türkiye Spastik Çocuklar Vakfı Aile Danışma Merkezi'nde riskli bebek ön tanısı ile izlenen 120 bebeğin 6 yıllık takip sonuçlarını ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Gereç ve Yöntem: 120 çocuk içerisinden telefonla ulaşılan 61 olgunun 57'si çalışmaya dahil edildi. Çocukların ailelerinden detaylı anamnez alındı. Daha önce 1-18 ay arasında Alberta Infant Motor Skalası ile değerlendirilmiş 57 olguya Kaba Motor Fonksiyon Ölçütü-88 ve Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu Anketi uygulandı.

Bulgular: 6 yıllık takipli riskli bebeklerde olguların 12'si (%21) serebral palsi ve 19'u (%33,3) gelişimsel koordinasyon bozukluğu olarak değerlendirilirken, 26 (%45,7) olgunun gelişimi normal olarak tespit edilmiştir.

Sonuç: Ülkemizde riskli bebeklerin uzun dönem takip sonuç bilgilerinde eksiklikler bulunmaktadır. Çalışmamızda serebral palsi yanında gelişimsel koordinasyon bozukluğu oranının da oldukça yüksek olması riskli bebeklerin uzun dönem izlenmesi gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: riskli bebek, gelişimsel koordinasyon bozukluğu, serebral palsi

S-066

ILLNESS PERCEPTIONS AND SELF-EFFICACY OF PATIENTS WHO UNDERWENT CORONARY ARTERY BYPASS GRAFT SURGERY

Hülya Üstündağ[1]

[1]*Istanbul Bilgi University Faculty of Health Sciences Nursing*

Purpose: The aim of this study was carried out descriptively in order to evaluate perception of illness and selg care agency level in patients who underwent coronary artery bypass surgery.

Methods: The study was conducted as a descriptive and crosssectional study. The sample of the study consisted of 256 patients who underwent coronary artery bypass graft surgery in the cardiovascular surgery service of a training and research hospital in Istanbul. The inclusion criteria comprised age of 30-75; who agreed to participate in the study; having the ability to communicate; not under treatment for severe psychological and norological disorders. Written informed consent was obtained from each participant. Data were gathered with a questionnaire composed of questions about sociodemographic features, Illness Perception Questionnaire (IPQ) and Self-Efficacy Scale. For assessment of data; frequency, percentage, mean scores, Kruskal Wallis test and Mann Whitney-U test were benefited. The statistical significance was set at p value < 0.05.

Results: The study included a total of 256 patients, of whom 27% were females and 73 % were males, with a mean age of 60.04±9.50 years. Of all the participants, 90.2% were married, 62.9% were primary school graduates, 77.3% were unemployed, and 64.1% had additional chronic disease. When the Illness Perception Questionnaire mean scores of the patients were examined; "Illness type" dimension mean score 7.63 ± 2.22, The mean scores of the sub-dimension of "Patient's Views About the Illness"are as follows.; "Time (Acute/Chronic)" 15.94±4.75, "Results" 18.80±5.04,m"Personal Control" 21.35±4.17, "Treatment Control" 19.67±3.72, "Ability to Understand the Illness" 18.04±4.45, "Time (Cyclical)" 12.50±3.45, and the mean of "Emotional Representations" was 18.41±5.35. Illness causes sub-dimension "Psychological Attributions" mean score is 15.62±5.66, "Risk Factors" mean score is 17.94±5.16, "Immunity" mean score is 7.55±2.89, "Accident or Luck" mean score is 3.87±1.90. The mean score of the "general self-efficacy scale" was determined as 31.04±5.95.

Anahtar Kelimeler: coronary artery bypass graft surgery, illness perception, self-efficacy

KORONER ARTER BYPASS GREFT CERRAHİSİ UYGULANAN HASTALARIN HASTALIK ALGISI VE ÖZ YETERLİLİK DÜZEYLERİ

Hülya Üstündağ[1]

[1]*İstanbul Bilgi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Giriş: Bireylerin hastalığına ilişkin deneyimleri, yorumu, algısı, inançları, bilgileri ve değerleri doğrultusunda hastalıklarını anlamaya çalışmaktadırlar. Bireyin hastalık algısı bakım ve tedavisini etkilediği, tedaviye uyum, baş etme becerileri gibi hastalığa ilişkin davranışlarını belirlemede önemli rol oynadığı vurgulanmaktadır. Hastalıklarını istendik biçimde yönetebilmeleri, kontrol altında tutabilmeleri yaşam tarzlarını bu yönde değiştirebilmeleri hastalığa ilişkin algı, inanç ve öz yeterliliklerinden etkilenmektedir.

Amaç: Bu çalışma koroner arter bypass greft cerrahisi uygulanan hastaların hastalık algısı ve öz etkililik düzeylerinin belirlemesi amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan araştırmanın örneklemini İstanbul'da bulunan bir üniversite hastanesinin kardiyoovasküler cerrahi ana bilim dalında koroner arter bypass greft cerrahisi uygulanan 256 hasta oluşturdu. Çalışmaya; 18-80 yaş arası, iletişim kurulabilen, çalışmaya katılmayı kabul eden, nörolojik ve psikiyatrik sorunu olmayan hastalar dahil edildi. Çalışmada, 'Veri Toplama Formu' ve Hastalık Algısı Ölçeği (HAÖ), Genel Öz Yeterlilik Ölçeği (GÖYÖ) kullanıldı. Verilerin analizinde, yüzdelik, ortalama, standart sapma, Kruskall Wallis Varyans Analizi, Mann Whitney-U testleri kullanıldı. $p<0.05$ değeri istatistiksel anlamlılık sınırı olarak kabul edildi.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan hastaların yaş ortalamaları 60.04±9.50 olup, %73'ünün erkek, %90,2'si evli, %62,9'u ilkokul mezunu, %77,3'ünün çalışmadığı, %64,1'inin kronik hastalığının olduğu saptandı. Çalışmaya katılan bireylerin hastalık algısı puan ortalamaları incelendiğinde; hastalık tipi boyutu puan ortalaması 7.63±2.22, Hastalık hakkındaki görüşleri alt boyutu; "Süre (Akut/Kronik)" puan ortalaması 15.94±4.75, "Sonuçlar" puan ortalaması 18.80±5.04, "Kişisel Kontrol" puan ortalaması 21.35±4.17, "Tedavi Kontrolü" puan ortalaması 19.67±3.72, "Hastalığı Anlayabilme" puan ortalaması 18.04±4.45, "Süre (Döngüsel)" puan ortalaması 12.50±3.45, "Duygusal Temsiller" puan ortalaması 18.41±5.35'dir. Hastalık nedenleri alt boyutu "Psikolojik Atıflar" puan ortalaması 15.62±5.66, "Risk Etkenleri" puan ortalaması 17.94±5.16, "Bağışıklık" puan ortalaması 7.55±2.89, "Kaza veya Şans" puan ortalaması 3.87±1.90'dır. Genel öz yeterlilik ölçeği puan ortalaması 31.04±5.95 olarak belirlendi.

Sonuç: Hemşireler bireye özgü hemşirelik bakımı planlarken, hastalık algısını ve öz-yeterliliğini olumsuz etkileyen faktörleri dikkate almalıdırlar. Bireylerin hastalığını anlayabilme ve kontrol edebilme duygusuna sahip olmaları; hastalığa, tedavi ve bakım sürecine uyumlarının artmasında etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: koroner arter bypass greft cerrahisi, hastalık algısı, öz yeterlilik

Kaynakça:

1. Al-Smadi AM, Ashour A, Hweidi I, Gharaibeh B, Fitzsimons D. Illness perception in patients with coronary artery disease: A systematic review. Int J Nurs Pract. 2016;22(6):633-648. doi:10.1111/ijn.12494

2. Ganz FD, Raanan O, Shafir G, et al. Illness perceptions of Israeli hospitalized patients with acute coronary

syndrome [published online ahead of print, 2021 Mar 29]. Nurs Crit Care. 2021;10.1111/nicc.12616. doi:10.1111/nicc.12616

3. Chen AMH, Yehle KS, Plake KS, et al. The role of health literacy, depression, disease knowledge, and self-efficacy in self-care among adults with heart failure: An updated model. Heart Lung. 2020;49(6):702-708.

4. Johansson AC, Brink E, Cliffordson C, Axelsson M. The function of fatigue and illness perceptions as mediators between self-efficacy and health-related quality of life during the first year after surgery in persons treated for colorectal cancer. J Clin Nurs. 2018;27(7-8):e1537-e1548. doi:10.1111/jocn.14300

5. Mosleh SM, Almalik MM. Illness perception and adherence to healthy behaviour in Jordanian coronary heart disease patients. Eur J Cardiovasc Nurs. 2016;15(4):223-230. doi:10.1177/1474515114563885

S-067

LGBTIQ+ FRIENDLY HEALTH CARE ENVIRONMENT

Gizem Beycan Ekitli[1], *Emel Öztürk Turgut*[1]

[1]*Ege University Faculty of Nursing*

Introduction-Objective: It is known that adequate services cannot be provided for the health care needs of LGBTIQ+s at the global level, regardless of the level of development of the countries, and this is a public health problem.This review aimed to draw attention to the components of a LGBTIQ+ friendly health care environment and suggestions are made in the light of current researches.

Results: Health care environments consist of an intercultural structure that includes infrastructure,systemic and interpersonal components.When the opinions of health care service providers and users are examined,it is argued that the use of visual images,symbols,posters,and magazines emphasizing the understanding of the LGBTIQ+ umbrella within the scope of sub-structural components may be functional in ensuring treatment and care cooperation.It is important to design genderless (unisex) toilets and to include the needs specific to LGBTIQ+ in educational and informational materials.The waiting room and registration desk must be arranged free of all prejudices as areas where individuals gather initial information about the institution.In terms of systemic components,the management policy adopted by the institution,the design of the forms used for data collection,the use of a language that covers all personal diversity,and meeting the necessary knowledge and skill deficiencies of the employees are very important.In the interpersonal interaction elements that emerged as the strongest inhibitory component of help-seeking behavior in LGBTIQ+s; emphasis is placed on areas of trust and freedom in personal decisions.In particular,it has been observed that the behavioral reactions of the employees in the interaction process are closely observed by the individuals.

Conclusion-Recommendations: Health care should not be limited to ensuring the continuity of life,but should focus on the care needs of individuals with the goal of physical and psychosocial well-being.It is important and necessary for this care,which should be presented with an easily accessible organizational chart to be sensitive to all kinds of differences.

Anahtar Kelimeler: Health care, therapeutic environment, LGBTIQ+, intercultural nursing

S-068

LGBTIQ+ DOSTU SAĞLIK BAKIM ORTAMI

Gizem Beycan Ekitli[1], *Emel Öztürk Turgut*[1]

[1]*Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi*

Giriş- Amaç: Ülkelerin gelişmişlik düzeylerinde ayrım göstermeksizin küresel düzeyde LGBTIQ+ grubun sağlık bakım gereksinimlerine yönelik yeterli hizmetin sağlanamadığı ve bunun bir toplum sağlığı sorunu olduğu bilinmektedir. LGBTİQ+'larda sağlık hizmetlerine erişim ve yararlanımda eşitsizlik yaygındır ve yaşanan olumsuz bakım deneyimleri yardım arama tutum ve eğilimlerinin düşük olmasına sebep olmaktadır. Bu derlemede LGBTİQ+ dostu bir sağlık bakım ortamının bileşenlerine dikkat çekmek amaçlanmış ve araştırmalar ışığında önerilerde bulunulmuştur.

Bulgular: Küresel sağlık araştırmaları, LGBTİQ+'larda sıklıkla bulaşıcı hastalıklar, hormonal düzensizlikler, onkolojik hastalıklar gibi fiziksel sorunlara; travma, anksiyete ve duygudurumla ilişkili ruhsal hastalıklara ve damgalanma, suistimal ve şiddet gibi sosyal sorunlarla ilişkili çaresizlik ve izolasyon duygularına dikkat çekmektedir. Sağlığın sürdürülmesine yönelik önemli risklere sahip bu grupta tedavi ve bakım gereksinimlerinin özelleşmesi gerekmektedir. Sağlık bakım ortamları; alt yapısal, sistemik ve kişilerarası bileşenleri içiren kültürlerarası bir yapılanmadan oluşur. Sağlık bakım hizmet sağlayıcıları ve kullanıcılarının görüşleri incelendiğinde alt yapısal bileşenler kapsamında LGBTİQ+ şemsiyesi anlayışını vurgulayan görsel imajlar, semboller, poster ve dergiler kullanılmasının tedavi ve bakım işbirliğinin sağlanmasında işlevsel olabileceği tartışılmaktadır. Cinsiyetsiz (uniseks) tuvaletlerin tasarlanması, eğitim ve bilgilendirme materyallerinde LGBTİQ+'ya özelleşen gereksinimlere yer verilmesi önemlidir. Bekleme odası ve kabul masasının, bireylerin kurumla ilişkili ilk bilgiyi topladığı alanlar olarak, tüm önyargılardan arındırılmış bir şekilde düzenlenmesi önemlidir. Sistematik bileşenler açısından bakıldığında kurumun benimsediği yönetim politikası, kayıt ve veri toplanması için kullanılan formların tasarımı, tüm kişisel çeşitliliği kapsayıcı bir dil kullanılması, çalışanların gerekli bilgi ve beceri eksikliklerinin karşılanması oldukça önemlidir. LGBTİQ+'larda yardım arama davranışını ketleyici en güçlü bileşen olarak ortaya çıkan kişilerarası etkileşim unsurlarında; karşılıklı güven ve kişisel kararlarda özgürlük alanlarına vurgu yapılmaktadır. Özellikle çalışanların etkileşim sürecindeki davranışsal tepkilerinin bireyler tarafından yakından gözlendiği görülmüştür.

Sonuç ve Öneriler: Sağlık bakımı; yalnızca yaşamın sürekliliğini sağlamakla sınırlı kalmayarak fiziksel ve psikososyal bir iyilik hali hedefiyle bireylerin bakım gereksinimlerine odaklanmalıdır. Kolaylıkla erişilebilecek bir organizasyon şemasıyla sunulması gereken bu bakımın, her türlü farklılığa duyarlı olması önemli ve gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık bakımı, tedavi edici ortam, LGBTİQ+, kültürlerarası hemşirelik

Kaynakça:

1. Valentine SE, Shipherd JC. A systematic review of social stress and mental health among transgender and gender non-conforming people in the United States. Clin Psychol Rev [Internet]. 2018;66(March):24–38. Available from: https://doi.org/10.1016/j.cpr.2018.03.003

2. Fredriksen-Goldsen KI, Kim H-J, Barkan SE, Muraco A, Hoy-Ellis CP. Health disparities among lesbian, gay, and

bisexual older adults: results from a population-based study. Am J Public Health [Internet]. 2013 Oct [cited 2020 Jan 20];103(10):1802–9. Available from: http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/23763391

3. Fredriksen-Goldsen KI, Simoni JM, Kim HJ, Lehavot K, Walters KL, Yang J, et al. The health equity promotion model: Reconceptualization of lesbian, gay, bisexual, and transgender (LGBT) health disparities. Am J Orthopsychiatry. 2014;84(6):653–63.

4. Fish J, Bewley S. Using human rights-based approaches to conceptualise lesbian and bisexual women's health inequalities. Heal Soc Care Community. 2010 Jul;18(4):355–62

S-069

THE EFFECT OF TEMPOROMANDIBULAR JOINT RELAXATION AND MYOFASCIAL RELAXATION TECHNIQUES ON HEADACHE, TEMPOROMANDIBULAR JOINT DYSFUNCTION IN INDIVIDUALS WITH TENSION-TYPE HEADACHES

Ayşe Öz[1], Ayça Aracı[2], Hanifegül Taşkıran[1], Ahmet Özşimşek[3], Mustafa Zafer Demirtaş[4]

[1]Istanbul Aydın University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Alanya Aladdin Keykubat University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[3]Alanya Aladdin Keykubat University, Faculty of Medicine, Department of Neurology
[4]Department of Neurology, Alanya Anadolu Private Hospital

Introduction: Headache is one of the most common complaints in society. International Classification of Headache Disorders; headache that develops due to temporomandibular joint disorders 11,7. he indicated that he was next. The aim of this study was to investigate the effect of temporomandibular joint (TMJ) relaxation and myofascial relaxation (MFR) techniques on headache, temporomandibular joint dysfunction (TMED) in individuals with tension-type headache (GTBA).

Materıals And Methods: According to the Headache classification (ICHD-3) of the International Headache Society, 87 volunteer individuals aged 18-65 dec diagnosed with GTBA were included. According to the randomization method, the individuals were divided into 3 groups as TMJ Relaxation Group (Group 1), TMJ+MFR Group (Group 2) and Control Group (Group 3). Headache assessment was evaluated with the Headache Impact Test-6(HIT-6); TMED was evaluated with the Fonseca Scale. The evaluations were made before the treatment and at the end of the 4-week treatment. Group 1 TMJ relaxation (anterior caudal glide, masseter and medial pterygoid soft tissue mobilization), Temporal and suboccipital muscles myofascial relaxation. Group 2, relaxation was applied to the Trapezius, Rhomboid, Levator Scapula and Sternocleidomasteideus muscles in addition to the applications made to group 1. In addition, relaxation was performed to the deep posterior cervical fascia.

Results: It was observed that the change in Fonseca Total, HIT6 total scores in both the TME and MFR groups was significantly higher than in the control group($p<0.05$).

Conclusıon: As a result of this study, it was found that TMJ relaxation techniques are as effective as myofascial techniques in the treatment of GTBA.

Keywords: Tension Type Headache, Temporomandibular Joint Relaxation, Myofascial Relaxation

GERİLİM TİPİ BAŞ AĞRISI OLAN BİREYLERDE TEMPOROMANDİBULAR EKLEM GEVŞETME VE MİYOFASİAL GEVŞETME TEKNİKLERİNİN BAŞ AĞRISI,TEMPOROMANDİBULAR EKLEM DİSFONKSİYONU ÜZERİNE ETKİSİ

Ayşe Öz[1], Ayça Aracı[2], Hanifegül Taşkıran[1], Ahmet Özşimşek[3], Mustafa Zafer Demirtaş[4]

[1]İstanbul Aydın Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Nöroloji Anabilim Dalı
[4]Özel Alanya Anadolu Hastanesi, Nöroloji Bölümü

Giriş – Amaç: Toplumda en sık görülen şikayetlerden biri baş ağrısıdır. Uluslararası Baş Ağrısı Bozuklukları Sınıflandırması; temporomandibular eklem bozukluklarına bağlı olarak gelişen baş ağrısını 11,7. sırada olduğunu belirtmiştir. Bu çalışmanın amacı Gerilim tipi baş ağrısı (GTBA) olan bireylerde temporomandibular eklem (TME) gevşetme ve miyofasial gevşetme(MFR) tekniklerinin, baş ağrısı, temporomandibular eklem disfonksiyonu (TMED) üzerine etkisini incelemektir.

Gereç- Yöntem: Uluslararası Baş Ağrısı Derneğinin Baş ağrısı sınıflandırması (ICHD-3)'na göre 18-65 yaşları arası GTBA tanısı alan 87 gönüllü birey dahil edildi. Bireyler randomizsayon metoduna göre TME Gevşetme Grubu (Grup 1), TME+MFR Grubu (Grup 2) ve Kontrol Grubu (Grup 3) olmak üzere 3'e ayrıldı. Baş ağrısı değerlendirmesi Headache Impact Test-6(HIT-6) ile; TMED'nu Fonseca Ölçeği ile değerlendirildi. Değerlendirmeler tedavi öncesi ve 4 haftalık tedavi sonunda yapıldı. Grup 1'e TME gevşetme (anterior kaudal glide, masseter ve medial pterygoid kaslarına yumuşak doku mobilizsayonu), Temporal ve Suboksipital kaslara miyofasial gevşetme tekniği uygulandı. Grup 2'ye grup 1'e yapılan uygulamalara ek Trapez, Rhomboid, Levator Scapula ve Sternocleidomasteideus kaslarına gevşetme uygulandı. Ayrıca derin posterior servikal fasyaya gevşetme yapıldı.

Bulgular: Fonseca Total, HIT6 total skorlarında hem TME hem de MFR grubunda meydana gelen değişimin kontrol grubuna göre anlamlı şekilde yüksek olduğu görüldü($p<0,05$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda GTBA'nın tedavisinde TME gevşetme tekniklerininde miyofasial teknikler kadar etkili olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: *Gerilim Tipi Baş Ağrısı, Temporomandibular Eklem Gevşetme, Miyofasial Gevşetme*

S-070

KNOWLEDGE, ATTITUDES AND PRACTICES ON DENTAL HEALTH AND ORAL HYGIENE OF MOTHERS WITH NEUROLOGICALLY DISABLED CHILDREN

Ümran ÇEVİK GÜNER[1], Gülçin YILMAZ[2]

[1]Tokat Gaziosmanpasa University Faculty of Health Sciences
[2]Tokat Gaziosmanpasa University Hospital

Introduction-Aim: Mothers play a key role in maintenance of the oral health of their children with disabilities. This study was carried out to determine the knowledge, attitudes and practices of mothers with neurologically disabled children about dental health and oral hygiene.

Material-Method: This descriptive study was conducted with the mothers of 108 neurologically disabled children hospitalized in the pediatric clinics of the University hospital in a province between March and August 2019.Data were collected using the "Socio-demographic information form" and "Dental health and oral hygiene knowledge, attitude and practice questionnaire".

Results: It was determined that 37.0% of mothers cleaned their children's teeth after every meal, 72.2% of them used a toothbrush and 99.0% of them used toothpaste during cleaning. However, 80.6% of mothers were unaware of whether the toothpaste they used was fluoroid-added or not, and 81.5% of them were unaware of the effect of fluoroid on dental health. 39.8% stated that they never changed their toothbrush,39.8% said they never took them to the dentist. 81.5% of the mothers stated that they had difficulties during oral care, 91.7% did not see themselves as sufficient, 83.3% stated that it was not necessary to go to the dentist regularly, 81.5% stated that it was not necessary to give oral care when their child had deciduous teeth. Between regular visits to the dentist with mother's age, between thinking that oral hygiene is important and caring for deciduous teeth with mother's age and education, between self-sufficiency in oral care with child's age and socioeconomic status, between difficulty in giving oral care, child/mother's age and socioeconomic status were found to be related($p<0.05$).

Conclusion: Mothers have high difficulties in dental health and oral hygiene, and they are insufficient in knowledge, attitude and self-confidence. They should be made aware and supported about regular oral care and follow-up.

Anahtar Kelimeler: disability, child, mother, dental health, oral hygiene

NÖROLOJİK ENGELLİ ÇOCUĞU OLAN ANNELERİN DİŞ SAĞLIĞI VE AĞIZ HİJYENİ HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE UYGULAMALARI

Ümran ÇEVİK GÜNER[1], Gülçin YILMAZ[2]

[1]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2]Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi Hastanesi

Giriş-Amaç: Anneler engelli çocuklarının ağız sağlığının sürdürülmesinde kilit rol oynar. Bu araştırma nörolojik engelli çocukların annelerinin diş sağlığı ve ağız hijyeni hakkındaki bilgi, tutum ve uygulamalarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırma Mart-Ağustos 2019 tarihleri arasında bir ildeki Üniversite hastanesinin pediatri kliniklerinde yatmakta olan 108 nörolojik engelli çocuğun anneleriyle yürütülmüştür. Veriler "Sosyo-demografik bilgi formu" ve "Diş sağlığı ve ağız hijyeni bilgi, tutum ve uygulama soru formu" kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Annelerin %37.0'sinin çocuklarının dişlerini her yemekten sonra temizlediği, %72.2'sinin temizleme sırasında diş fırçası, %99.0'unun diş macunu kullandığı saptandı. Ancak annelerin %80.6'sı kullandığı diş macununun floroid katkılı olup olmadığından, %81.5'i floroidin diş sağlığına olan etkisinden habersizdi. %39.8'i diş fırçasını hiç değiştirmediğini, %39.8'i diş doktoruna hiç götürmediğini ifade etti. Annelerin %81.5'i ağız bakımı sırasında güçlük yaşadığını, %91.7'si kendini yeterli görmediğini, %83.3'ü düzenli diş doktoruna gidilmesi gerekmediğini, % 81.5'inin çocuğunun süt dişleri varken ağız bakımı vermenin gerekmediğini ifade etti. Annelerin düzenli diş doktoruna gitme ile anne yaşının, ağız hijyeninin önemli olduğunu ve süt dişleri sırasında ağız bakımı vermeyi düşünme ile anne yaşı ve eğitiminin, ağız bakımı konusunda kendini yeterli görme ile çocuk yaşı ve sosyoekonomik durumun, ağız bakımı verirken güçlük yaşama ile çocuk, anne yaşı ve sosyoekonomik durumun ilişkili olduğu saptandı($p<0.05$).

Sonuç: Anneler diş sağlığı ve ağız hijyeni konusunda yüksek oranda güçlük yaşamakta ve bilgi, tutum ve özgüven açısından yetersizdirler. Anneler düzenli ağız bakımı ve izlemi konusunda bilinçlendirilmeli ve desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: engel, çocuk, anne, diş sağlığı, ağız hijyeni

S-071

EFFECTS OF HYDRATION LEVEL ON WORKING MEMORY IN CHILDREN

Büşra DAĞCI[1], *Sultan AYAZ ALKAYA*[2]

[1]*Bandırma Onyedi Eylül University*
[2]*Gazi University*

Introduction and purpose: Working memory is a memory system that not only stores information, but also provides dynamic and active coding and processing of cognitive activities. Working memory is responsible for many activities in children such as learning, reasoning, problem solving and academic success. The level of hydration in children can affect working memory positively or negatively. This review was written to examine the effects of change in hydration level on working memory.

Materials and Methods: The literature search was conducted in Google Academic and Science Direct databases using the keywords "working memory, hydration, cognitive performance, children". English articles published between 2005-2020 and whose full texts were available were reviewed.

Results: The effects of optimal and inadequate hydration on human health have been increasingly investigated in recent years. Children are more susceptible to dehydration than adults. Adequate hydration level in children is of great importance for cognitive processes as well as physiological needs. Only 2% of dehydration; impairs attention, instant memory skills, working memory and psychomotor performance. Working memory is one of the important cognitive abilities that undertakes the tasks of planning, comprehension, reasoning and keeps a small amount of active information easily accessible. Working memory is very sensitive to changes in the water balance in the body. The literature also supports that children with adequate hydration perform better on working memory tasks than children with dehydration. Inadequate hydration also negatively affects children's cognitive functions in daily life, such as mental math operations, reading comprehension, learning, and controlling emotions, in which working memory takes an active role.

Conclusion: Adequate hydration level of children is very important for healthy completion of their physical, psychological and cognitive development. In order to protect and improve the health of children, who are the future of society, hydration levels should be monitored and evaluated.

Anahtar Kelimeler: cognitive performance, working memory, child health, hydration.

ÇOCUKLARDA HİDRASYON DÜZEYİNİN ÇALIŞMA BELLEĞİNE ETKİLERİ

Büşra DAĞCI[1], *Sultan AYAZ ALKAYA*[2]

[1]*Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Giriş ve amaç: Çalışma belleği bilgileri sadece saklamakla kalmayan, dinamik ve aktif bir şekilde bilişsel aktivitelerin kodlanmasını ve işlenmesini sağlayan bir bellek sistemidir. Çalışma belleği çocuklarda öğrenme, akıl yürütme, problem çözme ve akademik başarı gibi pek çok faaliyetten sorumludur. Çocuklarda hidrasyon düzeyi çalışma belleğini olumlu ya da olumsuz etkileyebilmektedir. Bu derleme hidrasyon düzeyindeki değişimin çalışma belleğine olan etkilerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Literatür taraması "working memory, hydration, cognitive performance, children" anahtar kelimeleri kullanılarak Google Akademik ve Science Direct veri tabanlarında yapıldı. 2005-2020 yılları arasında yayınlanan ve tam metnine ulaşılan İngilizce makaleler incelendi.

Bulgular: Optimal ve yetersiz hidrasyonun insan sağlığı üzerindeki etkileri son yıllarda giderek artan bir şekilde araştırılmaktadır. Çocukların dehidratasyona yetişkinlere göre daha duyarlıdır. Çocuklarda yeterli hidrasyon düzeyi fizyolojik ihtiyaçların yanı sıra bilişsel süreçler için de oldukça büyük öneme sahiptir. Sadece %2 oranındaki dehidratasyon; dikkat, anlık bellek becerileri, çalışma belleği ve psikomotor performansı bozmaktadır. Çalışma belleği; planlama, kavrama, akıl yürütme görevlerini üstlenen ve az miktarda aktif bilginin kolayca erişilebilir bir şekilde tutulduğu önemli bilişsel yeteneklerden biridir. Çalışma belleği vücuttaki su dengesinde meydana gelen değişimlere oldukça duyarlı bir yapıdadır. Literatür de yeterli hidrasyon düzeyine sahip çocukların çalışma belleği görevlerinde dehidratasyon durumundaki çocuklara göre daha iyi performans gösterdiklerini desteklemektedir. Yetersiz hidrasyon çalışma belleğinin etkin olarak görev aldığı zihinsel matematik işlemleri, okuduğunu anlama, öğrenme, duyguları denetleme gibi çocukların günlük hayattaki bilişsel fonksiyonlarını da olumsuz olarak etkilemektedir.

Sonuç: Çocukların yeterli hidrasyon düzeyinde bulunmaları fiziksel, psikolojik ve bilişsel açıdan gelişimlerini sağlıklı tamamlamaları için oldukça önemlidir. Toplumun geleceği olan çocukların sağlığını korumak ve geliştirmek için hidrasyon düzeyleri izlenmeli ve değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: bilişsel performans, çalışma belleği, çocuk sağlığı, hidrasyon.

S-072

EFFECT OF ENVIRONMENTAL STRESSORS THAT CRITICAL PATIENTS PERCEIVED ON INTENSIVE CARE UNIT EXPERIENCES

Erkan Özbal[1], Serpil Yüksel[2]

[1]Konya City Hospital, Neurosurgery Intensive Care Unit, Konya, Turkey
[2]Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Surgical Nursing, Konya, Turkey

Introduction-Aim: Patients treated and cared for in intensive care units (ICUs) are exposed to environmental stressors that negatively affect their intensive care experiences. The aim of this study was to determine the environmental stressors of perceived by primary care ICU patients and their effects on these patients' intensive care experiences.

Material-Method: This descriptive study was conducted in a training and research hospital primary care ICU between March 1, 2019 and February 11, 2020. The study sample consisted of 320 patients aged 18 and over who received at least 24 hours of treatment and care in these units. Ethics committee approval was obtained. Data were collected using a patient information form, the Intensive Care Unit Environmental Stressor Scale (ICUESS) and the intensive care experience questionnaire (ICEQ).

Results: According to the ICUESS mean score, the environmental stressors they encountered in the ICU were found to affect patients negatively. The multiple regression analysis results showed that the marital status of the patients, the ICU unit they were treated in and the number of negative feelings they experienced in the ICU affected the ICUESS mean score by 17% ($p<0.05$). According to ICEQ total score mean, the intensive care experiences of the patients were found to be moderately positive. The multiple regression analysis results showed that the patients' education duration, the ICU unit they were treated in, their ability to communicate with the nurse, the number of medical devices and equipment used for their treatment, the number of negative feelings they experienced in the ICU, the duration of their ICU stay and their ICUESS score affected their ICEQ score by 56% ($p<0.05$).

Conclusion: The results showed that the intensive care experiences of the patients in primary care ICUs were moderately positive and that the environmental stressors they were exposed to negatively affected their experiences.

Anahtar Kelimeler: environmental stressors, critical patient, intensive care experience, intensive care unit

KRİTİK HASTALARIN ALGILADIKLARI ÇEVRESEL STRESÖRLERİN YOĞUN BAKIM ÜNİTESİ DENEYİMLERİNE ETKİSİ

Erkan Özbal[1], Serpil Yüksel[2]

[1]Konya Şehir Hastanesi, Beyin Cerrahi Yoğun Bakım Ünitesi, Konya, Türkiye
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Konya, Türkiye

Giriş-Amaç: Yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) tedavi ve bakım uygulanan hastalar, yoğun bakım deneyimlerini olumsuz etkileyen çevresel stresörlere maruz kalmaktadır. Bu araştırmada, birinci basamak YBÜ hastalarının algıladıkları çevresel stresörleri ve bu stresörlerin yoğun bakım deneyimlerine etkisini belirlemek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, 1 Mart 2019-11 Şubat 2020 tarihleri arasında eğitim ve araştırma hastanesi birinci basamak YBÜ'lerinde gerçekleştirildi. Araştırmanın örneklemini, bu birimlerde en az 24 saat tedavi ve bakım uygulanan, 18 yaş ve üzeri 320 hasta oluşturdu. Etik kurul izin alındı. Veriler, tanıtıcı özellikler veri formu, Yoğun Bakım Ünitesinde Çevresel Stresörler Ölçeği (YBÜÇSÖ) ve Yoğun Bakım Deneyim Ölçeği (YBDÖ) ile toplandı.

Bulgular: YBÜÇSÖ puan ortalamasına göre, YBÜ'nde karşılaştıkları çevresel stresörlerin hastaları olumsuz etkilediği saptandı. Çoklu lojistik regresyon analizi ile yapılan değerlendirmede, hastaların medeni durumunun, bulundukları YBÜ'nin ve YBÜ'nde yaşadıkları olumsuz hislerin sayısının, YBÜÇSÖ puan ortalamasını %17 oranında etkilediği belirlendi ($p<0.05$). YBDÖ toplam puan ortalamasına göre, hastaların yoğun bakım deneyimlerinin orta düzeyde olumlu olduğu saptandı. Çoklu regresyon analizi ile yapılan değerlendirmede, hastaların eğitim süresinin, bulundukları YBÜ'nin, hemşire ile iletişim kurabilmelerinin, uygulanan tıbbi araç-gereç sayısının, YBÜ'nde yaşadıkları olumsuz hislerin sayısının, YBÜ yatış süresinin ve YBÜÇSÖ puanının, YBDÖ puanını %56 oranında etkilediği saptandı ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırma bulguları, birinci basamak YBÜ'lerinde yatan hastaların yoğun bakım deneyimlerinin orta düzeyde olumlu olduğunu ve maruz kaldıkları çevresel stresörlerin deneyimlerini olumsuz etkilediğini ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: çevresel stresörler, kritik hasta, yoğun bakım deneyimi, yoğun bakım ünitesi

S-073

PATIENT DIAGNOSIS OF RECTUM CANCER AND COVID-19: CASE REPORT

Özkan KARADEDE[1], *Gülsüme SATIR*[2]

[1]*Istanbul University-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Department of General Surgery*
[2]*Biruni University Faculty of Health Sciences Department of Nursing*

COVID-19 was declared a pandemic by the World Health Organization on March 11, 2020, due to its spread all over the world. In Turkey, the first case was seen on the same date and the number of cases increased day by day. With the pandemic, nurses have been at the forefront of health care. With the professional nursing care given to patients diagnosed with COVID-19 and Rectal Cancer, the quality of life of the patients increases and the length of hospital stay is shortened. In addition, patients with a stoma opened after surgery should be trained in colostomy care. Therefore, in this case report, the nursing care of a COVID-19 patient who underwent surgery for the diagnosis of rectal CA, according to the North American Association of Nursing Diagnoses, was discussed.

Anahtar Kelimeler: Nursing Care, COVID-19,Rectal Cancer

REKTUM KANSERİ TANILI HASTA VE COVID-19: OLGU SUNUMU

Özkan KARADEDE[1], *Gülsüme SATIR*[2]

[1]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Anabilim Dalı*
[2]*Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Dünya Sağlık Örgütü tarafından COVID-19 tüm dünyaya yayılmasından dolayı 11 Mart 2020'de pandemi olarak ilan edildi. Türkiye'de ise ilk vaka aynı tarihte görüldü ve vaka sayısı gün geçtikçe artış gösterdi. Pandemi ile birlikte hemşireler sağlık bakımında en ön sıralarda yer almıştır. COVİD-19 ve Rektum Kanseri tanısı almış hastalara verilen profesyonel hemşirelik bakımıyla hastaların yaşam kalitesi yükselmekte ve hastanede yatış süresi kısalmaktadır. Ayrıca ameliyat sonrası stoma açılmış hastaların kolostomi bakımı konusunda eğitilmesi gereklidir. Bu sebeple, bu olgu sunumunda Rektum CA tanısı nedeniyle ameliyat olmuş COVİD-19 hastasının Kuzey Amerikan Hemşirelik Tanıları Birliğine göre hemşirelik bakımına değinilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Bakımı, COVID-19, Rektum Kanseri

Kaynakça:

1. Yürük Bal, E., Çelik, H. (2020). COVID-19 Salgını ile Mücadelede Hemşirenin Rolü. *Turkiye Klinikleri Hemsirelik Bilimleri*, *12*(2).

2. Dünya Sağlık Örgütü. Coronavirus disease (COVID-19) situation report-108. [Internet]. 2020. (Erişim Tarihi: 08/05/2021, Erişim Adresi: https://www.who.int/docs/defaultsource/coronaviruse/situationreports/20200507covid-19-sitrep108.pdf?sfvrsn=44cc8ed8_2.)

3. Çevirme, A., Kurt, A. (2020). Covıd-19 Pandemisi Ve Hemşirelik Mesleğine Yansımaları. *Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi*, *7*(5), 46-52.

4. Zhang, Y., Wei, L., Li, H., Pan, Y., Wang, J., Li, Q., Wei, H. (2020). The psychological change process of frontline nurses caring for patients with COVID-19 during its outbreak. *Issues in mental health nursing*, *41*(6), 525-530.

5. Mo, Y., Deng, L., Zhang, L., Lang, Q., Liao, C., Wang, N., Huang, H. (2020). Work stress among Chinese nurses to support Wuhan in fighting against COVID-19 epidemic. *Journal of nursing management*, *28*(5), 1002-1009.

6. Kajani, R., Apramian, A., Vega, A., Ubhayakar, N., Xu, P., Liu, A. (2020). Neuroleptic malignant syndrome in a COVID-19 patient. *Brain, Behavior, and Immunity*, *88*, 28.

7. Ucpinar, B. A., Sahin, C., Yanc, U. (2020). Spontaneous pneumothorax and subcutaneous emphysema in COVID-19 patient: case report. *Journal of infection and public health*, *13*(6), 887-889.

8. Jackson, D., Anders, R., Padula, W. V., Daly, J., Davidson, P. M. (2020). Vulnerability of nurse and physicians with COVID-19: Monitoring and surveillance needed. *Journal of clinical nursing*.

9. Catania, G., Zanini, M., Hayter, M., Timmins, F., Dasso, N., Ottonello, G., Bagnasco, A. (2021). Lessons from Italian front-line nurses' experiences during the COVID-19 pandemic: A qualitative descriptive study. *Journal of nursing management*, *29*(3), 404-411.

10. Agrafiotis, A. C., Rummens, P., Lardinois, I. (2021). Pneumothorax in otherwise healthy non-intubated patients suffering from COVID-19 pneumonia: a systematic review. *Journal of Thoracic Disease*, *13*(7), 4519. https://covid19.who.int/

11. Erdemir F. (2012). Hemşirelik Tanıları El Kitabı 7. Baskı. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevleri.

12. T.C. Sağlık Bakanlığı, Halk Sağlığı Genel Müdürlüğü. COVID-19 infeksiyon ve izolasyon rehberi. Ankara; 2021. Available from: https://covid19.saglik.gov.tr/

13. Aslan, F.E., Arlı, Ş.K. (2017). Gastrointestinal Sistem Cerrahisinde Bakım. İçinde Cerrahi Bakım Vaka Analizleriyle Birlikte. Ed. Fatma Eti Aslan. Akademisyen Tıp Kitabevi. Ankara.

S-074

OPINIONS AND EXPERIENCES OF EAR NOSE AND THROAT DOCTORS ABOUT SPEECH AND LANGUAGE PATHOLOGISTS

Mümüne Merve Parlak[1], Buse Karabulut[1]

[1]Hacettepe University, Department of Speech and Language Therapy, Ankara

Introduction-Purpose: One of the departments that Speech and Language Pathologists(SLP) work most interdisciplinary is the Department of Ear Nose and Throat(ENT). It was aimed to examine the thoughts and experiences of the doctors in the ENT department about SLP.

Material-Method:A 12-question survey was created using the Google survey application. The created questionnaire was sent to the ENT physicians. 17(14 male, 3 female) ENT doctors with a mean age of 33±5.712 years participated in the survey within 1 month.

Results: Of the doctors participating in the survey, 6 are assistants, 9 are specialists, and 2 are associate professors. While SLP was working in the institution of 13 people, it was not working in the institution of 4 people.Of the ENT doctors working with SLP, 4 referred cases of speech disorder and 4 cases of voice disorder. 10 people think that they can do therapy, 3 people can evaluate and 4 people think that they can do both assessment and therapy of SLPs. ENT doctors stated that they needed an interdisciplinary study with 7.882±2.522 SLP on a scale of 0-10. When the working areas of SLPs are asked on a scale of 0-5,the most common fluent speech disorders (stuttering,cluttering) are 3.353±1.935 and voice disorders (vocalfold nodule,mutational falsetto,etc.) are 3.235±2.016. At least, cognitive-communication disorders (dementia,right hemisphere damage) were 2.941±2.076 and X-linked language disorders (Down Syndrome,etc.) were 2.941±2.015.

Conclusion: It was observed that more than half of the ENT physicians participating in the study had not worked with SLP before. Although swallowing disorders are one of the areas where ENT physicians and SLPs can work most together; The study area with the 4th highest score was selected. With the increase in the number of SLP working in hospitals, the views of ENT physicians regarding the working areas and interdisciplinary working levels of SLPs may change.

Anahtar Kelimeler: Otolaryngology, Speech and Language, interdisciplinary

KULAK BURUN BOĞAZ DOKTORLARININ DİL VE KONUŞMA TERAPİSTLERİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ VE DENEYİMLERİ

Mümüne Merve Parlak[1], Buse Karabulut[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü, Ankara

Giriş-Amaç: Dil ve Konuşma Terapistlerinin (DKT) intersipliner olarak en çok çalıştığı bölümlerden birisi Kulak Burun Boğaz (KBB) bölümüdür. Bu çalışmada KBB bölümündeki doktorlarının DKT hakkındaki düşünce ve deneyimlerini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Google anket uygulaması 12 soruluk anket oluşturulmuştur. Oluşturulan anket, KBB hekimlerine iletilmiştir. Ankete 1 ay içerisinde yaş ortalaması 33± 5.712 olan 17 (14erkek, 3 kadın) KBB doktoru katılmıştır.

Bulgular: Ankete katılan doktorların 6'sı asistan, 9'u uzman, 2'si doçenttir. 13 kişinin kurumunda DKT çalışıyor iken; 4 kişinin kurumunda çalışmıyordu. Fakat 9 kişi daha önce hiç DKT ile çalışmamıştı. DKT ile çalışan KBB doktorlarından 4'ü konuşma bozukluğu, 4'ü ses bozukluğu vakası yönlendirmişti. DKT'lerin; 10 kişi terapi,3 kişi değerlendirme ve 4 kişi hem değerlendirme hem de terapi yapabileceğini düşünmektedir. KBB doktorları 0-10 arasındaki ölçekte; 7.882± 2.522 DKT ile interdisipliner çalışmaya ihtiyacı olduğunu belirtmiştir. DKT'lerin çalışma alanları 0-5 arası bir ölçekle sorulduğu zaman; en çok akıcı konuşma bozuklukları (kekemelik, cluttering) 3.353± 1.935 ve ses bozuklukları (vokalfold nodülü, mutasyonel falsetto vb) 3.235± 2.016, en az ise bilişsel iletişim bozuklukları (demans,sağ hemisfer hasarı) 2.941± 2.076 ve X e bağlı dil bozuklukları(Down Sendromu, SP vb.) 2.941± 2.015 çıkmıştır.

Sonuç: çalışmaya katılan KBB hekimlerinin yarısından fazlasının daha önce DKT ile çalışmadığı görülmüştür. KBB hekimleri ile DKT'lerin en çok birlikte çalışabileceği alanlardan biri yutma bozuklukları olmasına rağmen; 4. en çok puan alan çalışma alanı seçilmiştir. Hastanelerde çalışan DKT sayısının artması ile; KBB hekimlerinin DKT'lerin çalışma alanları hakkındaki görüşleri ve interdisipiliner çalışma düzeyleri değişebilir.

Anahtar Kelimeler: Kulak Burun Boğaz, Dil ve Konuşma, interdisipliner

S-075

FACTORS ASSOCIATED WITH WOMEN'S CONTRACEPTIVE USE AND ACCESS TO CONTRACEPTIVE METHODS DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Aliye Doğan Gangal[1], Eda Şimşek Şahin[1], Serap Alkaş[1], Şengül Yaman Sözbir[1], Ayten Şentürk Erenel[1]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Aim: This study was conducted to examine the impact of the COVID-19 pandemic on women's use and access to contraceptive methods.

Methods: Reporting of this cross-sectional study was done according to the Strengthening the Reporting of Observational Studies in Epidemiology. Fertile women (n=502) aged between 18-49 years were included in the study. Descriptive statistics and multiple logistic regression analysis were used in statistical analysis.

Results: 64.9% of the participants were using modern contraceptives. In this process, 23.5% of the women experienced the anxiety of accessing contraceptive methods and 6% of them had difficulty in accessing them. When the determinants of having difficulty in accessing during the pandemic period were examined, it was determined that the most important determinant for this population was the difficulty of access before the pandemic (OR: 17.306 95%CI=3.317-90.289; p=0.001). The fact that the method source is official institutions is also among the important predictors of difficulty in accessing during the pandemic period (OR:4,960 95%CI=1,656-14,856). In addition, it was 3.997 times (95%CI=1.034-15.443; p=0.045) more difficult for women who changed their method during the pandemic period to access the new method. It has been determined that unintended pregnancy before the pandemic and the fear of becoming pregnant during the pandemic are important predictors of method change.

Conclusion: There are findings showing that the pandemic has affected contraceptive access. In women who had difficulty in accessing contraceptive methods before the pandemic, pandemic conditions would exacerbate the difficulty of accessing; It has been found that official institutions will be more affected by the pandemic conditions and that more disruptions may occur in service delivery. It has been observed that women who had an unwanted pregnancy before the pandemic and who were afraid of becoming pregnant during the pandemic had a desire to switch to safer methods during the pandemic period.

Anahtar Kelimeler: covid-19, pandemic, contraception, reproductive health

COVİD-19 PANDEMİSİ SIRASINDA KADINLARIN KONTRASEPTİF KULLANIMI VE KONTRASEPTİF YÖNTEMLERE ERİŞİMİ İLE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Aliye Doğan Gangal[1], Eda Şimşek Şahin[1], Serap Alkaş[1], Şengül Yaman Sözbir[1], Ayten Şentürk Erenel[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu çalışma, COVID-19 pandemisinin kadınların kontraseptif yöntem kullanımı ve kontraseptif yöntemlere erişimi üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu kesitsel çalışmanın raporlanması Epidemiyolojide Gözlemsel Çalışmaların Raporlanmasının Güçlendirilmesi Beyanına (STROBE) göre yapılmıştır. Çalışmaya 18-49 yaş aralığında olan, fertil kadınlar (n=502) dahil edilmiştir. İstatistik analizinde tanımlayıcı istatistikler (yüzde, ortalama vb.) ve çoklu lojistik regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %64.9'u modern kontraseptif kullanmaktaydı. Bu süreçte kadınların %23.5'i kontraseptif yöntemlere erişim endişesi, %6'sı erişim güçlüğü ile yaşamıştır. Pandemi döneminde erişim güçlüğü yaşamanın belirleyicileri incelendiğinde bu popülasyon için en önemli belirleyicinin pandemi öncesi erişim güçlüğü olduğu belirlenmiştir (OR:17,306 95%CI=3,317-90,289; p=0,001). Yöntem temin yerinin resmi kurumlar olması da pandemi döneminde erişim güçlüğünün önemli yordayıcıları arasında yer almaktadır (OR:4,960 95%CI=1,656- 14,856). Ayrıca pandemi döneminde yöntem değişikliği yapan kadınların yeni yönteme erişimi de 3,997 kat (95%CI=1,034-15,443; p=0,045) daha güç olmuştur. Pandemi öncesinde istenmeyen gebelik yaşama ve pandemi sırasında gebe kalma korkusunun yöntem değişikliğinin önemli yordayıcıları olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Pandeminin kontraseptif erişimini etkilediğini gösteren bulgular mevcuttur. Pandemi öncesinde kontraseptif yöntem erişim güçlüğü olan kadınlarda, pandemi şartlarının erişim güçlüğünü şiddetlendireceği; resmi kurumların pandemi şartlarından daha fazla etkileneceği ve hizmet sunumlarında daha fazla aksaklıkların meydana gelebileceğine yönelik sonuçlar bulunmuştur. Ayrıca pandemi öncesinde istenmeyen gebelik yaşayan ve pandemi sırasında gebe kalma korkusu olan kadınların pandemi döneminde daha güvenli yöntemlere geçme isteğinin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: covid 19, pandemi, kontrasepsiyon, üreme sağlığı

S-076

EFFECTS OF A SINGLE SESSION ACTION OBSERVATION TRAINING ON HAND FUNCTION IN HEALTHY YOUNG ADULTS: A RANDOMISED CONTROLLED ASSESSOR AND PARTICIPANT-BLINDED TRIAL

Yusuf EMÜK[1], *Yeşim ŞENGÜL*[2], *Turhan KAHRAMAN*[1]

[1]*Izmir Katip Celebi University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
[2]*Dokuz Eylul University School of Physical Therapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: Observation of the action creates a representation of the observed action in the brain. This study aimed to evaluate the effect of a single session action observation training on hand function.

Material-Method: Healthy individuals over the age of 18 were included in the study. Initially, the hand function of all participants was evaluated with the Jebsen-Taylor Hand Function Test(JTHFT). Participants were randomly divided into 5 groups. The first group(s-AO) watched their own video recording taken during JTHFT. The second group(AO) was shown the video recording of another person taken during JTHFT. Participants in third group(AP) administered the test 4 more times after initial assessment. Participants in the fourth group(n-AO) watched a presentation of nature and landscape paintings that did not contain motion. Participants in the control group spent a similar amount of time waiting in a quiet environment. Then, JTHFT was re-administered to all participants. Statistical analysis was performed with the IBM SPSS 25(Armonk, NY: IBM Corp.) and the difference between the groups was examined with a one-way ANOVA test.

Results:60 participants,(32 female,28 males) were included in the study. The mean age of the participants was 21.32±1.07years. There was no difference between the groups in terms of age, gender, and JTHFT performance before the intervention($p>0.05$). We found significant differences between groups in JTHFT performance after intervention($p<0.05$). Participants in s-AO group statistically significantly increased their performance in total JTHFT,and its subtests compared to n-AOG and control groups($p<0.05$).

Conclusion: It was observed that a single session of action observation training improved hand function in healthy adults. The better performance achieved in the group watching the self-video suggests that watching the self-image activates more mirror neurons. There is a need for studies using functional neuroimaging methods that reveal the main reasons for the difference between people watching their own image and watching someone else's image.

Anahtar Kelimeler: "Hand function", "action observation", "mirror neuron"

SAĞLIKLI GENÇ YETİŞKİNLERDE TEK SEANS EYLEM GÖZLEM EĞİTİMİNİN EL FONKSİYONU ÜZERİNE ETKİLERİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ DEĞERLENDİRİCİ VE KATILIMCI KÖR ÇALIŞMA

Yusuf EMÜK1,2, Yeşim ŞENGÜL3, Turhan KAHRAMAN1

1 İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
2 Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
3 Dokuz Eylül Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

Giriş-Amaç: Eylemin gözlemlenmesi beyinde gözlemlenen eyleme ait temsil oluşturmaktadır. Bu çalışmada, tek seanslık eylem gözlem eğitiminin el fonksiyonu üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 18 yaş üstü sağlıklı bireyler dahil edildi. İlk olarak tüm katılımcıların el fonksiyonu Jebsen-Taylor El Fonksiyon Testi (JTHFT) ile değerlendirildi. Katılımcılar randomize olarak 5 gruba ayrıldı. Birinci gruba (s-AO) JTHFT sırasında çekilmiş kendi video kaydı izletildi. İkinci gruba (AO) başka bir kişinin JTHFT sırasında çekilmiş video kaydı izletildi. Üçüncü gruptaki (AP) katılımcılar ilk değerlendirmeden sonra testi 4 kez daha uyguladı. Dördüncü gruptaki (n-AO) katılımcılar hareket içermeyen doğa ve manzara resimlerinden oluşan bir sunum izledi. Kontrol grubundaki katılımcılar benzer süreyi sessiz bir ortamda bekleyerek geçirdi. Daha sonra tüm katılımcılara JTHFT tekrar uygulandı. İstatiksel analiz IBM SPSS 25 paket programı (Armonk, NY: IBM Corp.) ile yapıldı ve gruplar arasındaki fark tek yönlü ANOVA testi ile incelendi.

Bulgular: Çalışmaya 60 katılımcı (32 kadın, 28 erkek) dahil edildi. Katılımcıların yaş ortalaması 21.32±1.07 yıl idi. Girişim öncesinde gruplar arasında yaş, cinsiyet ve JTHFT performansı bakımından fark yoktu ($p>0.05$). Girişim sonrasında JTHFT performansında gruplar arasında anlamlı farklılıklar bulduk ($p<0.05$). s-AO grubunda yer alan katılımcıların n-AOG ve kontrol grubuna göre, total JTHFT ve alt testlerindeki performansları istatiksel olarak anlamlı şekilde artmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Tek seans uygulanan eylem gözlem eğitiminin sağlıklı yetişkinlerde el fonksiyonunu geliştirdiğini saptadık. Kendi videosunu izleyen grupta elde edilen daha iyi performans, kendi görüntüsünü izlemenin daha fazla sayıda ayna nöronu aktifleştirdiğini düşündürmektedir. Kendi görüntüsünü izleyen ve başka birinin görüntüsünü izleyen kişiler arasındaki farkın temel nedenlerini ortaya koyan fonksiyonel beyin görüntüleme yöntemlerinin kullanıldığı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: "El fonksiyonu", "eylem gözlem", "ayna nöron"

S-077

SEXUAL TABOOS AND SOCIETY'S PERSPECTIVE ON SEXUALITY: SYSTEMATIC REVIEW

Nevra Didem Özlük[1], *Gülcan Kendirkıran*[2]

[1]*Halic University - Faculty of Health Sciences Department of Nursing (English)*
[2]*Halic University - Faculty of Health Sciences Department of Nursing*

Introduction-Purpose: This study was conducted to examine sexual taboos and society's perspective on sexuality.

Materials-Methods: The sample of descriptive research includes journals containing all published studies. Articles; The web pages of the journals were scanned in Medline, ULAKBİM, DergiPark, Science Direct, Pubmed databases and Google Scholar search engine. MeSH index and TST (Turkish Science Terms) was used for keywords. Studies covering the years 2010-2020, in which sexual taboos and society's perspective on sexuality were evaluated, were included in this systematic review. A total of 1517 national and international publications on the subject were accessed, and a total of 5 articles were included in the study after the studies outside the inclusion criteria were excluded.

Results: According to the findings; taboos towards sexuality are generally determined by religious rules and approaches in different societies and different religions, in order not to be characterized as religiously irresponsible or unbelieving, the society, especially young people, stay away from the concept of safe sex, and therefore, induce the possibility of contracting sexually transmitted diseases with an effort to do it secretly. Results shows that taboos are for women at a high rate, stigma is applied due to having sexual intercourse, sexual myths and taboos are put forward especially to control the sexual behavior of women, when there is any problem with the babies, it is believed that because the woman breaks the sexual taboos, problems arise in the baby.

Conclusion: It is seen that studies on this subject are insufficient since sexuality is still considered as a private situation that should not be talked about in societies, especially for women, and taboos continue. There is a need for further studies and revealing the situation in order to learn the society's point of view on sexuality and to plan trainings and on this subject.

Anahtar Kelimeler: Sexuality, sexual behavior, sexual health, taboos, public health

CİNSEL TABULAR VE TOPLUMUN CİNSELLİĞE BAKIŞ AÇISI: SİSTEMATİK DERLEME

Nevra Didem Özlük[1], *Gülcan Kendirkıran*[2]

[1]*Haliç Üniversitesi - Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik (İngilizce) Bölümü*
[2]*Haliç Üniversitesi - Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Giriş-Amaç: Bu çalışma, cinsel tabuları ve toplumun cinselliğe bakış açısı incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın örneklemi yayınlanan tüm çalışmaları içeren dergileri kapsamaktadır. Makaleler; dergilerin web sayfaları, Medline, ULAKBİM, DergiPark, Science Direct, Pubmed veri tabanları ve Google Akademik arama motorunda tarandı. İngilizce anahtar kelimeler için MeSH (Medical Subject Headings) dizini, Türkçe anahtar kelimeler için TBT (Türkiye Bilim Terimleri) kullanıldı. Cinsel tabular ve toplumun cinselliğe bakış açısının değerlendirildiği 2010-2020 yılları arasını kapsayan çalışmalar bu sistematik derlemeye alınmış olup, bunun dışındaki çalışmalar ile derleme ve sistematik derleme çalışmaları çıkartılmıştır. Konu ile ilgili 1517 ulusal ve uluslararası yayına ulaşılmış olup, dahil edilme kriterleri dışında kalan çalışmalar çıkarıldıktan sonra toplam 5 makale araştırmaya alınmıştır.

Bulgular: Derleme kapsamında olan 5 çalışmanın bulgularına göre; cinselliğe yönelik tabuların genel olarak farklı toplumlarda ve farklı dinlerde dini kurallar ve yaklaşımlar ile belirlendiği, dini açıdan sorumsuz ya da inançsız olarak nitelendirilmemek için toplumun özellikle de gençlerin güvenli seks kavramından uzak durduğu ve bu sebeple gizli saklı şekilde yapma çabası ile cinsel yolla bulaşan hastalıklara yakalanma ihtimalini tetiklediği, tabuların yüksek oranda kadınlar için olduğu, cinsel ilişki yaşama nedeni ile stigma uygulandığı, cinsel mitlerin ve tabuların özellikle kadınların cinsel davranışlarını kontrol altına alabilmek için ortaya konduğu, bebeklerde herhangi bir sorun olduğunda kadının cinsel tabuları yıktığı için bebekte sorun ortaya çıktığına inanılmaktadır.

Sonuç: Cinselliğin, toplumlarda özellikle de kadınlar açısından hala konuşulmaması gereken mahrem durum olarak görülmesi ve tabuların devam ediyor olması nedeni ile bu konuda yapılan çalışmaların yetersiz olduğu görülmektedir. Toplumun cinsellik konusunda bakış açısının öğrenilmesi ve bu konuda eğitimlerin planlanması için daha fazla çalışmaların yapılmasına ve durumun ortaya konmasına ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, cinsel davranışlar, cinsel sağlık, tabular, toplum sağlığı

S-078

AUDIOLOGICAL FINDINGS IN CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY

Nihal Erdoğdu[1], Dr.Öğr.Üyesi Şule Çekiç[1], Uzm. Ody. Serap Er[2], Doç. Dr. Esra Gürkaş[2], Prof. Dr. M. Hakan Korkmaz[2]

[1]AYBU
[2]Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Training and Research Hospital

Audiological Findings in Children with Cerebral Palsy

Cerebral Palsy is a disorder that develops due to brain damage, especially affecting motor functions, in the very early stages of life. The aim of the study was to evaluate the audiological characteristics of children with CP using behavioral, electroacoustic and electrophysiological methods; to reveal differences, if any, from normative values reported for similar age.

Twenty-seven children (11 girls, 16 boys) with CP between 5-18 years of age and 26 children (11 girls, 15 boys) in the control group were included . Immitansymmetric examination , pure voice and speech audiometry, OAE test and ABR measurements were performed. In audiometric examination were performed. In ABR measurements, I, III, V. wave latencies, I-V, I-III, III-V interpeak latencies at intensities of 70 and 50 dB nHL were evaluated.

Tympanometric evaluation of children in the CP group revealed bilateral Type C tympanogram in 2 patients and Type B tympanogram in 1 patient. In the affected ears, they were not ASRT, but remained OAE and very mild grade ITIC. It was excluded from the analysis as it would provide general latency prolongation in ABR. Bilateral Type A tympanogram was obtained in other CP group children. PTA results are within normal limits. The screening was bilaterally passed the TEOAE test. No statistically significant difference was observed between the control group and the findings ($p > 0.05$). In the SP group, 70 dB nHL intensity in ABR III. and V. wave latencies and IPL I-III, I-V, and 50 dB nHL intensity in V. wave latencies when compared with the control group ($p < 0.05$).

In conclusion there was no significant, difference in audiological evaluation, in the audiological evaluation of the analyzed CP group, more detailed evaluation of different parameters is recommended.

Anahtar Kelimeler: Audiological evaluation, auditory brainstem response, cerebral palsy

SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA ODYOLOJİK BULGULAR

Nihal Erdoğdu[1], *Dr.Öğr.Üyesi Şule Çekiç*[1], *Uzm. Ody. Serap Er*[2], *Doç. Dr. Esra Gürkaş*[2], *Prof. Dr. M. Hakan Korkmaz*[2]

[1]*AYBÜ*
[2]*Ankara Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi*

Serebral Palsili Çocuklarda Odyolojik Bulgular

Giriş-Amaç: Serebral Palsi yaşamın çok erken döneminde, beyindeki hasara bağlı olarak gelişen, özellikle motor fonksiyonları etkileyen bir bozukluktur. Çalışmanın amacı SP'li çocukların odyolojik özelliklerini davranışsal, elektroakustik ve elektrofizyolojik yöntemlerle değerlendirmek; benzer yaş için bildirilen normatif değerlerden varsa farklılıklarını ortaya koymaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 5-18 yaş arasında SP tanısı almış 27 çocuk (11 kız, 16 erkek) ile kontrol grubu 26 çocuk (11 kız, 15 erkek) dahil edilmiştir. İmmitansimetrik inceleme (Orta Kulak Basıncı, statik komplians ve Akustik Refleks Eşiği), saf ses ve konuşma odyometrisi, OAE testi ve ABR ölçümleri yapılmıştır. Odyometrik incelemede; hava ve kemik yolu SSO ve konuşma testleri yapılmıştır. ABR ölçümlerinde, 70 ve 50 dB nHL şiddetlerinde I, III, V. dalga latansları ve bu dalgaların IPL›ı değerlendirilmiştir.

Bulgular: Timpanometrik değerlendirmede SP grubundaki çocukların 2'sinde Tip C, 1'inde Tip B timpanogram elde edilmiştir. Etkilenen kulaklarda ARE alınamayıp, OAE testinden kalmıştır ve çok hafif dereceli iletim tipi işitme kaybı bulunmuştur. ABR'de genel latans uzaması sağlayacağından bu çocuklar analiz dışı bırakılmıştır. Diğer SP grubu çocuklarda bilateral Tip A timpanogram elde edilmiGtir. İpsi- kontra ARE mevcuttur. SSO sonuçları normal sınırlardadır. Tarama TEOAE testinden bilateral geçmiştir. Bahsedilen bulgular açısından kontrol grubuyla istatistiksel açıdan anlamlı fark gözlenmemiştir ($p>0.05$). SP grubunda ABR'de 70 dB nHL şiddetinde III. ve V. dalga latanslarında ve IPL I-III, I-V, 50 dB nHL şiddetinde de V.dalga latansında kontrol grubu ile karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmakla birlikte ($p<0.05$), odyolojik açısından anlamlı fark bulunmamıştır.

Sonuç: Sonuç olarak, analiz edilen SP grubu çocukların odyolojik değerlendirilmesinde periferik ve santral işitme sistemleri normal olup, farklı parametrelerde daha detaylı değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Auditory brainstem response, odyolojik değerlendirme, serebral palsi

S-079

SOCIAL POLICY NEED FOR WORKING POVERTY IN TURKEY

İsmail Hakkı Atıcı[1], *Hüsne Demirel*[1]

[1]*Gazi University*

Poverty has been one of the important problems in the world throughout history. In many societies, the idea that people can get out of poverty by working is dominant. However, the neoliberal policies implemented after the social welfare states and especially the recent global inflation caused the working people to become increasingly impoverished. The problem of working poverty is experienced at a significant level in Turkey too. However, this problem and its solutions aren't sufficiently taken into account in Turkey. In this study, it's aimed to draw attention to working poverty and to reveal the need for a social policy for working poors.

Working poors face different problems as well as the problems experienced by all the poor. The cultural perception that the working individual cannot be poor makes it difficult for the working poor to access social assistance and solidarity channels. The fact that social assistance is dependent on strict benefit conditions and proof of need is also an obstacle for the working poors to benefit. Working poor peoples spend most of their time working in difficult conditions, which can lead to them moving away from social life.

The need for a social policy on working poverty in Turkey is clearly evident. The first step to be taken in this regard is to identify the working poors and their problems in Turkey. After that, the policies created for this problem should be multidimensional to cover the working life, social life, family structure, and education and wage levels of individuals. It is clear that working poverty cannot be solved only with an increase in wages. Welfare and social work legislation must be regulated to cover working poors. Failure to establish the necessary policies for working poverty, as with any overlooked problem, will lead to more important problems in the future.

Anahtar Kelimeler: work, poverty, working poor, social policy

TÜRKİYE'DE ÇALIŞAN YOKSULLUĞUNA YÖNELİK SOSYAL POLİTİKA İHTİYACI

İsmail Hakkı Atıcı[1], *Hüsne Demirel*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Yoksulluk tarih boyunca dünyadaki önemli sorunlardan biri olmuştur. Birçok toplum ve kültürde insanların yoksulluktan çalışarak kurtulabileceği düşüncesi hâkimdir. Ancak sosyal refah devletleri sonrasında uygulanan serbest piyasa politikaları ve özellikle son dönemde ortaya çıkan küresel enflasyon alt ve orta gelir grubundaki çalışanların giderek yoksullaşmasına neden olmuştur. Ülkemizde de çalışan yoksulluğu sorunu önemli bir düzeyde yaşanmaktadır. Fakat Avrupa ve Amerika'da yıllardır yapılan akademik çalışmalarla tanımları oluşturulan, sınırları belirlenen ve hakkında politikalar üretilen bu soruna ülkemizde hem akademik hem de politik düzeyde yeterince ilgi gösterilmemektedir. Bu nedenle ülkemizde çalışan yoksulluğu sorunu yeterince gündeme gelememekte, çözümü için gerekli adımlar atılamamaktadır. Bu çalışmada ülkemizde ve dünyada çalışan yoksulluğuna dikkati çekmek ve bu yöndeki sosyal politika ihtiyacını ortaya koymak amaçlanmaktadır.

Çalışmasına rağmen kendisini ve hane halkını yoksulluktan kurtaramayan bireyler tüm yoksulların yaşadığı sorunların yanında farklı sorunlarla da karşılaşmaktadır. Çalışan bir bireyin yoksul olamayacağına dair oturmuş kültürel algı çalışan yoksulların sosyal yardım ve dayanışma kanallarına ulaşmalarını zorlaştırmaktadır. Sosyal yardımların katı yararlanma koşullarını ve ihtiyacın kanıtlanmasını gerektirmesi de çalışan yoksulların yararlanması açısından engeldir. Çalışan yoksulların zamanının büyük bir bölümünü zor koşullarda çalışarak geçirmesi ise sosyal yaşamdan uzaklaşmalarına neden olabilmektedir.

Türkiye'de çalışan yoksulluğu sorununa yönelik sosyal politika ihtiyacı açık bir şekilde kendini göstermektedir. Bu konuda atılması gereken ilk adım çalışan yoksulluğunun sınırlarının çizilmesi, Türkiye'deki çalışan yoksulların belirlenmesi ve yaşadıkları sorunların ortaya konulmasıdır. Bundan sonra çalışan yoksulluğu sorununu çözmek için oluşturulacak politikalar bireylerin çalışma yaşamını, sosyal hayatı, aile yapısını, eğitim ve ücret düzeylerini kapsayacak şekilde çok boyutlu olmalıdır. Çalışan yoksulluğunun sadece ücretlerde yapılacak artışla çözülemeyeceği açıktır. Sosyal yardım ve sosyal hizmet mevzuatının çalışan yoksul bireyleri kapsayacak şekilde düzenlenmesi gerekmektedir. Çalışan yoksulluğu sorununa yönelik gerekli politikaların oluşturulmaması, göz ardı edilen her sorun gibi, gelecekte daha önemli sorunların ortaya çıkmasına neden olacaktır.

Anahtar Kelimeler: çalışma, yoksulluk, çalışan yoksul, sosyal politika

S-080

ARE OBESITY AND GENDER PREDICTORS FOR SUSTAINABLE EATING BEHAVIORS?

Merve Esra Çıtar Dazıroğlu[1], *Nilüfer Acar Tek*[1], *Nazlıcan Erdoğan Gövez*[1], *Merve Şeyda Karaçil Ermumcu*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*
[2]*Akdeniz University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

Introduction-Aim: Ensuring food security both today and in the future is in our hands with the measures we will take, and this is possible with the provision of sustainable nutrition. This study was conducted to evaluate the relationship between individual factors and sustainable eating behaviors in adults.

Materials-Methods: This study included 3436 adults aged 18-65. It is a cross-sectional study and data were collected by face-to-face interview method. A 4-point likert-type scale on sustainable eating behaviors was applied to the participants. The questions numbered 1-12 are those that support sustainable nutrition (consumption of organic food, consumption of seasonal food,etc.), while questions number 12-18 are incompatible behaviors related to sustainable nutrition (consumption of imported foods, consumption of packaged products,etc.) indicates. "Often" and "always", for behaviors that support sustainable nutrition; for incompatible behaviors related to sustainable nutrition, the fact that they "never" and "sometimes" respond indicates that they show behaviors in the direction of sustainable nutrition. Anthropometric measurements were taken by researchers in accordance with the technique. The calculated body mass index(BMI) was classified as <18.5 kg/m^2(underweight), ≥18.5-24.99 kg/m^2(normal) and ≥25.0 kg/m^2(overweight and obese).

Results: In the study, 44.9% (1544) of the participants are male and 55.1% (1892) were female, with a mean age of 34.7±13.94 years. According to BMI values, 4.3% of individuals are underweight, 49.3% are normal, 46.4% are overweight and obese. When the difference of sustainable nutrition behaviors by gender is examined, it has been determined that women generally have habits that support sustainable nutrition compared to men. When evaluated according to obesity status, it was determined that behaviors supporting sustainable nutrition increased as BMI decreased generally.

Conclusion: Sustainable nutrition is an important issue in terms of protecting future generations. It has been determined that the awareness of the society in terms of sustainability in nutrition should be increased.

Anahtar Kelimeler: sustainable nutrition, obesity, body mass index, gender

OBEZİTE VE CİNSİYET SÜRDÜRÜLEBİLİR BESLENME DAVRANIŞLARI İÇİN BİR BELİRLEYİCİ MİDİR?

Merve Esra Çıtar Dazıroğlu[1], Nilüfer Acar Tek[1], Nazlıcan Erdoğan Gövez[1], Merve Şeyda Karaçil Ermumcu[2]

[1]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü
[2]Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü

Giriş-Amaç: Hem günümüz hem de gelecekte besin güvencesinin sağlanması, alacağımız tedbirler ile bizlerin elinde olup, bu da sürdürülebilir beslenmenin sağlanması ile mümkündür. Bu çalışma, yetişkin bireylerde bireysel etmenlerin sürdürülebilir beslenme davranışları ile ilişkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 18-65 yaş arası 3436 gönüllü yetişkin dahil edilmiştir. Kesitsel tipte bir çalışma olup yüz yüze görüşme yöntemiyle veriler toplanmıştır. Katılımcılara sürdürülebilir beslenme davranışlarına ilişkin 4'lü likert tipi ölçek uygulanmıştır. Burada yer alan sorulardan 1-12 numaralı olanlar sürdürülebilir beslenmeyi destekleyen (organik besin tüketimi, mevsiminde besin tüketimi vb.), 12-18 numaralı sorular ise sürdürülebilir beslenme ile ilgili uyumsuz davranışları (ithal besinlerin tüketimi, ambalajlı ürün tüketimi vb.) belirtmektedir. Katılımcıların sürdürülebilir beslenmeyi destekleyen davranışlar için; sık sık ve her zaman, sürdürülebilir beslenme ile ilgili uyumsuz davranışlar için ise; hiçbir zaman ve ara sıra cevabını vermeleri sürdürülebilir beslenme yönünde davranışlar gösterdiklerini ifade etmektedir. Antropometrik ölçümler tekniğine uygun olarak araştırmacılar tarafından alınmıştır. Ardından beden kütle indeksi (BKİ) değeri hesaplanmış, <18.5 kg/m^2 (zayıf), ≥18.5-24.99 kg/m^2 (normal) ve ≥25.0 kg/m^2 (hafif şişman ve şişman) olarak sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %44.9 (1544)'ü erkek ve %55.1 (1892)'i kadın olup yaş ortalamaları 34.7 ± 13.94 yıldır. BKİ değerlerine göre bireylerin %4.3'ü zayıf, %49.3'ü normal ve %46.4'ü ise hafif şişman ve şişmandır. Sürdürülebilir beslenme davranışlarının cinsiyete göre farkına bakıldığında genel olarak kadınların erkeklere kıyasla sürdürülebilir beslenmeyi destekleyen alışkanlıklarının olduğu belirlenmiştir. Obezite durumuna göre değerlendirildiğinde ise genel olarak BKİ azaldıkça sürdürülebilir beslenmeyi destekleyen davranışların arttığı saptanmıştır.

Sonuç: Sürdürülebilir beslenme, gelecek nesilleri koruyucu olması açısından önemli bir konudur. Toplumun beslenmede sürdürülebilirlik yönünden farkındalığının artırılması gerektiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: sürdürülebilir beslenme, obezite, beden kütle indeksi, cinsiyet

S-081

RELATIONSHIP BETWEEN TURKISH NURSES' TEAMWORK ATTITUDES AND THEIR CAREGIVING ROLES: THE MODERATING ROLE OF PROVIDING NURSING CARE TO THE PATIENT WITH COVID-19

Emel Kaya[1], *Tuğba Öztürk Yıldırım*[2]

[1]*Çankırı Karatekin University*
[2]*İstanbul Doğuş University*

Introduction-Purpose: During the pandemic, nurses and other healthcare workers fought an unprecedented struggle for sustaining the delivery of quality patient care. In this process, nurses take an effective role within the team and patient care. This study aims to explain the moderator role of providing nursing care to the patient with COVID-19 in the effect of nurses' teamwork attitudes on their caregiving roles.

Material-Method: This descriptive, correlational and cross-sectional study included 256 nurses working in private, state, and university hospitals between May and June, 2020 with a high rate of COVID-19 cases in Turkey. Data were collected by survey and analyzed using descriptive statistical analyses, Pearson's correlation analysis, linear regression analysis. The moderator effect was done using Model 1 of the PROCESS macro for SPSS.

Results: It was determined that nursing care to the patient with COVID-19 has a moderator role in the effect of nurses' teamwork attitudes on their caregiving roles ($\beta=0.23$, $p<0.05$).

Conclusion: Teamwork attitudes of nurses providing nursing care to the patient with COVID-19 are less effective in their caregiving roles. As a result, a supportive approach to nurses should be taken to ensure the sustainability of qualified nursing care in current or future pandemics and to better serve the nurse workforce.

Anahtar Kelimeler: caregiving role, COVID-19, nurses, teamwork attitudes

TÜRK HEMŞİRELERİN EKİP ÇALIŞMASI TUTUMLARI İLE BAKIM VERİCİ ROLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: COVID-19'LU HASTAYA HEMŞİRELİK BAKIMI SAĞLAMANIN MODERATOR ROLÜ

Emel Kaya[1], *Tuğba Öztürk Yıldırım*[2]

[1]*Çankırı Karatekin Üniversitesi*
[2]*İstanbul Doğuş Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Pandemide hemşireler ve diğer sağlık çalışanları, kaliteli hasta bakımının sürdürürebilirliği için benzeri görülmemiş bir mücadele verdi. Bu süreçte, hemşireler ekip ve hasta bakımı içinde etkin rol aldı. Bu çalışma, hemşirelerin ekip çalışması tutumlarının bakım verici rollerine etkisinde COVID-19'lu hastaya hemşirelik bakımı sağlamanın moderator rolünü açıklamayı amaçlamaktadır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı, korelasyonel ve kesitsel tipteki bu çalışmaya, Türkiye'de yüksek oranda COVID-19 vakasının görüldüğü Mayıs-Haziran 2020 tarihleri ??arasında özel, devlet ve üniversite hastanelerinde çalışan 256 hemşire dahil edildi. Veriler anket yoluyla toplandı ve tanımlayıcı istatistiksel analizler, Pearson korelasyon analizi, lineer regresyon analizi kullanılarak analiz edildi. Moderator etkisi, PROCESS SPSS makrosu Model 1 kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Hemşirelerin ekip çalışması tutumlarının bakım verici rollerine etkisinde COVID-19'lu hasta bakımının moderator rolü olduğu tespit edilmiştir ($\beta=0.23$, $p<0.05$).

Sonuç: COVID-19 tanılı hastaya hemşirelik bakımı veren hemşirelerin ekip çalışması tutumlarının bakım verici rolleri üzerindeki etkisi daha düşük düzeyde bulunmuştur. Sonuç olarak, mevcut veya gelecekteki pandemilerde nitelikli hemşirelik bakımının sürdürülebilirliğini sağlamak ve hemşire işgücüne daha iyi hizmet vermek için hemşireleri destekleyici bir yaklaşım sergilenmelidir.

Anahtar Kelimeler: bakım verici rol, COVID-19, ekip çalışması tutumları, hemşireler

S-082

EXPERIENCES OF NURSES AND PHYSCIANS WORKING FRONTLINE IN COVID-19: A PHENOMENOLOGICAL STUDY

Ayşe Yacan Kök[1], Emine Kol[1], Fatma Dursun Ergezen[1], Hilal Gamze Hakbilen[1]

[1]Akdeniz University, Faculty of Nursing, Fundamentals of Nursing Department

Aims and objectives: Nurses and physicians play vital roles in the management of the pandemic. Their experiences and expectations need to be carefully considered, in order to handle the pandemic in a healthier way. This study aims to determine the experiences of Turkish nurses and physicians working in pandemic wards.

Methods: In-depth interviews were conducted with 22 participants (11 nurses and 11 physicians). Colaizzi's phenomenological method was used to qualitatively analyze the data.

Results: Four main themes emerged: 1) "It was the first but not the last," 2) "the earthquake effect," 3) "call for help," and, 4) "like a phoenix." Participants reported having experienced intense anxiety, concern, stress, and fear at the onset of the pandemic, as their working conditions and daily lives had been adversely affected. They tried to heal their patients in humane and sensitive ways despite fears of losing their loved ones and being infected, as well as conflicts within their teams. They also reported that they found meaning in their experiences, that their professional image has increased, and that they have developed spiritually throughout the process.

Conclusions: This study concludes that the pandemic has negatively affected nurses and physicians emotionally, physically, and psychologically, and that plans should be made to improve their working conditions and psychological support.

Anahtar Kelimeler: "COVID-19", "pandemic", "experience", "phenomenological study", "nurse", "physician"

PANDEMİ KLİNİĞİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRE VE HEKİMLERİN DENEYİMLERİ: FENOMENOLOJİK BİR ÇALIŞMA

Ayşe Yacan Kök[1], Emine Kol[1], Fatma Dursun Ergezen[1], Hilal Gamze Hakbilen[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Hemşireler ve doktorlar COVID-19 pandemi sürecinin yönetiminde hayati rol oynamaktadır. Salgının etkin şekilde yönetiminin sağlanabilmesi için sağlık çalışanlarının deneyimleri ve beklentileri dikkatlice incelenmelidir. Bu çalışma, pandemi servislerinde çalışan Türk hemşire ve hekimlerin deneyimlerini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Nitel araştırma yöntemlerinden yarı yapılandırılmış görüşme formu ile veriler toplanmıştır. 22 katılımcı (11 hemşire ve 11 doktor) ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Görüşmeler yüzyüze görüşme yöntemi ile toplanmış olup pandemi kliniklerinde çalışan sağlık çalışanları ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin nitel olarak analiz edilmesi için Colaizzi' nin fenomenolojik yöntemi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların deneyimleri sonucunda çalışmada 4 ana tema ortaya çıkmıştır: 1) "İlkti ama son değildi" 2) "deprem etkisi" 3) "yardım çağrısı" ve 4) "Anka kuşu gibi". Katılımcılar, pandeminin başlangıcında çalışma koşullarının ağırlığı ve günlük yaşamlarının olumsuz etkilenmesi sonucunda yoğun bir endişe, stres ve korku yaşadıklarını bildirmiştir. Sevdiklerini kaybetme endişeleri, enfeksiyon alma korkuları ve ekip içi çatışmalar gibi olumsuzluklara rağmen hastalarını insani ve duyarlı bakım ve tedavi sunmaya çalıştıkları belirlenmiştir. Ayrıca anlam bulma, mesleki imajlarının artmasından duyulan memnuniyet ve süreç boyunca ruhsal olarak gelişim gösterme deneyimler arasında ifade edilmiştir.

Sonuç: COVID-19 pandemisinin hemşire ve hekimleri duygusal, fiziksel ve psikolojik olarak olumsuz etkilediği, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve psikolojik destek için planların yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: "COVID-19", "pandemi", "deneyim", "sağlık çalışanları", "fenomenolojik çalışma"

S-083

EVALUATION OF THE USE OF FOOD SUPPLEMENTS REGARDING MINDFULNESS LEVELS OF HEALTH FACULTY STUDENTS DURING THE PANDEMIC

Dilek Öztürk[1], *İrem Kaya Cebioğlu*[1]

[1]*Yeditepe University Faculty of Health Science Department of Nutrition and Dietetics*

Aim: The research was conducted to evaluate the food supplement use of health faculty students regarding their awareness levels during Covid-19.

Method: 241 students who were ≥18 years old, actively studying at Yeditepe University Faculty of Health Sciences were enrolled to the study, and data were collected via an online questionnaire. With the data collection tool, the nutritional habits, the use of nutritional supplementation, and also the mindful eating status of the students were examined by using the Mindful Eating Questionnaire (MEQ-30).

Results: 62.6% were consisted of nutrition and dietetics, 19.1% nursing, 18.3% physiotherapy and rehabilitation departments. According to the mean score of MEQ-30, all of the students were at a high level of awareness as it was expected, and students from Nutrition and Dietetics department had significantly the highest mean scores (102.71±13.06) compared to others ($p<0.05$). It was determined that 120 students with higher mindful eating status ate healthier during the pandemic. 66.4% of the participants think that some nutritional supplements are beneficial, and 23.7% of them were found to use nutritional supplements. The majority of participants using nutritional supplements were Nutrition and Dietetics students, and no significant difference were observed between those used and did not use the nutritional supplements regarding their MEQ scores ($p>0.05$). 38.6% of those using nutritional supplements stated that they have started to use supplements with the pandemic. Vitamin D and C were the most commonly used nutritional supplements followed by omega-3, probiotics/prebiotics, vitamin B12, and iron. The majority of the students use nutritional supplements to protect and maintain their current health. Participants using nutritional supplements stated that, mostly they used supplements with advice of a doctor.

Conclusion: It was observed that the pandemic process caused changes in the nutritional habits and nutritional supplements use of the students, regardless of their mindful eating status.

Anahtar Kelimeler: food supplements, mindfulness, mindful eating

PANDEMİ DÖNEMİNDE SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN FARKINDALIK DÜZEYLERİNE GÖRE BESİN DESTEĞİ KULLANIMININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Dilek Öztürk[1], *İrem Kaya Cebioğlu*[1]

[1]*Yeditepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Amaç: Çalışma, Covid-19 pandemi sürecinde sağlık fakültesi öğrencilerinin besin desteği kullanımlarının farkındalık düzeyleri ile ilişkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya Yeditepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenciliği aktif olarak devam eden ≥18 yaş olan 241 öğrenci dahil edilmiş ve veriler çevrimiçi anket aracılığıyla toplanmıştır. Çalışmada kullanılan veri toplama aracı ile öğrencilerin beslenme alışkanlıkları, besin desteği kullanım durumları ve ayrıca Yeme Farkındalığı Ölçeği-30 kullanılarak yeme farkındalığı düzeyleri incelenmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %62,6 'sı beslenme ve diyetetik, %19,1'i hemşirelik, %18,3'ü fizyoterapi ve rehabilitasyon bölümü öğrencilerinden oluşmaktadır. Yeme Farkındalığı Ölçeği'nin (YFÖ-30) puan ortalamalarına göre, öğrencilerin tamamı beklenildiği gibi yüksek farkındalık düzeyinde olup, Beslenme ve Diyetetik öğrencilerinin farkındalık skorunun (102,71 ± 13,06) diğer bölümlere kıyasla anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Katılımcılar arasında daha yüksek farkındalık düzeyine sahip 120 öğrencinin, pandemi sürecinde daha sağlıklı beslendiği saptanmıştır. Katılımcıların %66,4'ü bazı besin desteklerinin faydalı olduğunu düşünmektedir ve çalışmaya katılan öğrencilerin %23,7 'si besin desteği kullanmaktadır. Besin desteği kullanan öğrencilerin çoğunluğunu beslenme ve diyetetik öğrencileri oluşturmakta olup, besin desteği kullanan ve kullanmayanların farkındalık düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Besin desteği kullanan öğrencilerin %38,6'sı pandemi ile birlikte besin desteği kullanmaya başladığını bildirmiştir. . En çok kullanılan besin desteklerinin başında D ve C vitamini gelmektedir, ardından sırasıyla omega-3, probiyotik/prebiyotikler, çinko, propolis, B12 vitamini ve demir tercih edilmekteydi. Öğrencilerin çoğunluğu mevcut sağlığını korumak ve devam ettirmek amacıyla besin desteği kullanmaktadır. Besin desteği kullanan katılımcılar en çok doktor tavsiyesi ile takviye kullandıklarını belirtmiştir.

Sonuç: Pandemi sürecinin öğrencilerin farkındalık düzeyinden bağımsız olarak beslenme alışkanlıklarında ve besin desteği kullanımlarında değişikliklere neden olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: besin desteği, farkındalık, yeme farkındalığı

S-084

PARTNER VIOLENCE IN LGBTIQ+

Emel Öztürk Turgut[1], *Gizem Beycan Ekitli*[1]

[1]*Ege University Faculty of Nursing*

Introduction-Objectives: Partner violence is considered by the World Health Organization as a multidimensional phenomenon that includes physical,psychological,sexual harm,aggression,and control behaviors to the partner of the person in a close relationship.Although there is no distinction regarding gender,sexual identity,and orientation in its definition,it is seen that partner violence is generally considered as violence by men against women.However, studies conducted by non-governmental organizations and scientists strikingly reveal that partner violence in LGBTI+s is not less than in heterosexual groups.This review aimed to draw attention to partner violence in LGBTİO+s and suggestions are made for services within the scope of combating violence.

Results: Belonging,being accepted,being loved,feeling safe are among the basic human needs,regardless of gender and sexuality.These needs are also an important area of ??threat for LGBTIQ+s, who differ from the sexual identity patterns commonly encountered by society.In this group, which is often socially stigmatized and victims of hate crimes,it is much more difficult to trust a partner and open up sincerely romantically.Moreover,loneliness;is a significant existential frustration for this group,and anxiety about being alone is common.All these factors fundamentally affect the romantic relationship dynamics in LGTBIQ+s.Individuals have a high tendency to maintain relationships even if they are harmed.This violence negatively affects people's quality of life,mental health perception,and job performance;risky sexual behavior increases the risk of substance use and depression.

Conclusion-Suggestions: Violence in LGBTIQ+ is generally handled based on hate crimes.Partner violence is also common among LGBTQ+s,who is already among the vulnerable group.It's not possible for these people,who have difficulty in expressing themselves yet,to easily express their relationship problems with their partners.With an approach that is free from judgments and stereotypes,the difficulties of being a minority and social stigma should also be taken into account.In addition to psychosocial support programs,it's very important to make institutional services such as counseling centers and shelters suitable for different sexual orientations.

Anahtar Kelimeler: LGBTIQ+, partner violence, violence

LGBTIQ+'DA PARTNER ŞİDDETİ

Emel Öztürk Turgut[1], *Gizem Beycan Ekitli*[1]

[1]*Ege Universitesi Hemşirelik Fakültesi*

Giriş- Amaç: Partner şiddeti Dünya Sağlık Örgütü tarafından, yakın ilişkideki kişinin partnerine fiziksel, psikolojik, cinsel zarar, saldırı ve kontrol davranışlarını içeren çok boyutlu bir olgu olarak ele alınmaktadır. Tanımında cinsiyete, cinsel kimliğe ve yönelime ilişkin bir ayrım bulunmamakla birlikte, partner şiddetinin genellikle erkeğin kadına uyguladığı şiddet olarak ele alındığı görülmektedir. Oysa sivil toplum kuruluşları ve bilim insanları tarafından yapılan araştırmalar LGBTİO+'larda partner şiddetinin heteroseksüel gruplara göre daha az olmadığını çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu derlemede LGBTİO+'larda partner şiddetine dikkat çekmek amaçlanmış ve şiddetle mücadele kapsamında önemli bir risk grubu olarak LGBTİO+'lara yönelik hizmetler için önerilerde bulunulmuştur.

Bulgular: Aidiyet, kabul görmek, sevilmek, güvende hissetmek cinsiyet ve cinsellikle ilgili her türlü durumdan bağımsız bir şekilde temel insan gereksinimleri arasında yer almaktadır. Toplumun yaygın karşılaştığı cinsel kimlik örüntülerinden farklılaşan LGBTİQ+'larda bu gereksinimler aynı zamanda önemli bir tehdit alanıdır. Sıklıkla toplumsal açıdan damgalanan ve nefret suçlarının mağduru olan bu grupta, bir partnere güvenebilmek ve romantik olarak içtenlikle kendini açabilmek çok daha zordur. Üstelik yalnızlık; bu grup için önemli bir varoluşsal engellenmedir ve yalnız kalma kaygısı yaygındır. Tüm bu unsurlar LGTBİQ+'larda romantik ilişki dinamiğini temelden etkilemektedir. Bireylerin zarar görseler de ilişkileri sürdürme eğilimleri yüksektir. Yaşanan bu şiddet, kişilerin yaşam kalitesini, ruh sağlığı algısını, iş performansını olumsuz olarak etkilemekte; riskli cinsel davranış, madde kullanımı ve depresyon riskini artırmaktadır.

Sonuç ve Öneriler: LGBTİQ+'da şiddet genellikle toplumsal şiddet ağırlıklı olarak nefret suçları bazında ele alınmaktadır. Zaten incinebilir gruplar arasında yer alan LGBTQ+'larda partner şiddeti de yaygındır. Henüz kendini beyan etmekte zorlanan bu kişilerin, partnerleriyle ilişki sorunlarını da kolayca ifade etmesi mümkün değildir. Yargılamalar ve stereotipilerden uzak bir yaklaşımla, azınlık olmanın ve toplumsal damgalanmanın getirdiği zorlukların da dikkate alınması gereklidir. Psikososyal destek programlarının yanında danışma merkezi, sığınma evi gibi kurum hizmetlerinin farklı cinsel yönelimlere uygun hale getirilmesi oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: LGBTİQ+, partner şiddeti, şiddet

Kaynakça:

1. Rollé L, Giardina G, Caldarera AM vd. When intimate partner violence meets same sex couples: A review of same sex intimate partner violence. Forentiers in Psychology 2018; 9: 1-13.

2. Stephenson R, Khosropour C, Sullivan P. Reporting of Intimate Partner Violence among Men Who Have Sex with Men in an Online Survey. Western Journal of Emergency Medicine 2010; IX (3): 242- 246.

3. Wathen CN, MacGregor JCD, Tanaka M vd. The impact of intimate partner violence on the health and work of gender and sexual minorities in Canada. International Journal of Public Health 2018; 63:945–955.

4. Miltz AR, Lampe FC, Bacchus LJ vd. Intimate partner violence, depression, and sexual behaviour among

gay, bisexual and other men who have sex with men in the PROUD trial. BMC Public Health 2019; 19:431-447.

5. Buller AM, Devries KM, Howard LM vd. Associations between Intimate Partner Violence and Health among Men Who Have Sex with Men: A Systematic Review and Meta-Analysis. Plos Medicine 2014; 11(3):1-12.

6. Lambdaistanbul Eşcinsel Sivil Toplum Girişimi. NE YANLIŞ, NE DE YALNIZIZ ! Bir Alan Araştırması: Eşcinsel ve Biseksüellerin Sorunları, 2006. http://www.lambdaistanbul.org/s/wp-content/uploads/2013/02/ne-yanlis-ne-de-yalniziz.pdf, erişim: 19.01.2020.

7. Buz S. Lezbiyen Gey Biseksüel Transseksüel Travesti Bireylerle Sosyal Hizmet. Toplum ve Sosyal Hizmet 2011; 22(2): 137-148.

8. DSÖ. Intimate Partner Violence. http://apps.who.int/violence-info/intimate-partner-violence/ erişim: 19.01.2020.

9. Valentine SE, Peitzmeier SM, King DS, O'Cleirigh C, Marquez SM, Presley C, Potter J. Disparities in Exposure to Intimate Partner Violence Among Transgender/Gender Nonconforming and Sexual Minority Primary Care Patients. LGBT Health. 2017 Aug;4(4):260-267.

S-085

EVALUATION OF SUBJECTIVE VISUAL VERTICAL AND HORIZONTAL TEST RESULTS WITH VIRTUALIS VIRTUAL REALITY SYSTEM

Hilal Köse[1], *Bilgehan Tekin Dal*[1], *İsmet Bayramoğlu*[1]

[1]*Gazi University Department of ENT*

Introduction: Subjective Visual Vertical (SVV) and Subjective Visual Horizontal (SVH) are subtest methods that are widely used to detect utricle dysfunction, basically evaluating subjectively visual vertical perception. Virtual reality technologies, which are frequently used in the medical field with the developing technology, have also enabled the SVV test to be performed through these systems, and brought some advantages compared to the methods used in the past. According to the results obtained from the Virtual reality SVV test, which is used to evaluate the utricle function, it is important to determine the normative data of the device in order to distinguish between normal and pathological conditions correctly. This research was carried out to examine the SVV and SVH evaluation results of healthy adults with the Virtualis virtual reality system.

Method: In our study, the test results of 20 healthy young adult (11 male, 9 female) participants aged 18-40 years (29 ± 7.7), who had not undergone autoneurological surgery, who had no history of head trauma or ototoxic drug use, and who did not have any complaints of dizziness or imbalance were analyzed. The test was carried out using the Virtualis brand virtual reality system.

Results: In our study, mean values ??obtained with the Virtual Reality system of healthy adults were 1.17° ± 0.04 (min:0°, max: 2.9°) for SVV and 1.10° ± 0.66 (min: 0°, max: 3.2°) for LVH. There was no significant difference between the SVV and SVH test results of the participants applied under the same conditions. (p=0.61)

DISCUSSION: Reference values ??were determined to be used in the interpretation of SVV and SVH test results with the Virtualis virtual reality system in the clinic. It is thought that these determined values ??will be a guide for future studies.

Anahtar Kelimeler: Subjective Visual Vertical " Subjective Visual Horizontal " Utriculus " Virtual Reality

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

VİRTUALİS SANAL GERÇEKLİK SİSTEMİ İLE SUBJEKTİF VİZÜEL VERTİKAL VE HORİZONTAL TEST SONUÇLARININ İNCELENMESİ

Hilal Köse[1], *Bilgehan Tekin Dal*[1], *İsmet Bayramoğlu*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı*

Giriş: Subjektif Vizüel Vertikal (SVV) ve Subjektif Vizüel Horizontal (SVH) utrikul disfonksiyonunu tespit etmede yaygın olarak kullanılan, temel olarak görsel dikey algının subjektif olarak değerlendirildiği alt test yöntemleridir. Görsel dikey algının değerlendirilmesinde geçmişten günümüze birçok yöntem kullanılmıştır; kova testi olarak bilinen test en eski SVV ölçüm yöntemidir. Gelişen teknoloji ile medikal alanda da sıklıkla kullanılmaya başlanan sanal gerçeklik teknolojileri, SVV testinin de bu sistemler aracılığıyla yapılmasına olanak sağlamış, geçmişte kullanılan yöntemlere kıyasla bazı avantajları da beraberinde getirmiştir. Utrikul fonksiyonunu değerlendirmede kullanılan Sanal gerçeklik SVV testinden elde edilen sonuçlara göre normal ve patolojik durumların ayırımının doğru bir şekilde yapılabilmesi için cihaza ait ait normatif verilerin belirlenmesi önemlidir. Bu araştırma, Virtualis sanal gerçeklik sistemi ile sağlıklı erişkinlere ait SVV ve SVH değerlendirme sonuçlarını incelemek amacıyla yapılmıştır.

Metod: Çalışmamızda 18- 40 yaş arası (29 ± 7.7), otonörolojik cerrahi geçirmemiş, kafa travması ve ototoksik ilaç kullanımı hikayesi olmayan, baş dönmesi/dengesizlik şikayeti bulunmayan 20 sağlıklı genç yetişkin (11 erkek, 9 kadın) katılımcının test sonuçları analiz edildi. Test, Virtualis marka sanal gerçeklik sistemi kullanılarak gerçekleştirildi.

Sonuçlar: Çalışmamızda sağlıklı erişkinlere ait, Sanal Gerçeklik sistemi ile elde edilen ortalama değerler SVV için 1.17° ± 0.04 (min:0°, max: 2.9°), SVH için 1.10° ± 0.66 (min: 0°, max: 3.2°) idi. Katılımcıların aynı koşullarda uygulanan SVV ve SVH test sonuçları arasında anlamlı fark bulunmamıştır. (p=0,61)

Tartişma: Klinikte Virtualis sanal gerçeklik sistemi ile SVV ve SVH test sonuçlarını yorumlamada kullanılmak üzere referans değerleri belirlenmiştir. Belirlenen bu değerlerin ileride yapılacak çalışmalar için yol gösterici olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Subjektif Vizüel Vertikal " Subjektif Vizüel Horizontal " Utrikulus " Sanal Gerçeklik

S-086

AN ANALYSIS OF THE POTENTIAL RESPONSES OF NURSES IN PATIENT CARE: A SYSTEMATIC REVIEW

Necla KUNDAKCI[1], *Birgül ÖZKAN*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Health Sciences Institute, Department of Nursing*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Science, Department of Psychiatric Nursing*

Introduction-Objective: Nurses spend the most amount of time with patients at health institutions. In this study, it was aimed to systematically investigate the potential responses of nurses in patient care.

Material-Methods: To reveal the potential responses of nurses to patients, research articles in the field of nursing published between 2011 and 2021 were reviewed using the key phrases "nurses' responses", "nurses' feelings", "nurses' emotions", "patient care" and "psychosocial nursing" for searches in the Cochrane Library and PubMed databases. As a result of the search, 602 articles were reached. Fifteen articles that met the inclusion criteria were reviewed in this study.

Results: According to the results of the review, besides their acceptable positive feelings and behaviors while providing quality care for patients, nurses may feel discomfort related to the patient and hold some negative feelings against patients due to their nature as human beings. As a result of this, they may respond to patients with reactions that they aren't consciously aware of. These behaviors of nurses may differ based on their personality characteristics, their lack of time due to work overload, their expectations from life, coping skills, professional experience. It was determined that the responses displayed by nurses to patients the most frequently were inadequacy, anger, judgment, identifying with patients, disappointment, hopelessness, countertransference, emotions of saving and labeling behaviors.

Conclusion: It's important for nurses to be aware of their potential responses while providing patient care and in their interactions with patients. The quality of the care that is provided to the patient will increase. Studies evaluating the potential responses of nurses in patient care are very few, and there's a need for a better definition of the problem and the planning of interventions for preventing negative behaviors by conducting new studies.

Anahtar Kelimeler: Patient Care; Responses of Nurses; Feelings of Nurses; Psychosocial Care; Psychosocial Nursing

HASTA BAKIMINDA HEMŞİRELERİN OLASI TEPKİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: SİSTEMATİK DERLEME

Necla KUNDAKCI[1], *Birgül ÖZKAN*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı*

Giriş- Amaç: Sağlık kurumlarında hastalarla en çok zaman geçiren hemşirelerdir. Yüksek hizmet talebinin hemşireler üzerinde yarattığı baskı, hemşirelerin olumsuz duygular yüklenmesine yol açar. Bu çalışmada, hemşirelerin hasta bakımında olası tepkilerinin sistematik olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntemler: Hemşirelerin hastalara karşı olası tepkilerini ortaya koyabilmek için, Cochrane Library ve PubMed veri tabanları üzerinde 2011- 2021 yılları arasında yayınlanmış "nurses' responses", "nurses' feelings", "nurses' emotions", "patient care" ve psychosocial nursing" sözcük grupları girilerek hemşirelik araştırmaları incelenmiştir. Tarama sonucunda yayınlanmış 602 çalışmaya ulaşılmıştır. Araştırma kriterlerine uyan 15 çalışma bu araştırma için incelenmiştir.

Bulgular: Yapılan inceleme sonucunda hemşirelerin hasta bakımında nitelikli bakım sunarken kabul edilebilir olumlu duygu ve davranışlarının yanında bazen hastadan rahatsızlık duyabilirler ve hastalara karşı insan olmasının getirdiği bazı olumsuz duygular besleyebilirler. Bunun sonucunda hastalara karşı farkında olmadıkları tepkiler gösterebilirler. Hemşirelerin bu davranışları kişilik özelliklerine, iş yoğunluğu nedeniyle zaman bulamamalarına, hayattan beklentilerine, baş etme becerilerine ve mesleki deneyimlerine bağlı olarak farklılık gösterebilir. Hemşirelerin hastalara karşı en çok yetersizlik, öfke, yargılama, özdeşim kurma, hayal kırıklığı, umutsuzluk, karşı aktarım, kurtarma duyguları ve etiketleme davranışları sergilediği saptanmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak; hemşirelerin hasta bakımını sağlarken ve hasta ile etkileşiminde kendi olası tepkilerinin farkında olması önemlidir. Böylece hastaya verilen bakımın niteliği ve kalitesi artmış olacaktır. Hemşirelerin olası tepkilerini değerlendiren çalışmalar sınırlı kalmış olup yeni çalışmaların yapılarak sorunun daha iyi tanımlanmasına ve olumsuz davranışları önleyici uygulamaların planlanmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Hasta Bakımı; Hemşirelerin Tepkileri; Hemşirelerin Duyguları; Psikososyal Bakım; Psikososyal Hemşirelik

S-087

EVALUATION OF FACE-TO-FACE PARTICIPATION OF STUDENTS IN THE APPLIED COURSES DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

Arzu Razak Özdinçler[1], *Eylül Pınar Kısa*[1], *Begüm Kara Kaya*[1]

[1]*Biruni University*

Purpose: To examine students' requests to participate face-to-face in applied courses and participation level in the process during the Covid-19 period.

Materials-Methods: The requests of second and third-year students of Biruni University Division of Physiotherapy and Rehabilitation to participate in applied courses online and face-to-face were questioned with the "Education Preference Form" sent online to 159 students at the beginning of the 2020-2021 fall semester. 101 students returned. In this study, Neurophysiological Approaches (NA), Basic Exercise Practices in Physiotherapy (BEPP), Measurement and Evaluation in Physiotherapy (MEP), Manipulative Therapy (MT) courses were evaluated. The participation was determined with the "Course Attendance Chart" and the results were given by taking the average of the number of participating students.

Results: 49 second year students and 52 third year students participated in this study. For the NA, 35(67.3%) students stated that they wanted to participate in the course face-to-face, and 34(97.1%) students attended. All of the 22 (44.8%) students who stated that they wanted to participate in the BEPP course face-to-face participated. For the MEP, although 20 (47.6%) students wanted to participate face-to-face, only 16 (80%) students attended. For the MT, 26(65%) student preferred face-to-face; but 34 students attended. In total, 5 students who could not attend have reports about Kovid.

Discussion: More than half of the students stated that they wanted to attend the applied courses face-to-face and, participation was almost at the expected level in a period 2020-2021 when the effects of the pandemic increased. It's because courses continue face-to-face regular ,students think that they could learn better face -to-face and school hygiene conditions give confidence.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, face-to-face training, physiotherapy

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNDE ÖĞRENCİLERİN MESLEKİ BECERİ DERSLERİNE YÜZ YÜZE KATILIM DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Arzu Razak Özdinçler[1], *Eylül Pınar Kısa*[1], *Begüm Kara Kaya*[1]

[1]*Biruni Üniversitesi*

Amaç: Kovid-19 pandemi sürecinde öğrencilerin uygulamalı derslere yüz yüze olarak katılım isteklerinin ve süreçte gerçekleşen katılım düzeylerinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda, Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü ikinci ve üçüncü sınıf öğrencilerinin uygulamalı derslere çevrimiçi ve yüz yüze olarak katılma istekleri 2020-2021 güz dönemi başlangıcında 2. ve 3.sınıf 159 öğrenciye online olarak gönderilen ''Eğitim Tercih Formu'' ile sorgulandı. 101 öğrenciden geri dönüş sağlandı. Bu çalışmada, beceri kazanımı derslerinden Nörofizyolojik Yaklaşımlar (NFY), Fizyoterapide Temel Egzersiz Uygulamaları (FTE), Fizyoterapide Ölçme ve Değerlendirme (FÖD), Manipulatif Tedavi (MT) dersleri değerlendirildi. Uygulamalı derslere katılan öğrenci sayısı ise ''Derse Katılım Çizelgesi'' ile belirlendi ve katılan öğrenci sayılarının ortalaması alınarak sonuçlar verildi.

Sonuçlar: Çalışmaya ikinci sınıflardan 49 ve üçüncü sınıflardan 52 öğrenci katılmıştır. Eğitim Tercihleri Formuna, NFY dersi için 35 (%67,3) öğrenci dersin uygulamasına yüz yüze katılmak istediğini bildirirken derse katılım çizelgesi ortalamasına göre 34(%97,1) öğrencinin katıldığı belirlenmiştir. FTE dersi için yüz yüze katılmak istediğini bildiren 22 (%44,8) öğrencinin tamamı derse katılmıştır. FÖD dersi için 20 (%40.8) öğrenci yüz yüze katılmak istediğini bildirmiş ancak 16 (%80) öğrencinin katıldığı tespit edilmiştir. MT dersi için 26 (%65) öğrenci yüz yüze katılmak istediğini bildirmiş; 8 kişi fazla olarak 34 öğrencinin derse katıldığı belirlenmiştir.Toplamda katılamıyan 5 öğrencinin Kovid ile ilgili raporları vardır.

Tartışma: Öğrencilerin yarısından fazlası uygulamalı derslere yüz yüze olarak katılmak istediğini bildirmiştir ve pandeminin etkilerinin arttığı 2020-2021 eğitim yılında öğrenciler bildirdikleri düzeyde katılım gerçekleşmiştir. Bu durumun mesleki beceri kazanımı derslerinin okulda yüz yüze anlatılmaya devam etmesinden, öğrencilerin yüz yüze eğitimin daha yararlı olduğunu düşünmelerinden ve okul hijyen şartlarının güven vermesinden kaynaklandığını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, yüz yüze eğitim, fizyoterapi

S-088

EFFECTS OF ROSEMARY OIL ON CELL VIABILITY IN PANCREATIC CANCER CELLS

Mustafa Hoca[1,2], *Abdussalam Yakubu*[3], *Eda Becer*[3,4]

[1]*Near East University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Nicosia/Cyprus*
[2]*University of Kyrenia, Faculty of Health Sciences, Kyrenia/Cyprus*
[3]*Near East University, Faculty of Pharmacy, Department of Biochemistry, Nicosia/Cyprus*
[4]*Near East University, DESAM Institute, Nicosia/Cyprus*

Introduction-Objective: Pancreatic cancer is a type of cancer with an increasing incidence and high mortality. One of the essential oils, rosemary oil has potential antiproliferative or cytotoxic effects. The aim of this study is to evaluate the effects of rosemary oil on cell viability in pancreatic cancer cells.

Material-Method: The human pancreatic cancer cell line (PANC-1) was used in this study. Cell viability was assessed with the 3-(4,5-dimethylthiazol-2-yl)-2,5-diphenyl tetrazolium bromide (MTT) assay and cell morphology was evaluated with an inverted microscope. Rosemary oil was incubated in pancreatic cancer cells for 24 or 48 hours at six different concentrations (100, 200, 300, 400, 500, and 600 µg/ml).

Results: Different concentrations (100, 200, 300, 400, 500, and 600 µg/ml) and incubation times (24 and 48 hours) were compared. Cell viability was found to be significantly higher at concentrations of 100 and 200 µg/ml in the 24-hour incubation period than at the 600 µg/ml concentration in the 48-hour incubation period. In addition, the different concentrations in the 48-hour incubation period were evaluated. It was determined that there was a significant difference among the concentrations of 100 and 200 µg/ml with 600 µg/ml. Cell viability was observed to be significantly lower at 600 µg/ml concentration compared to 100 and 200 µg/ml concentrations. Furthermore, after rosemary oil treatment to PANC-1 cells with epithelial morphology; the shapes of the cells were still epithelioid, while the sizes of the PANC-1 cells were smaller.

Conclusion: It was concluded that rosemary oil at a concentration of 500 µg/ml in a 48-hour incubation period was more effective than other concentrations in reducing PANC-1 cell proliferation.

Anahtar Kelimeler: pancreatic cancer, rosemary oil, cell viability, proliferation, cytotoxic

PANKREAS KANSERİ HÜCRELERİNDE BİBERİYE YAĞININ HÜCRE CANLILIĞI ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ

Mustafa Hoca[1,2], *Abdussalam Yakubu*[3], *Eda Becer*[3,4]

[1]*Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Lefkoşa/Kıbrıs*
[2]*Girne Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Girne/Kıbrıs*
[3]*Yakın Doğu Üniversitesi, Eczacılık Fakültesi, Biyokimya Anabilim Dalı, Lefkoşa/Kıbrıs*
[4]*Yakın Doğu Üniversitesi, DESAM Enstitüsü, Lefkoşa/Kıbrıs*

Giriş-Amaç: Pankreas kanseri, insidansı artan ve mortalitesi yüksek bir kanser türüdür. Uçucu yağlardan olan biberiye yağının potansiyel olarak antiproliferatif veya sitotoksik etkileri bulunmaktadır. Bu araştırmanın amacı, pankreas kanseri hücrelerinde biberiye yağının hücre canlılığı üzerindeki etkilerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada insan pankreas kanseri hücre hattı (PANC-1) kullanılmıştır. Hücre canlılığı 3-(4,5-dimetiltiazol-2-il)-2,5-difenil tetrazolyum bromür (MTT) testi ile, hücre morfolojileri ise inverted mikroskop ile değerlendirilmiştir. Biberiye yağı, altı farklı konsantrasyonda (100, 200, 300, 400, 500 ve 600 µg/ml) 24 veya 48 saat boyunca pankreas kanseri hücrelerinde inkübe edilmiştir.

Bulgular: Farklı konsantrasyonlar (100, 200, 300, 400, 500 ve 600 µg/ml) ve inkübasyon süreleri (24 ve 48 saat) karşılaştırıldığında; 24 saatlik inkübasyon süresindeki 100 ve 200 µg/ml konsantrasyonlarındaki hücre canlılığının, 48 saatlik inkübasyon süresindeki 600 µg/ml konsantrasyonuna göre anlamlı derecede daha yüksek olduğu bulunmuştur. 48 saatlik inkübasyon süresindeki farklı konsantrasyonlar değerlendirildiğinde; 100 ve 200 µg/ml ile 600 µg/ml konsantrasyonları arasında anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. 600 µg/ml konsantrasyonundaki hücre canlılığının, 100 ve 200 µg/ml konsantrasyonlarına kıyasla önemli ölçüde daha düşük olduğu gözlenmiştir. Ayrıca epitel morfolojiye sahip olan PANC-1 hücrelerine biberiye yağı uygulandıktan sonra; hücrelerin şekilleri yine epiteloid iken, PANC-1 hücrelerinin boyutlarının daha küçük olduğu görülmüştür.

Sonuç: 48 saatlik inkübasyon süresindeki 500 µg/ml konsantrasyonundaki biberiye yağının PANC-1 hücre proliferasyonunu azaltmada diğer konsantrasyonlara göre daha etkili olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: pankreas kanseri, biberiye yağı, hücre canlılığı, proliferasyon, sitotoksik

S-089

EVALUATION OF SULCUS/CANALIS INFRAORBITALIS CONFIGURATION ON MAXILLARY SINUS ROOF

Nazli Gulriz CERI[1], Eda Duygu IPEK[1], Gizem SAKALLI[1], Bugra YIMSEK[1]

[1]Department of Anatomy, Faculty of Medicine, Aydın Adnan Menderes University, Aydın, Turkey

Objective: The infraorbital foramen which is the exit point of the arteria, vena, nervus infraorbitalis that are supply and innervation of midface region and located in the sulcus and canalis infraorbitalis running on the orbita floor, respectively, individualization and correlation with neighboring anatomical structures are highly variational. In this study, we aimed to investigate the course differences of the sulcus/canalis infraorbitalis and its relationship with the maxillary sinus to reduce the risk of injury in surgical approaches.

Methods: A total of 80 sulcus/canalis infraorbitalis configurations on the right and left sides were evaluated on sagittal paranasal sinus computed tomography (CT) images of a total of 40 subjects (20 males, 20 females) and the vertical diameter of the infraorbital foramen was measured in this retrospective study.

Results: In the CT images examined in our study, 56.25% of the sulcus/canalis infraorbitalis is within the bone roof of the maxillary sinus (Type 1), 5% is partially protruding into the maxillary sinus (Type 2), 36.25% is within the maxillary sinus (Type 3) and 2.5% were located at the outer border of the maxillary bone (Type 4). The presence of septum was detected in 29 (36.25%) of the maxillary sinuses. The vertical diameter measurement of the foramen infraorbital was 2.62±0.64 on the right side and 2.5±0.58 on the left side in men, 2.55±0.66 on the right side and 2.69±0.5 on the left side in women.

Conclusion: Understanding the configuration of the sulcus/canalis infraorbitalis makes possible the selection of the suitable surgical approach to prevent the injury of the infraorbital vessels and nerves. In addition, the variational localization of the infraorbital foramen may be due to the sulcus/canalis infraorbitalis configuration. Evaluation of the relationship of the infraorbital foramen with surrounding structures in accordance with different sulcus/canalis infraorbitalis types may be helpful in determining its exact location.

Anahtar Kelimeler: Canalis infraorbitalis, Infraorbital foramen, Morphometry, Infraorbital nerve

MAKSİLLER SİNÜS ÇATISINDA SULCUS/CANALIS INFRAORBITALIS KONFİGÜRASYONUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Nazli Gulriz CERI[1], Eda Duygu IPEK[1], Gizem SAKALLI[1], Bugra YIMSEK[1]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı, Aydın Türkiye

Amaç: Sırasıyla orbita tabanında seyreden sulcus ve canalis infraorbitalis içerisinde yer alan, orta yüz bölümünün drenajını ve innervasyonunu sağlayan arteria, vena, nervus infraorbitalis'in çıkış noktası olan foramen infraorbitale'nin individualizasyonu ve komşu anatomik yapılarla korelasyonu oldukça varyasyoneldir. Bu çalışmada sulcus/canalis infraorbitalis'in seyir farklılıklarını, cerrahi yaklaşımlarda yaralanma riskini azaltmak için maksillar sinüsle olan ilişkisini araştırmayı amaçladık.

Yöntem: Bu retrospektif çalışmada toplam 40 kişinin (20 erkek,20 kadın) sagittal yönlü paranazal sinüs bilgisayarlı tomografi (BT) görüntüleri üzerinde sağ ve sol tarafta toplam 80 sulcus/canalis infraorbitalis'in konfigürasyonu değerlendirildi ve foramen infraorbitale'nin vertikal çapı ölçüldü.

Bulgular: Çalışmamızda incelenen BT görüntülerinde sulcus/canalis infraorbitalis'in %56.25'i maksiller sinüs kemik çatısı içerisinde (Tip 1), %5'i maksiller sinüs içerisine kısmen çıkıntı yapmış durumda (Tip 2), %36.25'i maksiller sinüs içerisinde (Tip 3), %2.5'u ise maksiller kemiğin dış sınırında (Tip 4) yer almaktaydı. Maksiller sinüslerin 29'unda (%36.25) septum varlığı tespit edildi. Foramen infraorbitalenin vertikal çap ölçümü sağ ve sol tarafta sırasıyla erkeklerde 2.62±0.64 ve 2.5±0.58, kadınlarda 2.55±0.66 ve 2.69±0.5 olarak bulundu.

Sonuç: Sulcus/canalis infraorbitalis'in konfigürasyonunun bilinmesi infraorbital damar ve sinirlerin yaralanmasını önlemek için uygun cerrahi yöntemin seçimine olanak sağlamaktadır. Bunun yanında foramen infraorbitale'nin varyasyonel lokalizasyonu sulcus/canalis infraorbitalis konfigürasyonuna bağlı olabilir. Foramen infraorbitale'nin çevre yapılarla olan ilişkisinin sulcus/canalis infraorbitalis tiplerine göre değerlendirilmesi konumunun kesin olarak belirlenmesinde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Canalis infraorbitalis; İnfraorbital foramen; Morfometri; İnfraorbital sinir

S-090

NURSING CARE ACCORDING TO ROY'S ADAPTATION MODEL AFTER HAND REPLANTATION: A CASE REPORT

Kamile Akarsu[1]

[1]*Lokman Hekim University*

Background: Hand injuries are complex and worrisome because people attach importance to the hands' social and functional features and aesthetic appearance. Hand injuries are caused by traumatic events, resulting in a partial or complete loss. The focus of acute treatment is surgical reconstruction followed by physical rehabilitation. Patients experience difficulties (financial problems, loss of role, psychological traumas, etc.) due to disability after injury. Therefore, nurses should know the underlying physiological risks, complications, and interventions to recognize and respond to situations that cause the loss of the reattached limb. Nurses using nursing models can identify patients' needs and problems, prevent complications, provide quality care, and manage the process.

Objective: This study discussed the nursing care of a patient undergoing hand replantation based on Roy's Adaptation Model (ROM).

Case: A 49-year-old male patient underwent hand replantation due to traumatic amputation (at the level of the metacarpal shaft). His wife took care of him. However, he had difficulty adapting to treatment because he was upset and worried. Roy's Adaptation Model focuses on four adaptive modes to identify patients' and their family members' adaptation needs. The adaptive mode of physiologic needs (1) focus on pain, disrupted sleep patterns, difficulty performing activities of daily living, and lack of knowledge. The adaptive mode of self-concept (2) concentrates on distorted body image, hopelessness, inability to perform self-care, and inability to adapt. The adaptive mode of role function (3) involves ineffective role performance and discontinuity in family processes. The adaptive mode of interdependence (4) includes the risk of disrupted family relationships and ineffective coping.

Conclusion and recommendations: Patients undergoing replantation experience physiological, psychological, and adaptation problems. The results show that ROM can be used to identify and meet the postoperative care needs of patients with difficulty adapting to treatment.

Anahtar Kelimeler: amputation, replantation, trauma, Roy's adaptation model, nursing

EL REPLANTASYONU SONRASI ROY ADAPTASYON MODELİ'NE GÖRE HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

Kamile Akarsu[1]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi*

Giriş- Amaç: El yaralanmaları, ellerin sosyal, işlevsel ve estetik görünümüne verilen önem nedeniyle karmaşık ve yeterince endişe vericidir. Genellikle travmatik bir olay tarafından gerçekleşen el yaralanmaları sonrası kısmi ya da tam kopma olmakla birlikte, akut fazda tedavinin odak noktası cerrahi rekonstrüksiyon ve ardından da fiziksel rehabilitasyondur. Yaralanma sonrası dönemde üretkenlik ve sakatlık nedeniyle hastalar maddi zorluklar, rol kaybı, psikolojik travmalar vb. pek çok zorluk yaşayabilmektedir. Bu nedenle süreci yöneten hemşirelerin replantasyon sonrası yeniden takılan uzvun kaybolmasına neden olabilecek durumları tanıması ve bunlara hızlı tepki verebilmesi için altta yatan fizyoloji, riskler, komplikasyonlar, müdahaleler hakkında ayrıntılı bilgisinin ve gözlem yeteneğinin olması gerekmektedir. Hemşirelik modellerinin kullanımı, hastaların gereksinimleri ve sorunlarının daha hızlı ve kapsamlı saptanarak gelişebilecek komplikasyonların önlenmesi, bakım kalitesinin artırılması ayrıca sürecin iyi bir şekilde yönetilmesi açısından önem arz etmektedir. Bu çalışmada Roy Adaptasyon Modeli'ne (ROM) göre el replantasyonu gerçekleştirilen bir olgunun hemşirelik bakımının tartışılması amaçlanmıştır.

Olgu: Elin travmatik amputasyonu (metacarp şaftı seviyesinden) tanısı ile yatışı yapılan 49 yaşındaki erkek hastaya el replantasyonu yapılmıştır. Hastanın özbakımının eşi tarafından karşılandığı, psikolojik yönden üzgün ve kaygılı olduğu bu nedenle tedavi sürecine uyumda güçlük yaşadığı farkedilmiştir. ROM, birey ve ailelerin uyum gereksinimlerini, fizyolojik, benlik kavramı, rol fonksiyonu ve karşılıklı bağlılık alanları olmak üzere dört bölümde belirlemektedir. ROM kapsamında fizyolojik alanda: ağrı, uyku örüntüsünde bozulma, günlük yaşam aktivitelerini yerine getirmede güçlük, bilgi eksikliği; benlik kavram alanında: beden imajında bozulma, ümitsizlik, öz bakımını yerine getirememe, uyumda yetersizlik; rol fonksiyon alanında: etkisiz rol performansı, aile içi süreçlerin devamlılığında bozulma; karşılıklı bağlılık alanında ise aile içi ilişkilerde bozulma riski, etkisiz baş etme olarak hemşirelik tanıları belirlenmiştir.

Sonuç ve öneriler: Replantasyon uygulanan hastalar cerrahi sonrası fizyolojik, psikolojik ve uyum yönünden ciddi zorluklar yaşayabilmektedir. Olgudan elde edilen veriler doğrultusunda ROM'nin tedavi ve sürece uyumda zorluk yaşayan bireyin ameliyat sonrası bakım gereksinimlerinin belirlenmesi ve karşılanmasında yararlı bir model olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: amputasyon, replantasyon, travma, Roy adaptasyon modeli, hemşirelik

:

S-091

INVESTIGATION OF PRAGMATIC LANGUAGE SKILLS OF CHILDREN WITH HEARING IMPAIRMENT AND TYPICALLY DEVELOPMENT

Fatmanur Yılmaz[1], *Şaziye Seçkin Yılmaz*[1]

[1]*Tokat Empati Special Education and Rehabilitation Center, Tokat -Maltepe University Faculty of Medicine Sciences, İstanbul*

Introduction- Aim: Children with hearing impairment are at risk for pragmatic language skills. In this study, it is aimed to comparatively examine the pragmatic language skills of children with hearing impairment and children with typical development.

Material-Method: A total of 68 children, 34 with hearing impairment and 34 with typical development, aged 63-126 months participated in the study. The Turkish Version of the Pragmatic Language Skills Inventory (PDBE-TV) was used to collect the data. The participants were first evaluated according to the norm group of the scale used, and then the scores of the children with hearing impairment and typical development were compared using the Independent Sample T Test. Also, Pearson Correlation Analysis was employed to examine the relationship between age, PDBE-TV subscales and pragmatic language skills index scores of children with hearing impairment and typical development. Then pragmatic language skills of children using cochlear implants and children using the device were compared by using the Independent Sample T Test.

Results: When the findings were examined, both the PDBE-TV index scores and the PDBE-TV subscales of the children with hearing impairment were lower than the other group as a percentage compared to the mean norms. When we look at the comparison of children with hearing impairment with children with typical development in terms of pragmatic language skills, PDBE-TV index scores and PDBE-TV subcategories scores such as classroom interaction, social interaction and interpersonal interaction of children with hearing impairment are significantly lower than children with typical development. **Conclusions:** this study show that children with hearing impairment more have problems with pragmatic language skills compared to typically developing children.

Anahtar Kelimeler: Hearing Impairment, Pragmatic, Pragmatic Language Skills, Cochlear Implant, Hearing Aid

İŞİTME YETERSİZLİĞİ OLAN VE TİPİK GELİŞİM GÖSTEREN ÇOCUKLARIN PRAGMATİK DİL BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Fatmanur Yılmaz[1], *Şaziye Seçkin Yılmaz*[1]

[1]*Tokat Empati Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Tokat - Maltepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul*

Giriş- Amaç: İşitme yetersizliği olan çocuklar pragmatik dil becerileri açısından risk grubunda bulunmasına rağmen bu çocukların pragmatik dil becerilerine ilişkin yapılan araştırmalar sınırlı sayıdadır. Bu çalışmada işitme yetersizliği olan ve tipik gelişim gösteren çocukların pragmatik dil becerilerinin karşılaştırılmalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 63-126 aylık işitme yetersizliği tanısı olan 34 ve işitme yetersizliği olan çocuklarla aynı yaş, cinsiyet ve sınıf düzeyinde tipik gelişim gösteren 34 olmak üzere toplam 68 çocuk katılmıştır. Verilerin toplanmasında Pragmatik Dil Becerileri Envanteri' nin Türkçe Versiyonu (PDBE-TV) kullanılmıştır. Katılımcıların pragmatik dil becerileri öncelikle kullanılan ölçeğin norm grubuna göre incelenmiştir. Daha sonra işitme yetersizliği olan ve tipik gelişim gösteren çocukların puanları Bağımsız Örneklem T Testi kullanılarak karşılaştırılmıştır. Ayrıca işitme yetersizliği olan ve tipik gelişim gösteren çocukların yaşla birlikte PDBE-TV alt ölçeklerinin ve pragmatik dil becerileri indeks puanı arasındaki ilişkiyi incelemek için Pearson Korelasyon Analizi yapılmıştır. Ardından işitme yetersizliği olan çocukların kullandıkları cihaz türüne göre Bağımsız Örneklem T Testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Bulgular incelendiğinde, işitme yetersizliği olan çocukların hem PDBE-TV indeks puanları hem de PDBE-TV alt ölçekleri normlarına göre yüzdelik olarak tipik gelişim gösteren çocuklardan daha fazla çok zayıf, zayıf ve ortalama altı becerilere sahip olduğu görülmüştür. İşitme yetersizliği olan çocukların tipik gelişim gösteren çocuklarla pragmatik dil becerileri açısından kıyaslanmasına bakıldığında, işitme yetersizliği olan çocukların PDBE-TV indeks puanlarının ve PDBE-TV' nin alt ölçekleri olan sınıf içi etkileşim, sosyal etkileşim, kişiler arası etkileşim puanlarının tipik gelişim gösteren çocuklara göre anlamlı olarak daha düşük olduğu görülmüştür. Bir diğer bulguya bakıldığında çocukların yaşı ile Pragmatik Dil Becerileri (PDBE-TV) Alt Ölçekleri olan Sınıf İçi Etkileşim (SİE), Sosyal Etkileşim (SE), Kişisel Etkileşim (KE) ve PDBİ arasında anlamlı ilişki olmadığı bulunmuştur. Ayrıca cihaz kullanan çocuklar ile koklear implant kullanan çocuklar arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Sonuçlar: Bu çalışmanın sonuçları işitme yetersizliği olan çocukların tipik gelişim gösteren çocuklara kıyasla pragmatik dil becerilerinde sorunlar yaşadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: İşitme Yetersizliği, Pragmatik, Pragmatik Dil Becerileri, Koklear İmplant, İşitme Cihazı

S-092

TELEPRACTICE IN PRESCHOOL STUTTERING: A CASE REPORT

Mümüne Merve Parlak[1], *Buse Nur Karabulut*[1]

[1]*Hacettepe University, Department of Speech and Language Therapy*

Introduction-Purpose: The family of the case, 5 years and 6 months old, with a family history of stuttering (father and uncle), applied for stuttering evaluation and therapy via e-mail. In this study, it is aimed to examine the evaluation and therapy process of the case in terms of telepractice and stuttering.

Material-Method: Pediatric information and spontaneous speech recording of the case were obtained from the family via Whatsapp application. In addition, the family was asked to shoot a conversation recording of 300 words in the home environment and a family-child interaction video of at least 5 minutes. The percentage of stuttering of the case was calculated by watching all the videos (videos with the therapist and family). Stuttering therapy and family information were given for one and a half hours a week. The case received a total of 4 sessions of indirect therapy and 2 sessions of direct therapy. Evaluation was done in 2 sessions, before and after therapy. In addition, the family was asked to fill in the mistakes in their own behavior and the effect of these mistakes on the case in the form of a chart.

Results: It has been observed that stuttering, which has a fluctuating course, is especially in the form of lengthening and interjection. According to the results of the first evaluation, the stuttering percentage of the case was 11.66 out of 300 words, and the stuttering percentage decreased to 2.81 after the therapy. Errors in family-child interaction have disappeared.Stress towards interpersonal and communicative situations decreased in the child.

Conclusion: The case with a risk factor for stuttering was found to have stuttering, and the rate of speech fluency decreased with short-term teletherapy.In preschool children with stuttering, stuttering evaluation and therapy can be done with telepractice, and the percentage of stuttering can be reduced with teletherapy.

Anahtar Kelimeler: Stuttering, teletherapy, telepractice, preschool

OKUL ÖNCESİ KEKEMELİKTE TELEPRAKTİS: OLGU SUNUMU

Mümüne Merve Parlak[1], *Buse Nur Karabulut*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi, Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü*

Giriş-Amaç: Aile geçmişinde (baba ve amca) kekemelik öyküsü bulunan, 5 yaş 6 aylık olan vakanın ailesi kekemelik değerlendirmesi ve terapisi için mail üzerinden başvurmuştur. Bu çalışmada vakanın telepraktis ile kekemelik açısından değerlendirme ve terapi sürecini incelemek amaçlanmaktadır.

Gereç- Yöntem: Whatsapp uygulaması üzerinden aileden pediatrik bilgileri ve vakanın spontan konuşma kaydı alınmıştır. Ayrıca aileden ev ortamındaki 300 kelimeyi içeren konuşma kaydı ve en az 5 dakika olacak şekilde aile çocuk etkileşim videosu çekmeleri istenmiştir. Tüm videolar izlenerek (terapistle ve aile ile olan videolar) vakanın kekemelik yüzdesi hesaplanmıştır. Vakayı bütüncül olarak değerlendirmek için (olası dil ve konuşma sesi bozukluklarını incelemek); informal ve formal dil ve konuşma değerlendirmesi de yapılmıştır. ZOOM uygulaması ile de vakanın dil gelişimini değerlendirmek için Türkçe Erken Dil Gelişim Testi(TEDİL) ve formal konuşma değerlendirmesi için Ankara Artikülasyon Testi(AAT) yapılmıştır. Haftada bir buçuk saat kekemelik terapisi ve aile bilgilendirmesi yapılmıştır. Vaka ile toplam 4 seans indirekt terapi, 2 seans direkt terapi ve terapi öncesi-sonrası olmak üzere 2 seans da değerlendirme yapılmıştır. Ayrıca aileden kendi davranışlarındaki hataları ve vakaya bu hataların etkisini çizelge şeklinde doldurmaları da istenmiştir.

Bulgular: Vakanın, TEDİL sonucuna göre alıcı ve ifade edici dilinin; AAT sonuçlarına göre de konuşma gelişiminin yaşıtlarıyla uyumlu olduğu gözlenmiştir. Dalgalı seyri olan kekemeliğin, özellikle uzatma ve interjection şeklinde olduğu görülmüştür. İlk değerlendirme sonuçlarına göre 300 kelime üzerinden kekemelik yüzdesi 11.66 çıkan vakanın terapi sonrasında kekemelik yüzdesi 2.81 'e düşmüştür. Aile çocuk etkileşiminde hatalar ortadan kalkmıştır. Aile konuşma hızını düşürmüş, duraksama süresinin arttırmış ve konuşma sırasında uygun sırayla konuşma davranışı geliştirmiştir. Çocukta kişilerarası ve iletişime dayalı durumlara karşı stres azalmıştır.

Sonuç: Kekemelik risk faktörü olan vakanın, kekemeliğinin olduğu saptanmıştır ve kısa süreli teleterapi ile konuşmasındaki akıcısızlık oranı azalmıştır. Kekemeliği olan okul öncesi dönemdeki çocuklarda, telepraktis ile kekemelik değerlendirmesi ve terapisi yapılabilir; teleterapi ile kekemelik yüzdesi azaltılabilir.

Anahtar Kelimeler: Kekemelik, teleterapi, telepraktis, okul öncesi

S-093

EVALUATION OF THE EFFECT OF PHYSICAL ACTIVITY LEVEL ON BODY PERCEPTION IN UNIVERSITY STUDENTS

Feride Ayyıldız[1], *Merve Şeyda Karaçil Ermumcu*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Science, Department of Nutrition and Dietetics, Ankara, Turkey*
[2]*Akdeniz University, Faculty of Health Science, Department of Nutrition and Dietetics, Antalya, Turkey*

Aim: Body perception can be affected by many factors such as nutritional status,body weight.The distance education and social isolation may be effective in changing physical activity status, especially among university students.The present study aimed to evaluate the effect of physical activity level on body perception in university students.

Material-Method: Body weight, physical activity status and body perception of individuals were evaluated with an online questionnaire.The individuals' body mass index was calculated and evaluated according to the World Health Organization classification.The physical activity status of individuals was evaluated using the General Questionnaire.The body figure scale developed byStunkard was used to evaluate body perception. Ethics committee approval was obtained from the Akdeniz University Faculty of Medicine Clinical Research Ethics Committee.

Results:female students aged between18-24 years participated in the study.14.6% of the students were underweight,67.2% were normal,16.2% were overweight, and 2.0%were obese.While 57.5% of the participants were inactive,15.8% of them were less active,18.2% of them were are moderately active and 8.5% were active. In addition,27.9% of the participants perceived less than actual body weight;34.0% of them perceived as actual weight and 38.1% of them perceived it as more than actual body weight.The percentage of those who perceived their body weight as actual weight (42.9%)and the percentage of those who perceived less than actual body weight (38.1were highest in active class.The rate of those who define their body weight above actual weight was the highest in the moderately active class(44.4%).However, there was no statistically significant difference between the groups (p=0.642).

Conclusion: In conclusion,the physical activity level of the students in the study was low.This may be due to the pandemic period caused byCOVID-19which is still in effect.The high rate of individuals who describe their body weight as actual body weight in individuals with a high level of physical activity may be due to the positive effect of physical activity on body perception.

Anahtar Kelimeler: physical activity, perception, body mass index, pandemic

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİNİN BEDEN ALGISI ÜZERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Feride Ayyıldız[1], *Merve Şeyda Karaçil Ermumcu*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Ankara, Türkiye,*
[2]*Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Antalya, Türkiye*

Amaç: Beden algısı beslenme durumu, vücut ağırlığı gibi birçok faktörden etkilenebilmektedir. Özellikle üniversite öğrencilerinde uzaktan eğitim ve sosyal izolasyonun fiziksel aktivite durumunun değişmesinde etkili olduğu söylenebilir. Bu çalışmada üniversite öğrencilerinde fiziksel aktivite düzeyinin beden algısı üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bireylerin vücut ağırlıkları, fiziksel aktivite durumları ve beden algıları online anket formuyla değerlendirilmiştir. Bireylerin beden kütle indeksi hesaplanıp, Dünya Sağlık Örgütü sınıflamasına göre değerlendirilmiştir. Bireylerin fiziksel aktivite durumu Birinci Basamak İçin Fiziksel Aktivite Anketi kullanılarak değerlendirilmiştir. Beden algısının değerlendirilmesinde Stunkard tarafından geliştirilen vücut figürü skalası kullanılmıştır. Çalışma etik kurul izni Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya yaşları 18-24 arası 247 kız öğrenci katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 21.8±1.76 yıldır. Öğrencilerin %14.6'sı zayıf, %67.2'si normal, %16.2'si fazla kilolu, %2.0'si obez sınıflamasında yer almaktadır. Katılımcıların %57.5'i hareketsiz iken %15.8'i az hareketli, %18.2'si orta dereceli hareketli ve %8.5'i hareketli sınıflamasında yer almaktadır. Katılımcıların %27.9'u vücut ağırlığını olduğu ağırlığın altında; %34.0'ü olduğu ağırlıkta ve %38.1'i olduğundan fazla olarak algılamaktadır. Vücut ağırlığını olduğu gibi algılayanların yüzdesi(%42.9) ve olduğunun altında algılayanların yüzdesi (%38.1) hareketli olan sınıfta en fazladır. Vücut ağırlığını olduğu ağırlığın üzerinde tanımlayanların oranı ise orta dereceli hareketli sınıfta (%44.4) en yüksektir. Ancak gruplar arasında istatiksel açıdan anlamlı bir fark yoktur (p=0.642).

Sonuç: Sonuç olarak çalışmaya katılan öğrencilerin fiziksel aktivite düzeyi düşüktür. Bu durum hala etkisini sürdüren COVID-19 nedenli pandemi dönemi kaynaklı olabilir. Fiziksel aktivite düzeyi yüksek olan bireylerde vücut ağırlıklarını olduğu gibi tanımlayanların oranının yüksek olması fiziksel aktivitenin beden algısında olumlu etki göstermesinden kaynaklı olabilir.

Anahtar Kelimeler: fiziksel aktivite, beden algısı, beden kütle indeksi, pandemi

S-094

COMPARISON OF ASSOCIATE DEGREE AND UNDERGRADUATE EDUCATION IN TERMS OF QUALITY OF LIFE

Fatma GENÇ[1]

[1]*Giresun University Health Sciences Faculty*

Introduction and Purpose: The difference in the duration of education has an impact on many conditions, which can lead to changes in the quality of life of students. The purpose of this study is to determine the duration of the education and some sociodemographic characteristics in terms of which characteristics make a difference on the quality of life of the student.

Method: The research is in quantitative design. The data were collected by descriptive cross-sectional method by face-to-face interview method. The universe of the research consisted of students who received associate and undergraduate education at a public university in the Eastern Black Sea region. In the research, one-way power analysis was performed. It was calculated that the minimum sampling should be 102 people. Participants were reached according to the disproportionate stratified sampling method and through random sampling. Before the study, the participants were informed in writing with the form attached to the questionnaire within the scope of the Helsinki criteria. The questionnaire used included questions about sociodemographic characteristics and the Turkish Version of the World Health Organization Quality of Life Scale Short Form.

Results: The mean age of the participants was 22.51±0.60 (22-24), 11.7% were male, 81.4% were undergraduate students. It was determined that those who have a nuclear family (p=0.023), those who are in the fourth grade (p=0.048), those who report a high income (p=0.001) have a higher environmental score, and those who do not smoke have a higher social relations score (p=0.014). It was observed that having a chronic disease or being an associate or undergraduate student did not make a difference on all four dimensions.

Conclusion: Although there is no difference in terms of quality of life, being an associate degree or undergraduate education, some sociodemographic characteristics make a difference on some dimensions of quality of life.

Anahtar Kelimeler: Quality of life, associate degree, undergraduate, student

YAŞAM KALİTESİ AÇISINDAN ÖNLİSANS VE LİSANS EĞİTİMİ ALANLARIN KARŞILAŞTIRILMASI

Fatma GENÇ[1]

[1]*Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş-Amaç: Eğitim sürelerinin farklılığı birçok koşul üzerinde etki yaratmakta bu da öğrencilerin yaşam kalitelerinde değişikliklere yol açabilmektedir. Bu araştırmanın amacı alınan eğitimin süresi ve ayrıca bazı sosyodemografik özelliklerin öğrencinin yaşam kalitesi üzerinde hangi özellikler açısından fark oluşturduğunu belirlemektir.

Gereç -Yöntem: Araştırma nicel tasarımdadır. Veriler tanımlayıcı kesitsel yöntemle yüz yüze görüşmeyle toplanmıştır. Araştırmanın evrenini Doğu Karadeniz bölgesindeki bir kamu üniversitesindeki önlisans ve lisans eğitimi alan öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada G*Power ile tek yönlü güç analizi yapılmış, minimum örnekleme 102 kişi alınması gerektiği hesaplanmıştır. Katılımcılara orantısız tabakalı örnekleme yöntemine göre ve gelişigüzel örneklem aracılığıyla ulaşılmıştır. Araştırma öncesinde katılımcılara Helsinki kriterleri kapsamında ankete ekli form ile yazılı olarak bilgilendirme yapılmıştır. Kullanılan ankette sosyodemografik özelliklere yer veren soruların yanı sıra Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu Türkçe Versiyonu (WHOQOL BREF-TR) yer almıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 22.51± 0.60'tür (22-24), %11.7'si erkektir, %81.4'ünü lisans eğitimi alan öğrenciler oluşturmuştur. Çekirdek tipte aileye sahip olanların (p= 0.023), dördüncü sınıfta olanların (p= 0.048), gelirinin fazla olduğunu bildirenlerin (p= 0.001) çevresel alan puan sıralamasının, sigara kullanmayanların sosyal ilişkiler alan puan sıralamasının (p=0.014) yüksek olduğu belirlenmiştir. Kronik hastalığa sahip olup olmamanın, önlisans ya da lisans öğrencisi olmanın ise dört boyut üzerinde de fark oluşturmadığı (p>0.05) görülmüştür.

Sonuç: Yaşam kalitesi açısından önlisans ya da lisans düzeyinde eğitim alıyor olmak fark oluşturmamakla birlikte, bazı sosyodemografik özellikler yaşam kalitesinin bazı boyutları üzerinde fark oluşturmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşam kalitesi, önlisans, lisans, öğrenci

S-095

THE EFFECT OF AURAL-ORAL PERFORMANCE OF STUDENTS WITH HEARING LOSS ON DISTANCE EDUCATION REQUIREMENTS

Elif Büşra SAYDAM[1], Şenay ALTINYAY[2], Yusuf Kemal KEMALOĞLU[3]

[1]Gazi University Institute of Health Sciences, ENT Audiology, Speech and Voice Disorders, Ankara, Turkey
[2]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Audiology, Ankara, Turkey
[3]Gazi University Faculty of Medicine, Department of ENT, Ankara, Turkey

Introduction-Aim: Language skills, which have a wide range of effects from literacy skills to learning processes of students with hearing loss, consist of two basic components, aural and oral. Considering the difficulties that students with hearing loss may experience in maintaining their aural-oral skills, it is important to make arrangements in educational environments. In the study, it was aimed to examine the relationship between aural-oral performance and distance education requirements of primary school students with hearing loss who were introduced to distance education for the first time.

Materials-Methods: The data of the study were obtained from 50 students with hearing loss, 44% female (n=22) and 56% male (n=28) at primary school level in the 2020-2021 academic year in Ankara. The "The Parents' Evaluation of Distance Education Requirements of Hearing Loss Students" developed by the researcher and the "The Parents' Evaluation of Aural/Oral Performance of Children (PEACH) Rating Scale" adapted into Turkish by Eroğlu (2018) were used. The relationship between the total scores of the two scale forms and the sub-dimension scores was analyzed in the IBM SPSS Statistics 26.0 program.

Results: A statistically significant correlation was found between the total score of the developed scale and the PEACH scale total score, silent sub-dimension score and noise sub-dimension score ($p<0.05$). No significant correlation was found between the accessibility sub-dimension score of the developed scale and the PEACH total score and sub-dimension scores ($p>0.05$). A statistically significant correlation was found between the student-related and teacher-related sub-dimension scores of the developed scale and the PEACH total score, and the silent and the noise sub-dimension scores ($p<0.05$).

Conclusion: Taking precautions for distance education requirements by considering the aural-oral performance of students with hearing loss is important to support their academic success.

Anahtar Kelimeler: hearing loss, distance education, aural-oral performance

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

İŞİTME KAYIPLI ÖĞRENCİLERİN İŞİTSEL-SÖZEL PERFORMANSININ UZAKTAN EĞİTİM GEREKSİNİMLERİNE ETKİSİ

Elif Büşra SAYDAM[1], Şenay ALTINYAY[2], Yusuf Kemal KEMALOĞLU[3]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, KBB Odyoloji, Konuşma ve Ses Bozuklukları, Ankara, Türkiye
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü, Ankara, Türkiye
[3]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, KBB Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş-Amaç: İşitme kayıplı öğrencilerin okuryazarlık becerilerinden öğrenme süreçlerine kadar geniş bir etkiye sahip olan dil becerileri, işitsel ve sözel bileşenlerden oluşmaktadır. İşitme kayıplı öğrencilerin işitsel-sözel becerileri sürdürmede yaşayabileceği zorluklar düşünüldüğünde eğitim ortamlarında düzenleme yapılması önemlidir. Çalışmada uzaktan eğitim ile ilk kez tanışan işitme kayıplı ilkokul öğrencilerinin işitsel-sözel performansının uzaktan eğitim gereksinimleriyle ilişkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın verileri Ankara ilindeki 2020-2021 eğitim yılı ilkokul seviyesindeki %44'ü kız (n=22) ve %56'sı erkek (n=28) olmak üzere 50 işitme kayıplı öğrenciden elde edilmiştir. Araştırmacı tarafından geliştirilen "Ebeveynlerin İşitme Kayıplı Öğrencilerin Uzaktan Eğitim Gereksinimlerini Değerlendirme Ölçeği" ve Eroğlu (2018) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Ebeveynlerin Çocukların İşitsel/Sözel Performansını Değerlendirme (EÇİPED) Ölçeği" kullanılmıştır. İki ölçek formunun toplam puanları ve alt boyut puanları arasındaki ilişki IBM SPSS Statistics 26.0 programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Geliştirilen ölçeğin toplam puanı ile EÇİPED ölçeği toplam puanı ve sessiz ve gürültü alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Geliştirilen ölçeğin erişilebilirlik alt boyut puanı ile EÇİPED toplam puanı ve alt boyut puanları arasında anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p>0.05$). Geliştirilen ölçeğin öğrenciye ve öğretmene bağlı alt boyut puanları ile EÇİPED toplam puanı ve sessiz ve gürültülü alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: İşitme kayıplı öğrencilerin işitsel-sözel performansları dikkate alınarak, uzaktan eğitim gereksinimleri için önlemler alınması akademik başarılarını desteklemek açısından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: işitme kaybı, uzaktan eğitim, işitsel-sözel performans

S-096

EVALUATION OF EXERCISE HEALTH BELIEF MODEL IN INDIVIDUALS WITH NECK PAIN

Mahsum EREN[1], *Halil ALKAN*[2]

[1]*Beykent University, Vocational School, Physiotherapy Program*
[2]*Mus Alparslan University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: The importance given to health is influenced by beliefs about illness and its consequences. However, the exercise behavior of individuals can change as well as the perception of the disease that occurs if exercise is required to prevent diseases and if exercise is not done. The aim of this study is to examine the exercise health belief status of individuals with neck pain in terms of some sociodemographic factors during the pandemic process.

Materials-Methods: The study was conducted in patients with neck pain (20 men, 5 women) who applied to Istanbul Private Mevatherapy Physiotherapy and Rehabilitation Center. In addition to the sociodemographic characteristics of the individuals participating in the study, the exercise health belief model scale was applied.

Results: In the study conducted with individuals with neck pain, statistical differences were found in the exercise health belief model scale according to the variables of smoking and alcohol use ($p<0.05$). At the same time, statistically positive correlations were found between demographic data (height, weight and BMI) and exercise health belief model scale ($p<0.05$).

Conclusion: It was observed that the exercise health belief model scale scores of individuals with neck pain during the pandemic period were higher than those who did not use cigarettes or alcohol. Thus, individuals with neck pain who do not smoke and do not use alcohol during the pandemic adopt that the positive aspects of exercise-health behavior are more than the negative aspects. Individuals with neck pain who use cigarettes and alcohol should be made more aware of exercise under the name of preventive health measures.

Keywords: exercise-health-belief, neck pain, smoking, alcohol use

BOYUN AĞRISI OLAN BİREYLERDE EGZERSİZ SAĞLIK İNANÇ MODELİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Mahsum EREN[1], *Halil ALKAN*[2]

[1]*Beykent Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu, Fizyoterapi Programı*
[2]*Muş Alparslan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi Ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: Sağlığa verilen önem, hastalık ve hastalığın sonuçlarına ait inançlardan etkilenmektedir. Bununla birlikte hastalıklardan korunmak amacıyla egzersiz yapılması gerektiği ve egzersiz yapılmadığı takdirde meydana gelen hastalığın algılandığı kadar, bireylerin egzersiz davranışı değişebilmektedir. Bu çalışmanın amacı pandemi sürecinde boyun ağrılı bireylerin egzersiz sağlık inanç durumunu sosyodemografik bazı faktörler açısından incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, İstanbul Özel Mevaterapi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Merkezine başvuran boyun ağrılı (20 erkek, 5 kadın) hastalarda yapıldı. Araştırmaya katılan bireylerin sosyodemogrofik özelliklerinin yanı sıra egzersiz sağlık inanç modeli ölçeği uygulandı.

Bulgular: Boyun ağrılı bireylerde yapılan çalışmada sigara ve alkol kullanımı değişkenlerine göre egzersiz sağlık inanç modeli ölçeği ölçeğinde istatistiksel olarak farklar bulunmuştur ($p<0.05$). Aynı zamanda demografik verilerle (boy, kilo ve VKİ) ile egzersiz sağlık inanç modeli ölçeği arasında istatistiksel olarak pozitif yönde ilişkiler bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Pandemi döneminde boyun ağrılı bireylerde egzersiz sağlık inanç durumu sigara ve alkol kullanımı bulunmayanların egzersiz sağlık inanç modeli ölçeği skorlarının daha yüksek olduğu gözlendi. Böylece pandemi döneminde sigara ve alkol kullanmayan boyun ağrılı bireyler egzersiz-sağlık davranışının pozitif yönlerinin negatif yönlerinden daha fazla olduğunu benimsemektedirler. Sigara ve alkol kullanan boyun ağrılı bireylere ise koruyucu sağlık önlemleri adı altında egzersiz hakkında daha fazla bilinçlendirilmelidir.

Anaktar Kelimeler: egzersiz-sağlık-inanç, boyun ağrısı, sigara kullanımı, alkol kullanımı

S-097

ASSESSMENT OF FRAILTY LEVEL, QUALITY OF LIFE, FUNCTIONAL CAPACITY IN PATIENTS WITH CHRONIC KIDNEY DISEASE

Döndü İriş[1], Nihan Katayıfçı[2], İrem Hüzmeli[2], Faruk Hilmi Turgut[3]

[1]Hatay Mustafa Kemal University, Institute of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[3]Hatay Mustafa Kemal University Tayfur Ata Sökmen Faculty of Medicine, Department of Internal Medicine

Introduction-Aim: As kidney function decreases, exercise capacity, respiratory functions, physical activity level, quality of life might decrease in patients with Chronic Kidney Disease (CKD). However, data about effects of these parameters are not clear in the literature. Aim of this study was to compare respiratory function, respiratory and peripheral muscle strength, exercise capacity, physical activity level, quality of life, fatigue, dyspnea perception, frailty level in patients with CKD and healthy individuals.

Material-Method: 62 patients (29F, 33M, 52.17±13.53years), 25 healthy (9F, 16M, 49.56±3.91years) were included in study and compared. Exercise capacity [6-minute walk test (6-MWT)], respiratory functions (spirometer), respiratory muscle strength [maximal expiratory pressure (MEP), maximal inspiratory pressure (MIP)], peripheral muscle strength (dynamometer), quality of life (SF-36 Quality of Life Scale), frailty level (Fried Frailty Index), fatigue [Fatigue Severity Scale (FSS)], dyspnea perception [Modified Medical Research Council (MMRC)], physical activity level [International Physical Activity Questionnaire (UFAA)] were evaluated.

Results: In patients with CKD 6-MWT distance ($p<0.001$), quadriceps femoris muscle strength ($p=0.037$), MIP ($p=0.002$), MEP ($p<0.001$), $FEF_{25\%75\%}$% ($p=0.018$), PEF% ($p=0.009$), FEV1% ($p=0.038$), total UFAA ($p=0.009$), SF-36 physical functionality ($p<0.001$), SF-36 physical role limitations ($p<0.001$), emotional role limitations ($p=0.003$) scores ??were statistically significantly lower and MMRC ($p<0.001$) and FSS ($p=0.049$) scores were higher compared with healthy controls. FVC%, FEV1/FVC, SF-36 energy/fatigue, mental health, social functionality, pain sub-parameters were statistically similar in both groups ($p>0.05$). 24.2% of patients with CKD were frail, there were no frail individuals in healthy group ($p<0.001$).

Conclusion: Functional exercise capacity, respiratory and peripheral muscle strength, respiratory functions, quality of life, physical activity level are decreased, perception of dyspnea and fatigue are increased in patients with CKD and it has been observed that these patients begin to become frail. It is recommended that patients should be referred to cardiopulmonary rehabilitation.

This study was supported by Hatay Mustafa Kemal University BAP Coordinator.

Anahtar Kelimeler: Chronic kidney disease, exercise capacity, frailty, dyspnea, respiratory function

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

KRONİK BÖBREK HASTALIĞINDA KIRILGANLIK DÜZEYİ, YAŞAM KALİTESİ, FONKSİYONEL KAPASİTENİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Döndü İriş[1], Nihan Katayıfçı[2], İrem Hüzmeli[2], Faruk Hilmi Turgut[3]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı
[2]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Tayfur Ata Sökmen Tıp Fakültesi, İç Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Kronik Böbrek Hastalığı (KBH) olan hastalarda, böbrek fonksiyonu azaldıkça egzersiz kapasitesi, solunum fonksiyonları, fiziksel aktivite seviyesi, yaşam kalitesinde, azalma görülebilmektedir. Ancak literatürde bu parametrelerin etkilenimine ait veriler net değildir. Bu çalışmanın amacı KBH hastalarında solunum fonksiyonu, solunum ve periferik kas gücü, egzersiz kapasitesi, fiziksel aktivite düzeyi, yaşam kalitesi, yorgunluk, dispne ve kırılganlık düzeyinin sağlıklı bireylerle karşılaştırılmasıydı.

Gereç- Yöntem: Çalışmaya 62 hasta (29 K, 33 E, 52,17± 13,53 yıl), 25 sağlıklı (9 K, 16 E, 49,56± 3,91 yıl) dahil edildi ve karşılaştırıldı. Egzersiz kapasitesi [6 dakika yürüme testi (6-DYT)], solunum fonksiyonları (spirometre), solunum kas kuvveti [maksimal ekspiratuar basınç (MEP), maksimal inspiratuar basınç (MİP)], periferik kas kuvveti (dinamometre), yaşam kalitesi (SF-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği), kırılganlık düzeyi (Fried Kırılganlık İndeksi), yorgunluk [Yorgunluk Şiddeti Ölçeği(YŞÖ)], dispne algılaması [Modifiye Medical Research Council (MMRC)], fiziksel aktivite düzeyi [Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (UFAA)] ile değerlendirildi.

Bulgular: KBH hastalarının 6-DYT mesafesi (p<0,001), quadriceps femoris kas kuvveti (p=0,037), MİP (p=0,002), MEP (p<0,001), $\%FEF_{\%25\ 75}$ (p=0,018), %PEF(p=0,009) $\%FEV_1$ (p=0,038), toplam UFAA (p=0,009), SF-36 fiziksel fonksiyonellik (p<0,001), SF-36 fiziksel rol sınırlamaları (p <0,001), duygusal rol sınırlamaları (p=0,003) değerleri sağlıklılardan istatiksel anlamlı olarak daha az, MMRC (p<0,001), YŞÖ (p=0,049) puanları ise yüksekti. %FVC, FEV_1/FVC, SF-36 enerji/ yorgunluk, ruh sağlığı, sosyal fonksiyonellik, ağrı alt parametreleri her iki grupta istatiksel anlamlı olarak benzerdi (p>0,05). KBH hastalarının %24,2'si kırılgandı, sağlıklı grupta kırılgan birey bulunmamaktaydı (p <0,001).

Sonuç: KBH hastalarının fonksiyonel egzersiz kapasitesi, periferik ve solunum kas kuvveti, solunum fonksiyonları, yaşam kalitesi, fiziksel aktivite düzeyi azalmış; dispne, yorgunluk algısı artmış ve bu hastaların kırılgan olmaya başladıkları gözlenmiştir. Hastaların kardiyopulmoner rehabilitasyona yönlendirilmesi önerilir.

Bu çalışma Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi BAP Koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kronik böbrek hastalığı, egzersiz kapasitesi, kırılganlık, dispne, solunum fonksiyonu

S-098

INVESTIGATION OF THE SUPPORT NEEDS OF PRIMARY AND KINDERGARTEN TEACHERS WITH HEARING LOSS STUDENTS

Müberra DEMİR[1], *Ayşenur KÜÇÜK CEYHAN*[1]

[1]*Istanbul Aydın University*

Aim: Hearing aids and cochlear implants help children acquire verbal language.The prerequisite for children with hearing loss to gain maximum benefit from these devices is the early diagnosis of hearing impairment,the use of hearing aids in accordance with the diagnosis,and the making of educational arrangements in educational environments.Since students with hearing loss in pre-school and primary school are at a young age and learning is fast in this period,the competencies of teachers working with these age groups in this regard gain importance.

Purpose of the study;The aim of this study is to determine the support needs of kindergarten and primary school teachers who have students with hearing loss in their classrooms regarding hearing loss,hearing aids/implants and communication methods with students with hearing loss.

Material and method: The data of the study;collected through online questionnaires.There are 40 questions in the survey.It was analyzed with the SPSS package (22.0) program.

Results: According to the data obtained from the hearing loss section of the questionnaire,the teachers stated that they had more information about the degree of hearing loss(50.9%) than the type of hearing loss(23.3%). In questions about hearing aids/auditory implants,teachers feel the most inadequate about assistive hearing aids(24.1%),while assisting in the daily use of hearing aids is the subject they feel most competent(56%).At the same time,38.1%said that the student with hearing loss could not communicate adequately with his family.On the other hand,it was found that the teachers' feeling comfortable and sufficient in communicating with the hearing loss student was not related to the teaching time,but a highly significant relationship was found between the hearing loss students and the working time($p<0.001$).

Conclusion: It has been seen that studies aiming to increase the knowledge level of pre-school and primary school teachers about hearing loss and hearing aids/hearing implants,the effects of hearing loss on students,communication and education methods should gain importance.

Anahtar Kelimeler: hearing loss, child, teacher, education

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

İŞİTME KAYIPLI ÖĞRENCİSİ BULUNAN İLKOKUL VE ANAOKULU ÖĞRETMENLERİNİN DESTEK İHTİYAÇLARININ BELİRLENMESİ

Müberra DEMİR[1], *Ayşenur KÜÇÜK CEYHAN*[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Giriş-Amaç: İşitme cihazları ve koklear implantlar çocukların sözel dili edinmesine yardımcı olmaktadır. İşitme kayıplı çocukların bu cihazlardan maksimum fayda sağlamasının ön koşulu işitme engelinin erken dönemde tanılanması ve tanıya uygun bir şekilde erken dönemde işitme cihazı kullanımına başlanması,eğitim ortamlarında eğitsel düzenlemelerin yapılmasıdır. Bu nedenle işitme kayıplı çocuklara sunulan eğitim hizmetlerinin niteliği ve eğitim ortamlarındaki uygulamalar oldukça önemlidir. Okul öncesi dönem ve ilkokul dönemindeki işitme kayıplı öğrencilerin küçük yaşta olmaları ve bu dönemde öğrenmenin hızlı olması sebebiyle bu yaş gruplarıyla çalışan öğretmenlerin bu konudaki yeterlilikleri ayrıca önem kazanmaktadır.

Çalışmanın amacı; sınıfında işitme kayıplı öğrenci bulunan anaokulu ve ilkokul öğretmenlerinin, işitme kaybı, işitme cihazları / implantları ve işitme kayıplı öğrenci ile iletişim yöntemleri konusundaki destek ihtiyaçlarını belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın verileri; çevrimiçi anket formlarıyla toplanmıştır. Ankette 40 soru bulunmaktadır.SPSS paket (22.0 V.) programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Anketin işitme kaybı ile ilgili bölümünden elde edilen verilere göre öğretmenler işitme kaybının derecesi hakkında (%50,9),işitme kaybının tipine göre (%23,3) daha fazla bilgi sahibi olduğunu belirtmişlerdir. İşitme cihazları / işitsel implantlarla ilgili sorularda öğretmenlerin kendilerini en yetersiz hissettiği konu yardımcı işitme cihazlarıyken (%24,1), işitme cihazlarının günlük kullanımında yardımcı olma kendilerini en yeterli hissettiği konudur (%56). Araştırmaya katılan öğretmenlerin %68,2'si işitme kayıplı öğrenciler için uygun eğitim ve iletişim yöntem ve stratejileri hakkında bilgi sahibi olmadığını,%22,6'sı işitme kaybının öğrencinin gelişimi ve akademik becerileri üzerindeki olası olumsuz etkilerini bilmediğini belirtmiştir. Aynı zamanda %38,1'i işitme kayıplı öğrencinin ailesi ile yeterli iletişim sağlayamadığını söylemiştir. Bununla birlikte öğretmenlerin işitme kayıplı öğrenciyle iletişim kurmada rahat ve yeterli hissetmesinin öğretmenlik süresi ile ilişkisi olmadığı fakat işitme kayıplı öğrencilerle çalışma süresi arasında yüksek düzeyde anlamlı ilişki bulunmuştur($p<0,001$).

Sonuç: Okulöncesi ve ilkokulda görev alan öğretmenlerin işitme kaybı ve işitme cihazları / işitme implantları, işitme kaybının öğrenci üzerindeki etkileri, iletişim ve eğitim yöntemleri hakkındaki bilgi düzeylerinin arttırılmasına yönelik çalışmaların önem kazanması gerektiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: işitme kaybı, çocuk, öğretmen, eğitim

S-099

EVALUATION OF PERSPECTIVES ON BARIATRIC SURGERY ACCORDING TO PERCEIVED BODY IMAGE OF OVERWEIGHT AND OBESE INDIVIDUALS

Merve Esra Çıtar Dazıroğlu[1], *Esra Köseler Beyaz*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*
[2]*Başkent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

Introduction-Aim: Bariatric surgery is an accepted method for morbid obesity, and those with a negative body image are more prone to bariatric surgery. This study was conducted to evaluate the perspectives of overweight and obese individuals on bariatric surgery according to their perceived body image.

Materials-Methods: This study included 90 overweight and obese adults aged 18-65. A questionnaire form was applied to the participants by the researcher in which the demographic characteristics of the individuals and their views on bariatric surgery were questioned. Height and body weight of participants were taken based on the statement. For the evaluation of body perceptions, Stunkard scale was used, according to this, 1.figure was evaluated as underweight, 2-4 figures as normal, 5.figure as overweight and ≥6 figures as obese body image.

Results: Forty-three of the participants are male and 47 are female, with a mean age of 41.2±12.15 years. According to BMI values, 56.7% of the participants are overweight, 43.3% are obese. When body perceptions are evaluated according to the Stunkard Scale, 21.1% are normal, 24.4% are overweight, 54.4% are obese. Considering how the participants' body perceptions are affected by BMI, 89.5% of the participants with normal body image are overweight according to BMI, and 59.2% of the participants whose body image is obese are in the obese according to BMI ($p<0.05$). Considering their some opinions about bariatric surgery, 87.8% of the participants would not prefer bariatric surgery to lose weight, 83.3% said that bariatric surgery should be tried after diet and drug treatment, and 83.3% stated that bariatric surgery cannot be performed at any age.

Conclusion: Bariatric surgery is a treatment method that should be applied considering its indications due to complications. In this study, it was observed that although the majority of participants were obese, their awareness of bariatric surgery was high.

Anahtar Kelimeler: overweight, obese, bariatric surgery, body image

FAZLA KİLOLU VE OBEZ BİREYLERİN BEDEN ALGILARINA GÖRE BARİATRİK CERRAHİYE BAKIŞ AÇILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Merve Esra Çıtar Dazıroğlu[1], *Esra Köseler Beyaz*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[2]*Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Bariatrik cerrahi, morbid obezitesi olan hastalar için uygulanan müdahalelerden biri olarak kabul edilmiş bir yöntem olup, olumsuz beden algısı olanların bariatrik cerrahiye yatkınlıklarının arttığı düşünülmektedir. Bu çalışma fazla kilolu ve obez bireylerin beden algılarına göre bariatrik cerrahiye bakış açılarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın örneklemini, yaşları 18-65 yıl aralığındaki fazla kilolu ve obez olan 90 yetişkin birey oluşturmuştur. Araştırmacı tarafından katılımcılara bireylerin demografik özellikleri ve bariatrik cerrahi ile ilişkili görüşlerinin sorgulandığı bir anket formu uygulanmıştır. Katılımcıların boy uzunluğu ve vücut ağırlıkları beyana dayalı olarak alınmıştır. Beden algılarının değerlendirilmesi için ise Stunkard ölçeği kullanılmış, buna göre 1.figür zayıf, 2-4 figürler normal, 5.figür fazla kilolu ve ≥6 figürler ise obez beden algısı olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların 43'ü erkek ve 47'si kadın olup, yaş ortalamaları 41.2±12.15 yıldır. BKİ değerlerine göre katılımcıların %56.7'si fazla kilolu ve %43.3'ü obezdir. Stunkard Ölçeği'ne göre beden algıları değerlendirildiğinde, katılımcıların hiçbirinin beden algısı zayıf olmayıp, %21.1'inin normal, %24.4'ünün fazla kilolu ve %54.4'ünün de obezdir. Katılımcıların beden algılarının BKİ değerlerinden nasıl etkilendiğine bakıldığında, beden algısı normal olan katılımcıların %89.5'i BKİ değerine göre fazla kilolu ve beden algısı obez olan katılımcıların ise %59.2'si BKİ değerine göre obez grubundadır ($p<0.05$). Bariatrik cerrahiyle ilgili bazı görüşlerine bakıldığında ise katılımcıların %87.8'i bariatrik cerrahiyi zayıflamak için tercih etmeyeceğini, %83.3'ü bariatrik cerrahinin diyet ve ilaç tedavisinden sonra denenmesi gerektiğini ve %83.3'ü de bariatrik cerrahinin her yaşta uygulanamayacağını belirtmiştir.

Sonuç: Bariatrik cerrahi, vücut ağırlığı normalin üzerinde olan kişiler tarafından alternatif bir tedavi yöntemi olarak düşünülse de, komplikasyonları nedeniyle endikasyonları göz önünde bulundurularak uygulanması gereken bir tedavi yöntemidir. Bu çalışmada da katılımcıların büyük çoğunluğunun beden algısı obez olmakla birlikte bariatrik cerrahi konusunda farkındalıklarının yüksek oldukları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: fazla kilolu, obez, bariatrik cerrahi, beden algısı

S-100

A TEXT MINING STUDY OF THEMES AND TRENDS IN TURKISH NURSING LITERATÜRE

Beratiye Öner[1], Ayişe Karadağ[2], Nurcan Çalışkan[3], Sergül Duygulu[4]

[1]Kırıkkale University Vocational School of Health Services
[2]Koç University School of Nursing
[3]Gazi University Faculty of Health Sciences
[4]Hacettepe University Faculty of Nursing

Introduction and aim: Advances in natural language processing and text mining may provide a powerful approach to understanding trending themes in the nursing literature. This study aims to indicate what themes exist in the nursing literature in Turkey and the change of these themes over the years.

Material-Method: In the study, the abstracts in journals with the word 'nursing' in the journal name in the TRDizin meeting the inclusion and exclusion criteria were used. In order to reveal the nursing themes, the abstracts initially included in the model were reduced with natural language processes to reach terms consisting of words and phrases that may be significant. Obtained terms were gathered under themes by topic analysis. Related themes are named by the authors. Then, the change of the themes found over the years was examined by trend analysis.

Findings: Between 2003 and 2020, 2,177 abstracts were reached over eight nursing journals that meet the model criteria in the TRDizin. As a result of natural language processes, 24,175 terms in the abstracts were reduced to 334 terms. Terms related to topic analysis were grouped under 17 themes. The themes found vary from nursing education to cancer care. The trend analysis determined that while some themes are in an upward trend, some of them are in decline and some of them show their existence in every period. While reviews and/or literature screening are in a rapid upward trend, studies on mother-child health and cancer are in a downward trend. On the other hand, despite the rise and fall over the years, the themes of hypothesis testing and factor analysis continue to be included in the studies.

Conclusion: The study findings are expected to shed light on researchers to identify gaps and develop future research agenda.

Anahtar Kelimeler: nursing, TRDizin, topic analysis, trend analysis, text mining

TÜRKİYE HEMŞİRELİK LİTERATÜRÜNDE TEMALAR VE EĞİLİMLER ÜZERİNE BİR METİN MADENCİLİĞİ ÇALIŞMASI

Beratiye Öner[1], *Ayişe Karadağ*[2], *Nurcan Çalışkan*[3], *Sergül Duygulu*[4]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*
[2]*Koç Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi*
[3]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[4]*Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi*

Giriş-Amaç: Doğal dil işleme ve metin madenciliğindeki gelişmeler, hemşirelik literatüründe yer alan temaları belirlemek ve anlamak için iyi bir yaklaşım olabilir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de hemşirelik literatüründe hangi temaların var olduğunu ve bu temaların yıllar içerisindeki değişimini göstermektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmada TRDizin'de yer alan ve dergi adında 'hemşirelik' sözcüğü geçen dergilerin dahil etme ve hariç tutulma kriterlerine uygun bütün yayınlarının özetleri kullanılmıştır. Hemşirelik temalarını ortaya çıkarılmak için öncelikle, modele dahil edilen özetler doğal dil işlemleri ile indirgenerek, önemli olabilecek sözcük ve sözcük öbeklerinden oluşan terimlere ulaşılmıştır. Elde edilen terimler, tema analizi ile temalar altında toplanmıştır. İlgili temalar yazarlar tarafından delphi yöntemi kullanılarak adlandırılmıştır. Daha sonra temaların yıllara göre değişimi trend analizi ile incelenmiştir.

Bulgular: TRDizin'de model kriterleri taşıyan sekiz hemşirelik dergisi üzerinden 2003 ile 2020 yılları arasında 2.177 özete ulaşılmıştır. Doğal dil işlemleri sonucunda özetlerde yer alan 24.175 terim, 334'e indirgenmiştir. Tema analizi ile ilgili terimler 17 tema altında toplanmıştır. Elde edilen temalar, hemşirelik eğitiminden kanser bakımına kadar çeşitlilik göstermektedir. Trend analizi ile bazı temaların yükseliş eğilimi gösterirken bazılarının azaldığı, bazı temaların ise her dönem varlığını gösterdiği tespit edilmiştir. Çalışmada derleme ve/veya literatür taramaları hızlı yükseliş eğiliminde iken, anne-çocuk sağlığı ve kanser temalı çalışmalar düşüş eğilimin göstermiştir. Diğer taraftan yıllar içerisinde yükseliş ve düşüşlere rağmen hipotez testi ve faktör analizi temaları çalışmalarda yer almaya devam etmektedir.

Sonuç: Çalışma bulgularının, araştırmacılara boşlukları belirleme ve gelecekteki araştırma gündemini planlama konusunda ışık tutması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik, TRDizin, tema analizi, trend analizi, metin madenciliği

S-101

ACUPRESSURE APPLICATION ON CONTROL OF DISEASE AND TREATMENT SYMPTOMS:A SYSTEMATIC REVIEW

Tuğba Şahin Tokatlıoğlu[1], *Özlem Akman*[1]

[1]*Istanbul Aydın University*

Acupressure is an application included in the classification of nursing interventions (NIC).Based on the traditional structure of Chinese Medicine,acupressure is used in the control of different diseases and symptoms in terms of its ease,affordability, no side effects,non-invasive method and effectiveness.However, it is not widely used by nurses in Turkey.Considering the characteristics of acupressure,it's a practice that can be used in nursing care in order to create qualified nursing care standards.

Master's and doctoral theses made by nurses/midwives in order to examine the effectiveness of acupressure-related diseases and treatments in symptom management were included in the systematic review.The study was conducted by researchingthe "National Thesis Center" and the keywords "acupressure,disease,symptom" were used.Of the 5 master's and 13 doctoral theses,of which the abstract and/or full texts were reached between 2000-2020, 2quasi-experimental, 11randomized controlled experimental, 3experimental, and 2prospective randomized controlled studies.While using wristbands in 7 of the studies,it was done by practitioners in 11 of them.Postoperative nausea, vomiting,pain,sleep quality and comfort level; pain and anxiety and sleep quality in post-cardiac surgery and Type II DM patients; the number and duration of nausea and vomiting in children with cancer; nausea, vomiting and anxiety in breast cancer patients and patients receiving chemotherapy; in the perception of labor pain and during delivery; nausea in pregnant women with hyperemesis gravidarum; pain and menstrual symptom intensity in primary dysmenorrhea; in pain in the process of heel blood taken from the newborn; It has been reported to be effective in patients suffering from arthritis and constipation with arthroplasty.

Studies conducted with the application of acupressure are positive regarding the management of disease and treatment symptoms. With these developments, nurses can improve themselves on acupressure and add this practice to care. Due to the small number of studies, protocols can be developed by conducting studies in different sample groups.

Anahtar Kelimeler: acupressure,disease,symptom

HASTALIK VE TEDAVİ SEMPTOMLARININ KONTROLÜNDE AKUPRESUR UYGULAMASI; BİR SİSTEMATİK DERLEME

Tuğba Şahin Tokatlıoğlu[1], *Özlem Akman*[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Akupresur hemşirelik girişimleri sınıflamasında (NIC) yer alan bir uygulamadır.Çin Tıbbı'nın geleneksel yapısına dayandırılan akupresur kolaylığı,ekonomik açıdan uygun olması,yan etkisinin olmayışı,non-invaziv yöntem olması ve etkinliği açısından farklı hastalık ve semptomların kontrolünde kullanılmaktadır. Ancak Türkiye'de hemşireler tarafından kullanımı yaygın değildir.Akupresurun özellikleri dikkate alındığında nitelikli hemşirelik bakım standartlarının oluşabilmesi için hemşirelik bakımında kullanılabilir bir uygulamadır.

Akupresur uygulamasıyla ilgili hastalıkların ve tedavilerin semptom yönteminde etkinliğinin incelenmesi amacıyla hemşireler/ebeler tarafından yapılan yüksek lisans ve doktora tezleri sistematik inceleme kapsamına alınmıştır. Çalışma "Ulusal Tez Merkezi" taranarak yürütülmüş ve "akupresur, akupres, akupressur, akupresür,hastalık, semptom" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. 2000-2020 yılları arasındaki özet ve/veya tam metnine ulaşılan 5 yüksek lisans ve 13 doktora tezlerinden 2'si yarı deneysel, 11'sı randomize kontrollü deneysel,3'ü deneysel 2'si prospektif randomize kontrollü çalışmalardır.Çalışmaların 7'inde bileklik kullanırken 11'inde uygulayıcılar tarafından yapılmıştır.Post-op bulantı, kusma, ağrı uyku kalitesi ve konfor düzeyi değişkenleriyle yapılan dört çalışmadan birinde bulantı ve kusma üzerine etkili olmadığı diğerlerinde etkili olduğu;kalp cerrahisi sonrası ve Tip-II DM hastalarında ağrı ve anksiyete düzeyini azalttığı,uyku kalitesini arttıdığı;kanser tanısı olan çocuklarda bulantı kusma sayılarının, sürelerinin ve vas puanlarının sayısal ortalamalarının ve puanlarının daha düşük olduğu ve basının bilekliğe göre daha etkin olduğu,anksiyete düzeyi üzerine etkili olmadığı;meme kanseri hastalarında vesisplatin ve gemsitabin tedavisi alan hastalarda kemoterapiye bağlı bulantı, kusma ve anksiyete üzerine etkili olduğu;doğum ağrısında uygulanan sıcak/soğuk akupresürun doğum ağrısı algısını azalttığı ve doğumun aktif ve geçiş fazının süresini kısalttığı;hiperemezis gravidarumu olan gebelerde öğle-akşam bulantılarında etkili olduğu;primer dismenorede ağrı ve menstural semptom yoğunluğunu azalttığı,yaşam kalitesinde etkili olmadığı;mekanik ventilatördeki KOAH hastalarında yapılan çalışmada maliyete ve anksiyete düzeylerine etkili olmadığı;yenidoğandan alınan topuk kanı işleminde ağrıya ekili olduğu;palyatif hastalarda ve artroplatisi olan konstipe hastalarda etkili olduğu bildirilmiştir.

Akupresur uygulamasıyla yapılan çalışmalar hastalık ve tedavi semptomlarının yönetimi ile ilgili olumlu yöndedir. Bu gelişmelerle birlikte hemşireler akupresur konusunda kendisini geliştirerek bu uygulamayı bakıma katabilirler. Yapılan çalışma sayısının az olması nedeniyle farklı örneklem gruplarında çalışmalar yapılarak,protokoller geliştirelebilir.

Anahtar Kelimeler: akupresur, akupres, akupressur, akupresür,hastalık, semptom

S-102

DETERMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN TRUST IN THE HEALTH SYSTEM AND ANTENATAL CARE SATISFACTION AND ANTENATAL ANXIETY IN PREGNANT WOMEN

Ayşegül Köse[1], Şengül Yaman Sözbir[2]

[1]Gazi University Institute of Health Sciences
[2]Gazi University Faculty of Health Sciences

Introduction-Purpose: This study was planned to determine the effects of mistrust in the health system on receiving prenatal care, satisfaction with prenatal care and antenatal anxiety.

Materials-Methods: In this descriptive-relation-seeking study, the pregnant women in the sample group were reached online using the snowball method. In the study conducted with 165 pregnant women, data were collected with Descriptive Information Form, Health Systems Mistrust Scale, Antenatal Care Satisfaction Scale and Perinatal Anxiety Screening Scale.

Results: The mean age of the women was 27.81±4.66, and 95.8% were married and 74.5% were university graduates. The mean score of the Antenatal Care Satisfaction Scale was 64.62±21.16; age, number of births, and planned pregnancy predicted prenatal satisfaction significantly ($p<0.001$). The mean score of the Perinatal Anxiety Screening Scale was 31.16±17.99, and there was a statistically significant difference ($p<0.05$) between the groups of marital status, employment status, perceived income status and having problems during pregnancy. The mean score of the Health Systems Mistrust Scale was 25.50±5.85; the spouse's employment status and previous delivery method significantly predicted the mistrust in the health system ($p<0.001$). In addition, there is a weak negative correlation between the mean scores of the Health Systems Mistrust Scale and the Antenatal Care Satisfaction Scale; there is no statistically significant correlation between the mean scores of the Health Systems Mistrust Scale and the Perinatal Anxiety Screening Scale.

Conclusion: Prenatal satisfaction increases 1.8 times in the 25-34 age group, 1.4 times when the number of births is over 3, and 46% if the pregnancy is planned. Prenatal anxiety is higher in women single, unemployed, perceive their income as bad, and have problems in pregnancy. Unemployment of the spouse increases the mistrust of the health system 1.5 times.and the previous vaginal delivery by 86%. As mistrust in the health system increases, women's antenatal care satisfaction decreases.

Anahtar Kelimeler: Trust in the health system, antenatal care, care satisfaction, antenatal anxiety, pregnant women

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

SAĞLIK SİSTEMİNE DUYULAN GÜVEN İLE GEBELERDE DOĞUM ÖNCESİ BAKIM MEMNUNİYETİ VE ANTENATAL ANKSİYETE ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Ayşegül Köse[1], Şengül Yaman Sözbir[2]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Gebelikte sağlık sistemine duyulan güven gebelerde yaşanan anksiyeteyi azaltabilir ve bu durum bakımdan memnuniyete olumlu yansıyabilir. Bu çalışma, sağlık sistemine duyulan güvensizliğin gebelerde doğum öncesi bakım alma, doğum öncesi bakım memnuniyeti ve antenatal anksiyeteye etkisini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı- ilişki arayıcı türde olan bu çalışmada örneklem grubundaki gebelere kartopu yöntemiyle çevrimiçi olarak ulaşılmıştır. 165 gebeyle yapılan çalışmada veriler Tanımlayıcı Bilgi Formu, Sağlık Sistemlerine Güvensizlik Ölçeği, Doğum Öncesi Bakım Memnuniyet Ölçeği ve Perinatal Anksiyete Tarama Ölçeği ile toplanmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 27.81±4.66 olup %95.8'i evli, %74.5'i üniversite mezunudur. Kadınların Doğum Öncesi Bakım Memnuniyet Ölçeği puan ortalaması 64.62±21.16 olup yapılan çoklu regresyon analizinde; yaş, doğum sayısı ve gebeliğin planlı olma durumunun doğum öncesi memnuniyeti anlamlı olarak yordadığı belirlenmiştir ($p<0,001$). Kadınların Perinatal Anksiyete Tarama Ölçeği puan ortalaması 31.16±17.99 olup, puan ortalamaları açısından medeni durum, çalışma durumu, algılanan gelir durumu ve gebelikte sorun yaşama durumu grupları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark ($p<0.05$) oluşturmuştur. Kadınların Sağlık Sistemlerine Güvensizlik Ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 25.50±5.85 olup, yapılan çoklu regresyon analizi, eşin çalışma durumunun ve daha önceki doğum şeklinin sağlık sistemine güvensizliği anlamlı olarak yordadığını belirlemiştir ($p<0,001$). Ayrıca, Sağlık Sistemlerine Güvensizlik Ölçeği ile Doğum Öncesi Bakım Memnuniyet Ölçeği puan ortalamaları arasında negatif yönlü zayıf bir korelasyon bulunmakta; Sağlık Sistemlerine Güvensizlik Ölçeği ile Perinatal Anksiyete Tarama Ölçeği puan ortalamaları arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir korelasyon bulunmamaktadır.

Sonuç: Doğum öncesi memnuniyeti 25-34 yaş grubunda olmak 1.8 kat, doğum sayısının 3'ün üzerinde oluşu 1.4 kat ve gebeliğin planlı oluşu %46 artırmaktadır. Bekar, çalışmayan, gelir durumunu kötü olarak algılayan ve gebelikte sorun yaşayan kadınlarda prenatal anksiyete daha yüksektir. Sağlık sistemine güvensizliği eşin çalışmama durumu 1.5 kat ve daha önceki doğum şeklinin vajinal oluşu %86 oranında artırmaktadır. Sağlık sistemine güvensizlik arttıkça kadınların doğum öncesi bakım memnuniyeti azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık sistemine duyulan güven, doğum öncesi bakım, bakım memnuniyeti, antenatal anksiyete, gebeler

S-103

MOTHERS' VACCINE ATTITUDES ACCORDING TO HEALTH BELIEF MODEL AND ITS RELATIONSHIP WITH SOME INFANT HEALTH PRACTICES

Feyza BARDAK[1], *Deniz KOÇOĞLU-TANYER*[2]

[1]*Departmanet of Nursing, Suleyman Demirel University, Faculty of Health Science, Isparta, Turkey,* [2]*Department of Public Health Nursing, Faculty of Nursing, Selcuk University, Konya, Turkey*

Aim: The study was conducted in a cross-sectional design in order to determine the status of being fully vaccinated and to evaluate the relationship between vaccination behavior and some infant health behaviors/practices and vaccination attitudes.

Method: This study was conducted with 674 mothers with children between the ages of two and four living in Konya. Summarized as mean, standard deviation, number, and percentage. Chi-square, t-test for independent groups, multiple regression and logistic regression were used in the analysis.

Results: Infants/children of 80.2% were fully vaccinated, 8.3% had no vaccination at all, and 45.5% were vaccinated outside the national vaccination schedule. 0-2 years old children who didn't have regular follow-up(69.1%), didn't have full health screenings in infancy(29.9%), didn't use vitamin D(42.6%) and iron supplements(29.6%), vegetable oil(32.2%), blood letting(58.1%), salting(33.0%) and cupping(70.0%) the rate of not being fully vaccinated was higher in the group using alternative medicine methods. In addition, the use of breast milk, the month of switching to additional food and the duration of using vitamin D were lower in the unvaccinated group than in the fully vaccinated group. While the increase in maternal age affects the vaccination attitude positively, the increase in the education level of the mother, the mother's unemployment, the increase in the number of children and the transportation problem in health institutions are the factors that affect the health institutions negatively. Risk factors for not being fully vaccinated are maternal education time, severity, and benefit points are the factors that decrease the rate of not being fully vaccinated. The increase in the perception of disability score, on the other hand, increases the rate of not being fully vaccinated approximately 1.04 times.

Conclusion: Mothers' perceptions of childhood vaccines result in vaccine hesitancy/rejection.Vaccination hesitancy of mothers for childhood vaccines is related to some infant health practices.

Anahtar Kelimeler: Helath Belief Model, infectious diseases, vaccine, vaccine hesitantly

ANNELERİN SAĞLIK İNANÇ MODELİNE GÖRE AŞI TUTUMLARI VE BAZI BEBEK SAĞLIĞI UYGULAMALARI İLE İLİŞKİSİ

Feyza BARDAK[1], *Deniz KOÇOĞLU-TANYER*[2]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Isparta, Türkiye*
[2]*Selçuk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Konya, Türkiye*

Giriş-Amaç: Araştırma; tam aşılı olma durumunu belirleme ve aşı yaptırma davranışı ile bazı bebek sağlığına ilişkin davranış/uygulamalar ve aşı tutumları arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla kesitsel tasarımda yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Konya ilinde yaşayan iki-dört yaş arasında çocuğu olan 674 anne ile bu çalışma yürütülmüştür. Veriler sosyodemografik özellikler, aşı özellikleri bazı bebek sağlığı uygulamalarını değerlendiren anket formu ve Aşıyla İlgili Toplum Tutumu-Sagˆlık İnanç Modeli Ölçeği ile toplanmıştır. Veriler ortalama, standart sapma, sayı ve yüzde olarak özetlenmiştir. Analizlerde ki-kare, bağımsız gruplarda t testi, çoklu regresyon analizi ile lojistik regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin yaş ortalaması 31.72±4.62'dir ve %97.8'i evlidir. Bebeklerin/çocukların %80.2'si tam aşılı, %8.3'ünün hiç aşısı yoktur ve %45.5'ine ulusal aşı takvimi dışında da aşı yapılmıştır. Sıfır-iki yaş çocuk izlemini düzenli yaptırmayan (%69.1), sağlık taramalarını tam yaptırmayan (%29.9), D vitamini (%42.6) ve demir takviyesini (%29.6) kullanmayan, bitkisel yağ (%32.2), hacamat (%58.1), tuzlama (%33.0) ve kupa (%70.0) gibi alternatif tıp yöntemlerini kullanan grubun tam aşılı olmama oranı diğer gruplara göre daha yüksektir. Ayrıca tam aşılı olmayan grubun anne sütü kullanma (5.0±1.7), ek gıdaya geçme ayı (5.40±1.4) ve D vitamin kullanma süresi (6.37±7.1) tam aşılı gruba göre daha düşüktür ($p<0.05$). Aşı tutumunu anne yaşının artması olumlu etkilerken, anne eğitim düzeyinin artması, annenin çalışmaması, çocuk sayısının artması, sağlık kuruluşlarını ulaşım sorunu olumsuz etkileyen faktörlerdir. Tam aşılı olmamanın risk faktörleri ise anne eğitim süresinin (OR: 0.892 GA: 0.892-0.810), Aşıyla İlgili Toplum Tutumu - Sağlık İnanç Modeli Ölçeği'nin ciddiyet (OR:0.896 GA:0.804-0.999) ve yarar (OR:0.904 GA:0.819-0.997) puanının artması tam aşılı olmama oranını düşüren faktörlerdir. Engel algısı puanının artması ise tam aşılı olmama oranını yaklaşık 1.04 (GA:1.009-1.090) kat arttırmaktadır.

Sonuç: Anneler çocukluk dönemi aşılarına yönelik algıları aşı tereddütü ya da reddine ile sonuçlanmaktadır. Annelerin çocukluk çağı aşılarına yönelik aşı tereddütü yaşamaları bazı bebek sağlığı uygulamaları ile ilişkilidir.

Anahtar Kelimeler: aşı, aşı tereddütü, bulaşıcı hastalıklar, Sağlık İnanç Modeli

S-104

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN HEALTH LITERACY LEVELS AND COVID-19 AWARENESS OF UNIVERSITY STUDENTS STUDYING IN THE FIELD OF HEALTH SCIENCES

Esma Akgül[1], *Fatma Tanrıkulu*[1], *Yurdanur Dikmen*[1]

[1]*Sakarya University of Applied Sciences, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Sakarya*

Introduction- Purpose: It is stated that individuals' having a high level of health literacy is effective in combating the epidemic. Health workers play a key role in raising health literacy. This study was conducted to examine the relationship between the health literacy levels of university students studying in the field of health sciences and their awareness of Covid-19.

Materials-Methods: The study was descriptive and cross-sectional, and its sample consisted of 289 students studying at a health sciences faculty of a state university. Research data were collected using "Socio-demographic Diagnosis Form, Health Literacy Scale and Covid-19 Awareness Scale". Frequency, percentage, arithmetic mean and standard deviation were calculated in the evaluation of the data. Spearman Correlation Analysis was used in the analysis of the data.

Results: In the study, the mean age of the students was 19.47±1.45, and it was determined that 77.5% of them were women. It was determined that 24.9% of the students had a previous Covid-19 infection and 54.4% were afraid of having a Covid-19 infection. Although students' health literacy levels are sufficient and very good (x=104.52±14.49), their Covid-19 awareness levels are high (x= 4.02±0.95). In the study, it was determined that as the health literacy levels of the students studying in the field of health sciences increased, their awareness of Covid-19 increased ($p<0.05$). In addition, it was determined that there was a positive correlation between the students' total health literacy scores and the mean scores of the mask, distance and hygiene dimensions ($p< 0.05$).

Conclusion: It was concluded that students' awareness of Covid-19 is related to their health literacy levels. It is recommended to determine the health literacy status of the health workers and to plan activities to increase the awareness of Covid-19 when necessary.

Anahtar Kelimeler: Health literacy, coronavirus, pandemic, health sciences, covid-19

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

SAĞLIK BİLİMLERİ ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK OKURYAZARLIK DÜZEYLERİ İLE COVİD-19 FARKINDALIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Esma Akgül[1], *Fatma Tanrıkulu*[1], *Yurdanur Dikmen*[1]

[1]*Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Sakarya*

Giriş- Amaç: Bireylerin sağlık ile ilgili doğruluğu kanıtlanmış bilgilere ulaşarak bu bilgileri kavrayabilmesi ve uygulayabilmesi sağlık okuryazarlığı ile ilişkili olup bireylerin yüksek sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olmasının salgınla mücadelede etkili olduğu ifade edilmektedir. Sağlık okuryazarlığını yükseltmede anahtar rolü ise sağlık çalışanları üstlenmektedir. Bu bağlamda sağlık bilimleri alanında öğrenim gören öğrencilerin mezuniyet öncesi sağlık okuryazarlık durumlarının belirlenmesi ve Covid-19 farkındalıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi önemlidir. Bu çalışma, sağlık bilimleri alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinin sağlık okuryazarlık düzeyleri ile Covid-19 farkındalıkları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç- Yöntem: Çalışma tanımlayıcı ve kesitsel tipte olup, örneklemini bir devlet üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören 289 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri "Sosyo-demografik Tanılama Formu, Sağlık Okuryazarlık Ölçeği ve Covid-19 Farkındalık Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma hesaplanmıştır. Verilerin analizinde Spearman Korelasyon Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada, öğrencilerin yaş ortalaması 19.47±1.45 olup, %77.5'inin kadın olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %24.9'unun daha önce Covid-19 enfeksiyonu geçirdiği ve %54.4'ünün Covid-19 enfeksiyonu geçirmekten korktuğu saptanmıştır. Öğrencilerin sağlık okuryazarlık düzeyleri yeterli ve çok iyi düzeyde olmakla birlikte (x=104.52±14.49), Covid-19 farkındalık düzeyleri ise yüksektir (x= 4.02±0.95). Araştırmada, sağlık bilimleri alanında öğrenim gören öğrencilerin sağlık okuryazarlık düzeyleri arttıkça Covid-19 farkındalıklarının da arttığı saptanmıştır ($p<0.05$). Bununla birlikte öğrencilerin sağlık okuryazarlık toplam puanları ile maske, mesafe ve hijyen boyutları toplam puan ortalamaları arasında pozitif yönde ilişki bulunduğu belirlenmiştir ($p< 0.05$).

Sonuç: Bu çalışmada, öğrencilerin Covid-19 farkındalıklarının sağlık okuryazarlık düzeyleri ile ilişkili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Toplumun sağlık okuryazarlık düzeyini yükseltmek için topluma sağlık hizmeti veren sağlık çalışanlarının da sağlık okuryazarlık durumlarının belirlenmesi ve gerekli durumlarda Covid-19 farkındalıklarının arttırılmasına yönelik faaliyetlerin planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, koronavirüs, pandemi, sağlık bilimleri, covid-19

S-105

TURKISH ADAPTATION, RELIABILITY AND VALIDITY OF AFFORDANCES IN THE HOME ENVIRONMENT FOR MOTOR DEVELOPMENT-INFLANT SCALE

Umut Apaydın[1], *Rabia Eraslan*[2], *Aymen Balıkçı*[3], *Bülent Elbasan*[2]

[1]*Karadeniz Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
[3]*Fenerbahce University, Faculty of Health Sciences, Department of Ergotherapy*

Purpose: The Affordances in the Home Environment for Motor Development-Inflant Scale (AHEMD-IS) is an instrument that assesses the quality and quantity of motor development opportunities available in the home for infants aged 3 to 18 months. The aim of this study is to produce the Turkish version of AHEMD-IS and to reveal the validity and reliability of this version.

Methods: AHEMD-IS was first translated from English to Turkish. Afterwards, the cultural adaptation of the scale was done. The families of 65 premature or full-term infants in the study were given AHEMD-IS and requested to complete the questionnaire. 17 families were invited to complete the questionnaire again after one week to establish test-retest reliability. Intraclass Correlation Coefficient (ICC) and Cronbach Alpha coefficient were calculated to assess reliability. The validity of the questionnaire was evaluated with the Pearson correlation coefficient using the Bayley-III motor development score.

Results: The mean gestational age of the infants participating in the study was 31.3 ± 4.4 weeks, and the mean current age was 10 ± 2.5 months. The Cronbach Alpha coefficient of the questionnaire was 0.843. The test-retest reliability of the questionnaire was found to have an ICC score of 0.705. The total score of the questionnaire was moderately correlated with Bayley-III fine motor development score (r:0.468, p<0.001), Bayley-III gross motor development score (r:0.532, p<0.001), and Bayley-III total motor development score (r:0.508, p<0.001). repectively.

Discussion: The Turkish version of the AHEMD-IS questionnaire was found to be valid and reliable in children born prematurely or at term. With the use of this questionnaire in our country, it will be easier to create the home environment that will support motor development in which children between 3-18 months live in.

Anahtar Kelimeler: Home environment, infant, motor development, assessment

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

AFFORDANCES IN THE HOME ENVIRONMENT FOR MOTOR DEVELOPMENT-INFLANT SCALE ANKETİNİN TÜRKÇEYE UYARLANMASI, GEÇERLİLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Umut Apaydın[1], *Rabia Eraslan*[2], *Aymen Balıkçı*[3], *Bülent Elbasan*[2]

[1]*Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[3]*Fenerbahçe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ergoterapi Bölümü*

Amaç: Affordances in the Home Environment for Motor Development-Inflant Scale (AHEMD-IS), 3 ila 18 aylık bebekler için ev ortamında sağlanan motor gelişim fırsatlarının kalitesini ve miktarını ölçmek için kullanılan bir değerlendirme aracıdır. Bu çalışmanın amacı AHEMD-IS'in Türkçe versiyonunu oluşturmak ve bu versiyonun geçerlilik ve güvenirliğini ortaya koymaktır.

Yöntem: AHEMD-IS öncelikle İngilizce'den Türkçe'ye çevrildi. Sonrasında ölçeğin kültürel adaptasyonu yapıldı. Çalışmaya katılan 65 prematüre veya zamanında doğmuş çocuğun ailesine AHEMD-IS verildi ve aileden anketi doldurması istendi. Test- tekrar test güvenirliğini belirlemek için 1 hafta sonra 17 aileden anketi tekrar doldurmaları istendi. Güvenirliği değerlendirmek için Sınıf İçi Korelasyon Katsayısı (ICC) ve Cronbach Alpha katsayısı hesaplandı. Anketin geçerliliği Bayley-III motor gelişim puanı kullanılarak pearson korelasyon katsayısı ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan çocukların gestasyonel yaş ortalaması 31.3 ± 4.4 hafta, mevcut yaş ortalaması 10 ± 2.5 ay idi. Anketin Cronbach Alpha katsayısı 0.843 idi. Anketin test-tekrar test güvenirliği ise ICC skoru 0.705 olarak bulundu. Anketin total skoru Bayley-III ince motor gelişim puanı ile orta derecede ilişkili (r:0.468, $p<0.001$), Bayley-III kaba motor gelişim puanı ile orta derecede ilişkili (r:0.532, $p<0.001$), Bayley-III total motor gelişim puan ile orta derecede ilişkili idi (r:0.508, $p<0.001$).

Tartışma: AHEMD-IS anketinin Türkçe versiyonunun prematüre veya zamanında doğan çocuklarda geçerli ve güvenilir olduğu görüldü. Bu anketin ülkemizde kullanılması ile 3-18 ay arasındaki çocukların yaşadığı ev ortamının motor gelişimi destekleyecek şekilde oluşturulması daha kolay hale gelecektir.

Anahtar Kelimeler: Ev ortamı, bebek, motor gelişim, değerlendirme

S-106

INVESTIGATION OF THE FORCE PLATFORM AND FUNCTIONAL TEST RESULTS IN THE EVALUATION OF DYNAMIC BALANCE IN ADULTS

Özden Özkal[1], *Güllü Aydın*[2], *Semra Topuz*[2]

[1]*Bursa Uludağ University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Bursa.*
[2]*Hacettepe University, Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation, Ankara.*

Introduction-Purpose: Balance assessment is clinically important as loss of dynamic balance is observed with increasing age. The aim of this study was to examine the relationship between the force platform and functional balance test results in the evaluation of the dynamic balance of adults.

Materials-Methods: 96 adults aged between 23 and 70 were included in the study. The dynamic balance of the participants was evaluated with the force platform (Bertec Balance Check Screener™). Limits of stability test results were calculated for 4 different directions (forward, backward, right and left). In addition, Y balance test (right extremity), functional reach test (FRT) and timed up and go test (TUG) were performed to the participants.

Results: A total of 96 individuals (51F,45M; mean age=33.11±13.14 years) were included in the study. There was a significant correlation between the limits of stability (forward) and the Y balance test anterior (r=0.621), posteromedial (r=0.488), posterolateral (r=0.463), FRT (r=0.235) and TUG (r=-0.427) ($p<0.05$). There was a significant correlation between the limits of stability (backward) and Y balance test anterior (r=0.371), posteromedial (r=0.391), FRT (r=0.293) and TUG (r=-0.276) ($p<0.05$). There was a significant correlation between the limits of stability (right) and Y balance test anterior (r=0.289), posteromedial (r=0.274), posterolateral (r=0.287) and FUT (r=0.243) ($p<0.05$). There was a significant correlation between the limits of stability (left) and Y balance test anterior (r=0.239), posteromedial (r=0.293), posterolateral (r=0.418) and SKYT (r=-0.230) ($p<0.05$).

Conclusion: It was shown that more displacement in the limits of stability was associated with higher Y balance test performance, increased amount of the functional reach, and decreased TUG duration. One of these 3 functional tests can be used in the evaluation of dynamic balance in adults. It is necessary to investigate the advantages/disadvantages of the functional tests used in the evaluation of balance compared to the force platform.

Anahtar Kelimeler: balance analysis, dynamic balance, Y balance test, functional reach test.

ERİŞKİNLERDE DİNAMİK DENGE DEĞERLENDİRİLMESİNDE KUVVET PLATFORMU VE FONKSİYONEL TEST SONUÇLARININ İNCELENMESİ

Özden Özkal[1], *Güllü Aydın*[2], *Semra Topuz*[2]

[1]*Bursa Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Bursa.*
[2]*Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara.*

Giriş-Amaç: Yaş artışı ile birlikte dinamik dengede kayıplar görüldüğü için, denge değerlendirmesi klinik olarak önemlidir. Bu çalışmanın amacı erişkin bireylerin dinamik dengelerinin değerlendirilmesinde kuvvet platformu ile fonksiyonel denge test sonuçları arasındaki ilişkiyi incelemekti.

Gereç-Yöntem: Araştırmaya 23-70 yaş aralığında bulunan 96 erişkin birey dahildi. Katılımcıların dinamik dengeleri kuvvet platformu (Bertec Balance Check Screener™) ile değerlendirildi. Stabilite limitleri test sonuçları 4 ayrı yön (ileri, geri, sağ ve sol) için hesaplandı. Ayrıca, katılımcılara Y denge testi (sağ ekstremite), fonksiyonel uzanma testi (FUT) ve süreli kalk yürü testi (SKYT) uygulandı.

Bulgular: Çalışmaya 96 birey (51K, 45E; ortalama yaş=33,11±13,14 yıl) dahil edildi. Stabilite limitleri (ileri) ile Y denge testi anterior (r=0,621), posteromedial (r=0,488), posterolateral (r=0,463), FUT (r=0,235) ve SKYT (r=-0,427) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0,05$). Stabilite limitleri (geri) ile Y denge testi anterior (r=0,371), posteromedial (r=0,391), FUT (r=0,293) ve SKYT (r=-0,276) arasında anlamlı ilişki saptandı ($p<0,05$). Stabilite limitleri (sağ) ile Y denge testi anterior (r=0,289), posteromedial (r=0,274), posterolateral (r=0,287) ve FUT (r=0,243) arasında anlamlı ilişki belirlendi ($p<0,05$). Stabilite limitleri (sol) ile Y denge testi anterior (r=0,239), posteromedial (r=0,293), posterolateral (r=0,418) ve SKYT (r=-0,230) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0,05$).

Sonuç: Stabilite limitleri testinde daha fazla yer değiştirme miktarının, daha yüksek Y denge test performansı, artmış fonksiyonel uzanma miktarı ve azalmış SKYT süresi ile ilişkili olduğu gösterildi. Erişkinlerde dinamik denge değerlendirmesinde bu 3 fonksiyonel testten birisi kullanılabilir. Denge değerlendirilmesinde kullanılan fonksiyonel testlerin kuvvet platformuna kıyasla avantaj/dezavantajlarının araştırılması gereklidir.

Anahtar Kelimeler: denge analizi, dinamik denge, Y denge testi, fonksiyonel uzanma testi.

S-107

THE RELATIONSHIP BETWEEN DIET QUALITY AND DENTAL HEALTH

Dilara Ünsal[1], *Gökçen Garipoğlu*[1]

[1]*Bahcesehir University- Nutrition and Dietetic*

Introduction-Objective: The risk factors affecting oral-dental diseases include inadequate oral hygiene, smoking-alcohol usage as well as dietary factors such as unhealthy eating habits, consumption and frequency of foods with high levels of added sugar. This study was conducted to evaluate the relationship between dietary habits and diet quality and dental health in adults.

Material-Method: The study was conducted with a total of 144 adults, aged 19-75, who applied to a private dental health polyclinic in Istanbul between January and March 2020. Participants' anthropometric measurements, dental health practices, food consumption record taken with a 24-hour reminder method, and a questionnaire form including food consumption frequency were obtained through face-to-face interviews, and their diet quality was evaluated with the Healthy Eating Index (HEI). Participants' intraoral examinations were carried out by the dentist and the DMFT index (decayed, missing and filled teeth index) was calculated.

Objectives: The mean DMFT index of the participants was found to be 8.97±5.67 for women and 9.07±7.31 for men. According to the body mass index (BMI) classification, it was observed that the mean DMFT, missing and filled teeth values were higher in obese participants ($p<0.05$). It was found that the mean value of decayed teeth was higher in those who consumed acidic drinks every day. A positive correlation was found between the amount of sucrose ingested in the diet and the number of filled teeth ($p<0.05$). According to the HEI score classification of the participants, the mean decayed tooth value of those with poor diet quality was found to be higher ($p<0.05$).

Conclusions: It's thought that consuming a good diet quality, limiting the consumption of sugary foods and acidic drinks, gaining regular tooth brushing habits and ensuring the ideal body weight will be beneficial for the protection of dental health.

Anahtar Kelimeler: Dental Health, DMFT, Healthy Eating Index, Nutrition

DİYET KALİTESİ İLE DİŞ SAĞLIĞI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Dilara Ünsal[1], Gökçen Garipoğlu[1]

[1]Bahçeşehir Üniversitesi- Beslenme ve Diyetetik

Giriş-Amaç: Diyet ve beslenme alışkanlıkları, ağız-diş sağlığının korunmasında büyük bir öneme sahiptir. Ağız-diş hastalıklarını etkileyen risk faktörleri arasında yetersiz ağız hijyeni ve sigara-alkol kullanımı gibi etkenlerin yanı sıra sağlıksız beslenme alışkanlıkları, basit şeker oranı yüksek gıdaların tüketimi ve sıklığı gibi diyet faktörleri de yer almaktadır. Bu çalışma, yetişkin bireylerde beslenme alışkanlıkları ve diyet kalitesi ile diş sağlığı arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Ocak-Mart 2020 tarihleri arasında İstanbul'da özel bir diş sağlığı polikliniğine başvuran, yaşları 19-75 arasında değişen toplam 144 yetişkin birey ile yürütülmüştür. Katılımcıların genel bilgileri, antropometrik ölçümleri, diş sağlığı uygulamaları, genel beslenme alışkanlıkları, 24 saatlik hatırlatma yöntemiyle alınan besin tüketim kaydı ve besin tüketim sıklığını içeren anket formu yüz yüze görüşme yoluyla alınmış, diyet kaliteleri Sağlıklı Yeme İndeksi (SYİ) ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların ağız içi muayeneleri diş hekimi tarafından yapılmış ve DMFT indeksi (çürük kayıp, dolgulu dişler indeksi) hesaplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların DMFT indeksi ortalaması kadınlarda 8,97±5,67, erkeklerde 9,07±7,31 olarak bulunmuştur. Beden kütle indeksi (BKİ) sınıflamasına göre obez olan katılımcılarda ortalama DMFT, eksik ve dolgulu diş değerlerinin daha yüksek olduğu görülmüştür ($p<0,05$). Her gün asitli içecek tüketen katılımcıların ortalama çürük diş değerlerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Diyetle alınan sakkaroz miktarı ile dolgulu diş sayısı arasında pozitif bir ilişki bulunmuştur ($p<0,05$). SYİ puan sınıflamasına göre, kötü diyet kalitesine sahip olanların ortalama çürük diş değeri daha fazla bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: İyi kaliteye sahip bir diyet tüketilmesi, şekerli besinlerin ve asitli içecek tüketiminin sınırlandırılması, düzenli diş fırçalama alışkanlığının kazandırılması ve ideal vücut ağırlığının sağlanması diş sağlığının korunması adına fayda sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diş Sağlığı, DMFT, Sağlıklı Yeme İndeksi, Beslenme

S-108

PERSONAL WELL-BEİNG SIGNS OF PREGNANCY DURING THE CORONAVIRUS PANDEMIC PERIOD

Özlem GÜNER[1]

[1]*Sinop University Faculty of Health Sciences*

Introduction-Purpose: The coronavirus has adversely affected individuals physically and psychologically worldwide, especially pregnant women, who are a particularly vulnerable group. For this reason, the research was conducted to determine the personal well-being predictors of pregnant women in the coronavirus pandemic.

Materials-Methods: This is a cross-sectional and descriptive study. The study was carried out with 224 pregnant women who applied to the obstetrics clinic of a state hospital between March and September 2021. "Personal Well-Being Index" and "Personal Information Form" which were prepared by the researchers were used to collect data. Number, percentage, correlation, one-way ANOVA test, student t-test, and regression analysis tests were used in the analysis of the data.

Results: The mean age of the pregnant women in the study was 27.84 ± 3.77. The mean personal well-being score was 66.57 ± 17.13, and the mean perceived stress due to coronavirus was 7.07 ± 2.64. There were a negative significant relationship between the personal well-being of pregnant women and the stress they perceive due to coronavirus (r = -0.338, p = .000). There were significant differences between chronic disease (t=-3.574, p=0.000), state of wanting pregnancy (t=3.71, p=0.002), and regular prenatal follow-up (F=9.301, p=0.000) with prenatal personal well-being mean scores. The level of knowledge about coronavirus, knowledge of protective measures, healthy nutrition, social support, physical activity status, and perceived stress scores due to coronavirus explained the personal well-being of pregnant women by 44%.

Conclusion: Our results showed that pregnant women were affected psychologically during the pandemic process. Personal well-being levels decreased, especially when the perceived stresses due to coronavirus increased. However, the social support status of pregnant women, healthy diet, physical activity, knowledge level including prevention and isolation against coronavirus were the factors affecting this situation. As a result, considering these factors, necessary and appropriate counseling strategies should be developed during the pandemic process.

Anahtar Kelimeler: Coronavirus Pandemic, Personal Well-Being, Prenatal Period

KORONAVİRÜS PANDEMİSİ DÖNEMİNDE GEBELERİN KİŞİSEL İYİ OLUŞLUK BELİRLEYİCİLERİ

Özlem GÜNER[1]

[1]*Sinop Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş-Amaç: Koronavirüs, özellikle savunmasız bir grup olan hamileler başta olmak üzere dünya genelinde bireyleri fiziksel ve psikolojik olarak olumsuz etkilemiştir. Bu nedenle araştırma, koronavirüs pandemisinde gebelerin kişisel iyi oluşluk yordayıcılarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, kesitsel ve tanımlayıcı türde bir çalışmadır. Araştırma, Mart - Eylül 2021 tarihleri arasında bir devlet hastanesi kadın doğum polikliniğine başvurmuş 224 gebe ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla, araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan "Kişisel Bilgi Formu" ve "Kişisel İyi Oluşluk İndeksi" kullanılmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, pearson korelasyon, One way anova testi, student t *testi, ve linear çoklu regresyon analizi testleri kullanılmıştır.*

Bulgular: Çalışmadaki gebelerin yaş ortalamasının 27.84 ± 3.77'dir. Kişisel iyi oluşluk puan ortalamasının 66.57 ± 17.13, koronavirüse bağlı algılanan stres ortalamasının 7.07 ± 2.64 olduğu saptanmıştır. Gebelerin kişisel iyi oluşlukları ile koronavirüse bağlı algıladıkları stres arasında negatif yönde anlamlı ilişki vardır (r = -0.338, p = .000). Kronik hastalık (t=-3.574, p =0.000), gebeliği isteme durumu (t=3.71, p=0.002) ve düzenli prenatal takip (F=9.301, p=0.000) ile prenatal kişisel iyi oluşluk puan ortalamaları arasından anlamlı farklılıklar elde edilmiştir. Koronavirüs hakkındaki bilgi düzeyi, koruyucu önlemleri bilme durumu, sağlıklı beslenme, sosyal desteğin olması, fiziksel aktivite durumu, koronavirüse bağlı algılanan stres puanları gebelerin kişisel iyi oluşluğunu %44 açıkladığı belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuçlarımız pandemi sürecinde gebelerin ruhsal yönden etkilendiklerini göstermiştir. özellikle koronavirüse bağlı algılanan streslerin arttığı durumlarda kişisel iyi oluşluk düzeyleri azalmıştır. Bununla birlikte, gebelerin sosyal destek durumu, sağlıklı beslenme, fiziksel aktivite, koronavirüse yönelik önlem ve izolasyonu içeren bilgi düzeyi bu durumu etkileyen faktörlerdi. Sonuç olarak, bu faktörleri göz önüne alarak, pandemi sürecinde gerekli ve uygun danışmanlık stratejileri geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Prenatal Dönem, Kişisel İyi Oluşluk, Koronavirüs Pandemisi

S-109

RESEARCH ON DIET COMPLIANCE AND DETERMINANTS IN ADULTS

Nazan Aktaş Aktürk, Aktaş[1]

[1]*Selcuk University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Konya, Turkey*

Introduction – Purpose: It is significant to reveal the factors related to compliance of individuals to the diet in strengthening the nutrition counseling system. Therefore, study aims to examine diet compliance and determinants in adults.

Material-Method: Study designed as cross-sectional- survey model, the participants consisted of 500 adult individuals between the ages of 20-64 who lived in Konya, participated in the research voluntarily, were selected by random sampling method, and had previous dieting experience. The research data, collected through a questionnaire, was developed by the researchers, and statistical evaluation was made with the SPSS 20.0 package program. In the questionnaire, there were descriptive questions, self-evaluation of dietary compliance (5-point Likert type), determinants of dietary compliance, foods that make dietary compliance difficult, and questions about diet type and methods.

Results: Participants evaluated diet compliance as poor (M: 58,3% F: 41,6%), moderate (M: 44,6%, F: 55.3%) and very good (M: %50,0 F: %50,0). In the study, the determinants that made it difficult to comply with the diet were in male participants; strict diets that are difficult to follow(%43,0), lack of motivation (50.4%), and willpower (37.6%) are difficult to implement, while lack of motivation (50.4%), willpower (42.4%) and, not being able to do physical activity (40.4%) were observed in female participants. There is significant relationship between adults› dietary regulation by someone else, presence of forbidden foods in diet, determination and motivation, positive-negative mood, beliefs, attitudes towards food culture and taste, and self-evaluation of compliance to diet ($p<0.05$).

Conclusion: It can be concluded from the study that the diet compliance of women is higher than men and that lack of motivation and willpower stand out as the main determinants that make dietary compliance difficult. It may be beneficial to consider these determinants in professional nutrition counseling and individual diet management to facilitate diet compliance.

Anahtar Kelimeler: diet process, compliance, dietary compliance, determinants,

YETİŞKİN BİREYLERDE DİYETE UYUM VE BELİRLEYİCİLERİ ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

Nazan Aktaş Aktürk, Aktaş[1]

[1]*Selçuk Üniversitesi , Beslenme Ve Diyetetik Yüksek Lisans ; Selçuk Üniversitesi Beslenme Ve Diyetetik Bölüm Başkanı*

Giriş-Amaç: Beslenme danışmanlık sisteminin güçlendirilmesinde bireylerin diyete uyumlarına ilişkin faktörlerin ortaya çıkarılması önem arz etmektedir. Bu nedenle, araştırmada yetişkin bireylerde diyete uyum ve belirleyicilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Tarama modelinde kesitsel olarak tasarlanan bu araştırmanın çalışma grubunu Konya ilinde yaşayan, araştırmaya gönüllü olarak katılan, rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen daha önce diyet uygulama deneyimi olan 20-64 yaşları arasında 500 yetişkin birey oluşturmuştur. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu aracılığıyla toplanmış, istatiksel değerlendirme SPSS 20.0 paket programı ile yapılmıştır. Anket formunda tanımlayıcı sorular, diyete uyumun öz değerlendirilmesi (5'li likert tipi), diyete uyum belirleyicileri, diyete uyumu güçleştiren besinler, diyet türü ve yöntemlerine ilişkin sorular yer almıştır.

Bulgular: Katılımcılar diyete uyumlarını çok kötü (E: %58,3 K: %41,6), orta (E: %44,6, K: %55,3) ve çok iyi (E: %50,0, K: %50,0) olarak değerlendirmişlerdir. Çalışmada diyete uyumu zorlaştıran belirleyiciler erkek katılımcılarda; uygulanması zor katı diyetler (%43,0), güdülenme eksikliği (%50,4) ve irade yetersizliği (%37,6) iken kadın katılımcılarda güdülenme eksikliği (%50,4), irade yetersizliği (%42,4) ve yeterince fiziksel aktivite yapamamak (%40,4) olarak belirlenmiştir. Yetişkin bireylerin diyetin başkası tarafından düzenlenmesi, diyette yasak besinlerin olması, kararlı olma ve güdülenme durumu, olumlu-olumsuz duygu durumu, inançlar, yemek kültürü ve lezzete ilişkin tutumları ile diyete uyum öz değerlendirmeleri arasında anlamlı bir ilişki vardır ($p < 0,05$).

Sonuç: Bu araştırmadan kadınların diyete uyumunun erkeklere göre daha yüksek olduğu, güdülenme ve irade eksikliğinin diyete uyumu zorlaştıran temel belirleyiciler olarak öne çıktığı sonucuna ulaşılabilir. Diyete uyumun kolaylaştırılması için gerek profesyonel beslenme danışmanlığı gerekse bireysel diyet yönetiminde bu belirleyicilerin göz önünde bulundurulması yararlı olabilecektir.

Anahtar Kelimeler: diyet süreci, uyum, diyete uyum, belirleyiciler,

S-110

THE EFFECT OF YOGA ON PAIN LEVEL IN PRIMARY DYSMENORRHEA

Nurcan KIRCA[1], *Asli SIS CELIK*[2]

[1]*Obstetric and Gynecology Nursing Department, Faculty of Nursing, Akdeniz University, Antalya, Turkey*
[2]*Obstetric and Gynecology Nursing Department, Faculty of Nursing, Ataturk University, Erzurum, Turkey*

Background-Objective: Although primary dysmenorrhea is not a pathological problem, it is an important problem in terms of reducing the quality of life of women by negatively affecting their school, work and social life. It is used in non-pharmacological methods as well as pharmacological methods to reduce pain. It is stated that yoga, which is among the non-pharmacological methods, can be used safely in primary dysmenorrhea. This study was conducted to evaluate the effect of yoga on pain levels in female students with primary dysmenorrhea.

Material-Method: This randomized controlled study included 60 volunteer female students with primary dysmenorrhea. The patients in the experimental group took part in the yoga program a week for 12 weeks. The data of the study were collected between May 2019 and January 2020. Personal Information Form, Visual Analog Scala and Dysmenorrhea Monitoring Form were used to collect data.

Results: There was no statistically significant difference between the students in the experimental and control groups in the descriptive features such as pain status, pain onset time, severity of pain, effect on daily life and other primary dysmenorrhea complaints. While there was no statistically significant difference between the pain levels in the first measurement of the students in the experimental and control groups ($p>0.05$), there was a significant difference between the pain levels in the second, third and fourth measurements ($p <0.05$). It was determined that the pain levels in the second, third and fourth measurements decreased significantly due to the yoga practice performed in the experimental group after the first measurement ($p<0.05$). There was no significant difference between the pain levels of the students in the control group in the first, second, third and fourth measurements ($p>0.05$).

Conclusion: Yoga can be used as an effective intervention in reducing menstrual pain in women with primary dysmenorrhea.

Anahtar Kelimeler: Pain, primary dysmenorrhea, yoga, nursing

PRİMER DİSMENOREDE YOGANIN AĞRI DÜZEYİNE ETKİSİ

Nurcan KIRCA[1], Asli SIS CELIK[2]

[1]Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Antalya, Türkiye
[2]Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Erzurum, Türkiye

Giriş-Amaç: Primer dismenore patolojik bir sorun olmasa da kadınların okul, iş ve sosyal yaşamlarını olumsuz etkileyerek yaşam kalitelerini düşürmesi açısından önemli bir sorundur. Ağrıyı azaltmak için farmakolojik yöntemlerin yanı sıra ilaç dışı yöntemlerde kullanılmaktadır. Nonfarmakolojik yöntemler arasında yer alan yoganın primer dismenorede güvenle kullanılabileceği belirtilmektedir. Bu çalışmanın amacı primer dismenoresi olan öğrencilerde ağrı şiddetini azaltmada yoganın etkisini belirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu randomize kontrollü çalışmada primer dismenoresi olan 60 gönüllü kız öğrenci yer almıştır. Deney grubundaki öğrenciler 12 hafta boyunca haftada bir yoga programına katıldılar. Araştırmanın verileri Mayıs 2019 ile Ocak 2020 tarihleri arasında toplanmıştır. Veri toplamak için Kişisel Bilgi Formu, Görsel Analog Skala ve Dismenore İzlem Formu kullanılmıştır.

Bulgular: Ağrı durumu, ağrının başlama zamanı, ağrının şiddeti, günlük yaşama etkisi ve diğer primer dismenore şikayetleri gibi tanımlayıcı özelliklerde deney ve kontrol grubundaki öğrenciler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu. Deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin birinci ölçümde ağrı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p>0.05$), ikinci, üçüncü ve dördüncü ölçümlerde ağrı düzeyleri arasında anlamlı farklılık vardı ($p<0.05$). Deney grubunda birinci ölçümden sonra yapılan yoga uygulaması nedeniyle ikinci, üçüncü ve dördüncü ölçümlerde ağrı düzeylerinin anlamlı düzeyde azaldığı belirlendi ($p<0.05$). Birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü ölçümlerde kontrol grubundaki öğrencilerin ağrı düzeyleri arasında anlamlı bir fark yoktu ($p>0.05$)

Sonuç: Yoga, primer dismenoreli kadınlarda menstrüel ağrının azaltılmasında etkili bir müdahale olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, primer dismenore, yoga, hemşirelik

:

S-111

INVESTIGATION OF TELEREHABILITATION AWARENESS STATUS OF PARENTS OF CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY IN COVID-19 PANDEMIC

Sinem ERTURAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Mustafa BURAK[1], Ramazan YILDIZ[1], Ayşe YILDIZ[1], Pelin ATALAN[1], Rabia ERASLAN[1], Müşerrefe Nur KELEŞ[1], Kamile UZUN AKKAYA[1], Bülent ELBASAN[1]

[1]Gazi University

Introductıon: Telerehabilitation(TR), which has become very common during the pandemic process; It is defined as the remote provision of medical follow-up and treatment services of patients using technological devices and communication tools. Telerehabilitation; it also reduces time, distance and cost barriers, ensuring equal access to rehabilitation services for everyone. Since telerehabilitation also eliminates the transportation problem, patients and clinicians can use their time more efficiently for rehabilitation.

Purpose: In our study, it was aimed to examine the TR awareness, access rates and satisfaction with TR of the parents of children with a diagnosis of Cerebral Palsy(CP), who are in the high-risk group.

Material-Method: The questionnaire, which was created in the electronic environment, was delivered to the parents of individuals with CP via mobile communication tools. Parents who have a child with a diagnosis of CP between the ages of 0-18 and use smartphones were included in the study.

Results: 79 parents were included in our study. While 55.6%(n:44) of the parents did not know about telerehabilitation, 44.3%(n:35) had knowledge about telerehabilitation. Only 7.5%(n:6) of all parents benefited from telerehabilitation during the pandemic period. While 50.0%(n:3) of those using telerehabilitation found telerehabilitation helpful, 50.0%(n:3) did not find it beneficial. 82.8%(n:29) of the parents who knew about telerehabilitation stated that they wanted to benefit from telerehabilitation.

Conclusion: During the pandemic period, education, health and rehabilitation services of many individuals were delayed or canceled. Studies have reported that individuals with chronic diseases consult a doctor approximately 5 times a year and attend approximately 4 therapy sessions per week. This means that any problem in health services will also significantly affect individuals with CP. Considering all these, the need for telerehabilitation increases in situations such as pandemics. We think that investments and studies on telerehabilitation should be made in the future.

Anahtar Kelimeler: covid-19, cerebral palsy, telerehabilitation

COVİD-19 PANDEMİSİNDE SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARIN EBEVEYNLERİNİN TELEREHABİLİTASYON FARKINDALIK DURUMLARININ İNCELENMESİ

Sinem ERTURAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Mustafa BURAK[1], Ramazan YILDIZ[1], Ayşe YILDIZ[1], Pelin ATALAN[1], Rabia ERASLAN[1], Müşerrefe Nur KELEŞ[1], Kamile UZUN AKKAYA[1], Bülent ELBASAN[1]

[1]Gazi Üniversitesi

Giriş: Pandemi sürecinde kullanımı oldukça yaygınlaşan telerehabilitasyon (TR); hastaların tıbbi takip ve tedavi hizmetlerinin teknolojik cihazlar ve iletişim araçları kullanılarak uzaktan sağlanması olarak tanımlanmaktadır. Telerehabilitasyon; pandemi sürecinde yüksek riskli gruplarda teması ciddi oranda azaltmasıyla bulaş riskini de ortadan kaldırır. Ayrıca zaman, mesafe ve maliyet engellerini azaltarak herkesin rehabilitasyon hizmetlerine eşit şekilde ulaşmasını sağlar. Telerehabilitasyon, ulaşım problemini de ortadan kaldırdığı için, hastalar ve klinisyenler zamanlarını rehabilitasyon için daha verimli kullanabilirler.

Amaç: Çalışmamızda yüksek risk grubunda bulunan Serebral Palsi (SP) tanılı çocukların ebeveynlerinin TR farkındalıkları, TR'ye erişim oranları ve TR'den memnuniyet durumlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Elektronik ortamda oluşturulan anket, SP'li bireylerin ebeveynlerine mobil iletişim araçları aracılığıyla ulaştırıldı. 0-18 yaş arasında SP tanılı çocuğa sahip olan ve akıllı telefon kullanan ebeveynler çalışmaya dâhil edildi.

Bulgular: Çalışmamıza 79 ebeveyn dahil edildi. Ebeveynlerin %55.6'sı (n:44) telerehabilitasyon hakkında bilgi sahibi değilken, %44.3'ü (n:35) telerehabilitasyon hakkında bilgi sahibiydi. Tüm ebeveynlerin sadece %7.5'i (n:6) pandemi dönemi boyunca telerehabilitasyondan faydalandı. Telerehabilitasyondan faydalananların %50.0'ı (n:3) telerehabilitasyonu faydalı bulurken, %50.0'ı (n:3) faydalı bulmadığını belirtti. Telerehabilitasyon hakkında bilgisi olan ebeveynlerin % 82.8'i (n:29) telerehabilitasyondan faydalanmak istediğini belirtti.

Sonuç: Pandemi döneminde, bireylerin birçoğunun eğitim, sağlık ve rehabilitasyon hizmetleri ertelendi veya iptal edildi. Çalışmalar kronik hastalığa sahip bireylerin yılda yaklaşık 5 kez doktora başvurduğu ve haftada yaklaşık 4 terapi seansına katıldıkları bildirmiştir. Bu durum sağlık hizmetlerinde yaşanacak herhangi bir sıkıntının SP'li bireyleri de önemli ölçüde etkileyeceği anlamına gelmektedir. Tüm bunlar göz önünde bulundurulduğunda, pandemi gibi durumlarda telerehabilitasyona olan ihtiyaç artmaktadır. Gelecekte telerehabilitasyon üzerine yatırımların ve çalışmaların yapılması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: covid-19, serebral palsi, telerehabilitasyon

S-112

A CROSS-SECTIONAL STUDY DURING THE COVID-19 PANDEMIC: EVALUATION OF NUTRITIONAL KNOWLEDGE AND NUTRITIONAL STATUS OF WORKERS WORKING IN THE CONSTRUCTION INDUSTRY.

Furkan Çelebi[2], İbrahim Halil Bağış[3], Merve Uzun[1], Ayşe Derya[1]

[1]Biruni University Faculty of Health Sciences Nutrition and Dietetics
[2]Biruni University Vocational School Oral and Dental Health
[3]Haliç University Graduate Education Institute Nutrition and Dietetics Program

Introduction-Purpose: In order to ensure health and work safety of workers who directly affect country's economy, nutritional needs should fully met according to activities and nutritional knowledge levels should be increased. In this study, it aimed to determine nutritional knowledge levels of workers working in various positions in construction sector, to evaluate nutritional habits and status together.

Materials-Methods: 84(men) construction workers who didn't have chronic diseases and gave voluntary consent were included in study, which was carried out in Istanbul January-June 2021. Carried out according to rules of the COVID-19 pandemic and with face-to-face; the form, "Nutrition Information Level for Adults" (YETBID), which includes personal information, nutritional habits, 24-hour food consumption records and anthropometric measurements, was used. Among the anthropometric measurements, Tanita-TT-730 used for weight, Seca-213 for height.

Results: Median age of participants was 33 (21-62) years, professional experience was 10 (1-47) years, 40.5% (n:34) were overweight/obese, age of smoking was 10 (2-66) year, 21.4% (n:18) were university graduates. The YETBİD Basic Nutrition (YETBİD-TB) and Food Preference (YETBİD-BT) scores are 47 (35-74) and 34.6±6.25, respectively. According to YETBİD-TB and YETBİD-BT classification, 39.3% (n:33) and 23.8% (n:20) had poor nutrition knowledge. The body mass indexes of the participants didn't make significant difference on the scale classification results ($p>0.05$). According to the food consumption records, it was determined that the intake of fat from macronutrients, vitamins A, B1-(thiamine), B2-(riboflavin), B12, potassium and magnesium from micronutrients differed according to YETBİD-BT result ($p<0.05$). In addition, significant positive correlations determined between YETBİD-BT, night sleep duration and skipping snacks ($p<0.05$).

Conclusion: It's important to increase nutritional knowledge level of workers working in construction sector and healthy nutrition into lifestyle. In order for workers to lead healthier and more productive life, it's recommended to evaluate nutritional status and give healthy nutrition trainings periodically by the dietitian.

Anahtar Kelimeler: construction worker, covid-19, employee nutrition, nutrition knowledge level

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVID-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE KESİTSEL BİR ARAŞTIRMA: İNŞAAT SEKTÖRÜNDE ÇALIŞAN İŞÇİLERİN BESLENME BİLGİ DÜZEYLERİ VE BESLENME DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Furkan Çelebi[2], İbrahim Halil Bağış[3], Merve Uzun[1], Ayşe Derya[1]

[1]Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik
[2]Biruni Üniversitesi Meslek Yüksekokulu Ağız ve Diş Sağlığı
[3]Haliç Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Beslenme ve Diyetetik Programı

Giriş-Amaç: Ülke ekonomisine doğrudan etki eden işçilerin sağlığı ve iş güvenliğinin sağlanması için, yaptıkları faaliyete göre beslenme gereksinimlerinin tam olarak karşılanması ve beslenme bilgi düzeylerinin arttırılması gerekir. Bu araştırmada, inşaat sektöründe çeşitli pozisyonlarda çalışan işçilerin beslenme bilgi düzeylerinin belirlenmesi, beslenme alışkanlıkları ve beslenme durumlarının bir arada değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Ocak-Haziran 2021 tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleştirilen bu araştırmaya, kronik hastalıkları bulunmayan ve gönüllü onam veren 84 inşaat işçisi (erkek) alınmıştır. COVID-19 pandemisi kurallarına göre ve yüz yüze görüşme tekniğiyle gerçekleştirilen araştırmada; kişisel bilgiler, beslenme alışkanlıkları, 24 saatlik besin tüketim kayıtları ve antropometrik ölçümlerin yer aldığı form, "Yetişkinler İçin Beslenme Bilgi Düzeyi" (YETBİD) kullanılmıştır. Antropometrik ölçümlerden vücut ağırlığı için Tanita TT-730 (Menşei: Çin), boy uzunluğu için ise Seca-213 (Menşei: Almanya) kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortancası 33 (21-62) yıl olan katılımcıların meslek tecrübesi ortancası 10 (1-47) yıl, %40,5'i (n: 34) fazla kilolu ve obez, sigara içme yaşı ortancası 10 (2-66) yıl, %21,4'ü (n: 18) üniversite mezunudur. YETBİD Temel Beslenme (YETBİD-TB) ve Besin Tercihi (YETBİD-BT) puanları sırasıyla 47 (35-74) ve 34,6±6,25'tir. YETBİD-TB ve YETBİD-BT sınıflandırmasına göre sırasıyla %39,3 (n: 33) ve %23,8 (n: 20)'i kötü beslenme bilgi düzeyine sahiptir. Katılımcıların beden kütle indeksleri ölçek sınıflandırma sonuçları üzerinde önemli farklılık oluşturmamıştır ($p>0,05$). Besin tüketim kayıtlarına göre makro besin ögelerinden yağ, mikro besin ögelerinden ise A, B_1 (tiamin), B_2 (riboflavin) ve B_{12} vitaminleri ile potasyum ve magnezyum alımlarının YETBİD-BT sonucuna göre farklılaştığı saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca, YETBİD-BT sonucu ile gece uyku süresi ve ara öğün atlama durumları arasında pozitif yönde önemli ilişkiler belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: İnşaat sektöründe çalışan işçilerde beslenme bilgi düzeylerinin arttırılması ve sağlıklı beslenmenin bir yaşam tarzı haline dönüştürülmesi önemlidir. İşçilerin daha sağlıklı ve verimli bir yaşam sürmeleri için beslenme durumlarının değerlendirilmesi ve sağlıklı beslenme eğitimlerinin diyetisyen tarafından periyodik olarak verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: beslenme bilgi düzeyi, covid-19, çalışan beslenmesi, inşaat işçisi

S-113

DETERMINATION OF URINARY INCONTINENCE CHARACTERISTICS, COPING METHODS AND THE EFFECTS OF COVID-19 ON WOMEN WITH INCONTINENCE

Ünal Değer[1], *Çisel Demiralp Övgün*[1]

[1]*Eastern Mediterranean University, Faculty of Health, Physiotherapy and Rehabilitation Department*

Aim: Urinary incontinence is defined as an involuntary leakage of urine by International Continence Society (ICS). Risk factors of incontinence include age, number of pregnancies, number of births, difficult birth, menopause, pelvic floor muscle weakness, decreased physical activity, pelvic surgeries, smoking, obesity, chronic diseases such as COPD, and urinary system infections. A multidisciplinary approach is important in the treatment of incontinence. Individuals with urinary incontinence try to cope with their symptoms by using various methods. The aim of this study is determining the urinary incontinence characteristics of women with incontinence, coping methods and the effects of Covid-19 on incontinence.

Material- Method: Women aged between 18-65 years with incontinence symptoms were included. They were reached from the internet and after their consent was obtained, they were asked to fill a questionnaire that containing demographic information and questions about incontinence.

Results: 550 women with incontinence with a mean age of 47.6 ± 12.6 were included in the study. %42.4 (n:233) of women experience urinary incontinence less than 12 months, %36.0 (n:198) has 1-3 years, 14.7% (81) of them has symptoms 4-6 years and %6.9 (n:38) of them has urinary incontinence longer than 6 years. 28.0% (n: 154) of the individuals received treatment for urinary incontinence. These treatments were medical therapy, kegel exercises, alternative medicine and surgical methods (11.8%, 11.8%, 8.9%, 4.9%, 2.2%), respectively. Moreover, 6.5% (n: 91) of the participants had infected with Covid-19, and 7.1% (n: 39) of these women thought that the Covid-19 disease worsened their incontinence symptoms.

Conclusion: As a result, individuals with incontinence try various treatments to reduce their symptoms, but diseases such as Covid-19 can increase the incontinence symptoms.

Anahtar Kelimeler: ''incontinence''. ''women's health''. ''Covid-19''

İNKONTİNANSLI KADINLARIN İDRAR KAÇIRMA ÖZELLİKLERİ, BAŞ ETME YÖNTEMLERİ VE COVİD-19'UN İNKONTİNANS ÜZERİNE EKTİLERİNİN BELİRLENMESİ

Ünal Değer[1], *Çisel Demiralp Övgün*[1]

[1]*Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş- Amaç: Üriner inkontinans Uluslararası İnkontinans Topluluğu (International Continence Society (ICS)) tarafından kişinin iradesi dışında idrar kaçırması olarak tanımlanmıştır. İnkontinans risk fatkörleri arasında ileri yaş, gebelik sayısı, doğum sayısı, zorlu doğum, menopoz, pelvik taban kas zayıflığı, azalmış fiziksel aktivite, pelvik cerrahiler, sigara kullanımı, obezite, KOAH gibi kronik hastalıklar, ve üriner sistem enfeksiyonları yer almaktadır. Birçok boyutu bulunan inkontinansın tedavisinde multidisipliner yaklaşım önemlidir. Üriner inkontinansı olan bireyler çeşitli yöntemler kullanarak semptomları ile başetmeye çalışmaktadırlar. Bu çalışmanın amacı inkontinanslı kadınların idrar kaçırma özellikleri, baş etme yöntemleri ve Covid-19'un inkontinans üzerine ektilerinin belirlenmesidir.

Gereç- Yöntem: 18- 65 yaş arası inkontinanslı kadınlara internet ortamı üzerinden ulaşıldı ve onamları alındıktan sonra demografik bilgileri ve inkontinans ile ilgili soruları içeren anketi doldurmaları istendi.

Bulgular: Araştırmaya yaş ortalamaları 47,6 ±12,6 olan 550 inkontinanslı kadın dahil edilmiştir. Katılımcıların %42,4 (n:233)'ünün 12 aydan daha kısa bir süredir, %36 (n:198)'sının 1-3 yıldır, %14,7 (81)'sinin 4-6 yıldır ve % 6,9 (n:38)'unun 6 yıldan uzun süredir idrar kaçırdığı saptandı. Bireylerin %28 (n: 154)'inin idrar kaçırma problemi için tedavi aldığı saptandı. Bu tedaviler sırası ile medikal tedavi, kegel egzersizleri, alternatif tıp ve cerrahi yöntemlerdi (%11,8, %11,8, %8,9, %4,9, %2,2). Ayrıca araştırmaya katılan kadınların 16,5 (n: 91)'i Covid- 19 geçirmiş ve bu kadınların %7,1 (n:39)'inin Covid-19 hastalığının inkontinans semptomlarını kotüleştirdiğini düşündüğü saptandı.

Sonuç: Sonuç olarak inkontinanslı bireyler semptomlarını azaltabilmek için çeşitli tedavilere başvurmaktadır fakat Covid-19 gibi hastalıklar inkontinans semptomlarını arttırabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: ''inkontinanas''. ''kadın sağlığı''. ''Covid-19''

S-114

THE EFFECT OF THE COVID-19 PANDEMIC ON POSTPARTUM FEAR, DEPRESSION RISK, AND PERCEIVED SOCIAL SUPPORT LEVELS

MEHTAP UZUN AKSOY[1], EDA ŞİMŞEK ŞAHİN[1], ALİYE DOĞAN GANGAL[1], Şengül YAMAN SÖZBİR[1], Ayten ŞENTÜRK ERENEL[1]

[1]University of Gazi Faculty of Health Sciences Obstetrics and Gynecology Nursing

Introduction-Aim: COVID-19 (coronavirus) disease is a significant public health problem that threatens health globally. This study aimed to determine the effect of the COVID-19 pandemic process on fear, depression risk and perceived social support level.

Material and Methods: The sample of the descriptive and correlational study consisted of 226 women who met the inclusion criteria. "Coronavirus Fear Scale", "Edinburgh Postpartum Depression Scale" and "Multidimensional Scale of Perceived Social Support" were used.

Results: It has been found that women who counseling during pregnancy and postpartum period during the pandemic period, whose spouse is a primary/secondary school graduate, is moderately satisfied with the birth, has a baby of more than 4 kg, breastfeeds the baby in the first 15 minutes after the birth, is affected by the fact that the birth, pregnancy and postpartum period is in the pandemic period have higher fear scores. It has been determined that women with unplanned pregnancy, difficult delivery, dissatisfied with labor, and women with postpartum health problems have a higher risk of postpartum depression. It has been determined that the perception of social support is higher in women aged 35-39, whose spouse is working, pregnancy is planned, and who do not have any health problems at the end of the birth. It was determined that as the perceptions of social support increased, the risk of postpartum depression decreased, also the risk of postpartum depression increases as women's fears of Covid-19 increase.

Conclusion: Removing/reducing the fears of the coronavirus pandemic and improving the perception of social support of women who are experiencing pregnancy and childbirth during the pandemic process will reduce the risk of experiencing postpartum depression. It is recommended that obstetrics and gynecology nurses plan their care in the light of these findings. In this respect, postpartum well-being of women will be positively affected.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, postpartum depression, social support, fear of Covid-19

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNİN POSTPARTUM DÖNEM KORKU, DEPRESYON RİSKİ VE ALGILANAN SOSYAL DESTEK DÜZEYLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

MEHTAP UZUN AKSOY[1], EDA ŞİMŞEK ŞAHİN[1], ALİYE DOĞAN GANGAL[1], Şengül YAMAN SÖZBİR[1], Ayten ŞENTÜRK ERENEL[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği ABD

Giriş-Amaç: COVID-19 (koronavirüs) hastalığı küresel boyutta sağlığı tehdit eden pandemik bir halk sağlığı sorunudur. Türkiye'de COVID-19 pandemisinin gebelerin psikolojik sağlığı üzerine etkilerini araştıran sınırlı sayıda çalışma olmasına karşın, pandemi sürecinin postpartum korku, depresyon riski ve algılanan sosyal destek düzeyi üzerine etkisini inceleyen çalışmaya rastlanamamıştır. Bu çalışma COVID-19 pandemi sürecinin postpartum korku, depresyon riski ve algılanan sosyal destek düzeyi üzerine etkisini belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırmada tanımlayıcı-ilişki arayıcı desen kullanılmıştır. Araştırma, sosyal medya mecralarında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Kasım 2020-Ocak 2021 tarihleri arasında dâhil edilme kriterlerine uyan 226 kadın oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında "Koronavirüs Korku Ölçeği", "Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçeği" ve "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği" kullanılmıştır.

Bulgular: Eşi ilkokul/ortaokul mezunu olan, doğumundan orta düzeyde memnun olan, bebeği 4 kg.dan fazla olan, bebeğini doğum sonu ilk 15 dk.da emziren, doğum gebelik ve doğum sonu dönemin pandemi döneminde olmasından etkilenen ve pandemi döneminde gebelik ve doğum sonu dönemde danışmanlık almayı isteyen kadınların KKÖ puanlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Gebeliği planlı olmayan, doğumu zor geçen ve doğum eyleminden memnun olmayan ve doğum sonrası bebeğinde sağlık sorunu olan kadınların daha fazla doğum sonu depresyonu riski taşıdığı belirlenmiştir. 35-39 yaş arası, eşi çalışan, gebeliği planlı olan ve doğum sonu kendisinde sağlık sorunu bulunmayan kadınların sosyal destek algılarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte, kadınların Covid-19 korkuları arttıkça doğum sonu depresyon riski artmakta; sosyal destek algıları arttıkça doğum sonu depresyon riski azaldığı belirlenmiştir.

Sonuç: Pandemik süreçte gebelik ve doğum süreci yaşayan kadınların koronavirüs pandemisi korkularının giderilmesi/azaltılması ve sosyal destek algılarının iyileştirilmesinin sağlanması postpartum depresyon yaşama riskini azaltacaktır. Doğum, kadın sağlığı ve hastalıkları hemşirelerinin bakımlarını bu bulgular ışığında planlamaları önerilmektedir. Bu doğrultuda kadınların postpartum dönem iyilik hali olumlu etkilenecektir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, postpartum depresyon, sosyal destek, covid-19 korkusu

S-115

THE CHANGE OF IMPORTANCE OF HEALTHY AND HEALTHY LIFESTYLE BEHAVIORS IN X, Y, Z GENERATIONS

Betül UÇAR[1], *Deniz KOÇOĞLU - TANYER*[2]

[1]*Konya Numune Hospital*
[2]*Selcuk University Faculty of Nursing Department of Public Health Nursing*

Introduction-Purpose: The research is a descriptive-relational type of study conducted to determine changes in the perception of the importance of human health and healthy lifestyle behaviour depending on generations.

Materials-Methods: The study was conducted with 456 individuals in the X, Y and Z generation living in of Family Health Center area in Konya. The data was collected using the survey form, The Health Importance Scale, and The Healthy Lifestyle Behavior Scale-II. In the analyses, the data were summarized as mean and standard deviation, and the estimates used T-test, one-way variance analysis, Chi-square analysis, and multiple regression analysis.

Results: The study was conducted with equal participants from each generation. 50.7% of the participants were women, and 78.7% lived in the city for the longest time. 34.9% of the participants finished high school, 72.8% perceived their economic status as moderate, 55.9% were married and 50.4% had children. According to perceived generation information, 51.3% of individuals stated that they had Generation X characteristics. The average score of the participants on the importance of The Health Scale is 8.30±2.31, and the total average score of The Healthy Lifestyle Behavior Scale is 134.17±21.22. A significant association was found between The Scale of Importance of Health and age, educational status, marital status, and the number of children. A significant correlation was found between the number of children on The Healthy Lifestyle Behavior Scale ($p<0.05$). It was also found that belonging to generation Y and Z by age for The Health Importance Scale and being in the perceived generation Y for The Healthy Lifestyle Behavior Scale were negative determinants.

Conclusion: Therefore, it should be taken into account that the perception of age and generation is important when organizing health improvement programs for people

Anahtar Kelimeler: generations, health development, healthy lifestyle behaviors, importance of health

X, Y, Z KUŞAKLARINDA SAĞLIĞIN ÖNEMİ VE SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ DEĞİŞİMİ

Betül UÇAR[1], *Deniz KOÇOĞLU - TANYER*[2]

[1]*Konya Numune Hastanesi*
[2]*Selçuk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Halk Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı*

Giriş-Amaç: Araştırma; bireylerin, sağlık önem algıları ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının kuşaklara göre değişimini belirlemek amacıyla tanımlayıcı-ilişkisel türde yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Konya ilinde bir ASM bölgesinde yaşayan X, Y ve Z kuşağındaki 456 birey ile çalışma yürütülmüştür. Veriler Anket Formu, Sağlığın Önemi Ölçeği ve Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları II Ölçeği ile toplanmıştır. Analizlerde veriler ortalama ve standart sapma olarak özetlenmiş, değerlendirmelerde t testi, tek yönlü varyans analizi, ki kare analizi ve çoklu regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışma her kuşaktan eşit katılımcı ile yapılmıştır. Araştırmaya katılan bireylerin %50,7'si kadın, %78,7'sinin en uzun süre yaşadıkları yer şehirdir. Katılımcıların %34,9'u lise mezunudur, %72,8'i ekonomik durumunun orta düzeyde algılamaktadır, %55,9'unun evli ve %50,4'nün çocuk sahibi olduğu görülmektedir. Algılanan kuşak bilgisine göre ise bireylerin %51,3'ü X kuşağı özelliklerini taşıdıklarını belirtmişlerdir. Katılımcıların Sağlığın Önemi ölçeği ortalama puanı 8,30±2,31, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği II toplam ortalama puanı ise 134,17±21,22 'dir. Sağlığın önemi ölçeği ile yaş, eğitim durumu, medeni durum ve çocuk sayısı arasında anlamlı ilişki bulunmuştur. Sağlıklı yaşam biçimi davranışları ölçeğinde çocuk sayısı arasında anlamlı ilişki bulunmuştur ($p<0.05$). Sağlığın önemi ölçeği için yaşa göre Y ve Z kuşağında olmanın ve sağlıklı yaşam biçimi ölçeği içinse algılanan Y kuşağında olmanın negatif yönde belirleyici olduğu bulunmuştur.

Sonuç: Bireylere sağlığı geliştirme programları düzenlerken yaş ve kuşak algısının önemli olduğu göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: kuşaklar, sağlığı geliştirme, sağlığın önemi, sağlıklı yaşam biçimi davranışları

S-116

EXPERIENCES OF EXPRESSING BREASTMILK OF MOTHERS WITH THEIR BABY IN THE NEONATAL INTENSIVE CARE UNIT DURING THE PANDEMIC PERIOD

Yasemin Sarı[1], Evrim Kızıler[1], Esra Şahin[3], Nihal Özoğlu[2]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt University, Ankara, Turkey.
[2]T.C. SBU Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hast. EAH, Ankara, Turkey.
[3]T.C. Gazi University, Ankara, Turkey.

Introduction-Purpose: WHO and UNICEF emphasize that the newborn should be breastfed within the first hour postpartum and recommend exclusive breastfeeding for the first six months.The aim of this study is to determine the effect of the COVID-19 epidemic on the breastfeeding experience of mothers whose babies are hospitalized in the NİCU.

Materials-Methods: The sample of this descriptive cross-sectional retrospective study consisted of volunteer mothers of newborns who were treated in the Neonatal Intensive Care Unit of a hospital in Ankara between 31 December 2020-1 August 2021 (n=42). The data of the study were obtained by using the sociodemographic data form and the Breastmilking Experience Scale (ASSD-S).

Results: The mean age of the participants was 29.02±6.15 years, 38.1% of them were university graduates, 81% were housewives, and 69% of them had income equal to their expenses. The mean score of the Breastmilking Experience Scale was found to be 3.72±0.75 (min=2.00, max=5.00). At the time of the study, 83.3% of the mothers continued to express milk for their babies, and it was determined that their breastfeeding experience was positive. The measures taken during the Covid 19 pandemic and the visit restriction applied, stated that mothers were able to receive continuous information about the newborn, while 64.3% reported that their milking status was not affected.

Conclusion: In our study, it was determined that the precautions taken during the Covid 19 process and the visit restrictions did not have a negative effect on the milking experiences of the mothers. It is thought that effective nursing support and breastfeeding incentive practices given to mothers during the pandemic period have a positive effect on mothers' milking experiences. It is recommended that healthcare professionals understand the importance of breast milk and encourage and support mothers who are separated from their babies to express breast milk.

Anahtar Kelimeler: Pandemic period, breastfeeding, newborn, mother, nursing

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

PANDEMİ DÖNEMİNDE BEBEĞİ YENİDOĞAN YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE YATAN ANNELERİN ANNE SÜTÜ SAĞMA DENEYİMLERİ

Yasemin Sarı[1], *Evrim Kızıler*[1], *Esra Şahin*[3], *Nihal Özoğlu*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara, Türkiye.*
[2]*T.C. Sağlık Bakanlığı SBÜ Etlik Zübeyde Hanım Kadın Hastalıkları EAH, Ankara, Türkiye.*
[3]*T.C. Gazi Üniversitesi, Ankara, Türkiye.*

Giriş-Amaç: DSÖ ve UNICEF yenidoğanın postpartum ilk bir saat içinde anne sütü alması gerektiğini vurgulamakta ve ilk altı ay boyunca yalnızca anne sütü ile beslenmesini önermektedir. Prematüre bebeklerin yenidoğan yoğun bakım ünitesinde tedavi altına alınmasının yanısıra Covid 19 pandemisinde yenidoğanı ya da anneyi koruma amacıyla alınan tedbirler ebeveyn-yenidoğanın uzun süre ayrı kalmalarına, anne ve bebek etkileşiminin gecikmesine ve anne sütü miktarının azalması gibi sonuçlara neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı bebeği yenidoğan yoğun bakımda yatan annelerin COVİD-19 salgının anne sütü sağma deneyimi üzerine etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu tanımlayıcı kesitsel retrospektif çalışmanın örneklemini Ankara'da bulunan bir hastanenin Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde 31 Aralık 2020-1 Ağustos 2021 tarihleri arasında tedavi gören yenidoğanların gönüllü anneleri oluşturmuştur (n=42). Çalışmanın verileri sosyodemografik veri formu ve Anne Sütü Sağma Deneyimi Ölçeği (ASSD-Ö) kullanılarak elde edilmiştir. Araştırma verileri SPSS 28.0 istatistik programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamaları 29.02±6.15 yıl, %38.1'i üniversite mezunu, %81'i ev hanımı ve %69'unun geliri giderine eşittir. Anne Sütü Sağma Deneyimi Ölçeği puan ortalamaları 3.72±0.75 (min=2.00, max=5.00) bulunmuştur. Araştırmanın yürütüldüğü tarihlerde annelerin %83.3'ü bebekleri için süt sağmaya devam etmiş olup, anne sütü sağma deneyimlerinin olumlu olduğu belirlenmiştir. Covid 19 pandemisinde alınan tadbirler ve uygulanan ziyaret kısıtlamasının anneler yenidoğan hakkında sürekli bilgi alabildiklerini, %64.3'ü ise süt sağma durumunun etkilenmediğini bildirmiştir.

Sonuç: Çalışmamızda Covid 19 sürecinde alınan tedbirlerin ve ziyaret kısıtlamalarının annelerin sütü sağma deneyimleri üzerine olumsuz bir etkisi olmadığı belirlenmiştir. Pandemi döneminde annelere verilen etkin hemşirelik desteği ve emzirmeye teşvik uygulamalarının annelerin süt sağma deneyimlerini olumlu etkilediği düşünülmektedir. Sağlık çalışanlarının anne sütü önemini kavrayıp bebeğinden ayrı kalan annelerin anne sütü sağmasına teşvik etmeli ve desteklemesi önerilmektedir. Özellikle pandemi döneminde anne bebek etkileşimini artıracak uygulamalar ile laktasyonun arttırılmasına katkıda bulunulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pandemi dönemi, anne sütü sağma, yenidoğan, anne, hemşirelik.

S-117

DETERMINING NURSING STUDENTS' KNOWLEDGE OF TRACHEOSTOMY CARE

Şüle Bıyık Bayram[1], Nurcan Çalışkan[2], Emel Gülnar[3]

[1]Karadeniz Teknik University Faculty of Health Sciences Department of Nursing
[2]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nursing
[3]Kırıkkale University Faculty of Health Sciences Department of Nursing

Background-Objective: Tracheostomy care involves tracheostomy aspiration, inner cannula cleaning, and peristomal skin care. Students experience stress when they have to care for patients with tracheostomy for three reasons. First, they do not encounter patients with tracheostomy very often during clinical practice. Second, the steps of tracheostomy care are long. Third, tracheostomy care requires a surgical aseptic technique. This study investigated nursing students' knowledge of tracheostomy care.

Materials and Methods: This descriptive study was conducted between March and June 2021. The sample consisted of 496 nursing students recruited using snowball sampling. Participation was voluntary. Data were collected using a descriptive characteristics questionnaire and the Tracheostomy Care Knowledge Test (TCKT) developed by Bıyık Bayram and Çalışkan (2019). The TCKT consists of 23 multiple-choice questions with five options. We used 17 TCKT questions because six questions were about anatomy and home care. The data were analyzed using the number, percentage, mean, standard deviation, Kruskal Wallis Test, and Mann Whitney U Test.

Results: Participants had a mean age of 20.63±2.54 years. The majority of the participants were women (86.1%). Less than a quarter of the participants stated that they had performed tracheostomy care on mannequins before (17.9%). Ten percent of the participants noted that they had followed up patients with tracheostomy before (10.1%). Almost seven percent of the participants remarked that they had practiced tracheostomy aspiration in their clinical practice before (6.7%). Participants had a mean TCKT score of 7.88±2.86. Participants' TCKT scores significantly differed by gender, grade level, region of residence, and school ($p<0.05$).

Conclusion: Participants had a below-average TCKT score. Their TCKT scores significantly differed by gender, grade level, region of residence, and school. Therefore, universities should integrate technology into courses to provide students with applied training in tracheostomy care.

Anahtar Kelimeler: Nursing student, tracheostomy care, knowledge

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİN TRAKEOSTOMİ BAKIMINA İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Şüle Bıyık Bayram[1], Nurcan Çalışkan[2], Emel Gülnar[3]

[1]Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü
[3]Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: Trakeostomi bakımı; trakeostomi aspirasyonu, iç kanül temizliği ve peristomal cilt bakımını içermektedir. Öğrenciler, trakeostomisi olan hasta ile klinik uygulamada çok sık karşılaşılmaması veya işlem basamaklarının uzun olması ve cerrahi aseptik teknik gerektirmesi nedeniyle mezuniyet sonrasında bu uygulama ile karşı karşıya kaldıklarında stres yaşamaktadırlar. Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin trakeostomi bakımına ilişkin bilgi düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Bu araştırma, gönüllülük esasına dayalı kartopu tekniği ile Türkiye'de hemşirelik bölümü olan üniversitelerde öğrenim gören hemşirelik öğrencilerine Mart- Haziran 2021 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırma anket formunu eksiksiz dolduran 496 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler, tanıtıcı özellikler formu ve trakeostomi bakımı bilgi testi ile toplanmıştır. Trakeostomi bakımı bilgi testi Bıyık Bayram ve Çalışkan (2019) tarafından oluşturulmuş ve geçerlik güvenirliği yapılmış çoktan seçmeli beş seçenekli 23 sorudan oluşmaktadır. Bu çalışmada, testteki 6 soru anatomi ve evde bakım bilgisi içerdiği için çıkarılmış ve 17 soru kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Kruskal Wallis Testi ve Mann Whitney U Testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.63±2.54 olup, %86.1'i kadınıdır. Öğrencilerin %17.9'sı laboratuvarda maket üzerinde trakeostomi bakımı yaptığını, %10.1'i trakeostomisi olan hasta takip ettiğini, %6.7'i klinik uygulamalarınızda trakeostomi aspirasyonu yaptğını ifade etmiştir. Öğrencilerin trakostomi bakımına ilişkin bilgi puan ortalaması 17 puan üzerinden 7.88±2.86 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin trakeostomi bakımına ilişkin bilgi puan ortalaması ile cinsiyet, sınıf durumu, yaşanılan bölge ve okul arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin trakeostomi bakım bilgi puan ortalamasının orta düzeyin altında olduğu belirlenmiştir. Ayrıca trakeostomi bilgi puanı ile cinsiyet, sınıf durumu, yaşanılan bölge ve okul arasında farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Bu sonuç doğrultusunda öğrencilere mezuniyet öncesi tarakeostomi bakımına yönelik uygulamalı ve teknolojik öğretim yöntemleri kullanılarak eğitimlerin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, trakeostomi bakımı, bilgi

S-118

SOCIAL PARTICIPATION IN HOME-LIVING ELDERS: RURAL AND URBAN DIFFERENCES

Elif Karakuş[1], Melek Güneş Yavuzer[2], Dilara Bozgan[2], Gülsena Utku Umut[2]

[1]University of Health Sciences, Hamidiye Institute of Health Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation PhD Program
[2]Haliç University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation (English)

Introduction-Purpose: Social participation levels of individuals living in different regions of Turkey may differ. Present study aims to comparatively examine the social participation of elderly aged 65 years and older without any orthopedic and neurological problems, who live in the rural and urban areas of Turkey.

Material-Method: Ninety elderly from İstanbul, Kocaeli, and Adıyaman, aged between 65 and 96 years were included in the study. The participants were assessed for social participation [Craig Handicap Assessment and Reporting Technique-Short Form (CHART-SF)], cognitive functions [Standardized Mini-Mental Test (MMSE) and Mini-Mental State Examination for illiterate (MMSE-E)], mobility levels [Rivermead Mobility Index (RMI)] and leisure time activities (Leisure Time Activity Form).

Results: Significant differences were found between the groups' number of children, educational status and type of house they lived in (p=0,001). While no significant differences were found between the groups in physical independence (p=0,897), cognitive independence (p=0,164), mobility (p=0,358) and social integration (p=0.076) subdomains of social participation; significant differences were found in occupation (p=0.006), annual income (p=0,004) and annual health expenditure (p=0,035) subdomains. A positive correlation was found between the cognitive functions and the self-reported income of the elderly only living in rural (r=0,367, p=0,020). Elderly living in urban were more likely to participate in intellectual leisure activities than those living in rural (p=0.001). It was found that as the mobility levels increased, the level of social participation increased in both groups. Moreover, a significant relationship was found between leisure time activities and social participation in both groups.

Conclusion: Although the reported income levels, health expenditures and participation levels in intellectual leisure activities of the elderly living in urban and rural differ; social participation levels were found to be similar. Studies to increase the mobility levels of the elderly regardless of the regions they live in will also improve the social participation levels.

Anahtar Kelimeler: social participation, elderly, Turkey

EVDE YAŞAYAN YAŞLILARDA SOSYAL KATILIM: KIRSAL VE KENT FARKLILIKLARI

Elif Karakuş[1], Melek Güneş Yavuzer[2], Dilara Bozgan[2], Gülsena Utku Umut[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Doktora Programı
[2]Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon (İngilizce) Bölümü

Giriş-Amaç: Türkiye'nin farklı bölgelerinde yaşayan bireylerin sosyal katılım düzeyleri farklılık gösterebilmektedir. Bu çalışmanın amacı; Türkiye'nin kırsal ve kentsel bölgelerinde ev ortamında yaşayan, herhangi bir ortopedik ve nörolojik problemi olmayan, 65 yaş ve üstü bireylerin sosyal katılım farklılıklarının incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya İstanbul, Kocaeli ve Adıyaman illerinden yaşları 65-96 yıl arasında değişen, toplam 90 yaşlı dahil edildi. Katılımcıların sosyal katılımı "Craig Engel Değerlendirme ve Rapor Etme Tekniği-Kısa Formu (CHART-SF)" ile, kognitif fonksiyonları "Standardize Mini Mental Test (MMSE)" ve "Eğitimsizler için Modifiye Edilmiş Mini Mental Durum Testi MMSE-E" ile, mobilite değerlendirmesi "Rivermead Mobilite İndeksi (RMI)", boş zaman aktiviteleri değerlendirmesi ise "Boş Zaman Aktiviteleri Formu" ile değerlendirildi.

Bulgular: Kırsalda ve kentte yaşayan yaşlıların çocuk sayısı, eğitim durumu, yaşadıkları evin tipi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p=0,001). Grupların sosyal katılımın alt alanları olan fiziksel bağımsızlık (p=0,897), kognitif bağımsızlık (p=0,164), mobilite/hareketlilik (p=0,358) ve sosyal uyum (p=0,076) alanları arasında anlamlı fark bulunmadı. Ancak, iş durumu (p=0,006), yıllık gelir (p=0,004) ve yıllık sağlık harcaması (p=0,035) alt başlıklarında gruplar arasında anlamlı fark bulundu. Yaşlıların kognitif durumları ile kendi bildirdikleri gelir durumları arasında, yalnızca kırsalda yaşayanlarda pozitif yönde anlamlı ilişki bulundu (r=0,367, p=0,020). Kentte yaşayan yaşlıların entelektüel boş zaman aktivitelerine katılma düzeylerinin kırsalda yaşayanlardan daha fazla olduğu bulundu (p=0,001). Her iki grupta da mobilite düzeyi arttıkça sosyal katılım düzeyinin de arttığı tespit edildi. Ayrıca, kentte ve kırsalda yaşayan yaşlıların boş zaman aktiviteleri ile sosyal katılımları arasında anlamlı ilişki bulundu.

Sonuç: Kentte ve kırsalda yaşayan yaşlıların bildirdikleri gelir düzeyleri ve sağlık harcamaları ile entelektüel boş zaman aktivitelerine katılım düzeyleri farklılık gösterse de; sosyal katılım düzeylerinin benzer olduğu görülmüştür. Yaşlıların yaşadıkları bölgelerden bağımsız olarak mobilite düzeylerinin arttırılmasına yönelik çalışmalar sosyal katılım düzeylerini de geliştirecektir.

Anahtar Kelimeler: sosyal katılım, yaşlı, Türkiye

S-119

A NEW APPROACH TO SOCIAL DISTANCE IN THE COVID PERIOD: EQUILATERAL ZIGZAG QUEUING MODEL IN CAFETERIA

Ömer Faruk Karabulut[1], *Derya Dikmen*[1]

[1]*Hacettepe University*

Aim: Physical distance is defined by the Ministry of Health as "the distance of at least 1.5 meters between two people in order not to catch or transmit an infection transmitted by droplets". This study aimed to evaluate the social distance measures during meals and to evaluate different queuing in the university student cafeteria that provides food service in Ankara.

Methods: The study was created by modelling the cafeteria of a state university in Ankara with a capacity of 10000 people. The distance of the cafeteria was measured with a Stabila LE 40 laser meter. In the study, an equilateral zigzag queuing model was created with a standard 1.5 meters distance in the cafeteria's hall area.

Results: The length from the cafeteria counter to the starting area of the cafeteria was 16,773 meters. At this length, nine people can stand in line in the standard queuing method and 18 people in the equilateral zigzag queuing model. In the busy time of the cafeteria 43 people were in the queue without social distancing. The queuing of 43 people with social distancing needs 79,34 m area, while in the equilateral zigzag queuing model, the distance will be 41,36 m, and the distance can decrease by 47,87%.

Conclusions: Due to the fixed areas in the queue, solutions should be developed to queue more people by following the social distance rule for the same length of space. According to the results of this study, we suggest the equilateral zigzag queuing model, which may have the same social distance of the people in line to eat. With this queue, normally x number of people suitable for social distance could be queuing, while 2x±1 people can be queuing at the same social distance with the model we recommend.

Anahtar Kelimeler: Foodservice systems, Social distance, Equilateral zigzag queuing model

COVİD DÖNEMİ SOSYAL MESAFEYE YENİ YAKLAŞIM: YEMEKHANEDE EŞKENAR ZİKZAK SIRA MODELİ

Ömer Faruk Karabulut[1], *Derya Dikmen*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Sağlık Bakanlığı tarafından fiziksel mesafe "Damlacık yoluyla bulaşan enfeksiyona yakalanmamak veya enfeksiyon bulaştırmamak için iki kişinin arasında bulunması gereken en az 1,5 metrelik mesafe" olarak tanımlanmıştır. Bu çalışmada Ankara'da toplu beslenme hizmeti veren üniversite öğrenci yemekhanesinde yemek sırasında sosyal mesafe önlemlerinin değerlendirilmesi ve farklı sıra düzenlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Ankara'da bulunan 10000 kişilik kapasiteye sahip bir devlet üniversitesinin kafeteryası model alınarak oluşturulmuştur. Çalışmada ölçümler Stabila LE 40 lazer metre ile yapılmıştır. Çalışmada kafeteryanın yemekhane alanında normal 1.5 metrelik mesafe ile eşkenar zikzak kenar modeli oluşturulmuştur.

Bulgular: Yemekhane bankosundan yemekhanenin başlangıç alanına kadar ki uzunluk 16,773 metre dir. Bu uzunluğa normal sıra yönteminde 9 kişi, eşkenar zikzak modelinde 18 kişi sırada durabilmektedir. Bu alanda en yoğun zamanda sırada 43 kişi bulunduğu tespit edilmiştir. Mevcut düzende 43 kişinin yemek sırası 79,34 m uzunluğunda olacakken eşkenar zikzak sıra modelinde 41,36 m olacak mesafe % 47,87 oranında azalacaktır.

Sonuç: Sıraya girilen alanların sabit olması sebebiyle aynı uzunluktaki alana sosyal mesafe kuralına uyularak daha fazla kişiyi alacak çözümler geliştirilmelidir. Bu çalışma sonucuna göre yemek için sıradaki kişilerin aynı sosyal mesafe uzaklığına sahip olabilecek eşkenar zikzak sıra modelini önermekteyiz. Bu sıralama ile normalde belirlenen mesafede sosyal mesafeye uygun x sayıda kişi sıralanabilecekken önerdiğimiz modelle aynı sosyal mesafede 2x±1 kişi sıralanabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Toplu beslenme sistemleri, Sosyal mesafe, Eşkenar zikzak sıra modeli

S-120

EXAMINATION OF SELF-ESTEEM AND PROFESSIONAL SELF-ESTEEM OF AUDIOLOGIST CANDIDATES

Azize Arzu Köroğlu[1], *Handan Turan Dizdar*[1]

[1]*Biruni University, Audiology Department*

Introduction-Purpose: Self-esteem is an individual's own ideas and feelings about himself/herself. People with low self-esteem, on the other hand, have low self-confidence, unable to form healthy bonds with people, passive and introverted. Professional self-esteem, which is an individual's perception of worthiness regarding his/her profession, is directly related to individuals' choosing the appropriate profession for themselves and their self-perceptions. For all these, first of all, the person should be at peace with himself/herself, that is, he/she should have high self-esteem and professional self-esteem. The aim of our study is to examine the relationship between the self-esteem of audiologist candidates and their professional self-esteem.

Materials-Methods: Within the scope of the study, 532 students studying in the Audiology department in Turkey were included in the study. Demographic information form, Self-Esteem Scale and Professional Self-Esteem Scale were used in the study, and the data were collected online via Google Forms. The obtained data were analyzed with SPSS package program version 27 (27.0.1.0).

Results: 421 female and 111 male students participated in the study. In the Pearson correlation analysis, a positive and significant relationship was obtained between the students' self-esteem and their professional self-esteem. According to the results obtained in Tamhane's T2 post-hoc analysis, there was a significant difference in professional self-esteem between grade levels, and it was determined that the professional self-esteem of the first and second grades was higher.

Conclusion: According to the findings, it was seen that students with high self-esteem also had high professional self-esteem. According to the post-hoc analysis, it was determined that as the grade level increased, their professional self-esteem decreased. It is thought that making more detailed studies by increasing the number of samples and investigating solutions to increase professional self-esteem will contribute to the development of the profession.

Anahtar Kelimeler: self, self esteem, professional self esteem, audiologist

ODYOLOG ADAYLARININ BENLİK SAYGILARI İLE MESLEKİ BENLİK SAYGILARININ İNCELENMESİ

Azize Arzu Köroğlu[1], *Handan Turan Dizdar*[1]

[1]*Biruni Üniversitesi, Odyoloji Bölümü*

Giriş-Amaç: Benlik saygısı, bir bireyin kendi hakkında fikirlere ve duygulara sahip olmasıdır. Benlik saygısı düşük olan kişiler ise özgüveni az, insanlarla sağlıklı bağlar kuramayan, pasif ve içe kapanık özellikler taşır. Meslek, bireyin sosyal olarak etkileşimlerde bulunmasına fırsat veren, çevresindeki kişilerden itibar görmesini sağlayan, üretkenlik duygusuyla beraber işe yarama duygusunu da geliştiren ve kişiliğin önemli bir göstergesi olan bir olgudur. Bireyin mesleğine ilişkin değerlilik algısı olan mesleki benlik saygısı, bireylerin kendilerine uygun mesleği seçmeleri ve benlik algıları ile doğrudan ilişkilidir. Odyologlar mesleğin doğası itibari ile engelli gruplardan biri olan işitme engellliler ile çalışır. Bu yüzden bu mesleği yapan kişiler sabırlı, özverili ve mesleğe gönülden bağlı olmalıdırlar. Tüm bunlar için ise öncelikle kişinin kendi ile barışık olması, yani yüksek benlik saygısı ve mesleki benlik saygısına sahip olması gerekmektedir. Çalışmamızın amacı Odyolog adaylarının benlik saygıları ile mesleki benlik saygıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışma kapsamında Türkiye'de Odyoloji lisans bölümünde öğrenim gören 532 öğrenci çalışmaya alınmıştır. Çalışmada demografik bilgi formu, Benlik Saygısı Ölçeği ve Mesleki Benlik Saygısı Ölçeği kullanılmış olup, veriler Google Formlar üzerinden online olarak toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket program versiyon 27 (27.0.1.0) ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya 421 kız, 111 erkek öğrenci katılmıştır. Pearson korelasyon analizinde öğrencilerin benlik saygıları ile mesleki benlik saygıları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki elde edilmiştir. Tamhane's T2 post-hoc analizinde elde edilen sonuca göre sınıf düzeyleri arasında mesleki benlik saygılarında arasında anlamlı fark olup, birinci ve ikinci sınıfların mesleki benlik saygılarının daha yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Elde edilen bulgulara göre benlik saygısı yüksek olan öğrencilerin mesleki benlik saygılarının da yüksek olduğu görülmüştür. Post-hoc analizine göre sınıf düzeyi arttıkça mesleki benlik saygılarının azaldığı saptanmıştır. Bunun sebebinin zamanla artan gelecek kaygısına bağlı olduğu düşünülmüştür. Bu konuda örneklem sayısının arttırılarak daha detaylı incelemeler yapılması ve meslek benlik saygısını arttırmaya yönelik çözüm yollarının araştırılmasının mesleğin gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: benlik, benlik saygısı, mesleki benlik saygısı, odyolog

S-121

DETERMINATION OF THE NURSES' PROFESSIONAL COMMITMENT AND EMOTIONAL LABOR BEHAVIORS: AN EXAMPLE OF A UNIVERSITY HOSPITAL

Kübra Selçuker[1], *Mehtap Uzun Aksoy*[2]

[1]*Gazi University Health Research and Application Center Gazi Hospital*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nursing Obstetrics and Gynecology Nursing*

In this research, it was aimed to determine nurses' professional commitment and emotional labor behavior. This cross-sectional study was conducted in Gazi University Health Research and Practicum Center between 26 November and 7 December 2020. The sample of the study consisted of 287 nurses working actively in Gazi University Health Research and Practicum Center. The data of the study were collected using the "Introductory Information Form", "Nurses 'Professional Commitment Scale", "Nurses' Emotional Labor Behavior Scale. It was determined that the mean age of the nurses was 33.37 ± 6.74 years, and 33.1% of them were under 30 years old. Also, 91.3% of the nurses were women, 84.4% had a bachelor's degree, 27.2% have been working for 15 years and more, and 68,6% have been working in inpatient services. 53.0% of the nurses perceived their income as equivalent to their expenses and 84.7% of them resided in the province for the longest time. It was found that there is a significant difference in terms of professional commitment levels according to the variables of the gender and income level of the nurses ($p<0.05$). The scores of willingness to make effort of nurses whose women and income are more than their expenses are statistically significantly higher ($p<0.05$). However, no significant difference was found in terms of professional commitment levels of the nurses according to age, education level, longest place of residence, working year and clinical variables ($p>0.05$). Nurses below the age of 30, having worked less than 5 years and having more than their expenses have significantly higher scores for the will to continue their professional membership ($p<0.05$). It was observed that being a woman, working less in 5 years and working in the Covid-19 service significantly increased the beliefs of nurses in goals and values ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: "Nursing, professional commitment, emotional labor behavior"

HEMŞİRELERİN MESLEĞE BAĞLILIKLARI VE DUYGUSAL EMEK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ: BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİ ÖRNEĞİ

Kübra Selçuker[1], *Mehtap Uzun Aksoy*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Gazi Hastanesİ*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Anabilim Dalı Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği*

Bu araştırmada hemşirelerin mesleğe bağlılıkları ve duygusal emek davranışlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Kesitsel tipteki bu araştırma Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde 26 Kasım-7 Aralık 2020 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini Gazi Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde aktif olarak çalışan 287 hemşire oluşturmuştur. Araştırmanın verileri "Tanıtıcı Bilgi Formu", "Hemşirelerin Mesleki Bağlılık Ölçeği", "Hemşirelerin Duygusal Emek Davranış Ölçeği kullanılarak çevrimiçi ortamda toplanmıştır. Hemşirelerin yaş ortalamasının 33,37±6,74 yıl olduğu ve %33,1'inin 30 yaşın altında olduğu belirlenmiştir. Hemşirelerin %91,3'ünün kadın, %84,4'ünün lisans mezunu, %27,2'sinin çalışma sürelerinin 15 yıl ve üzerinde olduğu ve %68,6'sının yataklı servislerde çalıştığı saptanmıştır. Hemşirelerin %53,0'ü gelirini giderine denk olarak algıladığı ve %84,7'sinin en uzun süreyle ilde ikamet ettiği tespit edilmiştir. Hemşirelerin cinsiyet ve gelir düzeyinin algılanma durumu değişkenlerine göre mesleki bağlılık düzeyleri bakımından anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). Ancak, hemşirelerin yaş, eğitim düzeyi, en uzun yaşanan yer, çalışma yılı ve çalışılan klinik değişkenlerine göre mesleki bağlılık düzeyleri bakımından anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Kadın ve geliri giderinden fazla olan hemşirelerin çaba gösterme istekliliği puanları istatistiksel anlamlı olarak daha yüksektir ($p<0,05$). 30 yaşın altında, 5 yıldan az çalışmış ve geliri giderinden fazla olan hemşirelerin meslek üyeliğini sürdürme istek puanları anlamlı şekilde daha yüksektir ($p<0,05$). Kadın olma, 5 yılda az çalışma ve Covid-19 servisinde çalışmanın hemşirelerin hedef ve değerlere inanç puanlarını anlamlı olarak arttırdığı belirlenmiştir ($p<0,05$). Kadın hemşirelerin erkek hemşirelere göre anlamlı olarak daha fazla derinlemesine davranış sergilediği tespit edilmiştir ($p<0,05$). Buna karşın, hemşirelerin yaş, cinsiyet, çalışma yılı, eğitim düzeyi ve en uzun yaşanan yer değişkenlerine göre duygusal emek davranışları bakımından anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler: "Hemşirelik, mesleki bağlılık, duygusal emek davranışı"

S-122

INVESTIGATING THE VIDEOS ABOUT LYMPHEDEMA SHARED ON SOCIAL MEDIA PLATFORMS DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Tutku ASLAN[1], Çimen ÖLÇAY[1], Merve ALPTEKİN[1], Levent ÇETİNKAYA[2], İlke KESER[1]

[1]Gazi University-Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Çanakkale Onsekiz Mart University-Computer & Instructional Technologies Education

Objective: To investigate the videos with information,suggestions,exercises,lifestyle modifications shared on social media platforms for lymphedema during the pandemic process.

Materials and Methods: All Turkish videos published on social media platforms between December 2019-January 2021,in an advanced search engine,by using the keywords "lymphedema,lipedema,complex decongestive physiotherapy(CDP),manual lymph drainage(MLD),exercise in lymphedema" were examined.The subject and content of the videos,the profession of the presenter,target audience,display of the applications it contains,security measures and accordance of preparer's occupation were evaluated.

Results: The 33 videos met the criteria were analyzed.It was determined that the subjects of the videos were 73% patient education,24% exercise and 3% physical activity.The contents were information(52%),exercise+lifestyle change(12%), MLD(12%),exercise,MLD,information,compression,suggestion,CDP in 8 different combinations (3%).73% of the videos didn't include exercise information, different exercises were included in 21%,breathing in 3%,strengthening and flexibility exercises in 3%.76% of them targeted a diagnosis,21% of general and 3% of geriatrics. The presenter was doctor in 39%,physiotherapist in 36%,nurse in 6%, physical education teacher in 3%,16% in others.When the compatibility of the video content with the profession was examined,it was found that 64% were fully,18% were partially compatible and 18% weren't compatible with the profession.Application of the exercises wasn't shown in 54%,explained partially in 25% and was showed in 21%.The security measures weren't included in 61%,present in 30% and 10% in partially.

Conclusion: Information on social media platforms,which become the only source of information about lymphedema during the pandemic period,are focused on patient education and information,and is insufficient to meet exercise information or individual needs.Although it's prepared by experts for certain diagnoses and generally in a content compatible with their profession,it has been determined that it's insufficient in terms of how to do the application and security measures to be followed.

Keywords: Lymphedema,lipedema,manual lymphedema,complex evacuation physiotherapy,exercise in lymphedema

COVİD-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE SOSYAL MEDYA PLATFORMLARINDA PAYLAŞILAN LENFÖDEME YÖNELİK VİDEOLARIN İNCELENMESİ

Tutku ASLAN[1], Çimen ÖLÇAY[1], Merve ALPTEKİN[1], Levent ÇETİNKAYA[2], İlke KESER[1]

[1]Gazi Üniversitesi-Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi-Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi

Amaç: Pandemi sürecinde lenfödeme yönelik sosyal medya platformlarında paylaşılan bilgilendirme, öneri, egzersiz, yaşam tarzı modifikasyonu içerikli videoların incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Sosyal medya platformlarında Aralık 2019-Ocak 2021 yayınlanmış olan, "lenfödem, lipödem, Kompleks Boşaltıcı Fizyoterapi (KBF), Manuel Lenf Drenajı (MLD), lenfödemde egzersiz" anahtar kelimeleri kullanılarak, gelişmiş arama motorunda, tüm Türkçe videolar incelendi. Videoların konusu ve içeriği, sunucunun mesleği, hedef kitlesi, içerdiği uygulamaların gösterimi, güvenlik tedbirleri içermesi ve hazırlayıcısının mesleğinin uyumu değerlendirildi.

Bulgular: Kriterlere uyan 33 video analiz edildi. Videoların konularının %73 hasta eğitimi, %24 egzersiz ve %3 fiziksel aktivite olduğu belirlendi. İçeriklerinin %52 bilgilendirme, %12 egzersiz+yaşam tarzı değişikliği, %12 MLD, %3 oranlarında egzersiz, MLD, bilgilendirme, kompresyon, öneri, KBF'nin 8 farklı kombinasyonunda olduğu saptandı. %73'ünün egzersiz bilgisi içermediği, %21'inin farklı egzersizleri, %3'ünün solunum, %3'ünün kuvvetlendirme ve esneklik egzersizlerini içerdiği görüldü. %76'sının bir tanıyı, %21'inin geneli ve % 3'ünün yaşlıları hedeflediği görüldü. Sunucunun %39'unda doktor, %36'sında fizyoterapist, %6'sında hemşire, %3'ünde beden eğitimi öğretmeni ve %16'sında diğer mesleklerdendi. Video içeriği ile meslek uyumu incelendiğinde %64'nün meslek alanıyla tam ve %18'inin kısmen uyumlu, %18'inin uyumsuz olduğu kaydedildi. Uygulamaların nasıl yapılacağı %54'ünde gösterilmezken, %25'inde kısmen ve %21'inde gösterilerek anlatıldığı belirlendi. Güvenlik tedbirlerinin %61'sında yer almadığı, %30'unda bulunduğu ve %10'unda kısmen olduğu belirlendi.

Sonuç: Pandemi döneminde lenfödem konusunda tek bilgi kaynağı haline gelen sosyal medya platformlarında yapılan bilgilendirmelerin hasta eğitimi ve bilgilendirme odaklı olduğu, egzersiz bilgisi veya bireysel ihtiyaçları karşılamakta yetersiz kalmıştır. belli tanılara yönelik olarak uzman kişilerce ve genellikle mesleği ile uyumlu içerikte hazırlanmasına rağmen, uygulamanın nasıl yapılacağı ve uyulması gereken güvenlik tedbirleri gibi konuları içermesi açısından yetersiz kaldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lenfödem, lipödem, manuel lenfödem, kompleks boşaltıcı fizyoterapi, lenfödemde egzersiz

S-123

THE EFFECTS OF DANCE/MOVEMENT THERAPY ON TRUNK CONTROL AND BALANCE IN CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY: A PILOT STUDY

Ayşe Asena Gülnergiz[1], *Nilay Arman*[2]

[1]*Istanbul University-Cerrahpasa Institute of Graduate Studies*
[2]*Istanbul University-Cerrahpasa Faculty of Health Sciences*

Introduction-Purpose: In children with Cerebral Palsy (CP), control and coordination system which required for effective movement works in irregular or inappropriate ways. Fixed and repetitive coordinated movement sequences such as dance/movement therapy (DMT) contribute to the improvement of functional activity in people with neuromotor dysregulation. The aim of this study was to examine the effects of DMT on trunk control and balance in children with CP.

Materials-Methods: Thirteen children with CP (9 Female/4 Male) between 6 and 18 ages, Level 1 (n=9) and Level 2 (n=4) according to the Gross Motor Function Classification System were included in the study. In addition to the routine physiotherapy, a DMT program was applied to children with CP by preparing a choreography of exercises aimed at increasing lower extremity functions, balance and trunk control. The DMT program was lasted fo 45-60 minutes/2 days a week/8 weeks as face-to-face 4 weeks and online for 4 weeks. Trunk control was evaluated with Trunk Control Measurement Scale (TCMS), balance with Pediatric Balance Scale (PBS) for pre- and post-dance therapy.

Results: The mean age and body mass index of the cases was 10.23±2.45 years and 19.06±3.14 kg/m^{2,} respectively. In the comparison of the pre- and post-DMT scores of the cases, there was no significant change in the PBS scores, while significant improvements were found in the TCMS-static and dynamic sitting balance and total scores ($p<0.01$).

Conclusions: This study has shown that, the DMT program structured by physiotherapists for children with CP can improve trunk stabilization. The repetitive dance-based exercises accompanied by a rhythmic music, required synchronization of all body segments and in this way may have positively affected trunk control. In future studies, we suggest that the effects of DMT on trunk control in children with CP should be investigated in a multidirectionally and with a larger sample.

Anahtar Kelimeler: "cerebral palsy","dance therapy","trunk control","postural balance"

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

SEREBRAL PALSİLİ ÇOCUKLARDA DANS/HAREKET TERAPİSİ UYGULAMASININ GÖVDE KONTROLÜ VE DENGE ÜZERİNE ETKİLERİ: PİLOT ÇALIŞMA

Ayşe Asena Gülnergiz[1], *Nilay Arman*[2]

[1]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Lisansüstü Eğitim Enstitüsü*
[2]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş-Amaç: İnsan vücudunun, etkili bir hareket gerçekleştirmek için kontrol ve koordinasyon sistemine ihtiyacı vardır. Serebral Palsi (SP) tanısına sahip nöromotor engelli kişilerde, bu sistem düzensiz veya uygunsuz şekillerde çalışmaktadır. Dans/hareket terapisi gibi sabit ve tekrarlı koordine hareket dizileri nöromotor düzensizliği olan kişilerde fonksiyonel aktivitenin gelişmesine katkı sağlamaktadır. Bu çalılşmanın amacı, SP'li çocuklarda, dans/hareket terapisi uygulamasının gövde kontrolü ve denge üzerine etkilerininin incelenmesiydi.

Gereç-Yöntem: 6-18 yaş aralığında, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemine göre Seviye 1 (n=9) ve Seviye 2 (n=4) olan 13 SP'li olgu (4 Erkek, 9 Kız) çalışmaya dahil edildi. SP'li çocuklara rutin fizyoterapi programına ek olarak, alt ekstremite fonksiyonları, denge ve gövde kontrolünü arttırmayı hedefleyen egzersizlerden bir koreografi hazırlanarak, bir dans/hareket terapi programı uygulandı. Motor öğrenme prensiplerine dayalı olarak denge, stabilizasyon, mobilite, hız ve ritim aktivitelerini içeren dans terapi programı, haftada 2 gün 45-60 dakika süre ile 4 hafta yüz yüze 4 hafta online olmak üzere 8 hafta boyunca fizyoterapist eşliğinde uygulandı. Dans/hareket terapi programı öncesi-sonrası olguların gövde kontrolü Gövde Kontrol Ölçüm Skalası (GKÖS) ile, dengesi Pediatrik Denge Ölçeği (PDÖ) ile değerlendirildi.

Bulgular: Olguların yaş ortalaması 10,23±2,45 yıl, vücut kitle indeksi ortalaması 19,06±3,14 kg/m^2 idi. Olguların dans/hareket terapi öncesi-sonrası skorlarının karşılaştırılmasında PDÖ skorlarında anlamlı değişiklik elde edilemezken GKÖS-statik ve dinamik oturma dengesi ve toplam skorlarında anlamlı iyileşmeler bulundu ($p<0.01$).

Sonuç: SP'li çocuklarda gövde stabilizasyonunun gelişmesi rehabilitasyon programlarında fonksiyonel açıdan anahtar rol oynamaktadır. Bu çalışma sonucunda, SP'li çocuklar için fizyoterapistler tarafından yapılandırılan dans/hareket terapi programının gövde stabilizasyonunu geliştirebileceği gösterilmiştir. Uyguladığımız dans tabanlı egzersizlerin çok tekrarlı ve müzik eşliğinde ritimle yapılıyor olmasının ve tüm vücut segmentlerinin senkronizasyonunu gerektirmesinin gövde kontrolünü olumlu etkilemiş olabileceği kanaatindeyiz. Gelecek çalışmalarda, SP'li çocuklarda dans/hareket terapi uygulamalarının gövde kontrolü üzerine etkilerinin çok yönlü olarak ve daha büyük bir örneklem ile araştırılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: "serebral palsi","dans terapi","gövde kontrolü","postural denge"

S-124

DETERMINING THE COMPLIANCE TO THE MEDITERRANEAN DIET IN DIETITIANS

Mehmet Fisunoğlu[1]

[1]*Hacettepe University Department of Nutrition and Dietetics*

Introduction and Aim: The Mediterranean diet, in which the consumption of foods such as vegetables, fruits, legumes, whole grains, fish and olive oil is recommended, is considered as the healthiest nutrition model in recent years. Dietitian is a health professional that plans, implements and monitors nutrition programs to their patients' and clients' according to their physiological requirements and lifestyles. Thus, dietitians can protect, promote and increase their patients' and clients' life quality. The main purpose of this study is to determine the Mediterranean diet compliance level of dietitians, who should set an example to the society in healthy nutrition.

Material-Method: 50 dietitians employed in private or public institutions in Ankara province and 50 healthy individuals whose age, gender and education levels were matched and occupied in different professions were included in the study. The research was designed as a cross-sectional study. The adherence to the Mediterranean diet and anthropometric measurements of the individuals participating in the study were recorded. Results and the differences between the groups were analyzed statistically.

Results: The Mediterranean diet compliance score of the dietitians was found to be 6.64±2.31 out of 14, whereas the compliance score of the control group was 5.04±1.75 ($p<0.01$). Although the Mediterranean diet compliance scores of the groups seemed to be low, it was determined that the majority of the dietitians (60.0%) had moderate or high compliance to the Mediterranean diet, while the majority of the control group (66.0%) had a low level of compliance to the Mediterranean diet. Waist-height and waist-hip ratios were found statistically related anthropometric measurements with the Mediterranean diet compliance score ($p<0.05$).

Conclusion: While dietitians should inform the public about the health benefits of the Mediterranean diet, more research should be conducted to identify other factors that make adherence to the Mediterranean diet difficult.

Anahtar Kelimeler: Mediterranean diet, Dietitian, Nutritional habits

DİYETİSYENLERİN AKDENİZ DİYETİ UYUM DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Mehmet Fisunoğlu[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Sebze, meyve, kuru baklagiller, tam taneli tahıllar, balık ve zeytinyağı gibi besinlerin tüketiminin teşvik edildiği Akdeniz diyeti, son yılların en sağlıklı beslenme modeli olarak gösterilmektedir. Diyetisyenler; hasta veya danışanlarının sağlığını korumak ve yaşam kalitesini arttırmak için, yaşam tarzı ve fizyolojik gereksinimlerine göre beslenme programları planlayan, uygulatan ve izleyen sağlık meslek grubudur. Bu araştırmanın başlıca amacı; sağlıklı beslenme konusunda topluma örnek olması gereken diyetisyenlerin Akdeniz diyetine uyum düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırmaya Ankara ili sınırları içinde özel veya kamu kuruluşlarında görev alan 50 diyetisyen ile yaş, cinsiyet ve eğitim düzeyleri eşleştirilmiş, farklı mesleklerde çalışan 50 sağlıklı birey dahil edilmiştir. Kesitsel olarak planlanan araştırmada, araştırmaya katılan bireylerin Akdeniz diyetine uyumları ve antropometrik ölçümleri kaydedilmiş ve gruplar arasındaki farklar istatistiksel olarak incelenmiştir. Araştırmanın yapılması için gerekli etik olurlar Hacettepe Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurulu'ndan alınmıştır.

Bulgular: Araştırma sonunda diyetisyenlerin Akdeniz diyeti uyum skorları 14 üzerinden 6,64±2,31, kontrol grubunun uyum skoru ise 5,04±1,75 olarak bulunmuş ve gruplar arasında anlamlı düzeyde istatistiksel fark saptanmıştır ($p<0,01$). Grupların Akdeniz diyeti uyum skorları düşük gibi görünmekle birlikte diyetisyenlerin büyük çoğunluğunun (%60,0) Akdeniz diyetine orta veya yüksek düzeyde uyum gösterdiği, kontrol grubunun ise büyük çoğunluğunun (%66,0) Akdeniz diyetine düşük düzeyde uyum gösterdiği belirlenmiştir. Bel-boy ve bel-kalça oranları Akdeniz diyeti uyum skoru ile ilişkili antropometrik ölçümler olarak bulunmuştur ($p<0,05$).

Sonuç: Her ne kadar son yıllarda belirli bir gerileme söz konusu olsa da, Türk mutfağı Akdeniz diyet modeline iyi bir örnektir. Beslenme alışkanlıkları ve mutfak olarak Akdeniz diyetini uygulamaya uygun olan toplumumuzun, sağlık üzerine etkileri bilimsel literatürde gösterilen Akdeniz diyetini ülkemizde daha fazla uygulanması için bilgilendirilmesi gerekmektedir. Bu görev diyetisyenlerin üzerine düşmekle birlikte Akdeniz diyetine uyumu güçleştiren diğer faktörlerin belirlenmesi için daha fazla araştırma yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Akdeniz diyeti, Diyetisyen, Beslenme alışkanlıkları

S-125

THE IMPACT OF HEALTH LITERACY LEVELS ON WOMEN'S FEAR OF CONTRACTING COVID-19 AND THEIR ATTITUDES TOWARDS HOLISTIC COMPLEMENTARY AND ALTERNATIVE MEDICINE: MEDIATION ANALYSIS RESULTS

Filiz ÜNAL TOPRAK[1], *Simge COŞKUN*[1], *Songül ÇAĞLAR*[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal University*

Introduction-Aim: Health literacy status of women who have fear of contracting Covid-19 may affect holistic complementary and alternative medicine (HCAM) practices. Therefore, this study aims to examine mediating variable role of health literacy in the relationship between fear of contracting Covid-19 in women and use of HCAM.

Material-Method: The study was conducted as descriptive cross-sectional. Study data were collected from 285 women who volunteered to participate between April 01 and June 30, 2021, by conducting an online questionnaire. 'Personal Information Form', 'Covid-19 Fear Scale', 'Health Literacy Scale' and 'The Attitude towards Holistic Complementary and Alternative Medicine Scale' were used to collect data. Data were evaluated using descriptive statistics, Pearson Correlation Test, Independent Sample T-test, One-Way ANOVA, and mediation analysis.

Results: Mean score of the participants in the Covid-19 scale was 18.57±5.8, mean score in the Attitudes towards holistic Complementary and Alternative Medicine Scale was 30.98±5.5, and mean score in the Health Literacy Scale was 111.15±13.0. Significant relationship was found between education level and health literacy, having chronic illness, failing to have permanent job and fear of Covid-19 ($p>.05$). Positive correlation exists between fear of contracting Covid-19 and HCAM Practice (correlation between HCAM Practice $\beta=.21$). When health literacy variable is included, the level of relationship decreases ($\beta= .18$).

Conclusion: The study found that women's fear of contracting Covid-19 was moderate, health literacy level was adequate, and their attitudes towards HCAM were moderately positive. It was found that having chronic illness and failing to have permanent job pose a risk for women in terms of having fear of Covid-19 and a significant relationship exists between level of health literacy and education level. In the study, as the level of health literacy increased, the women resorted to HCAM practices less despite their fear of contracting Covid-19.

Anahtar Kelimeler: "Covid-19", "health literacy", "HCAM", "mediation analyzes"

KADINLARIN COVİD-19'A YAKALANMA KORKUSU İLE BÜTÜNCÜL TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TIBBA KARŞI TUTUMLARI ÜZERİNDE SAĞLIK OKURYAZARLIK SEVİYELERİNİN ETKİSİ: ARACILIK ANALİZİ SONUÇLARI

Filiz ÜNAL TOPRAK[1], *Simge COŞKUN*[1], *Songül ÇAĞLAR*[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Covid-19'a yakalanma korkusu olan kadınların sağlık okur yazarlık durumları bütüncül tamamlayıcı ve alternatif tıp (BTAT) uygulamalarını etkileyebilir. Bu sebeple çalışmanın amacı, kadınlarda Covid-19'a yakalanma korkusu ile BTAT kullanımı arasındaki ilişkide sağlık okuryazarlığının aracı değişken rolünü incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışma tanımlayıcı kesitsel tipte yapılmıştır. Çalışma verileri 01 Nisan-30 Haziran 2021 tarihleri arasında çalışmaya katılmaya gönüllü olan 285 kadından online anket uygulaması ile toplanmıştır. Verilerin toplanmasında 'Kişisel Bilgi Formu', 'Covid-19 Korkusu Ölçeği', 'Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği' ve 'Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıbba Karşı Tutum Ölçeği' kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesi tanımlayıcı istatistikler, Pearson Korelasyon Test, Independent Sample T-test, One Way ANOVA ve aracılık analizi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların Covid-19 ölçeği puan ortalaması 18,57±5.8, Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıbba Karşı Tutum Ölçeği puan ortalaması 30.98±5.5 ve Sağlık Okuryazarlığı ölçeği puan ortalaması 111.15±13.0'dır. Eğitim seviyesi ile sağlık okuryazarlığı, kronik hastalığa sahip olma ve sürekli çalışılan bir işin olmaması ile Covid-19 korkusu arasında anlamlı ilişki olduğu belirlenmiştir ($p > .05$). Covid-19'a yakalanma korkusu ile BTAT Uygulaması arasında pozitif bir ilişki vardır (BTAT Uygulaması arasındaki ilişki $\beta = .21$). Sağlık okuryazarlığı değişkeni bu ilişkiye dahil olduğunda ilişki düzeyi düşmektedir ($\beta = .18$).

Sonuç: Çalışmada kadınların Covid-19 hastalığına yakalanma korkularının orta seviyede, sağlık okur yazarlık seviyesinin yeterli olduğu, bütüncül tamamlayıcı ve alternatif tıbba karşı tutumlarının ise orta seviyede pozitif yönde olduğu saptanmıştır. Kadınların kronik hastalığının olması ve sürekli çalıştığı bir işinin olmamasının Covid-19 korkusu yaşamada risk oluşturduğu; sağlık okuryazarlık düzeyi ile eğitim seviyesi arasında anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür. Çalışmada sağlık okuryazarlık seviyesi arttıkça kadınların Covid-19 hastalığına yakalanma korkularına rağmen daha az BTAT uygulamalarına başvurdukları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: "Covid-19", "sağlık okuryazarlığı", "BTAT", "aracılık analizi"

S-126

PERCEPTION OF PRIVACY IN FEMALE SURGICAL PATIENTS: QUALITATIVE RESEARCH

Şule ERGÖL[1], Eli·f AKYÜZ[1]

[1]Kırıkkale University Faculty of Health Science Department of Nursing

Introduction-Purpose: Although there are studies related to the concept of privacy in many disciplines, there is no universal definition of the concept. Individuals' perception of privacy differs from culture to culture because each society's cultural norms and values ??and the special status of each individual affect the definition and interpretation of this concept.

Materials-Methods: This study was conducted with a descriptive qualitative method to investigate the perception of privacy of female patients undergoing surgery. The criterion sampling method was used in the study and the study was completed with 10 female patients. Data were collected through in-depth interviews using a semi-structured questionnaire. Data collection was terminated when reached data saturation. The interviews were analyzed by content analysis.

Results: The mean age of the women participating in the study was 55.40±15.71 years, 40% of them were primary school graduates and the majority (80%) don't have a job. It was determined that women's perceptions of privacy were grouped under three main themes and five sub-themes. The themes were physical privacy, factors affecting the perception of privacy, and reactions to privacy violations. The physical privacy theme is one of the sub-themes of visual privacy and personal space/regional privacy; the theme of factors affecting the perception of privacy is one of the sub-themes of religion and culture; The theme of reactions to privacy violation consisted of behavioral reactions and emotional reactions sub-themes.

Conclusion: Participants perceive privacy with the influence of religion and culture only as physical privacy. When they think that their privacy has been violated, they show emotional reactions such as embarrassment and boredom, and they give behavioral reactions such as taking precautions to prevent violations.

Anahtar Kelimeler: surgery, patient, woman, privacy, qualitative research

KADIN CERRAHİ HASTALARDA MAHREMİYET ALGISI: NİTEL ARAŞTIRMA

Şule ERGÖL[1], Eli·f AKYÜZ[1]

[1]Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: Birçok disiplinde mahremiyet kavramı ile ilişkili çalışmalar yapılmasına rağmen kavramın evrensel bir tanımı yoktur. Bireylerin mahremiyet algısı kültürden kültüre farklılık gösterir çünkü her toplumun kültürel norm ve değerleri ve toplumdaki her bireyin özel statüsü bu kavramın tanımını ve yorumlanmasını etkiler.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, cerrahi girişim geçiren kadın hastaların mahremiyet algısını araştırmak amacıyla tanımlayıcı niteliksel bir yöntemle yapıldı. Çalışmada ölçüt örnekleme yöntemi kullanıldı ve 10 kadın hasta ile çalışma tamamlandı. Veriler yarı yapılandırılmış soru formu aracılığıyla derinlemesine görüşmeler ile toplandı. Veri toplama işlemi veri doygunluğuna ulaşıldığında sonlandırıldı. Görüşmeler içerik analizi yapılarak analiz edildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalaması 55,40±15,71 yıl, %40'ı ilkokul mezunu ve çoğunluğu (%80) çalışmamaktadır. Kadınların mahremiyet algıları üç ana tema ve beş alt tema altında toplandığı belirlendi. Temalar fiziksel mahremiyet, mahremiyet algısını etkileyen faktörler ve mahremiyet ihlalinde tepkiler idi. Fiziksel mahremiyet teması görsel mahremiyet ve kişisel alan/bölgesel mahremiyet alt temalarından; mahremiyet algısını etkileyen faktörler teması din ve kültür alt temalarından; mahremiyet ihlalinde tepkiler teması ise davranışsal tepkiler ve duygusal tepkiler alt temalarından oluştu.

Sonuç: Katılımcılar din ve kültürün etkisi ile mahremiyeti sadece fiziksel mahremiyet olarak algılamaktadır. Mahremiyetlerinin ihlal edildiğini düşündüklerinde utanma, sıkılma gibi duygusal tepkiler göstermekte ve ihlallerin oluşmasını engellemek için önlem alma gibi davranışsal tepkiler vermektedir.

Anahtar Kelimeler: cerrahi, hasta, kadın, mahremiyet, nitel araştırma

S-127

COMPARISON OF CARDIOVASCULAR AND PHYSICAL FITNESS LEVELS OF ADOLESCENTS WITH POLYCYSTIC OVARY SYNDROME AND HEALTHY ADOLESCENTS

Şeyma Bülbül[1], *Ebru Çalık Kütükcü*[1], *Ayşe Buran*[2], *Elif Yılmaz*[2]

[1]*Hacettepe University Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation, Ankara, Turkey*
[2]*Dr Sami Ulus Gynecology, Obstetrics and Gynecology Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic, Ankara, Turkey*

Introduction and Aim: Polycystic Ovary Syndrome (PCOS) is associated with hyperandrogenism, hyperinsulinemia and insulin resistance starting in the perimenarchal period. Studies on adult women with PCOS show that their aerobic capacity is affected. Therefore, it was aimed to compare the physical and cardiovascular fitness levels of adolescent PCOS patients with healthy adolescents in our study;

Materials and Methods: Eleven healthy individuals and 7 age- and gender-matched individuals diagnosed with PCOS were included in the study. Total fat and muscle percentages were measured with the bioelectrical impedance test (BIA) instrument for body composition evaluation of individuals in both groups. Body mass index (BMI), waist/hip and waist/height ratios were recorded. The level of cardiovascular fitness was evaluated with the PACER test. For physical fitness level, muscular strength parameter was evaluated with hand dynamometer and knee extensor muscle strength, and muscular endurance parameter was evaluated with sit-up and push-up tests.

Results: The mean age of the adolescents in the PCOS group was 18.86±1.46 years (7 girls), and the mean age of the healthy adolescent group was 17.91±1.64 years (11 girls), and both groups were similar in terms of age, gender and BMI values ($p>0.05$). Waist/hip, waist/height ratio, and total fat and muscle percentages of both groups were similar ($p>0.05$). Knee extensors muscle strength of the PCOS group was significantly lower than that of healthy adolescents ($p=0.014$). There was no difference between the two groups in terms of sit-ups ($p=0.547$) and push-up repetitions ($p=0.144$). The VO_2max values of the PCOS group and healthy adolescents were found to be similar ($p=0.414$).

Conclusion: This study showed that the peripheral muscle strength of adolescents with PCOS was significantly weaker than their peers, while their muscle endurance and cardiovascular fitness levels were preserved. Physiotherapists should attach importance to strength training in the rehabilitation of adolescents with PCOS.

Anahtar Kelimeler: Polycystic Ovary Syndrome, Aerobic Capacity, Physical Fitness

POLİKİSTİK OVER SENDROMU OLAN ADÖLESANLARLA SAĞLIKLI ADÖLESANLARIN KARDİYOVASKÜLER VE FİZİKSEL UYGUNLUK SEVİYELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Şeyma Bülbül[1], *Ebru Çalık Kütükcü*[1], *Ayşe Buran*[2], *Elif Yılmaz*[2]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara, Türkiye*
[2]*Dr Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara, Türkiye*

Giriş ve Amaç: Polikistik Over Sendromu (PKOS) perimenarşial dönemde başlayan hiperandrojenizm, hiperinsulinemi ve insulin direnci ile ilişkilidir. PKOS'lu yetişkin kadınlar üzerinde yapılan çalışmalarda, aerobik kapasitelerinin etkilendiği görülmektedir. Bu nedenle çalışmamızda; adölesan PKOS'lu hastalarda fiziksel ve kardiyovasküler uygunluk düzeyinin sağlıklı adölesanlarla karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 11 sağlıklı birey ve yaş ve cinsiyet açısından uyumlu 7 PKOS tanısı almış birey dahil edildi. Her iki grup bireylerin vücut kompozisyon değerlendirilmesi için biyoelektriksel impedans testi (BIA) aleti ile total yağ ve kas oranları ölçüldü. Vücut kitle indeksi (VKİ), bel/kalça ve bel/boy oranları kaydedildi. Kardiyovasküler uygunluk düzeyi PACER testi ile değerlendirildi. Fiziksel uygunluk düzeyi için kassal kuvvet parametresi için el dinamometresi ile diz ekstansör kas kuvveti, kassal endurans parametresi ise mekik ve şınav testleri ile değerlendirildi.

Bulgular: PKOS grubundaki adölesanların ortalama yaşları 18,86±1,46 yıl (7 kız), sağlıklı adölesan grubun ise ortalama yaşları 17,91±1,64 yıl (11 kız) idi ve her iki grup yaş, cinsiyet ve VKİ değerleri açısından benzerdi (p>0.05). Her iki grubun bel/kalça, bel/boy oranı ve total yağ ve kas oranları benzerdi (p>0.05). PKOS grubunun diz ekstansörleri kas kuvveti, sağlıklı adölesanlara göre anlamlı derecede düşüktü (p=0,014). Her iki grup arasında mekik (p=0,547) ve şınav tekrar sayıları (p=0,144) açısından fark yoktu. PKOS grubu ile sağlıklı adölesanların VO_2max değerleri benzer bulunmuştur (p=0,414).

Sonuç: Bu çalışma PKOS'lu adölesanların periferik kas kuvvetlerinin yaşıtlarına göre anlamlı derecede daha zayıf olduğunu gösterirken, kas enduransı ve kardiyovasküler uygunluk düzeylerinin korunduğunu göstermiştir. Fizyoterapistlerin PKOS'lu adölesanların rehabilitasyonunda kuvvet eğitimine önem vermeleri gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Polikistik Over Sendromu, Aerobik Kapasite, Fiziksel Uygunluk

S-128

THE EFFECT OF BASIC BODY AWARENESS THERAPY ON MUSCULOSKELETAL PAIN AND QUALITY OF LIFE IN UNIVERSITY STUDENTS DURING THE COVID-19 PANDEMIC - RANDOMIZED CONTROLLED STUDY

Seval Kutlutürk Yıkılmaz[1], *Selen Güloğlu*[2], *Öznur Özek*[2], *Gizem Nur Aras*[2], *Melisa Demirtaş*[2]

[1]*Istanbul Medipol University, School of Health Science, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey.*
[2]*Istanbul Medipol University, College of Health Science, Physical Therapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey.*

Introduction-Purpose: In the study, it was aimed to investigate the effect of Basic Body Awareness Therapy applied to university students through telerehabitation on musculoskeletal pain and quality of life caused by social isolation and home quarantines during the COVID-19 quarantine period.

Materials-Methods: The inclusion criteria of this study, which was designed as a randomized controlled study, were determined as being a student of Istanbul Medipol University School of Health Sciences, being between the ages of 18-24, and agreeing to participate in the study. Those with progressive and chronic diseases and those who had COVID-19 disease in the last 6 months were not included in the study. The cases were divided into 2 groups as treatment and control. While basic body awareness exercises were applied to the treatment group for 60 minutes, 3 times a week for 6 weeks, no intervention was made to the control group. McGill Melzack Pain Questionnaire, World Health Organization Quality of Life Scale Short Form (WHOQOL-BREF) and Body Awareness Questionnaire were administered before and at the end of the study.

Results: The study was conducted on 40 (35 girls; 5 boys) participants with a mean age of 20.87±1.09 (min: 19; max: 24). There is a significant difference between the pre-post treatment results of the treatment group in the McGill-Melzack Pain Questionnaire, Body Awareness Questionnaire, WHOQoL general health, mental health, social relationships and environmental health areas. ($p<0.05$) The statistical significance of the analysis of the data obtained from the study was accepted as $p<0.05$ with the SPSS for Windows 15.0 program.

Conclusion: It was determined that Body Awareness Therapy applied through telerehabilitation during the Covid-19 period had a positive effect on musculoskeletal pain, body awareness and quality of life, physical health, social relationship and environmental health components.

Anahtar Kelimeler: body awareness therapy, Covid-19, quality of life, pain

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVID-19 SALGINI DÖNEMİNDEKİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNE UYGULANAN TEMEL VÜCUT FARKINDALIĞI TERAPİSİNİN KAS İSKELET AĞRISI VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİSİ - RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA

Seval Kutlutürk Yıkılmaz[1], *Selen Güloğlu*[2], *Öznur Özek*[2], *Gizem Nur Aras*[2], *Melisa Demirtaş*[2]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye.*
[2]*İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye.*

Giriş-Amaç: Çalışmada, üniversite öğrencilerine telerehabitasyon yoluyla uygulanan Temel Vücut Farkındalığı Terapisi'nin COVİD-19 karantina döneminde sosyal izolasyon ve ev karantinaları sebebiyle ortaya çıkan kas-iskelet sistemi ağrıları ve yaşam kaliteleri üzerindeki etkisini araştırmak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü çalışma olarak dizayn edilen bu çalışmanın dahil edilme kriterleri, İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık bilimleri Yüksekokulu öğrencisi olmak, 18-24 yaş aralığında olmak, çalışmaya katılmayı kabul etmek olarak belirlendi. İlerleyici ve kronik hastalığı olanlar, son 6 ay içinde COVİD-19 hastalığı geçirmiş olanlar çalışmaya dahil edilmedi. Olgular tedavi ve kontrol olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Tedavi grubuna 6 hafta süresince haftada 3 kez 60 dakika temel vücut farkındalığı egzersizleri uygulanırken, kontrol grubuna herhangi bir müdahale yapılmadı. Tedavi öncesinde ve tedavi protokolünün bitiminde McGill Melzack Ağrı Anketi, Dünya Sağlık Örgütü Yaşam Kalitesi Ölçeği Kısa Formu (WHOQOL-BREF) ve Vücut Farkındalığı Anketi uygulandı.

Bulgular: Çalışma 18-25 yaşları arasında 40 (35 kız; 5 erkek) katılımcı üzerinde gerçekleştirildi. Katılımcıların yaş ortalaması 20,87±1,09 (min: 19; max: 24) olarak belirlendi. Tedavi grubunda McGill Melzack Ağrı Anketi, Vücut Farkındalığı Anketi tedavi öncesi ile tedavi sonrası sonuçları arasında anlamlı farklılık vardır. Tedavi istenilen sonucu vermiştir. ($p<0,05$) Tedavi grubunun WHOQoL genel sağlık, ruhsal sağlık, sosyal ilişkiler ve çevresel sağlık alanlarında tedavi öncesi sonuçları ile tedavi sonrası sonuçları arasında anlamlı bir farklılık vardır. ($p<0,05$) Çalışmadan elde edilen verilerin analizi SPSS for Windows 15.0 programı ile istatistiksel anlamlılık $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Sonuç: Covid-19 döneminde telerehabilitasyon yoluyla uygulanan Vücut Farkındalığı Terapisi'nin kas iskelet sistemi ağrısı, vücut farkındalığı ve yaşam kalitesinin fiziksel sağlık, sosyal ilişki ile çevresel sağlık komponentleri üzerinde olumlu yönde etkisi olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: vücut farkındalığı terapisi, Covid-19, yaşam kalitesi, ağrı

S-129

DEATH ANXIETY, ACTIVE PROBLEMS AND THE ROLE OF SOCIAL WORK IN THE ELDERLY IN THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS

Mustafa Emre Yakalı[1], *Fatma ARPACI*[1]

[1]*Gazi University*

Introduction-Purpose: In this study, it is aimed to provide solutions to the problems caused by the pandemic process by reviewing the literature on the death anxiety and other psychosocial problems experienced by the elderly, who are the most affected and restricted group by the pandemic, and the roles and responsibilities of the social worker in this process.

Materials-Methods: This study is a compilation and the relevant literature was searched.

Results: In the light of the literature review, it was seen that the pandemic period influenced the death anxiety mood of the elderly and increased the existing psychosocial problems.

Conclusion: While focusing on the physiological concerns on elderly individuals with the emergence of the COVID-19 virus, it was concluded that the psychosocial effects of the pandemic conditions should be discussed and necessary studies should be carried out in order to eliminate the negative effects.

Keywords: elderly person, old age, death anxiety, psychosocial problems, social work.

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE YAŞLI BİREYLERDE ÖLÜM KAYGISI, ETKEN SORUNLAR VE SOSYAL HİZMETİN ROLÜ

Mustafa Emre Yakalı[1], *Fatma ARPACI*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Bu çalışmada pandemiden en çok etkilenen ve kısıtlamaya maruz kalan grup olan yaşlı bireylerin bu dönemde yaşadığı ölüm kaygısı, etken diğer psikososyal sorunlar ve sosyal hizmet uzmanının bu süreçteki rol ve sorumlulukları üzerine literatür taraması yapılıp pandemi sürecinin yol açtığı sorunlara çözüm önerileri sunmak amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma derleme niteliğinde olup konuyla ilgili literatür taranmıştır.

Bulgular: Yapılan literatür taraması ışığında pandemi döneminin yaşlı bireyler üzerinde ölüm kaygısı duygu durumuna etkisi olduğu ve halihazırda var olan psikososyal sorunları arttırdığı görülmüştür.

Sonuç: COVID-19 virüsünün ortaya çıkmasıyla birlikte yaşlı bireyler üzerindeki fizyolojik endişeler üzerine yoğunlaşılırken, pandemi şartlarının psikososyal etkileri üzerine de tartışılması ve meydana gelen olumsuz etkilerin giderilmesi adına gerekli çalışmaların yapılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *yaşlı birey, yaşlılık, ölüm kaygısı, psikososyal sorunlar, sosyal hizmet.*

Anahtar Kelimeler: "yaşlı birey", "yaşlılık", "ölüm kaygısı", "psikososyal sorunlar", "sosyal hizmet"

S-130

FOOT DROP IN A COVID-19 POSITIVE CASE: A CASE REPORT

Mustafa BURAK[1], Sinem ERTURAN[1], Kamile UZUN AKKAYA[1], Ramazan YILDIZ[1], Ayşe YILDIZ[1], Pelin ATALAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Rabia ERASLAN[1], Müşerrefe Nur KELEŞ[1], Bülent ELBASAN[1]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation

Introduction: Along with the increasing number of covid-19 patients worldwide, neuromuscular complications and rehabilitation concerns, which are thought to be caused by the disease, have started to come to the fore. In Covid-19 patients, post-infection inflammatory neuropathies, nerve stretching/compression injuries due to immobilization, systemic neuropathies or hematoma-induced nerve compression may occur.

Purpose: In our study, it was aimed to examine the results of 6-week physiotherapy and rehabilitation applications of a patient who complained of foot drop, difficulty walking, numbness and tingling in his right foot after Covid-19 disease.

Material-Method: 14-year-old male patient who applied to Gazi University was evaluated for right foot dorsiflexion muscle strength(DFMS), joint range of motion(ROM), two-point discrimination, propioception and vibration senses of medial-lateral-dorsal parts of foot. Case was followed up with 6-week home program after the evaluations.

Results: Evaluation results of the affected side of the case were given before and after the treatment, respectively. DFMS 51.76N/108.72N; active dorsiflexion ROM -6°/+6.1°; medial 4.08/3.84, lateral 4.08/3.61, foot dorsal 4.17/3.84 in monofilament evaluation; medial 11mm/13mm, lateral 14mm/10mm, dorsal foot 6mm/5mm in two-point discrimination evaluation; 22.6°/2.2° in ankle propioception evaluation; vibration evaluation was found as lateral 6.88s/7.14s, 1st metatarsal 6.95s/6.32s, heel 7.42s/6.24s.

Conclusion: In our case, it was observed that muscle strength and range of motion increased, and sensory loss improved. It is thought that the cause of foot drop seen in our case may be paroneal nerve compression due to sitting in same position for a long time during quarantine period or peripheral nerve involvement due to neuropathogen effect of virus. It was found that the 6-week home exercise program we applied was effective in sensory and motor development. We think that neuromuscular complications should also be considered in Covid-19 rehabilitation.

Anahtar Kelimeler: covid-19, neuropraxia, physiotherapy and rehabilitation

COVİD-19 POZİTİF VAKADA GELİŞEN DÜŞÜK AYAK: OLGU SUNUMU

Mustafa BURAK[1], Sinem ERTURAN[1], Kamile UZUN AKKAYA[1], Ramazan YILDIZ[1], Ayşe YILDIZ[1], Pelin ATALAN[1], Zekiye BAŞARAN[1], Rabia ERASLAN[1], Müşerrefe Nur KELEŞ[1], Bülent ELBASAN[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü

Giriş: Dünya çapında artan covid-19 hasta sayısıyla beraber, hastalığın neden olabileceği düşünülen nöromüsküler komplikasyonlar ve rehabilitasyon endişeleri de gündeme gelmeye başlamıştır. Covid-19 hastalarında enfeksiyon sonrası inflamatuar nöropatiler, immobilizasyona bağlı sinirde gerilme/kompresyon yaralanmaları, sistemik nöropatiler veya hemotom kaynaklı sinir sıkışmaları meydana gelebilmektedir.

Amaç: Çalışmamızda, covid-19 hastalığından sonra sağ ayağında; düşük ayak, yürüme zorluğu, uyuşukluk ve karıncalanma şikâyeti olan hastanın, 6 haftalık fizyoterapi ve rehabilitasyon uygulamalarının sonuçlarını incelemek amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Gazi Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü Pediatrik Rehabilitasyon Ünitesine başvuran 14 yaşındaki erkek olguya sağ ayak dorsi fleksiyon kas kuvveti (DFKK), eklem hareket açıklığı (EHA), ayağın medial-lateral-dorsal kısımlarına iki nokta ayrımı, propiosepsiyon ve vibrasyon duyu değerlendirmeleri yapıldı. Olgunun, guillain barre sendromu sonuçlarının negatif, kan değerlerinin ise normal olduğu ve özgeçmiş-soy geçmişinde benzer öykü olmadığı tespit edildi. Olgunun kapanma sürecinde uzun süre bacaklarını karnına çekerek oturduğu ve çevrim içi derslere bu şekilde katıldığı öğrenildi. Olgumuz değerlendirmeler sonrasında 6 haftalık ev programıyla takip edildi.

Bulgular: Olgunun etilenen taraf değerlendirme sonuçları tedavi öncesi ve sonrasında sırasıyla verilmiştir. DFKK 51.76N/108.72N; aktif dorsi fleksiyon EHA -6°/+6.1°; monofilament değerlendirmesinde medial 4.08/3.84, lateral 4.08/3.61, ayak dorsali 4.17/3.84; iki nokta ayrımı değerlendirmesinde medial 11mm/13mm, lateral 14mm/10mm, ayak dorsali 6mm/5mm; ayak bileği propiosepsiyon değerlendirmesinde 22.6°/2.2°; vibrasyon değerlendirmesinde lateral 6.88s/7.14s, 1. Metatars 6.95s/6.32s, topuk 7.42s/6.24s olarak bulundu.

Sonuç: Olgumuzda kas kuvveti ve eklem hareket açıklıklarının arttığı, duyu kayıplarında ise düzelmeler olduğu görüldü. Olgumuzda görülen düşük ayağın nedeninin, karantina döneminde uzun süreli aynı pozisyonda oturma sonucunda gelişen paroneal sinir kompresyonu ya da virüsün nöropatojen etkisinden kaynaklı periferik sinir tutulumu olabileceği düşünülmektedir. Uyguladığımız 6 haftalık ev egzersizi programının duyu ve motor gelişiminde etkili olduğu bulundu. Covid-19 rehabilitsyonunda nöromüsküler komplikasyonların da göz önünde bulundurulması gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: covid-19, nöropraksi, fizyoterapi ve rehabilitasyon

S-131

THE RELATIONSHIP BETWEEN NURSES' ATTITUDES TOWARDS EVIDENCE BASED NURSING AND THEIR KNOWLEDGE OF PHLEBITIS PREVENTION

Nimet Nur KURUCU[1], *Dr.Öğr.Üyesi Banu ÇEVİK*[1]

[1]*Baskent University*

Objectives: The aim of this study is to evaluate the relationship between the attitudes of nurses towards evidence-based nursing and their knowledge of evidence-based practices in the prevention of peripheral intravenous catheter-related phlebitis.

Material-Metot: It is a descriptive, correlational and correlational type of research**.** The data of the study were collected with Personal Information Form, Peripheral Intravenous Catheter (PIC) and Phlebitis Prevention Information and Practice information form, Evidence-Based Attitude towards Nursing Scale. In addition to descriptive statistics, Analysis of Variance, Pearson correlation analysis and multiple regression analysis were performed in the analysis of the data.

Results: In the study, the mean age of the nurses was 26.09 ± 5.81 and, 84.6% of the nurses were in the 21-30 age range. In the study, 90.1% of the nurses were female, 76.4% were single, 54,9% were undergraduate and 65,9% work between at least 1 year and at most 5 years. The mean scores of the nurses for PIC and phlebitis prevention were 8.07±1.91 and their knowledge level was not sufficient. It has been determined that the nurses who are between the ages of 31-54, those with a bachelor's degree or higher education level and those who have worked in the profession for more than 5 years have higher knowledge of PIC and phlebitis prevention.

Conclusion: It has been determined that the knowledge of the nurses to prevent phlebitis is not at a sufficient level, and the more the knowledge of the nurses, the better their attitudes towards evidence-based nursing.

Keywords: Phlebitis peripheral intravenous catheter, nurses' attitudes towards evidence-based nursing scale, nursing

Anahtar Kelimeler: Phlebitis peripheral intravenous catheter, nurses' attitudes towards evidence-based nursing scale, nursing

HEMŞİRELERİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİĞE YÖNELİK TUTUMLARI İLE FLEBİTİ ÖNLEME BİLGİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Nimet Nur KURUCU[1], *Dr.Öğr.Üyesi Banu ÇEVİK*[1]

[1]*Başkent Üniversitesi*

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemşirelerin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumları ile periferik intravenöz katetere bağlı flebitin gelişmesinin önlenmesinde kanıta dayalı uygulamalara ilişkin bilgileri arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı, ilişki arayıcı ve korelasyonel tipte bir araştırmadır. Araştırma 15.04.2021-15.06.2021 tarihleri arasında yapılmış olup çalışmanın örneklemini çalışmaya katılmaya gönüllü olan 182 hemşire oluşturmaktadır. Araştırmada veriler Kişisel Bilgi Formu, Periferal Intravenöz Katater (PIVK) ve Flebit Gelişimini Önleme Bilgisi ve Uygulamaya Yönelik Soru Formu, Kanıta Dayalı Hemşireliğe Yönelik Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra Varyans Analizi, Pearson korelasyon analizi ve çoklu regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 26.09±5.81 olup, %84.6'sı 21-30 yaş aralığındadır. Hemşirelerin %90.1'i kadın, %76.4'ü bekâr, %54,9'u lisans mezunu ve %65.9'u 1-5 yıl arasında görev yapmaktadır. Hemşireleri PIVK ve flebiti önleme puan ortalamaları 8.07±1.91 olup bilgi durumları yeterli olmadığı belirlenmiştir. Hemşirelerden 31-54 yaş aralığında olanların, lisans ve üzeri eğitim seviyesine sahip olanların ve meslekte çalışma sürelerinin 5 yıldan fazla olanların PİVK ve flebit önleme bilgileri daha fazla olduğu belirlenmiştir. Flebit hakkında eğitim alan hemşirelerin PIVK ve flebit önleme bilgi puan ortalamaları eğitim almayan hemşirelerin puan ortalamalarına göre anlamlı olarak yüksektir ($p<0.05$).

Sonuç: Hemşirelerin flebiti önleme bilgilerinin yeterli düzeyde olmadığı, hemşirelerin bilgi durumları artıkça kanıta dayalı hemşireliğe tutumları daha iyi olabileceği belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Flebit, periferik intravenöz kateter, kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutum ölçeği, hemşirelik

S-132

EFFECTIVE NUTRITIONAL APPROACHES TO STRUGGLE AGAINST COVID-19: DIETARY SUPPLEMENTS

Memnune KABAKUŞ AYKUT[1], *Banu BAYRAM*[2]

[1]*Gümüşhane University, Faculty of Health Science, Department of Nutrition and Dietetics*
[2]*University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

COVID-19 pandemic is a social health problem that affects the whole world. Although there are some drug and vaccine production attempts, there is still no specific vaccine or an effective and validated therapeutic agent that can definitively prevent or treat the disease. Recent evidence has highlighted the supportive role of nutritional supplements in COVID-19 patients. Some nutraceuticals have proven immune modulatory, anti-viral, anti-inflammatory and antioxidant effects like vitamin C, D, E, zinc, curcumin, probiotics, selenium, and quercetin. Although the deficiency of these nutraceuticals leads to immunological dysfunction making the body particularly vulnerable to fatal infections, taking some of them in the right combination as dietary supplements can provide both prophylactic and therapeutic effect against COVID-19 through strengthening the immune system, preventing virus reproduction and disease progression. Dietary supplements show an inhibitory effect on the host receptors that play a role in entering coronavirus to alveolar and intestinal epithelial cells. A striking increase in the use of dietary supplements like vitamin C and probiotics has been reported during the pandemic. The use of probiotics in COVID-19 patients has increased immune efficiency and thus resistance to infection. Besides, targeting the gut microbiota with probiotic agents is considered to be a new adjuvant as a therapeutic agent in the treatment of COVID-19. Completed randomized controlled trials have not proved definitive and specific role of vitamin supplementation against COVID-19. However, clinical studies based on the vitamin physiology, pharmacology and their role in infection show strong scientific evidence regarding the role of vitamins. As they may suppress the cytokine storm that occurs in the progression of COVID-19 due to their antioxidant content, the adequate intake of dietary supplements is crucial especially in risk groups. In this study, effective dietary supplements in protection against COVID-19 and their mechanisms of action will be investigated.

Anahtar Kelimeler: coronavirus, dietary supplement, immune system, pandemic

COVID-19 İLE MÜCADELEDE ETKİLİ BESİNSEL YAKLAŞIMLAR: BESİN DESTEKLERİ

Memnune KABAKUŞ AYKUT[1], *Banu BAYRAM*[2]

[1]*Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Günümüzde tüm dünyayı etkisi altına alan ve artık toplumsal bir sağlık sorunu olan COVID-19 salgını için ilaç tedavisi ve aşı üretimi girişimleri olsa da bu hastalığı kesin olarak önleyebilen veya tedavi edebilen spesifik bir aşı ya da etkili ve geçerli terapötik ajan bulunmamaktadır. Son kanıtlar, besin desteği kullanımının COVID-19 hastalarında destekleyici bir rol oynayabileceğini vurgulamıştır. Bazı nutrasötiklerin kanıtlanmış bağışıklık artırıcı, antiviral, antioksidan, anti-enflamatuvar etkileri bulunmaktadır. Bunlar arasında C vitamini, D vitamini ve E vitamini, çinko, kurkumin, probiyotikler, selenyum ve kuersetin yer almaktadır. Bu nutrasötiklerin yetersizliği immünolojik disfonksiyona yol açarak vücudun özellikle ölümcül enfeksiyonlara karşı savunmasız hale gelmesine neden olmakla beraber bazılarının doğru kombinasyonlar halinde besin desteği şeklinde alınması bağışıklık sistemini güçlendirme, virüs gelişimini ve hastalığın ilerlemesini engelleme gibi etkilerle COVID-19'a karşı hem profilaktik hem de terapötik destek sağlayabileceği düşünülmektedir. Besin desteklerinin içerdikleri biyoaktif bileşenler sayesinde koronavirüsün alveolar ve intestinal epitel hücrelerine girmek için kullandığı konak reseptör üzerinde inhibitör etki göstererek COVID-19'a karşı koruyucu rol oynayabileceği varsayılmaktadır. COVID-19 salgını nedeniyle özellikle C vitamini ve probiyotikler gibi besin desteklerinin kullanımında çarpıcı bir artış olduğu belirtilmiştir. COVID-19 hastalarında probiyotik kullanımı bağışıklık etkinliğini ve dolayısıyla enfeksiyona direncini artırmıştır. Ayrıca COVID-19 tedavisinde probiyotik ajanlarla bağırsak mikrobiyotasının hedeflenmesi yeni bir adjuvan terapötik ajan olarak düşünülmektedir. Tamamlanmış randomize kontrollü çalışmalarda COVID-19 ile mücadelede vitamin takviyesinin kesin ve özel bir rolünü ortaya koyacak hiçbir kanıt bulunmamaktadır. Ancak vitamin fizyolojisi, farmakolojik çalışmalar ve bunların enfeksiyon ile ilgili yapılan klinik çalışmalar, bu küresel pandemiye karşı mücadelede özellikle besin desteği olarak vitaminlerin önemli rolü olduğunu gösteren güçlü bilimsel kanıtlar sunmaktadır. Antioksidan içerikleri sayesinde COVID-19'da gelişebilecek sitokin fırtınasını bastırabildikleri göz önüne alındığında özellikle enfeksiyondan ciddi derecede etkilenen risk gruplarında yeterli alıma özen gösterilmesi gerektiği belirtilmiştir. Bu çalışmada, COVID-19'a karşı korumada etkili besin destekleri ve sahip oldukları etki mekanizmaları incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: bağışıklık sistemi, besin desteği, koronavirüs, pandemi

S-133

EFFECT OF ADVANCED MATERYAL AGE ON PRENATAL ATTACHMENT

Halime Yılmaz[1], *Ayden Çoban*[2]

[1]*Hatay Samandağ State Hospital*
[2]*Aydın Adnan Menderes University*

Background-Objective: This study is a analytical-cross study with the aim of linking older pregnancies to prenatal attachment.

Materyal-Methods: The study was conducted in the Ministry of Health Aydın Nazilli State Hospital Gynecology Polyclinics between 01.09.2018-20.06.2019.A total of 220 pregnant women, 110 in the advanced age group and 110 in the control group, were included in the study. The data were collected using the "Personal Information Form" and "Prenatal Attachment Inventory" developed by the researcher. Descriptive statistics, pearson chi-square, yates-corrected chi-square, fisher exact and t test and regression analysis were used to evaluate the data.

Results: The average age of women in the advanced age mother group participating in the study was 37.05 ± 2.24, the average age of their husbands was 38.47 ± 3.89 and the duration of marriage was 10.12 ± 6.08 years, the average age of women in the control group was 24.55 ± 3.96, the average age of their spouses was found to be 29.31 ± 4.88, the duration of marriage was 3.78 ± 2.88 years. In the study, the average point of the prenatal attachment inventory of women in the advanced age pregnant group was 57.36 ± 7.80, and the prenatal attachment inventory mean score of women in the control group was 58.53 ± 10.64, and there was no statistically significant difference between the groups ($p>0.05$).

Conclusion: In the light of the data obtained in this study, it was determined that advanced age pregnancies had no effect on prenatal attachment, and it was found that the level of prenatal attachment of pregnant women was influenced by the educational status of the woman, the educational status of the spouse, the age of the spouse and the perception of income status.

Anahtar Kelimeler: midwifery, pregnancy, advanced age mother, prenatal bonding.

İLERİ YAŞ GEBELİKLERİN PRENATAL BAĞLANMAYA ETKİSİ

Halime Yılmaz[1], *Ayden Çoban*[2]

[1]*Hatay Samandağ Devlet Hastanesi*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Bu çalışma ileri yaş gebeliklerin prenatal bağlanmaya etkisini belirlenmek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, analitik-kesitsel tipte, 01.09.2018-20.06.2019 tarihleri arasında T.C Sağlık Bakanlığı Aydın Nazilli Devlet Hastanesi Kadın Doğum Polikliniklerinde yürütülmüştür. Araştırmaya ileri yaş gebe grubuna 110, kontrol grubuna 110 olmak üzere toplam 220 gebe alınmıştır. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" ve "Prenatal Bağlanma Envanteri" ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, pearson ki-kare, yates düzeltmeli ki-kare, fisher exact ve t testi ile regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan ileri yaş anne grubundaki kadınların yaş ortalaması 37,05±2,24, eşlerinin yaş ortalaması 38,47±3,89 ve evlilik süresi 10,12±6,08 yıl olduğu, kontrol grubuna kadınların yaş ortalaması 24,55±3,96, eşlerinin yaş ortalaması 29,31±4,88, evlilik süresi 3,78±2,88 yıl olduğu saptanmıştır. Araştırmada ileri yaş gebe grubundaki kadınların prenatal bağlanma envanteri puan ortalaması 57,36±7,80, kontrol grubundaki kadınların prenatal bağlanma envanteri puan ortalaması ise 58,53±10,64 olup gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır (p>0,05).

Sonuç: Bu çalışmada elde edilen veriler ışığında ileri yaş gebeliklerin prenatal bağlanmaya etkisinin olmadığı tespit edilmiş olup gebelerin prenatal bağlanma düzeyini kadının eğitim durumu, eşin eğitim durumu, eşin yaşı ve gelir durum algılarının etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: ebelik, gebelik, ileri yaş anne, prenatal bağlanma.

S-134

INVESTIGATION OF THE INSTANT EFFECT OF KINESIOLOGY TAPING ON QUADRICEPS MUSCLE ON PHYSICAL PERFORMANCE IN KNEE OSTEOARTHRITIS PATIENTS: PILOT STUDY

Aylin Ataş[1], *Ayşe Abit Kocaman*[2], *Şahika Burcu Karaca*[1]

[1]*Kırıkkale University Faculty of Medicine*
[2]*Kırıkkale University Faculty of Health Sciences*

İntroduction-Objective: The edema that occurs in knee osteoarthritis inhibits the muscles around the knee through the spinal reflex. Intercalarily, the person begins to avoid using his/her joint. And strength loss begins in the muscles around the knee, especially in the quadriceps femoris. The resulting loss of strength also affects physical performance in patients. The aim of our study is to determine instant effect of kinesiology taping applied to the quadriceps femoris on physical performance in patients with knee osteoarthritis.

Equipment-Method: In our study, taping and placebo group was formed. Facilitation taping was applied on the quadriceps femoris of the patients in the taping group. The patients in the placebo group were placed tape on the quadriceps femoris without any tension. Physical performance were evaluated with the timed up and go, sit-to-stand and WOMAC test (Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis Index) before taping and 30 minutes after taping.

Results: A total of 24 individuals with a mean age of 56,20±5,57 years were included in our study. (Placebo=12, Taping=12). We analyzed, there was no significant difference between groups in timed up and go, sit-to-stand and WOMAC test scores. ($p>0.05$). Improvement in test scores as a result of within-group comparisons were no significant.($p>0.05$).

Conclusions: In our study in which the instant effect of kinesiology taping applied to the quadriceps femoris in knee osteoarthritis patients was examined, we noted that our application did not affect physical performance. We think that there is a need for studies that examine the effects of long-term applications of kinesiology taping quadriceps femoris and that the number of samples is increased.

Keywords: knee osteoarthritis, kinesiology taping, physical performance

DİZ OSTEOARTRİT HASTALARINDA KUADRİSEPS KASINA KİNEZYOLOJİK BANTLAMA UYGULAMASININ FİZİKSEL PERFORMANS ÜZERİNE ANLIK ETKİSİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Aylin Ataş[1], *Ayşe Abit Kocaman*[2], *Şahika Burcu Karaca*[1]

[1]*Kırıkkale Üniversitesi Tıp Fakültesi*
[2]*Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş-Amaç: Diz osteoartritinde meydana gelen ödem spinal refleks aracılığıyla diz çevresi kasları inhibe eder. Buna ek olarak kişi eklemini kullanmaktan da kaçınmaya başlayacağı için diz çevresi kaslarda özellikle kuadriceps femoris kasında kuvvet kaybı başlar. Meydana gelen kuvvet kaybı hastalarda fiziksel performansı da etkiler. Çalışmamızın amacı diz osteoartritli hastalarda kuadriceps femoris kasına uygulanan kinezyolojik bantlamanın fiziksel performans üzerine anlık etkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmamızda bantlama ve plasebo grubu oluşturuldu. Bantlama grubundaki hastaların kuadriseps femoris kası üzerine fasilitasyon bantlaması uygulandı. Plasebo grubundaki hastalara hiçbir gerim verilmeden kuadriceps femoris kası üzerine uygulama yapıldı. Bantlama öncesi ve bantlama uygulamasından 30 dakika sonra fiziksel performans; zamanlı kalk yürü testi, otur-kalk testi ve WOMAC skalası (Western Ontario and McMaster Universities Osteoarthritis Index) ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmamıza yaş ortalaması 56,20 ±5,57 yıl olan toplam 24 birey dahil edildi.(Plasebo=12, Bantlama=12). Yapılan analiz sonucunda zamanlı kalk yürü testi, otur-kalk testi ve WOMAC test sonuçlarında gruplar arası fark kaydedilmedi ($p>0.05$). Grup içi karşılaştırmalar sonucunda yapılan test skorlarında tedavi öncesine göre anlamlı gelişme kaydedilmedi ($p>0.05$).

Sonuç: Diz osteoartrit hastalarında kuadriceps femoris kasına uygulanan kinezyolojik bantalamanın anlık etkisinin incelendiği çalışmamızda uygulamamızın fiziksel perfomansı etkilemediğini kaydettik. Kuadriceps femoris kasına uygulanan kinezyolojik bantlamanın uzun süreli uygulamalarının etkilerinin incelendiği ve örneklem sayısının artırılarak yapılacak çalışmalara ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: diz osteoartriti, kinezyolojik bantlama, fiziksel performans

S-135

FACILITATOR "READY RESPONSE" IN NURSING EDUCATION: USE OF QR CODE TECHNOLOGY AND LITERATURE REVIEW

Arş. Gör. Fazilet Tamer[1], *Doç. Dr. Sevil Güler*[2]

[1]*Atılım University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Surgical Diseases Nursing*

Purpose: The development of online teaching and learning strategies, which have become a part of the learning experience in recent years, is leading educators/academics more and more towards a blended learning approach in higher education settings. Today, QR Code technology offered to us by technology emerges as a learning approach. QR codes, which are short for "Quick Response" and defined as a two-dimensional digital image, can be applied to existing educational materials and educational technologies, and this shows that QR code technology can be used to improve the mobile education process. In this review study, it is aimed to review the use of QR code technology in nursing education.

Methods: Google Scholar, ScienceDirect, Cochrane Library and PubMed were searched using certain keywords including "nursing education", "Quick Response codes", "QR" and "mobile learning". A total of 65 articles were titled and summarized, and 8 research articles using QR code technology in nursing education were included in the study. **Findings:** It has been determined that the use of QR code technology in nursing education is generally used to increase students' participation in the education and training process, in simulation education, in teaching nursing equipment in just-in-time learning. QR codes are easy to create, they are faster, they are less confusing and they are one of the useful applications in nursing education.

Conclusions: The use of QR code technology in nursing education is endless and limitless. Using QR code technology in nursing education is thought to be extremely important for both educators and students. More research is needed to investigate the effect of QR code technology on nursing students' knowledge and skill development in future studies.

Anahtar Kelimeler: Quick Response codes (QR), nursing education, mobile learning

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE KOLAYLAŞTIRICI "HAZIR CEVAP": QR KOD TEKNOLOJİSİNİN KULLANIMI VE LİTERATÜR İNCELEMESİ

Arş. Gör. Fazilet Tamer[1], *Doç. Dr. Sevil Güler*[2]

[1]*Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Amaç: Son yıllarda öğrenim deneyiminin bir parçası olan çevrimiçi öğretme ve öğrenme stratejilerinin gelişmesi eğitimci/akademisyenleri yükseköğretim ortamlarında giderek daha fazla harmanlanmış bir öğrenme yaklaşımına yönlendirmektedir. Günümüzde teknolojinin bize sunduğu QR Kod teknolojisi bir öğrenme yaklaşımı olarak karşımıza çıkmaktadır. "Quick Response (Çabuk Tepki-Hızlı Yanıt)" ifadesinin kısaltması olan ve iki boyutlu bir dijital görüntü olarak tanımlanan QR kodları mevcut eğitim materyallerine ve eğitim teknolojilerine uygulanabilir yapıdadır ve bu durum QR kod teknolojisinin mobil eğitim sürecini geliştirmek amacıyla kullanılabileceğini göstermektedir. Bu derleme çalışmasında hemşirelik eğitiminde QR kod teknolojisinin kullanımını gözden geçirmek amaçlanmıştır.

Yöntemler: Google Akademik, ScienceDirect, Cochrane Library ve PubMed, "nursing education", "Quick Response codes", "QR" ve "mobile learning" içeren belirli anahtar kelimeler kullanılarak taranmıştır. Toplam 65 makalenin başlık ve özet incelemesi yapılmış, hemşirelik eğitiminde QR kod teknolojisini kullanan 8 araştırma makalesi çalışmaya dahil edilmiştir.

Bulgular: Hemşirelik eğitiminde QR kod teknolojisinin kullanımı genel olarak öğrencilerin eğitim öğretim sürecine katılımlarını artırmaya yönelik, simülasyon eğitiminde, tam zamanında öğrenmede hemşirelik ekipmanlarının öğretilmesinde kullanıldığı tespit edilmiştir. QR kodlarının oluşturulması kolaydır, daha hızlıdırlar, daha az kafa karıştırıcılardır ve hemşirelik eğitiminde faydalı uygulamalardan biridir.

Sonuçlar: QR kod teknolojisinin hemşirelik eğitiminde kullanımı sonsuz ve sınırsızdır. QR kodlarının hemşirelik eğitiminde kullanımı, web'de bulunan videolar ve öğrenme destek materyalleri gibi bilgilerin sağlanmasında daha aktif bir rol üstlenebilir ve öğrenci katılımını artırabilir. Bulması kolay olan QR kodlarla bağlantılı çoklu elektronik kaynak biçimleri, eğitimci için esneklik ve öğrenci için seçim sağlayabilir. Bu nedenle hemşirelik eğitiminde QR kod teknolojisinden yararlanmak hem eğitimci hem de öğrenci açısından son derece önemli olduğu düşünülmektedir. Gelecekte yapılacak çalışmalarda QR kod teknolojisinin hemşirelik öğrencilerinin bilgi ve beceri geliştirmelerine etkisini araştıran daha fazla araştırmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hızlı Yanıt kodları (QR), hemşirelik eğitimi, mobil öğrenme

Kaynakça:

1. Abdel-Salam, A. A. (2018). The Effect of Using Mobile Device With Quick Response Code on Academic Performance Amongst Pediatric Nursing Students. *Menoufia Nursing Journal, 3*(1), 49-63.
2. Adams, K., & Leadingham, C. (2016). Utilizing QR Codes to Teach Basic Cardiac EKG Interpretation. *Association for University Regional Campuses of Ohio, 22*, 27-32.

3. Bellot, J., Shaffer, K., & Wang, M. (2015). Use of quick response coding to create interactive patient and provider resources. *Journal of Nursing Education, 54*(4), 224-227.
4. Byrne, P. J., & Senk, P. A. (2017). Google glass in nursing education: accessing knowledge at the point of care. *CIN: Computers, Informatics, Nursing, 35*(3), 117-120.
5. Cetner, M. (2015). Using QR codes in classrooms. *The Mathematics Teacher, 109*(2), 148-151.
6. Chang, C.-Y., Lai, C.-L., & Hwang, G.-J. (2018). Trends and research issues of mobile learning studies in nursing education: A review of academic publications from 1971 to 2016. *Computers & Education, 116*, 28-48.
7. Çaka, S. Y., & Çınar, N. (2021). Effect of education on the readiness levels of primigravida women to hygienic care practices of the newborn with the use of QR code. *Health Care for Women International*, 1-17.
8. Deinlein, A. D., DeGuzman, P. B., Winslow, S. A., & Ford, M. S. (2020). Acceptability and usability of quick response codes to access just-in-time training for low-frequency nursing procedures.
9. Del Rosario-Raymundo, M. R. (2017). QR codes as mobile learning tools for labor room nurses at the San Pablo Colleges Medical Center. *Interactive Technology and Smart Education*.
10. Dixon, J. L., Smythe, W. R., Momsen, L. S., Jupiter, D., & Papaconstantinou, H. T. (2013). Quick Response codes for surgical safety: a prospective pilot study. *Journal of Surgical Research, 184*(1), 157-163.
11. Downer, T., Oprescu, F., Forbes, H., Phillips, N., McTier, L., Lord, B., . . . Simbag, V. (2016). Enhancing nursing and midwifery student learning through the use of QR codes. *Nursing education perspectives, 37*(4), 242-243.
12. Duchene, A., Anderson, A., & Mendelson, S. (2018). Be Bold! Scan the Quick Response Code: An Innovative Approach to Increase Certification in the Intensive Care Unit. *Journal of Informatics Nursing, 3*(2), 18-21.
13. EDUCAUSE, L. I. (2009). The seven things you should know about… Personal Learning Environments. *Recuperado de: http://net. educause. edu/ir/library/pdf/ELI7049. pdf*.
14. Horrigan, J. B. (2009). *The mobile difference*: Pew Internet & American Life Project.
15. Hoy, M. B. (2011). An introduction to QR codes: linking libraries and mobile patrons. *Medical reference services quarterly, 30*(3), 295-300.
16. Hu, J., Ren, J., Zheng, J., Li, Z., & Xiao, X. (2020). A quasi-experimental study examining QR code-based video education program on anxiety, adherence, and satisfaction in coronary angiography patients. *Contemporary Nurse, 56*(5-6), 428-440.
17. Jacoby, S. (2012). QR codes—quick response. *Radiologic technology, 83*(3), 301-302.
18. Jamu, J. T., Lowi-Jones, H., & Mitchell, C. (2016). Just in time? Using QR codes for multi-professional learning in clinical practice. *Nurse Education in Practice, 19*, 107-112.
19. Kenny, L.-A. T., & Teresa Gaston, D. (2018). How Does the Use of a Mobile Application Impact Learning Among Clinical Nursing Students in Patient Care Settings?
20. Kiernan, L. C., Wood, J. L., & Olsen, D. M. (2020). Validating nursing students' self-efficacy ratings and urinary catheterization skills using simulation and iPad video debriefing.
21. Kuchta, K., Stiegelmar, M., Joffe, R., & Kleib, M. (2019). Nursing Students' Informatics Competency in Action: Using QR Technology to Promote Health Education about Cannabis. *14*, 1-2.
22. Law, C.-y., & So, S. (2010). QR codes in education. *Journal of Educational Technology Development and Exchange*

(JETDE), 3(1), 7.

23. Lin, C. H., Tsai, F. Y., Tsai, W. L., Wen, H. W., & Hu, M. L. (2012). The feasibility of QR-code prescription in Taiwan. *Journal of clinical pharmacy and therapeutics, 37*(6), 643-646.
24. Lin, K.-Y. (2016). Use of Quick Response Code for Teaching in Nursing. *Nurse educator, 41*(6), 312.
25. Lin, K.-Y., & Teng, D. C.-E. (2018). Using quick response codes to increase Students' participation in case-based learning courses. *CIN: Computers, Informatics, Nursing, 36*(11), 560-566.
26. Lin, K.-Y., Yang, Y.-C., & Lai, C.-Y. (2017). The use of quick response codes for teaching pharmacology to college nursing students in Taiwan. *CIN: Computers, Informatics, Nursing, 35*(3), 152-157.
27. Lynch, K., Downer, T., & Hitchen-Holmes, D. (2010). Learning in the first-person: an initial investigation. *ascilite Sydney, Australia*.
28. Marcus, J., Adebayo, M., Cranwell-Bruce, L., & Faulkner, M. S. (2021). Evaluating Nursing Students' Perceptions of Using Quick Response Codes to Enhance Learning During Nursing Health Assessment. *Nursing education perspectives, 42*(6).
29. Marcus, J., & Bempah, J. (2019). Use of Quick Response Codes for Postpartum Hemorrhage Simulation in Nursing Education. *Journal of Obstetric, Gynecologic & Neonatal Nursing, 48*(3), S57.
30. Menon, S. S., Wischgoll, T., Farra, S., & Holland, C. (2021). Using Augmented Reality to Enhance Nursing Education. *Electronic Imaging, 2021*(1), 304-301-304-310.
31. Park, E. W., Lee, H., & Yun, E. K. (2019). Development and evaluation of a quick response code–based nursing education program for operating and recovery room nurses. *CIN: Computers, Informatics, Nursing, 37*(11), 599-605.
32. Pattar, S. (2011). 5 Uses of QR Codes in the Classroom. Retrieved from http://www.wiziq.com/blog/5-uses-of-qr-codes-in-the-classroom/
33. Pulliam, B., & Landry, C. (2010). Tag, you're it! Using QR codes to promote library services. *The Reference Librarian, 52*(1-2), 68-74.
34. Ramsden, A. (2008). The use of QR codes in Education: A getting started guide for academics. *Accesible desde< http://zabdulkhaaliqcapstone. yolasite. com/resources/getting_started_with_QR_Codes. pdf, 28*(10), 2014.
35. Robertson, C., & Green, T. (2012). Scanning the potential for using QR codes in the classroom. *TechTrends, 56*(2), 11.
36. Somerall Jr, W. E., & Roche, C. C. (2020). The ABCs of STIs: Promoting Student Learning Using QR Codes. *Journal of Nursing Education, 59*(5), 299-299.
37. Soon, T. J. (2008). QR code. *Synthesis Journal, 2008*, 59-78.
38. Tracey, D. L., DiStefano, T. P., Morris-Hackett, N., & Steefel, L. (2013). Using quick response codes to facilitate self-directed learning in a nursing skills laboratory. *Journal of Nursing Education, 52*(11), 664-664.
39. Zamora, Z., Shedd, J., & Kittipha, P. (2019). Budget friendly simulation for clinical nursing education: Putting it all together. *Nursing education perspectives, 40*(2), 123-124.
40. Zurmehly, J., & Adams, K. (2017). Using quick response codes in the classroom: quality outcomes. *CIN: Computers, Informatics, Nursing, 35*(10), 505-511.

S-136

THE EFFECT OF SUBTALAR JOINT ANTIPRONATION TAPE ON THE DYNAMIC KNEE VALGUS DURING THE SINGLE LEG SQUAT IN WOMEN VOLLEYBALL PLAYERS

Mehmet Dönmez[1], *Evren Yaşar*[1], *Burkay Utku*[1], *Nihan Kafa*[2]

[1]*Ankara City Hospital Physical Therapy and Rehabilitation Hospital*
[2]*Gazi University Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Dynamic knee valgus (DDV) is an anormal movement pattern characterized by excessive medial movement of the knee joint that occurs during weight-bearing activities. DDV has been associated with many knee injuries. Dynamic knee valgus is very common especially in female individuals with low medial arch.The aim of this study is to investigate the effects of medial arch amplifying antipronation taping on dynamic valgus angles during the single leg squat test in female volleyball players with low medial arches. 11 female volleyball players who were found to have low medial arch were included in the study. (Age:17±1.5) The two-stage single leg squat test was applied to the participants, first without tape and then with antipronation taping. In the study, antipronation taping was performed using Dynamic Tape® to increase the medial arch. During the single leg squat test, frontal plane projection angle (FPPA) and knee flexion angles were recorded with cameras placed in the frontal and sagittal planes. Measurements made on the OptoJump Next® device were analyzed with the two-dimensional (2D) analysis method. Two-way Pearson Correlation Analysis was used to evaluate the results statistically. Statistical error level was taken as $p \leq 0.05$. The results of this study show that antipronation taping applied in female volleyball players with low medial arch significantly reduces dynamic knee valgus angle and knee flexion during single leg squat activity. Antipronation taping should be added to the exercise program of female volleyball players to reduce and prevent the risk of knee injuries.

Anahtar Kelimeler: Dynamic knee valgus, single leg squat, dynamic taping, knee injuries

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

KADIN VOLEYBOLCULARDA SUBTALAR EKLEM ANTİPRONASYON BANTLAMASININ TEK BACAK SQUAT SIRASINDAKİ DİNAMİK DİZ VALGUSUNA ETKİSİ

Mehmet Dönmez[1], *Evren Yaşar*[1], *Burkay Utku*[1], *Nihan Kafa*[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Hastanesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Dinamik diz valgusu(DDV), ağırlık taşıma aktiviteleri sırasında ortaya çıkan diz ekleminin mediale aşırı hareketi ile karakterize anormal bir hareket paternidir. DDV birçok diz yaralanması ile ilişkili bulunmuştur. Medial ark düşüklüğü olan özellikle kadın bireylerde dinamik diz valgusu oldukça yaygındır. Bu çalışmanın amacı, medial ark düşüklüğü olan kadın voleybolcularda medial ark yükseltici subtalar eklem antipronasyon bantlamasının tek bacak squat testi sırasında dinamik valgus açılarına olan etkilerini araştırmaktır. Çalışmaya medial ark düşüklüğü olduğu tespit edilen 11 kadın voleybolcu dahil edildi. (Ort yaş±ss:17±1,5) Katılımcılara önce bantsız daha sonra antipronasyon bantlaması uygulanarak iki aşamalı tek bacak squat testi uygulandı. Çalışmada antipronasyon bantlama uygulaması, medial arkı yükseltmek amacıyla Dinamik Tape® kullanılarak yapıldı. Tek bacak squat testi sırasında frontal ve sagittal plandan yerleştirilen kameralar ile frontal plan projeksiyon açısı(FPPA) ile diz fleksiyon açıları kaydedildi. OptoJump Next® cihazında yapılan ölçümler iki boyutlu(2D) analiz yöntemiyle analiz edildi. Yapılan istatistiksel analiz sonucuna göre tek bacak squat sırasında dinamik diz valgusunun antipronasyon bantlama sonrası anlamlı derecede azaldığı görüldü ($p<0.05$). Diz fleksiyonu değişkeninde ise bantlama ile beraber diz fleksiyonunun azaldığı ancak bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulundu($p>0.05$). Bu çalışmanın sonuçları medial ark düşüklüğü olan kadın voleybolcularda uygulanan antipronasyon bantlaması tek bacak squat aktivitesi sırasında dinamik diz valgus açısını azalttığını göstermektedir. Kadın voleybolcularda diz yaralanmaları riskinin azaltılmasında ve önlenmesinde antipronasyon bantlaması sporcuların egzersiz programına eklenebilir.

Anahtar Kelimeler: Dinamik diz valgusu, tek bacak squat, dinamik bantlama, diz yaralanmaları

S-137

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN JOINT POSITION SENSE, HEAD POSTURE, MUSCLE ENDURANCE AND PSYCHOSOCIAL FACTORS WITH NECK AWARENESS IN CHRONIC NECK PAIN

Makbule Özel[1], *Numan Bulut*[1], *Öznur Tunca Yılmaz*[1]

[1]*Hacettepe University, Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation, Ankara*

Introduction-Purpose: The aim of our study is to examine the relationship between joint position sense, head posture and muscle endurance, and psychosocial factors with neck awareness in individuals with chronic neck pain.

Materials-Methods: Participants aged 20-50 with chronic neck pain whose resting pain was 2 points or more on the Visual Analogue Scale, and neck disablility level was a score of 5 points and above according to the Neck Disability Questionnaire were included in the study. Neck awareness of the participants was evaluated by Fremantle Neck Awareness Questionnaire (FreBFA), cervical joint position sense by Cervical Joint Position Sense Error test, head posture by measuring craniovertebral angle. Cervical deep flexor muscle endurance test was applied to the deep flexors of the cervical region. Kinesiophobia of participants was evaluated with the Tampa Kinesiophobia Questionnaire, their emotional status with the Hospital Anxiety and Depression Scale, and their quality of life with the Nottingham Health Profile.

Results: The mean age of 30 participants in the study was 42.2±7.53 years, pain levels were 7.12±1.34 points, and disability levels were 15±6.62 points. In our study, there was a negative correlation between neck awareness and cervical joint position sense, vertical error (r=-0.38) and global error (r=-0.46). Also, fear of movement (r=0.38), anxiety state (r=0.38) and quality of life (r=0.41) were positively correlated with neck awareness ($p<0.05$). No significant correlation was found between head posture and cervical endurance with neck awareness ($p>0.05$).

Conclusion: It is noteworthy that there was a relationship between neck awareness and psychosocial factors in our study. The fact that the participants included in the study were patients whose initiation of treatment was delayed for a long time during the Covid-19 period and who applied to the hospital with the pain complaint may explain these relationships.

Anahtar Kelimeler: neck pain, neck awareness, joint position sense, head posture, cervical endurance

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

KRONİK BOYUN AĞRISINDA BOYUN FARKINDALIĞI İLE EKLEM POZİSYON HİSSİ, BAŞ POSTÜRÜ, KAS ENDURANSI VE PSİKOSOSYAL FAKTÖRLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Makbule Özel[1], *Numan Bulut*[1], *Öznur Tunca Yılmaz*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi, Ankara*

Giriş-Amaç: Çalışmamızın amacı kronik boyun ağrısı olan bireylerde boyun farkındalığı ile eklem pozisyon hissi, baş postürü, kas enduransı ve psikososyal faktörler arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya kronik boyun ağrısı olan 20-50 yaş arası, dinlenme ağrısı Görsel Anolog Skalaya göre 2 ve üzeri olan, Boyun Özür Anketine göre 5 ve üzeri puan alan kişiler dahil edildi. Katılımcıların boyun farkındalığı Fremantle Boyun Farkındalık Anketi (FreBFA), servikal eklem pozisyon hissi Servikal Eklem Pozisyon Hissi Hata testi, baş postürü kraniovertebral açı ölçülerek değerlendirildi. Servikal bölge derin fleksörlerine servikal derin fleksör kas endurans testi uygulandı. Katılımcıların hareket korkusu Tampa Kinezyofobi Anketi, emosyonel durumu Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği, yaşam kalitesi Nottingham Sağlık Profili ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan 30 hastanın yaş ortalaması 42,2±7,53 yıl, ağrı düzeyleri 7,12±1,34 puan, özür düzeyleri 15±6,62 puandır. Çalışmamızda boyun farkındalığı ile servikal eklem pozisyon hissi dikey hata (r=-0,38) ve global hata (r=-0,46) sonuçları arasında negatif yönde ve boyun farkındalığı ile hareket korkusu (r=0,38), anksiyete durumu(r=0,38) ve yaşam kalitesi (r=0,41) arasında pozitif yönde, zayıf kuvvette istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulundu ($p<0,05$). Boyun farkındalığı ile baş postürü ve servikal endurans arasında anlamlı ilişki bulunamadı ($p>0,05$).

Sonuç: Çalışmamızda boyun farkındalığı ile psikososyal faktörler arasındaki ilişki bulunması dikkat çekicidir. Çalışmaya dahil edilen katılımcıların Covid-19 döneminde uzun bir süre tedavisi geciken ve ağrı şikayetiyle hastaneye başvuran hastalar olması bu ilişkileri açıklayabilir.

Anahtar Kelimeler: boyun ağrısı, boyun farkındalığı, eklem pozisyon hissi, baş postürü, servikal endurans

S-138

INVESTIGATION OF MOTOR PERFORMANCE OF PRETERM CHILDREN WITH A HISTORY OF RESPIRATORY DISTRESS SYNDROME WITH THEIR HEALTHY PRETERM PEERS.

Rabia Eraslan[1], Pelin Atalan[1], Ayşe Yıldız[1], Ramazan Yıldız[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Kamile Uzun Akkaya[2], Müşerref Nur Keleş[2], Kıvılcım Gücüyener[3], Bülent Elbasan[2]

[1]Gazi University, Health Sciences Institute, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[3]Gazi University, Faculty of Medicine, Department of Child Health and Diseases

Introduction-Purpose: The aim of this study is to examine motor performance in pre-school period in preterm children with a history of respiratory distress syndrome (RDS).

Materials and methods: 16 children aged 2-5 years, born preterm and with history of respiratory distress syndrome were included in the study. As the control group, 16 healthy children with history of preterm birth were included. The motor performances of the children were evaluated using the Peabody Motor Development Scale-2. Since the distribution of the data was examined with the Kolmogorov Smirnov test and it was determined that it showed a normal distribution ($p<0.05$), the Independent Sample t test was used to compare the demographic information and motor performance scores of the groups. Significance level was accepted as $p<0.05$.

Results: While there was significant difference between the two groups in terms of gestational age and birth weight ($p<0.05$), no difference was found in terms of length of stay in the incubator ($p>0.05$). As a result of the analysis, significant difference was found between the groups in all motor scores, including gross motor, fine motor and total motor ($p<0.05$).

Conclusion: The preterm group with RDS was found to be at risk in all areas of motor development. Considering the retardation in motor development observed in the pre-school period, the motor development of these children should be followed up and supported in the later stages of their lives, starting from birth. Considering that there will be problems at the level of activity and participation due to these inadequacies, it should be considered that early evaluation and support with a physiotherapy and rehabilitation program can minimize the problems that may be experienced. In addition, it is important to evaluate these children in the early period, as fine motor development can affect academic skills such as writing and drawing.

Anahtar Kelimeler: preterm, motor development, preschool

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

RESPİRATUAR DİSTRES SENDROMU ÖYKÜSÜ OLAN PRETERM ÇOCUKLARIN, SAĞLIKLI PRETERM YAŞITLARIYLA MOTOR PERFORMANSLARININ İNCELENMESİ

Rabia Eraslan[1], Pelin Atalan[1], Ayşe Yıldız[1], Ramazan Yıldız[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Kamile Uzun Akkaya[2], Müşerref Nur Keleş[2], Kıvılcım Gücüyener[3], Bülent Elbasan[2]

[1]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Anabilim Dalı
[2]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[3]Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

Giriş-amaç: Bu çalışma ile respiratuar distres sendrom (RDS) öyküsü olan preterm çocuklarda okul öncesi dönemde motor performansı incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç ve yöntem: Çalışmaya 2-5 yaş aralığında, preterm doğan, respiratuar distres sendromu öyküsüne sahip 16 çocuk alındı. Kontrol grubu olarak preterm doğum öyküsüne sahip, sağlıklı 16 çocuk dahil edildi. Çocukların motor performansları Peabody Motor Gelişim Ölçeği-2 kullanılarak değerlendirildi. Verilerin dağılımı Kolmogorov Smirnov testi ile incelenerek normal dağılım gösterdiği tespit edildiğinden ($p<0.05$), grupların demografik bilgilerinin, motor performans puanlarının karşılaştırılmasında Independent Sample t testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Gestasyonel yaş ve doğum ağırlığı bakımından iki grup arasında anlamlı fark bulunurken ($p<0.05$), küvezde kalış süreleri bakımından fark bulunmadı ($p>0.05$). Yapılan analiz sonucunda gruplar arasında kaba motor, ince motor ve total motor olmak üzere tüm motor puanlarda anlamlı olarak fark bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: RDS'li preterm grubun motor gelişimin tüm alanlarında risk altında olduğu bulunmuştur. Okul öncesi dönemde gözlemlenen motor gelişimdeki gerilikler göz önünde bulundurulduğunda, bu çocukların motor gelişiminin doğumdan başlayarak yaşamlarının ilerleyen dönemlerinde takip edilmesi ve desteklenmesi gerekmektedir. Bu yetersizlikler nedeniyle aktivite ve katılım düzeyinde de problemler yaşanacağı dikkate alınarak, erken dönemde değerlendirmelerinin ve fizyoterapi ve rehabilitasyon programı ile desteklenmelerinin yaşanabilecek sorunları en aza indirgeyebileceği düşünülmelidir. Ayrıca ince motor gelişim yazı yazma gibi akademik becerileri etkileyebileceğinden bu çocukların erken dönemde değerlendirilmeleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: preterm, motor gelişim, okul öncesi

S-139

WEIGHT-RELATED STIGMA AMONG DIETITIANS: A SYSTEMATIC REVIEW

Hüsna Kaya Kaçar[1], *Kübra Okuyucu*[2]

[1]*Amasya University, Division of Nutrition and Dietetics*
[2]*Amasya University, Division of Physiotherapy and Rehabilitation*

Background-Aim: Weight-related stigma and discrimination are commonly reported by individuals who are overweight and obese. Weight stigma bring about increased energy intake and reduced perceived dietary control in women who are overweight. The aim of this systematic review was to summarise the evidence on weight-related stigma exhibited by dietitians or nutritionists.

Materials-Methods: A systematic search of electronic databases (PubMed, Web of Science, Google Scholar and ULAKBIM) was conducted in October 2021 to identify studies that report attitude of nutrition & dietetics students and dietitians/nutritionist towards overweight and/or obesity by following PRISMA Guidelines. The quantitative studies published in English or Turkish were included. Since the studies on weight-related stigma by dietitians were systematically reviewed in 2015, only the studies published after 2015 were included.

Results: Five studies met the criteria for this review with the origin countries of the samples: Mexico, Australia, Brazil, Turkey and USA. Three of those examined weight bias among nutrition & dietetics students and two examined weight bias among registered dietitians. All studies included in this review found evidence of weight-related stigma and/or negative attitudes towards individuals with obesity among nutrition & dietetics students and dietitians.

Conclusion: Weight-related stigma displayed by nutrition professionals may negatively influence effectiveness of dietetic treatment and lead to many negative psychological and physiological effects on those who were exposed to it. A reasonable approach to tackle this issue could be to incorporate weight-bias training into dietetics curricula and support practicing dietitians who did not receive a weigh-bias training.

Anahtar Kelimeler: obesity, stigma, systematic review

DİYETİSYENLER ARASINDA GÖZLENEN KİLOYLA İLİŞKİLİ STİGMA: SİSTEMATİK DERLEME

Hüsna Kaya Kaçar[1], *Kübra Okuyucu*[2]

[1]*Amasya Üniversitesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[2]*Amasya Üniversitesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: Kiloyla ilişkili stigma ve ayrımcılık, fazla kilolu ve obez bireyler tarafından yaygın olarak rapor edilmektedir. Kiloyla ilişkili sitgma, fazla kilolu kadınlarda enerji alımında artışa ve algılanan diyetsel kontrolde azalmaya yol açmaktadır. Bu sistematik derlemenin amacı diyetisyenler veya beslenme uzmanları tarafından sergilenen kiloyla ilişkili stigmaya dair kanıtları özetlemektir.

Gereç-Yöntem: Diyetisyenlerin ve beslenme & diyetetik öğrencilerinin fazla kiloluluk ve/veya obeziteye karşı tutumlarını rapor eden çalışmaları tespit etmek amacı ile Ekim 2021 de, PRISMA bildirgesi takip edilerek elektronik veri tabanları (PubMed, Web of Science, Google Scholar and ULAKBIM) sistematik bir şekilde tarandı. İngilizce veya Türkçe yayınlanan nicel çalışmalar dahil edildi. 2015 yılında diyetisyenler tarafından sergilenen kiloyla ilişkili stigmaya dair çalışmalar sistematik olarak derlendiği için, sadece 2015 yılından sonra yayınlanan çalışmalar bu derlemeye dahil edildi.

Bulgular: Örneklem gruplarının Meksika, Avustralya, Brezilya, Türkiye ve ABD' den seçildiği toplam beş çalışma derleme kriterlerine uyum sağladı. Bu çalışmalardan üç tanesi beslenme & diyetetik öğrencilerinin kiloyla ilişkili önyargılarını incelerken, iki tanesi diyetisyenler arasındakini incelemiştir. Bu derlemeye dahil edilen bütün çalışmalar, beslenme & diyetetik öğrencileri ve diyetisyenlerin obez bireylere karşı kiloyla ilişkili stigma ve/veya negatif tutum sergilediğini kanıtlamıştır.

Sonuç: Beslenme uzmanları tarafından sergilenen kiloyla ilişkili stigma diyet tedavisinin etkililiğini olumsuz bir şekilde etkileyebilir ve buna maruz kalan kişide olumsuz psikolojik ve fizyolojik etkilere yol açabilir. Bu problemin üstesinden gelebilmek için kiloyla ilişkili önyargıya yönelik eğitimi diyetetik müfredatına dahil etmek ve bu alanda eğitim almamış diyetisyenleri mezuniyet sonrası eğitimler ile desteklemek makul bir yaklaşım olabilir.

Anahtar Kelimeler: obezite, stigma, sistematik derleme

S-140

FACTORS AFFECTING PATIENT EXPERIENCES IN CORONARY INTENSIVE CARE

ibrahim halil satıcı[1], *Derya TULUCE*[2]

[1]*Şanlıurfa Training And Research Hospital*
[2]*Harran University Faculty of Health Sciences Department of Nursing Internal Medicine Nursing Department*

Objective: This study was carried out to determine the intensive care experiences of patients hospitalized in the coronary intensive care unit in Şanlıurfa and the factors affecting patient experiences.

Material-Method: The sample of the descriptive study was conducted with 150 patients who met the inclusion criteria in the Coronary Intensive Care Unit of the Training and Research Hospital in Şanlıurfa between February-May 2021.Study data were collected with personal information form, intensive care experience scale and hospital anxiety-depression scale. Research data were analyzed with SPSS20 package program. Statistical significance was accepted as $p<0.05$.

Results: The mean age of the patients was 60.49±12.99 years. Of the participants,66.7% were male,66.0% had a diagnosis of myocardial infarction,44.0% had a concomitant disease,and 54.7% had previous experience in intensive care.

A weak positive correlation was found between the age of the patients and the level of depression($p<0.05$).A weak negative correlation was found between the duration of intensive care stay and the total score of the intensive care experience scale and its sub-dimensions, being aware of the environment while in the intensive care unit and recalling the experiences in the intensive care unit.

A negative correlation was found between the anxiety and depression level of the patients and the total score of the intensive care experience scale and its sub-dimensions, awareness of the environment while in the intensive care unit, a weak positive correlation with pessimistic experiences, and a strong positive correlation between depression.

While the mean of bad experiences of men was statistically higher than that of women, the mean of depression score of women was statistically higher than that of men.

Conclusion: It has been concluded that the experiences of the patients hospitalized in the intensive care unit are affected by some of the socio-demographic characteristics, and the bad experiences of the patients affect the anxiety and depression levels.

Anahtar Kelimeler: Coronary intensive care, coronary intensive patient experience, anxiety, depression, nursing care

KORONER YOĞUN BAKIMDA HASTA DENEYİMLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

İbrahim Halil Satıcı[1], *Derya Tuluce*[2]

[1]*Şanlıurfa Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
[2]*Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü İç Hastalıkları Hemşireliği AD.*

Amaç: Bu çalışma, Şanlıurfa ilinde koroner yoğun bakım servisinde yatan hastaların yoğun bakım deneyimleri ve hasta deneyimlerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Materyal-Metod: Tanımlayıcı tipteki çalışmanın örneklemini Şanlıurfa'da Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin Koroner Yoğun Bakım Ünitesi'nde Şubat-Mayıs 2021 tarihleri arasında dahil edilme kriterlerini karşılayan 150 hasta ile yürütüldü. Çalışma verileri kişisel bilgi formu, yoğun bakım deneyim ölçeği ve hastane anksiyete-depresyon ölçeği ile toplandı. Araştırma verileri SPSS 20 paket programı ile analiz edildi. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis analizi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık $p<0.05$ 0larak kabul edildi. Çalışmaya başlamadan önce Harran Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan ve ilgili hastanenin başhekimliğinden yazılı izinler, hastalarda/yakınlarında hem yazılı hem de sözlü izinler alındı.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 60.49 ± 12.99 bulundu. Katılımcıların %66.7'si erkek, %66.0'sının tanısı miyokart infarktüsü, %44.0'ünün eşlik eden bir hastalığı ve %54.7'sinin daha önce yoğun bakıma yatma deneyimi bulunuyordu.

Hastaların yaşı ile depresyon düzeyi arasında zayıf düzey pozitif yönde korelasyon bulundu ($p<0.05$). Yoğun bakım yatış süresi ile yoğun bakım deneyim ölçeği toplam puanı ve alt boyutlarından yoğun bakımda iken çevrenin farkında olma ve yoğun bakımda yaşanan deneyimlerin hatırlanması arasında zayıf düzey negatif yönde korelasyon bulundu.

Hastaların anksiyete ve depresyon düzeyi ile yoğun bakım deneyim ölçeği toplam puanı ve alt boyutlarından yoğun bakımda iken çevrenin farkında olma negatif yönde bir korelasyon, yaşanan kötümser deneyimler zayıf düzey pozitif yönde bir korelasyon ve depresyon arasında güçlü düzey pozitif yönde bir korelasyon bulundu.

Erkeklerin yaşanan kötü deneyimler puan ortalaması kadınlara göre istatistiksel olarak daha yüksek iken, kadınların depresyon puan ortalaması erkeklere göre istatistiksel olarak yüksek bulundu.

Sonuç: Yoğun Bakımda yatan hastaların deneyimlerinin sosyo-demografik özelliklerden bazılarından etkilendiği, hastaların kötü deneyimlerinin anksiyete ve depresyon düzeylerini etkilediği sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuç doğrultusunda koroner yoğun bakımda yatan hastaların olumsuz deneyimlerini azaltmak amacıyla sağlık profesyonellerinin pozitif tutumlarının ve iletişim becerilerinin değerlendirilmesi ve geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Koroner yoğun bakım, koroner yoğun hasta deneyimi, anksiyete, depresyon, hemşirelik bakımı

S-141

DETERMINANTS OF PHYSICAL ACTIVITY LEVEL IN CHILDREN WITH ASTHMA

Müşerrefe Nur Keleş[1], *Hacer İlbilge Ertoy Karagöl*[2]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physical Therapy and Rehabilitation*
[2]*Gazi University, Faculty of Medicine, Department of Pediatric Allergy and Asthma*

Objective: Asthma is one of the most common diseases in childhood. In the literature, it is known that physical activity is one of the most important determinants to control the disease in chronic diseases such as asthma.Our aim in the study is to determine the factors affecting the physical activity level in children with asthma.

Methods: Forty-four (11.02±2.29 years, 18F, 26M)) children diagnosed with asthma were included in the study. The demographic information of the children was recorded. Physical activity level was evaluated with Turkish Children Physical Activity Questionnaire, asthma control level with Asthma Control Test, respiratory muscle strength (MIP and MEP) with mouth pressure measurement device, pulmonary functions with spirometer and peripheral muscle strength with digital dynamometer.

Results: A statistically significant relationship was found between physical activity level and age, mother's educational level, asthma control level, MIP, shoulder abduction and hand grip strength in children with asthma ($p<0.05$). In multiple regression analyzes performed in 44 patients, 56% variance of physical activity level was explained by grip strength ($R^2=0.21$ $p<0.05$) and maternal education level ($R^2=0.12$ $p<0.05$).

Conclusion: Upper extremity muscle strength and mother's educational level are important determinants of physical activity in children with asthma. It is thought that it would be beneficial to include upper extremity muscle strengthening and family training in rehabilitation programs planned to increase the physical activity level of children with asthma.

Anahtar Kelimeler: Asthma, Physical Activity, Muscle Strength, Pulmonary Functions

ASTIMLI ÇOCUKLARDA FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Müşerrefe Nur Keleş[1], *Hacer İlbilge Ertoy Karagöl*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rhabilitasyon Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Çocuk Allerji ve Astım Bölümü*

Giriş: Astım çocukluk çağında en sık görülen hastalıklardandır. Literatürde astım gibi kronik hastalıklarda hastalığın kontrol altına alınması için gerekli en önemli belirleyicilerden birinin fiziksel aktivite olduğu bilinmektedir. Çalışmadaki amacımız, astımlı çocuklarda fiziksel aktivite düzeyine etki eden faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 44 (11.02±2.29 yaş, 18K, 26E)) astım tanısı konmuş çocuk dahil edildi. Çocukların demografik bilgileri kaydedildi. Fiziksel aktivite düzeyi Türkçe Çocuk Fiziksel Aktivite Anketi, astım kontrol seviyesi Astım Kontrol Testi, solunum kas kuvveti (MIP ve MEP) ağız basınç ölçüm aleti, pulmoner fonksiyonlar spirometre ve periferik kas kuvveti dijital dinanometre ile değerlendirildi.

Bulgular: Astımlı çocuklarda fiziksel aktivite düzeyi ile yaş, anne eğitim durumu, astım kontrol seviyesi, MIP, omuz abdüksiyon ve kavrama kuvveti arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$). Kırk dört hastada uygulanan çoklu regresyon analizlerinde, fiziksel aktivite düzeyinin %56 varyansı kavrama kuvveti ($R^2=0.21$ $p<0.05$) ve anne eğitim düzeyi ($R^2=0.12$ $p<0.05$) ile açıklandı.

Sonuç: Astımlı çocuklarda üst ekstremite kas kuvveti ve anne eğitim düzeyi fiziksel aktivitenin önemli belirleyicileridir. Astımlı çocuklarda fiziksel aktivite düzeyini arttırmak için planlanan rehabilitasyon programlarının üst ekstremite kas kuvvetlendirme ve aile eğitimini de içermesinin faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Astım, Fiziksel Aktivite, Kas Kuvveti, Pulmoner Fonksiyonlar

S-142

THE RELATIONSHIP OF FUNCTIONAL STATUS OF LYMPHEDEMA PATIENTS WITH FATIGUE AND CLINICAL FEATURES DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Cansu ŞAHBAZ PİRİNÇÇİ[1], *Emine CİHAN*[2]

[1]*Ankara City Hospital*
[2]*Selcuk University Vocational School of Health Science*

Introduction-Purpose: While the pandemic caused the one-to-one rehabilitation of patients with lymphedema to be interrupted, it increased the lack of literature on patients in this process. The aim of this study is to investigate the relationship between the functional status of lymphedema patients and fatigue and clinical features during the pandemic.

Material-Method: 19 female patients who developed lower extremity lymphedema after cancer were included in the study. Demographic information and lymphedema stages and durations of the patients were recorded. For leg circumference measurements obtained with a tape measure, leg volume was calculated using the frustum model. Functional status was assessed by the Lower Extremity Functional Scale (LEFS), and the Fatigue Functional Assessment of Chronic Disease Treatment-Fatigue Questionnaire.

Results: The mean age of the patients included in the study was 30.79±7.83, weight 82.42±30.12, BMI 30.57±10.97, and lymphedema duration 123.79±81.58. There were 4 patients in stage 1, 7 patients in stage 2, and 8 patients in stage 3. While there was a significant relationship between functional scale and extremity volume, weight and BMI ($p<0.05$), there was no significant relationship between lymphedema duration and fatigue ($p>0.05$).

Conclusion: Lymphedema treatment, which is mostly based on manual applied sessions, is one of the most affected areas in the COVID-19 pandemic. It is important for patients to determine their functional status, to investigate the factors that will affect the function, and to draw an appropriate treatment plan for situations where such one-to-one treatment of patients may be affected. We think that our pilot study will draw attention to this issue in the literature and that more comprehensive studies should be done on this subject.

Keywords: Lymphedema, pandemic, functional level, fatigue

COVİD-19 pandemi sürecinde lenfödem hastalarının fonksiyonel durumlarının yorgunluk ve klinik özellikler ile ilişkisi: pilot çalışma

Cansu ŞAHBAZ PİRİNÇÇİ[1], *Emine CİHAN*[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*
[2]*Selçuk Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu*

Giriş-Amaç: Pandemi lenfödemli hastaların birebir rehabilitasyonunun kesintiye uğramasına neden olurken bu süreçte hastalarla ilgili literatür eksikliğini artırdı. Bu çalışmanın amacı pandemi sürecinde lenfödem hastalarının fonksiyonel durumlarının yorgunluk ve klinik özellikler ile ilişkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya kanser sonrası alt ekstremite lenfödemi gelişen 19 kadın hasta dahil edildi. Hastaların demografik bilgileri ve lenfödem evreleri ve süreleri kaydedildi. Mezura ile elde edilen bacak çevre ölçümleri için frustum modeli kullanılarak bacak hacmi hesaplandı. Fonksiyonel durum Alt Ekstremite Fonksiyonel Skalası (LEFS) ile, Yorgunluk, Yorgunluk Kronik Hastalık Tedavisinin Fonksiyonel Değerlendirmesi-Yorgunluk Anketi ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen hastaların ortalama yaşı 30,79±7,83, kilosu 82,42±30,12, VKİ'si 30,57±10,97 ve lenfödem süresi 123,79±81,58 olarak hesaplandı. Evre 1'de 4, evre 2'de 7 ve evre 3'te 8 hasta vardı. Fonksiyonel skala ile ekstremite hacmi, kilo ve VKİ arasında anlamlı ilişki ($p<0.05$) bulunurken lenfödem süresi ve yorgunluk ile aralarında anlamlı ilişki yoktu ($p>0.05$).

Sonuç: Çoğunlukla manuel uygulamalı seanslara dayanan lenfödem tedavisi COVİD-19 pandemisinde en çok etkilenen alanlardan birisidir. Hastaların bu gibi birebir tedavisinin etkilenebileceği durumlar için fonksiyonel durumlarının belirlenmesi, fonksiyonu etkileyecek faktörlerin araştırılması ve uygun tedavi planının çizilmesi hastalar için önem taşımaktadır. Yaptığımız pilot çalışmanın literatürde bu konuya dikkat çekeceğini ve bu konuda daha kapsamlı çalışmaların yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Anahtar kelimeler: Lenfödem, pandemi, fonksiyonel seviye, yorgunluk

S-143

AN INVESTIGATION OF JOB SATISFACTION AND BURNOUT LEVELS OF PHYSIOTHERAPISTS WORKING IN THE FIELD OF PEDIATRIC REHABILITATION DURING THE PANDEMIC PROCESS

Sabiha Bezgin[1], Kamile Uzun Akkaya[2], Bülent Elbasan[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Hatay, Turkey
[2]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Ankara, Turkey

Aim: Pediatric physiotherapists, who take an active role in the treatment of many diseases such as cerebral palsy, spina bifida, spinal cord injuries, face both physical and mental difficulties, especially due to their young age group. Especially the difficulties encountered during the pandemic process can affect the job satisfaction and burnout levels of physiotherapists. The aim of our study is to evaluate the job satisfaction and burnout levels of physiotherapists working in the pediatric field during the pandemic period.

Methods: Physiotherapists graduated from physiotherapy and rehabilitation department and actively working in the field of pediatric physiotherapy were included in the study. After obtaining information about the participants' age, gender, graduation year, and with which patient groups they have been working actively in the field of pediatric rehabilitation for how many years, the Maslach Burnout Inventory and the Minnesota Satisfaction Questionnaire were administered to the participants.

Results: A total of 103 physiotherapists, 58 women and 45 men, from 25 different provinces, who have been actively working in the field of pediatric rehabilitation for 2.83±2.91 years, participated in our study. The mean age of the participants was 26.66±4.71 years. While 99 of the physiotherapists were undergraduate graduates, 4 of them were graduate education graduates. According to the Maslach Burnout Inventory, the mean of emotional exhaustion was 18.81±4.81, the mean of depersonalization was 8.1±2.92, and the mean of personal achievement was 15.53±4.11. Minnesota Satisfaction Questionnaire mean of physiotherapists participating in study was determined as 3.29±0.68.

Discussion: In our study dealing with the burnout and occupational satisfaction levels of physiotherapists working in the pediatric field in various provinces of Turkey, it was determined that physiotherapists experienced normal level of emotional exhaustion and depersonalization and showed high level of personal achievement. It was concluded that the physiotherapists participating in the study experienced moderate job satisfaction.

Anahtar Kelimeler: burnout, job satisfaction, pediatric rehabilitation, physiotherapist

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PEDİATRİK REHABİLİTASYON ALANINDA ÇALIŞAN FİZYOTERAPİSTLERİN PANDEMİ SÜRECİNDE İŞ DOYUM VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Sabiha Bezgin[1], Kamile Uzun Akkaya[2], Bülent Elbasan[2]

[1]Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Hatay, Türkiye
[2]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye

Giriş-Amaç: Serebral palsi, spina bifida, omurilik yaralanmaları gibi pek çok hastalık tedavisinde etkin rol alan pediatrik alan fizyoterapistleri, özellikle yaş grubunun küçük olması nedeniyle gerek fiziksel gerek mental olarak zorluklarla karşılaşmaktadır. Özellikle pandemi sürecinde kars¸ılas¸ılan zorluklar, fizyoterapistlerin is¸ doyumu ve tu¨kenmis¸lik du¨zeylerini etkileyebilmektedir. C¸alıs¸mamızın amacı pandemi sürecinde pediatrik alanda c¸alıs¸an fizyoterapistlerin is¸ doyumu ve tu¨kenmis¸lik du¨zeylerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Çalıs¸maya fizyoterapi ve rehabilitasyon bölümü mezunu, pediatrik fizyoterapi alanında aktif olarak c¸alıs¸an fizyoterapistler dahil edildi. Katılımcıların yaş, cinsiyet, mezuniyet yılı, kaç yıldır pediatrik rehabilitasyon alanında hangi hasta grupları ile aktif olarak çalıştığı gibi bilgilerin alınmasının ardından, katılımcılara Maslach Tükenmişlik ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği ile uygulandı.

Bulgular: Çalışmamıza 2.83±2.91 yıldır aktif olarak pediatrik rehabilitasyon alanında çalışan 58 kadın, 45 erkek olmak üzere 25 farklı ilden toplam 103 fizyoterapist katıldı. Katılımcıların yaş ortalaması 26.66±4.71 yıldı. Fizyoterapistlerin 99'u lisans mezunu iken, 4'ü lisansüstü eğitim mezunuydu. Maslach Tu¨kenmis¸lik O¨lc¸egˆine go¨re duygusal tu¨kenme ortalaması 18,81±4,81, duyarsızlas¸ma ortalaması 8,1±2,92 ve kis¸isel bas¸arı ortalaması 15,53±4,11 olarak bulundu. Çalışmaya katılan fizyoterapistlerin Minnesota I·s¸ Doyum O¨lc¸egˆi ortalaması ise 3.29±0.68 olarak belirlendi.

Sonuç: Tu¨rkiye'nin çeşitli illerinde, pediatrik alanda c¸alıs¸an fizyoterapistlerin tu¨kenmis¸lik ve mesleki doyum du¨zeylerini ele alan c¸alıs¸mamızda fizyoterapistlerin normal du¨zeyde duygusal tu¨kenmis¸lik ve duyarsızlas¸ma yas¸adıkları ve yu¨ksek du¨zeyde kis¸isel bas¸arı go¨sterdikleri belirlendi. C¸alıs¸maya katılan fizyoterapistlerin orta du¨zeyde is¸ doyumu yas¸adıkları sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: fizyoterapist, iş doyumu, pediatrik rehabilitasyon, tükenmişlik

S-144

EVALUATION OF THE COMPLIANCE OF HEALTHCARE STAFF MEMBERS WHO WORK AT COVID-19 WARDS WITH ISOLATION PRECAUTIONS

Arzu Kavala[2], *Özkan Karadede*[1], *Huriye Karadede*[2]

[1]*Istanbul University-Cerrahpasa, Cerrahpasa Faculty of Medicine, Department of General Surgery, Istanbul, TURKEY*
[2]*Istanbul Aydın University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, TURKEY*

Objective: This study aimed to evaluate the compliance of healthcare staff assigned to work at coronavirus disease (COVID-19) wards from other departments with isolation precautions.

Methods: This cross-sectional and descriptive study was conducted between 09-31 July 2020 on 298 healthcare staff (physicians, nurses, hospital attendants, cleaning staff) who work at the COVID-19 wards of a university hospital in Istanbul. The sociodemographic data form developed by the investigators in accordance with the literature and the Compliance with Isolation Precautions Scale were used as data collection instruments.

Results: The mean scores of the groups on the Compliance with Isolation Precautions Scale were 74.64±9.82 for the physicians, 78.14±8.29 for the nurses, 75.88±12.06 for the cleaning staff and 72.90±10.65 for the hospital attendants. A statistically significant difference was found in terms of the use of personal protective equipment in physicians and their non-compliance with isolation methods, the use of personal protective equipment in nurses and the environmental surface cleaning of the isolation room. In cleaning staff, it was determined that there was a statistically positive correlation with age and a negative relationship between the mean total scores of the Compliance with Isolation Precautions Scale (CIPS) of those who had problems with hand washing and the patient's non-compliance with isolation measures ($p<0.05$).

Conclusion: In our study, it was concluded that although all occupational groups had high scores for compliance with isolation measures, individuals participating in the study experienced significant problems in areas such as the use of personal protective equipment and lack of materials, and these problems negatively affect compliance with isolation measures. In processes that affect all healthcare workers such as pandemics, necessary sensitivity should be shown at national, local and individual levels in terms of eliminating the material deficiencies in health institutions and ensuring continuity.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; isolation precautions; compliance; healthcare staff

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVID-19 SERVİSLERİNDE ÇALIŞAN SAĞLIK PERSONELİNİN İZOLASYON ÖNLEMLERİNE UYUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Arzu Kavala[2], Özkan Karadede[1], Huriye Karadede[2]

[1]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Genel Cerrahi ABD, İstanbul, TÜRKİYE
[2]İstanbul Aydın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, TÜRKİYE

Amaç: Bu çalışma, koronavirüs hastalığı (COVID-19) servislerine farklı birimlerden görevlendirilen sağlık personelinin, izolasyon önlemlerine uyumlarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikte gerçekleştirilen bu çalışma, İstanbul'daki bir üniversite hastanesinin COVID-19 servislerinde çalışan 298 sağlık personeli (hekim, hemşire, hasta bakıcı, temizlik personeli) ile 09-31 Temmuz 2020 tarihleri arasında yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak; araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen sosyodemografik veriler formu ve İzolasyon Önlemlerine Uyum Ölçeği (İÖUÖ) kullanılmıştır.

Bulgular: Grupların İÖUÖ'den aldıkları puan ortalamaları hekimlerde 74,64±9,82, hemşirelerde 78,14±8,29, temizlik personelinde 75,88±12,06 ve hasta bakıcılarda 72,90±10,65 olarak bulunmuştur. Hekimlerde kişisel koruyucu ekipman kullanımı ve izolasyon yöntemlerine uyum göstermemeleri konularında, hemşirelerde kişisel koruyucu ekipman kullanımı ve izolasyon odasının çevre yüzey temizliği konularında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Temizlik personelinde ise el yıkama ve hastanın izolasyon önlemlerine uyumsuzluğu konularında sıkıntı yaşayan ve yaşamayanların İÖUÖ ortalama toplam puanları arasında istatistiksel olarak pozitif yönde, yaş ile negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Araştırmamızda tüm meslek gruplarının izolasyon önlemlerine uyum puanı yüksek olmasına rağmen araştırmaya katılan bireylerin kişisel koruyucu ekipman kullanımı ve malzeme eksikliği gibi alanlarda önemli sıkıntılar yaşadıkları ve bu sıkıntıların izolasyon önlemlerine uyumu olumsuz etkilediği sonucuna varılmıştır. Pandemi gibi tüm sağlık çalışanlarını etkileyen süreçlerde sağlık kurumlarındaki malzeme eksikliklerinin giderilmesi, sürekliliğin sağlanması konusunda ulusal, yerel ve bireysel düzeylerde gerekli hassasiyetin gösterilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19; izolasyon önlemleri; uyum, sağlık personeli

S-145

DOES THE EFFECT OF STIGMATIZATION ON SELF-EFFICACY OF INDIVIDUALS WITH TYPE 2 DIABETES REGARDING THEIR DIABETES MANAGEMENT CHANGE WITH THE INTERVENTION SELF-ESTEEM?

Ayfer Öztürk[1], Semiha Akın[1], Necla Kundakcı[3]

[1]Bartın University Faculty of Health Science, Department of Nursing, Department of Psychiatric Nursing
[3]Bartin State Hospital

Introduction: This study was conducted as a descriptive and correlational research in order to determine the mediating variable role of self-esteem in the relationship between perceived stigmatization of individuals with Type 2 Diabetes and their self-efficacy regarding diabetes management.

Materials and Methods: The study was carried out with the participation of 162 voluntary Type 2 Diabetes patients who presented to the internal medicine outpatient clinic of a state hospital between December 2021-May 2021. In data collection, Descriptive Information Form, Self-Efficacy Scale Related to Diabetes Type 2, Rosenberg Self-Esteem Scale, and Type 2 Diabetes Stigma Assessment Scale were used. Pearson correlation analysis, linear regression, and hierarchical regression analysis were used between the continuous variables of the study. Following the hierarchical regression modelling, Sobel test was applied in order to identify the mediating role.

Results: It was found that there was negative correlation between self-esteem and stigmatization (r=0.286, p=0.000<0.05), negative correlation between self-efficacy and stigmatization (r=0.25, p=0.001<0.05), and positive and significant correlation between self-efficacy and self-esteem (r=0.248, p=0.001<0.05). As a result of regression analyses, it was determined that the variables of stigmatization (ß= -0,294) and self-esteem (ß= 0,875) had a significant predictive effect on self-efficacy of Type 2 Diabetes patients, and that as self-esteem was added to the model, the effect of stigmatization on self-efficacy (ß=-0,294) decreased (ß=-0,230)((p<0.05). According to these findings and the results of the Sobel test, it was determined that self-esteem had a partial mediating role (Z=-3,347; p<0,05).

Conclusions: The results of the study indicate that self-stigmatization affected the self-efficacy of individuals with Type 2 Diabetes both directly and with the mediating effect of self-esteem. Minimizing the perceived self-stigmatization of individuals with Type 2 Diabetes can improve their diabetes self-efficacy. Thus, the patients' self-efficacy levels in diabetes management can be increased, and their adaptation to treatment can be ensured.

Anahtar Kelimeler: Type 2 Diabetes, stigmatization, self-esteem, diabetes management, self-efficacy

DAMGALAMANIN TİP 2 DİYABETLİ BİREYLERİN DİYABET YÖNETİMİNE İLİŞKİN ÖZ-ETKİLİLİKLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ BENLİK SAYGISI ARAYA GİRDİĞİNDE DEĞİŞİR Mİ?

Ayfer Öztürk[1], Semiha Akın[1], Necla Kundakcı[3]

[1]Bartın Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı
[3]Bartın Devlet Hastanesi

Giriş ve Amaç: Diyabet organik bulgularla seyreden bir hastalık olmasının yanında psikiyatrik ve psikososyal boyutları olan bir hastalıktır. Bu çalışma Tip 2 diyabetli bireylerin algıladıkları damgalama ile diyabet yönetimine ilişkin öz-etkililikleri arasındaki ilişkide benlik saygısının ara değişken rolünü belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve ilişkisel olarak gerçekleştirildi.

Gereç- Yöntem: Araştırma Aralık 2020-Mayıs 2021 tarihleri arasında bir devlet hastanesinin dahiliye polikiniklerine başvuran ve araştırmaya katılmaya gönüllü 162 Tip 2 Diyabet hastasında gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında Tanımlayıcı Bilgi Formu, Tip 2 Diyabetli Hastalar için Öz-etkililik Ölçeği, Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ve Diyabet Damgalama Değerlendirme Ölçeği kullanıldı. Araştırmanın sürekli değişkenleri arasında pearson korelasyon analizi, lineer regresyon ve hiyerarşik regresyon analizi uygulandı. Hiyerarşik regresyon modelleri sonrasında aracılık etkisini belirlemek üzere Sobel testi uygulandı

Bulgular: Benlik saygısı ile damgalanma arasında negatif (r=-0.286, p=0,000<0.05), diyabet yönetiminde öz-etkililik ile damgalanma arasında negatif (r=-0.25, p=0,001<0.05), diyabet yönetiminde öz-etkililik ile benlik saygısı arasında pozitif yönlü (r=0.248, p=0,001<0.05) anlamlı korelasyon bulundu. Regresyon analizleri sonucunda damgalama (ß= -0,294) ve benlik saygısı (ß= 0,875) değişkenlerinin Tip 2 diyabetli bireylerin öz-etkililikleri üzerinde anlamlı bir yordayıcı etkisinin bulunduğu, damgalanmanın öz etkililik üzerine etkisinin (ß=-0,294) modele benlik saygısı eklendiğinde azaldığı belirlendi (ß=-0,230)((p<0.05). Bu bulgulara ve yapılan sobel testi sonuçlarına göre benlik saygısının kısmı ara değişken olduğu saptandı (Z=-3,347; p<0,05).

Sonuçlar: Kendini damgalamanın, hem doğrudan hem de benlik saygısının aracılık ettiği şekilde Tip 2 diyabetli bireylerin öz etkililiklerini etkilediğini göstermektedir. Diyabet hastalarının algıladıkları (self-stigma) en aza indirilmesi diyabet öz-yeterliliklerini geliştirebilir. Tip 2 diyabet hastalarına psikolojik destek sağlaması ve benlik saygısını artıran müdahaleler ile T2DM'li hastalarda kendini damgalama azaltabilir, böylece onların diyabet yönetimine öz- etkililik düzeyleri artırılarak tedaviye uyumları sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Tip 2 Diyabet, damgalama, benlik saygısı, diyabet yönetimi, öz-etkililik

S-146

NURSING STUDENTS' METAPHOR PERCEPTIONS REGARDING NURSING PROFESSION

Behire SANCAR[1], Uğurcan METİN[1], Büşra YÜRÜK[1]

[1]Toros University

Purpose: The main purpose of this descriptive study is to determine the perceptions of nursing students about the nursing profession through metaphor analysis.

Method: The research population consisted of 119 nursing students studying at Toros University. In the study was completed with 73 students who voluntarily filled the entire questionnaire. The data in the study were collected by semi-structured questionnaire technique. With the open-ended question asked to the students, it was expected to produce a metaphor about the nursing profession. He was also asked to explain the reason for producing this metaphor.

Results: It was determined that the mean age of the students participating in the study was 20.25±1.28, 33.7% of them attended the second grade and 79.5% of them chose the profession willingly. At the end of the research, it was determined that 42 different metaphors were produced. One of them is negative (portership), the other is both positive and negative (pure), and all other metaphors are positive (95.2%). In the metaphor analysis, it was seen that 52.4% (22) of the metaphors produced were concrete and 47.6% (20) were abstract. The most repeated metaphors were mother (26.19% / concrete), help (14.2% / abstract) and angel (9.5% abstract).

Conclusion: As a result of the research, it was seen that almost all of the metaphors that nursing students produced about the nursing profession were positive. Mother, one of the most produced metaphors, reveals the importance of the caregiver role of the nursing profession, while angel and help emphasize that the profession has a sacred meaning in the eyes of the students. Emphasizing the caregiver role of the nurse in nursing education is important in terms of strengthening students' positive perceptions of the profession and supporting the development of their sense of professional belonging.

Anahtar Kelimeler: Nursing+ Metaphor +Profession

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN METAFOR ALGILARI

Behire SANCAR[1], Uğurcan METİN[1], Büşra YÜRÜK[1]

[1]Toros Üniversitesi

Geleceğin sağlık profesyonelleri olan hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik mesleğini algılama şekilleri mesleğin toplumdaki yerini yansıtmaktadır. Hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik mesleğine yönelik bakışının nasıl olduğunu ve nedenlerini ortaya koyan bu çalışmanın, hemşirelik eğitimindeki gereksinimleri belirlemek açısından literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Amaç: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmanın temel amacı, hemşirelik bölümü öğrencilerinin hemşirelik mesleğine ilişkin algılarının metafor analizi ile belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırma evrenini Toros Üniversitesi'nde eğitim gören 119 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeyip evrenin tamamına ulaşılmaya çalışılmış ancak gönüllü olarak soru formunun tamamını dolduran 73 öğrenci çalışmaya dâhil edilmiştir. Araştırmada veriler yarı yapılandırılmış anket tekniği ile toplanmıştır. Öğrencilere sorulan açık uçlu soruyla, hemşirelik mesleğine ilişkin bir metafor üretmesi beklenmiştir. Ayrıca bu metaforu üretme nedenini açıklaması istenmiştir. Üretilen metaforların kategorileri ile (somut, soyut) katılımcıların demografik özellikleri açısından fark olup olmadığı ki-kare analizi ve ANOVA analizi kullanılarak test edilmiştir. Test istatistiğinde anlamlılık oranı $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamasının 20,25±1,28 olduğu, %33,7'sinin 2.sınıfa devam ettiği ve %79,5'inin de mesleği isteyerek seçtiği belirlendi. Araştırma sonunda 42 farklı metafor üretildiği tespit edildi. Bunlardan biri olumsuz (hamallık), biri de hem olumlu hem olumsuz (arı) olup diğer tüm metaforlar olumludur (%95,2). Yapılan metafor analizinde, üretilen metaforların % 52,4'ünün (22) somut, % 47,6'sının da (20) soyut olduğu görülmüştür. En çok tekrar eden metaforlar anne (%26,19 /somut), yardım (%14,2/ soyut) ve melek (%9,5/ soyut) olmuştur. Üretilen metaforların kategorileri ile (somut, soyut) öğrencilerin demografik özellikleri açısından herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik mesleğine dair ürettikleri metaforların tamamına yakınının olumlu olduğu görülmüştür. En çok üretilen metaforlardan anne hemşirelik mesleğinin bakım verici rolünün önemini ortaya koymakta, melek ve yardım ise öğrencilerin gözünde mesleğe kutsal bir anlam yüklendiğini vurgulamaktadır. Hemşirelik eğitiminde hemşirenin bakım verici rolünün vurgulanması, öğrencilerin mesleğe dair olumlu algılarını güçlendirmesi ve mesleki aidiyet duygularının gelişimine destek olması bakımından önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik+ Metafor+ Meslek

S-147

THE EFFECT OF CYCLING ERGOMETER APPLIED TOGETHER WITH COMPLEX DECONGESTIVE PHYSIOTHERAPY APPLIED TO A PATIENT WITH SECONDARY LYMPHEDEMA IN THE LOWER EXTREMITY ON EXTREMITY VOLUME, EXERCISE CAPACITY, AND FUNCTIONAL MOBILITY: CASE REPORT

Ayşe Beyza Paçacı[1], *Aysel Topçu*[1], *Cansu Şahbaz Pirinççi*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University*
[2]*Ankara City Hospital Oncological Rehabilitation Lymphedema Laboratory*

Introduction: This case report was aimed to investigate the effect of bicycle ergometer applied together with complex decongestive physiotherapy (CDP) on extremity volume, exercise capacity, and functional mobility in a patient who developed secondary lymphedema after gynecological cancer surgery in the lower extremity.

Material-Method: A 53-year-old female patient with stage 2 lymphedema underwent surgery for cervical cancer in 2014 and 35 lymph nodes were removed. Lymphedema has developed in the right lower extremity since 2017. The patient was given CDP treatment 5 days a week for 3 weeks (15 sessions in total) in the Ankara City Hospital oncological rehabilitation lymphedema laboratory and 20 minutes of bicycle ergometry for 5 days a week for 3 weeks in addition to CDP. Affected limb volume, exercise capacity, and functional mobility were evaluated before and after treatment. The volume of the affected extremity was converted to volume by the frustum method, which was measured with a tape measure at 4 cm intervals from the ankle to the hip. Exercise capacity was evaluated with the 6-minute walk test (6MWT), and distance was recorded in meters. A timed up-and-go test (TUG) was used for functional mobility. The test was repeated 3 times and the average time was calculated by taking the average of the 3 repetitions.

Results: The volume of the affected extremity was 11423 cm^3 before treatment and decreased to 10673 cm^3 after treatment. The 6MWT distance was 298 meters before treatment and 347 meters after treatment. The TUG was 19.51 seconds before the treatment and 11.27 seconds after the treatment.

Conclusion: As a result, the bicycle ergometer applied together with CDP to the patient who developed secondary lymphedema in the lower extremities provided the improvement of exercise capacity and functional mobility without increasing the extremity volume.

Anahtar Kelimeler: lymphedema, complex decongestive physiotherapy, functional mobility, exercise capacity

ALT EKSTREMİTESİNDE SEKONDER LENFÖDEM GELİŞEN HASTAYA UYGULANAN KOMPLEKS BOŞALTICI FİZYOTERAPİYLE BERABER UYGULANAN BİSİKLET ERGOMETRESİNİN EKSTREMİTE HACMİ, EGZERSİZ KAPASİTESİ VE FONKSİYONEL MOBİLİTE ÜZERİNE ETKİSİ: VAKA SUNUMU

Ayşe Beyza Paçacı[1], *Aysel Topçu*[1], *Cansu Şahbaz Pirinççi*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*
[2]*Ankara Şehir Hastanesi Onkolojik Rehabilitasyon Lenfödem Laboratuvarı*

Giriş- Amaç: Bu vaka sunumunda alt ekstremitesinde jinekolojik kanser cerrahisi sonrası sekonder lenfödem gelişen hastaya kompleks boşaltıcı fizyoterapiyle (KBF) beraber uygulanan bisiklet ergometresinin ekstremite hacmi, egzersiz kapasitesi ve fonksiyonel mobilite üzerine etkisinin araştırılması amaçlanmıştır.

Gereç- Yöntem: Evre 2 lenfödeme sahip 53 yaşındaki kadın hasta 2014 yılında rahim ağzı kanseri nedeni ile cerrahi geçirmiş ve 35 lenf nodu çıkartılmıştır. 2017 yılından itibaren sağ alt ekstremitesinde lenfödem gelişmiştir. Hastaya Ankara Şehir Hastanesi onkolojik rehabilitasyon lenfödem laboratuvarında haftada 5 gün 3 hafta boyunca (toplam 15 seans) KBF tedavisi, aynı zamanda KBF'ye ek haftada 5 gün 3 hafta boyunca 20 dakika bisiklet ergometresi uygulanmıştır. Etkilenen ekstremite hacmi, egzersiz kapasitesi ve fonksiyonel mobilite tedavi öncesi ve sonrasında değerlendirilmiştir. Etkilenen ekstremite ayak bileğinden itibaren kalçaya kadar 4'er cm aralıklarla çevre ölçümü yapılarak frustum metodu ile hacme çevrilmiştir. Egzersiz kapasitesi 6 dakika yürüme testi (6DYT) ile değerlendirilmiş mesafe metre cinsinden kaydedilmiştir. Fonksiyonel mobilite için zamanlı kalk yürü testinden faydalanılmış. Test 3 kez tekrarlanmış ve bunların ortalaması alınarak ortalama süre hesaplanmıştır.

Bulgular: Tedavi öncesinde etkilenen ekstremite hacmi 11423 cm^3 olup tedavi sonrasında 10673 cm^3'e gerilemiştir. 6DYT mesafesi tedavi öncesinde 298 metre olup tedavi sonrasında 347 metre olarak kaydedilmiştir. Zamanlı kalk yürü testi ise tedavi öncesinde 19,51 saniye olup tedavi sonrasında 11,27 saniye olarak saptanmıştır.

Sonuç: Böylece alt ekstremitesinde sekonder lenfödem gelişen hastaya KBF ile beraber uygulanan bisiklet ergometresi, ekstremite hacmini arttırmadan egzersiz kapasitesi ve fonksiyonel mobilitenin gelişmesini sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: lenfödem, kompleks boşaltıcı fizyoterapi, fonksiyonel mobilite, egzersiz kapasitesi

S-148

EFFECT OF COVID-19 OUTBREAK ON SLEEP/WAKE TIME, CHRONO-NUTRITION, BODY WEIGHT

Gizem Özata Uyar[1], *Hilal Yıldıran*[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Science Department of Nutrition and Dietetic*

Background-Aim: Coronavirus disease 2019 (COVID-19),caused by SARS coronavirus 2 (SARS-CoV-2), is an acute respiratory syndrome that emerged from Wuhan, China, in December 2019. Governments all across the world were forced to implement strict measures in response to the disease's rapid spread, including complete or partial lockdowns,isolation,quarantine,and social distance.In this period, the prolonged home life may unintentionally lead to increased sedentary behaviors, or lying down for screen activities.These restrictions have affected the circadian systems of individuals and brought about changes in sleep-wake times,meal timing (chrono-nutrition) and lifestyle behaviors.This study aimed to investigate the comparison of sleep-wake schedules, feeding time and body weight before and during the COVID 19 pandemic.

Method: This study was conducted online between June and September 2020 in Turkey.A total of 315 participant(200 female, 115 male) aged between 18-60 years were included.The survey consisted of questions including differences in physical activity,sleep-wake schedules,feeding time and body weight before and during the pandemic.

Results: Approximately 24.1% of individuals gained weight during the pandemic,while 52.4 % maintained their body weight.The activity level of 60% of individuals has decreased compared to the pre-pandemic period. The frequency of having breakfast and snacks after dinner and the average of BMI values increased ($p<0.05$) during the pandemic. Compared to the pre-pandemic period, there was a significant delayed bedtime, waking up, the first meal time, the lunch meal time and last eating event during pandemic both weekday/workday and weekend/freedays ($p<0.001$). During the COVID-19 pandemic period, the duration of sleep increased during the weekday/workday(pre-pandemic:7.7±1.46hours, during pandemic: 8.10±1.74 hours, $p<0.001$), while the duration of sleep decreased at the weekend/freeday (pre-pandemic: 9.3±1.60 hours, during pandemic: 9.0±1.64 hours, $p=0.011$).

Conclusion: These findings show that the measures taken to protect public health during the COVID-19 pandemic may induce a range of lifestyle changes, physical inactivity, feeding time and sleep schedules issues among adults in Turkey.

Anahtar Kelimeler: Food timing, chrono-nutrition, COVID-19, sleep, body weight

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVID-19 SALGININ UYKU/UYANIKLIK ZAMANI, KRONO-BESLENME, VÜCUT AĞIRLIĞINA ETKİSİ

Gizem Özata Uyar[1], *Hilal Yıldıran*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Aralık 2019'da Çin'in Wuhan şehrinde ortaya çıkan SARS Koronavirüs 2'nin (SARS-CoV-2) neden olduğu 2019 Koronavirus hastalığı (COVID-19) ciddi akut solunum yolu sendromudur. Tüm dünyadaki hükümetler, hastalığın hızla yayılmasına karşılık tamamen veya kısmen sokağa çıkma yasağı, izolasyon, karantina ve sosyal mesafe dahil olmak üzere katı önlemler uygulamaya zorlamıştır. Bu süreçte evde kalma süresinin uzaması, hareketsiz kalma süresi veya ekran karşısında geçen sürenin uzamasına neden olmuştur. Bu kısıtlamalar bireylerin sirkadiyen sistemlerini etkileyerek uyku-uyanıklık zamanları, öğün zamanları (krono-beslenme) ve yaşam tarzı davranışlarında değişiklikleri beraberinde getirmiştir. Bu çalışma, COVID 19 pandemisi öncesi ve sürecinde uyku-uyanıklık alışkanlıkları, beslenme zamanı ve vücut ağırlığındaki değişiklikleri karşılaştırmayı amaçlamıştır.

Yöntem: Bu çalışma 2020 yılının Haziran-Eylül ayları arasında online olarak Türkiye'de yürütülmüştür. Yaşları 18-60 aralığında olan toplam 315 yetişkin birey (200 kadın, 115 erkek) dahil edilmiştir. Anket, pandemi öncesinde ve sürecinde fiziksel aktivite, uyku, beslenme zamanı ve vücut ağırlığındaki değişiklikleri içeren sorulardan oluşmuştur.

Bulgular: Pandemi sürecinde bireylerin %24.1'inin vücut ağırlığında artış gözlenirken, %52.4'ünde vücut ağırlığı korunmuş, fiziksel aktivite düzeylerinde ise %60 azalma tespit edilmiştir. Pandemi sürecinde kahvaltı yapma sıklığı, akşam yemeğinden sonra atıştırmalık tüketme sıklığı ve beden kütle indeksi (BKİ)'nde artış gözlenmiştir ($p<0.05$). Pandemi öncesi dönemle karşılaştırıldığında, pandemi sürecinde hem hafta içi/çalışma günü hem de hafta sonu/boş günlerde uyuma/uyanma zamanı, ilk yemek zamanı, öğle yemeği zamanı ve son yemek yeme zamanında gecikme olmuştur ($p<0.001$). COVID-19 pandemi döneminde hafta içi/çalışma günlerinde uyku süresi artarken (pandemi öncesi: 7.7±1.46 saat, pandemi sürecinde: 8.10±1.74 saat, $p<0.001$), hafta sonu/boş günlerde uyku süresinde azalma (pandemi öncesi: 9.3±1.60 saat, pandemi sırasında: 9.0±1.64 saat, $p=0,011$) tespit edilmiştir.

Sonuç: COVID-19 pandemisi sürecinde halk sağlığını korumak adına alınan önlemlerin Türkiye'deki yetişkin bireylerin yaşam tarzında değişikliklere, fiziksel aktivitede azalmaya, beslenme zamanı ve uyku düzeninde değişikliklere neden olabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Beslenme zamanı, krono-beslenme, COVID-19, uyku, vücut ağırlığı

S-149

WHO YOU FOLLOW MAY MATTER: HOW DOES SOCIAL MEDIA AFFECT UNIVERSITY STUDENTS' NUTRITIONAL BEHAVIORS?

Yasemin KARAAĞAÇ[1], *Emine ZEYREK*[1], *Ezgi BELLİKCİ-KOYU*[1]

[1]*Izmir Kâtip Çelebi University, Faculty of Health Sciences, Nutrition and Dietetic Department, Izmir/Turkey*

Introduction-Aim: Contents related to nutrition are among the topics that are commonly shared and frequently followed on social media. Nowadays, although all age groups interact with social media, it is known that university students spend time on social media at most. Therefore, in this study, nutrition-related contents that are followed by university students on social media and the effects of these contents on the nutritional behaviors of students were examined.

Material-Methods: The study was conducted with 224 students (64.3% Female, 35.7% Male) studying at universities in Izmir. Socio-demographic features, social media usage habits and effects of social media on nutritional behavior were collected with a questionnaire. Additionally, participants were asked to fill out Eating Attitudes Test-40 (EAT-40) scale. Statistical analyzes were performed with SPSS version 25.0.

Results: The most frequently used applications by students were determined as Instagram (69.2%), WhatsApp (66.1%), and YouTube (59.4%). A weak positive correlation was found between length of time students spent on internet and EAT-40 scores ($r=0.134$, $p<0.05$). Females were found as more interested in nutrition topics and following nutrition-related content more frequently compared to males ($p<0.05$). Healthy living (57.3%), recipes (48.0%), and weight loss (26.7%) were involved among the most frequently followed content. Increasing water consumption (19.3%), following popular diets (15.1%), consuming detox drinks (14.3%), and increasing fruit-vegetable consumption (14.3%) are primary nutritional recommendations that students get and apply on social media. While percentage of students who were buying food with influence of social media was 15.2%, rate of purchasing products with the influence of social media was higher among females than males ($p<0.05$). Chocolates (29.4%), herbal teas (26.5%), and diet products (26.5%) were in first place among products purchased with the influence of social media.

Conclusion: The time spent on internet and contents followed on nutrition topics affect eating attitudes and behaviors of university students, especially females.

Anahtar Kelimeler: social media, nutrition, diet, eating attitude, eating behaviour

KİMİ TAKİP ETTİĞİNİZ ÖNEMLİ OLABİLİR: SOSYAL MEDYA ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME DAVRANIŞLARINI NASIL ETKİLİYOR?

Yasemin KARAAĞAÇ[1], *Emine ZEYREK*[1], *Ezgi BELLİKCİ-KOYU*[1]

[1]*İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, İzmir/Türkiye*

Giriş-Amaç: Sosyal medyada beslenme ile ilgili içerikler yaygın paylaşılan ve sık takip edilen konular arasındadır. Günümüzde tüm yaş grupları sosyal medya ile etkileşim içerisinde olsa da, sosyal medya platformlarında en fazla üniversiteli gençlerin zaman geçirdiği bilinmektedir. Bu nedenle, bu araştırmada üniversite öğrencilerinin sosyal medyada beslenme ile ilgili takip ettikleri içerikler ve bu içeriklerin öğrencilerin beslenme davranışlarına olan etkisi incelenmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırma İzmir ilindeki üniversitelerde öğrenim gören 224 (%64.3 kadın, %35.7 erkek) öğrenci ile yürütülmüştür. Sosyo-demografik özellikler, sosyal medya kullanım alışkanlıkları ve sosyal medyanın beslenme davranışlarına olan etkisi anket formu kullanılarak sorgulanmıştır. Ayrıca, katılımcılardan Yeme Tutum Testi-40 (YTT-40) ölçeğini doldurmaları istenmiştir. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 25.0 ile yapılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin en sık kullandığı uygulamaların İnstagram (%69.2), Whatsapp (%66.1) ve Youtube (%59.4) olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin internette geçirdikleri süre ile YTT-40 puanları arasında pozitif zayıf korelasyon saptanmıştır ($r=0.134$, $p<0.05$). Erkeklere kıyasla kız öğrencilerin, beslenme konularına daha çok ilgi duydukları ve beslenmeye ilişkin içerikleri daha çok takip ettikleri belirlenmiştir ($p<0.05$). En sık takip edilen içerikler arasında ise sağlıklı yaşam (%57.3), yemek tarifleri (%48.0) ve zayıflama (%26.7) konuları yer almaktadır. Öğrencilerin sosyal medyada görüp uyguladıkları beslenme önerileri arasında su tüketiminin artırılması (%19.3), popüler diyetlerin uygulanması (%15.1), detoks içeceklerin tüketilmesi (%14.3) ve meyve-sebze tüketiminin artırılması (%14.3) başta gelmektedir. Sosyal medyadan etkilenerek besin alışverişi yapanların oranı %15.2 olup, kız öğrencilerin sosyal medya etkisiyle ürün satın alma oranları erkeklere göre daha yüksektir ($p<0.05$). Sosyal medyadan etkilenerek satın alınan ürünler arasında çikolatalar (%29.4), bitki çayları (%26.5) ve diyet ürünleri (%26.5) ilk sıralarda yer almaktadır.

Sonuç: İnternette geçirilen süre ve sosyal medyada beslenme ile ilgili takip edilen içerikler üniversite öğrencilerinin, özellikle de kız öğrencilerin, yeme tutum ve davranışlarını etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: sosyal medya, beslenme, diyet, yeme tutumu, beslenme davranışı

S-150

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF GREEN TEA EXTRACT ON GROWTH OF LACTOBACILLUS PLANTARUM AND ESCHERICHIA COLI

Kübra Taş[1], *Burcu İrem Omurtag Korkmaz*[1]

[1]*Marmara University, Institutes of Health Science, Istanbul/Turkey*

Camellia sinensis (green tea) is a plant known to have beneficial effects on health and its use dates back to ancient times. One of its beneficial effects on health is its natural antimicrobial properties. As the resistance of bacteria to antibiotics increases day by day, more research on natural antimicrobial substances has begun. There are many mechanisms behind the antimicrobial effect of green tea. The most widely accepted mechanism; the phenolics in green tea have an antimicrobial effect by disrupting the cell membranes of bacteria. In addition, showing the prebiotic activity of tea polyphenols; It also modulates the intestinal microflora. Another factor that positively affects intestinal microflora and health is probiotics, which are live microorganisms. *Lactobacillus* species are bacteria that live in the small intestine and are known for their probiotic properties, where they exist as different subspecies. One of them, *Lactobacillus plantarum*; is found in a variety of places, such as vegetables, fermented foods, and healthy human intestinal contents. *Escherichia coli*, another host of the human gut, is seen as an opportunistic pathogen. In the literature reviews; In studies examining the antimicrobial effect of *Escherichia coli*, it was observed that different Minimal Inhibition Concentration (MIC) values were reached; MIC value was not observed in some studies. The reason for the different results is that the methods of obtaining green tea extracts are different; It can be the use of fresh, dried, or powdered green teas or the use of catechins instead of green tea. In studies examining the effects of green tea on probiotic bacteria; positive effects on the number of probiotic bacteria were observed, and their antimicrobial effects were also examined.

In this review, the effect of green tea on pathogenic and probiotic bacteria was investigated and studies on this subject were examined.

Anahtar Kelimeler: Green tea extract, probiotic Escherichia coli, Minimum Inhibitory Concentration

CAMELLİA SİNENSİS EKSTRAKTININ LACTOBACİLLUS PLANTARUM VE ESCHERİCHİA COLİ GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Kübra Taş[1], *Burcu İrem Omurtag Korkmaz*[1]

[1]*Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul/Türkiye*

Camellia sinensis (yeşil çay), sağlığa yararlı etkileri olduğu bilinen, kullanımı çok eski tarihlere dayanan bir bitkidir. Sağlığa yararlı etkilerinden biri doğal antimikrobiyal özelliğidir. Gün geçtikçe bakterilerin antibiyotiklere karşı dirençleri arttığı için doğal antimikrobiyal maddeler üzerinde daha fazla araştırma yapılmaya başlanmıştır. Yeşil çayın antimikrobiyal etki göstermesinin ardında birçok mekanizma vardır. En yaygın kabul edilen mekanizma; yeşil çayda bulunan fenoliklerin bakterilerin hücre membranlarını bozarak antimikrobiyal etki göstermesidir. Ayrıca çay polifenollerinin prebiyotik aktivite göstererek; bağırsak mikroflorasını modüle etmesi de söz konusudur. Barsak mikroflorasını ve sağlığını olumlu yönde etkileyen diğer bir faktör de canlı mikroorganizmalar olan probiyotiklerdir. *Lactobacillus* türleri, ince bağırsakta yaşayan ve burada farklı alt türler halinde bulunan probiyotik özellikleri ile tanınan bakterilerdir. Bunlardan biri olan *Lactobacillus plantarum*; sebzeler, fermente gıdalar ve sağlıklı insan bağırsak içeriği gibi çeşitli yerlerde bulunur. İnsan bağırsağının diğer bir konakçısı olan *Escherichia coli* fırsatçı bir patojen olarak görülmektedir. Yapılan literatür incelemelerinde; *Escherichia coli*'nin antimikrobiyal etkisinin incelendiği çalışmalarda farklı Minimal İnhibisyon Konsantrasyonu (MİK) değerlerine ulaşıldığı gözlenmiş; bazı çalışmalarda ise MİK değeri gözlenmemiştir. Sonuçların farklı çıkmasının sebebi yeşil çay ekstraklarının elde edilme yöntemlerinin farklı olması; taze, kuru veya toz şeklinde yeşil çayların kullanılması veya yeşil çay yerine kateşinlerin kullanılması olabilmektedir. Yeşil çayın probiyotik bakteriler üzerine etkilerinin incelendiği çalışmalarda ise; probiyotik bakteri sayısına olumlu etkileri gözlenmiş, antimikrobiyal etkileri de incelenmiştir.

Bu derlemede yeşil çayın patojen ve probiyotik bakteriler üzerine etkisi araştırılmış ve bu konuda yapılmış çalışmalar incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yeşil çay, probiyotik, Escherichia coli, Minimal İnhibisyon Konsantrasyonu

S-151

HEALTH FOR ALL: PROS, CONS AND UNKNOWNS OF PROBIOTICS

Sabiha AYDOĞDU[1]

[1]*Hitit University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics, Corum, Turkey*

Probiotics are microorganisms or products that are beneficial to the health of their host.Although they have been used in the production of many fermented foods in human history, their conscious use for human health has gained importance nowadays.Today, probiotics are one of the most widely consumed dietary supplements worldwide, billion-dollar industry.When these living microorganisms are consumed, they improve natural microflora of humans, and cause improvements especially in the gastrointestinal tract, mouth, upper respiratory tract or urogenital tract, as well as in systemic beneficial effects.Although the majority of probiotic microorganisms are bacteria, some molds and yeasts are also included in the group of probiotic microorganisms.Microorganisms to be used as probiotics; It should be beneficial, safe, non-pathogenic and non-toxic, high stability, well metabolized-colonized in the intestine, resistant to antibiotics and human origin species.On the other hand, should be suitable for the preparation of mixtures, durable production-storage processes, and have a good taste. They show beneficial effects with these conditions.Reducing the numbers of pathogenic bacteria, changing the microbial metabolism and improving the immune system are the most important known mechanisms of action of probiotics.These benefical effects of probiotics have been proven by many high quality and valid scientific studies.Despite this, there are also studies with contradictory, uncertain and controversial general results in the literature.The effect seen; it depends on variables such as the strain used, formulation, amount and duration of use. However, although the incidence is very low, it is reported by the World Health Organization that the use of probiotics may have certain risks.The best results with probiotics have been obtained in lactose intolerance, acute diarrhea, food allergies and inflammatory diseases such as atopic eczema, ulcerative colitis and Crohn's disease.As a result, the use of correct probiotics regularly and in sufficient quantities should become widespread in terms of improving health.

Anahtar Kelimeler: Probiotics, Health, Benefit

HERKES İÇİN SAĞLIK: PROBİYOTİKLERİN ARTILARI, EKSİLERİ VE BİLİNMEYENLERİ

Sabiha AYDOĞDU[1]

[1]*Hitit Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Çorum, Türkiye*

Probiyotikler, konakçısının sağlığına faydalı mikroorganizmalar veya bu mikroorganizmalara ait ürünlerdir. İnsanlık tarihinde, birçok fermente gıdanın üretilmesinde kullanılmalarına rağmen, günümüzde bilinçli bir şekilde insan sağlığı amacıyla kullanımları önem kazanmıştır.Bu farkındalığın kökeninde sağlıklı bir yaşam sürdürme ve hastalıklara karşı korunmada bağırsak florasının yeri ve öneminin daha iyi anlaşılması yatmaktadır.Bugün probiyotikler, sürekli büyüyen, milyarlarca dolarlık bir endüstriyi oluşturan ve dünya çapında en yaygın tüketilen gıda takviyelerinden biridir.Bu canlı mikroorganizmalar tüketildiklerinde insanların doğal mikroflorasına ait özellikleri geliştirmekte, özellikle gastrointestinal sistem başta olmak üzere, ağızda, üst solunum yollarında yada ürogenital kanallarda ve ayrıca sistemik olarak yararlı etkileri ile konakçının sağlığında iyileşmelere sebep olmaktadır.Probiyotik mikroorganizmaların çoğunluğunu bakteriler oluşturmakla birlikte, bazı küfler ve mayalar da probiyotik mikroorganizmalar grubunda yer almaktadır.Probiyotik olarak kullanılacak olan mikroorganizmalar; konakçıya yararlı etkili, güvenilir, non-patojenik ve non-toksijenik, stabiliteleri yüksek, bağırsakta iyi metabolize ve kolonize olabilen, antibiyotiklere aktarılamayan türde dirençli ve insan kökenli türler olmalıdır.Probiyotik ürünler ise bir veya birden fazla mikroorganizma içeren karışımların hazırlanmasına uygun, üretim ve depolama işlemleri sırasında canlılığını ve aktivitesini koruyan ve oral tüketime uygun tadda olmalıdır.Ancak bu şartlara sahip probiyotikler kullanıldıklarında insanların bağırsak sisteminin mikrobiyal dengesini düzenleyerek yararlı etkiler gösterirler.Patojen bakterilerin sayılarını azaltmak, mikrobiyal metabolizmayı (enzimatik aktiviteyi) değiştirmek ve bağışıklık sistemini iyileştirmek probiyotiklerinin bilinen en önemli etki mekanizmalarıdır.Probiyotiklerin profilaktik ve terapötik etkileri bilimsel birçok çalışmayla kanıtlanmıştır. Bu çalışmaların geneli yüksek kalitede ve geçerlilikte plasebo, gönüllüler ve hayvanlar üzerinde yürütülmüş çalışmalardır.Buna rağmen literatürde çelişkili, belirsiz ve tartışmalı genel sonuçları olan çalışmalar da mevcuttur.Görülen etkinin; kullanılan suş, formülasyon, miktar ve kullanım süresi gibi değişkenlere bağlı olduğu bildirilmektedir.Bununla birlikte görülme oranları çok düşük olsa da probiyotik kullanımının belli riskleri olabileceği Dünya Sağlık Örgütü tarafından da bildirilmektedir. Probiyotiklerde en iyi sonuç, laktoz intoleransı, akut ishaller, besin allerjileri ve atopik ekzemalar, ülseratif kolit ve Crohn hastalığı gibi inflamatuar hastalıklarda alınmıştır.Sonuç olarak sağlığın geliştirilmesi anlamında düzenli olarak ve yeterli miktarlarda doğru probiyotik kullanımı yaygınlaşmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Probiyotik, Fayda, Sağlık

S-152

VISUAL-MOTOR PERCEPTION IN SCHOOL-AGE CHILDREN WITH CEREBRAL PALSY

Semra Oğuz[1], Tuğçe Duman Özkan[1], Merve Civelek[2], Aysel Yıldız Özer[1], Mine Gülden Polat[1]

[1]Marmara University, Faculty of Health Sciences, Physiotherapy and Rehabilitation
[2]Sevgi Physical Therapy Medical Center

Introduction and Aim: The level of visual memory and perception disorders in children with cerebral palsy (CP) depends on the level of functional disorders in the brain. In these children, with or without any visual impairment, dysfunctions in the brain cause deterioration in visual perception. The aim of our study was to evaluate the visual-motor perception influence in children with CP using the Bender Gestalt Visual Motor Perception Test (BGGMAT).

Matherial and Method: Thirty healthy children and thirty children with CP aged 5-11 years were included in the study. Evaluation was done with BGGMAT. IBM SPSS program was used for statistical analysis. Descriptive analyzes frequency tables for nominal variables; median and minimum-maximum values for non-normally distributed and ordinal variables. Chi-square test was used to determine the difference between groups, Mann-Whitney U test was used for non-normally distributed variables, and Wilcoxon Test was used to determine the difference between within-group variables.

Results: As a result of the evaluation, a significant difference was found between the two groups in terms of percentile ratios ($p<0.05$); There was no statistically significant difference between error scores and intelligence age ($p>0.05$). When the BGGMAT error scores, percentiles, and mental ages were analyzed according to age, gender, and duration of physiotherapy, it was observed that there was a significant difference according to age and duration of physiotherapy ($p<0.05$); no difference was observed between the genders ($p>0.05$).

Conclusion: It was determined that visual-motor perception could be affected in children with Cerebral Palsy according to BGGMAT. Since this problem may have negative effects on the rehabilitation process, we think that it would be more beneficial to add visual-motor self-assessment to routine practices in order to increase the effectiveness of the rehabilitation program in children with CP.

Anahtar Kelimeler: cerebral palsy, visual-motor perception, Bender Gestalt Visual Motor Perception Test

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

OKUL ÇAĞI DÖNEMİNDEKİ SEREBRAL PALSİ'Lİ ÇOCUKLARDA GÖRSEL-MOTOR ALGI ETKİLENİMİ

Semra Oğuz[1], Tuğçe Duman Özkan[1], Merve Civelek[2], Aysel Yıldız Özer[1], Mine Gülden Polat[1]

[1]Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]Sevgi Fizik Tedavi Tıp Merkezi

Giriş ve Amaç: Serebral Palsi'li (SP) çocuklarda görsel bellek ve görsel algıdaki bozuklukların seviyesi beyindeki fonksiyonel bozuklukların seviyesine bağlıdır. Bu çocuklarda herhangi bir görme bozukluğu olsun ya da olmasın beyindeki fonksiyon bozuklukları görsel algılamada da bozulmaya neden olmaktadır. Çalışmamızın amacı, SP'li çocuklarda görsel-motor algı etkilenimini Bender Gestalt Görsel Motor Algılama Testi (BGGMAT) ile değerlendirmekti.

Matheryal ve Metod: Çalışmaya 5-11 yaş arası 30 sağlıklı, 30 SP'li çocuk dahil edildi. Değerlendirme BGGMAT ile yapıldı. İstatiksel analiz için IBM SPSS programı kullanıldı. Tanımlayıcı analizler nominal değişkenler için frekans tabloları; normal dağılmayan ve ordinal değişkenler için ortanca ve minimum- maksimum değerler kullanılarak verildi. Gruplar arası farklılığın belirlenmesinde nominal değişkenler için Ki-kare Testi, normal dağılmayan değişkenlerde Mann- Whitney U testi, grup içi değişkenler arası farklılığın belirlenmesinde ise Wilcoxon Testi kullanıldı.

Bulgular: Yapılan değerlendirme sonucunda iki grup arasında persantil oranları bakımından anlamlı ölçüde fark saptanırken ($p<0,05$); hata puanı ve zekâ yaşları arasında istatiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0,05$). SP'li bireylerde BGGMAT hata puanları, persantil oranları ve zekâ yaşları yaşa, cinsiyete ve alınan fizyoterapi süresine göre incelendiğinde, yaşa ve fizyoterapi süresine göre anlamlı fark olduğu gözlemlenirken ($p<0,05$); cinsiyetler arasında bir fark gözlenmedi ($p>0,05$).

Sonuç: BGGMAT'e göre SP'li çocuklarda görsel-motor algının etkilendiği saptandı. Bu problemin rehabilitasyon sürecine olumsuz etkileri olabileceğinden SP'li çocuklarda rehabilitasyon programının etkinliğinin artırılması için rutin uygulamalara görsel-motor aslgı değerlendirmesinin de eklenmesinin daha yararlı olabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: serebral palsi, görsel-motor algı, Bender Gestalt Görsel Motor Algılama Testi

S-153

BARRIERS TO EARLY MOBILIZATION: CARDIOVASCULAR INTENSIVE CARE NURSES' VIEWS

Belma Ay[1], *Nihal Yıldız Emre*[2], *Hülya Bulut*[2], *Sevil Güler*[2]

[1]*Lokman Hekim University*
[2]*Gazi University*

Background and objective: Early mobilization is essential to prevent cardiac and respiratory complications, to increase functional capacity, to improve self-confidence and quality of life, and to reduce the risk of morbidity and mortality. Significant barriers to patient mobility are lack of time and staff among intensive care unit (ICU) healthcare professionals. This study investigated cardiovascular surgery (CVS) ICU nurses' views of factors early mobilization.

Materials and methods: This qualitative study adopted a case study design. The sample consisted of seven CVS-ICU nurses of a university hospital. Participants were recruited using purposive sampling. Data were collected using a sociodemographic characteristics questionnaire and a semi-structured interview questionnaire developed by the researchers. The researchers asked participants four open-ended questions and requested them to submit their responses in written form one day later. They analyzed the data using content analysis and developed codes, categories, and themes.

Results: Participants stated that early mobilization was useful for CVS-ICU patients and a priority depending on the patient's general condition. Participants' views were grouped under three themes and seven categories. The theme "factors affecting early mobilization" consisted of three categories "patient," "environment," and "staff." The theme "main barriers" consisted of two categories "physiological" and "psychological." The theme "enabler" consisted of two categories "number of staff" and "training." The factors affecting early mobilization were fear (5), insufficient space for mobilization (4), and a low number of staff (4). The main barriers were hemodynamic instability (4), pain (2), and patient reluctance (2). The enablers were nurse/staff to patient ratio (5) and patient/nurse training in mobilization (2).

Conclusion: The early mobilization of CVC-ICU patients is affected by the physiological and psychological state of the patient, patient environment, and quality and quantity of healthcare staff. The number of staff and patient/nurse training should be improved for the management of early mobilization.

Anahtar Kelimeler: Early mobilization, intensive care, cardiovascular nursing, qualitative study

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

ERKEN MOBİLİZASYON ÖNÜNDEKİ ENGELLER: KARDİYOVASKÜLER YOĞUN BAKIM HEMŞİRELERİNİN GÖRÜŞLERİ

Belma Ay[1], *Nihal Yıldız Emre*[2], *Hülya Bulut*[2], *Sevil Güler*[2]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Erken mobilizasyon, kardiyak ve solunumsal komplikasyonların önlenmesi, fonksiyonel kapasitenin arttırılması, hastanın özgüveninin ve yaşam kalitesinin artması, morbidite ve mortalite riskinin azaltılması yönünden önemli bir süreçtir. Literatürde sıklıkla yoğun bakımda sağlık çalışanları için zaman eksikliği ve yetersiz personel sayısı hasta hareketliliği için önemli engeller olarak gösterilmektedir. Bu araştırmanın amacı, kalp damar cerrahisi yoğun bakım (KVC YB) ünitesindeki hemşirelerin erken mobilizasyon sürecini etkileyen, engelleyen ve iyileştirici faktörleri belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma, nitel araştırma modeli kapsamında durum çalışması deseni kullanılarak hazırlanmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, bir üniversite hastanesinde amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen 7 KVC YB hemşiresi oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, kişisel bilgiler formu ve araştırmacı tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Araştırmacılar tarafından katılımcılara erken mobilizasyonu etkileyen faktörler, engeller ve iyileştiriciler hakkında dört açık uçlu soru sorulmuştur. Katılımcılardan cevapları yazılı şekilde bir gün sonra teslim etmeleri istenmiştir. Katılımcıların cevapları sonucunda, içerik analizi tekniği kullanılarak kod, kategori ve temalar oluşturulmuştur.

Bulgular: Katılımcılar KVC YB hastaları için erken mobilizasyonun yararlı olduğunu ve erken mobilizasyonun hastanın genel durumuna bağlı olarak öncelik olarak kabul edildiğini ifade etmişlerdir. Katılımcıların vermiş olduğu bilgiler 3 tema başlığı altında 7 kategoriye ayrılarak tartışılmıştır. Yoğun bakım hemşirelerinin erken mobilizasyonu etkileyen faktörler teması kapsamında *Hasta, Çevre* ve *Personel* olmak üzere üç kategori; temel engeller teması kapsamında *Fizyolojik* ve *Psikolojik* olarak iki kategori; iyileştiriciler teması kapsamında ise *Personel Sayısı* ve *Eğitim* olmak üzere iki kategorileri yer almaktadır. Erken mobilizasyonu etkileyen faktörler arasında *Korku(5), Yetersiz mobilizasyon alanı(4)* ve *Yetersiz sağlık personeli sayısı(4)*; temel engeller arasında *Hemodinamik İnstabilite(4), Ağrı(2)* ve *Hasta isteksizliği(2)*; iyileştirici faktörler arasında *Hemşire/personel/hasta oranının düzeltilmesi(5)* ve *Mobilizasyon konusunda hasta/hemşire eğitimi(2)* sıklıkla ifade edilen kodlardır.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda KVC YB'da erken mobilizasyon sürecinin hastanın fizyolojik ve psikolojik durumu, hasta çevresi, sağlık personelinin nitelik ve nicelik durumundan etkilendiği saptanmıştır. Erken mobilizasyon sürecinin yönetiminde personel sayısı ve hasta/hemşire eğitiminin iyileştirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Erken mobilizasyon, yoğun bakım, kardiyovasküler hemşireliği, nitel çalışma

S-154

THE EFFECT OF PEER COACHING TRAINING ON SKILL DEVELOPMENT OF NURSING STUDENTS

Elif Pehlivan[1], *Şebnem Bilgiç*[1]

[1]*Trakya University*

Aim: The study was carried out to evaluate the effect of peer coaching training applied to improve basic nursing skills in nursing students, on the development of students' skills.

Methods: Experimental study was conducted with 130 students who were studying in the first year of nursing department between October 2019 and March 2020, volunteered to participate in the research. Study data was collected using student information form, the Spielberg State-Trait Anxiety Inventory (SSTAI), Peer Support Scale (PSS), and the learning guides for vascular access and blood collection skills. Permission was obtained from the ethics committee, institution and students to conduct the research. The students in the experimental group were given skill training by peer coaches, while the students in the control group were given skill training by the teaching staff. Data were analyzed using descriptive and comparative statistical research methods.

Results: The students' mean SSTAI scores were 39.98±5.12 and 38.26±5.18 in the experimental and control groups, respectively, and the mean PSS score was 46.58±7.80 and 46.32±8.98. The mean scores of blood collection skills of the students in the experimental and control groups were 23.56±1.32 and 23.44±1.29, respectively, and the mean scores of vascular access skills were 22.33±2.09 and 22.26±1.97. No significant difference was found between the students' state anxiety scale, peer support scale, and mean scores of blood collection and vascular access skills($p>0.05$).

Conclusion: It was determined that the students in the experimental and control groups participating in the study experienced state anxiety and peer support at the same level. In addition, when the skill development of the students is examined; It was determined that the students in both groups developed similar and high-level skills. In line with these results, it was thought that peer coaching education contributed to skill development and could be used in nursing education programs.

Anahtar Kelimeler: Nursing education, peer coaching, clinical skill.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BECERİ GELİŞİMİNDE AKRAN KOÇLUĞU EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİ

Elif Pehlivan[1], *Şebnem Bilgiç*[1]

[1]*Trakya Üniversitesi*

Aim: Çalışma hemşirelik öğrencilerinde temel hemşirelik becerilerini geliştirmeye yönelik uygulanan akran koçluğu eğitiminin, öğrencinin beceri gelişimine etkisini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Methods: Deneysel tipteki çalışma, Ekim 2019 –Mart 2020 tarihleri arasında hemşirelik bölümü 1. sınıfında öğrenim gören ve araştırmaya katılmaya gönüllü 130 öğrenci ile yapıldı. Çalışmanın verileri; Öğrenci bilgi formu, Spielberg Durumluk Kaygı Ölçeği (DKÖ), Akran Desteği Ölçeği (ADÖ), damar yolu açma ve kan alma becerisi öğrenim rehberleri kullanılarak toplandı. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul, kurum ve öğrencilerden izin alındı. Deney grubundaki öğrencilere akran koçlar tarafından, kontrol grubundaki öğrencilere ise öğretim elemanları tarafından beceri eğitimleri verildi. Veriler tanımlayıcı ve karşılaştırmalı istatistiksel araştırma yöntemleri kullanılarak analiz edildi.

Results: Öğrencilerin DKÖ puan ortalamaları deney ve kontrol grubunda sırasıyla 39,98±5,12 ve 38,26±5,18, ADÖ puan ortalaması ise 46,58±7,80 ve 46,32±8,98 idi. Deney ve kontrol grubu öğrencilerin kan alma becerisi puan ortalamaları sırasıyla 23,56±1,32 ve 23,44±1,29, damar yolu açma becerisi puan ortalamaları 22,33±2,09 ve 22,26±1,97 idi. Öğrencilerin durumluk kaygı ölçeği, akran desteği ölçeği ve kan alma ve damar yolu açma beceri puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı ($p>0,05$).

Conclusion: Çalışmaya katılan deney ve kontrol grubundaki öğrencilerin durumluk kaygısını ve akran desteğini aynı seviyede yaşadıkları belirlendi. Ayrıca öğrencilerin beceri gelişimleri incelendiğinde; her iki gruptaki öğrencilerin birbirine benzer ve yüksek düzeyde beceri geliştirdiği belirlendi. Bu sonuçlar doğrultusunda akran koçluğu eğitiminin beceri gelişimine katkı sağladığı ve hemşirelik eğitim programları içerisinde kullanılabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, akran koçluğu, klinik beceri

S-155

THE EFFECTS OF AUDITORY PROCESSING THERAPY PROGRAM ON READING COMPREHENSION IN CHILDREN WITH SPECIAL LEARNING DISABILITIES

Ceren Güngörmüş[1], *Ayşenur Küçük Ceyhan*[1]

[1]*İstanbul Aydın University*

Introduction-Objective: Learning Disability (LD) is explained as although individuals are at the normal intelligence level, their reading level is below what is expected and their peers. It has been revealed that Auditory Processing skills are affected in people who LD. According to the literature; the poor reading skills of individuals with LD are associated with deficiencies in the "frequency discrimination" skill, which is one of the Auditory Processing skills. In this study, it was aimed to develop an auditory therapy program for distinguishing and sequencing frequency differences between pure tones and to investigate the effect of this therapy program on reading comprehension.

Materıals- Methods: Thirty participants aged 8-12 years who were diagnosed with LD were included in the study. Participants were randomly divided into two groups. The prepared auditory therapy program was applied to 15 participans in the experimental group in 30-minute sessions twice a week throughout 4 weeks.

Findings: The data reliability was tested, Cronbach Alpha value was found to be 0,878.

Levene test; SOBAT-II pretest and posttest p-Values (0.7238- 0.6723)> 0.05, FPT pretest right, posttest right, pretest left, posttest left p-Values (0,7714- 0,9394- 0,3629- 0,8988)> 0.05 indicates that homogeneity of variance was achieved.

Mann Whitney U test; SOBAT-II pretest and posttest p-Values (0,787- 0,053)> 0.05, there was a significant difference between the experimental and control groups in reading comprehension skills. FPT pretest right and left p-Values (0,493- 0,771)> 0.05. FPT posttest right and left p-Value (0,012- 0,005)< 0.05.

As a result of the correlation test, a linear and strong relationship was found between FPT and reading comprehension skils.(r=0,84)

Conclusion: As a result of the application of the prepared auditory therapy program, it was revealed that the therapy program is applicable to increase the reading comprehension skills of people with LD above the current situation.

Anahtar Kelimeler: Learning Disability (LD), Auditory Processing, frequency discrimination, reading comprehension, Frequency Pattern Test

ÖZEL ÖĞRENME GÜÇLÜĞÜ OLAN ÇOCUKLARDA İŞİTSEL İŞLEMLEME TERAPİ PROGRAMININ OKUDUĞUNU ANLAMA BECERİSİ ÜZERİNE ETKİLERİ

Ceren Güngörmüş[1], *Ayşenur Küçük Ceyhan*[1]

[1]*İstanbul Aydın Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Özel Öğrenme Güçlüğü (ÖÖG); bireylerin normal zeka düzeyinde olmasına karşın, okuam düzeyinin beklenenin ve yaşıtlarının altında olmasıyla açıklanmıştır. ÖÖG ile karşılaşan kişilerde İşitsel İşlemleme becerilerinin etkilendiği ortaya konmuştur. Literaüre göre; ÖÖG olan bireylerin okuma becerisinin kötü olması, İşitsel İşlemleme becerilerinden biri olan «frekans ayırt etme» becerisindeki eksiklikler ile ilişkilendirilir. Bu çalışmada, saf sesler arasındaki frekans farklılıklarını ayırt etme ve sıralamaya yönelik bir işitsel terapi programı geliştirilmesi ve bu terapi programının okuduğunu anlama becerisi üzerine etkisinin araştırılması hedeflenmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya ÖÖG tanısı almış 8-12 yaş arası 30 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcılar rastgele iki gruba ayrılmıştır. Deney grubuna dahil olan 15 katılımcıya 4 hafta boyunca hazırlanan işitsel terapi programı haftada 2 kez 30 dakikalık seanslar halinde uygulanmıştır. Her iki gruptaki katılımcılara Frekans Patern Test (FPT) ve Sesli Okuma Becerileri ve Okuduğunu Anlama Testi (SOBAT-II) değerlendirmesi yapılmıştır.

Bulgular: Çalışmanın veri güvenilirliği test edilmiş, Cronbach Alpha değeri 0,878 saptanmıştır.

Levene testi sonucu SOBAT-II ön test ve son test puanı p-Value (0,7228- 0,6723)> 0.05, FPT ön test sağ, son test sağ, FPT ön test sol ve son test sol p-Value değerleri (0,7714- 0,9394- 0,3629- 0,8988)> 0.05 olduğundan varyans homojenliği sağlanmıştır.

Mann Whitney U testi sonucu; SOBAT-II ön test ve son test p-Value değerleri (0,787- 0,053)> 0.05 olduğundan okuduğunu anlama becerisi deney ve kontrol grupları arasında anlamlı bir farklılık oluşturmuştur. FPT öntest sağ ve sol p-Value değerleri (0,493- 0,771)> 0.05 saptanmıştır. FPT sontest sağ ve sol p-Value değerleri (0,012-0,005)< 0,05 saptanmıştır.

Korelasyon testş sonucunda FPT ve okuduğunu anlama becerisi arasında doğrusal ve güçlü bir ilişki saptanmıştır. (r=0,84)

Sonuç: Hazırlanan işitsel terapi programının uygulanması sonucunda terapi programının, ÖÖG olan kişilerin okuduğunu anlama becerisinin mevcut durumun üzerine çıkarılması için uygulanabilir olduğu ortaya konmuştur.

Anahtar Kelimeler: Özel Öğrenme Güçlüğü (ÖÖG), İşitsel İşlemleme, frekans ayırt etme, okuduğunu anlama, Frekans Patern Test

S-156

SOCIAL MEDIA ADDICTION AMONG MEDICAL STUDENTS: AN ASSESSMENT FROM A FOUNDATIONAL UNIVERSITY

Hüseyin Küçükali[1], *Melike Zeynep Kenger*[1], *Haydar Al*[1], *Harika Türk*[1], *Kerem Ertez*[1], *Osman Hayran*[1]

[1]*Istanbul Medipol University*

Background and objective: Social media addiction, which has become an important problem today, has attracted the attention of many researchers and has been investigated especially in different student groups. The purpose of this research is to determine the level of social media addiction among students studying at the medical faculty of a foundation university.

Materials and Methods: The population of this cross-sectional study is 1085 students studying at a medical school. The required sample size was calculated as 283 and the participants were included by convenience sampling. The data in the study were collected through an online questionnaire prepared by the researchers. Social media addiction and two sub-dimensions, virtual tolerance and virtual communication was measured with the "Social Media Addiction Scale-Adult Form" The data were analyzed using the Python SciPy library.

Results: 282 people participated in the study. The average daily use of social media is 2.1±1.3 hours, and the participants use an average of 2.4±1.4 different social media accounts. The mean score of the participants' social media addiction scale scores was 2.5±0.5, 2.6±0.5 for the Virtual Tolerance sub-dimension and 2.4±0.6 for the Virtual Communication sub-dimension. Gender, number of social media accounts used and average daily use of social media were found to be statistically significant determinants on social media addiction.

Conclusion: In this study, the level of social media addiction among students in a medical school was determined. In the literature, there is heterogeneity in findings related to gender, age and class. On the other hand, the fact that the number of social media accounts used in this study and the average daily use of social media is determinative on social media is in line with previous research. The results obtained will guide the steps to be taken in terms of institutional social media addiction.

Anahtar Kelimeler: social media, dependance, university, medical school, youth

TIP FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERDE SOSYAL MEDYA BAĞIMLILIĞI: BİR VAKIF ÜNİVERSİTESİNDE DURUM TESPİTİ

Hüseyin Küçükali[1], *Melike Zeynep Kenger*[1], *Haydar Al*[1], *Harika Türk*[1], *Kerem Ertez*[1], *Osman Hayran*[1]

[1]*İstanbul Medipol Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Günümüzde önemli bir sorun haline gelen sosyal medya bağımlılığı birçok araştırmacının ilgisini çekmiş ve özellikle farklı öğrenci gruplarında araştırılmıştır. Bu araştırmanın amacı da bir vakıf üniversitesinin tıp fakültesinde okuyan öğrencilerde sosyal medya bağımlılığı düzeyini tespit etmektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel türdeki bu araştırmanın evreni bir tıp fakültesinde okuyan 1085 öğrencidir. Gereken örnek büyüklüğü 283 olarak hesaplanmış olup katılımcılar kolaycı örnekleme ile dahil edilmiştir. Araştırmada veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan çevrimiçi bir anket yoluyla toplanmıştır. Sosyal medya bağımlılığı, geçerlilik ve güvenilirliği gösterilmiş "Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği- Yetişkin Formu" ile ölçülmüş olup, genel puanın yanısıra sanal tolerans ve sanal iletişim olmak üzere iki alt boyutta değerlendirilmiştir. Veriler Python SciPy kütüphanesi kullanılarak analiz edilmiştir. Değişkenlerin sosyal medya bağımlılığı düzeyini belirleme durumu çoklu lineer regresyon analizi ile değerlendirilmiştir. İstatistiksel önemlilik düzeyi 0,05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya 282 kişi katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 22,2±2,1 olup %66'sı (n=186) kadındır. Günlük sosyal medya kullanım süresi ortalama 2,1±1,3 saat olup, katılımcılar ortalama 2,4±1,4 farklı sosyal medya hesabı kullanmaktadır. Katılımcıların sosyal medya bağımlılığı ölçek puanlarının ortalaması 2,5±0,5 olup, Sanal Tolerans alt boyutu için 2,6±0,5 Sanal İletişim alt boyutu için 2,4±0,6'dır. Veriler incelendiğinde cinsiyet, kullanılan sosyal medya hesap sayısı ve günlük ortalama sosyal medya kullanım süresi değişkenleri sosyal medya bağımlılığının üzerinde istatistiksel olarak önemli düzeyde belirleyici bulunmuştur. Yaş ve okunan sınıf için istatistiksel olarak önemli bir ilişki tespit edilmemiştir.

Sonuç: Bu araştırmada bir tıp fakültesindeki öğrencilerde sosyal medya bağımlılığı düzeyi tespit edilmiştir. Literatürde cinsiyet, yaş ve okunan sınıfla ilgili bulgularda heterojenite söz konusudur. Diğer taraftan bu araştırmada kullanılan sosyal medya hesap sayısı ve günlük ortalama sosyal medya kullanım süresinin sosyal medya üzerinde belirleyici olması önceki araştırmalarla uyumludur. Elde edilen sonuçlar kurumsal olarak sosyal medya bağımlılığı konusunda atılacak adımlara yol gösterici olacaktır.

Anahtar Kelimeler: sosyal medya, bağımlılık, üniversite, tıp fakültesi, gençler

S-157

EVALUATION OF NUTRITIONAL KNOWLEDGE LEVEL AND WORK STRESS LOAD IN FIREFIGHTERS: A CROSS-SECTIONAL STUDY

Furkan Çelebi[1], İbrahim Halil Bağış[1], Işık Gülcan Kahraman[2], Asghar Amanpour[3]

[1]Biruni University, Vocational School
[2]Biruni University, Graduate School of Education
[3]Biruni University, Faculty of Health Sciences

Introduction-Purpose: In addition to fires, firefighters are at forefront in natural disasters such as earthquakes, floods, all kinds of explosions, collapses, in cases of being stranded, search and rescue efforts. Firefighters who strive to save lives work under stress throughout their professional lives. This study was aimed to evaluate the job stress situations and nutritional knowledge levels of firefighters.

Material-Method: Eighty-three (83-male) firefighters who did'nt have chronic diseases and gave voluntary consent were included in study, which administered in Istanbul between December-2019/January-2021. The research administered to rules of COVID-19 pandemic and with face-to-face interview technique; the form, which includes personal information, dietary habits, 24-hour food consumption records and anthropometric measurements, "Nutrition Knowledge Level for Adults" (YETBİD) and "Occupational Stress Scale" (İSÖ) were used. Among anthropometric measurements, Tanita BC-730 was used for body weight and Seca-213 was used for height.

Results: Median age of participants was 39(25-61) years, 15.7% (n:13) ≥45 years old, 69.9% (n:58) overweight, and 61.4% (n:51) graduated. YETBİD Basic Nutrition (YETBİD-TB) and Food Preference (YETBİD-BT) scores were 50(26-71) and 36.1±6.09; İSÖ scores were 26.3±5.28. Considering YETBİD-TB and YETBİD-BT, 15.7% (n:13) and 12.0% (n:10) were bad; İSÖ, 25.3% (n:21) have high stress. BMI's did'nt differ significantly on results ($p>0.05$). Food consumption records was determined protein, vitamin E and niacin intakes differed according YETBİD-TB, iodine intake compared YETBİD-BT ($p<0.05$). Also, participants with medium/high stress received different levels of nutrients İSÖ ($p>0.05$). Apart from these, positive, moderate relationship was between YETBİD-TB/YETBİD-BT ($p<0.001$).

Conclusion: It has been determined one-on-one healthy nutrition education and counseling should be given by dietitian and nutritional status should evaluated periodically in order to increase nutritional knowledge level of the firefighters and eliminate nutritional deficiencies. In addition, it's essential to provide professional support that will positively affect the stress situations of firefighters, whose contributions to society are undeniable.

Anahtar Kelimeler: firefighter, nutrition knowledge level, work stress load

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

İTFAİYE PERSONELLERİNDE BESLENME BİLGİ DÜZEYİ VE İŞ STRES YÜKÜNÜN DEĞERLENDİRİLMESİ: KESİTSEL BİR ARAŞTIRMA

Furkan Çelebi[1], İbrahim Halil Bağış[1], Işık Gülcan Kahraman[2], Asghar Amanpour[3]

[1]Biruni Üniversitesi, Meslek Yüksekokulu
[2]Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü
[3]Biruni Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç: Yangınların yanı sıra deprem, sel gibi doğal afetlerde, her türlü patlama, çökme vb. olağanüstü durumlarda, mahsur kalma olaylarında ve arama kurtarma çalışmalarında ön saflarda itfaiyeciler yer almaktadır. Hayat kurtarmak için çabalayan itfaiyecilerin, meslek yaşamları boyunca stres yükü altında çalıştığı bilinmektedir. Bu araştırmada, itfaiye personellerinin iş stres durumları ve beslenme bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Aralık 2019 ve Ocak 2021 tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleştirilen bu araştırmaya, kronik hastalıkları bulunmayan ve gönüllü onam veren 83 (erkek) itfaiyeci alınmıştır. COVID-19 pandemisi kurallarına göre ve yüz yüze görüşme tekniğiyle gerçekleştirilen araştırmada; kişisel bilgiler, beslenme alışkanlıkları, 24 saatlik besin tüketim kayıtları ve antropometrik ölçümlerin yer aldığı form, "Yetişkinler İçin Beslenme Bilgi Düzeyi" (YETBİD) ve "İş Stres Ölçeği" (İSÖ) kullanılmıştır. Antropometrik ölçümlerden vücut ağırlığı için Tanita BC-730 (Menşei: Çin), boy uzunluğu için ise Seca-213 (Menşei: Almanya) kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortancası 39 (25-61) yıl, %15,7'si (n: 13) ≥45 yaşında, %69,9'u (n: 58) fazla kilolu ve %61,4'ü (n: 51) üniversite mezunudur. YETBİD Temel Beslenme (YETBİD-TB) ve Besin Tercihi (YETBİD-BT) puanları sırasıyla 50 (26-71) ve 36,1±6,09; İSÖ puanları ise 26,3±5,28'dir. YETBİD-TB ve YETBİD-BT'ye göre sırasıyla %15,7 (n: 13) ve %12,0 (n: 10)'ı kötü; İSÖ'ye göre %25,3'ü (n: 21) yüksek stres seviyesine sahiptir. Beden kütle indeksleri ölçek sonuçları üzerinde önemli farklılık oluşturmamıştır ($p>0,05$). Besin tüketim kayıtlarına göre protein, E vitamini ve niasin alımlarının YETBİD-TB, iyot alımının ise YETBİD-BT'ye göre farklılaştığı saptanmıştır ($p<0,05$). Ayrıca, İSÖ'ye göre orta stres ve yüksek strese sahip katılımcıların farklı düzeylerde besin ögesi aldıkları belirlenmiştir ($p>0,05$). Bunların dışında, YETBİD-TB ve YETBİD-BT arasında pozitif yönde, orta seviyede ilişki tespit edilmiştir ($p<0,001$).

Sonuç: İtfaiye personelinin beslenme bilgi düzeylerinin arttırılması ve beslenme eksikliklerin giderilmesi için diyetisyen tarafından birebir sağlıklı beslenme eğitimi ve danışmanlığı verilmesi, beslenme durumlarının periyodik olarak değerlendirilmesi gerektiği belirlenmiştir. Ayrıca, toplum için katkıları yadsınamaz olan itfaiye personelinin stres durumlarına olumlu etkide bulunacak profesyonel destek sağlanması elzemdir.

Anahtar Kelimeler: beslenme bilgi düzeyi, iş stres yükü, itfaiyeci

S-158

THE RELATIONSHIP OF PHYSICAL ACTIVITY WITH SLEEP QUALITY AND DEPRESSION IN MULTIPLE SCLEROSIS

Zekiye İpek Katırcı Kırmacı[1], Yusuf Şinasi Kırmacı[2], Hatice Adıgüzel[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation
[2]MMT Amerikan Hospital Physical Therapy and Rehabilitation Department

Objective: The aim of the study is to examine the relationship between physical activity level, sleep quality and depression in patients with multiple sclerosis (MS) who have ambulation.

Material-Method: 13 MS patients with Expanded Disability Status Scale ≤4 and 15 healthy individuals were included in the study. Physical Activity Level was evaluated with Physical Activity Assessment Questionnaire (PAAQ), Sleep Quality was evaluated with Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI), and depression status was evaluated with Beck Depression Scale (BDS). Mann Whitney-U test was used for comparisons between groups and Spearman Correlation analysis was used to evaluate the relationships between continuous variables.

Results: MS patients and healthy individuals were similar in terms of age, height, weight and body mass index. A significant difference was found in the mean PAAQ of MS patients compared to healthy individuals (p=0.010). There was no significant relationship between PAAQ and PSQI and BDS in MS patients and healthy individuals (p>0.005).

Discussion: According to the results of the study, it was found that physical activity levels of MS patients were lower than healthy individuals, but sleep quality and depression level were not related to physical activity level. Further studies are needed for factors associated with sleep quality and depression.

Anahtar Kelimeler: Multiple Sclerosis, Physical Activity, Sleep, Depression

MULTİPL SKLEROZDA FİZİKSEL AKTİVİTENİN UYKU KALİTESİ VE DEPRESYON İLE İLİŞKİSİ

Zekiye İpek Katırcı Kırmacı[1], Yusuf Şinasi Kırmacı[2], Hatice Adıgüzel[1]

[1]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü
[2]MMT Amerikan Hastanesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü

Amaç: Çalışmanın amacı ambulasyonu olan Multipl Skleroz (MS) hastalarında fiziksel aktivite seviyesinin, uyku kalitesi ve depresyon ile ilişkisini incelemektir.

Materyal-Metot: Genişletilmiş Özürlülük durum Ölçeği ≤4 olan 13 MS hastası ve 15 sağlıklı birey çalışmaya dahil edildi**.** Fiziksel Aktive Seviyesi Fiziksel Aktivite Değerlendirme Anketi (FADA), Uyku Kalitesi Pittsburgh Uyku Kalite İndeksi (PUKİ), depresyon durumu Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) ile değerlendirildi. Gruplar arası karşılaştırmalarda Mann Whitney-U testi, sürekli değişkenler arasındaki ilişkileri değerlendirmede Spearman Korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: MS hastaları ve sağlıklı bireyler, yaş, boy, kilo ve vücut kütle indeksi açısından benzerdi. MS hastalarının FADA ortalamalarında, sağlıklı bireylere göre anlamlı farklılık bulundu (p=0.010). MS hastalarında ve sağlıklı bireylerde FADA ile PUKİ ve BDÖ arasında anlamlı ilişki bulunmadı (p>0.005).

Tartışma: Çalışmanın sonucuna göre, MS hastalarının fiziksel aktivite seviyelerinin sağlıklı bireylere göre daha az olduğu, ancak uyku kalitesi ve depresyon seviyesinin fiziksel aktivite seviyesi ile ilişkili olmadığı bulunmuştur. Uyku kalitesi ve depresyon ile ilişkili faktörler için ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Multipl Skleroz, Fiziksel Aktivite, Uyku, Depresyon

S-159

THE EFFECT OF THE PANDEMIC PROCESS ON HIGH SCHOOL STUDENTS' WILLINGNESS TO ACQUIRE A HEALTH-RELATED PROFESSION

Songül GÜNGÖR[1], Songül GÜNGÖR[1], Deniz GÜNGÖR[2]

[1]Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Osmaniye / Turkey
[2]Martyr Veli Demiryürek Science and Art Center, Osmaniye / Turkey

Introduction- Objective: The COVID-19 Pandemic has increased perceptual awareness of the high-risk characteristics of healthcare-related occupations. Various studies have shown that this condition is associated with decreasing interest in medical career and increasing career choice regret. Our study was carried out to evaluate the effect of the pandemic process on the desire to acquire a health-related profession among young people who are studying at high school and planning their future careers.

Materials-Methods: The research was carried out by online questionnaire method with 667 volunteer participants who were studying in high school in Osmaniye between August and October 2020, after obtaining the necessary ethics committee permission and institutional permissions. A questionnaire prepared by the researchers and the Coronavirus (Covid-19) Fear Scale were used to obtain the data. In statistical evaluation, the level of significance was accepted as $p<0.05$; Student's t test was used to analyze the data.

Results: The mean age of the participants was 16.30 ± 1.35 years and 34.6% of the students stated that they wanted to prefer a health-related profession before COVID-19; 29.6% of them gave up on acquiring a health-related profession after witnessing the difficult conditions of the profession during the pandemic. While nursing (18.0%) and medicine (16.8%) were the professions they wanted to prefer most related to health before the pandemic; midwifery (2.9%) and dentistry (2.8%) with the pandemic. According to the data obtained, the COVID-19 fear level of those whose desire to study in a department related to health sciences ended with the pandemic was found to be statistically significantly higher than those who stated that the pandemic did not affect their decision ($p<0.05$).

Conclusion: Adequate introduction of professions to those who want to acquire a profession related to health; It can prevent future career regrets.

Keywords: Health professions preference, career planning, COVID-19

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

PANDEMİ SÜRECİNİN LİSE ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK İLE İLİŞKİLİ MESLEK EDİNME İSTEĞİNE ETKİSİ

Songül GÜNGÖR[1], Songül GÜNGÖR[1], Deniz GÜNGÖR[2]

[1]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Osmaniye /Türkiye
[2]Şehit Veli Demiryürek Bilim ve Sanat Merkezi, Osmaniye /Türkiye

Giriş-Amaç: COVID-19 Salgını sağlık hizmetleri ile ilişkili mesleklerin yüksek riskli özelliklerine ilişkin algısal farkındalıkları artırdı. Çeşitli çalışmalar bu durumun tıbbi kariyere olan ilgiyi azaltma, kariyer seçimi pişmanlığını artırma ile ilişkili olduğunu göstermiştir. Çalışmamız lisede öğrenim gören ve geleceğe yönelik kariyer planlaması yapan gençlerin pandemi sürecinin sağlık ile ilişkili bir meslek edinme isteğine etkisini değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma gerekli etik kurul izini ve kurum izinleri alındıktan sonra Ağustos-Ekim 2020 tarihlerinde Osmaniye'de lise öğrenimi gören 667 gönüllü katılımcı ile online anket yöntemi ile gerçekleştirildi. Verilerin elde edilmesinde araştırmacılar tarafından hazırlanan soru formu ve Koronavirüs (Covid-19) Korkusu Ölçeği kullanıldı. Sayısal verilerin gösteriminde ortalama ± standart sapma (ort. ±SS), kategorik verilerin gösteriminde sayı ve yüzde değerleri kullandı. Veriler SPSS 22.0 paket programında değerlendirildi, Kolmogorov Simirnov ve Shapiro-Wilk testleri ile normallik analizi yapıldı, anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi; verilerin analizinde Student t testi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 16.30 ± 1.35'dir ve %30.9'u 9.sınıf, 18.9'u 12.sınıftır. Öğrencilerin %34.6'sı COVID-19 öncesi sağlıkla ilişkili bir mesleği tercih etmek istediğini; %29.6'sının pandemide mesleğin zorlu koşullarına şahit olduktan sonra sağlıkla ilişkili bir meslek edinmekten vazgeçtikleri belirlendi. Ancak diğer taraftan katılımcıların %28.9'unun pandemide bu mesleklerin değerli ve önemli olduğunu düşünerek kariyer planlarında yer vereceği saptandı. Pandemi öncesi en çok sağlıkla ilişkili tercih etmek istedikleri meslek hemşirelik (%18.0) ve tıp (%16.8) iken; pandemi ile birlikte ebelik (%2.9) ve diş hekimliği (%2.8) olmuştur. Araştırmaya katılanların toplam Koronavirüs Korkusu Ölçeği puanlarının aritmetik ortalama± standart sapması 16.35±5.73 olarak bulundu. Elde edilen verilere göre pandemi ile birlikte sağlık bilimleri ile ilişkili bir bölümde eğitim görme isteği sona erenlerin COVID-19 korku düzeyi, pandeminin bu kararına etki etmediğini belirtenlerin korku düzeyinden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p<0.05$).

Sonuç: Sağlıkla ilişkili bir mesleği edinmek isteyenlere mesleklerin yeterli düzeyde tanıtılması; ileride yaşanacak kariyer pişmanlıklarının önüne geçebilir.

Anahtar Kelimeler: Sağlık meslekleri tercihi, kariyer planlaması, COVID-19

S-160

ACUTE EFFECTS OF MANUAL LYMPHATIC DRAINAGE, COMPRESSION AND EXERCISE THERAPY ON BREAST LYMPHEDEMA FOLLOWING BREAST-CONSERVING SURGERY AND RADIOTHERAPY

Burak Ertürk[1], *Miray Haspolat*[1], *Elif Sakızlı Erdal*[1], *Özge Petek Erpolat*[2], *İlke Keser*[1]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*
[2]*Gazi University, Faculty of Medicine, Department of Radiation Oncology*

Introduction-Aim: Breast lymphedema is a common complication of breast cancer treatments. Most of the suggested treatment approaches for breast lymphedema are based on complex decongestive physiotherapy consisted of manual lymphatic drainage (MLD), skin care, compression therapy and exercise however there are limited studies about treatment of breast lymphedema. The aim of this study was to investigate the acute effects of MLD and compression during exercise on the local tissue water, pain and stiffness following breast-conserving surgery and radiotherapy.

Material-Method: 22 patients (52.54±12.18 years old and 28.55±5.11 kg/m^2) who were voluntarily participate to the study were included. The sociodemographic and clinical information were recorded. The pain and tissue stiffness severity of patients were measured with Visual Analog Scale (VAS). Measurements of local tissue water percentage were performed in all quadrants of the breast with the MoistureMeterD Compact device. All measurements were performed two times (at baseline/after MLD, compression bandage and exercise) on one session.

Results: There was a significant difference in local tissue water percentages between the affected and unaffected sides before treatment. The percentage of water only increased significantly in the lower outer quadrant of the affected breast after acute treatment (p: 0.002). In addition, pain (p:0.001) and stiffness (p<0.001) decreased.

Conclusion: Local tissue water percentages increased with MLD, compression and exercise after one session. This increase may be due to dissolution of fibrotic tissue. The treatment of breast lymphedema may be beneficial in management of the symptoms of pain and stiffness. Although one session therapy seems like to increase lymphedema, tissue stiffness and fibrosis decrease may lead to more absorbtion of lymph fluid afterwards.

Anahtar Kelimeler: breast neoplasm, radiotherapy, physiotherapy

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

MEME KORUYUCU CERRAHİ VE RADYOTERAPİ SONRASI MEME LENFÖDEMİNDE MANUEL LENFATİK DRENAJ, KOMPRESYON VE EGZERSİZ TEDAVİSİNİN AKUT ETKİLERİ

Burak Ertürk[1], *Miray Haspolat*[1], *Elif Sakızlı Erdal*[1], *Özge Petek Erpolat*[2], *İlke Keser*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Meme lenfödemi meme kanseri tedavilerinin yaygın bir komplikasyonudur. Meme lenfödemi için önerilen tedavi yaklaşımlarının çoğu, manuel lenfatik drenaj (MLD), cilt bakımı, kompresyon tedavisi ve egzersizden oluşan kompleks boşaltıcı fizyoterapiye dayanmaktadır ancak meme lenfödeminin tedavisi ile ilgili sınırlı sayıda çalışma bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı meme koruyucu cerrahi ve radyoterapi sonrası MLD ve egzersiz sırasında kompresyonun lokal doku su miktarı, ağrı ve sertlik üzerindeki akut etkilerini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya gönüllü olarak katılan 22 hasta (52,54±12,18 yıl ve 28,55±5,11 kg/m^2) dahil edildi. Sosyodemografik ve klinik bilgiler kaydedildi. Hastaların ağrı ve doku sertlik şiddeti Vizüel Analog Skala (VAS) ile ölçüldü. Lokal dokudaki su yüzdesi ölçümleri, memenin tüm kadranlarında MoistureMeterD Compact cihazı ile gerçekleştirildi. Tüm ölçümler bir seansta iki kez (başlangıç/MLD, kompresyon bandajı ve egzersiz sonrası) uygulandı.

Bulgular: Tedaviden önce etkilenen ve etkilenmeyen taraflar arasında lokal doku su yüzdelerinde önemli bir fark vardı. Akut tedaviden sonra su yüzdesi sadece etkilenen memenin alt dış kadranında anlamlı olarak arttı (p: 0,002). Ek olarak ağrı (p:0,001) ve sertlik (p<0,001) azaldı.

Sonuç: Bir seanstan sonra MLD, kompresyon ve egzersiz ile lokal doku su yüzdeleri arttı. Bu artış fibrotik dokunun çözünmesine bağlı olabilir. Meme lenfödeminin tedavisi, ağrı ve sertlik semptomlarının yönetiminde faydalı olabilir. Tek seanslık tedavi lenfödemi artırıyor gibi görünmesine rağmen doku sertliği ve fibrozisin azalması sonrasında lenf sıvısının daha fazla emilmesine neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: meme neoplazmı, radyoterapi, fizyoterapi

S-161

EVALUATION OF VACCINE LITERACY OF STUDENTS TAKING MICROBIOLOGY COURSE

Rukiye ASLAN[1], *Ebrar YALTAGİL*[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet University*

Introduction-Purpose: Microbiology courses are a branch of clinical laboratory and are concerned with the diagnosis of microorganisms that cause infectious diseases. In this context, vaccination is also included in the fields of interest of microbiology. In this study, it was aimed to evaluate the Vaccine Literacy levels of the students who took the microbiology course.

Materials-Methods: In line with the purpose of the research, the 12-item "COVID-19 Vaccine Literacy Scale" was used. This descriptive cross-sectional study was applied online to volunteer students who were taking/ taking Microbiology and Sterilization, Basic Microbiology and Clinical Microbiology courses in Sivas Cumhuriyet University Vocational School of Health Services Medical Laboratory Techniques and Dental Prosthesis programs between October 2021 and November 2021 and accepted to apply the questionnaire. Research data were evaluated with SPSS 22 program.

Results: Out of 180 students taking the course, 178 answered the questionnaire and 68% of the respondents were female students. While 175 students stated that they were vaccinated, 3 students said that they were not. 75.8% of the students who answered the Medical Laboratory Techniques Program; 24.2% of them are educated in the Dental Prosthesis Program. The lowest score obtained from the scale was 15, and the highest score was 48.

Conclusion: Half of the students stated that they were vaccinated because they thought that the vaccine would be beneficial. It was concluded that the vaccine literacy levels of the students who took the microbiology course increased and they showed a positive attitude towards the vaccine. It was determined that the students' vaccination literacy levels were at a good level with 28 points.

Anahtar Kelimeler: vaccine, literacy, microbiology

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

MİKROBİYOLOJİ DERSİ ALAN ÖĞRENCİLERİN AŞI OKURYAZARLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Rukiye ASLAN[1], *Ebrar YALTAGİL*[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Mikrobiyoloji dersleri klinik laboratuvar branşı olup, infeksiyon hastalıklarına neden olan mikroorganizmaların tanısı ile ilgilenmektedir. Bu bağlamda aşılama da mikrobiyolojinin ilgi alanlarında yer almaktadır. Bu çalışmada mikrobiyoloji dersi alan öğrencilerin Aşı Okuryazarlık düzeylerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın amacı doğrultusunda 12 maddelik "*COVID-19 Aşı Okuryazarlığı Ölçeği*"nden yararlanılmıştır. Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu çalışma Ekim 2021-Kasım 2021 tarihleri arasında Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Tıbbi Laboratuvar Teknikleri ve Diş Protez programlarında Mikrobiyoloji ve Sterilizasyon, Temel Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji dersi alan/almakta olan ve anketi uygulamayı kabul eden gönüllü öğrencilere çevrimiçi olarak uygulanmıştır. Araştırma verileri SPSS 22 programı ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Dersi almakta olan 245 öğrenciden 178'i anketi cevaplamış olup cevaplayanların %68'i kız öğrencilerden oluşmaktadır. 175 öğrenci aşı olduğunu belirtirken 3 öğrenci olmadığını söylemiştir. Cevaplayan öğrencilerin %75,8'i Tıbbi Laboratuvar Teknikleri Programı; %24,2'si ise Diş Protez Programında eğitim görmektedir. Ölçekten alınan en düşük puan 15, en yüksek puan ise 48 olmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin yarısı aşının faydalı olacağını düşündüğü için aşı olduğunu belirtmiştir. Mikrobiyoloji dersi alan öğrencilerin Covid-19 aşı okuryazarlık sevilerinin yükseldiği ve aşıya karşı olumlu tutum sergiledikleri sonucuna varılmıştır. Öğrencilerin aşı okuryazarlık düzeylerinin 28 puan ile iyi seviyede olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: aşı, okuryazarlık, mikrobiyoloji

S-162

THE RELATIONSHIP OF FEAR OF COVID-19 ON FATIGUE AND PERSONAL WELL-BEING IN WOMEN

Filiz ÜNAL TOPRAK[1], *Neşe UYSAL*[2]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal University*
[2]*Amasya University*

Introduction-Aim: The aim of the study is to determine the relationship of fear of Covid-19 on fatigue and personal well-being in women.

Material-Method: The research is descriptive and relationship-seeking. The sample of the research consisted of 330 women aged between 18-65 years living in Turkey who gave consent to participate in the research. Research data were collected using Personal Information Form, Covid-19 Fear Scale, Fatigue Violence Scale and Personal Well-Being Index-Adult Form, and data collection forms were sent to women online and via social media platforms.

Results: In our study, it was concluded that women have a balanced level of personal well-being (68.04±14.22), but they have a higher than average fear of Covid-19 (18.41±6.45) and can be evaluated as tired (4.22±1.47). Negatively significant (p=0.019) between Covid-19 fear scale total scores and personal well-being index total scores, positively significant between Covid-19 fear scale total scores and fatigue severity total scores (p=0.001), fatigue levels and personal well-being index total scores. It was found that there was a negative significant (p=0.032) relationship between the mean scores of the well-being index.

Conclusion: The findings show that women are adversely affected by the pandemic process. The fact that women have chronic diseases, low income and having children increase the fear of Covid-19. In addition, as the level of fear of Covid-19 increased, it was determined that the personal well-being of women who experienced fatigue symptoms was negatively affected. For this reason, it is necessary to raise social and social awareness in order to reduce the negative effects that women may experience due to the pandemic.

Anahtar Kelimeler: "Covid-19", "fatigue", "personal well-being", "woman"

COVİD-19 KORKUSUNUN KADINLARDA YORGUNLUK VE KİŞİSEL İYİ OLUŞ DURUMU İLE İLİŞKİSİ

Filiz ÜNAL TOPRAK[1], *Neşe UYSAL*[2]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi*
[2]*Amasya Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Çalışmanın amacı, Covid-19 korkusunun kadınlarda yorgunluk ve kişisel iyi oluş durumu ile ilişkisini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı, ilişki arayıcı türdedir. Araştırma örneklemini Türkiye'de yaşayan 18-65 yaş aralığında olan ve araştırmaya katılmaya onam veren 330 kadın oluşturmuştur. Araştırma verileri Kişisel Bilgi Formu, Covid-19 Korkusu Ölçeği, Yorgunluk Şiddet Ölçeği ve Kişisel İyi Oluş İndeksi-Yetişkin Formu kullanılarak toplanmış olup, veri toplama formları online ortamda, sosyal medya platformları aracılığıyla kadınlara gönderilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda kadınların dengeli bir kişisel iyi oluş düzeylerine (68.04±14.22) sahip oldukları ancak yorgun oldukları (4.22±1.47) ve ortalamanın üzerinde Covid-19 korkusu (18.41±6.45) yaşadıkları saptanmıştır. Covid-19 korkusu ölçeği toplam puanları ile kişisel iyi oluş indeksi toplam puanları arasında negatif yönde anlamlı (p=0.019), Covid-19 korkusu ölçeği toplam puanları ile yorgunluk şiddeti toplam puanları arasında pozitif yönde anlamlı (p=0.001), yorgunluk düzeyleri ile kişisel iyi oluş indeksi ortalama puanları arasında negatif yönde anlamlı (p=0.032) bir ilişki olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Araştırma sonucunda elde edilen bulgular kadınların pandemi sürecinden olumsuz etkilendiklerini göstermektedir. Kadınların kronik hastalığının olması, gelir durumunun düşük olması ve çocuk sahibi olması Covid-19 korkusunu artırmaktadır. Ayrıca Covid-19 korku seviyesi arttıkça yorgunluk semptomları yaşayan kadınların kişisel iyilik halinin de olumsuz etkilendiği belirlenmiştir. Bu nedenle özellikle kadınların pandemi kaynaklı yaşayabilecekleri olumsuzlukları azaltmak için toplumsal ve sosyal yönden farkındalığın sağlanması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "Covid-19", "yorgunluk", "kişisel iyi oluş", "kadın"

S-163

GRIEF COUNSELING IN THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS: ROLES AND GOALS OF SOCIAL WORKERS

Ayşe Nur Pekasıl[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Social Work*

Grief is the individual's reaction to loss. Completion of the grieving process indicates the functionality of the individual. However, in some cases, the grieving process can be complex depending on individual, environmental and cultural variables. One of them is the covid-19 pandemic. In the covid-19 pandemic, states have taken measures covering before and after death in order to prevent the spread of the pandemic. These measures can cause a delay in the grief response, not accepting the reality of the loss, not being able to relax emotionally, distorted grieving reactions, and inability to regulate the relationship with the deceased individual. It can be inferred that due to these possible complications, the inability to perform rituals, and the decrease in social support, individuals who experience a death loss will not integrate grief and their processes may evolve into complicated grief. According to WHO, as of November 2021, more than 5 million individuals died due to the covid-19 pandemic. Also, more than 5 million individuals are in the process of grief and face complicated grief. Therefore, it is necessary to urgently plan the arrangements that will help to integrate grief. The study aims to examine the importance of grief counseling and the role of the social worker in grief counseling during the covid-19 pandemic. For this purpose, types of grief, bio-psycho-social-spiritual reactions in the grieving process, models, and the roles and goals of social workers in grief counseling during the covid-19 were discussed. Consequently, the covid-19 pandemic has shaped the contexts before and after death and reconstructed the grieving process. Therefore ın this new context, new services for the integration of grief should be planned with multidisciplinary studies and should be easily accessible. Furthermore customized grief counseling models should be developed for vulnerable groups during the covid-19.

Anahtar Kelimeler: covid-19 pandemic, death, social work, grief counseling

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE YAS DANIŞMANLIĞI: SOSYAL ÇALIŞMACILARIN ROLLERİ VE HEDEFLERİ

Ayşe Nur Pekasıl[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Sosyal Hizmet Bölümü*

Yas bireyin kayıp karşısında vermiş olduğu tepki olup evrensel bir insan deneyimidir. Literatürde yaygın olarak belirtilen yas sürecinin tamamlanması ise bireyin işlevselliğine işaret etmektedir. Ancak bazı durumlarda bireysel, çevresel ve kültürel değişkenlere bağlı olarak yas süreci karmaşık ve zorlayıcı olabilmektedir. Yas döngüsünü sekteye uğratarak zorlayıcı hale getiren süreçlerden biride covid-19 pandemi sürecidir. Nitekim covıd-19 pandemi sürecinde salgının yayılmasını önlemek amacıyla kolektif sağlığı önceleyen ölüm öncesini ve sonrasını kapsayan önlemler alınmıştır. Bu önlemler ise yas tepkisinde gecikmeye, kaybın gerçekliğini kabul etmemeye, duygusal olarak rahatlayamamaya, işlevsiz davranışlara sebep olacak şekilde kederlenmeye, çarpıtılmış yas tepkilerine ve ölen bireyle kurulan ilişkiyi düzenleyememeye sebep olabilmektedir. Bu olası komplikasyonlar, mevcut ritüellerin gerçekleştirilememesi ve sosyal desteğin azalması sebebiyle covıd-19 sürecinde ölüm kaybı yaşayan bireylerin yas süreçleri karmaşık yasa evrilebilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre 2021 yılı Kasım ayı itibariyle 5 milyonun üzerinde birey covid-19 pandemisi sebebiyle hayatını kaybetmiştir. 5 milyondan daha fazla birey ise yasta olup karmaşık yas süreciyle karşı karşıyadır. Dolayısıyla yası bütünleştirmeye yardımcı olacak düzenlemelerin ivedilikle planlanması ve yas danışmanlığı hizmetlerinin nicelik ve niteliğinin artırılması gerekmektedir. Bu gerekçeyle çalışmanın amacı; covıd-19 pandemi sürecinde yas danışmalığının önemini ve yas danışmanlığında sosyal çalışmacının rolünü irdelemektir. Bu amaç doğrultusunda kavramsal düzeyde yas, yas türleri, yas sürecinde biyo-psiko-sosyal-tinsel tepkiler ve yas sürecini açıklayan modeller ele alınmıştır. Sonrasında covıd-19 pandemi önlemleriyle yas sürecinin ilişkisi kurulmuş olup covıd-19 süreci yas danışmanlığında sosyal çalışmacıların rolleri, hedefleri ve ilkeleri tartışılmıştır. Sonuç olarak, covıd-19 pandemi süreci ölüm öncesi ve sonrası bağlamları şekillendirerek yas sürecini yeniden inşa etmektedir. Dolayısıyla bu yeni bağlamda yasın bütünleşmesine yönelik yeni hizmetlerin multisipliner çalışmalarla planlanması ve kolay ulaşılabilir olması gerekmektedir. Ayrıca covid-19 sürecinde ölüm kaybı yaşayan çocuk, ergen, yaşlı, göçmen… vb. kırılgan gruplara yönelik özelleştirilmiş yas danışmanlığı modelleri geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: covıd-19 pandemisi, ölüm, sosyal çalışma, yas danışmanlığı

S-164

EFFECT OF SKIN ANTISEPSIS ON PHLEBITIS IN PERIPHERAL İNTRAVENOUS CATHETER APPLICATIONS

Alev Keskin[1], *Zehra Eskimez*[2]

[1]*CU Faculty of Medicine, Balcalı Hospital, Department of Orthopedics and Traumatology, Adana*
[2]*CU Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Fundamentals, Adana*

Introduction-Purpose: Peripheral intravenous catheter applications are one of the treatment application tools used in patients admitted to the hospital. Although peripheral intravenous catheters are life-saving and provide great benefits to patients, they can be the source of problems such as infiltration, extravasation and phlebitis in case of malpractice and inadequate care. This study was carried out to determine the effect of skin antisepsis performed before catheterization on the development of phlebitis.

Materials-Methods: The study is a randomized controlled double-blind experimental study. The sample of the study consisted of 60 patients who were hospitalized in Çukurova University Balcalı Hospital Health Application and Research Center Surgery-1 and Surgery-2 clinics between January 2020 and September 2020. In the study, questionnaire forms prepared in line with the literature and the Phlebitis Scale were used to collect the data.

Results: When the phlebitis development of the patients included in the study was examined; It has been found that it is more common in women, overweight patients, those with chronic diseases, and those who smoke. It was observed that phlebitis developed mostly in the forearm with a rate of 69.2%. In patients with phlebitis development, the most developed degree of phlebitis was determined as 1st degree. Although it is observed that phlebitis can develop at any hour, it has been found that the maximum development of phlebitis is between 32-40 hours. As a result of our study, it was found that phlebitis developed in 5 (16.7%) patients in the experimental group in which chlorhexidine was used for catheter application, and in 8 patients (26.7%) in the alcohol-consuming control group.

Conclusion: It was found that there was no statistically significant difference between the experimental and control groups in terms of phlebitis development. It is recommended to study with larger sample groups and different antisepsis groups.

Anahtar Kelimeler: Skin antisepsis, Phlebitis, Phlebitis Scale, Peripheral Intravenous Catheter

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PERİFERİK İNTRAVENÖZ KATETER UYGULAMALARINDA CİLT ANTİSEPSİSİNİN FLEBİT GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİSİ

Alev Keskin[1], *Zehra Eskimez*[2]

[1]*Ç.Ü.Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji Ana Bilim Dalı,Adana*
[2]*Ç.Ü.Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Esasları Ana Bilim Dalı,Adana*

Giriş-Amaç: Periferik intravenöz kateter uygulamaları, hastaneye kabul edilen hastalarda başvurulan tedavi uygulama araçlarından biridir.Periferik intravenöz kateterler hastalara büyük yarar sağlayıp yaşam kurtarıcı olmasına karşın, hatalı uygulamalar ve yetersiz bakım durumundainfiltrasyon, ekstravazasyon ve flebit gibi sorunlarınkaynağı olabilmektedir.Bu araştırma, periferik intravenöz kateter takılmadan önce yapılan cilt antisepsisinin flebit gelişimi üzerine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Araştırma,randomize kontrollü çift kör deneysel türde bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini Ocak 2020-Eylül 2020 tarihleri arasında Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi Sağlık Uygulama ve Araştırma MerkeziCerrahi-1 ve Cerrahi-2 kliniklerine yatışı olan 60 hasta oluşturmuştur. Arıştırmada verilerin toplanmasında literatür doğrultusunda hazırlanan anket formları ve Flebit Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hastaların flebit gelişimi incelendiğinde; kadınlarda, fazla kilolu hastalarda, kronik hastalığa sahip olanlarda, sigara kullanımı olan hastalarda daha fazla olduğu bulgulanmıştır. Flebitin %69.2 oranla en fazla ön kolda geliştiği gözlenmiştir. Flebit gelişimi olan hastalarda, en fazla gelişen flebit derecesi 1. Derece olarak saptanmıştır. Flebitin her satte gelişebildiği gözlense de en fazla flebit gelişiminin 32-40 saat arasında olduğu bulgulanmıştır.Araştırmamızın sonucunda kateter uygulamasında klorheksidin kullanılan deney grubundaki 5 hastada (%16.7) flebit geliştiği, alkol kullanılan kontrol grubundaki 8 hastada (%26.7) flebit geliştiği saptanmıştır.

Sonuç: Deney ve kontrol grupları arasında flebit gelişimi açısından istatistiksel olarak anlamlı farklılığın olmadığı bulgulanmıştır.Daha büyük örneklem gruplarıyla ve daha farklı antisepsi gruplarıyla çalışılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cilt Antisepsisi, Flebit, Flebit Ölçeği, Periferik Gntravenöz Kateter

S-165

INVESTIGATION OF NURSING GRADUATE THESES RELATED TO COVID-19 DURING THE PANDEMIC PROCESS

Meltem MERİÇ[1], Hilal Merve BELEN[1]

[1]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing

Introduction-purpose: The Covid-19 pandemic has necessitated changes in nursing education at both undergraduate and graduate levels in our country as well as all over the world. The pandemic process passed has also created a new work area. In this directionin this study, it is aimed to examine the nursing graduate theses related to Covid-19 during the pandemic process in our country.

Materials-methods: The theses made by one of the departments of nursing and/or nursing, containing the keywords in the title, were scanned with the keywords "Covid-19,Coronavirus,Pandemic,Epidemic" in the database of YÖK National Thesis Center. Numerical evaluations were used in the analysis of the data and the degree publication year,purpose,sample group,design of the theses were summarized.

Result: As a result of the screening, 6 master's theses were reached, 2 of which were published in 2020 in public health nursing, 1 in psychiatric nursing,3 in nursing science in 2021. Sample group; nurses,mothers,fifth grade students. Two of the theses are experimental,the others are cross-sectional-descriptive. In theses with nurses; the fear of covid-19,the perceived risk of covid-19, compliance with standard precautions of nurses working in pandemic clinics; the effects of anxiety, obsession-related variables,music on the care behaviors of nurses working in covid-19 clinics due to the coronavirus epidemic were evaluated. In studies with mothers; the fear of Covid-19,breastfeeding attitudes of mothers with babies between 0-6 months, the needs of mothers to protect,maintain the health of adolescents in the Covid-19 epidemic were determined. In the fifth grade students, the effect of the Wellness training given during the pandemic on the quality of life and physical activity was evaluated

Conclusion: The needs of nurses and society with the pandemic process differentiated perceptions concerns and coping and supporting needs became clear. For this reason, there is a need for more work to be done by nurses to solve problems in this area.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemic, Nursing, Graduate thesis

PANDEMİ SÜRECİNDE COVID-19 İLE İLGİLİ YAPILAN HEMŞİRELİK LİSANSÜSTÜ TEZLERİNİN İNCELENMESİ

Meltem MERİÇ[1], Hilal Merve BELEN[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş ve amaç: Covid-19 pandemisi, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de hem lisans hem de lisansüstü düzeyde hemşirelik eğitiminde değişikliklere gidilmesini zorunlu kılmıştır. Geçilen pandemi süreci yeni bir çalışma alanı da oluşturmuştur. Bu doğrultuda çalışmada, ülkemizde pandemi sürecinde Covid-19 ile ilgili yapılan hemşirelik lisansüstü tezlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve yöntem:YÖK Ulusal Tez Merkezi veri tabanı "Covid-19, Koronavirüs, Pandemi, Salgın" anahtar kelimeleriyle taranarak, başlığında anahtar kelimeleri içeren hemşirelik ve/veya hemşirelik anabilim dallarının biri tarafından yapılmış olan tezler incelenmiştir. Verilerin analizinde sayısal değerlendirmeler kullanılmış ve tezlerin derecesi, yayın yılı, amacı, örneklem grubu, dizaynı özetlenmiştir.

Bulgular: Tarama sonucunda 6 yüksek lisans tezine ulaşılmış olup, 2'si 2020 yılında halk sağlığı hemşireliğinde, 1'i psikiyatri hemşireliği ve 3'ü hemşirelik bilim dalında 2021 yılında yayınlanmıştır. Örneklem grubu; hemşireler, annelerle, beşinci sınıf öğrencilerini içermektedir. Tez çalışmalarının ikisi deneysel diğerleri kesitsel-tanımlayıcı tiptedir. Hemşirelerle yapılan tezlerde; pandemi kliniklerinde çalışan hemşirelerin covid-19 korkusu ve algılanan covid-19 riski ile standart önlemlere uyumu; koronavirüs salgını kaynaklı, anksiyete, obsesyon ile ilişkili değişkenler ve müziğin covid-19 kliniklerinde çalışan hemşirelerin bakım davranışlarına etkisi değerlendirilmiştir. Annelerle yapılan çalışmalarda ise; 0-6 ay arası bebeği olan annelerin Covid-19 korkusu ve emzirme tutumları ile Covid-19 salgınında adölesanların sağlığını koruma ve sürdürmeye yönelik annelerin gereksinimleri belirlenmiştir. Beşinci sınıf öğrencilerinde ise pandemi sürecinde verilen Wellness eğitiminin yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite üzerine etkisi değerlendirilmiştir.

Sonuç: Pandemi süreci ile hemşirelerin ve toplumun ihtiyaçları, algıları, kaygıları farklılaşmış ve başetme ve desteklenmeye yönelik ihtiyaçları belirginleşmiştir. Bu nedenle hemşireler tarafından bu alanda sorunların çözümüne yönelik daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Hemşirelik, Lisansüstü tez

S-166

ATTITUDES TOWARDS E-LEARNING, HOW NURSING SKILLS AFFECT THE SUCCESS OF DISTANCE LEARNING: VITAL SIGNS SKILL TEACHING EXAMPLE

Öznur GÜRLEK KISACIK[1], Münevver SÖNMEZ[2], Azize ÖZDAŞ[1]

[1]Afyonkarahisar Health Science University Faculty of Heath Science, Fundamentals of Nursing Department, Afyonkarahisar,
[2]Atılım University Faculty of Heath Science, Nursing Department, Ankara

Introduction-Aim: In this study, it was aimed to determine the characteristics and attitudes towards e-learning of first-year nursing students who have experienced the learning of basic nursing skills through distance education, and to examine the relationship of these variables with the success of learning the skill through the example of vital signs.

Method: This cross-sectional and correlational study was conducted with 130 first-year students of the Nursing Department of a Faculty of Health Sciences, between 15.03.2021 and 15.06.2021. Student Information Form, General Attitudes toward E-Learning Scale, Vital Sign Skills Video Assignments, Vital Sign Skills Assessment Checklist were used to obtain the data. Descriptive statistics and two-way ANOVA were used in the analysis of the research data.

Results: The mean age of the students was 19.60±1.24, 82.3% of them were female. 31.5% of the students stated that they did not have unlimited internet access to use the e-learning environment, and 56.2% stated that they had difficulty in accessing the internet during the distance education process. The general attitude score towards e-learning was found to be 52.58±15.93, and the general achievement scores were obtained based on the scoring of the video assignments in which the students performed vital signs skills were determined as 88.92±6.55. Two-way ANOVA analysis; it was shown that the skill achievement scores of students who were female (p= 0.007) and who thought they could get enough counseling and help to use the e-learning environment (p= 0.047) were significantly higher.

Conclusion: Negative attitudes towards the use of e-learning environments in the education of nursing students may negatively affect the learning success of the students. Therefore, İt is important that provide adequate training and counseling, remedy negative attitudes so that enable students can use online learning environments correctly and effectively.

Anahtar Kelimeler: skill, e-learning, nursing student, vital signs

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

E-ÖĞRENMEYE İLİŞKİN TUTUMLAR, HEMŞİRELİK BECERİLERİNİN UZAKTAN ÖĞRENİLEBİLME BAŞARISINI NASIL ETKİLER: YAŞAM BULGULARI BECERİ ÖĞRETİMİ ÖRNEĞİ

Öznur GÜRLEK KISACIK[1], Münevver SÖNMEZ[2], Azize ÖZDAŞ[1]

[1]Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı, Afyonkarahisar
[2]Atılım Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara

Giriş-Amaç: COVID-19 pandemisi, birçok alanda olduğu gibi temel hemşirelik becerilerinin kazanıldığı hemşirelik eğitimini de kesintiye uğratmıştır. Bu araştırmada, temel hemşirelik becerilerinin öğrenimini uzaktan eğitim aracılığı ile deneyimleyen hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin, e-öğrenmeye yönelik özelliklerinin ve tutumlarının belirlenmesi, bu değişkenlerin, yaşam bulguları örneği üzerinden beceriyi öğrenme başarısı ile ilişkisini incelemek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Kesitsel ve ilişki arayıcı tipteki bu araştırma 15.03.2021-15.06.2021 tarihleri arasında bir Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin Hemşirelik Bölümü birinci sınıf öğrencisi olan 130 kişi ile yürütüldü. Verilerin elde edilmesinde, Öğrenci Bilgi Formu, E-Öğrenmeye Yönelik Tutum Ölçeği, Yaşam Bulgusu Becerileri Video Ödevleri, Yaşam Bulgusu Becerilerini Değerlendirme Kontrol Listesi kullanıldı. Araştırma verilerinin analizinde tanımlayıcı istatistikler ile iki yönlü ANOVA kullanıldı. Tüm analizlerde istatistiksel anlamlılık düzeyi için $p<0.05$ olarak kabul edildi. Araştırmanın yürütülebilmesi için Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'ndan izin alındı.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 19.60±1.24, %82.3'ü kadındır. Öğrencilerin %31.5'i e-öğrenme ortamını kullanmak için sınırsız internet erişimine sahip olmadığını, %56.2'si uzaktan eğitim sürecinde internete erişimde güçlük yaşadığını ifade etti. Araştırmaya katılan hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin e-öğrenmeye yönelik genel tutum puanı 52.58±15.93, öğrencilerin yaşam bulgusu becerilerini gerçekleştirdiği video ödevlerinin puanlanmasına dayalı elde edilen genel başarı puanları ise 88.92±6.55 olarak saptandı. İki yönlü ANOVA bulguları; kadın cinsiyette ($p= 0.007$) olan ve e-öğrenme ortamını kullanmak için yeterli danışmanlık ve yardım alabildiğini düşünen ($p= 0.047$) öğrencilerin beceri başarı puanlarının anlamlı olarak daha yüksek olduğunu gösterdi. Buna ek olarak öğrencilerin "e-öğrenmeden kaçış" faktörüne ait puanları ile beceri genel başarı puanları arasında zayıf düzeyde negatif yönde anlamlı korelasyon olduğu saptandı ($r= -0.185$; $p=0.035$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin eğitiminde, e-öğrenme ortamlarının kullanılmasına ilişkin olumsuz tutumlar, öğrencilerin öğrenme başarısını olumsuz yönde etkileyebilir. Dolayısıyla öğrencilerin çevrimiçi öğrenme ortamlarını doğru ve etkin kullanabilmeleri için yeterli eğitim ve danışmanlığın sağlanması, olumsuz tutumların iyileştirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: beceri, öğrenme, hemşirelik öğrencisi, yaşam bulgusu

S-167

DETERMINATION OF NURSING STUDENTS' SELF-EFFICACY LEVELS AND AFFECTING FACTORS IN DISTANCE EDUCATION

Elmas Gül Demirelli[2], Pelin Karaçay[1]

[1]Koç University
[2]Koç University Graduate School of Health Sciences

Aim: This descriptive and correlational study was carried out to determine the self-efficacy levels of nursing students towards distance education during Covid-19 pandemic and the factors affecting them.

Methods: A total of 632 undergraduate students studying in nursing undergraduate programs in Turkey between February and April in the 2020-2021 academic year participated in the study. The data were collected online through the "Survey Form", developed by the researchers based on the literature, and the "Online Learning Self-Efficacy Scale". Descriptive statistical methods, the t-test in independent groups to test the difference between the groups, One-Way Variance (ANOVA), Tukey, Pearson Correlation, and Multiple Linear regression analysis were used in data analysis.

Results: The mean score of the nursing students from the Online Learning Self-Efficacy Scale (OLSES) was 74.54 ± 14.42 (min-max: 22-105). The independent factors that increase the self-efficacy level of students were determined to be female gender status (β=0.11; t=4.03; p=0.001), use of computers/tablets or more than one technological device in distance education (β=0.08; t=2.53; p=0.012), thinking that distance education provides the advantage of studying more (β=0.09; t=2.79; p=0.005), thinking that distance education prevents loss of time by commuting (β=0.10; t=3.30; p=0.001), level of satisfaction with distance education (β=0.23; t=5.53; p=0.001), and technology usage skill level (β=0.28; t=9.06; p=0.001).

Conclucion: It was determined that the online learning scores of the nursing students were good. It is recommended to create positive online learning environments to increase students' positive perceptions and satisfaction levels about distance education, to support them in using computers/more than one technological device, and to improve students' technology use skill levels with training to be provided by universities for increasing their self-efficacy in online learning.

Anahtar Kelimeler: Nursing students, Covid- 19 pandemic, distance education, self-efficacy

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN UZAKTAN EĞİTİME YÖNELİK ÖZ-YETERLİK DÜZEYLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Elmas Gül Demirelli[2], *Pelin Karaçay*[1]

[1]*Koç Üniversitesi*
[2]*Koç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü*

Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin Covid-19 pandemi döneminde uzaktan eğitime yönelik öz-yeterlik düzeylerinin ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya, 2020-2021 eğitim-öğretim yılında, Şubat-Nisan ayları arasında Türkiye'de hemşirelik lisans programlarında öğrenim gören toplam 632 lisans öğrencisi katılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatüre dayalı olarak geliştirilen "Anket Formu" ve "Çevrimiçi Öğrenme Öz-Yeterlik Ölçeği" aracılığı ile elektronik ortamda toplanmıştır. Verilerin analizinde; tanımlayıcı istatistiksel metodlar, gruplar arasındaki farklılığın test edilmesinde Bağımsız gruplarda *t* testi ve Tek Yönlü Varyans (ANOVA), Tukey, Pearson Korelasyon ve Çoklu Linear regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğrencilerinin, Çevrimiçi Öğrenme Öz-Yeterlik Ölçeği (OLSES)'den aldıkları puan ortalaması 74.54±14.42 (min-max: 22-105) olarak bulunmuştur. Öğrencilerin, öz-yeterlik düzeyini arttıran bağımsız faktörlerin kadın cinsiyet durumu (β=0.11; t=4.03; p=0.001), uzaktan eğitimde bilgisayar/tablet veya birden fazla teknolojik araç kullanımı (β=0.08; t=2.53; p=0.012), uzaktan eğitimin fazla ders çalışma avantajı sağladığını düşünme durumu (β=0.09; t=2.79; p=0.005), uzaktan eğitimin yolda geçen zaman kaybını önlediğini düşünme durumu (β=0.10; t=3.30; p=0.001), uzaktan eğitimden memnun olma düzeyi (β=0.23; t=5.53; p=0.001) ve teknoloji kullanma beceri düzeyi (β=0.28; t=9.06; p=0.001) olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerin çevrimiçi öğrenme puanlarının iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin çevrimiçi öğrenme öz-yeterliklerinin arttırılması için uzaktan eğitimden memnuniyet düzeylerinin ve olumlu algılarının arttırılması, pozitif çevrimiçi öğrenme ortamlarının oluşturulması, bilgisayar/birden fazla teknolojik araç kullanmaları konusunda desteklenmeleri ve üniversiteler tarafından yapılacak eğitimler ile öğrencilerin teknoloji kullanma beceri düzeylerinin geliştirilmesi önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, Covid-19 pandemisi, uzaktan eğitim, öz-yeterlik

S-168

INVESTIGATION OF INTUITIVE EATING BEHAVIOR, EATING ATTITUDE AND ANTHROPOMETRIC MEASUREMENTS IN WORKING AND NON-WORKING WOMEN

Emel Uçarer[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[2]

[1]*Gazi University, Graduate School of Health Sciences, Nutrition and Dietetics*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Nutrition and Dietetics*

Introduction and aim: Intuitive eating is an non-dieting approach that emphasized relying on internal signals to determine sensation of hunger or satiation. Intuitive eating concept emphasized in terms of body weight management and acquisition of healthy eating attitudes. This research conduct to investigate intuitive eating, eating attitude and anthropometric measurements in working and non-working women.

Methods: The study was conducted with a total of 122 women of whom 61 were working and 61 were not working, aged between 18-60 and living in Trabzon and Samsun city center. Women who are pregnant or lactating, diagnose with chronic diseases or psychiatric disorders, use medication that affect appetite were not included in the study. Data were collected through face-to-face interviews using a questionnaire contained general information form regarding the demographic and health status, Intuitive Eating Scale (IES-2), Eating Attitudes Test (EAT-26). Anthropometric measurements (height, body weight, waist circumference and hip circumference) were taken.

Results: The mean IES-2 scores of participants was 3,49±0,49 for working women and 3,55±0,47 for non-working women ($p>0,05$). The mean EAT-26 scores of working and non-working women were 11,27±5,74 and 12,13±5,52 ($p>0,05$). The mean BMI values of working and non-working women were 23,51±3,28 kg/m^2 and 22,28±3,35 kg/m^2, respectively ($p>0,05$). The mean waist and hip circumference among working women (81,52±10,41 and 99,56±7,81, respectively) were higher than among non-working women (77,54±10,1 and 95,11±6,76, respectively) ($p<0.05$). IES-2 scores were negatively correlated with body weight, BMI, waist circumference, hip circumference and waist to hip ratio ($p<0.05$). There was a negative correlation between IES-2 score and EAT-26 score ($r=-0,315$, $p<0,05$).

Conclusion: There was no statistically significant difference in terms of intuitive eating and eating disorder risk between working and non -working women. It was seen that intuitive eating may have positive effect on both anthropometric measurements and eating attitude in working and non-working women.

Anahtar Kelimeler: Intuitive eating, working status, eating attitude, anthropometric measurements

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

ÇALIŞAN VE ÇALIŞMAYAN KADINLARDA SEZGİSEL YEME DAVRANIŞI, YEME TUTUMU VE ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİN İNCELENMESİ

Emel Uçarer[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[2]

[1]*Yüksek Lisans Öğrencisi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[2]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Sezgisel yeme, açlık ve tokluk durumunu belirlemek için içsel sinyallere güvenmeyi vurgulayan diyetsel olmayan bir yaklaşımdır. Son yıllarda vücut ağırlığı yönetimi ve sağlıklı yeme tutumu kazanılması açısından sezgisel yeme kavramı önem kazanmıştır. Bu araştırma ile çalışan ve çalışmayan kadınlarda sezgisel yeme davranışı, yeme tutumu ve antropometrik ölçümlerin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Gereç-Yöntem: Çalışma Trabzon ve Samsun il merkezinde yaşayan 61 çalışan ve 61 çalışmayan toplam 121 kadın katılımcı ile yürütülmüştür. Çalışmaya gebe veya emzikli olan, kronik hastalığa sahip olan, psikiyatrik bir hastalığa sahip olan, iştahı etkileyecek ilaç kullananlar dahil edilmemiştir. Çalışmaya katılan bireylere yüz yüze görüşme yoluyla demografik bilgiler, sağlık bilgilerine yönelik genel bilgiler formu, Sezgisel Yeme Ölçeği-2 (SYÖ-2), Yeme Tutum Testi (YTT-26) uygulanmıştır. Katılımcıların boy uzunluğu, vücut ağırlığı, bel çevresi, kalça çevresi ölçüleri alınmıştır.

Bulgular: Katılımcıların ortalama SYÖ-2 puanı çalışan kadınlar için 3,49±0,49 çalışmayan kadınlar için ise 3,55±0,47 olarak bulunmuştur (p>0.05). Çalışan ve çalışmayan kadınlar için ortalama YTT-26 puanı sırasıyla 11,27±5,74 ve 12,13±5,52'dir (p>0,05). Çalışan ve çalışmayan kadınların ortalama beden kütle indeksi (BKİ) değerleri sırasıyla 23,51±3,28 kg/m^2 ve 22,28±3,35 kg/m^2'dir (p>0,05). Çalışan kadınların ortalama bel ve kalça çevresi ölçüleri (sırasıyla 81,52±10,41 ve 99,56±7,81) çalışmayan kadınlardan (sırasıyla 77,54±10,1 ve 95,11±6,76) daha fazla bulunmuştur (p<0,05). Sezgisel yeme toplam puanı ile vücut ağırlığı, BKİ, bel çevresi, kalça çevresi ve bel/kalça oranı arasında negatif yönlü anlamlı ilişki bulunmuştur (sırasıyla r=-0,306; r=-0,331; r=-0,309; r=-0,236 ve r=-0,263; p<0,05). Sezgisel yeme toplam puanı ile YTT-26 arasında negatif yönlü anlamlı bir ilişki bulunmuştur (r=-0,315, p<0,05).

Sonuç: Çalışan ve çalışmayan kadınlar arasında sezgisel yeme ve yeme davranışı bozukluğu riski açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır. Çalışan ve çalışmayan kadınlarda sezgisel yemenin hem antropometrik ölçümler hem de yeme tutumu üzerinde olumlu yönde etkileri olabileceği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Sezgisel beslenme, çalışma durumu, yeme tutumu, antropometrik ölçümler

S-169

RESEARCH OF THE EFFECTS OF COVID-19 ON FUNCTIONAL EXERCISE CAPACITY, RESPIRATORY FUNCTIONS, ACTIVITIES OF DAILY LIVING AND QUALITY OF LIFE

Melis Yayla[1], *Zeynep Arıbaş*[1], *Aysu Ayrancı*[1], *Ahmet Emin Erbaycu*[1]

[1]*Izmir Bakircay University*

Introduction-Aim: Victims of coronavirus-induced SARS, MERS outbreaks have shown impairments in respiratory function, decreased functional exercise capacity, activities of daily living, and health-related quality of life. Studies are continuing on the long-term consequences of those who receive the diagnosis and treatment of COVID-19 and survive. The aim of our study is to investigate the effects of the disease on functional exercise capacity, respiratory functions, activities of daily living and quality of life in survivors hospitalized due to COVID-19.

Materials-Methods: Twenty-four patients aged 18-65, hospitalized for COVID-19 and 3 months after discharge, were included in the study. Functional exercise capacity of individuals with 6-Minute Walking Test, respiratory functions spirometer and carbon dioxide diffusion test, hand grip and knee extensors digital dynanometer, respiratory muscle strength intraoral pressure measurement device, daily living activities and quality of life Lawton Brody Instrumental ADL scale and EQ-5D-3L scale evaluated.

Results: There was a correlation between 6-MWT distance and MEP (p=0.018), EuroQoL (p=0.0001) and hand grip muscles (p=0.009). The 6MWT distance was lower than 80 % of predicted in 5 patients (12%). A correlation was found between the decrease in the diffusion capacity of individuals and their body mass index.

Conclusion: Functional exercise capacity, respiratory functions, quality of life and psychosocial status were adversely affected in patients treated in hospital due to COVID-19. It is recommended to monitor the patients after discharge and to conduct long-term follow-up studies.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, exercise capacity, respiratory functions, quality of life

COVID-19'UN FONKSİYONEL EGZERSİZ KAPASİTESİ, SOLUNUM FONKSİYONLARI, GÜNLÜK YAŞAM AKTİVİTELERİ VE YAŞAM KALİTESİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN ARAŞTIRILMASI

Melis Yayla[1], *Zeynep Arıbaş*[1], *Aysu Ayrancı*[1], *Ahmet Emin Erbaycu*[1]

[1]*İzmir Bakırçay Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Koronavirüs kaynaklı SARS, MERS salgınları mağdurlarında solunum fonksiyonlarında bozukluklar fonksiyonel egzersiz kapasitesi, günlük yaşam aktiviteleri ve sağlıkla ilgili yaşam kalitesinde azalmalar gösterilmiştir. COVID-19 tanı ve tedavisi alıp sağ kalanların uzun vadede sonuçları üzerine çalışmalar devam etmektedir. Çalışmamızın amacı, COVID-19'dan dolayı hastanede yatmış, sağ kalan bireylerde, hastalığın fonksiyonel egzersiz kapasitesi, solunum fonksiyonları, günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kaliteleri üzerine etkisini araştırmaktır.

Gereç- Yöntem: COVID-19 nedeniyle hospitalize edilmiş ve taburculuk tarihi üzerinden 3 ay geçmiş, 18-65 yaş arası 24 hasta çalışmaya dahil edildi. Bireylerin fonksiyonel egzersiz kapasitesi 6-Dakika Yürüme Testi, solunum fonksiyonları spirometre ve karbondioksit difüzyon testi, el kavrama ve diz ekstansörleri dijital dinanometre, solunum kas kuvveti ağız içi basınç ölçüm cihazı, günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kalitesi Lawton Brody Enstrümental GYA ölçeği ve EQ-5D-3L ölçeği ile değerlendirildi.

Bulgular:

Bulgular: 6 Dakika yürüme mesafesi ile MEP (p=0.018), EuroQoL yaşam kalitesi ölçeği (p=0.001), el kavrama kuvvetindeki (p=0.009) düşüşler ilişkili bulunmuştur. 6 Dakika yürüme mesafesi 5 kişinin (%12) beklenenin %80'inden düşük bulunmuştur. Bireylerin difüzyon kapasitesindeki düşüş ile vücut kitle indeksi arasında korelasyon bulunmuştur.

Sonuç: COVID-19 nedeniyle hastanede tedavi görmüş hastalarda fonksiyonel egzersiz kapasitesi, solunum fonksiyonları, yaşam kalitesi ve psikososyal durumları olumsuz etkilenmiştir. Hastaların taburculuk sonrası izlenmesi ve uzun takip çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, egzersiz kapasitesi, solunum fonksiyonları, yaşam kalitesi

:

S-170

REFLECTION OF BURN EVENTS ON NEWSPAPER NEWS

Tuğçe Bacak[1], *Neriman Akansel*[2]

[1]*Bursa City Hospital, BURSA*
[2]*Bursa Uludag University Faculty of Health Sciences, Department of Surgical Nursing, BURSA*

Introduction and Aim: Burns is one of the injuries that cause the highest mortality and morbidity.The research aimed to examine the coverage of the news about burn cases in high triage newspapers in Turkey.

Materials and Methods: The news related to burn incidents was evaluated from January through November 2021. The research was collected by searching the online archives of the newspapers' web pages.A data collection form included 11 questions developed by the researchers (the publication date of the news,the month of the burn,the title of the news,the factor causing the burn,etc.)SPSS.23.0 was used to evaluate the data. Results were given as numbers and percentages,and the chi-square test was used for statistical analysis.

Results:25 news were reached and burn events were at the highest rate (56%) in the first six-month period of 2021. The ages of burn cases were as follows: 10 months-3 years (5 cases),10-12 years (4 cases), 24-35 years (8 cases). 80% of the burn cases occurred accidentally and 20% were intentional.72% of them were flame burns,followed by hot liquids and electricity.76% of the cases were male and 48% were forensic cases.The picture is presented along with text in 28% of the news.Almost all of the news' (92%)had a title that attracted the reader's attention. While 60% of the cases were medically treated, 40% ended up with death. The formation of burns was not related to gender ($p>0.05$),however,the cause of the burn was related to the place of the incident ($p<0.05$).The gender of the burned person and the place where the incident occurred was insignificant($p>0.05$).

Conclusion: Burns were frequently caused by flames,hot liquids,and electricity.The news was reflected in the media with an attractive title for readers.

Keywords:newspaper,news,burn

YANIK OLAYLARININ GAZETE HABERLERİNE YANSIMASI

Tuğçe Bacak[1], *Neriman Akansel*[2]

[1]*Bursa Şehir Hastanesi Yanık Ünitesi, BURSA*
[2]*Bursa Uludağ Üniveristesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği, BURSA*

Giriş ve Amaç: Yanık en fazla sayıda mortalite ve morbiditeye neden olan yaralanmaların başında gelmektedir. Bu araştırmanın amacı, Türkiye'de yüksek triajlı gazetelerde yanık olguları ile ilgli çıkan haberlerin kapsamının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma kapsamına Ocak-Kasım 2021 tarihleri arasında gazetelerde yanık ile ilgili çıkan haberlerler dahil edildi. Veriler gazetelerin web sayfalarındaki online arşivlerinde tarama yaparak toplandı. Verilerinin toplanmasında araştırmacılar tarafından ilgili literatür doğrultusunda hazırlanan ve 11 sorudan oluşan bir veri toplama formu kullanıldı (haberin yayımlanma tarihi, yanığın meydana geldiği ay, haber başlığı, yanığa neden olan etken vb). Verilerin değerlendirilmesinde SPSS.23.0 kullanıldı. Tanımlayıcı istatistikler sayı ve yüzde olarak verildi, değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesinde ki- kare testi kullanıldı.

Bulgular: Belirlenen tarih aralığında 25 adet habere ulaşıldı. Yanık olaylarının 2021 yılının ilk altı aylık periyodunda en yüksek oranda olduğu (%56) belirlendi. Yanığa maruz kalan olguların 5 tanesi 10 ay-3 yaş grubunda, 4 tanesi 10-12 yaş, 8 tanesi 24-35 yaş grubundaydı. Habere konu olan olgular meydana geliş şekilleri açısından incelendiğinde; %80'nin kaza ve %20 sinin kasıtla oluştuğu, %72'sinin alev yanığı, diğeleri sırası ile sıcak sıvılarla oluşan yanıklar ve elektrik yanıkları olduğu görüldü. Yanıktan etkilenen kişilerin %76 sı erkekti ve yarıya yakını (%48) adli vaka olarak belirtilmişti. Heberle ilişkili resim, çıkan haberlerin sadece %28'nde mevcuttu.Yanık olayının meydana geldiği yer haberlerin %56'sında mevcuttu, diğerlerinde bu konudan bahsedilmemişti. Haberlerin %92'sinde dikkat çeken bir başlık mevcuttu. Olguların %60'ı tedavi altına alınırken % 40'nın hayatını kaybettiği görüldü.Yanığın meydana geliş şeklinin olguların cinsiyeti ile ilişkili olmadığı ($p>0.05$), yanık etkenin olayın meydana yer ile ilişkili olduğu ($p<0.05$),yanan kişinin cinsiyeti ile olayın meydana geldiği mekan arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadığı görüldü ($p>0.05$).

Sonuç: Gazetelerde yayımlanan haberlerde yanık etkenlerinin sıklıkla alev, sıcak sıvılarla oluşan yanıklar ve elektrik yanıklarıydı, haberlerin ilgi çeken bir başlıkla medyaya yansıtıldığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: gazete,haber,yanık

S-171

DETERMINATION OF COUNSELING SKILLS OF SURGICAL NURSES

Zeynep Kızılcık Özkan[1], Figen Dığın[2], Görkem Çay[3]

[1]Trakya University Faculty of Health Sciences
[2]Kırklareli University Faculty of Health Sciences
[3]Trakya University Health Research and Application Center

Introduction and Aim: The nurses provide counseling to the patient or healthy individual and their families in order to raise awareness about the diseases, to inform them about prognosis of disease and to manage the disease. Counseling is important role of nurses. The aim of this study is to determine counseling skills of surgical nurses.

Materials and Methods: This descriptive and cross-sectional study was conducted with participation of 92 nurses working in the surgical wards of a university hospital and volunteering to participate in the study. Ethics committee approval and institutional permission were obtained. Nurses were informed about the study and written consents were obtained online. Nurse Description Form and Counseling in Nurses Scale were used to collect data. The number of people to be sampled was found to be at least 90 with the G* Power 3.1.9.4 program, predicting effect size=0.3, 95% confidence level and 80% power ratio. The data were statistically evaluated using Mann Whitney U, Kruskal Wallis and Pearson Correlation analyzes in IBM SPSS(V.22). The statistical significance limit was accepted as $p<0.05$.

Results: It was determined that the mean age of the nurses was 31.3±8.5 years, 84.8% were female and 70.7% were undergraduate graduates. The mean score of Counseling in Nurses Scale was 45.3±3.6. It was found that the total mean score of Counseling in Nurses Scale showed a statistically significant difference according to marital status, pleasure in the profession and satisfaction with working conditions ($p=0.036$, $p=0.002$ and $p=0.044$). A weak positive correlation was determined between the mean total score of the scale with age and working time($p=0.020$ and $p=0.012$).

Conclusion: Surgical nurses have a high level counseling skills. Nurses who are married, pleasure in profession and satisfaction with working conditions have better counseling skills. As age and working time increase, the counseling skills of nurses increase.

Anahtar Kelimeler: surgical nurse, counseling skills, nurse roles

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

CERRAHİ HEMŞİRELERİNİN DANIŞMANLIK BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Zeynep Kızılcık Özkan[1], Figen Dığın[2], Görkem Çay[3]

[1]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Kırklareli Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[3]Trakya Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi

Giriş ve Amaç: Hemşire, hasta veya sağlıklı bireye ve ailesine hastalıklarla ilgili bilinç kazandırmak, hastalığın prognozu hakkında bilgilendirmek ve hastalığı yönetebilmek için bireylere danışmanlık vermektedir. Danışmanlık hemşirelerin önemli bir rolüdür. Bu araştırmanın amacı, cerrahi hemşirelerinin danışmanlık becerilerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan araştırma bir üniversite hastanesinin cerrahi servislerinde çalışan ve çalışmaya katılmaya gönüllü 92 hemşirenin katılımıyla gerçekleşti. Araştırma öncesinde etik kurul onayı ve kurum izni alındı. Ayrıca hemşireler araştırma hakkında bilgilendirilerek çevrim içi olarak yazılı izinleri alındı. Hemşire Tanıtım Formu, Hemşirelerde Danışmanlık Becerileri Ölçeği veri toplamada kullanıldı. Etki büyüklüğü=0.3, %95 güven düzeyinde ve %80 güç oranı öngörerek G* Power 3.1.9.4 programı ile örnekleme alınması gereken kişi sayısı en az 90 olarak bulundu. Veriler IBM SPSS'de (V.22) Mann Whitney U, Kruskal Wallis ve Pearson Korelasyon analizleri kullanılarak istatiksel değerlendirmeler yapıldı. İstatistiksel anlamlılık sınırı $p<0.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalaması 31.3±8.5 yıl, %84.8'i kadın ve %70.7'si lisans mezunu olduğu belirlendi. Hemşirelerde Danışmanlık Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamaları 45.3±3.6 bulundu. Hemşirelerde Danışmanlık Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamasının medeni durum, mesleği severek yapma ve çalışma koşullarından memnun olma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı fark gösterdiği bulundu ($p=0.036$, $p=0.002$ ve $p=0.044$). Hemşirelerde Danışmanlık Becerileri Ölçeği toplam puan ortalamaları ile yaş ve çalışma süresi arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki belirlendi ($p=0.020$ ve $p=0.012$).

Sonuç: Cerrahi hemşirelerinin danışmanlık becerileri yüksek düzeydedir. Evli, mesleğini severek yapan ve çalışma koşullarından memnun olan hemşirelerin danışmanlık becerileri daha iyi düzeydedir. Yaş ve çalışma süresi arttıkça hemşirelerin danışmanlık becerileri artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: cerrahi hemşiresi, danışmanlık becerileri, hemşire rolleri

S-172

DETERMINING THE FACTORS AFFECTING SLEEP PATTERNS OF HOSPITALIZED PATIENTS

İzlem Gök[1], Hülya Fırat Kılıç[2]

[1]Famagusta State Hospital, Gynecolgy Unit, Famagusta, TRNC
[2]Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, Nursing Department, Famagusta, TRNC

Aim: This research has been carried out in accordance with a descriptive cross-sectional study in order to determine the factors effecting sleeping pattern of inpatients.

Methods: This study was conducted with patients who admitted to Famagusta State Hospital during three moths period between January 2 and April 2, 2018. A total of 323 patients participated in this study. The patients who participated in this research were hospitalized patients in the Medical and Surgical Clinics of the hospital, they participated voluntarily and they were also eligible according to participating patients through 'Patient Identification Form' and 'Factors Affecting Sleep Pattern Form'.

Results: When the average scores of the patients in the hospital were evaluated according to the 'Factors Affecting Sleep Pattern Form' the average of the scale score was found as 75,26 ± 19,17. As a result of this research, it can be seen that staying and sleeping in hospital affects the sleeping patterns of the patients. 31,89% of the patients were between the ages of 65-79, 51,70% were males, 35,60% of them were primary school graduates, the majority 83,28% were married and 41,49% of the patients were housewifes. Age, gender and educational level were among the factors that cause differences in the average scores considering the factors affecting the sleep pattern form of those patients in the hospital ($p<0,05$). When the distribution of the factors affecting the sleep pattern of the patients participating in this study were analyzed, it was determined that; pain (33,44%), environmental noise (32,51%) and medical interventions and treatment while sleeping (23,84) can affect sleep quality respectively.

Conclusion: Regarding to the findings of this study, it is suggested that patients sleep patterns should be evaluated according to the hospital where they stay and in order to increase sleep quality of hospitalized patients; planning of nursing interventions is recommended.

Anahtar Kelimeler: Patients, nursing, sleep, sleep pattern

HASTANEDE YATAN HASTALARIN UYKU DÜZENİNİ ETKİLEYEN ETMENLERİN BELİRLENMESİ

İzlem Gök[1], Hülya Fırat Kılıç[2]

[1]Gazimağusa Devlet Hastanesi, Kadın Doğum Servisi, Gazimağusa, KKTC
[2]Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gazimağusa, KKTC

Amaç: Bu araştırma hastanede yatan hastaların uyku düzenini etkileyen etmenleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı-kesitsel araştırma tasarımına uygun olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın evrenini Gazimağusa Devlet Hastanesi'ne 2 Ocak-2 Nisan 2018 tarihleri arasındaki üç ay boyunca başvuran hastalar oluşturmuştur. Bu hastalardan hastanenin Dahili ve Cerrahi Kliniklerinde yatan, araştırmaya gönüllü olarak katılan ve dahil edilme kriterlerine uyan 323 hasta örneklemi oluşturmuştur. Araştırmanın verileri 'Hasta Tanıtım Formu' ve 'Uyku Düzenini Etkileyen Etmenler Formu' ile toplanmıştır.

Hastaneye yatan hastaların 'Uyku Düzenini Etkileyen Etmenler Formu' puan ortalamaları 75,26±19,17 olarak bulunmuştur. Araştırmanın sonucunda hastanede yatmanın hastaların uyku düzenini etkilediği görülmektedir. Hastaların %31,89'u 65-79 yaş arası, %51,70'i erkek, %35,60'ı ilkokul mezunu, %83,28'i evli olmakla birlikte %41,49'u ev hanımıdır. Hastaneye yatan hastaların Uyku Düzenini Etkileyen Etmenler Formu puan ortalamalarında farklılık yaratan faktörler arasında yaş, cinsiyet ve eğitim düzeyi yer almaktadır ($p<0,05$). Çalışmamıza katılan hastaların uyku düzenini etkileyen etmenlerin dağılımı incelendiğinde sırasıyla ağrı (%33,44), çevredeki gürültüler (%32,51) ve uyku saatinde yapılan girişim ve tedaviler (%23,84) olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda hastaların uyku düzeninin yattığı kliniğe göre değerlendirilmesi ve uyku kalitesini artırmaya yönelik hemşirelik girişimlerinin planlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta, hemşirelik, uyku, uyku düzeni

S-173

INFERTILITY AND SOCIAL WORK

Ayşe Şeyma TURGUT[1], *Elvan ATAMTÜRK*[1]

[1]*Kocaeli University*

Infertility is the inability of a woman to get pregnant despite having regular intercourse for twelve months and not being protected. Today, one out of every 6-7 married couples experience infertility and seek medical help. Infertile couples have some socio-cultural and psycho-social effects such as social pressure, stigma, guilt, and social exclusion. Duration of infertility, cause of infertility, duration of treatment, and unsuccessful treatment attempts are also factors that negatively affect the psychology of the couple during the infertility process. Social workers may encounter infertility cases in institutions such as hospitals, IVF clinics, social service centers, psychiatry clinics, and family counseling centers. The aim of this study, based on a literature review, is to reveal the importance of social work practices in the field of infertility, which has a difficult treatment process, and the social work interventions that can be done in this area. In the field of infertility of social work; Changing the irrational beliefs of the infertile individual (for example, that he is worthless because he cannot have a child), empowering him against social pressures, ensuring that he develops a healthy coping mechanism against treatment difficulties, social pressures, and wrong evaluations, and the individual's social environment to reduce social pressures when necessary. contacting the infertility treatment center, ensuring that the individual finds new areas of interest if his/her sole occupation has become infertility treatment, directing the couple to family counseling in some necessary situations such as discussions due to infertility, sexuality becoming a homework, organizing group work with infertile individuals, equalizing the rates of support given to treatments, and providing clinics. They have responsibilities such as advocating to provide services at a price determined by the state.

Anahtar Kelimeler: Infertility, social work, medical social work, counselling

İNFERTİLİTE VE SOSYAL HİZMET

Ayşe Şeyma TURGUT[1], *Elvan ATAMTÜRK*[1]

[1]*Kocaeli Üniversitesi*

İnfertilite, bir çiftin on iki ay boyunca düzenli ilişkiye girmesine ve korunmamasına rağmen kadının hamile kalamama durumudur. Günümüzde evli her 6-7 çiftten biri infertiliteyi yaşamakta ve tıbbi yardım almaktadır. İnfertilenin çiftler açısından sosyal baskı, damgalanma, suçluluk, sosyal dışlanma gibi bazı sosoyo-kültürel ve psiko-sosyal etkileri bulunmaktadır. İnfertilenin süresi, infertilenin nedeni, tedavi süresi ve başarısız tedavi denemeleri de infertilite sürecinde çiftin psikolojisini olumsuz etkileyen faktörlerdir. Sosyal hizmet uzmanları infertilite vakaları ile hastaneler?, tüp bebek klinikleri, sosyal hizmet merkezleri?, psikiyatri klinikleri? ve aile danışma merkezleri gibi kurumlarda karşılaşabilmektedirler. Literatür taramasına dayalı bu çalışmanın amacı, zorlu bir tedavi sürecine sahip olan infertilite alanında sosyal hizmet uygulamalarının öneminin ve bu alanda yapılabilecek sosyal hizmet müdahalelerinin ortaya konulmasıdır. Sosyal hizmetin infertilite alanında; infertil bireyin kendine ilişkin mantık dışı inançlarının (örneğin; çocuk sahibi olamadığı için değersiz olduğu gibi) değiştirilmesi, sosyal baskılara karşı güçlendirilmesi, tedavi zorlukları, sosyal baskılar, yanlış değerlendirmelere karşı sağlıklı bir baş etme mekanizması geliştirmesinin sağlanması, gerektiğinde sosyal baskıları azaltmak için bireyin sosyal çevresi ile iletişime geçilmesi, bireyin tek uğraşı infertilite tedavisi haline gelmişse yeni ilgi alanları bulmasının sağlanması, çiftin infertilite sebebi ile yaşanan tartışmalar, cinselliğin ödev haline gelmesi gibi bazı gerekli hallerde aile danışmanlığına yönlendirilmesi, infertil bireylerden oluşan grup çalışmalarının düzenlenmesi, tedavilere verilen destek oranlarının eşitlenmesi ve kliniklerin devlet tarafından belirlenen bir fiyat ile hizmet vermesi için savunuculuk yapılması gibi sorumlulukları bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: İnfertilite, sosyal hizmet, tıbbi sosyal hizmet, danışmanlık.

S-174

ACTIVE AND SUCCESSFUL AGING PRACTICES FOR INDIVIDUALS AGED 66-79

Hatice DEMİRAĞ[1], Songül GÜNGÖR[2], Sevilay HİNTİSTAN[3]

[1]Gümüşhane University, Kelkit Vocational School of Health Services, Department of Medical Services and Techniques
[2]Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing
[3]Karadeniz Technical University, Faculty of Health Sciences, Department of Internal Medicine Nursing

Introduction-Objective: The increase in the number and proportion of elderly individuals in the total population brings along the problems related to aging. Because; Concepts such as increasing the quality of life in old age, active, successful and healthy aging are widely used by the World Health Organization (WHO) and the European Commission (EC). The aim of this study is to determine the active and successful aging practices of individuals aged 66-79 years.

Materials-Methods: The research was carried out in a state hospital in Osmaniye between February 2019 and May 2019, after obtaining the necessary ethics committee and institutional permission. The sample of the study was carried out with 159 people who met the inclusion criteria of the study. Data were collected with a form assessing participants' descriptive characteristics, active aging practices, and the Successful Aging Scale.

Results: The meanage of the participants was 71.62 ± 4.65 years, 57.2% were female; 38.4% of the mare primary school graduates. 30.8% of the respondents describe their health as moderate; 76.1% reported that they did not know about active aging. In order to prevent aging and stay healthy; consumes milk and dairy products (61%); drank 1.5 liters of water daily (57.2%); consumes vegetables (38.4%); brisk walking (32.1%); It was concluded that he had regular health check-ups and cancer screening (15.1%). The total score of the participants from the Successful Aging Scale was 32.04±10.84; They got 9.25±3.84 points from Healthy Life style, one of the sub-dimensions of the scale, and 22.79±7.57 points from the other sub-dimension Coping with Problems. When the total and sub-dimension scores of the successful aging scale were compared according to the socio-demographic characteristics of the participants.

Conclusion: Individuals' awareness of active and successful aging should be increased and healthy living habits should be gained before old age.

Keywords: Active aging, successful aging, healthy aging

66-79 YAŞ BİREYLERDE AKTİF VE BAŞARILI YAŞLANMA UYGULAMALARI

Hatice DEMİRAĞ[1], Songül GÜNGÖR[2], Sevilay HİNTİSTAN[3]

[1]Gümüşhane Üniversitesi, Kelkit Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbı Hizmetler ve Teknikler Bölümü
[2]Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü
[3]Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, İç Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Giriş-Amaç: Yaşlı bireylerin toplam nüfus içindeki sayı ve oranlarının artması yaşlanma ile ilgili sorunları beraberinde getirmektedir. Bu nedenle; yaşlılıkta yaşam kalitesinin yükseltilmesi, aktif, başarılı ve sağlıklı yaşlanma gibi kavramlar Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ve Avrupa Komisyonu (EC) tarafından yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı, 66-79 yaş bireylerin aktif ve başarılı yaşlanma uygulamalarını belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan bu **ç**alışma, Şubat 2019-Mayıs 2019 tarihleri arasında Osmaniye'de bir devlet hastanesinde gerçekleştirildi. Çalışmanın örneklemini 159 kişi oluşturdu. Veriler, katılımcıların tanımlayıcı özelliklerini, aktif yaşlanma uygulamalarını değerlendiren bir form ve Başarılı Yaşlanma Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplandı. Veriler SPSS 22.0 paket programında değerlendirildi. Verilerin gösteriminde sayı, yüzde ortalama ± standart sapma (Ort±SS) değerleri kullanıldı. İstatistiksel karşılaştırmalarda ki kare, student t ve One Way ANOVA testleri kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık için $p<0.05$ değeri kabul edildi.

Katılımcıların yaş ortalaması 71.62 ± 4.65 yıl olup, %57.2'si kadın; %38.4'ü ilkokul mezunudur. Çalışmaya katılanların %30.8'i sağlığını orta düzeyde tanımlamış ve %76.1'i aktif yaşlanma ile ilgili bilgi sahibi olmadığını bildirmiştir. Katılımcıların yaşlanmayı önlemek ve sağlıklı kalabilmek için; süt ve süt ürünleri tükettiği (%61), günlük 1.5 lt su içtiği (%57.2), sebze tükettiği (%38.4), tempolu yürüyüş yaptığı (%32.1), düzenli sağlık kontrolü ve kanser taraması yaptırdığı (%15.1) belirlendi. Katılımcıların "Başarılı Yaşlanma Ölçeği" toplam puanının 32.04±10.84, ölçek alt boyutlarından "Sağlıklı Yaşam Biçimi" puanının 9.25±3.84 ve "Sorunlarla Mücadele Etme" puanının 22.79±7.57 olduğu saptandı. Katılımcıların sosyo-demografik özelliklerine göre Başarılı Yaşlanma Ölçeği toplam ve alt boyut puanları karşılaştırıldığında; aktif yaşlanma hakkında bilgi sahibi olma ve sağlık durum algısına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptandı ($p<0.05$).

Sonuç: Aktif ve başarılı yaşlanma konusunda bireylerin farkındalıklarının arttırılması ve sağlıklı yaşam alışkanlıklarının yaşlılık öncesinde kazandırılması önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Aktif yaşlanma, başarılı yaşlanma, sağlıklı yaşlanma

S-175

THE EFFECT OF DIFFERENT STATIC VISUAL ACUITIES ON THE RESULTS IN THE FUNCTIONAL HEAD IMPULSE TEST

Gülçin HANÇER ARSLAN[1], *Mine BAYDAN ARAN*[1]

[1]*Ankara University Faculty of Medicine ENT Department-Audiology and Speech Disorders Department*

Introduction: In cases where objective tests prove that the vestibulo-ocular reflex (VOR) is not affected, but there are vestibular complaints, we can functionally evaluate the visual acuity of the individual during head movements with the functional head impulse test (fHIT).

In our study, we aimed to prove that people with different visual acuity values do not have the same difficulty in maintaining their balance and to reach a more accurate diagnosis by making inferences according to the visual acuity value when interpreting fHIT results.

Material-Method: 61 healthy people aged between 20-55 were included in study. First of all, static visual acuity test was applied to individuals and individuals with a visual acuity of 0.1LogMAR were divided into Group1, Individuals with 0.2LogMAR as Group2, and individuals with 0.3LogMAR as Group3. In the lateral plane to individuals, 60ms. fHIT (Beon Solutions-1.0) was performed at the optotype duration. As a result of test, the percentages of correct answers at different head accelerations (4000, 5000, 6000°/s^2) were compared between groups.

Results: In our study, it was found that Group3 showed lower scores in all head accelerations and total reading percentage than Group1 and Group2, but this decrease was not statistically significant.

Conclusion: As a result of our study, although visual acuity is within normal limits, it was thought that if this value approaches the upper limit, there may be a decrease in fHIT scores, especially during high-accelerated head movements, and that these people's score decreases may be due to visual impairment. Since decrease in the scores was not significant, it was thought that software's presentation of static visual acuity value in fHIT by enlarging 0.6LogMAR made it easier for people to see clearly.

Anahtar Kelimeler: Vestibular, Vestibulo-ocular Reflex(VOR), fHIT

FONKSİYONEL BAŞ İTME TESTİNDE FARKLI STATİK GÖRME KESKİNLİKLERİNİN SONUÇLARA ETKİSİ

Gülçin HANÇER ARSLAN[1], *Mine BAYDAN ARAN*[1]

[1]*Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı-Odyoloji ve Konuşma Bozuklukları Bölümü*

Giriş: Vestibülo-oküler refleksin (VOR'un) etkilenmediğinin objektif testler ile kanıtlandığı ancak vestibüler şikayetlerin olduğu durumlarda fonksiyonel baş itme testi (fHIT) ile bireyin baş hareketleri sırasındaki görme keskinliğini fonksiyonel olarak değerlendirebiliriz.

Çalışmamızda farklı görme keskinliği değerine sahip kişilerin dengelerini korumakta aynı derecede zorluk çekmediklerini kanıtlamak ve fHIT sonuçlarını yorumlarken görme keskinliği değerine göre çıkarım yaparak daha doğru tanıya ulaşmayı amaçladık.

Gereç- Yöntem: Çalışmaya yaşları 20-55 arasında değişen sağlıklı 61 kişi dahil edilmiştir. Bireylere öncelikle statik görme keskinliği testi uygulanmış ve görme keskinliği 0.1 LogMAR olan bireyler Grup1, 0.2 LogMAR olan bireyler Grup2, 0.3 LogMAR olan bireyler Grup3 olarak ayrılmıştır. Bireylere lateral düzlemde, 60ms. optotip durasyonunda fHIT (Beon Solutions-1.0) yapılmıştır. Test sonucunda farklı baş ivmelerindeki (4000,5000,6000°/s^2) doğru cevap yüzdeleri gruplar arasında karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda Grup 3'ün tüm baş ivmelerinde ve total okuma yüzdesinde Grup 1 ve Grup 2'ye göre daha düşük skorlar gösterdiği, ancak bu düşüşün istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulundu.

Sonuç: Çalışmamız sonucunda görme keskinliğinin normal sınırlarda olmasına rağmen bu değerin üst sınıra yaklaşması durumunda özellikle yüksek ivmeli baş hareketleri sırasında fHIT skorlarında düşüş olabileceği ve bu kişilerin skor düşüşlerinin görme kusuru kaynaklı olabileceği düşünülmüştür. Skorlardaki düşüşün anlamlı olmamasında yazılımın statik görme keskinliği değerini 0.6 LogMAR büyütülerek fHIT'te sunmasının kişilerdeki net görmeyi kolaylaştırdığı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Vestibüler, Vestibülo-oküler Refleks(VOR), fHIT

S-176

INVESTIGATION OF THE EFFICACY OF THE ''SENSORY-BASED, ACTIVITY-ORIENTED EARLY INTERVENTION PROGRAM IMPLEMENTED IN FAMILY COLLABORATION IN AN ENRICHED ENVIRONMENT (SAFE)'' IN RISKY INFANTS 3-6 MONTHS-OLD: A PILOT STUDY

Ramazan Yıldız[1], Ayşe Yıldız[1], Pelin Atalan[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Rabia Eraslan[1], Kamile Uzun Akkaya[1], Müşerrefe Nur Keleş[1], İbrahim Murat Hirfanoğlu[2], Kıvılcım Gücüyener[2], Bülent Elbasan[1]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences
[2]Gazi University Faculty of Medicine

Babies with neurodevelopmental risk experience motor, sensory and cognitive problems in the later years of their lives. However, there are not enough studies on the effectiveness of early intervention programs in risky infants. The aim of this study is to examine the effectiveness of the SAFE program, an early intervention program for infants at risk of developing Cerebral Palsy, on neurodevelopmental outcomes in the 3-6 month period. The SAFE Program is an activity-oriented individualized approach that includes sensory strategies, implemented in an enriched environment by collaborating with the family.

Fifteen infants with a corrected age of 3 months and at neurodevelopmental risk were included in the study. 6 infants were randomly assigned to the SAFE program and 9 infants to the control group. In the SAFE group, an activity-based treatment approach including enriched environment and sensory strategies was applied in cooperation with the family. Traditional physiotherapy intervention was applied to the control group to support their normal development. Bayley-III were used to evaluate motor, cognitive and language development, Dunn sensory profile was used to evaluate sensory development, and Hammersmith Infant Neurological Examination Scale was used to evaluate neurological conditions. Evaluations were made at the 3rd month before the intervention and at the 6th month after the intervention.

After the intervention, a significant difference was found in motor, cognitive, language development and sensory development scores in both groups($p<0.05$). While there was a statistically significant increase in motor and cognitive development scores in the SAFE group compared to the control group($p<0.05$), there was no significant difference between the groups in terms of language development and sensory development($p>0.05$).

It was thought that the sensory-based, activity-oriented early intervention program, which is applied to risky infants in an enriched environment in cooperation with the family (SAFE), may be beneficial in terms of neurodevelopmental outcomes.

Anahtar Kelimeler: preterm, infant, neurodevelopmental outcomes

3-6 AYLIK RİSKLİ BEBEKLERDE 'ZENGİNLEŞTİRİLMİŞ ÇEVREDE AİLE İŞBİRLİĞİ İÇERİSİNDE UYGULANAN DUYUSAL TEMELLİ, AKTİVİTE ODAKLI ERKEN MÜDAHALE PROGRAMI (SAFE)'NIN ETKİNLİĞİNİN İNCELENMESİ: BİR PİLOT ÇALIŞMA

Ramazan Yıldız[1], Ayşe Yıldız[1], Pelin Atalan[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Rabia Eraslan[1], Kamile Uzun Akkaya[1], Müşerrefe Nur Keleş[1], İbrahim Murat Hirfanoğlu[2], Kıvılcım Gücüyener[2], Bülent Elbasan[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Nörogelişimsel açıdan riskli olan bebekler yaşamlarının ilerleyen yıllarında motor, duyusal ve kognitif problemler yaşamaktadır. Bununla birlikte nörobiyolojik araştırmalar, sinir ağlarının ve yollarının etkinliğinin erken müdahalelerle güçlendirilebileceğini düşündürmektedir**.** Dünya çapında Serebral Palsi gibi nörogelişimsel bozukluklar oldukça yaygın olmasına rağmen, yaşamın ilk yılında hızlı beyin gelişiminin ve merkezi sinir sisteminin uyarlanabilirliğinin sağlandığı terapötik yaklaşımlardan yararlanmayı mümkün kılan kanıta dayalı erken müdahale programları hakkında yeterli çalışma yoktur**.** Bu çalışmanın amacı, Serebral Palsi gelişme riski taşıyan bebekler için bir erken müdahale programı olan SAFE programının 3-6 aylık dönemde nörogelişimsel sonuçlar üzerine etkinliğini incelemektir. SAFE Programı, aileyle işbirliği kurarak zenginleştilmiş çevrede uygulanan, duyusal stratejileri içeren aktivite odaklı bireyselleştirilmiş bir yaklaşımdır.

Çalışmaya düzeltilmiş yaşı 3 ay olan nörogelişimsel açıdan riskli 15 bebek dâhil edilmiştir. 6 bebek randomize olarak SAFE programına, 9 bebek ise kontrol grubuna alındı. SAFE grubuna aile işbirliği içerisinde, zenginleştirilmiş çevre ve duyusal stratejileri içeren aktivite odaklı bir tedavi yaklaşımı uygulandı. Kontrol grubuna normal gelişimini destekleyecek şekilde geleneksel fizyoterapi müdahalesi uygulandı. Motor, kognitif ve dil gelişimi değerlendirmek için Bayley-III, duyusal gelişimi değerlendirmek için Dunn duyu profili, nörolojik durumlarını değerlendirmek için Hammersmith Infant Nörolojik Muayene Ölçeği kullanıldı. Değerlendirmeler müdahale öncesi bebeklerin 3. ayında ve müdahale sonrası 6. ayında yapıldı.

Müdahale sonrasında her iki grubta motor, kognitif, dil gelişimi ve duyusal gelişim skorlarında anlamlı bir fark saptandı ($p<0.05$). SAFE grubunda, kontrol grubuna göre motor ve kognitif gelişim skorlarında istatistiksel olarak anlamlı artış görülürken ($p<0.05$), dil gelişimi ve duyusal gelişim açısından gruplar arasında anlamlı fark yoktu ($p>0.05$).

Riskli bebeklere zenginleştirilmiş çevrede aile işbirliği içerisinde uygulanan duyusal temelli, aktivite odaklı erken müdahale programının (SAFE), nörogelişimsel sonuçlar açısından faydalı olabileceği düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: preterm, bebek, nörogelişimsel sonuçlar

S-177

TURKISH ADAPTATION, VALIDITY AND RELIABILITY STUDY OF THE BARRIERS TO PHYSICAL ACTIVITY QUESTIONNAIRE FOR PEOPLE WITH MOBILITY IMPAIRMENTS

Tuba Sünbül[1], *Gökhan Maraş*[1], *Seyit Çıtaker*[1]

[1]*Gazi University*

Background-Aim: The aim of this study is to adapt the Barriers to Physical Activity Questionnaire for People with Mobility Impairments into Turkish,and to determine its validity and reliability. Since the questionnaires used to determine the physical activity of disabled people are limited and not inclusive,it is very difficult to implement. This questionnaire is considered to be more holistic and inclusive as it was adapted using the social ecological model.The use of sociodemographic characteristics in the questionnaire will shed light on determining the effect of barriers in this population.It is thought that adapting this questionnaire to the Turkish population will save time as it is more inclusive, easier to identify physical activity barriers,and more efficient use of resources.

Methods: Turkish-literate individuals over the age of 18,without cognitive impairment,will be included in the study.The study was planned to be done with 150 people,it was applied to 30 people.Translation and cultural adaptation of the BPAQ-MI questionnaire was performed according to the steps outlined by Beaton et al.For the validity of the questionnaire,it was decided to administer the Physical Activity Disability Scale,International Physical Activity Questionnaire Short Form and SF-36.The test-retest reliability of the questionnaire will be investigated.

RESULTS: Statistical studies were done with SPSS 22 version.Cronbach's Alpha coefficient showed a high level of internal consistency with a value of 0.914.The intraclass correlation coefficient was found to be 0.920(95%confidence interval:0.874,0.956).Spearman's correlation validity;BPAQ-MI health score and Physical Activity Disability Scale personal part were positive(r:0.611,p<0.001),BPAQ-MI friends and Physical Activity Disability Scale were positive with social environment part(r:0.646 p<0.001),BPAQ-MI workers and Physical Activity Disability Scale were found to be positive(r:0.544,p<0.002)with the physical environment section.The results showed that BPAQ-MI was also correlated with other questionnaires.

Conclusion: The Turkish version of the BPAQ-MI,which evaluates the physical activities of individuals with mobility impairments,was found to be valid and reliable according to the data obtained,the study continues.

Anahtar Kelimeler: mobility impairment, barrier, physical activity, validity, reliability

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

MOBİLİTE ENGELİ OLAN BİREYLERDE FİZİKSEL AKTİVİTE BARİYERLERİ ANKETİNİN TÜRKÇE'YE UYARLANMASI, GEÇERLİK VE GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Tuba Sünbül[1], *Gökhan Maraş*[1], *Seyit Çıtaker*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye*

Giriş-Amaç: Bu çalışmanın amacı Mobilite Engeli Olan Bireylerde Fiziksel Aktivite Bariyerleri Anketi'nin Türkçeye uyarlanması, geçerlik ve güvenirliğinin belirlenmesidir. Engelli bireylerin fiziksel aktivitesini belirlemek için kullanılan anketler limitli ve kapsayıcı olmadığı için uygulanması çok zordur. Mobilite Engeli Olan Bireylerde Fiziksel Aktivite Bariyerleri Anketi, sosyal ekolojik model kullanılarak uyarlanmış olduğundan daha bütüncül ve kapsayıcı olduğu düşünülmektedir. Sosyodemografik özelliklerin ankette kullanılmış olması belirli bir popülasyondaki bariyerlerin etkisinin belirlenmesine ışık tutacaktır. Bu anketin Türk popülasyonuna uyarlanması fiziksel aktivite engellerinin daha kolay belirlenmesini, kaynakların daha verimli kullanılmasını ve kapsayıcı oluşu nedeniyle zamandan tasarruf sağlayacağı düşünülmektedir.

Yöntem: Çalışmaya 18 yaşından büyük,kognitif etkilenimi olmayan, Türkçe okuryazar bireyler dahil edildi. Çalışmanın 150 kişi ile yapılması planlandı, 30 kişiye uygulandı. Anketin BPAQ-MI anketinin çeviri ve kültürel adaptasyonu Beaton ve arkadaşları tarafından belirtilen aşamalara göre yapıldı. Anketin geçerliği için bireylere Fiziksel Aktivite Engelleri Ölçeği, Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Form ve SF-36 uygulanmaktadır. Anketin test-retest güvenirliği araştırılacaktır.

Bulgular: İstatistiksel çalışmalar SPSS 22 version ile yapıldı. Cronbach's Alpha katsayısı 0,914 değeri ile yüksek seviyede iç tutarlılık gösterdi. Sınıf içi korelasyon katsayısı 0,920(% 95 güven aralığı: 0.874, 0.956) şeklinde bulundu. Spearman›s korelasyon geçerliği; BPAQ-MI sağlık puanı ve Fiziksel Aktivite Engelleri Ölçeği kişisel bölümü ile pozitif yönde ((r: 0,611 p<0.001), BPAQ-MI arkadaşlar ve Fiziksel Aktivite Engelleri Ölçeği sosyal çevre bölümü ile pozitif yönde ((r: 0,646 p<0.001), BPAQ-MI çalışanlar ve Fiziksel Aktivite Engelleri Ölçeği fiziksel çevre bölümü ile pozitif yönde ((r: 0,544 p<0.002) bulundu. Sonuçlar BPAQ-MI'nın diğer anketlerle de korelasyonda olduğunu gösterdi.

Sonuç: Mobilite engeli olan bireylerin fiziksel aktivitelerin değerlendiren BPAQ-MI'nın Türkçe versiyonunun elde edilen verilere göre geçerli ve güvenilir olduğu bulunmuştur, çalışma devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: mobilite engeli, bariyer, fiziksel aktivite, geçerlik, güvenirlik

S-178

OPINIONS OF PATIENTS ABOUT THE USE OF RUBBER DAM

Şeyhmus Bakır[1], Özgün Kokoz Çitaker[1], Abdurrahman Yalçın[1], Elif Pınar Bakır[1]

[1]Dicle University Faculty of Dentistry

Purpose: The aim of this study is to investigate the opinions of patients about rubber-dam application for dental treatments.

Material and Methods: 250 patients who applied to Dicle University Faculty of Dentistry, Department of Restorative Dentistry for dental treatments were examined. Patients who underwent Rubber-dam were asked to fill out a questionnaire. IBM SPSS 25.0 package program was used for data analysis. Frequency distribution table was created for general features. Chi-square test was applied to determine the relationships between categorical variables.

Results: rubber dam was applied for the first time during the treatment in 85.6% of the patients who participated in the study. 86.8% of the participants found the treatment with rubber-dam more comfortable. The patients were most disturbed by not being able to communicate with the physician during the treatment. 52.8% of the patients said that the most comfortable aspect was the absence of water accumulation in the mouth. A statistically significant relationship was found between the gender of the patients and the discomforting situation during the rubber-dam application. 42.6% of the female patients had difficulty in swallowing or breathing, and 40% of the male patients were disturbed by not being able to rinse their mouth and communicating with the physician during the treatment. 93.2% of the participants said yes to the question whether they would prefer the use of rubber-dam in their next treatment.

Conclusion: Despite the advantages of Rubber-dam applications, it is observed among clinicians that patients may be uncomfortable for various reasons. Most of the patients in our study were not disturbed, and they reported that they would prefer it in the next treatments. Including rubber-dam applications in trainings will be beneficial in terms of increasing patient comfort and quality of dental procedures.

Anahtar Kelimeler: Rubber-dam, isolation, patient satisfaction

HASTALARIN RUBBERDAM KULLANIMI İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Şeyhmus Bakır[1], Özgün Kokoz Çitaker[1], Abdurrahman Yalçın[1], Elif Pınar Bakır[1]

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dental tedavileri için fakültemize başvuran hastaların rubber-dam uygulaması ile ilgili görüşlerini araştırmaktır.

Gereç ve Yöntemler: Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Restoratif Diş Tedavisi Bölümü'ne dental tedavileri için başvuran toplam 250 hastadan onam alınarak rutin klinik ve radyolojik muayeneleri yapıldı. Rubber-dam uygulanarak dental işlemleri gerçekleştirilen hastalardan, uygulama ile ilgili görüşlerini yansıtmaya yönelik sorulardan oluşan bir anket formu doldurmaları istenmiştir. Verilerin analizi için IBM SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Genel özellikler için frekans dağılım tablosu oluşturulmuştur. Kategorik değişkenler arasındaki ilişkileri tespit etmek için Ki-kare Testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların %85,6'sına tedavi esnasında ilk kez rubber-dam uygulandığı görülmektedir. Katılımcıların % 86,8'i rubber-dam uygulanarak yapılan tedaviyi önceki tedavilerine göre daha rahat bulduğunu belirtmiştir. Uygulama sırasında hastaların en çok tedavi sırasında hekim ile iletişim kuramamaktan rahatsız oldukları gözlenmiştir. Hastaların %52,8'i, rubber-dam uygulamasının en konforlu yönünün ağızda su birikmemesi olduğunu dile getirmişlerdir. Hastaların cinsiyetleri ile rubber-dam uygulaması sırasında en çok rahatsız eden durum arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Kadın hastaların %42,6'sı yutma veya nefes almada güçlüğü çektiğini, erkek hastaların %40'ı ise tedavi sırasında ağzımı çalkalayamamak ve hekim ile iletişim kuramamaktan rahatsız olduğunu bildirmiştir. Katılımcılar sonraki tedavilerinde rubber-dam kullanımını tercih eder misiniz sorusuna %93,2 oranında evet demişlerdir.

Sonuç: Rubber-dam uygulamalarının avantajlarına rağmen, klinisyenler arasında, hastaların çeşitli gerekçelerle rahatsız olabileceğine dair genel bir kanı gözlenmektedir. Çalışmamızda hastaların çoğunluğu uygulamadan rahatsız olmamış, ileride yapacakları tedavilerde de tercih edeceklerini bildirmişlerdir. Lisans eğitiminde ve lisans sonrası mesleki eğitimlerde rubber-dam uygulamalarına daha çok yer verilmesinin, hasta konforu ve yapılacak dental işlemlerin kalitesini arttırma açısından yararlı olacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rubber-dam, izolasyon, hasta memnuniyeti

S-179

WHAT DO THE LAST YEAR STUDENTS OF THE FACULTY OF PHYSICAL THERAPY AND REHABILITATION THINK ABOUT TECHNOLOGICAL MEASUREMENT AND TREATMENT TOOLS?

Şulenur Yıldız[1], *Elif Kırdı*[1]

[1]*Hacettepe University Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation*

Introduction: Our study was aimed to question the thoughts and opinions of the fourth-year students studying at Hacettepe University Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation about the technological measurement and treatment tools used in the field of physiotherapy and rehabilitation.

Method: Within the scope of the study, students were reached through social media groups. The opinions of the students were recorded with a questionnaire consisting of 13 open-ended questions created on Google Forms. The students' experiences with technological assessment and treatment tools (gait analysis, virtual reality, robotic rehabilitation, etc.) during their undergraduate education were questioned.Terms encountered with these tools were recorded.Opinions of the students about the advantages and disadvantages of using technological evaluation and treatment tools in the field of physiotherapy and rehabilitation were received.

Results: Twenty 4th term students (15 females, 5 males) participated in the study. 85 % of students stated that they experienced technological measurement and evaluation tools during their undergraduate education. Common tools included dynamometers, ultrasonography, and electrotherapy tools. It was stated that these tools were mostly seen within the scope of internship courses in term 4, while electrotherapy tools were seen in term 2 electrotherapy courses. Obtaining objective data and guiding treatment with the use of these tools was seen as an advantage, while their high cost was seen as a disadvantage.

Conclusion: In the field of physiotherapy and rehabilitation, it is important to raise awareness of students in terms of technological measurement and evaluation tools from the beginning of their undergraduate education. Thanks to the awareness created in the early period, it will be possible to adapt to the needs of the age, as well as to reinforce the technological perspective with the information obtained in each period, and it will be ensured that the graduates have a more comprehensive and up-to-date physiotherapy and rehabilitation perspective.

Anahtar Kelimeler: Physical therapy and rehabilitation, evaluation, technology, treatment

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

FİZİK TEDAVİ VE REHABİLİTASYON FAKÜLTESİ DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİ TEKNOLOJİK ÖLÇÜM VE TEDAVİ ARAÇLARI HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYORLAR?

Şulenur Yıldız[1], *Elif Kırdı*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi*

Giriş: Çalışmamız Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi'nde okuyan dördüncü sınıf öğrencilerinin fizyoterapi ve rehabilitasyon alanında kullanılan teknolojik ölçüm ve tedavi araçları ile ilgili düşünce ve görüşlerini sorgulamak için gerçekleştirildi.

Yöntem: Çalışma kapsamında öğrencilere sosyal medya grupları vasıtasıyla ulaşıldı. Google Forms üzerinden oluşturulan ve açık uçlu 13 sorudan oluşan anket ile öğrencilerin konuyla ilgili görüşleri kaydedildi. Öğrencilerin lisans eğitimleri boyunca teknolojik değerlendirme ve tedavi araçları (yürüme analizi, sanal gerçeklik, robotik rehabilitasyon vb) ile karşılaşma durumları sorgulandı. Bu araçlarla karşılaşılan dönemler kaydedildi. Teknolojik değerlendirme ve tedavi araçlarının kullanımının fizyoterapi ve rehabilitasyon alanındaki avantaj ve dezavantajları ile ilgili öğrencilerin görüşleri alındı.

Bulgular: Çalışmaya 20 Dönem 4 öğrencisi (15 kadın, 5 erkek) katıldı. Öğrencilerin % 85'i lisans eğitimleri boyunca teknolojik ölçüm ve değerlendirme araçları ile karşılaştıklarını ifade etti. Sık karşılaşılan araçlar arasında dinamometreler, ultrasonografi ve elektroterapi araçları yer almaktaydı. Bu araçlarla en çok dönem 4 staj dersleri kapsamında karşılaşıldığı ifade edilirken, dönem 2 elektroterapi derslerinde de elektroterapi araçları ile karşılaşıldığı iletildi. Bu araçların kullanımı ile objektif veri elde edilmesi ve tedavi için yol gösterici olması avantaj olarak görülürken, maliyetlerinin yüksek olması dezavantaj olarak görüldü.

Sonuç: Fizyoterapi ve rehabilitasyon alanında öğrencilerin lisans eğitimlerinin başından itibaren teknolojik ölçüm ve değerlendirme araçları açısından farkındalıklarının geliştirilmesi önemlidir. Erken dönemde yaratılan farkındalık sayesinde çağın gereksinimlerine uyum sağlanabilmesinin yanı sıra her dönem elde edilen bilgilerle teknolojik bakış açısının pekiştirilerek mezunların daha kapsamlı ve güncel bir fizyoterapi ve rehabilitasyon bakış açısına sahip olmaları sağlanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fizik tedavi ve rehabilitasyon, değerlendirme, teknoloji, tedavi

S-180

DAY AND NIGHT PERCEPTION IN INTENSIVE CARE UNITS PATIENTS

İlkbal Bezek[1], *Nigar Ünlüsoy Dinçer*[2]

[1]*Ankara Education Research Hospital Cardiovascular Surgery Intensive Care Nurse*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Health Sciences Nursing*

The intensive care units (ICU) are distinguished from other hospital units in terms of physical appearance, complex equipment, treatment methods and sensory environment. Within this environment, patients are affected by various stressors. One of these undesirable physical features is artificial lighting.

Proper lighting in ICUs regulates the sleep-wake cycle of patients. The most important factor in providing natural lighting in hospitals is the presence of Windows. However, the loss of day&night difference due to the lack of windows in ICUs negatively affects the biorhythm of patients. The positive effects of daylight have been proven in many studies on in-patients. Shepley et al. found that daylight regulates the perception of pain and shortens the duration of hospitalization, revealing the importance of daylight in ICUs. In another randomized study, it was shown that hospitalization was shorter in ICUs with Windows. It is thought that the continuous illumination of environment due to treatments disrupts the circadian rhythms of patients. In a study conducted for this purpose, it was stated that the cyclic lighting system affected the recovery process, patient activity, heart rate, average arterial pressure, body temperature positively.

When the literature is examined, it is seen that there are very few studies on regulating the perception of day&night in ICUs, and the studies are mostly aimed at increasing sleep quality by controlling environmental factors such as noise and light. Knowing, defining and regulating the physical features that disturb patients are among the nursing care. Preserving the perception of day&night will contribute to the regulation of circadian rhythm, accelerate the healing process, shorten the period of staying in ICU. We think that studies should be increased and the results should be integrated into the clinical field so that patients can receive more comfortable care and evaluate their perception of day&night in ICUs without windows.

Anahtar Kelimeler: Intensive care units, daylight, intensive care patients

YOĞUN BAKIM HASTALARINDA GECE GÜNDÜZ ALGISI

İlkbal Bezek[1], *Nigar Ünlüsoy Dinçer*[2]

[1]*Ankara Eğitim Araştırma Hastanesi Kalp ve Damar Cerrahi Yoğun Bakım Hemşiresi*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Yoğun bakım ünitelerinin (YBÜ) kendine has fiziksel görünümü, çeşitli karmaşık cihazlardan oluşan teknolojik donanımı, kullanılan tedavi yöntemleri ve duyusal çevresi onu hastanenin diğer birimlerinden ayırmaktadır. Bu ortamda hastalar, çeşitli çevresel ve fiziksel stresörlerden etkilenmektedirler. İstenmeyen bu fiziksel özelliklerden birisi de yapay aydınlatmalardır.

YBÜ'lerinde normal düzeylerde aydınlatmanın sağlanması, ortamda aydınlık-karanlık döngüsünün olmasına yardım ederek hastaların uyku-uyanıklık süresini ve siklusunu düzenlemektedir. Hastanelerde doğal aydınlatmanın sağlanmasındaki en önemli faktör pencerelerin olmasıdır. Fakat YBÜ'lerde pencerelerin olmamasından kaynaklı gece gündüz farkının kaybolması, gece-gündüz biyoritmini etkilemekte ve hastaların fiziksel ve ruhsal sağlığını olumsuz etkilemektedir. Yatan hastalar üzerinde yapılan birçok çalışmada gün ışığının olumlu etkileri kanıtlanmıştır. Shepley ve arkadaşları, çalışmasında gün ışığının yatan hastalardaki ağrı algısını ve hastanede yatış süresini kısalttığını saptayarak, gün ışığının yoğun bakımlardaki önemini ortaya koymaktadır. Yine pencereli ve penceresiz YBÜ'lerinde yapılan randomize bir başka çalışmada hastane de yatış süresinin pencereli yoğun bakımlarda daha kısa olduğunu göstermiştir. Tedavilerin geceleri de devam etmesinden kaynaklı devamlı ortamın aydınlatılmasının hastaların sirkadyen ritimlerini bozduğu düşünülmektedir. Buna yönelik yapılan bir araştırmada döngüsel aydınlatma sisteminin, yoğun bakım hastalarının iyileşme süreci, hasta aktivitesi, kalp hızı, ortalama arter basıncı ve vücut ısısı bakımından olumlu etkiler gösterdiği belirtilmiştir.

Literatür incelendiğinde YBÜ'lerinde gece gündüz algısını düzenlemeye yönelik araştırmaların oldukça az olduğu, araştırmaların daha çok gürültü ve ışık gibi çevresel faktörleri kontrol altına alarak uyku kalitesini artırmaya yönelik olduğu görülmektedir. Hastayı rahatsız eden fiziksel özelliklerin bilinmesi, tanımlanması ve buna yönelik düzenlemelerin yapılması hemşirelik bakımları arasındadır. Hastaların gece gündüz algısını koruması, sirkadyen ritminin düzenlenmesine, iyileşme sürecinin hızlanmasına ve aynı zamanda yoğun yakımda kalma sürecinin azalmasına katkı sağlayacaktır. Pencerelerin olmadığı yoğun bakım ünitelerinde hastaların daha konforlu bakım alabilmeleri ve gece gündüz algısını değerlendirebilmeleri adına araştırmaların artırılması ve sonuçlarının klinik alana entegre edilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Yoğun bakım üniteleri, güneş ışığı, yoğun bakım hastaları

S-181

EVALUATION OF THE CHANGE IN ANXIETY LEVELS OF ORTHODONTISTS IN TURKEY BEFORE AND AFTER THE CORONAVIRUS VACCINE

Kübra Gülnur Topsakal[1], Selcen Eser Mısır[1], Gökhan Serhat Duran[1], Serkan Görgülü[1]

[1]University of Health Sciences, Gülhane Faculty of Dental Medicine, Department of Orthodontics, Ankara Turkey

Introduction: COVID-19,which was declared a pandemic disease by the World Health Organization on March,has spread all over the world and dentists are considered to be in the high risk group because the social distance necessary to prevent the disease cannot be provided during the procedures.WHO describes vaccines as "one of the most successful and cost-effective interventions to improve health data".In this context,the aim of our study is to evaluate the changes in anxiety before and after vaccination in the COVID-19 pandemic of orthodontists,who are the first vaccinated and high-risk healthcare professionals in Turkey.

Material-Method: This study was approved by the Health Sciences University Gülhane Scientific Research Ethics Committee on 11.03.2021.The validity and reliability of the internationally used COVID-19 fear scale,which consists of questions to measure anxiety levels after approval, was designed questionnaire was prepared using GoogleForms.A total of 886 dentists registered in the Turkish Orthodontic Society were reached, an ethics committee approval form and a link where they could access the survey were sent to the e-mail addresses of the participants.

Results: The total number of orthodontists who participated in our research by answering the questionnaire completely and correctly was determined as 154. According to the analyzes made,it is seen that the COVID-19 fearscale has structural validity and internal consistency.In addition,it was determined that the pre-vaccine COVID-19fears (19.56±5.44) of the clinicians within the scope of the study were statistically significantly higher than the post-vaccine COVID-19fears.

Conclusion: The decrease in the anxiety of the physicians after vaccination shows that the vaccination application affects the mental health of the society as well as the physical health.Although the result of our study shows that the anxiety levels of orthodontists,who are a small part of the society, decrease after vaccination,a more detailed study can be done by measuring the anxiety level of all healthcare professionals and the society.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Vaccine, Anxiety, Orthodontics

TÜRKİYE'DEKİ ORTODONTİSTLERİN KORONAVİRÜS AŞISI ÖNCESİ VE SONRASI ANKSİYETE SEVİYELERİNİN DEĞİŞİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Kübra Gülnur Topsakal[1], Selcen Eser Mısır[1], Gökhan Serhat Duran[1], Serkan Görgülü[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara Türkiye

Giriş-Amaç: 11 Mart 2020 tarihinde Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından pandemik bir hastalık olarak ilan edilen yeni tip koronavirüs hastalığı (COVID-19), tüm Dünya'ya yayılmış ve hastalıktan korunmak için gerekli olan sosyal mesafenin yapılan işlemler sırasında sağlanamaması nedeniyle diş hekimlerinin yüksek risk grubunda olduğu öngörülmüştür. Hastalıktan korunma ve hastalığın yayılımın önlenmesi ile ilgili çeşitli kaynaklardan bilgiler gelmekle beraber en etkili yöntemlerden birinin toplumsal bağışıklığı sağlamak amacıyla aşılama olduğu bilinmektedir. Aşılar, tıp biliminin insanlığa sağladığı en büyük başarılardan biri olup, DSÖ aşıların, "sağlık verilerini iyileştirmek için en başarılı ve uygun maliyetli müdahalelerinden biri" olarak tanımlamaktadır. Bu bağlamda çalışmamızın amacı, Türkiye'de ilk aşılanan ve yüksek risk grubunda olan sağlık çalışanlarından ortodontistlerin COVID-19 pandemisindeki aşılama öncesi ve sonrası anksiyete değişimlerini değerlendirmektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Bilimsel Araştırmalar Etik Kurul'u tarafından 11.03.2021 tarihinde (kabul sayısı:2021/101) onaylanmıştır. Onay sonrasında anksiyete seviyelerini ölçecek sorulardan oluşan ve uluslararası olarak kullanılan COVID-19 korku skalasının geçerlilik ve güvenilirliği test edilip, tasarlanan anket formu Google Forms kullanılarak hazırlanmıştır. Türk Ortodonti Derneği'ne kayıtlı olan toplam 886 ortodontiste ulaşılarak katılımcıların elektronik posta adreslerine etik kurul onay formu ve ankete ulaşabilecekleri bir bağlantı adresi gönderilmiştir. Katılımcılara, geri bildirimin oranını arttırmak amacıyla toplam iki kere hatırlatma maili gönderilmiştir.

Bulgular: Anket formunu tam ve doğru şekilde cevaplayarak araştırmamıza katılan toplam ortodontist sayısı 154 olarak belirlenmiştir. Yapılan analizlere göre, COVID-19 korku ölçeğinin yapısal geçerliliğinin ve içsel tutarlılığının olduğu görülmektedir. Ayrıca araştırma kapsamındaki hekimlerin aşı öncesi COVID-19 korkularının (19,56±5,44), aşı sonrası COVID-19 korkularından (18,58±5,02) istatistiksel olarak anlamlı seviyede daha yüksek olduğu tespit edilmiştir ($t=5,112$, $p<0,001$).

Sonuç: Aşılanma sonrası hekimlerin anksiyetelerinin azalması, aşı uygulamasının toplumun bedensel sağlığının yanında ruhsal sağlığına da etki ettiğini göstermektedir. Çalışmamızın sonucu toplumun küçük bir kesimi olan ortodontistlerin anksiyete seviyelerinin aşı sonrasında azaldığını gösterse de, genele yayılarak bütün sağlık çalışanlarının ve toplumun anksiyete seviyesinin ölçülmesi şeklinde daha detaylı bir çalışma yapılabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Aşı, Anksiyete, Ortodonti

S-182

USE OF NURSING MODELS AND THEORIES IN SURGICAL NURSING PHD DISSERTATIONS IN TURKEY

Keriman Yıldız[1], *Serpil Yüksel*[2]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey University, Healthcare Services Vocational High School, Department of Healthcare Services, Elderly Care Program*
[2]*Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Surgical Diseases Nursing*

Introduction-Purpose: Nursing models and theories guide nurses in conducting nursing services, create a standard in nursing care and direct research specific to nursing. Therefore nursing studies focus on testing and developing nursing theories and models and contribute to nursing science. The studies have revealed that postgraduate dissertation studies often include research conducted by using theories and models in Turkey. This study aimed to examine the Surgical Diseases Nursing PhD dissertations used in theories or models and determine the theories and models used.

Materials-Methods: We conducted the descriptive study between 15 March and 15 May 2021. We reached the Surgical Nursing PhD dissertations via the Council of Higher Education National Dissertation Center. The target population of the study comprised 161 dissertations conducted in the Department of Surgical Diseases Nursing from 1992 to 2021. We excluded seven dissertations whose full text was not available and 140 dissertations not specifying the theory or model use in their title or abstract from the study. We examined 14 dissertations within the scope of the study.

Results: We determined that 9.1% (n=14) out of 154 PhD dissertations completed in the area of Surgical Diseases Nursing from 1992 to 2021 had used models. The number of surgical nursing PhD dissertations using models was higher in 2013 (n=3), 2016 (n=3) and 2018 (n=3). We found that the most commonly used models were the Roy Adaptation Model (50%, n=7) and the Daily Life Activities Care Model (15%, n=2). Other models used in dissertations were the Case Management Model, Orem's Self-care Model, Strong Aspects-Based Care Model, Addie Design Model and the L.E.A.R.N.S. Model.

Conclusion: The study findings revealed that the use of theories and models in Surgical Diseases Nursing phd dissertations is not adequate.

Anahtar Kelimeler: surgical nursing, phd, theory, model, dissertation

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

TÜRKİYE'DE YAPILAN CERRAHİ HEMŞİRELİĞİ DOKTORA TEZLERİNDE HEMŞİRELİK MODEL VE KURAMLARININ KULLANIMI

Keriman Yıldız[1], *Serpil Yüksel*[2]

[1]*Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Bakım Hizmetleri Bölümü, Yaşlı Bakım Programı*
[2]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Hemşirelik model ve kuramları hemşirelik hizmetlerinin yürütülmesinde hemşirelere rehberlik etmekte, hemşirelik bakımında standart oluşturmakta ve hemşireliğe özgü araştırmalara yön vermektedir. Bu nedenle, hemşirelik araştırmaları, hemşirelik kuram ve modellerini test etme ve geliştirmeye odaklanarak hemşirelik bilimine katkı sağlamalıdır. Yapılan çalışmalar Türkiye'de kuram ve model kullanılarak yapılan araştırmalara sıklıkla lisansüstü tez çalışmalarında yer verildiğini ortaya koymuştur. Bu araştırmada, kuram veya model kullanılan Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği doktora tezlerini incelemek, kullanılan kuram ve modelleri belirlemek amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma 15 Mart-15 Mayıs 2021 tarihleri arasında yapıldı. Cerrahi Hemşireliği doktora tezlerine Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Ulusal Tez Merkezi'nden ulaşıldı. Araştırmanın evrenini 1992-2021 yılları arasında Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı'nda yürütülmüş 161 tez oluşturdu. Tam metnine ulaşılamayan 7 tez, başlığında veya özetinde kuram veya model kullanımı belirtilmeyen 140 tez araştırma dışında bırakıldı. Araştırma kapsamında 14 tez incelendi.

Bulgular: 1992-2021 yılları arasında Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği alanında tamamlanmış 154 doktora tezinden %9.1'inde (n= 14) model kullanıldığı belirlendi. Model kullanılan cerrahi hemşireliği doktora tez sayısının 2013 (n= 3), 2016 (n= 3) ve 2018 (n= 3) yıllarında daha fazla olduğu saptandı. En yaygın kullanılan modellerin Roy Uyum Modeli (%50, n=7) ve Günlük Yaşam Aktiviteleri Bakım Modeli (%15, n=2) olduğu belirlendi. Tezlerde kullanılan diğer modellerin, Vaka Yönetimi Modeli, Orem'in Öz Bakım Modeli, Güçlü Yönlere Dayalı Bakım Modeli Addie Tasarım Modeli ve L.E.A.R.N.S. Modeli olduğu saptandı.

Sonuç: Araştırma bulguları, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği doktora tez çalışmalarında kuram ve model kullanımının istendik düzeyde olmadığını ortaya koydu.

Anahtar Kelimeler: cerrahi hemşireliği, doktora, kuram, model, tez

S-183

ASSESMENT, GOAL SELECTION AND INTERVENTION PRACTICES FOR CHILDREN WITH SPEECH SOUND DISORDERS BY SPEECH AND LANGUAGE THERAPIST

Ayşenur Betül YILMAZ[1] , Şaziye Seçkin YILMAZ[2] Yılmaz YILMAZ[1]

[1]SLT Clinic, Maltepe University Faculty of Medicine

Introduction-Purpose: Speech Sound Disorder (SSD) is a picture that manifests itself with the decrease in the intelligibility of speech and the later acquisition of speech sounds that the child should acquire developmentally. Language disorders, attention deficit and hyperactivity disorders, and difficulties in learning how to read can be observed as common comorbidities among children with SSD. Comorbid conditions stand for the importance of assessment and therapy for these children. At this point, the literature information of SLPs (speech and language pathologist) on SSD become more important for a more suitable therapy. The general aim of this study is to examine the evaluation, goal selection and intervention practices of speech and language therapists in Turkey for children with speech sound disorders.

Material-Method: IIn the study, the questionnaire components used in similar studies prepared by reviewing the literature were collected, translated into Turkish and conducted to 100 SLPs working in rehabilitation centers, hospitals, clinics and universities in Turkey through an online questionnaire. The survey was created in Google Form. Due to the Covid-19 pandemic, the survey was communicated to the participants via social media and e-mail.

Results: According to the findings obtained as a result of the research; In the evaluation, 85% of the therapists marked that they took the child›s history by interviewing parents and used a single word test. In addition, when choosing a target in therapy, they prefer stimulable sounds and early-developing sounds over non-excitable and late-developing sounds. It was concluded that the most frequently used intervention methods used by therapists during therapy are traditional articulation therapy, minimal pairs approach and phonological awareness intervention.

Conclusion: These results provide an unique perspective on the assessment of children suspected of having SSD and should be helpful to SLPs as they examine their own assessment practices.

Keywords: Speech and language therapists (SLPs), speech sound disorder (SSD), intervention methods, assessment practices

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

DİL VE KONUŞMA TERAPİSTLERİNİN KONUŞMA SESİ BOZUKLUĞU OLAN ÇOCUKLARA YÖNELİK UYGULADIKLARI DEĞERLENDİRME, AMAÇ SEÇİMİ VE MÜDAHALE UYGULAMALARI

Ayşenur Betül YILMAZ[1] , Şaziye Seçkin YILMAZ[2] Yılmaz YILMAZ[1]

[1]SLT Clinic, Maltepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Konuşma Sesi Bozukluğu (KSB), çocuğun gelişimsel olarak edinmesi gereken konuşma seslerini daha geç edinmesi ve konuşmanın anlaşılırlığının azalmasıyla kendini gösteren bir bozukluktur. KSB'ye sıklıkla dil bozuklukları, dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu, okuma güçlükleri eşlik etmektedir. Bu durumlar da KSB'ye yönelik yapılacak değerlendirme ve terapi uygulamalarının önemini ortaya koymaktadır. Değerlendirme ve terapideki amaç çocuğun anlaşılırlığını gidermeye yönelik gibi gözükse de çocuğu bütüncül bir yaklaşımla incelemeyi; eşlik eden diğer bozuklukları, risk faktörlerini, ilerleyen süreçlerde gözlemlenebilecek sorunlara yönelik hedefler belirlemeyi içermelidir. Bu nedenle dil ve konuşma terapistlerinin KSB'ye yönelik bilgi düzeyleri ve uygulamaları büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın genel amacı, Türkiye'deki dil ve konuşma terapistlerinin konuşma sesi bozukluğu olan çocuklara yönelik yaptıkları değerlendirme, amaç seçimi ve terapi uygulamalarını incelemektir.

Yöntem: Çalışmaya özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerinde, hastanelerde, özel kliniklerde ve üniversitelerde çalışan 100 dil ve konuşma terapisti katılmıştır. Verilerin toplanmasında alanyazın taraması ve benzer amaçla yürütülen çalışmalarda kullanılan anketlerin incelenmesi sonucunda geliştirilen "Dil ve Konuşma Terapistlerinin Konuşma Sesi Bozukluğu Olan Çocuklara Yönelik Değerlendirme, Amaç Seçimi ve Müdahale Uygulamaları" isimli bir anket kullanılmıştır. Anket katılımcılara online forma dönüştürülerek internet aracılığı ile ulaştırılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucu elde edilen bulgulara göre; değerlendirmede terapistlerin %85'i ebeveyn görüşmesini yaparak çocuğun öyküsünü aldıklarını ve tek kelime testi kullandıklarını işaretlemişlerdir. Ayrıca terapide hedef seçimi yaparken uyarılabilir sesleri ve erken gelişen sesleri uyarılamayan ve geç gelişen seslere göre daha öncelikli olarak seçmektedirler. Terapistlerin terapide en sık kullandıkları müdahale yöntemleri ise geleneksel artikülasyon terapisi, minimal pairs yaklaşımı ve fonolojik farkındalık müdahalesi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Terapistlerin büyük bir çoğunluğu ailenin terapiye katılımının önemli olduğunu düşünmektedirler ancak buna oranla aileyi seans gözlemine almamaktadırlar. Araştırma sonucu elde edilen bu bulgular alanyazın ıs¸ıgˆında tartıs¸ılmıs¸, uygulamaya ve ileri aras¸tırmalara yo¨nelik o¨nerilerde bulunulmus¸tur.

Sonuç: Bu sonuçlar, KSB olduğundan şüphelenilen çocukların değerlendirilmesi konusunda farklı bir bakış açısı sağlar ve kendi değerlendirme uygulamalarını incelerken DKT'lere yön göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dil ve konuşma terapisi, konuşma sesi bozukluğu, konuşma terapisi, konuşma değerlendirmesi.

S-184

'THE CORRELATION BETWEEN NURSES' JOB STRESS, SATISFACTION, AND CARING BEHAVIORS PERCEPTION DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Gülsüm Özcan[1], *Şerife Kurşun*[2]

[1]*Bursa Yuksek Ihtisas Training and Research Hospital,Anesthesia and Reanimation Intensive Care Unit*
[2]*Selcuk University Faculty of Nursing Department of Surgical Diseases Nursing*

Aim: This study was conducted to examine correlation between nurses' job stress, job satisfaction and caring behavior perceptions during the Covid-19 pandemic.

Method: A descriptive and correlational research was carried out between December 2020 and January 2021 with 261 working nurses at Bursa Yuksek Ihtisas Training and Research Hospital. Descriptive Information Form, Nurse Job Satisfaction Scale, Swedish Demand-Control-Support Questionnaire and Caring Behaviors Inventory-24 were used as data collection tools. Data were summarized by number, percentage, mean, and standard deviation. In the analysis of the data, independent groups t-test, one-way analysis of variance, Bonferroni test, Pearson correlation analysis and linear regression analysis were used.

Results: The Swedish Demand-Control-Support Questionnaire total score average of nurses participating in the study was 1.04±0.24, Nurse Job Satisfaction Scale was 3.35±0.53 and CBI-24 was 5.20±0.61. It was determined that there was a significant relationship among Swedish Demand-Control-Support Questionnaire, Nurse Job Satisfaction Scale and CBI-24 ($p<0.05$). It was determined that there was a statistically significant difference between the nurses' willingness to choose the profession, unit of work, evaluating the working environment before the pandemic, the average number of patients cared for daily after the pandemic, the state of wanting to leave the job during the Covid-19 process, and the CBI-24 total score ($p<0.05$). The regression analysis showed that of the pre-pandemic work environment, job control, support from superiors, and perceived significance in the workplace affected the caring behavior ($p=.01, .04, .04, .01$, respectively).

Conclusion: In this study, it was determined that the level of job stress of nurses was low, and their job satisfaction and care behavior levels were high. In this context, it is recommended to determine the factors affecting the care behaviors of nurses during the Covid-19 pandemic process and to conduct more studies on the problems experienced by nurses in this process.

Anahtar Kelimeler: ''caring behavior'',''Covid-19 pandemic'',''nurse'',''job satisfaction'',''job stress''.

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVİD-19 PANDEMİSİ SÜRECİNDE HEMŞİRELERİN İŞ STRESİ, İŞ DOYUMU VE BAKIM DAVRANIŞLARI ALGISI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Gülsüm Özcan[1], *Şerife Kurşun*[2]

[1]*Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım Ünitesi*
[2]*Selçuk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Amaç: Bu çalışma, Covid-19 pandemi sürecinde hemşirelerin iş stresi, iş doyumu ve bakım davranışları algısı arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak yapılan çalışma, Bursa Yu¨ksek I·htisas Egˆitim ve Aras¸tırma Hastanesi'nde c¸alıs¸makta olan 261 hems¸ire ile Aralık 2020- Ocak 2021 tarihleri arasında gerc¸ekles¸tirildi. Veri toplama aracı olarak Tanıtıcı Bilgi Formu, Hems¸ire I·s¸ Doyum O¨lc¸egˆi (HİDÖ), I·svec¸ I·s¸ Yu¨ku¨-Kontrol-Destek Anketi (I·KD-TR) ve Bakım Davranıs¸ları O¨lc¸egˆi-24 (BDO¨-24) kullanıldı. Veriler, sayı, yu¨zde, ortalama ve standart sapma ile o¨zetlendi. Verilerin analizinde bagˆımsız gruplarda t-testi, tek yo¨nlu¨ varyans analizi, Bonferroni testi, Pearson korelasyon analizi ve doğrusal regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: C¸alıs¸maya katılan hems¸irelerin I·KD-TR toplam puan ortalaması 1,04±0,24, HI·DO¨ toplam puan ortalaması 3,35±0,53 ve BDO¨-24 toplam puan ortalaması 5,20±0,61 olup, I·KD-TR, HI·DO¨ ve BDO¨-24 arasında anlamlı bir ilis¸ki oldugˆu saptandı (p<0,05). Hems¸irelerin mesleg̃i isteyerek sec¸me, c¸alıs¸ılan birim, pandemi o¨ncesi c¸alıs¸ma ortamını degˆerlendirme durumu, pandemi sonrası gu¨nlu¨k bakılan ortalama hasta sayısı, Covid-19 su¨recinde is¸ten ayrılmayı isteme durumu ile BDO¨-24 toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark oldugˆu belirlendi (p<0,05). Regresyon analizi, pandemi öncesi çalışma ortamı, iş kontrolü, üstlerden uygun destek ve işyerinde algılanan önemin bakım davranışını etkilediğini göstermiştir (sırasıyla p=0.01, 0.04, 0.04, 0.01).

Sonuç: Bu c¸alıs¸mada hems¸irelerin is¸ stresi du¨zeyinin du¨s¸u¨k, is¸ doyumu ve bakım davranıs¸ı du¨zeylerinin yu¨ksek oldugˆu belirlendi. Bu bagˆlamda Covid-19 pandemisi su¨recinde hems¸irelerin bakım davranıs¸larını etkileyen fakto¨rlerin belirlenmesi ve bu su¨rec¸te hems¸irelerin yas¸adıgˆı sorunlara yo¨nelik daha c¸ok c¸alıs¸ma yapılması o¨nerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: "bakım davranışı","Covid-19 pandemisi","hemşire","iş doyumu","iş stresi".

S-185

EVALUATION OF COVID-19 FEAR AND PHYSICAL ACTIVITY LEVEL OF CHILDREN WITH ASTHMATIC SOCIAL ISOLATION DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Şeyma Nur ÖNAL[1], Gizem MERMERKAYA[1], Hasan Hüseyin MERMERKAYA[2], Melda SAĞLAM[3], Ebru Çalık Kütükcü[3]

[1]Bartın University Vocational School of Health Services
[2]Ministry of Health, Karabuk Provincial Health Directorate, Barış Family Health Center
[3]Hacettepe University, Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation

Introduction and Aim: Social isolation strategies in the COVID-19 outbreak have reduced exposure to upper respiratory disease viruses that may exacerbate asthma in children with asthma. However, this changes physical activity and exercise habits. The aim of our study is to evaluate asthma control, fear of COVID-19 and physical activity levels of children with asthma who were in social isolation during the COVID-19 pandemic.

Method: Nine children aged 6-11 years (5 boys, 4 girls, mean age=9.00±2.00) with controlled asthma were included in the study. Asthma control was assessed with the Childhood Asthma Control Test (C-AKT). Physical activity level during the pandemic period was evaluated with the Physical Activity Scale-Child and Physical Activity Scale-Adolescent. Asthmatic children were asked qualitative questions about fear of COVID-19 and scored on a numerical scale (0-2-4-6-8-10).

Results: Two of the asthmatic children (22.2%) had a history of COVID-19 infection. 66.7% of children with asthma were using regular medication, 11.1% of children with asthma had a history of hospitalization with an asthma attack once during the pandemic, 11.1% had a history of hospitalization twice. The mean C-ACT score of children with asthma was 23.33±0.87. According to the numerical scale, the mean fear of COVID-19 in children with asthma was 6.44±1.94, while the mean fear of death due to COVID-19 was 5.11±3.33. Considering the physical activity classes during the pandemic period, 22.2% were inactive, 22.2% less active, 22.2% moderately active, 22.2% active and 11.1% very active.

Conclusion: This study showed that children with good asthma control have fear of contracting and dying from COVID-19, and most of them have insufficient physical activity levels. As a result, children with asthma should be informed about the methods of protection from the COVID-19 epidemic, the relationship between COVID-19 and asthma and physical activity recommendation in the home environment should be explained.

Anahtar Kelimeler: "Asthma","Child","COVID-19","Social Isolation","Physical Activity"

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVID-19 PANDEMİSİ SÜRESİNCE SOSYAL İZOLASYONDA OLAN ASTIMLI ÇOCUKLARIN COVID-19 KORKUSU VE FİZİKSEL AKTİVİTE SEVİYESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Şeyma Nur ÖNAL[1], Gizem MERMERKAYA[1], Hasan Hüseyin MERMERKAYA[2], Melda SAĞLAM[3], Ebru Çalık Kütükcü[3]

[1]Bartın Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
[2]Sağlık Bakanlığı, Karabük İl Sağlık Müdürlüğü, Barış Aile Sağlığı Merkezi
[3]Hacettepe Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi

Giriş ve Amaç: COVID-19 salgınını kontrol altına almak için uygulanan sosyal izolasyon stratejileri, astımlı çocuklarda astımı alevlendirebilecek ve üst solunum yolu hastalıklarına neden olabilecek virüslere maruziyeti azaltırken astımda faydalı olduğu bilinen fiziksel aktivite ve egzersiz alışkanlıklarını değiştirmektedir. Çalışmamızın amacı, COVID-19 pandemisi süresince sosyal izolasyonda olan astımlı çocukların astım kontrolü, COVID-19 korkusu ve fiziksel aktivite seviyesinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 9 kontrollü astımı olan 6-11 yaş arası çocuk (5 erkek, 4 kız, ortalama yaş=9.00±2.00 yıl) dahil edildi. Astım kontrolü, Çocukluk Çağı Astım Kontrol Testi (C-AKT) ile değerlendirildi. Pandemi dönemindeki fiziksel aktivite düzeyi Fiziksel Aktivite Skalası-Çocuk ve Fiziksel Aktivite Skalası-Adölesan ile değerlendirildi. Astımlı çocuklara COVID-19 korkusu ile ilgili nitel sorular yönlendirilip, numerik skalaya (0-2-4-6-8-10) göre skorlaması istendi.

Bulgular: Astımlı çocukların 2'sinin (%22.2) COVID-19 enfeksiyonu öyküsü vardı. Astımlı çocukların % 66.7'si pandemi döneminde düzenli ilaç kullanıyordu. Astımlı çocukların % 11.1'inin pandemi döneminde 1 kez, % 11.1'inin ise 2 kez astım atağı ile hastaneye yatış öyküsü vardı. Astımlı çocukların ortalama C-AKT skoru 23.33±0.87 idi. Numerik skalaya göre astımlı çocukların COVID-19 korkusu ortalama 6.44±1.94 iken, COVID-19'a bağlı ölüm korkusu ortalama 5.11±3.33 idi. Pandemi dönemindeki fiziksel aktivite sınıflarına bakıldığında, %22.2'si inaktif, %22.2'si düşük düzeyde aktif, %22.2'si orta düzeyde aktif, %22.2'si aktif ve % 11.1'i ise çok aktifti.

Sonuç: Bu çalışma, astım kontrolü iyi olan çocuklarda COVID-19'a yakalanma ve COVID-19'a bağlı ölüm korkusu olduğunu, sosyal izolasyonla birlikte astımlı çocukların büyük bir çoğunluğunun fiziksel aktivite düzeyinin yetersiz olduğunu göstermiştir. Sonuç olarak, astımlı çocuklara COVID-19 salgınından korunma yöntemleri anlatılmalı, COVID-19 ve astım ilişkisi hakkında gerekli bilgilendirme yapılmalı ve ev ortamında fiziksel aktiviteyi artırmak için önlemler alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: "Astım","Çocuk","COVID-19","Sosyal İzolasyon","Fiziksel Aktivite"

S-186

EVALUATION OF PATIENTS WITH ACUTE BRONCHIOLITIS

Meyri Arzu Yoldaş[1], *Meyri Arzu Yoldaş*[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Medicine Training and Research Hospital, Department of Pediatrics, Bolu, Turkey*

Introduction-Aim: My aim in this study is to determine the etiology, factors affecting the clinic, prognosis and treatment methods in patients hospitalized in our clinic with the diagnosis of acute bronchiolitis.

Materials-Methods: 43 patients aged 0-2 years who were hospitalized with the diagnosis of acute bronchiolitis in our pediatric health and diseases clinic in the last three years were included in the study.

Results: Eighteen of the patients participating in the study were female and 25 were male. While the mean age (months) of girls was 6.33, it was 8.58 for boys. In the etiology evaluation, RSV (respiratory syncytial virus) was found in 7 patients(16.27%) and rhinovirus was found in 3 patients(6.97%). Among the presenting symptoms were cough in 39 patients (90.69%), fever in 17 patients(39.5%), and wheezing in 15 patients(34.8%). According to the clinical scoring system, it was severe bronchiolitis in 14 patients(34.88%) and moderate in 3 patients(6.99%), mild found in 26 patients (58.13%).There was a history of atopy in 4 patients(9.30%). In addition, 27 patient(62.29%), winter; 6 patients(13.95%), spring; 9 patients(20.93%), autumn; It was found that 1 patient(2.32%) was hospitalized in the summer. Leukocytosis was detected in 20 patients(46.51%). Infiltration was detected in the chest X-ray of 19 patients(44.18%). Ten of the patients oxygen(%23,25), 36 patient received hydration(%83,72), 31patient salbutamol(%72), 32 patient budenoside(%74,41), 31 patient antibiotics(%72), 10 patient ipratropium bromide(%23,25), 21 received prednisolone(% 48,83) treatment. All patients were discharged with good recovery.

Conclusion: Acute bronchiolitis is a very common lower respiratory tract disease in children under 2 years of age, which may require hospitalization and can have a mortal course. In our clinic, we found that patients were most frequently hospitalized during the winter months and the most common cause was RSV. We believe that knowing the acute bronchiolitis approach well, early diagnosis and treatment is vital.

Anahtar Kelimeler: Acute bronchiolitis, child, infection

AKUT BRONŞİOLİTLİ HASTALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

Meyri Arzu Yoldaş[1], *Meyri Arzu Yoldaş*[1]

[1]*Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye*

Giriş-Amaç: Bu çalışmadaki amacım, kliniğimizde akut bronşiolit tanısı ile yatırılan hastalarda etiyoloji, kliniği etkileyen faktörler, prognoz ve tedavi yöntemlerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çocuk sağlığı ve hastalıkları polikliniğimizde son üç yılda akut bronşiolit tanısı ile yatırılan 0-2 yaş arası 43 hasta çalışmaya dahil edildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların 18'i kadın, 25'i erkekti. Kızların yaş ortalaması (ay) 6,33 iken, erkeklerde 8,58 idi. Etyoloji değerlendirmesinde 7 hastada (%16.27) RSV (respiratuar sinsityal virüs), 3 hastada (%6.97) rinovirüs saptandı. Başvuru semptomları arasında 39 hastada (%90.69) öksürük, 17 hastada (%39.5) ateş ve 15 hastada (%34.8) hırıltılı solunum vardı. Klinik skorlama sistemine göre 14 hastada (%34.88) şiddetli bronşiyolit, 3 hastada (%6.99) orta, 26 hastada (%58.13) hafif bronşiolit vardı. 4 hastada (%9.30) atopi öyküsü mevcuttu. Ayrıca 27 hasta (%62,29) kış; 6 hasta (%13.95) bahar; 9 hasta (%20.93) sonbahar; 1 hastanın (%2,32) yaz mevsiminde hastaneye yattığı belirlendi. 20 hastada (%46,51) lökositoz saptandı. 19 hastanın akciğer grafisinde infiltrasyon tespit edildi (%44.18). On hasta oksijen(%23,25), 36 hasta hidrasyon(%83,72), 31 hasta salbutamol(%72), 32 hasta budenozid(%74,41), 31 hasta antibiyotik(%72), 10 hasta ipratropium bromid (%23,25), 21'i prednizolon(%48,83) tedavisi aldı. Tüm hastalar şifa ile taburcu edildi.

Sonuç: Akut bronşiolit, 2 yaş altı çocuklarda çok sık görülen, hastaneye yatış gerektirebilen ve ölümle sonuçlanabilen bir alt solunum yolu hastalığıdır. Kliniğimizde hastaların en sık kış aylarında hastaneye yatırıldığını ve en sık nedenin RSV olduğunu saptadık. Akut bronşiolit yaklaşımını iyi bilmenin, erken tanı ve tedavinin hayati önem taşıdığına inanıyoruz.

Anahtar Kelimeler: Akut bronşiolit, çocuk, enfeksiyon

S-187

THE READINESS FOR WORK OF NURSING STUDENTS WHO WILL GRADUATE DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS AND AFFECTING FACTORS

Büşra Çakır[1], Şerife Kurşun[2], Yasemin ŞARA[2]

[1]Hacettepe University Hospital
[2]Selcuk University

Introduction-Aim: This study will be carried out to determine the readiness for work and the affecting factors of nursing students who will graduate during the Covid-19 pandemic process.

Material-Method: This study is a descriptive-relation-seeking type of research. All necessary permissions were obtained before the research. Introductory information form and Job Readiness Scale were used to collect data. The introductory information form consists of 4 sections and 21 questions. In the first part, 6 questions about the socio-demographic characteristics of the student, in the second part 6 questions about the characteristics of the profession, in the third part 3 questions about his views on nursing education, in the fourth part 6 questions about his views on the pandemic process. The Turkish adaptation of the scale was made by Yıldız (2018). The scale consists of 4 sub-dimensions and 46 items. 227 students participated in the study.

Results: The average score of job readiness level of nursing students who will graduate during the Covid-19 pandemic process is 276'(min=75, max=368). The mean scores of the sub-dimensions of the scale, such as job competence, social intelligence, organizational awareness, and personal work characteristics, are 77,49,113 and 35, respectively. Students' job readiness level varies according to sociodemographic characteristics and the school from which they graduated from high school. Students' job readiness level differs according to the characteristics related to the profession, choosing nursing voluntarily during university preference, liking the profession now, self-confidence in being able to be a nurse, and the field they want to work in after graduation.

Conclusion: The job readiness levels of the students who will graduate during the pandemic period were found to be lower than some characteristics of the profession, some views on nursing education, and those who did not want to work during the pandemic period.

Anahtar Kelimeler: Student nurse, readiness for work, COVID-19

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNDE MEZUN OLACAK HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İŞE HAZIROLUŞLUK DURUMU VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Büşra Çakır[1], Şerife Kurşun[2], Yasemin ŞARA[2]

[1]Hacettepe Üniversitesi Hastanesi
[2]Selçuk Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu çalışma Covid-19 pandemi sürecinde mezun olacak hemşirelik öğrencilerinin işe hazıroluşluk durumunu ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılacaktır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, tanımlayıcı-ilişki arayıcı türde bir araştırmadır. Araştırma öncesi gerekli tüm izinler alınmıştır. Verilerin toplanmasında tanıtıcı bilgi formu ve İşe Hazır Olma Ölçeği kullanılmıştır. Tanıtıcı bilgi formu 4 bölüm ve 21 sorudan oluşmaktadır. Birinci bölümde öğrencinin sosyo-demografik özelliklerini içeren 6 soru, İkinci bölümde mesleğe yönelik özellikleri içeren 6 soru, üçüncü bölümde hemşirelik eğitimine yönelik görüşlerini içeren 3 soru, Dördüncü bölümde pandemi sürecine yönelik görüşlerini içeren 6 soru içermektedir. Ölçeğin Türkçe' ye uyarlaması Yıldız (2018) tarafından yapılmıştır. Ölçek 4 alt boyuttan ve 46 maddeden oluşmaktadır. Çalışmaya 227 öğrenci katılım sağlamıştır.

Bulgular: Covid-19 pandemi sürecinde mezun olacak hemşirelik öğrencilerinin işe hazırlık düzeyi puan ortalamaları 276'(min=75, max=368) dır. Ölçeğin alt boyutlarından iş yeterliliği,sosyal zeka, örgütsel farkındalık,kişisel çalışma özellikleri alt boyutlarının puan ortalaması sırasıyla 77,49,113 ve 35'tir. Öğrencilerin işe hazırlık düzeyi sosyodemografik özelliklerden liseden mezun olunan okula göre değişmektedir. Öğrencilerin işe hazırlık düzeyi mesleğe yönelik özelliklerden ;üniversite tercihi sırasında hemşireliği isteyerek seçme, şu anda mesleği sevme , hemşireliği yapabilme konusunda kendine güvenme durumlarına göre ve mezuniyetten sonra çalışmak istedikleri alana göre farklılık göstermektedir. Hemşirelik eğitimine yönelik görüşlerinden ise; pandemi öncesi aldığım teorik bilgi ve klinik uygulamalar konusunda kendilerini yeterli bulmadıklarını, mezun olduklarında böyle bir pandemi sürecinde çalışmak için kendilerini yeterli görmediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca öğrencilerin işe hazırlık düzeyi puanları pandemi sürecinde uzaktan eğitimle aldıkları teorik ve uygulama yeterli bulup bulmamaya göre farklılık göstermemiştir.

Sonuç: Pandemi döneminde mezun olacak öğrencilerin işe hazırlık düzeyleri mesleğe yönelik bazı özelliklerden, hemşirelik eğitimine ilişkin bazı görüşlerinden ve pandemi döneminde çalışmak istemediklerine göre daha düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci hemşire, işe hazır oluşluk, COVID-19

S-188

DEVELOPMENT OF AN EARLY INTERVENTION PROGRAM TO IMPROVE NEURODEVELOPMENTAL OUTCOMES IN 0-3 MONTHS-OLD RISK INFANTS: A RANDOMIZED CONTROLLED STUDY PROTOCOL

Ayşe Yıldız[1], Ramazan Yıldız[1], Pelin Atalan[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Rabia Eraslan[1], Kamile Uzun Akkaya[1], Müşerrefe Nur Keleş[1], İbrahim Murat Hirfanoğlu[2], Kıvılcım Gücüyener[2], Bülent Elbasan[1]

[1]Gazi University Faculty of Health Sciences
[2]Gazi University Faculty of Medicine

Babies at risk for developmental disorders may experience delays in motor, cognitive and behavioral areas and may be diagnosed with cerebral palsy, autism, attention deficit/hyperactivity disorder. Risky babies with lifelong motor disorders need a comprehensive treatment process. In particular, the first 2 years of life, when plasticity is the fastest, are critical for cognitive and motor development. Therefore, effective early intervention methods are of great importance in the treatment process of risky babies. This study will evaluate the effectiveness of the early intervention program applied in the first months of life in infants at risk of developing Cerebral Palsy.

Twenty-four infants with a corrected age between 40-44 weeks of gestation with a risk that may affect neurodevelopmental outcomes (such as periventricular leukomalacia, intravenricular hemorrhage, asphyxia, germinal matrix hemorrhage) will be included in the study. These babies will be divided into control and treatment groups by randomization method. A sensory-based, activity-oriented early intervention program (SAFE Program) will be applied to the treatment group in an enriched environment in cooperation with the family. The control group will be included in a program that will support normal development, including traditional physiotherapy approaches. Dunn sensory profile to evaluate sensory development, Bayley Scales of Infant and Toddler Development, Third Edition (Bayley-III) to evaluate motor and cognitive development, Hammersmith Infant Neurological Examination Scale for neurological evaluation, Test of Infant Motor Performance scale to evaluate motor development and General Movement Assessment analysis will be used. Thus, the effectiveness of the implemented early intervention program will be evaluated.

With the SAFE program, it is aimed to include babies with neurodevelopmental risk in a comprehensive treatment program at the earliest period, thus maximizing neurodevelopmental outcomes. This study presents the background and rationale for the development of the SAFE Program and the design and protocol of a randomized controlled trial.

Anahtar Kelimeler: preterm, infant, neurodevelopmental outcomes

0-3 AYLIK RİSKLİ BEBEKLERDE NÖROGELİŞİMSEL SONUÇLARI İYİLEŞTİRMEK İÇİN ERKEN MÜDAHALE PROGRAMININ GELİŞTİRİLMESİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ BİR ÇALIŞMA PROTOKOLÜ

Ayşe Yıldız[1], Ramazan Yıldız[1], Pelin Atalan[1], Sinem Erturan[1], Mustafa Burak[1], Zekiye Başaran[1], Rabia Eraslan[1], Kamile Uzun Akkaya[1], Müşerrefe Nur Keleş[1], İbrahim Murat Hirfanoğlu[2], Kıvılcım Gücüyener[2], Bülent Elbasan[1]

[1]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi

Gelişimsel bozukluklar açısından risk altında olan bebekler motor, bilişsel ve davranışsal alanlarda gecikmeler yaşayabilir ve serebral palsi, otizm, dikkat eksikliği / hiperaktivite bozukluğu gibi tanılar alabilirler. Yaşam boyu süren motor bozukluklara sahip olan riskli bebekler ise kapsamlı bir tedavi sürecine ihtiyaç duyarlar. Özellikle, bilişsel ve motor gelişim için plastisitenin en hızlı olduğu yaşamın ilk 2 yılı kritik öneme sahiptir. Bu nedenle, riskli bebeklerin tedavi sürecinde etkili erken müdahale yöntemleri büyük önem taşır. Bu çalışma ile Serebral Palsi gelişme riski taşıyan bebeklerde yaşamlarının ilk aylarında uygulanan erken müdahale programının etkinliği değerlendirilecektir.

Çalışmaya nörogelişimsel sonuçları etkileyebilecek bir riski (periventriküler lökomalazi, intravenriküler kanama, asfiksi, germinal matriks kanaması gibi) olan düzeltilmiş yaşı 40-44 gestasyonel hafta arasında olan 24 bebek dâhil edilecektir. Bu bebekler randomizasyon yöntemi ile kontrol ve tedavi grubuna ayrılacaktır. Tedavi grubuna zenginleştirilmiş çevrede aile işbirliği içerisinde, duyusal temelli, aktivite odaklı erken müdahale programı (SAFE Programı) uygulanacaktır. Kontrol grubu ise geleneksel fizyoterapi yaklaşımlarını içeren normal gelişimi destekleyecek bir programa dahil edilecektir. Duyusal gelişimini değerlendirmek için Dunn duyu profili, motor ve kognitif gelişimi değerlendirmek için Bayley Scales of Infant and Toddler Development, Third Edition (Bayley-III), nörolojik değerlendirme için Hammersmith Infant Nörolojik Muayene Ölçeği, motor gelişimi değerlendirmek için Test of Infant Motor Performance ölçeği ve General Movement Assessment analizi kullanılacaktır. Böylece uygulanan erken müdahale programının etkinliği değerlendirilecektir.

SAFE programı ile nörogelişimsel risk taşıyan bebeklerin en erken dönemde kapsamlı bir tedavi programına dahil edilmesi, böylece nörogelişimsel sonuçların en etkin düzeye getirilmesi amaçlanmaktır. Bu çalışma ise, SAFE Programının geliştirilmesinin arka planını ve gerekçesini ve randomize kontrollü bir denemenin tasarımını ve protokolünü sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: preterm, bebek, nörogelişimsel sonuçlar

S-189

QUALITY OF LIFE AND HEALTH OUTCOMES OF THE LEFT VENTRICULAR ASSIST DEVICE PATIENTS' CAREGIVERS: A SYSTEMATIC REVIEW OF QUANTITATIVE STUDIES

Fatih GÖĞÜŞ[1], *Zeliha ÖZDEMİR KÖKEN*[2]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa University,Faculty of Health Sciences, Surgical Nursing Department*
[2]*Hacettepe University, Faculty of Nursing, Surgical Nursing Department*

Introduction-Aim: Caring needs of left ventricular assist device patients require a full time caregiver after discharge from hospital. Responsibilities related to care of the left ventricular assist device patient and life style changes cause difficulties and affect caregivers' quality of life. The aim of this study was to provide an overview of the currently published literature on quality of life and health outcomes of the left ventricular assist device patients' caregivers.

Methods-Materials:A systematic literature review was performed following the PRISMA guideline. Studies published between 2010 and 2020 were included in the systematic review. Primary results from these studies are quality of life and health outcomes (anxiety, depression level and caregiver strain) of left ventricular assist devicepatients' caregivers.

Results: Seven studies including 298 caregivers were involved in the review. Most of the caregivers were female and spouses of the left ventricular assist devicepatients, with a mean age of 56.3. Caregivers were reported to suffer from mild depression and anxiety, albeit milder after left ventricular assist deviceimplantation compared to pre-implantation. Caregiver strain was shown to increase during the early period after implantation, but regressing to pre-implantation levels after 6 months. Besides, while physical health of caregivers after implantation is similar to pre-implantation levels, mental health showed improvement in the first 3-6 months after implantation.

Conclusion: New responsibilities and adaptation period of the caregivers could cause mild anxiety and depression and, increase in caregiver strain in the caregivers of left ventricular assist devicepatients.

Key words: leftventricular assist device, lvad, caregiver, quality of life, health outcome

SOL VENTRİKÜL DESTEK CİHAZLI HASTALARIN BAKIM VERENLERİNİN YAŞAM KALİTESİ VE SAĞLIK ÇIKTILARI: NİCELİKSEL ÇALIŞMALARIN SİSTEMATİK DERLEMESİ

Fatih GÖĞÜŞ[1], *Zeliha ÖZDEMİR KÖKEN*[2]

[1]*Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*
[2]*Hacettepe Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Sol ventrikül destek cihazı uygulanan hastaların bakım gereksinimleri taburculuk sonrası tam zamanlı bir bakım vereni gerekli kılmaktadır. Hastanın bakımı ile ilgili alınan sorumluluklar ve yaşam şeklindeki değişiklikler bakım verenlerin çeşitli zorluklar yaşamasına ve yaşam kalitelerinin etkilenmesine neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı sol ventrikül destek cihazlı hastaların bakım verenlerinin yaşam kalitesine ve sağlık çıktılarına güncel literatür doğrultusunda genel bir bakış sağlamaktır.

Gereç-Yöntem: Sistematik literature derlemesi PRISMA rehberi doğrultusunda gerçekleştirilmiştir.Çalışmaya, 2010 ve 2020 yılları arasında yayınlanmış çalışmalar dahil edilmiştir. Çalışmalardan elde edilen primer çıktılar bakım verenlerin yaşam kalitesi ve sağlık çıktıları (anksiyete, depresyon düzeyi ve caregiverstrain) olmuştur.

Bulgular: 298 bakım vereni kapsayan 7 makale çalışmaya dahil edilmiştir. Bakım verenlerin çoğu (%81.8) kadın ve hastaların eşleridir, yaş ortalamaları ise 56.3'tür. Bakım verenlerin, LVAD implantasyonu sonrası implantasyon öncesine göre hafif bir düşüş göstermekle birlikte, hafif depresyon ve anksiyete yaşadığı belirlenmiştir. Bakım yükünün, implantasyon sonrası erken dönemde artış gösterirken 6. ayda implantasyon öncesi düzeye gerilediği tespit edilmiştir. Ayrıca, bakım verenlerde implantasyon sonrası fiziksel sağlık implantasyon öncesine benzer iken, mental sağlık durumunda ilk 3.-6. aylarda iyileşme görüldüğü belirlenmiştir.

Sonuç: Bakıma ilişkin yeni sorumluluklar ve bunlara uyum süreci, sol ventrikül destek cihazı hastalarının bakım verenlerinde hafif düzeyde anksiyete ve depresyona ve bakım veren stresinde artışa neden olabilir.

Anahtar Kelimeler: sol ventrikül destek cihazı, lvad, bakım veren, yaşam kalitesi, sağlık çıktısı

S-190

THE RELATIONSHIP BETWEEN NURSING STUDENTS' DIGITAL LITERACY AND FEAR OF COVID-19

Elif Sözeri Öztürk[1], *Özlem Canbolat*[1], *Tuğba Karataş*[1]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences*

Aim: This study was conducted to evaluate the relationship between digital literacy and fear of Covid-19 of second year nursing students.

Method: The population of the research consisted of 260 second-year students studying at Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, in the fall semester of the 2021-2022 academic year.The study was completed with 221 students. In the study, "Descriptive Information Form", "Digital Literacy Scale" and "Covid-19 Fear Scale" were used to collect data.Number, percentage, mean and standard deviation were used in the evaluation of the data. In addition, using parametric tests; Independent Samples t Test, One-way ANOVA and Pearson Correlation test were used.

Results: The mean age of the students in the study was 19.84±1.29. The average daily internet usage time of the students is 4.47±2.67 hours. 45.70% of the students stated the reasons for using the internet as social media and accessing information.The total average score the students got from the Digital Literacy Scale was 65.46±10.07. The sub-dimensions of the Digital Literacy Scale and their average scores are respectively; Attitude; 27.43±4.82, Technique; 23.35±4.95, Cognitive; 7.67±1.50 and Social; It is 7.03±1.48. It was determined that there was a low level of positive correlation between the students' average daily internet usage time and the Digital Literacy Scale Social sub-dimension score average (r=0,135; p<0,05). The mean score they got from the COVID-19 Fear Scale was 15.74±5.51. It was determined that there was a low level of positive correlation between the students' Digital Literacy Scale Attitude sub-dimension mean score and the Covid-19 Fear Scale total score mean (r= 0,140, p<0,05).

Conclusion: It was concluded that there is a positive relationship between the students' attitude towards digital literacy sub-dimension and their fear of COVID-19, as well as between the duration of internet use and the social sub-dimension of digital literacy.

Anahtar Kelimeler: Nursing, Covid-19, Digital literacy, Student

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DİJİTAL OKURYAZARLIĞI İLE COVID-19 KORKUSU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Elif Sözeri Öztürk[1], *Özlem Canbolat*[1], *Tuğba Karataş*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik 2. sınıf öğrencilerinin dijital okuryazarlığı ile Covid-19 korkusu arasındaki ilişkiyi değerlendirilmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Gazi Üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, 2021-2022 eğitim öğretim yılı güz döneminde öğrenim gören 260 ikinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmada, örneklem seçimine gidilmemiş ve evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. Araştırma 221 öğrenci ile tamamlanmıştır. Verilerin toplanmasında "Tanıtıcı Bilgiler Formu", "Dijital Okuryazarlık Ölçeği" ve "Covid-19 Korkusu Ölçeği" kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma kullanılmıştır. Ayrıca parametrik testler kullanılarak; Bağımsız Gruplarda t testi, One-way ANOVA ve Pearson Korelasyon testinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 19,84±1,29'dur. Öğrencilerin günlük ortalama internet kullanma süreleri ortalamaları 4,47±2,67 saattir. Öğrencilerin % 45,70'i internet kullanma nedenlerini sosyal medya ve bilgiye ulaşma olarak ifade etmiştir. Öğrencilerin Dijital Okuryazarlık Ölçeği'nden aldıkları toplam ortalama puan 65,46±10,07'dir. Dijital Okuryazarlık Ölçeği alt boyutları puan ortalamaları sırasıyla; Tutum; 27,43±4,82, Teknik; 23,35±4,95, Bilişsel; 7,67±1,50 ve Sosyal; 7,03±1,48'dir. Öğrencilerin günlük ortalama internet kullanım süreleri ile Dijital Okuryazarlık Ölçeği Sosyal alt boyut puan ortalaması arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r= 0,135$; $p<0,05$).COVID-19 Korkusu Ölçeği'nden aldıkları puan ortalaması ise 15,74±5,51'dir. Öğrencilerin Dijital Okuryazarlık Ölçeği Tutum alt boyut puan ortalamaları ile Covid-19 Korkusu Ölçeği toplam puan ortalamaları arasında düşük düzeyde pozitif yönde bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r= 0,140$, $p<0,05$).

Sonuç: Öğrencilerin dijital okuryazarlıklarına yönelik tutum alt boyutu ile COVID-19 korkuları arasında, ayrıca internet kullanım süreleri ile dijital okuryazarlık sosyal alt boyutu arasında pozitif yönde bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Covid-19, Dijital okuryazarlık, Öğrenci

S-191

EVALUATION OF THE CONTRIBUTIONS OF SOME PACKAGED PRODUCTS TO DAILY ENERGY REQUIREMENTS

Nazlıcan ERDOĞAN GÖVEZ[1], *Eda KÖKSAL*[1], *Merve Esra ÇITAR DAZIROĞLU*[1]

[1]*Gazi University*

Introduction-Aim: Consumption of ultra-processed and packaged products leads to non-communicable diseases (NCDs). This study was carried out with the aim of evaluating the amount of meeting the daily energy needs of some cakes, wafers and biscuits sold as packaged and the contribution of the macro nutrients they contain to energy.

Material-Method: In this study, the label information of the cakes, wafers and biscuits in different flavors. The energy and macronutrient values in 100 grams were recorded, and then these values were averaged for each variety. Then, the percentage of meeting the energy requirement and the contribution of macronutrients to energy were calculated according to the energy value recommended by the EFSA for adult men, women and 12-year-old boys and girls.

Results: The average energy in 100 grams of examined biscuits was 466.1±18.82, wafers 419.9±169.38 and cakes 424.1±5.84 kcal. As a result of 100 g consumption of these products, 17.9% of the daily energy is met for men, 23.3% for women and girls, and 21.2% for boys. The average carbohydrate, protein and fat amounts in 100 grams of the products were, respectively; 71.0±3.76, 6.3±0.67, 17.4±3.58g in biscuits, 48.2±19.60, 5.1±2.27, 21.2±8.79g in wafers; 52.6±6.36, 5.4±0.74, 22.0±1.29g in cakes. Contributions of carbohydrates to daily energy for men, women-girls and boys were, respectively; 10.9%, 14.2%, 12.9% for biscuits, 7.4%, 9.6%, 8.8% for wafers; 8.1%, 10.5%, 9.6% for cakes. In the same order, the contribution of proteins to energy is 1.0%, 1.3%, 1.1% for biscuits; 0.8%, 1.0%, 0.9% for wafers; 0.8%, 1.1%, 1.0% for cakes. Fats are 6.0%, 7.8%, 7.1% for biscuits; 7.3%, 9.5%, 8.7% for wafers; 7.6%, 9.9%, 9.0% for cakes.

Conclusion: The contribution of the products examined in this study to daily energy is remarkable, and their contribution to protein is the least and their contribution to carbohydrates is the highest.

Anahtar Kelimeler: ultra-processed food, packaged product, energy

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

BAZI PAKETLİ ÜRÜNLERİN GÜNLÜK ENERJİ GEREKSİNİMİNE KATKILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Nazlıcan ERDOĞAN GÖVEZ[1], *Eda KÖKSAL*[1], *Merve Esra ÇITAR DAZIROĞLU*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Ultra işlenmiş ve paketli ürünlerin tüketimi bulaşıcı olmayan hastalıklara (BOH) zemin oluşturmaktadır. Bu çalışma, paketli olarak satılan bazı kek, gofret ve bisküvilerin günlük enerji gereksinimini karşılama miktarları ve içerdikleri makro besin ögelerinin enerjiye olan katkılarının değerlendirilmesi amacı ile yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, Ankara ilinde yerli üretim yapan 15 markanın farklı aromalardaki kek, gofret ve bisküvi çeşitlerinin market, bakkal ve internet üzerinden etiket bilgileri taranmış ve 100 gramlarındaki enerji ve makro besin ögesi değerleri kaydedilerek her çeşit için bu değerlerin ortalaması alınmıştır. Ardından European Food Safety Authority (EFSA) tarafından yetişkin erkek, kadın ve 12 yaş erkek ve kız çocuk için önerilen enerji değerine göre enerji gereksinimini karşılama yüzdesi ve makro besin ögelerinin enerjiye olan katkıları hesaplanmıştır.

Bulgular: İncelenen bisküvilerin 100 gramlarındaki ortalama enerji 466.1±18.82, gofretlerin 419.9±169.38 ve keklerin 424.1±5.84 kkal'dir. Bu ürünlerin 100 g tüketimleri sonucunda erkekler için günlük enerjinin %17.9, kadın ve kız çocuklarının %23.3, erkek çocukların ise %21.2'si karşılanmaktadır. Ürünlerin 100 gramlarındaki ortalama karbonhidrat, protein ve yağ miktarları ise sırasıyla bisküvide 71.0±3.76, 6.3±0.67, 17.4±3.58 g; gofrette 48.2±19.60, 5.1±2.27, 21.2±8.79 g; kekte ise 52.6±6.36, 5.4±0.74, 22.0±1.29 g'dir. Karbonhidratların erkek, kadın-kız çocuk ve erkek çocuklar için günlük enerjiye olan katkıları sırasıyla bisküvi için %10.9, %14.2, %12.9; gofret için %7.4, %9.6, %8.8; kek için %8.1, %10.5, %9.6'dır. Aynı sırayla proteinlerin enerjiye olan katkıları bisküvi için %1.0, %1.3, %1.1; gofret için %0.8, %1.0, %0.9; kek için %0.8, %1.1, %1.0'dir. Yağların ise bisküvi için %6.0, %7.8, %7.1; gofret için %7.3, %9.5, %8.7; kek için ise %7.6, %9.9, %9.0'dur.

Sonuç: Bu çalışmada incelenen üç paketli ürün çeşidinin günlük enerjiye olan katkıları dikkat çekici olup, proteine katkıları en az, karbonhidratlara ise en fazla olarak belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: ultra işlenmiş besin, paketli ürün, enerji

S-192

COMPARISON OF CORONAPHOBIA AND FATIGUE STATUS OF INDIVIDUALS WITH AND WITHOUT CHRONIC DISEASE WHO HAVE HAD COVID-19

Arife Akbulut[1], *Ecem Çelebi*[2], *Nursena Güçlü*[1], *Zeynep Gül*[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Ankara, Turkey*
[2]*Anka Special Education and Rehabilitation Center, Kahramanmaraş, Turkey*

İntroduction-Purpose: The aim of the study is to compare individuals who have survived Covid-19 disease in terms of coronaphobia and fatigue according to their chronic disease status.

Material-Method: The study group of the research consists of 118 people, aged between 18-65, 72 people who have had Covid-19 disease, without chronic disease, and 46 people with chronic diseases. Personal Information Form, Coronavirus Anxiety Scale and Fatigue Severity Scale were used as data collection tools.

Results: There was a positive correlation between age and coronaphobia (p=0.036) and a negative correlation between the time elapsed since Covid-19 disease and coronaphobia (p=0.047). It was determined that as coronaphobia increased, the severity of fatigue increased (p=0.001). The fatigue severity of women was found to be higher than men (p=0.022). The severity of fatigue and coronaphobia of individuals with chronic disease were significantly higher than those without chronic disease (respectively p=0.001, p=0.030).

Conclusion: As a result, coronaphobia and fatigue severity are higher in individuals with chronic disease who have had Covid-19, compared to those without chronic disease. The fact that the Covid-19 recovery process is affected by chronic diseases may have affected the increase in the severity of coronaphobia and fatigue seen after Covid-19 in individuals with chronic diseases.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, coronaphobia, fatigue

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVID-19 GEÇİRMİŞ KRONİK HASTALIĞI OLAN VE OLMAYAN BİREYLERİN KORONAFOBİ VE YORGUNLUK DURUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Arife Akbulut[1], *Ecem Çelebi*[2], *Nursena Güçlü*[1], *Zeynep Gül*[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye*
[2]*Anka Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Kahramanmaraş,Türkiye*

Giriş-Amaç: Çalışmanın amacı Covid-19 hastalığını geçiren bireyleri kronik hastalığı olma durumuna göre koronafobi ve yorgunluk açısından karşılaştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu yaşları 18-65 arası değişen, Covid-19 hastalığını geçirmiş, kronik hastalığı olmayan 72 kişi ve kronik hastalığı olan 46 kişi olmak üzere 118 kişi oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği ve Yorgunluk Şiddet Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ile koronofobi arasında pozitif yönlü (p=0.036), Covid-19 hastalığının üstüden geçen süre ile koronofobi arasında negatif yönlü (p=0.047) korelasyon bulunmuştur. Koronafobi arttıkça yorgunluk şiddetinin arttığı saptanmıştır (p=0.001). Kadınların yorgunluk şiddeti erkeklere göre daha yüksek bulunmuştur (p=0.022). Kronik hastalığı olan bireylerin koronofobi ve yorgunluk şiddeti kronik hastalığı olmayanlara göre anlamlı ölçüde daha yüksektir (sırasıyla p=0.001, p=0.030).

Sonuç: Sonuç olarak kronik hastalığı olan, Covid-19 geçirmiş bireylerde koronafobi ve yorgunluk şiddeti kronik hastalığı olmayanlara göre daha yüksektir. Covid-19 iyileşme sürecinin kronik hastalıklardan etkileniyor olması kronik hastalığı olan bireylerde Covid-19 sonrası görülen koronafobi ve yorgunluk şiddetindeki artışı etkilemiş olabilir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, koronafobi, yorgunluk

S-193

ASSESSING MEANING IN LIFE AND ASSOCIATED FACTORS

Medine Yıldırım[2], *Esra Uslu*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Psychiatric Nursing*
[2]*Eskişehir Osmangazi University Institute of Health Sciences, Department of Nursing*

Introduction-Aim: Finding meaning in life (FML) is a determinant of mental well-being, psychological resilience, and healthy development, as well as healthy aging and quality of life. However, the literature on FML is limited. Thus, this study was conducted to investigate the concept of FML and related factors in line with the literature.

Materials-Methods: The review methodology was used in the study. A search was performed on EbscoHost, Proquest, Science Direct, Wiley, Google Scholar, and Ulakbim databases between June 2020 and June 2021 by using the keywords "FML, meaning in life, the purpose of life" life" and their Turkish equivalents.

Results: FML-related factors were reviewed in two groups as mental and physical health indicators. A positive relationship was found between the increase in FML level and psychological well-being and life satisfaction, and a negative relationship with stress, anxiety, depression, hopelessness, suicidal ideation, substance abuse, and fear of death. Besides, there was a negative relationship between FML and symptoms, such as fatigue, pain, constipation, respiratory distress, which are indicators of physical health, and cardiovascular diseases. It was determined that the literature on the subject included descriptive and review studies.

Conclusion: This study indicated that FML affected the lives of individuals physically and mentally, but the literature is limited in terms of the number and design of studies. For this reason, it can be said that health professionals must empower these individuals. Also, it may be recommended to plan studies in which a different number of studies and research designs are used.

Anahtar Kelimeler: physical health, mental health, finding meaning in life

YAŞAMDA ANLAM BULMA VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Medine Yıldırım[2], *Esra Uslu*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşirelik Anabilim Dalı*
[2]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Yaşamda anlam bulma (YAB) ruhsal iyi oluşun, psikolojik gücün, sağlıklı gelişimin yanı sıra sağlıklı yaşlanmanın ve yaşam kalitesinin belirleyicisidir. Ancak bireyin yaşamında önemli bir ihtiyaç olan YAB ile ilişkili literatür sınırlılık göstermektedir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı YAB kavramını ve ilişkili faktörleri literatür bilgisi doğrultusunda irdelemektir.

Gereç-Yöntem: Derleme desende tasarlanmış bu araştırmada "YAB, yaşamın anlamı, yaşamın amacı-meaning in life, purpose of life" anahtar kelimeleri ile taranmış, tarama 2020 Haziran-2021 Haziran tarihleri arasında yapılmıştır. Tarama sırasında "EbscoHost, Proquest, Science Direct, Wiley, Google Schoolar, Ulakbim" veri tabanları kullanılmıştır.

Bulgular: YAB ilişkili faktörler ruhsal ve fiziksel sağlık göstergeleri olarak iki grupta derlenmiştir. YAB düzyindeki artış ile ruhsal sağlık göstergesi olan psikolojik iyi oluş ve yaşam doyumu arasında pozitif yönde bir ilişki, stres anksiyete depresyon, umutsuzluk, intihar düşüncesi, madde bağımlılığı ve ölüm korkusu arasında ise negatif yönde bir ilişki olduğu görülmüştür. Bununla birlikte YAB ile fiziksel sağlık göstergesi olan yorgunluk, ağrı, kabızlık, solunum güçlüğü gibi belirtiler ve kardiyovasküler hastalıklar arasında negatif yönlü bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Konu ile ilgili literatürün tanımlayıcı ve derleme çalışmaları kapsadığı belirlenmiştir.

Sonuç: YAB'ın bireylerin yaşamını fiziksel ve ruhsal açıdan etkilediğini ancak literatürün araştırma sayısı ve deseni konusunda sınırlı olduğunu ortaya koymuştur. Bu nedenle kilit konumda bulunan sağlık profesyonellerinin bu bireyleri güçlendirmesinin bir gereklilik olduğu söylenebilir. Ayrıca araştırma sayısının ve farklı araştırma desenlerinin kullanıldığı çalışmaların planlanmasının önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: fiziksel sağlık, ruhsal sağlık, yaşamda anlam bulma

S-194

EVALUATION OF ANTHROPOMETRIC MEASUREMENTS AND QUALITY OF LIFE IN INDIVIDUALS WITH TYPE 2 DIABETES

Büşra Canarslan[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[2]

[1]*Cappadocia University*
[2]*Gazi University*

Introduction-Aim: Diabetes (DM) is a disorder caused by the insufficiency or inability of the insulin hormone. Quality of life (QoL) and physical activity (PA) are important for people with DM. The study was conducted to examine the QoL and anthropometric measurements of with T2DM patients and healthy individuals.

Methods: The study was conducted with a total of 60 individuals of whom 30 with T2DM and 30 healthy, aged between 18-55 and living in Kayseri and Nevşehir. Cardiovascular and cerebrovascular patients, cancer patients, participants who followed any diet plan in the healthy group, participants with energy intake ≤800 or >4,200 kcal/day, and participants with BMI≥35 were excluded from the study. The sociodemographic and anthropometric characteristics of participants were recorded. Short form-36 (SF-36) QoL scale and International Physical Activity Questionnaire Short Form were applied by face-to-face.

Results: The mean BMI, waist and neck circumference of the individuals for the with DM and healthy groups were 29.69±4.39 and 21.51±2.52, 98.16±11.46 and 74.44±6.68, 38.33±3.41 and 32.70±1.44, respectively (p?0.05). The mean scores of the with DM and healthy groups from the components of the QoL scale, physical function (PF), physical role (RP), vitality (VT), social functionality (SF), and pain (BP) health measures were 63.33±30.66 and 92.33±9.89, 37.55±37.58 and 73.33±35.31, 38.33±27.08 and 56.83±20.14, 21.01±11.04 and 35.96±10.47, 53.75±29.01 and 72.08±18.18, respectively. PF, RP, and VT scores of with DM group were positively and significantly correlated with educational status (p?0.05). There was no relationship between PF, RP, VT subscale score and educational status in the healthy group (p?0.05). A positive correlation was found between PF subscale score and PA score in with DM group (p?0.05).

Conclusion: The mean values of the SF-36 QoL subscale scores of individuals with T2DM were found to be lower than those of healthy individuals. As the education level increased, the subscale scores increased.

Anahtar Kelimeler: type 2 diabetes, quality of life, anthropometric measurements

TİP 2 DİYABETLİ BİREYLERDE ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİN VE YAŞAM KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Büşra Canarslan[1], *Makbule Gezmen Karadağ*[2]

[1]*Kapadokya Üniversitesi*
[2]*Gazi Üniversitesi*

Giriş ve Amaç: Diyabet (DM), insülin hormonunun yetersizliği veya etki edememesiyle oluşan bir bozukluktur. Yaşam kalitesi ve fiziksel aktivite DM'liler için önemlidir. Bu çalışma, tip 2 DM'li ve sağlıklı bireylerin yaşam kalitesi ve antropometrik ölçümlerinin incelenmesi için yürütülmüştür.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Kayseri ve Nevşehir'de yaşayan 30'u T2DM'li 30'u sağlıklı 18-55 yaş arası 60 bireyde yürütülmüştür. Kardiyovasküler ve serebrovasküler hastalar, kanser hastaları, sağlıklı grupta herhangi bir beslenme planı uygulayan katılımcılar, enerji alımı ≤800 kkal/gün veya>4.200 kkal/gün olan katılımcılar, BKİ ≥35 olan katılımcılar çalışmadan dışlanmıştır. Katılımcıların sosyodemografik ve antropometrik ölçümleri kaydedilmiştir. Kısa Form-36 (SF-36) yaşam kalitesi ölçeği ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi Kısa Formu yüz yüze uygulanmıştır.

Bulgular: Bireylerin ortalama BKİ, bel ve boyun çevresi diyabetli ve sağlıklı grup için sırasıyla 29.69±4.39 ve 21.51±2.52 (p?0.05), 98.16±11.46 ve 74.44±6.68 (p?0.05), 38.33±3.41 ve 32.70±1.44 (p?0.05)'tür. Diyabetlilerin ve sağlıklıların yaşam kalitesi ölçeği bileşenlerinden fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, vitalite, sosyal işlevsellik, ağrı sağlık ölçütlerinden aldıkları puan ortalamaları sırasıyla 63.33±30.66 ve 92.33±9.89, 37.55±37.58 ve 73.33±35.31, 38.33±27.08 ve 56.83±20.14, 21.01±11.04 ve 35.96±10.47, 53.75±29.01 ve 72.08±18.18'dir (p?0.05). Diyabetli grubun fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, vitalite alt ölçek puanları eğitim durumuyla pozitif yönde anlamlı ilişkilidir (sırasıyla r=0.533, r=0.390, r=0.372; p?0.05). Sağlıklı grupta fiziksel fonksiyon, fiziksel rol güçlüğü, vitalite alt ölçek puanı ile eğitim durumu arasında ilişki bulunmamıştır (p?0.05). Diyabetlilerde fiziksel fonksiyon alt ölçek puanı ile fiziksel aktivite puanı arasında pozitif yönlü ilişki bulunmuştur (p?0.05).

Sonuç: Tip 2 DM'li bireylerin SF-36 yaşam kalitesi alt ölçek puanlarının ortalama değerleri sağlıklı bireylerden daha düşük bulunmuştur. Eğitim durumunun artmasıyla alt ölçek puanlarında da artış görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: tip 2 diyabet, yaşam kalitesi, antropometrik ölçümler

S-195

ISCHEMIA MODIFIED ALBUMIN LEVELS IN COVID 19 PATIENTS

Rabia Şeker[1], *Elif Ayça Şahin*[2]

[1]*SBU Ankara Dr. Sami Ulus Gynecology, Obstetrics and Gynecology Education and Research Hospital*
[2]*Gazi University Faculty of Medicine Hospital*

Introduction-Purpose: Covid 19, which mainly affects the respiratory system; It can also cause extensive involvement outside the respiratory tract, and this may develop due to direct organ involvement by the virus or direct or indirect complications of inflammation. Thrombotic complications and cardiovascular diseases are important factors affecting the course of the disease. In some studies, arrhythmia, cardiac damage and heart failure have been reported in patients hospitalized for COVID-19. The aim of this study is to examine IMA (ischemia modified albumin) levels in Covid 19 patients confirmed by PCR test.

Materials-Methods: Research 53 covid positive patients (22 M, 31 F; mean age: 51.5±13.3 years) and 48 healthy controls (26 M, 31 F) hospitalized in the covid wards of Yıldırım Beyazıt University Yenimahalle Training and Research Hospital. M, 22 F mean age: 38.9 ±10.6 years). Colorimetric determination method based on cobalt binding property of albumin was used to determine the level of IMA. In addition, d-dimer, fibrinogen, ferritin, crp, platelet count, neutrophil / lymphocyte ratio (NLR), platelet / lymphocyte ratio (PLR), RDW parameters used in the follow-up of covid patients were examined and the correlation of IMA levels with these laboratory data was evaluated.

Results: A statistically significant difference was found between patient and control group IMA values ??(0.49±0.14 and 0.34±0.09, respectively) (p=0). No statistically significant difference was found in the comparison between female and male patient groups to determine whether there was a difference according to gender (p>0.05). A correlation was found between IMA and only crp (r=0.3; p=0.03).

Conclusion: The strong statistical difference between our patient and control group shows that IMA is high in covid 19 patients. It is possible that it is a marker with high diagnostic and especially follow-up value. However, it should be supported by studies with larger samples.

Anahtar Kelimeler: covid 19, ischemia modified albumin

COVİD 19 HASTALARINDA İSKEMİ MODİFİYE ALBÜMİN DÜZEYLERİ

Rabia Şeker[1], *Elif Ayça Şahin*[2]

[1]*SBÜ Ankara Dr.Sami Ulus Kadın Doğum, Çocuk Sağlığı Ve Hastalıkları Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi*

Giriş-Amaç: Esas olarak solunum sistemini etkileyen Covid 19; solunum yolu dışında da geniş tutuluma neden olabilmektedir ve bu durum virüs tarafından direkt olarak organ tutulumu veya inflamasyonun direkt ya da indirekt komplikasyonlarına bağlı olarak gelişebilmektedir. Trombotik komplikasyonlar ve kardiovasküler hastalıklar hastalık seyrine etkili önemli faktörlerindendir. Bazı çalışmalarda covid 19 nedeniyle hospitalize hastalarda aritmi, kardiak hasar ve kalp yetmezliği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı pcr testi ile doğrulanmış Covid 19 hastalarında İMA (iskemi modifiye albümin) düzeylerini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırma Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Yenimahalle Eğitim ve Araştırma Hastanesi covid servislerinde yatmakta olan pcr ile doğrulanmış 53 covid pozitif hasta (22 E, 31 K; ortalama yaş:51,5±13,3 yıl) ve sağlıklı 48 kontrol olgusu (26 E, 22 K ortalama yaş: 38.9 ±10.6 yıl) üzerinde yapıldı. İMA düzeyini belirlemek için albüminin kobalt bağlama özelliğine dayanan kolorimetrik tayin yöntemi kullanıldı. Ek olarak covid hastalarının takibinde kullanılan d- dimer, fibrinojen, ferritin, crp, platelet sayısı, nötrofil / lenfosit oranı (NLR), platelet/ lenfosit oranı (PLR), RDW parametreleri incelenmiş ve İMA düzeylerinin bu laboratuvar verileri ile korelasyonu değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hasta ve kontrol grubu İMA değerleri (sırasıyla 0,49±0,14 ve 0,34±0,09) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu (p=0). Cinsiyete göre bir fark olup olmadığını tespit etmek için kadın hasta ve erkek hasta grupları arasında yapılan karşılaştırmada istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p>0,05). İMA ile sadece crp arasında (r=0,3; p=0,03) arasında korelasyon bulundu.

Sonuç: Hasta ve kontrol grubumuz arasında bulunan güçlü istatistiksel fark İMA'nın covid 19 hastalarında yüksek olduğunu göstermektedir. Tanı ve özellikle de takip değeri yüksek bir belirteç olması mümkündür. Ancak daha geniş örneklemli çalışmalar ile desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: covid 19, iskemi modifiye albümin

S-196

COMPARISON OF DINOPROSTONE+OXYTOCIN AND ONLY OXYTOCIN'S LABOR INDUCTION RESULTS

Eser Ağar[1], *N. İnci Davas*[2]

[1]*Istanbul Gelisim University Vocational School of Health Services Operating Room Services*
[2]*Istanbul Sisli Etfal Training and Research Hospital 2nd Gynecology and Obstetrics Clinic*

Introduction-Objective: The aim of this study is to compare the efficacy and results of two methods (dinoprostone+oxytocin and only oxytocin) used for cervical ripening and induction of labor.

Material-Methods: Term nulliparous pregnancies Bishop score <4 that have an indication for induction of labor were divided into two groups. The first group was given vaginal dinoprostone and then oxytocin. The second group was given only oxytocin. The two groups were compared in terms of time from the beginning of induction to delivery, time from the beginning of induction to labor, Bishop score changes, contraction count at every 10 minutes, number of births by cesarean section and the Apgar score of the neonates.

Results: There was a significant difference between the groups with regard to time from the beginning of induction to the labor (dinoprostone+oxytocin:873.5 ±219.12 min; oxytocin: 637.4±339,3 min; p=0.0001). Concerning the changes of Bishop score averages at 4th, 6th, 8th and 10th hours was higher at oxytocin group, (respectively p=0.0001, p=0.0001, p=0.008, p=0.033). Similarly, the contraction count at every 10 minutes of the oxytocin group during the first two hours of labor induction was higher (dinoprostone+oxytocin: 0.22±0.42/10 minutes; oxytocin: 0.72±0.88/10 minutes ; p=0.0001). Although there was no significant difference between the cesarean section rates of the two groups, it was found that for the oxytocin group, the possibility to have a cesarean section was 2.06 times higher compared to the other group. OR:2.06 (0.83-5.10 - 95 % CI). There was no significant difference between 1st minute Apgar score and 5th minute Apgar score of the newborn babies (p>0.05).

Conclusion: Dinoprostone+oxytocin is a preferable method to reduce cesarean rates. However, only oxytocin which stimulates and speeds the labor can be opted for at the clinics that have a high number of patients.

Anahtar Kelimeler: cervical ripening, induction of labor, oxytocin, dinoprostone

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

DİNOPROSTON+OKSİTOSİN İLE SADECE OKSİTOSİNİN DOĞUM EYLEMİ İNDÜKSİYON SONUÇLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Eser Ağar[1], *N. İnci Davas*[2]

[1]*İstanbul Gelişim Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu Ameliyathane Hizmetleri*
[2]*İstanbul Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi 2. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği*

Giriş-Amaç: Servikal olgunlaştırma ve doğum indüksiyonu için kullanılan iki yöntemin (dinoproston+oksitosin ve sadece oksitosin) etkinliğini ve sonuçlarını kıyaslamak.

Gereç-Yöntem: Doğum indüksiyonu endikasyonu almış Bishop skoru <4 olan term nullipar gebeler iki gruba ayrıldı. Birinci gruba vajinal dinoproston ve devamında oksitosin verildi. İkinci gruba ise sadece oksitosin verildi. Her iki gruptaki hastaların indüksiyon başlangıcından aktif faza geçiş süreleri, indüksiyon başlangıcından doğuma kadar geçen süreleri, Bishop skorlarındaki değişim, her 10 dakikadaki kontraksiyon sayıları, sezaryen oranları ve bebeklerin Apgar skorları karşılaştırıldı.

Bulgular: İki grup arasında indüksiyon başlangıcından doğuma kadar geçen süre oksitosin grubunda daha kısaydı ve istatistiksel olarak anlamlıydı. (dinoproston+oksitosin: 873,5±219,12 dakika; oksitosin: 637,4±339,3 dakika; p=0,0001). 4, 6, 8,10. saatlerdeki Bishop skoru ortalamaları oksitosin grubunda daha yüksekti. (Sırasıyla p=0,0001, p=0,0001, p=0,008, p=0,033). Aynı şekilde, indüksiyonun ilk 2 saatinde 10 dakikadaki kontraksiyon sayısı oksitosin grubunda daha fazlaydı (dinoproston+oksitosin: 0,22±0,42/10 dakika; oksitosin: 0,72±0,88/10 dakika; p=0,0001) Sezaryen oranları açısından iki grup arasında istatistiksel fark izlenmedi. Buna rağmen, oksitosin grubunun sezaryene gitme ihtimalinin diğer gruba oranla 2.06 kat daha fazla olduğu tespit edildi. OR:2,06 (0,83-5,10.. %95 CI). Yenidoğan bebeklerin 1. dakika Apgar skoru ve 5. dakika Apgar skoru değerlendirildi ve iki grup arasında anlamlı fark saptanmadı. (p>0,05).

Sonuç: Dinoproston+oksitosin sezaryen oranlarını azaltmak için tercih edilebilecek bir yöntemdir ancak sadece oksitosin, daha hızlı etki göstermesi ve doğumu daha hızlı sonuçlandırması sebebi ile hasta yoğunluğu yüksek olan kliniklerde tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: servikal olgunlaştırma, doğum indüksiyonu, oksitosin, dinoproston

Kaynakça:

1. RCOG. Induction of Labour. Evidence-Based Clinical Guideline Number 9. London: RCOG Clinical Support) Unit, 2008.
2. Olesen AW, Westergaard JG, Olsen J. Perinatal and maternal complications related to post-term delivery: A national register-based study, 1978–1993. Am J Obstet Gynecol 2003; 189: 222–227.
3. Norwitz ER, Snegovskikh VV, Caughey AB. Prolonged pregnancy: When should we intervene? Clin Obstet Gynecol 2007; 50: 547–557.
4. Committee ACOG on Practice Bulletins – Obstetrics. ACOG practice bulletin no. 107: Induction of labor. Obstet Gynecol2009; 114: 386–397.

5. Vrouenraets FPJM, Roumen FJME, Dehing CJG et al. Bishop score and risk of cesarean delivery after induction of labor in nulliparous women. Obstet Gynecol 2005; 105: 690–697.

6. Johnson DP, Davis NR, Brown AJ. Risk of cesarean delivery after induction at term in nulliparous women with an unfavorable cervix. Am J Obstet Gynecol 2003; 188: 1565–1572.

7. Alfirevic Z, Kelly AJ, Dowswell T. Intravenous oxytocin alone for cervical ripening and induction of labor. Cochrane Database Syst Rev 2009; (4): CD003246.

8. Kelly AJ, Malik S, Smith L, Kavanagh J, Thomas J. Vaginal prostaglandin (PGE2 and PGF2a) for induction of labor at term. Cochrane Database Syst Rev 2009; (4): CD003101. Review.

9. Kulhan N, Kulhan M. Labor induction in term nulliparous women with premature rupture of membranes: oxytocin versus dinoprostone. Archives of Medical Science. 2018;15(4):896-901.

10. Durodola A, Kuti O, Orji EO, Ogunniyi SO. Rate of increase in oxytocin dose on the outcome of labor induction. Int J Gynecol Obstet 2005; 90: 107–111.

11. Aghideh FK, Mullin PM, Ingles S, Ouzounian JG, Opper N, Wilson ML, Miller DA, Lee RH. A comparison of obstetrical outcomes with labor induction agents used at term. J Matern Fetal Neonatal Med. 2014 Apr;27(6):592-6.

12. Keskin HL, Kabacaoğlu G, Seçen Eİ, Ustüner I, Yeğin G, Avşar AF. Effects of intravaginally inserted controlled-release dinoprostone and oxytocin for labor induction on umbilical cord blood gas parameters. J Turk Ger Gynecol Assoc. 2012 Dec 1;13(4):257-60.

S-197

ASSESSMENT OF THE ATHLETE WITH A HISTORY OF PROXIMAL RECTUS FEMORIS TENDON RUPTURE INJURY TREATED OPERATIVELY BY THERMOGRAPHY UNDER THE EFFECT OF TRAINING

Ahmet Bayrak[1], *Mehmet Celalettin Ergene*[2], *Murat Ceylan*[2]

[1]*Selcuk Universty, vocational school of health services*
[2]*Konya Technical University, Engineering Faculty, Department of Electrical – Electronics Engineering*

Rectus femoris (RF) m. It is one of the four parts of the quadriceps femoris. RF muscle has an important place in football sports due to the actions of running faster and shooting. Rupture of the RF muscle is a difficult type of injury to follow because it is rare and often overlooked. Although the diagnosis of RF injuries can be made by both ultrasonography and MRI (gold standard) Follow-up is important in terms of shortening the recovery period and preventing complications. **Case**: 31-year-old (189 cm 79 kg) attacking player suffered 2 injuries to the right RF region between March and April 2010. During the training on May 10, 2010, he could not complete the training with a sudden pain and burning sensation during the sprint. In the examination, grade III injury was detected in the right side RF muscle proximal region. The treatment of the athlete was carried out operationally. The athlete started training after 73 days. **Results:** In the evaluation made before the training, When looking at the values ??before and after the training, it was seen that the temperature difference between the right and left sides increased by a maximum of 1.05°.***Discussion***: RF proximal tendon rupture is a rare injury in sports. There is also no definitive protocol on how to treat this injury. At the same time, there are currently no standardized recommendations regarding injury follow-up. **Conclusion:** According to the findings we obtained in this study, it is seen that thermography method is an imaging method that can evaluate the training load in athletes with a history of surgery compared to other imaging methods. We think that the case is worth presenting in terms of the use of thermography in the postoperative period follow-up of RF injuries and the evaluation of training load in this period.

Anahtar Kelimeler: Thermography, sports injuries, rectus femoris rupture

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

OPERATİF YOLLA TEDAVİ EDİLEN PROKSİMAL REKTUS FEMORİS TENDON RÜPTÜRÜ YARALANMASI ÖYKÜSÜ OLAN SPORCUNUN ANTRENMAN ETKİSİ ALTINDA TERMOGRAFİ İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Ahmet Bayrak[1], *Mehmet Celalettin Ergene*[2], *Murat Ceylan*[2]

[1]*Selçuk Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksek Okulu*
[2]*Konya Teknik Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Elektrik-elektronik Mühendisliği Bölümü*

Rektus femoris (RF) m. quadriceps femorisin dört parçasından birisidir[1]. Futbol sporunda daha hızlı koşmak ve şut atmak eylemlerinden dolayı RF kası önemli bir yer tutar[2]. RF kasın rüptürü nadir görülmesi ve sıklıkla gözden kaçan bir yaralanma olması nedeniyle takibi zor bir yaralanma tipidir[3]. RF yaralanmalarında teşhis hem ultrasonografi[4] hem de MRI ile yapılabilmekle beraber altın standart yöntem MRI yöntemidir. İyileşme süresinin kısaltılması ve komplikasyon oluşumunun önlenmesi açısından takibi önemlidir[5].

Olgu: 31 yaşında (189 cm 79 kg) hücum oyuncusu olan futbolcu 2010 Mart- Nisan ayları boyunca sağ rektus femoris bölgesinden 2 defa yaralanma geçirmiştir. 10 Mayıs 2010 tarihinde antrenman sırasında sprint anında ani bir ağrı ve yanma hissi ile birlikte antrenmanın tamamlayamamıştır. Yapılan incelemede sağ taraf RF kası proksimal bölgede grade III yaralanma tespit edilmiştir. Sporcunun tedavisi operasyonel olarak gerçekleştirilmiştir. Sporcu 73 gün sonra antrenmanlara başlamıştır.

Bulgular: Antrenman öncesi yapılan değerlendirme de sağ ve sol taraf ortalama ısı farkının sol tarafta daha yüksek olmak üzere 0.69°, minimum ısı farkı 0.70°, maksimum sıcaklık farkı ise 0.30° olarak tespit edilmiştir. Antrenman sonrası yapılan değerlendirme de sağ ve sol taraf ortalama ısı farkının sağ tarafta daha yüksek olmak üzere 0.21°, maksimum sıcaklık farkı ise 0.75° olarak tespit edilmiştir. Minimum sıcaklık farkı ise sol tarafta 0.19° daha yüksek bulunmuştur. Antrenman öncesi ve sonrası değerlere bakıldığında sağ ve sol taraf ısı değişim farklarının maksimum 1.05° arttığı görülmüştür.

Tartışma: Sporda RF proksimal tendon yırtılması nadir görülen yaralanmalardır[6]. Bu yaralanmanın nasıl tedavi edileceğine dair kesin bir protokol de yoktur[7,8,9]. Aynı zamanda yaralanmanın takibi ile ilgili olarak şu anda standartlaştırılmış bir öneri bulunmamaktadır[10].

Sonuç: Bu çalışmamızda elde ettiğimiz bulgulara göre termografi yönteminin diğer görüntüleme yöntemlerine nazaran cerrahi öyküsü olan sporcularda antrenman yükünü değerlendirebilecek düzeyde bir görüntüleme yöntemi olduğu görülmektedir. RF yaralanmalarının postoperatif dönem takibi ve bu dönemde antrenman yükünün değerlendirilmesinde termografi kullanılması açısından vakanın sunulmaya değer olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Termografi, spor yaralanmaları, rektus femoris yaralanması

Kaynakça:

1. Richard S. Snell, Clinic Anatomy for medical students, 2000, 541

2. Hughes C 4th, Hasselman CT, Best TM, Martinez S, Garrett WE Jr (1995) Incomplete, intrasubstance strain injuries of the rectus femoris muscle. Am J Sports Med 23(4):500–506

3. Gamradt, S. C., Brophy, R. H., Barnes, R., Warren, R. F., Byrd, J. W. T., & Kelly, B. T. (2009). Nonoperative Treatment for Proximal Avulsion of the Rectus Femoris in Professional American Football. The American Journal of Sports Medicine, 37(7), 1370–1374.

4. Esser, S., Jantz, D., Hurdle, M. F., & Taylor, W. (2015). Proximal Rectus Femoris Avulsion: Ultrasonic Diagnosis and Nonoperative Management. Journal of Athletic Training, 50(7), 778–780.

5. Pesquer, L., Poussange, N., Sonnery-Cottet, B., Graveleau, N., Meyer, P., Dallaudiere, B., & Feldis, M. (2016). Imaging of rectus femoris proximal tendinopathies. Skeletal Radiology, 45(7), 889–897

6. Feeley vd., 2008 BT Feeley , JW Powell , MS Muller , RP Barnes , RF Warren , BT Kelly , Epidemiology of National Football League training camp injuries from 1998 to 2007, 36 (2008) , s. 2187 – 2195.

7. R Straw, K Colclough, G Geutjens, Surgical repair of a chronic rupture of the rectus femoris muscle at the proximal musculotendinous junction in a soccer player, Br J Sport Med. 2003, ;37:182–184

8. Park CK, Zlomislic V, Du J, Huang BK, Eric YC, Chang DG, Nonoperative Management of a Severe Proximal Rectus Femoris Musculotendinous Injury in a Recreational Athlete: A Case Report, PM R, 2018 Dec;10(12):1417-1421.

9. Dalal, S., Kotwal, R., & Chandratreya, A. (2020). Operative versus conservative treatment of proximal rectus femoris avulsions: A systematic review with meta-analysis of clinical outcomes, complications and return to sports. J Clin Orthop Trauma 2020 Oct 18;15:83-92. doi: 10.1016/j.jcot.2020.10.030.

10. Neetz C, Linhart W. (2020). Proximaler Ausriss der Sehne des M. rectus femoris, Unfallchirurg 123, 491–495

S-198

EFFECT OF NEURODEVELOPMENTAL TECHNIQUES IN HIROCEPHALY: ORIGINAL CASE REPORT

Ümmühan Çöpkes[1], *Ayşe Kübra Çöpkes*[2]

[1]*Istinye University Faculty of Health Sciences Department of Child Development*
[2]*Biruni University Faculty of Health Sciences Department of Speech and Language Therapy*

Introduction-Purpose: A.S. He was born 2011, he diagnosed with hydrocephalus,shunted. Hydrocephalus created structural and functional disorders in the brain (cerebral palsy, epilepsy, meningitis). Paraparesis, increased tone, sensory reactivity have started. Respiratory, language, speech, perception, stool, bladder control problems determined. Results studies using neurodevelopmental techniques in hydrocephalus insufficient. Study organized to determine effect of neurodevelopmental techniques in hydrocephalus.

Materials and Methods: GMFM, Modified Ashwordh, Language-Speech Inventory, Sensory Profile applied at beginning and end neurodevelopmental program. Bobath, relaxation, sensory-motor integration, language-speech and respiratory therapies applied for 6 months.

Initial assessment: GMFM assisted walking, modified ashwordh 3, language-speech inventory is 9. Sensory Profile sensory processing differs less sharply from hearing processing than others; vision processing, touch processing, multi-sensory processing, seeking sensory input, poor recording, research more likely difference than others; oral sensory processing, oral sensory sensitivity typical performance; vestibular process, endurance and tone arrangements more definite difference than others; emotional-social responses and items showing threshold of response typical performance; Behavioral consequences sensory processing, registration, sensitivity, avoidance, emotional response, low endurance-tone, inattention - distraction, sensory sensitivity, sedentary and perceptual fine motor more definite differences than others. Final assessment: GMFM independent walking, modified ashwordh 1+, language-speech inventory is 60. Sensory Profile hearing processing, vision processing, vestibular processing, touch processing, multi-sensory processing approached typical performance.

Conclusion: Statistical significance $p \leq 0.05$ accepted. Muscle tone decreased and positive development achieved. Assisted walking achieved in gross motor functional scale. Language-speaking skills been acquired. Sensory development increased, perception and behavior regulation have improved. Assisted walking acquired and active upper extremity movements started. Sensory responsiveness decreased, endurance and muscle tone control increased. Language-speech, perception and communication power have developed. Neurodevelopmental progression impaired in hydrocephalus. Sensory and motor disorders accompany neurocognitive, neurobehavioral and learning problems as age progresses. Studies have reported that early intervention and treatment positively affect development.

Anahtar Kelimeler: Hydrocephalus, Meningitis, Cerebral palsy, Epilepsy, Neurodevelopmental Techniques

HİROSEFALİDE NÖROGELİŞİMSEL TEKNİKLERİN ETKİSİ: ÖZGÜN OLGU SUNUMU

Ümmühan Çöpkes[1], *Ayşe Kübra Çöpkes*[2]

[1]*İstinye Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü*
[2]*Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dil ve Konuşma Terapisi Bölümü*

Giriş-Amaç: A.S. 2011 doğumludur, hidrosefali teşhisi almış, shunt takılmıştır. Hidrosefali beyinde yapısal ve fonksiyon bozuklukları oluşturmuştur (serebral palsi, epilepsi, menenjit). Paraparezi, tonus artışı ve duysal tepkisellik başlamıştır. Solunum, dil, konuşma, algı, gayta ve mesane kontrol problemleri belirlenmiştir. Hidrosefalide nörogelişimsel tekniklerin uygulandığı çalışma sonuçları yeterli değildir. Çalışma, nörogelişimsel tekniklerin hidrosefalide etkisini belirlemek amacıyla düzenlenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Nörogelişimsel programının başında, sonunda kaba motor fonksiyonel sınıflama (GMFM), Modifiye Ashwordh, Dil-Konuşma Envanteri, Duyu Profili uygulanmıştır. Bobath, gevşetme, duysal-motor bütünleşme, dil-konuşma, solunum terapileri 6 ay uygulanmıştır.

İlk değerlendirme: GMFM destekli yürüme, modifiye ashwordh 3, dil-konuşma envanteri 9'dır. Duyu Profili duyma işlemi diğerlerinden daha az kesin fark; görme işlemi, dokunma işlemi, çoklu duyusal işlemi, duyusal girdi arama, zayıf kayıt, araştırma diğerlerinden daha fazla muhtemel fark; oral duysal işlem ve oral duyusal hassasiyet tipik performans; vestibüler işlem, endurans ve tonusla ilgili duysal işlem ve hareket ve vücut pozisyonuyla ilgili düzenlemeler diğerlerinden daha fazla kesin fark; duygusal-sosyal cevaplar ve cevap verme eşiğini gösteren maddeler tipik performans; duyusal işlemin davranışsal sonuçları, kayıt, hassasiyet, kaçınma, duygusal tepki, düşük endurans – tonus, dikkatsizlik - dikkat dağınıklığı, duyu hassasiyeti, hareketsiz ve algısal ince motor diğerlerinden daha fazla kesin farktır. Son değerlendirme: GMFM bağımsız yürüme, modifiye ashwordh 1+, dil-konuşma envanteri 60'dir. Duyu Profili duyma işlemi, görme işlemi, vestibüler işlemi, dokunma işlemi, çoklu duyusal işlemi tipik performansa yaklaşmıştır.

Sonuç: İstatistiksel anlamlılık $p \leq 0,05$ kabul edilmiştir. Kas tonusu azalmış, pozitif gelişme sağlanmıştır. GMFM ölçeğinde destekli yürüme kazanılmıştır. Dil-Konuşma becerisi kazanılmıştır. Duysal gelişim artmış, algı ve davranış düzenlemesi gelişmiştir. Destekli yürüme kazanılmış ve üst ekstremite hareketlerini başlatmıştır. Duysal tepkisellik azalmış, endurans ve kas tonus kontrolü artmıştır. Dil-konuşma, algı ve iletişim gücü gelişmiştir. Hidrosefalide nörogelişimsel ilerlemesinde bozulmalar gösterir. Duysal ve motor bozukluklar yaş ilerledikçe nörobilişsel, nörodavranışsal ve öğrenme problemleri eşlik eder. Çalışmalarda erken müdahale ve tedavinin gelişimi pozitif yönde etkilediği bildirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hidrosefali, Menenjit, Serebral palsi, Epilepsi, Nörogelişimsel Teknikler

Kaynakça:

1. Duygu Cubukcu, Pakize Karaoglu The Effects of Neuro-Developmental Treatment Based Rehabilitation on Gross Motor Function in Children with Spastic Cerebral Palsy İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hast. Dergisi 2020;10(1):47-52 Özgün Araştırma / Research Article doi:10.5222/buchd.2020.27147
2. David Shprecher, Jason Schwalb and Roger Kurlan Curr Repetitive lumbar punctures as treatment for normal pressure hydrocephalus Neurol Neurosci Rep. 2008 September ; 8(5): 371–376.
3. Lim T.S. · Yong S.W. · Moon S.Y. Repetitive Lumbar Punctures as Treatment for Normal Pressure Hydrocephalus Eur Neurol 2009;62:293–297

S-199

AN INVESTIGATION OF INDIVIDUALS' COVID-19-RELATED ANXIETY LEVELS ACCORDING TO SOME SOCIO-DEMOGRAPHIC VARIABLES

Kamuran CERİT[1]

[1]*Suleyman Demirel University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing Management*

Background-Aim: Pandemics such as Covid-19 often create heightened fear and anxiety, causing deterioration in the behaviors, social and psychological well-being of many people. In addition, it can be thought that the anxiety levels of healthcare workers will increase more because they have a higher risk of contamination and work under Covid-19 isolation-measures and heavy workload. The main purpose of the study is to determine people's Covid-19-related anxiety levels and ways of coping. Additionally, it was aimed to determine whether the anxiety levels of health workers are different from others and socio-demographic factors affecting the anxiety.

Method: The study was carried out with data obtained from 1017 participants via google forms between May-July 2020. In the collection of data, the 12-item Covid-19-related anxiety scale, which was developed by researcher and analyzed for validity and reliability; 13 items for ways of coping; some socio-demographic questions were used. The Covid-19 related anxiety scale consisted of three dimensions: cognitive, physiological, behavioral avoidance, which explained 71% of the variance. The Cronbach alpha of the scale was 0.85.

Results: The Covid-19 related anxiety levels of the participants were slightly above the moderate level (2.83±0.72), and the highest score was reported in cognitive dimension. The anxiety levels of health workers was not different from other people. There was a difference in anxiety levels according to the socio-demographic characteristics of the participants, such as age, gender, living in Turkey/abroad, working status and type, and smoking addiction. Cognitive coping, social support, distraction, relaxation techniques were identified as ways to cope with anxiety. The participants mostly reported the following: "It relaxes me to know that I am healthy and safe right now", "it relaxes me to talk to my family/friends on the phone."

Conclusion: Relevant studies should be increased to understand the effects of pandemic on individuals and healthcare workers.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemic, anxiety, coping with anxiety, healthcare workers

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

BİREYLERİN COVİD-19 İLİŞKİLİ KAYGI DÜZEYLERİNİN BAZI SOSYO-DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Kamuran CERİT[1]

[1]*Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Hemşirelikte Yönetim Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Covid-19 gibi pandemiler, genellikle toplumda artan korku ve endişe yaratarak, birçok kişinin davranışlarında, sosyal ve psikolojik esenliğinde bozulmalara neden olur. Ayrıca sağlık çalışanlarının, bulaşma açısından daha yüksek riske sahip olmaları ve Covid-19 izolasyon tedbirleri ve ağır iş yükü altında çalışmaları nedeniyle, kaygı düzeylerinin daha çok artacağı düşünülebilir. Çalışmanın ana amacı bireylerin Covid-19 ilişkili kaygı düzeylerini ve baş etme yollarını belirlemektir. Ek olarak, sağlık çalışanlarının kaygı düzeylerinin diğerlerinden farklı olup olmadığının ve kaygıyı etkileyen bazı sosyo-demografik faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma Mayıs-Temmuz 2020 tarihleri arasında, Google formlar aracılığıyla 1017 katılımcıdan elde edilen verilerle gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında; araştırmacı tarafından geliştirilerek geçerlik ve güvenirlik analizleri yapılan, 12 maddelik Covid-19 ilişkili kaygı ölçeği, kaygıyla baş etme yolları için 13 ifade ve bazı sosyo-demografik sorular kullanılmıştır. Covid-19 kaygı ölçeği varyansın %71'ini açıklayan bilişsel, fizyolojik ve davranışsal kaçınma şeklinde üç boyuttan oluşmuştur. Ölçeğin Cronbach alpha katsayısı 0.85'dir.

Bulgular: Katılımcıların Covid-19 ilişkili kaygı düzeyleri orta seviyenin biraz üzerinde (2.83 ± 0.72) olup, en yüksek kaygı düzeyi bilişsel boyutta saptanmıştır. Sağlık çalışanlarının kaygı düzeyleri diğer kişilerden farklı değildir. Katılımcıların yaşı, cinsiyeti, Türkiye'de ya da yurt dışında yaşama durumu, çalışma durumu ve şekli ve sigara bağımlılığı gibi sosyo-demografik özelliklerine göre kaygı düzeyleri arasında fark saptanmıştır. Kaygı ile baş etme yolları olarak bilişsel baş etme, sosyal destek, dikkati başka yöne çekme ve relaksasyon teknikleri belirlenmiştir. Katılımcılar en fazla şu ifadeleri bildirmiştir: "Şuan sağlıklı ve güvende olduğumu bilmek beni rahatlatıyor", "aile ve arkadaşlarımla telefonda görüşmek beni rahatlatıyor".

Sonuç: Covid-19 pandemisinin bireyler ve sağlık çalışanları üzerindeki etkilerinin anlaşılması için ilgili çalışmaların arttırılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemi, kaygı, kaygıyla baş etme, sağlık çalışanları

S-200

RISING STAR IN THE TREATMENT OF CANCER PATIENTS: TELEMEDICINE AND TELEREHABILITATION

Amine Ataç[1], *Esra Pehlivan*[2]

[1]*Istanbul Gedik University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey*
[2]*Health Sciences University, Hamidiye Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey*

Introduction- Purpose: Telehealth refers to the use of technology to provide personalized healthcare to patients remotely, enabling data exchange and communication between patients and healthcare professionals. telerehabilitation; consists of telehealth services that enable patients to participate in the program in a home-based environment as an alternative to the hospital-based program. This study aims to compare and compile the literature information about telemedicine and telerehabilitation 10 years ago in cancer patients with today's.

Materials-Methods: A search was made in the PUBMED database as "telehealth" AND "cancer", "telerehabilitation" AND "cancer" as an unfiltered, randomized controlled study, review, systematic review and related articles were examined. In the Google schoolar search engine, a literature search was made in the form of "telehealth" AND "cancer" and "telerehabilitation" AND "cancer" and related articles were searched.

Results: When an unfiltered search is made in the PUBMED database; "telehealth" AND "cancer" 609 results, 44 results for "telerehabilitation" AND "cancer". In randomized controlled study filtering; "telehealth" AND "cancer" 32 results, "telerehabilitation" AND "cancer" 13 results. Search on the publications before 2011, 32 results were found for "telehealth" AND "cancer", while no results were found for "telerehabilitation" AND "cancer". In Google schoolar search engine; The search for "telehealth" AND "cancer" has 38.800 results instantly, and 7.960 results before 2011. When searching "telerehabilitation" AND "cancer", there are 3.720 results instantly and 500 results before 2011.

Conclusion: As a result of our study, it was seen that the interest in telemedicine and telerehabilitation methods has increased and continues to increase due to changing needs. In the literature, it has been shown that teleoncology improves access to care and reduces health care costs. There is evidence in the literature showing the positive effects of telerehabilitation and physiotherapy on clinical outcomes in patients with cancer, heart disease, and patients with musculoskeletal disorders.

Anahtar Kelimeler: cancer, telemedicine, teleoncology, telerehabilitation

KANSER HASTALARININ TEDAVİSİNDE YÜKSELEN YILDIZ: TELETIP VE TELEREHABİLİTASYON

Amine Ataç[1], *Esra Pehlivan*[2]

[1]*İstanbul Gedik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye*

Giriş- Amaç: Telesağlık, hastalar ve sağlık profesyonelleri arasında veri alışverişi ve iletişim sağlayan hastalara uzaktan kişiselleştirilmiş sağlık bakımı sağlamak için teknolojinin kullanımını ifade eder. Telerehabilitasyon; hastaların hastane tabanlı programa alternatif olarak ev tabanlı bir ortamda programa katılmasını sağlayan telesağlık hizmetlerinden oluşmaktadır. Bu çalışma kanser hastalarında 10 yıl önceki teletıp ve telerehabilitasyon hakkındaki literatür bilgilerini günümüz ile karşılaştırıp derlemeyi amaçlamaktadır.

Gereç- Yöntem: PUBMED veri tabanında "telehealth" AND "cancer" ile "telerehabilitation" AND "cancer" şeklinde filtresiz, randomize kontrollü çalışma, derleme, sistematik derleme şeklinde arama yapıldı ve ilgili makaleler incelendi. Google schoolar arama motorunda ise "telehealth" AND "cancer" ile "telerehabilitation" AND "cancer" şeklinde literatür araması yapıldı ve ilgili makaleler araştırıldı.

Bulgular: PUBMED veri tabanında filtresiz arama yapıldığında; "telehealth" AND "cancer" 609 sonuç, "telerehabilitation" AND "cancer" için 44 sonuç çıkmaktadır. Randomize kontrollü çalışma filtrelemesinde; "telehealth" AND "cancer" 32 adet, "telerehabilitation" AND "cancer" 13 adet sonuca erişildi. 2011 öncesi yayınlara bakıldığında "telehealth" AND "cancer" için 32 sonuç bulunurken, "telerehabilitation" AND "cancer" için ise hiçbir sonuca erişilemedi. Google schoolar arama motorunda; "telehealth" AND "cancer" aramasında anlık olarak 38,800 sonuç, 2011 yılı öncesi ise 7,960 sonuç bulunmaktadır. "telerehabilitation" AND "cancer" şeklinde arama yapıldığında anlık olarak 3,720 sonuç, 2011 yılı öncesi ise 500 sonuç yer almaktadır.

Sonuç: Çalışmamız sonucunda değişen ihtiyaçlar nedeniyle teletıp ve telerehabilitasyon yöntemlerine olan ilginin günümüzde arttığı ve artmaya devam ettiği görüldü. Literatürde teleonkolojinin bakıma erişimi iyileştirdiği ve sağlık bakım maliyetlerini azalttığı gösterilmiştir. Telerehabilitasyon ile fizyoterapinin kanserli hastalarda, kalp hastalığı olan hastalarda ve kas-iskelet sistemi rahatsızlıkları olan hastalarda klinik sonuçlar üzerinde olumlu etkilerini gösteren literatürde kanıtlar vardır.

Anahtar Kelimeler: kanser, teleonkoloji, telerehabilitasyon, teletıp

S-201

EXAMINING THE KNOWLEDGE, ATTITUDES AND BEHAVIORS OF THE STUDENTS WHO TOOK THE SURGICAL DISEASES NURSING COURSE ABOUT EVIDENCE-BASED NURSING

Durdane Yılmaz Güven[1]

[1]*Karabuk University Faculty of Health Sciences Department of Nursing, Department of Surgical Nursing*

Introduction-Aim: Evidence-based practices have become the gold standard of nursing care today. The fact that students, who will be the nurses of the future, have knowledge about evidence-based nursing practices and raise awareness will directly affect the quality of nursing care they will offer to the future society. This study was conducted to examine the knowledge, attitudes and behaviors of the students who took the surgical diseases nursing course about evidence-based nursing.

Material-Method: The sample of this descriptive study consisted of third and fourth year students studying in the nursing department of state university (n=141). A questionnaire containing the sociodemographic characteristics of the students and the "Student Knowledge, Attitudes and Behaviors Scale on Evidence-Based Nursing" were used to collect the data. Number, percentile distributions, mean, standard deviation and Mann-Whitney U test were used to evaluate the data. Shapiro–Wilk test was used for normality distribution.

Results: It was determined that the mean age of the participants was 21.41±1.50. However, it was determined that 80.1% of the students were women, 63.8% were third year students, 8.5% were graduates of health vocational high schools and 4.3% were working as nurses. Students' knowledge sub-dimension score of the scale on evidence-based nursing was X=24.23±7.08, attitude dimension X=22.36±8.51, future attitude dimension X=41.70±6.08 and practice sub-dimension score X= 14.79±6.57. It was found that the variables of students' gender, class, being a health vocational high school graduate and working as a nurse did not affect the mean scores of the knowledge, attitude, future attitude and practice sub-dimensions of the scale and did not show a statistically significant difference (p>0.05).

Conclusion: As a result of the research, it is seen that although nursing students have sufficient knowledge about evidence-based nursing and have a high tendency to use it in the future, their attitudes and practices need to be improved.

Anahtar Kelimeler: attitude, evidence-based nursing, knowledge, nursing care

CERRAHİ HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ DERSİNİ ALAN ÖĞRENCİLERİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİK KONUSUNDA BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

Durdane Yılmaz Güven[1]

[1]*Karabük Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Kanıta dayalı uygulamalar günümüzde hemşirelik bakımının altın standardı haline gelmeye başlamıştır. Geleceğin hemşireleri olacak olan öğrencilerin, kanıta dayalı hemşirelik uygulamaları konusunda bilgi sahibi olması ve farkındalık geliştirilmesi ilerideki topluma sunacakları hemşirelik bakımının kalitesini doğrudan etkileyecektir. Bu çalışma cerrahi hastalıkları hemşireliği dersini alan öğrencilerin kanıta dayalı hemşirelik konusunda bilgi, tutum ve davranışlarının incelenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışmanın örneklemini bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümünde öğrenim gören üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri oluşturdu (n=141). Verilerin toplanmasında öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini içeren soru formu ve "Kanıta Dayalı Hemşirelik Konusunda Öğrencilerin Bilgi, Tutum ve Davranışları Ölçeği" kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik dağılımlar, ortalama, standart sapma ve Mann-Whitney U testi kullanıldı. Normallik dağılımı için Shapiro–Wilk testi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 21.41±1.50 olduğu saptandı. Bunula birlikte öğrencilerin %80.1'inin kadın, %63.8'inin üçüncü sınıf öğrencisi olduğu, %8.5'i sağlık meslek lisesi mezunu ve %4.3'ünün hemşire olarak çalıştığı belirlendi. Öğrencilerin kanıta dayalı hemşirelik konusundaki ölçeğin bilgi alt boyutu puanı X=24.23±7.08, tutum boyutu X=22.36±8.51, gelecekte tutum boyutu X=41.70±6.08 ve uygulama alt boyutu puanı X= 14.79±6.57'dir. Öğrencilerin cinsiyeti, sınıfının, sağlık meslek lisesi mezunu olma durumunun ve hemşire olarak çalışma durumu değişkenlerinin ölçeğin bilgi, tutum, gelecekte tutum ve uygulama alt boyutlarını konusundaki puan ortalamaları etkilemediği ve istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermediği bulundu (p>0.05).

Sonuç: Araştırma sonucunda hemşirelik öğrencilerinin kanıta dayalı hemşirelik ile ilgili yeterli bilgiye sahip ve gelecekte kullanma eğilimlerinin yüksek olmasına karşın, tutum ve uygulamalarının geliştirilmesi gerektiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: kanıta dayalı hemşirelik, hemşirelik bakımı, bilgi, tutum

S-202

IS THE PANDEMIC CHOOSING THE (WO)MAN?: THINKING ABOUT THE COST OF COVID-19 TO WOMEN

Betül Kübra Doğan[1]

[1]*Gazi University*

The SARS-CoV-2 virus, spread all over the world in a short time and the new coronavirus disease was declared a pandemic by the World Health Organization. Although there were beliefs at first that the epidemic did not discriminate in terms of health status, it was understood that it affected people differently according to social class, gender, age or disability in the following process. The most obvious example of this difference was that the disease caused high mortality rates in the elderly, men and chronic patients. While the functional losses experienced and the effect of the weakened immune system explain the different experiences in the elderly and chronic patients, the situation for men is slightly different. The differential effect of the epidemic between the sexes is due to various variables such as hormonal differences between men and women, the stress caused by gender roles on men, and the higher rate of alcohol and smoking among men than women. However, the fact that women have an advantage over men in terms of transmission and death rates does not show that everything else is in favor of women. The Covid-19 epidemic is not only a health-related crisis, and the global crisis. Considering that the global crisis deepens inequalities and increases the victimization of vulnerable groups, it is important to look at the experiences of women during and after the epidemic. Studies show that women are affected by the covid-19 pandemic very negatively. In this study, the cost of the epidemic to women will be discussed, and suggestions will be made in the context of feminist policy in the fight against covid-19 and its benefits.

Anahtar Kelimeler: covid-19, pandemic, woman

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PANDEMİ (M)ADAM MI SEÇİYOR?: COVİD-19 SALGININ KADINLARA MALİYETİNİ DÜŞÜNMEK

Betül Kübra Doğan[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

2019 yılının sonu itibariyle hayatlarımızı etkisi altına alan SARS-CoV-2 virüsü kısa bir süre içerisinde tüm Dünya'ya yayıldı ve yeni koronavirüs hastalığı Dünya Sağlık Örgütü tarafından pandemi ilan edildi. İlk etapta salgının sağlık durumu açısından ayrım gözetmediğine yönelik inançlar (herkese bulaşması, herkeste ölümcül olabilmesi gibi) söz konusu olsa da ilerleyen süreçte sosyal sınıf, cinsiyet, yaş ya da engellilik durumlarına göre insanları farklı farklı etkilediği anlaşıldı. Hastalığın yaşlılarda, erkeklerde ve kronik hastalarda yüksek ölüm oranlarına sebep olması bu farklılığın en bariz örneğiydi. Yaşanan fonksiyonel kayıplar ve zayıflayan bağışıklık sisteminin etkisi yaşlılarda ve kronik hastalardaki farklı deneyimleri açıklarken erkeklere ilişkin durum biraz daha farklıdır. Salgının cinsiyetler arasındaki farklı etkisi -tartışılmaya devam etse de- kadınlarla erkeklerin hormonel farklılıkları, toplumsal cinsiyet rollerinin erkekler üzerinde oluşturduğu stres ve erkeklerin alkol sigara kullanma oranlarının kadınlara oranla yüksek olması gibi çeşitli değişkenlere bağlıdır. Fakat kadınların erkeklere göre bulaş ve ölüm oranları bakımından avantajlı olması, geri kalan her şeyin de kadınların lehine olduğunu göstermemektedir. Covid-19 salgını yalnızca sağlıkla ilgili bir kriz değildir ve salgın ile ortaya çıkan küresel kriz, ekonomik ve sosyal eşitsizlikleri derinleştirmiş, savunmasız grupların mağduriyetinde etkili olmuştur. Küresel krizin eşitsizlikleri derinleştirmesi ve halihazırda savunmasız/incinebilir grupların mağduriyetlerini artırması düşünüldüğünde kadınların salgın sürecinde ve sonrasındaki deneyimlerine bakmak önem taşımaktadır. Yapılan araştırmalar kadınların covid-19 pandemisinden oldukça olumsuz etkilendiğini göstermektedir. Kadınların; sosyal izolasyon sürecinde artan hane içi emekleri ve bakım yükleri, evde kalınan zamanlarda faille aynı ortamı paylaşmak zorunda kalmaları ya da kadın konukevlerinin kapasitesindeki önlem amaçlı değişiklikler sebebi ile şiddetten korunamamaları, ekonomide ve istihdamda yaşanan değişimlerden güvencesiz ya da bakım işlerinde çalışmaları sebebi ile öncelikli olarak etkilenmeleri, cinsel sağlık ve üreme sağlığı hizmetlerine erişememeleri bahsedilen olumsuz deneyimler arasındadır. Bu çalışmada ise covid-19 pandemisinin kadınlar üzerindeki etkisi tartışılacak, salgının kadınlara maliyeti ele alınacak ve covid-19 ve getirileri ile mücadelede feminist politika bağlamında önerilere yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: covid-19, pandemi, kadın

S-203

EVALUATION OF SERUM ZINC LEVEL AND DIETARY ZINC AMOUNT BETWEEN INDIVIDUALS WITH AND WITHOUT THE NEW CORONAVIRUS DISEASE

Melis Özmutaf[1], *Fatma Hülyam Eren*[1], *Seray Kabaran*[1]

[1]*Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

It was aimed to examine the serum zinc level and the total amount of zinc intake between 20-54 years old with-Coronavirus-disease (n=100) and without-Coronavirus-disease (n=100) groups living in Sarayköy district of Denizli. The data were collected by face-to-face interviews between December 2020-September 2021 from 200 individuals (64 men, 136 women). The general information of the individuals, whether or not they have had the Covid-19-disease, and the status of using nutritional supplements were questioned. Zinc consumption frequency questionnaire, questioning 23-different-foods was applied to determine the daily zinc intake (mg/day). The serum zinc level of individuals was evaluated. Serum zinc level classified as <68, 68-115, >115 mg/dL for women; and <70, 70-125, >125 mg/dL for men as low, normal, and high, respectively. Women and men with Covid-19, take 11.3±11.2 and14.6±15.4 mg/day zinc; women and men without Covid-19 take 12.6±6.8 and 13.5±8.3 mg/day zinc, respectively. Although the zinc intake of women with Covid-19 was found to be significantly lower than women without Covid-19 ($p<0.05$) the amount of zinc intake of men did not differ significantly ($p>0.05$). Serum zinc levels of women with and without Covid-19 were 60.6±15.7 and 74.4±14.2 mg/dL, respectively ($p<0.05$). Serum zinc levels of men with and without Covid-19 were 71.3±18.6 and 81.0±21.9 mg/dL, respectively ($p<0.05$). A significant difference was found between the serum zinc levels of the groups according to gender ($p<0.05$). Serum zinc level of 80% (n=80) of individuals with Covid-19 and 25% (n=25) of those without Covid-19 was determined as below the reference value; nevertheless, serum zinc level of 20% (n=20) of those with Covid-19 and 75% (n=75) of those without Covid-19 was determined to be between or above the reference values. Large experimental studies are required to prove the mechanisms between Covid-19 disease and zinc to determine the optimal amount of zinc intake to prevent the disease.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Sars-CoV-2, Zinc, Serum Zinc

YENİ KORONAVİRÜS HASTALIĞINI GEÇİREN VE GEÇİRMEYEN BİREYLER ARASINDA SERUM ÇİNKO DÜZEYİ VE DİYETLE ALINAN ÇİNKO MİKTARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Melis Özmutaf[1], *Fatma Hülyam Eren*[1], *Seray Kabaran*[1]

[1]*Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Bu çalışmada, Denizli iline bağlı Sarayköy ilçesinde yaşayan 20-54 yaş arasındaki Kovid-19 hastalığını geçiren (n=100) ve Kovid-19 hastalığını geçirmeyen (n=100) gruplar arasında serum çinko düzeyi ve toplam alınan çinko miktarının incelenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışma, Aralık 2020-Eylül 2021 tarihleri arasında 200 birey ile (n=64 erkek, n=136 kadın) yürütülmüş olup, veriler bireyler ile yüz yüze görüşülerek anket metodu ile toplanmıştır. Çalışmaya özgü geliştirilen anket formunda, bireylerin genel bilgileri, Kovid-19 hastalığını geçirip/geçirmeme ve besin takviyesi kullanma durumu sorgulanmıştır. Besin takviyesi kullanan bireylerin, takviye olarak çinko alımı (mg/gün) hesaplanmıştır. Ayrıca besinlerle günlük çinko alımını (mg) tespit etmek için 23 farklı besini sorgulayan çinko tüketim sıklığı anket formu uygulanmıştır. Buna ek olarak, bireylerin serum çinko düzeyi değerlendirilmiştir. Serum çinko düzeyi kadınlar için <68 mg/dL, 68-115 mg/dL, >115 mg/dL; erkekler için <70 mg/dL, 70-125 mg/dL, >125 mg/dL olarak sırasıyla düşük, normal ve yüksek olarak gruplandırılmıştır. Kovid-19 geçiren kadınlar 11.3±11.2 mg/gün, erkekler 14.6±15.4 mg/gün; Kovid-19 geçirmeyen kadınlar ise 12.6±6.8 mg/gün, erkekler 13.5±8.3 mg/gün çinko almaktadır. Kovid-19 geçiren kadınların çinko alımı Kovid-19 geçirmeyen kadınlara göre anlamlı derecede düşük bulunmasına rağmen ($p<0.05$), erkeklerin aldığı çinko miktarı Kovid-19 geçiren ve geçirmeyen gruplar arasında anlamlı bir farklılık göstermemiştir ($p>0.05$). Kovid-19 geçiren kadınların serum çinko düzeyi 60.6±15.7 mg/dL iken, geçirmeyenlerin 74.4±14.2 mg/dL'dir. Kovid-19 geçiren erkeklerin ise serum çinko seviyesi 71.3±18.6 mg/dL iken, Kovid-19 geçirmeyen erkeklerin 81.0±21.9 mg/dL'dır. Hem kadınlar hem de erkeklerde Kovid-19 geçiren grubun, Kovid-19 geçirmeyen gruba göre, serum çinko düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$). Kovid-19 geçiren bireylerin %80'i (n=80) ve Kovid-19 geçirmeyenlerin %25'inin (n=25) serum çinko seviyesi referans değerin altında; Kovid-19 geçirenlerin %20'si (n=20) ve Kovid-19 geçirmeyenlerin %75'inin (n=75) serum çinko seviyesi referans değerler arasında veya üstünde olarak belirlenmiştir. Kovid-19 hastalığı ile çinko arasındaki mekanizmanın kanıtlanması ve hastalığın önlenmesi ve/veya iyileştirilmesi açısından optimal çinko tüketim miktarının saptanabilmesi için yüksek popülasyon içeriğine sahip randomize kontrollü deneysel çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Kovid-19, Sars-CoV-2, Çinko, Serum Çinko

S-204

SURGICAL AND RADIOLOGICAL INVESTIGATION OF THE INCIDENCE OF FACIAL CANAL DEHISCENCE IN CHRONIC OTITIS MEDIA SURGERY AND THE ANATOMICAL RELATIONSHIP OF CANALIS NERVI FACIALIS WITH STRUCTURES OF TEMPORAL BONE

Nihal Sümeyye ULUTAŞ[1], Evren KÖSE[2], Fatih ERBAY[3], Mehmet TAN[4], Erkan KARATAŞ[5]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Audiology
[2]Inonu University, Faculty of Medicine, Department of Anatomy
[3]Inonu University Faculty of Medicine Department of Radiology
[4]Inonu University Faculty of Medicine Department of Ear Nose Throat Diseases
[5]Gozde Academy Hospital

Aim: COM is an inflammatory disease frequently diagnosed in otology clinics. Prolonged exposure to inflammation or accompanying pathologies such as cholesteatoma may cause dehiscence in CNF. The aim of this study is to surgically examine the frequency of CNFD in patients operated for COM, and to investigate its relationship with radiological and anthropometric measurements.

Material and Method: In our study, the presence of dehiscence was examined through the surgical reports of 410 patients. Tympanic and mastoid segment lengths of the canalis nervi facialis and second genu angle measurements were taken from the CT images of 197 patients. Craniofacial anthropometric measurements of 197 patients were taken. Participants were divided into two groups as those with and without dehiscence.

Results: CNFD was found in 12 of 197 patients included in the study. The mean face height was found less in the group with CNFD than in the group without. The difference between the groups was statistically significant (p=0.013). In our study, although TS, MS lengths and TMA grades were less in the CNFD group, the difference between the groups was not significant.

Conclusion: In our study, no difference was found between the groups in terms of radiological measurements. In the dehiscence group, the facial height decreased and the inner canthal distance increased. The statistically significant difference between the groups indicates the importance of craniofacial evaluations of dehiscence.

Anahtar Kelimeler: Anthropometry, dehiscence, otitis, radiology

KRONİK OTİTİS MEDİA CERRAHİSİNDE FASİYAL KANAL DEHİSANSI İNSİDANSI VE CANALİS NERVİ FACİALİS'İN TEMPORAL KEMİK OLUŞUMLARI İLE ANATOMİK İLİŞKİSİNİN CERRAHİ VE RADYOLOJİK OLARAK İNCELENMESİ

Nihal Sümeyye ULUTAŞ[1], Evren KÖSE[2], Fatih ERBAY[3], Mehmet TAN[4], Erkan KARATAŞ[5]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Odyoloji Bölümü
[2]İnönü Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Anatomi Anabilim Dalı
[3]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı
[4]İnönü Üniversitesi Tıp Fakültesi KBB Anabilim Dalı
[5]Gözde Akademi Hastanesi

Amaç: KOM otoloji kliniğinde sık kaşılaşılan inflamatuar bir hastalıktır. İnflamasyon maruziyetinin uzamış olması veya kolesteatom gibi patolojilerin eşlik etmesi canalis nervi facialis'te dehisans gelişimine neden olabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, kronik otitis media tanısı nedeniyle cerrahi planlanan hastalarda CNFD sıklığını cerrahi olarak inceleyerek, radyolojik ve antropometrik ölçümlerle ilişkisini araştırmaktır.

Materyal ve Metot: Çalışmamızda 410 hastanın cerrahi raporlarından dehisans varlığı sorgulandı. Hastalardan 197'sinin BT görüntülerinden CNF'in timpanik ve mastoid segment uzunluklarıyla timpano mastoid açı ölçümleri alındı. Katılan 197 hastanın kraniyofasiyal antropometrik ölçümleri alındı. Katılımcılar dehisans görülen ve görülmeyen olmak üzere iki gruba ayrıldı.

Bulgular: Çalışmaya alınan 197 hastanın 12'sinde CNFD saptandı. CNFD'li grupta ortalama yüz yüksekliği, olmayan gruba göre daha az bulundu. Gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı (p=0.013). Çalışmamızda CNFD grubunda TS, MS uzunlukları ve TMA dereceleri daha az olmasına rağmen gruplar arasındaki fark anlamlı değildi.

Sonuç: Çalışmamızda gruplar arasında radyolojik ölçümler açısından farklılık bulunmamıştır. Dehisans grubunda yüz yüksekliği azalmıştır. Gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olması dehisansın kraniyofasiyal değerlendirmelerin önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Antropometri, dehisans, otit, radyoloji

S-205

EFFECT OF INSTRUMENTED PILATES EXERCISES ON BALANCE AND POSTURE IN HEALTY WOMEN

İrem Bulgurcu Yalman[1], *Melek Güneş Yavuzer*[2]

[1]-

[2]*Haliç University Faculty of Health Sciences Department of Physiotherapy and Rehabilitation (Eng)*

Backgrounds: Pilates is a popular form of exercise that involves controlling movement and body posture.It is a physical training approach that focuses on posture,flexibility,segmental alignment and core control through breathing and movement.It has recently been widely used in physical education and rehabilitation programs. The aim of this study is to investigate the effect of Pilates exercises on balance and posture in healthy adult women.

Methods: The study was carried out at Vita Nova Healthy Wellness Center between January 2021 and May 2021.Fifty women between the ages of 20-55 were included.Instrumental Pilates exercises were applied in the experimental group (EG) for 4 weeks, 2 days a week and 1 hour a day.The control group(CG) performed diaphragmatic breathing exercise for 10 minutes a day, 3 days a week, for 4 weeks at home. Static balance was valuated with the "Single Leg Stand Test"(SLST), dynamic balance with the "Functional Reach Test"(FRT), posture with the "New York Posture Analysis Method"(NYPA).

Results: While there was a significant difference between the first and last SLST values of the EG, no significant change was found in the CG.In both groups, a significant increase was observed in FRT values before and after treatment in the inter group comparisons.When the groups were compared among themselves in terms of the differences in the FUT values, a significant difference was found.In the comparisons within the group, there was a significant increase in NYPA value in the EG, but not in the CG.There is a statistically significant difference between the first and last measurement values of the Shoulder, Back and Neck parameters in the NYPA measurements in the EG.There was no significant change in any parameter of NYPA in the CG.

Conclusion: Instrumental Pilates exercises were found to be more effective in improving static balance,dynamic balance and posture compared to breathing exercises in healthy women.

Anahtar Kelimeler: Instrumental pilates, breathing exercises, balance, posture

SAĞLIKLI KADINLARDA ALETLİ PİLATES EGZERSİZLERİNİN DENGE VE POSTÜR ÜZERİNE ETKİSİ

İrem Bulgurcu Yalman[1], *Melek Güneş Yavuzer*[2]

[1]-

[2]*Haliç Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü (İng)*

Giriş-Amaç: Pilates, hareket ve vücut duruşunun kontrolünü içeren popüler bir egzersiz şeklidir. Nefes ve hareket yoluyla postür, esneklik, segmental hizalama ve merkez kontrolüne odaklanan bir fiziksel eğitim yaklaşımıdır. Son zamanlarda beden eğitimi ve rehabilitasyon programlarında yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı sağlıklı yetişkin kadınlarda aletli pilates egzersizlerinin denge ve postür üzerine etkisini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışma Ocak 2021- Mayıs 2021 tarihleri arasında Vita Nova Sağlıklı Yaşam Merkezi'nde gerçekleştirildi. Çalışmaya 20-55 yaşları arasında 50 kadın dahil edildi. Katılımcılar deney (n=25) ve kontrol (n=25) grubu olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Kadınların sosyo-demografik bilgileri alındı. Çalışmaya dahil edilen deney grubundaki kadınlara 4 hafta boyunca haftada 2 gün ve günde 1 saat olacak şekilde aletli pilates egzersizleri uygulandı. Kontrol grubundaki kadınlar evlerinde 4 hafta boyunca haftada 3 gün ve günde 10 dakika diyafragmatik solunum egzersizi yaptı. Statik denge "Tek Ayak Üzerinde Durma Testi" (TAÜDT) ile dinamik denge "Fonksiyonel Uzanma Testi" (FUT) ile değerlendirildi. Postür, "New York Postür Analizi" (NYPA) ile değerlendirildi.

Bulgular: Deney grubunun ilk ve son TAÜDT değeri arasında anlamlı fark bulunurken (p=0,00), kontrol grubunda anlamlı değişim bulunmadı. Her iki grupta da grup içi karşılaştırmalarda tedavi öncesi ve sonrası FUT değerinde anlamlı artış görüldü. Gruplar kendi aralarında FUT değerlerinin değişim farkları açısından karşılaştırıldığında olarak anlamlı bir fark bulundu (p<0,05). Grup içi karşılaştırmalarda NYPA değerinde deney grubunda anlamlı artış bulunurken (p<0,05), kontrol grubunda bulunmamıştır. Deney grubundaki katılımcılarının NYPA ölçümlerinde Omuz, Sırt, Boyun parametrelerinin ilk ve son ölçüm değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaktadır (p<0,05). Kontrol grubunda NYPA'nın hiçbir parametresinde anlamlı değişim görülmedi (p>0,05).

Sonuç: Sonuç olarak, sağlıklı kadınlarda aletli pilates egzersizleri, solunum egzersizlerine kıyasla, statik dengeyi, dinamik dengeyi ve postürü iyileştirmede daha etkilidir.

Anahtar Kelimeler: Pilates, solunum egzersizi, denge, postür

S-206

THE ROLE OF SOCIAL ANXIETY, SELF-ESTEEM AND ASSERTIVENESS LEVELS ON ONLINE GAME ADDICTION AMONG NURSING STUDENTS: A STRUCTURAL EQUATION MODELING

Merve KIZILIRMAK TATU[1], *Feride ERCAN*[1], *Satı DEMİR*[1]

[1]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Mental Health and Diseases Nursing*

Introduction-Purpose: As a result of the widespread use of the Internet throughout the world, disorders related to addiction-related behaviors have emerged in individuals.Game addiction is a type of behavioral addiction that has turned into a public health problem,especially for children and youth in the last 20 years.In this context,it was aimed to examine the role of assertiveness level as a mediating variable in the relationship between online game addiction and social anxiety and self-esteem in nursing students.

Material-Method: This study utilized a cross-sectional, descriptive, and correlational design.The sample consisted 181 undergraduate nursing students who that they played online games in a state university.Participants filled out "Personal Information Form" and "Online Game Addiction Scale", "Liebowitz Social Anxiety Scale","Rosenberg Self-Esteem Scale" and "Assertıveness Scale"online.Relationships were examined using multivariate structural equation modeling.

Results: While the total effect of the latent variables of social anxiety and self-esteem on the assertiveness of nursing students was found to be statistically significant, their indirect effects on online game addiction were not significant.The effect of the assertiveness intermediary variable on online game addiction was found to be statistically significant.It explains the mediating role of assertiveness as % 6.2 in the effect of social anxiety and self-esteem on online game addiction.Social anxiety and self-esteem explain assertiveness as %31.4. According to the Structural Equation Model established, the fit indices of the model were found as $\chi 2=2.655$, GFI= 0.993,AGFI=0.964,CFI=0.994,NFI=0.979,TLI=0.983,RMSEA=0.043 and it was observed that the established model had acceptable fit values.

Conclusion: In line with the results of the research, as self-esteem decreases and social anxiety increases in nursing students,confidence decreases. As assertiveness increases,online game addiction decreases.It is recommended that further intervention studies be conducted to reduce social anxiety levels and support self-esteem and assertiveness characteristics in facilitating nursing students to cope with online game addiction.

Anahtar Kelimeler: Online game addiction, social anxiety, self-esteem, assertiveness, structural equation modeling

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL ANKSİYETE, BENLİK SAYGISI VE ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN ÇEVRİMİÇİ OYUN BAĞIMLILIĞI ÜZERİNDEKİ ROLÜ: BİR YAPISAL EŞİTLİK MODELLEMESİ

Merve KIZILIRMAK TATU[1], *Feride ERCAN*[1], *Satı DEMİR*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği ABD*

Giriş-Amaç: Dünya genelinde internete erişimin yaygınlaşması sonucu bireylerde bağımlılıkla ilişkili davranışlara bağlı bozukluklar ortaya çıkmıştır.Oyun bağımlılığı son 20 yıldır özellikle çocuklar ve gençler için bir halk sağlığı sorununa dönüşen davranışsal bir bağımlılık türüdür.Bu kapsamda araştırmada, hemşirelik öğrencilerinde çevrimiçi oyun bağımlılığının sosyal anksiyete ve benlik saygısı ile ilişkisinde aracı bir değişken olarak güvengenlik düzeyinin rolünü inceleme amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışmada, kesitsel, tanımlayıcı ve ilişkisel bir desen kullanılmıştır.Örneklemi çevrimiçi oyun oynayan 181 hemşirelik lisans öğrencisi oluşturmuştur.Katılımcılar Kişisel Bilgi Formu ile "Çevrimiçi Oyun Bağımlılığı Ölçeği", "Liebowitz Sosyal Kaygı Ölçeği", "Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği" ve "Güvengenlik Ölçeği"ni online olarak doldurmuştur.İlişkiler çok değişkenli yapısal eşitlik modellemesi kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: Hemşirelik öğrencilerinde sosyal anksiyete ve benlik saygısı gizil değişkenlerinin güvengenlik üzerindeki toplam etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunurken, çevrimiçi oyun bağımlılığı üzerinde dolaylı etkileri anlamlı bulunmamıştır.Güvengenlik aracı değişkeninin çevrimiçi oyun bağımlılığı üzerindeki etkisi istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Sosyal anksiyete ve benlik saygısının çevrimiçi oyun bağımlılığına etkisinde güvengenliğin aracı rolünü %6.2 olarak açıklamaktadır.Sosyal anksiyete ve benlik saygısı ise atılganlığı %31.4 olarak açıklamaktadır.Kurulan Yapısal eşitlik Modeli'ne göre modele ilişkin uyum indeksleri $\chi 2=2.655$, GFI= 0.993, AGFI=0.964, CFI=0.994, NFI=0.979, TLI=0.983, RMSEA =0.043 olarak bulunmuş ve kurulan modelin kabul edilebilir uyum değerlerine sahip olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Araştırma sonuçları doğrultusunda, hemşirelik öğrencilerinde benlik saygısı azaldıkça ve sosyal anksiyete arttıkça güvengenlik azalmaktadır.Güvengenlik arttıkça çevrimiçi oyun bağımlılığı azalmaktadır.Hemşirelik öğrencilerinin çevrimiçi oyun bağımlılığı ile baş etmelerini kolaylaştırmada sosyal anksiyete düzeylerinin azaltılması, benlik saygısı ve atılganlık özelliklerinin desteklenmesi için ileri müdahale çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çevrimiçi oyun bağımlılığı, sosyal anksiyete, benlik saygısı, atılganlık, yapısal eşitlik modellemesi

S-207

PHYSICAL ACTIVITY HABITS OF UNIVERSITY STUDENTS IN THE COVID-19 PANDEMIC

Ayşe Nur Oymak Soysal[1], *Şule Şimşek*[1], *Atiye Kaş Özdemir*[1]

[1]*Pamukkale University*

Objective: The aim of this study is to investigate the physical activity habits of university students in the Covid-19 pandemic.

Methods: Students of Pamukkale University who volunteered to participate to the study and completed the online survey were included. Males and females who were not infected with the covid-19 virus were included the study. The participants recorded demographic data, answered the survey about physical activity habits before and during the pandemic.

Results: 725 students aged between 18-25 years were included to the study. The average activity time was 259.14 ± 670.10 minutes before the pandemic and during the pandemic 42.62 ± 477.04 minutes. 300 students have a walk, 98 students do other activities (cycling, fitness etc.) along with walking. 30 students are doing sports activities along with jogging. 9 students are cycling, 50 students do fitness. 69 students do activities such as pilates, yoga, zumba. 131 students do exercises. 12 students do housework, and 14 students do sports activities such as table tennis etc. 30 students did not specify the kind of activity. About the physical activity place participants reported that 339 students do physical activitiy at home, 85 students do at home and garden, 6 students do at home and sport center and 239 students do physical activity outside (in the garden, on the street, on the beach or in the park). 10 students stated that they do their activities in the sport center and outside, 30 students stated that they do activities in the sport center. 16 of the 725 students did not specify where they do physical activities.

Conclusion: The results of the study showed that physical activity levels of university students decreased and individual physical activity is preferred in locations such as home. In this context, students should be guided about individual physical activities.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, physical activity, pandemic

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVİD-19 PANDEMİSİNDE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN FİZİKSEL AKTİVİTE ALIŞKANLIKLARI

Ayşe Nur Oymak Soysal[1], *Şule Şimşek*[1], *Atiye Kaş Özdemir*[1]

[1]*Pamukkale Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Bu araştırmanın amacı Covid-19 pandemisi sürecinde üniversite öğrencilerinin fiziksel aktivite alışkanlıklarını incelemektir.

Gereç-Yöntem: Araştırmaya Pamukkale Üniversitesi'nde okuyan, araştırmaya katılmaya gönüllü olan ve online anketi dolduran öğrenciler alınmıştır. Katılımcılar 18-25 yaş aralığında Covid-19 virüsüne yakalanmamış kadın ve erkek öğrencilerden oluşmuştur. Katılımcılar demografik bilgilerini kaydettikten sonra, pandemi öncesi ve sonrası yaptıkları fiziksel aktiviteyi haftalık olarak dakika cinsinden belirtmişlerdir. Yaptıkları fiziksel aktivitenin çeşidini ve nerede yaptıklarını bildirmişlerdir.

Bulgular: Araştırmaya yaş ortalaması 20,73±1,79 (18-25) yıl olan 725 (473 kadın,252 erkek) öğrenci katılmıştır. Pandemi öncesi fiziksel aktivite yapan 725 öğrencinin ortalama aktivite süreleri 259,14±670,10 dakika iken pandemi sürecinde yapılan fiziksel aktivite süresi 142,62±477,04 dakika olmuştur. Fiziksel aktivite yapıyorum diyen 725 öğreniciden 300'ü yürüyüş yaptığını, 98'i yürüyüş ile birlikte diğer aktiviteleri (bisiklet, fitness, egzersiz aktivitleri ve sportif aktiviteler) yaptıklarını belirtmişlerdir 30 öğrenci ise koşu ve koşu ile birlikte egzersiz ve sportif aktiviteler yaptıklarını belirtmişlerdir. 9 öğrenci bisiklet aktivitesi yaparken, 50 öğrenci fitness yaptığını belirtmiştir. 69 öğrenci ise pilates, yoga ve zumba gibi aktiviteler yapmaktadır. 131 öğrenci ağırlık kaldırma, mekik gibi egzersizler yaptığını belirtmiştir. 12 öğrenci aktivite olarak ev iş yaptığını, 14 öğrenci ise masa tenisi, basketbol, futbol gibi sportif aktiviteler yaptığını söylemiştir. 30 öğrenci ise ne tür bir aktivite yaptığını belirtmemiştir. Fiziksel aktivitenin nerede yapıldığı sorgulandığında ise 339 (%40) öğrenci evde, 85 (%10) öğrenci evde ve bahçede, 6 (%0,7) öğrenci evde ve spor salonunda, 239 (%28,2) öğrenci dışarıda (bahçede, sokakta, sahilde veya parkta) aktivite yaptığını belirtmiştir. 10 (%1,2) öğrenci aktivitelerini spor salonu ve dışarıda yaptığının belirtirken, 30 (%3,5) öğrenci ise spor salonunda aktivite yaptıklarını belirtmiştir. Fiziksel aktivite yapıyorum diyen 725 öğrenciden 16'sı ise aktivitelerini nerede yaptıklarını belirtmemişlerdir.

Sonuç: Araştırmanın sonuçları pandemi döneminde öğrencilerin fiziksel aktivite sürelerinin azaldığını, fiziksel aktivitenin bireysel olarak ev gibi ortamlarda yapılmasının tercih edildiğini göstermektedir. Bu bağlamda öğrencilere bireysel fiziksel aktivite konusunda rehberlik edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, fiziksel aktivite, pandemi

S-208

EVALUATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN BODY IMAGE PERCEPTION AND BODY MASS INDEX AMONG UNIVERSITY STUDENTS

Hande Mortaş[1], *Saniye Bilici*[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Sciences*

Aim: Reason for inconsistencies between individuals' body image and body mass indexes-BMI is still not fully explained in absence of an eating behavior disorder. In this study, it was aimed to evaluate relationship between body image and BMI in university students.

Methods: In study, which included 303 males and 385 females, a questionnaire was applied, which investigating their body weight evaluations and satisfaction with their body weights in order to question their body image perceptions. In addition, the body weight (kg), height (cm) and waist circumference measurements of the individuals were taken by the researchers using methods suitable for the technique.

Results: Of females participating in study, 93.0% were normal, 6.8% was overweight, and 0.3% was obese. These rates are 76.6%, 21.5% and 3.0% for males, respectively. While 5.7% of males with normal BMI and 14.0% of women with normal BMI consider themselves overweight ($p<0.05$), 23.1% of males with normal BMI consider themselves underweight and % of females with normal BMI consider themselves overweight. 14.2 evaluated themselves as underweight ($p<0.05$). It was determined that 55.4% of the overweight males had an obese body image, while 84.6% of overweight females had a obese body image($p<0.05$). It was determined that 9.2% of males who were in normal category according to waist to height ratio had a overweight body image, while this rate was 14.3% for females($p<0.001$). 33.3% of females and 48.2% of males who were evaluated as at risk of disease according to waist to height ratio classification evaluated their own body weight as normal($p<0.001$).

Conclusion: It is important to inform this group about how to categorize BMI and waist circumference measurements correctly in evaluation of obesity, and to consult health professionals in risky situations, since false assessments about body image are seen at a higher rate in females than in males.

Anahtar Kelimeler: body image perception, obesity, university students

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN ALGISI İLE BEDEN KÜTLE İNDEKSİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Hande Mortaş[1], *Saniye Bilici*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Amaç: Bireylerin beden algısı ile beden kütle indeksleri (BKİ) arasında görülen uyumsuzlukların sebebi, yeme davranış bozukluğunun olmadığı durumlarda halen tam anlamıyla açıklanamamaktadır. Beden algısına verilen önemin ön plana çıktığı üniversite öğrencilerinde bu konuda yapılan çalışmalar ise oldukça sınırlıdır. Bu araştırmada, üniversite öğrencilerinde beden algısı ile BKİ arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Kesitsel olarak planlanan ve 303 erkek ile 385 kadının yer aldığı bu çalışmada bireylere, beden algılarını sorgulamak için kendi vücut ağırlık değerlendirmeleri ve vücut ağırlıklarından duyulan memnuniyet durumlarını araştıran bölümleri içeren bir anket formu yüz yüze görüşme yöntemiyle araştırmacılar tarafından uygulanmıştır. Ayrıca bireylerin vücut ağırlığı (kg), boy uzunluğu (cm) ve bel çevresi ölçümleri tekniğine uygun yöntemlerle araştırmacılar tarafından alınmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların %93.0'ı normal, %6.8'i hafif şişman ve %0.3'ü ise şişman olarak bulunmuştur. Bu oranlar erkeklerde ise sırasıyla %76.6, %21.5 ve %3.0'dır. Normal BKİ'de olan erkeklerin %5.7'si, normal BKİ'deki kadınların ise %14.0'ü kendisini hafif şişman olarak değerlendirirken ($p<0.05$), normal BKİ'deki erkeklerin %23.1'i kendisini zayıf ve normal BKİ'deki kadınların %14.2'si kendisini zayıf olarak değerlendirmiştir ($p<0.05$). Hafif şişman olan erkeklerin %55.4'ünün kendisi ile ilgili beden algısı şişman iken hafif şişman kadınların %%84.6'sının beden algısının şişman olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Bireylerden bel/boy oranına göre normal kategoride olan erkeklerin %9.2'sinin beden algısının hafif şişman olduğu, normal bel/boy oranına sahip olan kadınlarda ise bu oranın %14.3 olduğu belirlenmiştir ($p<0.001$). Bel/boy oranı sınıflandırmasına göre hastalık riski altında olarak değerlendirilen kadınların %33.3'ü, erkeklerin ise %48.2'sinin kendi vücut ağırlığını normal olarak değerlendirdiği bulunmuştur ($p<0.001$).

Sonuç: Çalışma sonuçları, üniversite öğrencilerinde beden algısı ile beden kütle indeksi değerlendirmelerinin örtüşmediğini düşündürmektedir. Bulunan sonuçlara ek olarak beden algısıyla ilgili yapılan yanlış değerlendirmelerin kadınlarda erkeklerden daha yüksek oranda görülmesi sebebiyle BKİ ve bel çevresi ölçümlerinin obezite değerlendirilmesinde doğru şekilde nasıl kategorize edilmesi gerektiği hakkında bu gruba diyetisyenler tarafından eğitimlerin verilmesi ve riskli durumlarda sağlık profesyonellerine danışılması konusunda bilgilendirmelerin yapılması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: beden algısı, şişmanlık, üniversite öğrencileri

S-209

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN INTERNET ADDICTION AND LOW BACK PAIN

Ayşe NUMANOĞLU-AKBAŞ[1], *Sinem SUNER-KEKLİK*[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Background and Purpose: The internet is basically a technology designed to facilitate research and communication, but when internet use becomes an addiction, it can lead to various physical, psychological and social disorders. The aim of this study is to examine the relationship between internet addiction and low back pain.

Material-Method: Two hundred and twenty-five participants (54.66% female, 45.33% male) aged 18-25 years, who actively use the internet, were included in the study.

The Low Back Pain of the participants was evaluated with the Oswestry Low Back Pain Disability Questionnaire (OLBPDQ) and internet addiction was evaluated with the Young's Internet Addiction Test-Short Form. In addition, the physical activity habits of the participants were questioned verbally.

Results: It was seen 50.22% of the participants did not have any physical activity habits. When the results of all participants were examined together, it was found that there was a weak positive correlation (r=0.216, p=0.001) between OLBPDQ and YIAT-SF. When the results of the participants with and without physical activity habits are examined separately, there is no correlation (r=0.148, p=0.110) between OLBPDQ and YIAT-SF in participants with physical activity habits, and a weak positive correlation (r=0.309, p=0.001) in participants without physical activity habits was found.

Discussion: In our study, it was observed that there is a weak relationship between excessive use of the internet and low back pain. Considering that the participants in this study are young and healthy individuals who are not prone to low back pain, this result may be important in terms of developing protective approaches for low back health.

Anahtar Kelimeler: addictive behavior, low back pain, disability, internet addiction disorder, healthy participants.

İNTERNET BAĞIMLILIĞI İLE BEL AĞRISI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Ayşe NUMANOĞLU-AKBAŞ[1], *Sinem SUNER-KEKLİK*[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: İnternet, temelde araştırmayı ve iletişimi kolaylaştırmak için tasarlanmış bir teknolojidir, ancak internet kullanımının bir bağımlılık haline dönüşmesi çeşitli fiziksel, psikolojik ve sosyal bozukluklara yol açabilir. Bu çalışmanın amacı internet bağımlılığı ile bel ağrısı arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya aktif olarak internet kullanan 18-25 yaş arası 225 (%54,66 kadın, % 45,33 erkek) katılımcı dâhil edildi. Katılımcıların bel sağlığı Oswestry Bel Ağrısı Engellilik Anketi (OBAEA) ile internet bağımlılığı ise Young İnternet Bağımlılığı Testi Kısa Formu (YİBT-K) ile değerlendirildi. Ayrıca katılımcıların fiziksel aktivite alışkanlıkları sözel olarak sorgulandı.

Bulgular: Katılımcıların %50,22'sinin herhangi bir fiziksel aktivite alışkanlığının olmadığı görüldü. Tüm katılımcıların sonuçları bir arada incelendiğinde OBAEA ve YİBT-K arasında pozitif yönlü zayıf bir korelason (r=0,216 p=0,001) olduğu bulundu. Fiziksel aktivite alışkanlığı olan ile olmayan katılımcıların sonuçları ayrı ayrı incelendiğinde fiziksel aktivite alışkanlığı olan katılımcılarda OBAEA ve YİBT-K arasında ilişki olmadığı (r=0,148 p=0,110), fiziksel aktivite alışkanlığı olmayan katılımcılarda ise pozitif yönlü zayıf bir korelasyon (r=0,309 p=0,001) olduğu bulundu.

Sonuç: Çalışmamızda internetin aşırı kullanımı ile bel ağrısı arasında zayıf da olsa bir ilişki bulunduğu görülmüştür. Bu çalışmadaki katılımcıların bel ağrısı yaşamaya yatkın olmayan genç ve sağlıklı bireyler olduğu göz önünde bulundurulduğunda bu sonuç bel sağlığı için koruyucu yaklaşımlarının geliştirilmesi açısından önem arz edebilir.

Anahtar Kelimeler: bağımlı davranış, bel ağrısı, engellilik, internet bağımlılığı bozukluğu, sağlıklı katılımcılar.

S-210

INVESTIGATION OF PLANTAR PRESSURE DISTRIBUTION IN ADOLESCENT IDIOPATHIC CLUBFOOT DEFORMITY: A CASE REPORT

Mustafa Sarı[1], Sedanur Köseoğlu[1], Betül Sarıtosun[1], Sena Sonkaya[1], Beyza Aydemir[1], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim University

Introduction-Aim: Idiopathic clubfoot is a multisegmental and three-dimensional deformity of the foot. It is expected that the plantar pressure distribution will also change in clubfoot where the foot posture and gait are affected. In this case report, it was aimed to examine the static and dynamic plantar pressure distributions in an adolescent patient with idiopathic clubfoot deformity and to compare them with the unaffected foot data.

Material-Method: Plantar pressure distribution data were obtained using the RS-Scan V9 version in a 12-year-old male patient diagnosed with operated right clubfoot. From the pedobarographic analysis, contact area percentages for both feet, angular values and flexibility of the subtalar joint, full and partial foot lengths, single foot timing ratios and Centre of Pressure-CoP deviations were recorded. The obtained values were compared for the affected and unaffected foot.

Results: The contact areas of the left and right forefoot of the case were 19.5%-16.5%, respectively, while the rearfoot contact areas were 40%-24%. Subtalar joint angles, full foot lengths and metatarsal widths of both feet were different, but subtalar joint flexibility was similar. Single foot timing subparameters were different between both feet. It was determined that the CoP values shifted towards the unaffected foot with a range of 22-16mm and an average of 123-600mm in the XY axes.

Conclusion: In our case, it was determined that the contact areas of the affected foot, the mobility of the subtalar joint, and the timing of gait between the feet differed. Our results draw attention to the fact that the use of technologies that will provide objective data, such as plantar pressure distribution analysis, for variables that cannot be obtained with clinical measurements and observations in clubfoot deformity, will provide more detailed information and support in the targeted planning of the physiotherapy and rehabilitation program.

Anahtar Kelimeler: clubfoot, plantar pressure distribution, pedobarography

ADÖLESAN İDİYOPATİK PES EKİNOVARUS DEFORMİTESİNDE PLANTAR BASINÇ DAĞILIMININ İNCELENMESİ: OLGU SUNUMU

Mustafa Sarı[1], Sedanur Köseoğlu[1], Betül Sarıtosun[1], Sena Sonkaya[1], Beyza Aydemir[1], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş-Amaç: İdiyopatik pes ekinovarus (PEV), ayağın multisegmental ve üç boyutlu bir deformitesidir. Ayağın postürünün ve yürümenin etkilendiği PEV'de plantar basınç dağılımının da değişmesi beklenmektedir. Bu olgu raporunda, idiyopatik PEV deformiteli adölesan olguda statik ve dinamik plantar basınç dağılımlarının incelenmesi ve etkilenmeyen ayak verileriyle karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Opere sağ PEV tanılı 12 yaşındaki erkek olguda, plantar basınç dağılımı verileri RS-Scan V9 sürümü kullanılarak elde edildi. Pedobarografik analizden, her iki ayak için temas alan yüzdeleri, subtalar eklemin aldığı açısal değerler ve fleksibilitesi, tam ve kısmi ayak uzunlukları, tek ayak zamanlama oranları ve basınç merkezi (*Centre of Pressure-CoP*) deviasyonları değerleri kaydedildi. Elde edilen değerler etkilenen ve etkilenmeyen ayak için karşılaştırıldı.

Bulgular: Olgunun sol ve sağ ön ayak temas alanları sırasıyla %19,5-%16,5 iken arka ayak temas alanları %40-%24 idi. Her iki ayağın subtalar eklem açıları, full ayak uzunlukları ve metatarsal genişlikleri arasında fark bulundu ancak subtalar eklem fleksibiliteleri benzerdi. Tek ayak zamanlaması alt parametreleri her iki ayak arasında farklıydı. CoP değerlerinin XY eksenlerinde 22-16 mm range ve 123-600 mm average ile etkilenmemiş ayağa doğru kaydığı saptandı.

Sonuç: Olgumuzda etkilenen ayağın temas alanlarının, subtalar eklemin mobilitesinin ve ayaklar arası yürüyüş zamanlama oranlarının farklılaştığı saptandı. Sonuçlarımız, PEV deformitesinde klinikte yapılan ölçüm ve gözlemler ile elde edilemeyecek değişkenler için, plantar basınç dağılım analizleri gibi objektif veri sağlayacak teknolojilerin kullanılmasının daha detaylı bilgi sağlayarak fizyoterapi ve rehabilitasyon programının hedefe yönelik olarak planlanması konusunda destek sağlayacağına dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: pes ekinovarus, plantar basınç dağılımı, pedobarografi

S-211

EVALUATION OF DENTISTS' RUBBER-DAM USAGE FREQUENCY

Şeyhmus Bakır[1], Abdurrahman Yalçın[1], Özgün Kokoz Çitaker[1], Elif Pınar Bakır[1]

[1]Dicle University Faculty of Dentistry

Purpose: The aim of this study is to evaluate the knowledge, attitudes and behaviors of dentists regarding the use of rubber-dam, as well as to determine the effect of the Covid-19 pandemic on the use of rubber-dam.

Material and Methods: 431 dentists working in various institutions or clinics in Turkey were asked to fill out a questionnaire containing 24 questions to evaluate their behavior regarding rubber-dam application. IBM SPSS 25.0 package program was used for data analysis. Frequency distribution table was created for general features. Chi-square test was applied to determine the relationships between categorical variables.

Results: It was seen that 57.3% of the physicians participating in our study never used it, and more than half of them cited lack of time as the reason. While half of the participants mostly use rubber-dam in anterior composite restorations, it is seen that they prefer it less in prosthetic treatments. In order to determine the effect of the Covid-19 pandemic, only 22.7% of them said yes when questioned whether there was an increase in use after the epidemic. The majority of physicians think that they are more protected from Covid-19 or other infectious diseases by using a rubber-dam, and they report that the main purpose is to provide better isolation.

Conclusion: Rubber-dam, which is important in the success of dental treatments, is not applied frequently enough by dentists for various reasons. As a result of our study, the majority of dentists are aware of its importance, but they do not use it for reasons such as insufficient time, cost and difficulty of use. We think that with the improvement of working conditions, time and material supply, rubber-dam applications that provide physician and patient comfort will become widespread.

Keywords: Rubber-dam, isolation, Covid 19, dentist

DİŞ HEKİMLERİNİN RUBBER-DAM KULLANIM SIKLIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Şeyhmus Bakır[1], Abdurrahman Yalçın[1], Özgün Kokoz Çitaker[1], Elif Pınar Bakır[1]

[1]Dicle Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı, diş hekimlerinin rubber-dam kullanımı ile ilgili bilgi-tutum ve davranışlarını değerlendirmek, aynı zamanda Covid-19 pandemisinin rubber-dam kullanımı üzerindeki etkisini belirlemektir.

Gereç ve Yöntemler: Türkiyede çeşitli kurum veya kliniklerde görev yapan 431 diş hekiminden, rubber-dam uygulaması ile ilgili bilgi- tutum ve davranışlarını değerlendirmeye yönelik toplam 24 soru içeren bir anket formunu doldurmaları istenmiştir. Verilerin analizi için IBM SPSS 25.0 paket programı kullanılmıştır. Genel özellikler için frekans dağılım tablosu oluşturulmuştur. Kategorik değişkenler arasındaki ilişkileri tespit etmek için Ki-kare Testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmamıza katılan hekimlerin rubber-dam kullanımları incelendiğinde%57,3'ünün hiç kullanmadığı, nedeni sorulduğunda ise katılımcıların yarısından fazlasının zaman yetersizliğini gerekçe gösterdiği görülmüştür. Katılımcıların yarısı en çok anterior kompozit restorasyonlarda rubber-dam kullanırken, protetik tedavilerde daha az tercih ettiği görülmektedir. Covid-19 pandemisinin etkisini belirlemek amacıyla ,salgın sonrasında rubber-dam kullanımında artış olup olmadığı sorgulandığına hekimlerin sadece %22,7'sinin evet dediği gözlenmiştir. Hekimlerin çoğunluğu Covid-19 veya diğer bulaşıcı hastalıklardan rubber-dam kullanarak daha çok korunduğunu düşünmekte, öte yandan asıl amacın daha iyi izolasyon sağlaması olduğunu bildirmektedir.

Sonuç: Dental tedavilerin başarısında önemli olduğu kabul edilen rubber-dam farklı kurumlarda çalışan diş hekimleri tarafından çeşitli gerekçelerle yeterli sıklıkta uygulanmamaktadır. Çalışmamız sonucunda, diş hekimlerinin büyük çoğunluğunun rubber-dam uygulamasının öneminin farkında olduğu, ancak yetersiz zaman, maliyet ve kullanım zorluğu gibi sebeplerle kullanımdan kaçındığı gözlenmiştir. Diş hekimlerinin çalışma şartlarının, zaman ve malzeme temini açısından iyileştirilmesi ile hekim ve hasta konforu sağlayan rubber-dam uygulamalarının yaygınlaşacağını düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Rubber-dam, izolasyon, Covid 19, Diş hekimi

S-212

THE ROLE OF BREAST MILK IN CIRCADIAN DEVELOPMENT

Kübra Nur Kabakcı[1], *Ebru Kılıçarslan Törüner*[2]

[1]*Baskent University Faculty of Health Sciences*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences*

Introduction: The circadian rhythm expresses the changes in the physiological and biological processes of the organism for approximately one day.Breastfeeding is an important factor in the formation of this rhythm.

Objective: This review was made to draw attention to the role of breast milk in the development of circadian rhythm.

Material-Method: In the research,using the keywords"Circadian Rhythm","Breast Milk","Newborn";A literature search was conducted on Google Akademik,Medline/PubMed,Dergipark search engines.

Results: The mammalian circadian system is regulated by the suprachiasmatic nucleus(SCN).Fetal circadian rhythms are under the control of the maternal SCN throughout pregnancy.The mother transmits circadian cues to the fetus through her own body temperature,feeding behavior,and circadian rhythms in hormonal levels. These clues can be seen from the 30th week of pregnancy.

Babies are born with a weak circadian rhythm attached to the mother.A baby›s circadian rhythm develops in response to external cues such as daylight,breastfeeding cycles,and maternal contact.In many studies,it has been stated that components like the main circadian hormones(melatonin, cortisone, cortisol),iron and fats in breast milk show circadian variation.These variations in breast milk are transferred to the baby during the day by feeding the baby directly from the breast.If the mother cannot breastfeed the baby at that time,it will be important to give the previously expressed milk to the baby according the time of expression to maintain the circadian rhythm.Thus,the baby makes use of the mother›s circadian cues during the day,adapting to the external environment and then develops its own circadian rhythms.Accordingly,the baby develops cortisol rhythm at 8 weeks,melatonin,sleep activity at about 9 weeks,body temperature,the rhythm of circadian genes at 11 weeks.

Conclusion: Breast milk is an important factor in the formation of circadian rhythm.However,according to 2018 TDHS data,the rate of exclusive breastfeeding for the first 6 months is 41%.This rate has revealed the necessity of raising awareness about the effect of breast milk on circadian development.

Anahtar Kelimeler: Breast Milk, Baby, Circadian Rhythm

ANNE SÜTÜNÜN SİRKADİYEN RİTMİN GELİŞİMİNDEKİ ROLÜ

Kübra Nur Kabakcı[1], *Ebru Kılıçarslan Törüner*[2]

[1]*Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş: Sirkadiyen ritim, organizmanın yaklaşık bir günlük fizyolojik ve biyolojik süreçlerindeki değişimleri ifade etmektedir. Bu ritmin oluşumunda bebeğin anne sütü ile beslenmesi önemli bir faktördür.

Amaç: Bu derleme, anne sütünün sirkadiyen ritmin gelişimindeki rolüne dikkat çekilmesi amacıyla yaplmıştır.

Materyel-Metod: Araştırmada "Sirkadiyen Ritim", "Anne Sütü", "Yenidoğan" anahtar kelimeleri kullanılarak; Google Akademik, Medline/PubMed, Dergipark arama motorlarında literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: Memeli sirkadiyen sistemi üst kiyazmatik çekirdek (SCN) ile düzenlenmiştir. Fetal sirkadiyen ritimler, gebelik boyunca maternal SCN'nin kontrolü altındadır. Anne kendi vücut ısısı, beslenme davranışı ve hormonal seviyelerdeki günlük ritimleri aracılığıyla sirkadiyen ipuçlarını fetüse iletir. Bu ipuçları gebeliğin 30. haftasından itibaren görülebilir.

Bebekler anneye bağlı zayıf bir sirkadiyen ritimle doğarlar. Bir bebeğin sirkadiyen ritmi gün ışığı, emzirme döngüleri ve anne teması gibi dış işaretlere yanıt olarak gelişir. Bu nedenle bebekler sirkadiyen döngülerini çevresel bir aydınlık-karanlık döngüsüne senkronize etmeyi öğrenirler. Yapılan bir çok çalışmada anne sütü içindeki ana sirkadiyen hormonlarının (melatonin, kortizon, kortizol), demir ve yağlar gibi bileşenlerin sirkadiyen varyasyon gösterdiği belirtilmiştir. Anne sütündeki bu varyasyonlar gün içerisinde bebeğin doğrudan memeden beslenmesi ile bebeğe aktarılır. Eğer anne bebeği o anda emziremiyorsa, daha önceden sağılmış sütün sağılma saatine (anne sütünde gündüz-gece saatlerinde sirkadiyen ritme yönelik hormonlar ve bileşenler farklıdır) uygun olacak şekilde bebeğe verilmesi sirkadiyen ritmin sürdürülebilmesi için önemli olacaktır. Böylece bebek annenin gün içindeki sirkadiyen ipuçlarından faydalanarak dış ortama uyumu sağlar ve daha sonra kendi sirkadiyen ritimlerini geliştirir. Buna göre, bebeğin 8 haftalıkken kortizol ritmi, yaklaşık 9 haftalıkken melatonin ve uyku etkinliği, 11 haftalıkken vücut ısısı ritmi ve sirkadiyen genlerin ritmi gelişir.

Sonuç: Anne sütü sirkadiyen ritminin oluşmasında önemli bir etkendir. Ancak 2018 TNSA verilerine göre ülkemizde ilk 6 ay sadece anne sütü ile besleme oranı %41'dir. Bu oran anne sütünün sirkadiyen gelişime etkisi ile ilgili farkındalık oluşturma gerekliliğini ortaya çıkartmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Bebek, Sirkadiyen Ritim

S-213

NOISE SENSITIVITY AND HYPERACUSIS IN ADOLESCENTS

Bilgehan Tekin Dal[1], *Melis Keskin Yıldız*[1]

[1]*Gazi University*

Introduction: Hyperacusis is defined as reduced tolerance to moderate-intensity sounds with perceptual, psychological, and social dimensions, accompanied by painful sensitivity to ordinary environmental sounds. Noise sensitivity(NS), however, is defined as being disturbed by noise because it expresses an internal state that provides an increase in the degree of reactivity to noise in general, and is different from hyperacusis, which can be seen with many different auditory system disorders that occur in the ear or central auditory pathways. It is thought that there may be hyperacusis and/or sensitivity to noise due to the fact that adolescents are in more noisy environments than adults in daily life. In literature, there are limited number of studies in adolescents. In our country, no study has been found. It was aimed to determine the presence of NS and hyperacusis in adolescents.

Materials and Methods: Thirty adolescent (boys:20,girls:10) with a mean age of 15.67±0.844 (min:15,max:17) were included in the study. Individuals without hearing loss and otological and/or neurootological disorders were included. Individuals whose tests couldn't be completed and who couldn't have a Type A tympanogram were excluded from the study. In this study, the Khalfa Hyperacusis Questionnaire(KHQ) and the Turkish-Weinstein Noise Sensitivity Scale(TRWNSS) were used. The obtained data were analyzed using SPSS program.

Results: The average TRWNSS score was 83,633±15.2733, and the KHQ score was 14.733±7.6741. According to the results, 4(13.3%) participants had NS and 1(3.3%) had hyperacusis. It was determined that there was no significant difference in terms of gender($p>0.05$) and there was a moderate positive correlation between the two scales($p<0.05$ r:0.525).

Conclusion: The study shows that NS and hyperacusis can be seen in adolescents independent of hearing loss, there is a relationship between NS and hyperacusis in adolescents, therefore it would be appropriate to evaluate adolescents with NS in terms of hyperacusis.

Anahtar Kelimeler: Adolescent, Noise Sensitivity, Hyperacusis

ERGENLERDE GÜRÜLTÜ HASSASİYETİ VE HİPERAKUZİ

Bilgehan Tekin Dal[1], *Melis Keskin Yıldız*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Hiperakuzi, algısal, psikolojik ve sosyal boyutları olan, sıradan çevresel seslere karşı ağrılı duyarlılığın eşlik ettiği, ortalama şiddetteki seslere karşı azaltılmış tolerans olarak tanımlanır. Gürültü hassasiyeti ise, herhangi bir bireyin genel olarak gürültüye tepkiselliğinin derecesinde artış sağlayan içsel bir durumu ifade etmesi nedeniyle gürültüden rahatsız olmak şeklinde tanımlanır ve kulak veya merkezi işitsel yolaklarda ortaya çıkan birçok farklı işitsel sistem rahatsızlığı ile görülebilen hiperakuziden farklı bir durumdur. Ergenlerin günlük yaşamda yetişkinlere göre daha fazla gürültülü ortamlarda bulunmaları sebebiyle hiperakuzi ve/veya gürültüye hassasiyet olabileceği düşünülmektedir. Literatür incelenildiğinde, ergenlerde hiperakuzi ve gürültü hassasiyeti ile ilgili kısıtlı sayıda çalışma olduğu görülmektedir. Ülkemizde ise konuyla ilgili herhangi bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Bu çalışmada ergenlerde gürültü hassasiyeti ve hiperakuzi varlığının saptanması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 15,67±0,844 (min:15y mak:17y) olan 30 ergen birey (erkek:20 kız:10) dahil edilmiştir. İşitme kaybı olmayan, otolojik ve/veya nörootolojik rahatsızlığı olmayan bireyler dahil edilmiştir. Testleri tamamlanamayan, Tip A timpanogram'a sahip olamayan bireyler çalışmadan dışlanmıştır. Bu çalışmada Khalfa Hiperakuzi Ölçeği (KHÖ) ve Türkçe-Weinstein'ın Gürültü Hassasiyet (TRWGHÖ) Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 25.0 programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmada bireylerin ortalama Türkçe-Weinstein'ın Gürültü Hassasiyet Ölçek skoru 83,633±15,2733, Khalfa Hiperakuzi Ölçeği skoru 14,733±7,6741 olarak bulunmuştur. Ölçek sonuçlarına göre 4 (%13.3) katılımcıda gürültü hassasiyeti ve 1 (% 3.3) katılımcıda da hiperakuzi olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet açısından ölçeklerin skorları arasında anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir ((p>0.05). İki ölçek arasında pozitif yönde orta derecede korelasyon olduğu bulunmuştur (p<0.05 r:0.525).

Sonuç: Çalışma sonucunda elde edilen bulgular, gürültü hassasiyeti ve hiperakuzinin işitme kaybından bağımsız ergenlerde görülebileceği, ergenlerde gürültü hassasiyeti ile hiperakuzi arasında ilişki olduğu bu nedenle gürültü hassasiyeti olan ergenlerin hiperakuzi yönünden de değerlendirilmesinin uygun olacağını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Ergen, Gürültü hassasiyeti, hiperakuzi,

S-214

KNOWLEDGE, ATTITUDES AND PRACTICES OF NURSES TOWARD CORONAVIRUS DISEASE (COVID-19)

Diğdem LAFCI[1], Vecihe DÜZEL GÜNDÜZ[2]

[1]Mersin University Faculty of Nursing / Department of Nursing Fundamentals
[2]Adana Provincial Health Directorate

Aim: The research conducted as a descriptive study to determine the evaluation of the knowledge, attitudes and practices of nurses working at Adana City Training and Research Hospital about COVID-19.

Materials-Methods: "Introductory Information Form" and "Information, Attitudes and Behaviors Questionnaire Form about COVID-19" created by the researchers in line with the literature. The data of the study collected through an online questionnaire between 1 February 2021 and 1May 2021 and 236 nurses participated in the research. Frequency, percentage, mean and standard deviation used in the evaluation of the data.

Results: The information that nurses have about COVID-19; 62.3% of the respondents stated that "human-to-human transmission occurs by droplets" and "they wear a surgical mask during the shift", 54.2% of the respondents stated that "they keep distance from other people (1.5-2m) to avoid close contact", 72.9% said "people with underlying disease and co-morbidities are affected", 95.3% said symptoms are "fever, dry cough and shortness of breath", 55.5% said consultation hotline is "184". Nurses' attitudes toward COVID-19; 41.5% "afraid of occupational exposure due to COVID-19 infection", %52.5 "afraid of infect their family members by occupational exposure infection". Nurses' practices to prevent COVID-19; 56.4% "use alcohol-based hand scrubs or soap and water before touching a patient", 60.6% stated that they "use personal protective equipment during care", 32.6% stated that they "avoid close contact with patients who have respiratory symptoms". Nurses' behavior when they encountered COVID-19 cases; 46.6% "traveled from infected areas within the last 14 days, or have contact history of with a COVID-19 case that flu-like symptoms", 44.1% "COVID-19 symptoms suggestive", 46.6% "patient panicking due to suspected exposure" stated that individuals should undergo laboratory testing.

Conclusion: It has been determined that nurses' knowledge, attitudes and practices towards coronavirus disease are at a sufficient level.

Anahtar Kelimeler: Knowledge, COVID-19, behavior, nurse, practice

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

HEMŞİRELERİN KORONAVİRÜS HASTALIĞINA (COVID-19) YÖNELİK BİLGİ, TUTUM VE UYGULAMALARI

Diğdem LAFCI[1], Vecihe DÜZEL GÜNDÜZ[2]

[1]Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi / Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı
[2]Adana İl Sağlık Müdürlüğü

Amaç: Araştırma Adana Şehir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görev yapan hemşirelerin COVID-19'a yönelik bilgi, tutum ve uygulamalarını değerlendirmeyi belirlemek amacıyla tanımlayıcı çalışma olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda "Tanıtıcı Bilgi Formu", "COVID-19'a Yönelik Bilgi, Tutum ve Davranışlar Anket Formu" oluşturulmuştur. Araştırmanın verileri 1 Şubat 2021-1 Mayıs 2021 tarihleri arasında çevrimiçi anket aracılığı ile toplanmış ve araştırmaya 236 hemşire katılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans, yüzde, ortalama ve standart sapma kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelerin COVID-19 hakkındaki sahip olduğu bilgiler; %62.3'ü "insandan insana bulaşmanın damlacıklar tarafından meydana geldiği" ve "vardiya sırasında cerrahi maske taktığı", %54.2'si "yakın temastan kaçınmada, diğer insanlarla araya mesafe koyduğu (1.5-2m)", %72.9'u "altta yatan hastalığı ve ko-morbiditeleri olan kişilerin etkilendiğini", %95.3'ün semptomların "ateş, kuru öksürük ve nefes darlığı", %55.5'i danışma hattının "184" olduğunu ifade etmiştir. Hemşirelerin COVID-19'a karşı tutumları; %41.5'i "mesleki maruziyet nedeniyle COVID-19 bulaşmasından korktuğunu", %52.5'i "mesleki maruziyet nedeniyle aile üyelerinizin enfeksiyon kapmasından korktuğunu" ifade etmişlerdir. Hemşirelerin COVID-19'u önlemeye yönelik uygulamaları; %56.4'ü "bir hastaya dokunmadan önce alkol bazlı el ovucu veya sabun ve su kullandığını", %60.6'ı "bakım sırasında kişisel koruyucu ekipmanları kullandığını", %32.6'sı "solunum semptomları olan hastalarla yakın temastan kaçındığını" ifade etmiştir. Hemşirelerin COVID-19 durumuyla karşılaştığında göstermiş olduğu davranışlar; %46.6'sı "son 14 gün içinde enfekte bölgelere seyahat veya COVID-19 vakasıyla temas öyküsü olan grip benzeri semptomlar", %44.1'i "COVID-19'u düşündüren semptomlar", %46.6'sı "şüpheli maruziyet nedeniyle hastanın paniğe kapılması" durumunda bireylerin laboratuar testi yaptırmaları gerektiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin koronavirüs hastalığına yönelik bilgi, tutum ve uygulamalarının yeterli düzeyde olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, COVID-19, davranış, hemşire, uygulama

S-215

RELATIONSHIP BETWEEEN QUALITY OF LIFE LEVEL WITH COMPLIANCE TO HOME EXERCISE PROGRAM AND COVID-19 RELATED ANXIETY LEVEL IN PATIENTS UNDERGONE HEMATOPOIETIC STEM CELL TRANSPLANTATION DURING COVID-19 STAY AT HOME PERIOD

Vesile Yıldız Kabak[1], *Songül Atasavun Uysal*[1], *Tülin Düger*[1]

[1]*Hacettepe University Faculty of Physical Therapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: Quality of life (QOL) level of the patients treated with hematopoietic stem cell transplantation (HSCT) has been adversely affected during the COVID-19 stay at home period. The aim of the present study was to investigate the relationship between QOL level with the compliance to home exercise program and COVID-19 related anxiety.

Material-Method: Seventy patients treated with HSCT and previously referred to physical therapy and offered with home exercise program included in the present study. Patients were interviewed on the phone. Patients were asked regarding their compliance with the exercise program (0% compliance to 100% compliance). The European Cancer Research and Treatment Organization Quality of Life Questionnaire-Cancer30 (EORTC QLQ-C30) was used to assess QOL level. Scoring of the questionnaire has been performed in to three subheadings: general health, functionality, and symptom. The COVID-19 related anxiety was determined using the Visual Analogous Scale (0-10 points).

Results: The mean age of the participants was 50.47±12.27 years. The mean general health, functionality, and symptom scores of the patients were 77.73±16.94, 91.11±12.06, and 7.94±9.76 points, respectively. The mean level of compliance to the home exercise program was 29.14±16.30%. The mean anxiety level of the participants was 4.02±1.65 points. There was positive and low to moderate level of correlation between compliance to exercise program and general health and functionality score (r=0.262, p=0.028; r=0.349, p=0.003, respectively). Negative and low level of correlation was found between general health score and COVID-19 related anxiety (r=-0.231, p=0.020).

Conclusion: Our results offer that supportive telehealth interventions should be considered during the COVID-19 pandemic for individuals treated with HSCT to increase compliance to the home exercise program and to increase emotional status. Thus, QOL level of the patients treated with HSCT would increase during the stay at home period.

Anahtar Kelimeler: hematopoietic stem cell transplantation; COVID-19 pandemic; quality of life; exercise; anxiety.

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

HEMATOPOİETİK KÖK HÜCRE NAKLİ OLAN HASTALARIN COVID-19 EVDE KAL DÖNEMİNDE YAŞAM KALİTESİ DÜZEYLERİ İLE EV EGZERSİZ PROGRAMINA UYUMU VE COVID-19 İLE İLGİLİ ANKSİYETE DÜZEYİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Vesile Yıldız Kabak[1], *Songül Atasavun Uysal*[1], *Tülin Düger*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Fakültesi*

Giriş-Amaç: Hematopoietik kök hücre nakli (HKHN) uygulanmış hastaların COVID-19 evde kal döneminde yaşam kalitesi düzeyleri olumsuz etkilenmiştir. Çalışmamızın amacı, hastaların yaşam kalitesi düzeyi ile ev egzersiz programlarına uyumu ve COVID-19 ile ilişkili anksiyete düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılmasıydı.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza daha önce fizik tedavi için tarafımıza yönlendirilen ve ev egzersiz programı önerilen 70 HKHN uygulanmış hasta dahil edildi. Hastalar ile telefon aracılığıyla görüşme yapıldı. Hastalara ev egzersiz programına uyumları soruldu (0-100% uyum). Avrupa Kanser Araştırma ve Tedavi Organizasyonu Yaşam Kalitesi-Kanser30 (EORTC QLQ-C30) yaşam kalitesini değerlendirmede kullanıldı. Anketin skorlaması 3 alt başlıkta yapıldı: genel sağlık, fonksiyonellik ve semptom. Bireylerin COVID-19 ile ilişkili anksiyete düzeyi Görsel Analog Skalası ile değerlendirildi (0-10 puan).

Bulgular: Bireylerin ortalama yaşı 50.47±12.27 yıldı. Hastaların ortalama genel sağlık, fonksiyonellik ve semptom skorları sırasıyla 77.73±16.94, 91.11±12.06, ve 7.94±9.76 puandı. Ev egzersiz programına uyumu ortalama 29.14±16.30% olarak bulundu. Ortalama anksiyete düzeyi ise 4.02±1.65 puandı. Egzersiz programına uyum düzeyi ile bireylerin genel sağlık ve fonksiyonellik skorları arasında düşük orta düzeyde korelasyon vardı (sırasıyla r=0.262, p=0.028; r=0.349, p=0.003). Genel sağlık skoru ile COVID-19 ile ilgili anksiyete arasında ise negatif yönde ve düşük düzeyde korelasyon bulundu (r=-0.231, p=0.020).

Sonuç: Sonuçlarımız, HKHN ile tedavi edilen bireyler için COVID-19 pandemisi sırasında ev egzersiz programına uyumu artırmak ve duygusal durumu artırmak için destekleyici telesağlık müdahalelerinin dikkate alınması gerektiğini önermektedir. Böylece HKHN ile tedavi edilen hastaların evde kal döneminde yaşam kalitesi düzeyleri de artacaktır.

Anahtar Kelimeler: hematopoietik kök hücre nakli; COVID-19 pandemisi; yaşam kalitesi; egzersiz, anksiyete.

S-216

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF SMARTPHONE ADDICTION AND STRESS LEVELS OF UNIVERSITY STUDENTS ON HEAD AND NECK PAIN DURING DISTANCE EDUCATION DURING THE COVID-19 PANDEMIC.

Selen Güloğlu[2], Seval Kutlutürk Yıkılmaz[1], Ayşenur Taşcı[2], Ceren Nur Beşikçi[2], İlayda Kızılkaya[2], Edanur Sandayuk[2]

[1]Istanbul Medipol University, School of Health Science, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey.
[2]Istanbul Medipol University, College of Health Science, Physical Therapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey.

Introduction-Purpose: During the COVID-19 outbreak, quarantine, isolation and social distance measures were taken all over the world to protect against infection, and education was carried out with distance participation in universities. The sudden change in students' habits and social isolation have increased the use of technological devices such as telephones and computers. The aim of this study is to examine the effects of smartphone addiction and stress levels on the head and neck pain of university students receiving distance education during the COVID-19 pandemic.

Material-Method: Inclusion criteria for the study were determined as being between the ages of 18-25 and being a student of Istanbul Medipol University. Those with progressive and chronic diseases and those who had the covid-19 disease in the last 6 months were excluded from the study. The study was carried out between February 2021 and April 2021. The demographic information form (age, gender, presence of chronic disease), Smart Phone Addiction Questionnaire, McGill Pain Questionnaire, Neck Disability Questionnaire and International Physical Activity Questionnaire, prepared by us, were administered to the individuals included in the study via Google Surveys, an online platform.

Results: A total of 277 (F:240, M:37) participants aged 20.40±1.43 (min:18, max:25) were included in the study. Smartphone addiction had a statistically significant effect on participants MET (metabolic equivalent) ($r=-0.163$), pain ($r=0.174$) and disability ($r=0.400$) ($p<0.05$). The analysis of the data obtained from the study was accepted as $p<0.05$ at 95% confidence interval with SPSS for Windows 15.0 program.

Conclusion: It has been determined that smartphone addiction has negative effects on headaches, disability and physical activity in university students during the Covid-19 quarantine period. Accordingly, we think that the use of smartphones in the distance education process should be reduced and the awareness of students on ergonomics should be increased with the necessary postural exercises.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pain, smartphone addiction, physical activity

COVİD-19 PANDEMİSİNDE UZAKTAN EĞİTİM SÜRESİNCE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AKILLI TELEFON BAĞIMLILIĞININ FİZİKSEL AKTİVİTE, BAŞ-BOYUN ÖZÜRLÜLÜĞÜ VE AĞRISI ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Selen Güloğlu[2], Seval Kutlutürk Yıkılmaz[1], Ayşenur Taşcı[2], Ceren Nur Beşikçi[2], İlayda Kızılkaya[2], Edanur Sandayuk[2]

[1]İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye.
[2]İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, İstanbul, Türkiye.

Giriş-Amaç: COVİD-19 pandemisi döneminde enfeksiyondan korumak için tüm dünyada karantina, izolasyon ve sosyal mesafe önlemleri alınmış, üniversitelerde eğitim uzaktan katılımla gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin alışkanlıklarındaki ani değişiklik ve sosyal izolasyon telefon ve bilgisayar gibi teknolojik cihazların kullanımı artırmıştır. Bu çalışmanın amacı COVİD-19 pandemisinde uzaktan eğitim gören üniversite öğrencilerinin akıllı telefon bağımlılığı ve stres düzeylerinin baş-boyun ağrısı üzerine etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya dahil edilme kriterleri 18-25 yaş aralığında olmak ve İstanbul Medipol Üniversitesi öğrencisi olmak olarak belirlendi. İlerleyici ve kronik hastalığı olanlar, son 6 ay içinde covid-19 hastalığı geçirmiş olanlar çalışmadan dışlandı. Çalışma Şubat 2021 ile Nisan 2021 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Çalışmaya dahil edilen bireylere tarafımızca hazırlanan demografik bilgi formu (yaş, cinsiyet, kronik hastalık varlığı gibi), Akıllı Telefon Bağımlılık Anketi, McGill Ağrı Anketi, Boyun Özürlülük Sorgulama Anketi ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi online bir platform olan Google Anketler yoluyla sorgulandı.

Bulgular: Çalışmaya ortama yaşı 20,40±1,43 (min: 18, max: 25) olan, 277 (K:240, E:37) katılımcı dahil edildi. Katılımcıların MET (Metabolik Eşdeğer) (r=-0,163), baş boyun ağrıları (r=0,174) ve özürlülüğü (r=0,400) üzerinde akıllı telefon bağımlılığının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkisi vardır ($p<0,05$). Çalışmadan elde edilen verilerin analizi SPSS for Windows 15.0 programı ile istatistiksel anlamlılık %95 güven aralığında $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Sonuç: Covid-19 karantina döneminde üniversite öğrencilerinde akıllı telefon bağımlılığının baş boyun ağrıları, özürlülüğü ve fiziksel aktivite üzerine olumsuz etkileri olduğu belirlendi. Buna göre uzaktan eğitim sürecinde akıllı telefon kullanımının azaltılması ve gerekli postüral egzersizler ile ergonomi üzerine öğrencilerin bilinçlendirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, ağrı, akıllı telefon bağımlılığı, fiziksel aktivite

S-217

THE PARENT-CHİLD RELATİONSHİP DURİNG THE PANDEMİC

Hilal Merve BELEN[1], *Merve ÇİL*[1], *Meltem MERİÇ*[1]

[1]*Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing*

Introduction- Objective: Family dynamics, which have changed with the pandemic process, have also affected the parent-child relationship in many ways. In this review, it is aimed to review the parent-child relationship during the pandemic process.

Material-Method: The literature examining the parent-child relationship during the pandemic process was reviewed.

Results: Covid-19, which continues to spread rapidly, also affects the family and naturally the relationship between the child and the parent. Parenting is a stressful situation in general and the uncertainties experienced with the epidemic conditions cause this stress to increase. Changes in social, economic and role performance that occurred during the pandemic period, the increase in the burden of care, the fear of contracting and transmitting the disease cause parents to be inadequate in coping with and have difficulties in daily life functions. It is known that failure to maintain daily routine activities has a negative impact on children's physical, cognitive, social, emotional development and mental health. In one study, it was reported that parents who reported being exposed to social stressors spent less time with their children and showed more behavioral disorders than before the pandemic, while another study reported that quarantine conditions and closure of schools increased depression, anxiety and stress symptoms and family conflicts in parents and children. In another study, it was reported that open communication within the family is the most important factor for supporting mental health, maintaining a positive relationship, and coping effectively in family relationships that have changed with the pandemic.

Conclusion: It is thought that during the pandemic, supportive studies for parent and child mental health and the development of psycho-educational activities that encourage open communication in the parent-child relationship will support family dynamics and therefore healthy communication within the family.

Anahtar Kelimeler: parent-child relationship, pandemic, mental health

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PANDEMİ DÖNEMİNDE EBEVEYN-ÇOCUK İLİŞKİSİ

Hilal Merve BELEN[1], *Merve ÇİL*[1], *Meltem MERİÇ*[1]

[1]*Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*

Giriş ve Amaç: Pandemi süreciyle değişime uğrayan aile dinamikleri birçok yönden ebeveyn-çocuk ilişkisini de etkilemiştir. Bu derlemede pandemi sürecinde ebeveyn-çocuk ilişkisinin gözden geçirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Pandemi sürecinde ebeveyn-çocuk ilişkisini inceleyen literatür gözden geçirilmiştir.

Bulgular: Hızlı bir şekilde yayılmaya devam eden Covid-19, aileyi ve doğal olarak çocuk ve ebeveyn arasındaki ilişkiyi de etkilemektedir. Ebeveynlik genel olarak stresli bir durumdur ve salgın koşullarıyla birlikte yaşanan belirsizlikler bu stresin artışına neden olmaktadır. Pandemi döneminde meydana gelen sosyal, ekonomik ve rol performansındaki değişiklikler, bakım yükünün artması, hastalığa yakalanma ve bulaştırma korkusu, ebeveynlerin baş etmelerinin yetersiz kalmasına ve günlük yaşam işlevlerinde zorlanmalarına neden olmaktadır. Günlük rutin aktivitelerin sürdürülememesinin çocukların fiziksel, bilişsel, sosyal, duygusal gelişimi ve ruh sağlığı üzerinde olumsuz etki gösterdiği bilinmektedir. Yapılan bir çalışmada sosyal stresöre maruz kaldığını bildiren ebevenylerin pandemi öncesine göre çocuklarıyla daha az zaman geçirdiklerini ve çocuklarının daha çok davranış bozukluğu gösterdiklerini bildirirken bir diğer çalışma da; karantina koşulları ve okulların kapatılmasının ebeveynler ve çocuklarda depresyon, anksiyete ve stres semptomları ile aile çatışmalarını arttırdığını bildirmiştir. Başka bir çalışmada ise pandemiyle birlikte değişen aile ilişkilerinde ruh sağlığını destekleme, pozitif ilişkinin sürdürülmesi ve etkili baş etme için aile içinde açık iletişimin en önemli faktör olduğu bildirilmiştir.

Sonuç: Pandemi süresince ebeveyn ve çocuk ruh sağlığına yönelik destekleyici çalışmalar yapılmasının, ebeveyn-çocuk ilişkisinde açık iletişimin sağlanmasını teşvik eden psiko eğitimlerin geliştirilmesinin aile dinamikleri ve dolayısıyla aile içindeki sağlıklı iletişimi destekleyeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: ebeveyn-çocuk ilişkisi, pandemi, ruh sağlığı

S-218

HIDDEN CURRICULUM IN NURSING EDUCATION

Şeyda Ferah ARSLAN[1]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart University*

All education institutions are implementing an official written and planned education program. However, students are not only influenced by this formal and planned program, but by another unplanned and nonwritten program. An unwritten system that guides these practices is hidden under all implementations in the university, and this system is also executed with an informal, a hidden curriculum. The learning process involves much more teaching than is explicitly stated in the formal curriculum. Hidden curriculum includes the values which are transferred by social relationships and educators. It difference between the written curriculum and the unplanned experiences of students. It is the unplanned, undefined and unwritten side of education. Unspoken norms, values and beliefs are transferred implicitly.

As in all other educational-schooling programs, nursing education was observed to be exceedingly influenced by the informal, a hidden curriculum. It has been determined that faculty, academicians and practice areas convey their views, beliefs, values, and expectations explicitly or implicitly to their students during the teaching-learning processes. It also occurs both negative and positive learning. The hidden curriculum in nursing education enables students to develop their own professional identity.

There is no adequate research in the field of nursing on the informal, a hidden curriculum known to be as effective as the official program. Nursing students graduate with some unintended learning outcomes. There are difference between the students graduating from the same department. These unintended outcomes are addressed within the scope of the hidden curriculum.

Nursing faculties should recognize and evaluate their own hidden curriculum. Research should be focused on raising awareness. The hidden curriculum has a significant influence on forming the professional identities of nursing students.

Anahtar Kelimeler: Nursing education, hidden curriculum, student

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE ÖRTÜK PROGRAM

Şeyda Ferah ARSLAN[1]

[1]*Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi*

Tüm eğitim kurumlarında resmi, yazılı ve planlı bir eğitim programı uygulanmaktadır. Ancak öğrenciler yalnızca bu resmi ve planlı programdan değil, plansız ve yazılı olmayan başka bir programdan da etkilenmektedirler. Üniversitelerdeki tüm uygulamaların altında bu uygulamalara yön veren yazılı olmayan bir sistem gizlidir. Bu sistem informal, gizli bir müfredatla yürütülür. Öğrenme süreci, resmi müfredatta açıkça belirtilenden çok daha fazlasını içerir. Gizli müfredat, sosyal ilişkiler ve eğitimciler tarafından aktarılan değerleri içerir. Yazılı müfredat ile öğrencilerin planlanmamış deneyimleri arasındaki farktır. Eğitimin plansız, tanımsız ve yazılı olmayan yüzüdür. Sözsüz normlar, değerler ve inançlar örtük program ile dolaylı olarak aktarılır.

Diğer tüm eğitim-öğretim programlarında olduğu gibi hemşirelik eğitiminin de informal, örtük bir müfredattan fazlasıyla etkilendiği gözlemlenmiştir. Öğrenme süreçlerinde eğiticilerin, kendilerine ve uygulama alanlarına ait görüşlerini, inançlarını, değerlerini ve beklentilerini açık veya örtük olarak öğrencilerine aktardıkları tespit edilmiştir. Aynı zamanda hem olumsuz hem de olumlu öğrenme gerçekleşir. Hemşirelik eğitiminde örtük müfredat öğrencilerin kendi mesleki kimliklerini geliştirmelerini sağlar. Gizli müfredat sayesinde öğrenciler profesyonel rollere hazırlanırlar, mesleki değerleri içselleştirirler ve profesyonel bir kimlik geliştirirler.

Resmi program kadar etkili olduğu bilinen örtük müfredat konusunda hemşirelik alanında yeterli araştırma bulunmamaktadır. Akademik hemşirelik eğitimi buna nispeten az ilgi göstermiştir. Hemşirelik öğrencileri, bazı istenmeyen öğrenme sonuçlarıyla mezun olabilmektedirler. Üniversitelerin mezun profili, amaçlanan tüm öğrenme çıktılarına ulaşılamadığını göstermektedir. Aynı bölümden mezun olan öğrenciler arasında fark vardır. Bu istenmeyen öğrenme çıktıları örtük müfredat kapsamında ele alınmaktadır.

Hemşirelik fakülteleri, kendi gizli müfredatlarını tanımalı ve değerlendirmelidir. Araştırmalar farkındalık yaratmaya odaklanmalıdır. Örtük programın hemşirelik öğrencilerinin mesleki kimliklerinin oluşmasında önemli bir etkisi vardır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik eğitimi, örtük program, öğrenci

S-219

ORAL ANTICOAGULANT DRUG USE OF PATIENTS

Ayşegül AKAR ESVET[1], Hülya FIRAT KILIÇ[2]

[1]Dr. Burhan Nalbantoğlu State Hospital, Cardiolgy Unit, Nicosia, TRNC
[2]Eastern Mediterranean University, Faculty of Health Sciences, Nursing Department, Famagusta, North Cyprus

Aim: This study was coducted in order to evaluate the knowledge of the patients about the anticoagulant usage accordance with the descrtiptive cross-sectional research design.

Methods: The sample of the study is consist of 100 patients that used anticoagulants and were treated by the Cardiology service in the dates between 23nd November 2016 and 23nd February 2017 for three months without recurrence. The data was collected through the usage of 'The Information Form About the Defining Properties of the Patients' and 'The Survey Form of Evaluating the Patients Oral Anticogulants Usage'.

Results: It has been shown that 81.0% of the patients know nothing about the interaction of E and C vitamins with the oral anticoagulants while 67.0% of them know the interaction of nutrients that rich with vitamin K, with oral anticoagulants, 62% of the patients described the unstoppable bleedings as emergency situations. On the other hand 85% of them described the over menstruating as an emergency. It has been seen that more than half of the patients(64%) have been educated by the doctor on how to use the medicine.In the study, it has been demonstrated that as the age increases, the existence of chronic diseases in the patients that uses Oral antikoagulan, also increase. It has been seen that as the age of the patients progress, the patients stop taking their medicines themselves

Conclusion: According to the data obtained by the study, as the education level of the patients increases it becomes easier for them to take their medicines by themselves. It is suggested that nurses take more active roles in the education programs that will be planned for the patients that uses anticoagulants. This would increase the patients' awareness and knowledge about the oral anticoagulants usage.

Anahtar Kelimeler: Patient , Knowledge, Oral Anticoagulants, Medicines

HASTALARIN ORAL ANTİKOAGÜLAN İLAÇ KULLANIM DURUMLARI

Ayşegül AKAR ESVET[1], Hülya FIRAT KILIÇ[2]

[1]Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi, Kardiyoloji Servisi, Lefkoşa, KKTC
[2]Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gazimağusa, KKTC

Amaç: Bu araştırma hastaların oral antikoagülan kullanım durumlarının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı-kesitsel araştırma tasarımına uygun olarak yapılmıştır

Yöntem: Araştırmanın evrenini Lefkoşa Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi Kardiyoloji kliniğinde yatan hastalar, örneklemini ise Kardiyoloji kliniğinde 23 Kasım 2016-23 Şubat 2017 tarihleri arasında üç ay boyunca tekrarsız yatan oral antikoagülan kullanan 100 hasta oluşturmuştur. Veriler 'Hastaların Tanıtıcı Özellikleri ile İlgili Bilgi Formu' ve 'Oral Antikoagülan Kullanım Durumunu Değerlendirmeye Yönelik Anket Formu' kullanılarak araştırmacı tarafından toplanmıştır.

Bulgular: Hastaların %81'inin E ve C vitaminleri ile oral antikoagülan arasındaki etkileşimi ile ilgili herhangi bir bilgisi yok iken, %67.0'si K vitamininden zengin diğer besinler ile oral antikoagülan arasındaki etkileşimi bildiği görülmüştür. Hastaların %62.0'si durdurulamayan kanamaları, %85.0'i aşırı adet kanamalarını acil durum olarak ifade etmişlerdir. Hastaların yarısından fazlasının (%64) ilaç kullanım konusundaki eğitimi hekimden aldığı görülmüştür. Yapılan araştırmada, yaş yükseldikçe oral antikoagülan ilaç kullanan hastalarda kronik hastalıkların varlığının arttığı saptanmıştır ($p<.05$). Hastaların yaşlarının ilerlemesiyle oral antikoagülan ilaçlarını kendilerinin almadığı görülmektedir ($p<.05$). Araştırmadan elde edilen verilere göre hastaların eğitim seviyesi yükseldikçe günlük oral antikoagülan ilaçlarını kendilerinin rahatlıkla alabildiği görülmüştür ($p<.05$).

Sonuç: Sağlık profesyonelleri arasında yer alan hemşirelerin oral antikoagülan kullanan hastaların eğitimine yönelik yapılacak eğitim programlarında daha aktif rol almaları ve böylece hastaların oral antikoagülan ilaç kullanımı ile ilgili bilgi ve farkındalıklarının arttırılması önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Hasta, bilgi, oral antikoagülan, ilaç.

S-220

EFFECT OF INFORMING ABOUT PERIOPERATIVE PERIOD ON SURGICAL FEAR

Mervegül Özkan[1], *Sacide Yıldızeli Topçu*[2]

[1]*Trakya University Health Center for Medical Research and Practice*
[2]*Trakya University Faculty of Health Sciences*

Background and Objective: Eliminating surgical fear, which begins with the individual learning that he/she will undergo surgery and is a significant source of stress and anxiety, contributes to obtaining positive results in the surgical process. The aim of this research is to examine the effect of informing patients who will undergo surgery about the intraoperative phase of perioperative care on surgical fear.

Material Method: This experimental study was conducted with 92 patients undergoing elective abdominal surgery. The data were collected using a "Personal Information Form" and the "Surgical Fear Questionnaire (SFQ)." Patients in the intervention group were informed by "Information Form for the Intraoperative Period" containing information and pictures related to the intraoperative phase of perioperative care one day before the surgery. Patients' surgical fear levels were evaluated in the service before the training and in the operating room after the training. The data were evaluated using descriptive statistical methods, the t-test, and chi-square analysis. The results were evaluated at a 95% confidence interval, and significance was evaluated at a level of $p<0.05$.

Results: In the evaluation performed in the operating room, it was determined that patients' surgical fear levels increased in the routine care group and decreased in the intervention group.

Conclusion: Providing visually enriched information about the operating room environment and intraoperative phase of perioperative care helps reduce patients' surgical fears. In line with this result, it is recommended to inform surgical patients about the operating room environment, surgical team, surgical intervention, and intraoperative nursing care in the preoperative period.

Anahtar Kelimeler: Intraoperative period, nursing, patient education, surgery, surgical fear

AMELİYAT SIRASI DÖNEME İLİŞKİN BİLGİLENDİRMENİN CERRAHİ KORKUYA ETKİSİ

Mervegül Özkan[1], *Sacide Yıldızeli Topçu*[2]

[1]*Trakya Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi*
[2]*Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş ve Amaç: Bireyin cerrahi girişim geçireceğini öğrenmesi ile başlayan ve önemli bir stres ve anksiyete kaynağı olan cerrahi korkunun giderilmesi cerrahi süreçte olumlu sonuçların elde edilmesine katkı sağlamaktadır. Bu araştırmanın amacı, cerrahi girişim geçirecek olan hastalara ameliyat sırası dönemi konu alan bilgilendirme yapılmasının cerrahi korkuya etkisini incelemektir.

Gereç - Yöntem: Bu deneysel araştırma, elektif abdominal cerrahi girişim uygulanan 92 hasta ile gerçekleştirildi. Veriler "Hasta Tanıtım Formu" ve "Cerrahi Korku Ölçeği" ile toplandı. Deney grubundaki hastalara cerrahi girişimden bir gün önce ameliyat sırası dönem ile ilişkili bilgileri ve resimleri içeren broşür ile bilgilendirme yapıldı. Hastaların cerrahi korku düzeyleri eğitim öncesi serviste ve eğitim sonrası ameliyathanede değerlendirildi. Veriler tanımlayıcı istatistiksel yöntemler, t testi ve Ki-kare analizi ile değerlendirildi. Sonuçlar %95 güven aralığında, anlamlılık ise $p<0,05$ düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Ameliyathanede yapılan değerlendirmede, hastaların cerrahi korku düzeylerinin kontrol grubunda arttığı belirlenirken, deney grubunda ise azaldığı saptandı.

Sonuç ve Öneriler: Ameliyathane ortamı ve ameliyat sırası bakıma ilişkin görsel olarak zenginleştirilmiş bir bilgilendirilme yapılması hastaların cerrahi korkularının azalmasına yardımcı olmaktadır. Bu sonuç doğrultusunda, cerrahi hastalarının ameliyat öncesi hemşirelik bakımında, ameliyathane ortamı, cerrahi ekip, uygulanacak cerrahi girişim ve ameliyat sırası bakım uygulamaları ile ilgili bilgilendirme yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi korku, cerrahi hemşireliği, cerrahi girişim, hasta eğitimi, ameliyat sırası dönem

S-221

DO WE HAVE A HIGH LEVEL OF AWARENESS ON DIABETES AND OBESITY? ANTALYA PROVINCE EXAMPLE

Hülya Kamarlı Altun[1], Nilgün Seremet Kürklü[1]

[1]Akdeniz University Faculty of Health Science Department of Nutrition and Dietetics

Introduction-Aim: The prevalence of diabetes and obesity is a critical public health issue that is increasing rapidly in Turkey as well as in the rest of the world. Both diseases lay the foundation for chronic diseases and negatively affect the quality of life of individuals. This study aims to determine adults' awareness of diabetes and obesity and to evaluate the factors affecting awareness.

Material and Method: The study included 121 individuals between the ages of 19-70 who participated in the Diabetes Awareness event held in a shopping center in Antalya as part of World Diabetes Day on November 14. During the study, subjects' blood glucose was measured, anthropometric measurements were taken, and body composition was evaluated by bioimpedance analysis. In order to determine subjects' level of awareness on diabetes and obesity, the "Diabetes and Obesity Awareness Questionnaire" was applied.

Results: The mean age of the study subjects was 38±13.1 years, 51.2% were male and 48.8% were female. It was determined that 9.1% of the subjects had a known history of diabetes, and 43.0% had a family member(s) with diabetes. It was observed that the majority of subjects (43.8%) were overweight according to BMI classification. Diabetes and obesity awareness assessment suggested that 33.1% of the subjects had a high level of awareness, 39.7% had a level of awareness, and 27.2% had no awareness. It was determined that underweight and normal individuals (44.9%) had a higher level of awareness of diabetes and obesity than those overweight and obese (25.0%) ($p<0.05$).

Conclusion: Although our sample number is low, it is seen that approximately one out of every 3 participants does not have awareness of diabetes and obesity. Considering that both diseases affect many people in Turkey, it is necessary to raise public awareness through training to increase the awareness of diabetes and obesity.

Anahtar Kelimeler: Diabetes, Awareness, Obesity

DİYABET VE OBEZİTE FARKINDALIĞIMIZ YÜKSEK Mİ? ANTALYA İLİ ÖRNEĞİ

Hülya Kamarlı Altun[1], *Nilgün Seremet Kürklü*[1]

[1]*Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Giriş-Amaç: Diyabet ve obezite prevalansı dünya genelinde olduğu gibi ülkemizde de hızla artış gösteren önemli bir halk sağlığı sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Her iki hastalık da kronik hastalıklara zemin oluşturmakta ve bireylerin yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Bu çalışma yetişkinlerin diyabet ve obezite farkındalığını belirlemek ve farkındalığa etki eden değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 14 Kasım Dünya Diyabet Günü kapsamında Antalya'da bir alışveriş merkezinde düzenlenen Diyabet Farkındalık etkinliğine katılan, 19-70 yaş arasında 121 birey dahil edilmiştir. Çalışma kapsamında bireylerin kan glikoz ölçümleri yapılmış, antropometrik ölçümleri alınmış ve biyoimpedans analizi ile vücut bileşimleri değerlendirilmiştir. Katılımcıların diyabet ve obezite farkındalıklarını belirlemek amacıyla ise "Diyabet ve Obezite Farkındalık Anketi" uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 38±13.1 yıl olup %51.2'si erkek, %48.8'i ise kadındır. Bireylerin %9.1'inin bilinen diyabet öyküsü olduğu, %43.0'ünün ise ailesinde diyabet olan birey/bireyler olduğu belirlenmiştir. Bireylerin çoğunluğunun (%43.8) BKİ sınıflamasına göre hafif şişman olduğu görülmüştür. Diyabet ve obezite farkındalığına göre değerlendirme yapıldığında ise bireylerin %33.1'inin yüksek farkındalığa sahip; %39.7'sinin farkındalığa sahip; %27.2'sinin farkındalığı olmadığı belirlenmiştir. Zayıf ve normal olan bireylerin (%44.9) hafif şişman ve şişman bireylere (%25.0) göre diyabet ve obezite konusunda daha yüksek farkındalığa sahip oldukları saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Örneklem sayımız düşük olsa da çalışmaya katılan yaklaşık her 3 bireyden birinin diyabet ve obezite farkındalığının olmadığı görülmektedir. Her iki hastalığın ülkemizde birçok insanı etkilediği düşünüldüğünde, bireylerin diyabet ve obezite konusunda farkındalığının arttırılması için eğitimlerle halkımızın bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Farkındalık, Obezite

S-222

THE PROBLEMS EXPERIENCED BY FAMILIES WITH THEIR 36-72 MONTH OLD CHILDREN DURING THE PANDEMIC PROCESS

Ayşenur Uluğ[1], *Aysel Köksal Akyol*[1]

[1]*Ankara University Health Science Institute Child Development Department*

Introduction-Purpose: Life conditions, Covid-19 causes, affected every single person in a different way; however, it has been considered that it caused more damage to the families with children. In this regard, it was aimed to determine the problems experienced by families with their 36-72 Month Old Children during the Pandemic Process.

Materials-Methods: The research is a qualitative research in which phenomenological design used.. The participants consist of fourteen parents as seven mothers and seven fathers whom 36-72 month old children. The research data were collected with interview form. The data analysis was carried out with descriptive analysis method.

Results: Along with the coding of the data documents, seven categories, namely "Daily Routine in Pandemic", "Social Life in the Pandemic", "Changes Caused by the Pandemic", "Effects of the Pandemic", "Reflection of the Pandemic on Family Life", "Problems in the Pandemic" and "Child's Interests in the Pandemic" theme was created. According to the findings obtained in the research, it is seen that social life is interrupted, there is a change in daily routines, the sensitivity shown to hygiene increases, and family ties are strengthened. Restricting the time that parents spend individually and searching for a continuous activity for their children have been identified as the biggest problems they have experienced during the pandemic period. According to the data obtained, it has been revealed that children tend to use technology in this period, their demands to spend time with their parents increase, and their reading/listening habits increase.

Conclusion: As a result of the research, it was seen that the pandemic had both positive and negative effects on the habits, daily routines and behaviors of parents and children.

Keywords: Covid-19 Pandemic, preschool children, families

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PANDEMİ SÜRECİNDE 36-72 AYLIK ÇOCUKLARI OLAN AİLELERİN YAŞADIKLARI SORUNLAR

Ayşenur Uluğ[1], *Aysel Köksal Akyol*[2]

[1]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Çocuk Gelişimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi
[2]Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Çocuk Gelişimi Bölümü Öğretim Üyesi

Giriş-Amaç: Covid-19 pandemisinin beraberinde getirdiği hayat koşulları herkeste farklı etkiler bırakmakla birlikte küçük yaşlarda çocukları olan aileler için bu etkinin çok daha önemli olduğu düşünülmektedir. Bu nedenle henüz ne zaman biteceği öngörülemeyen pandeminin küçük çocuklar ve aileleri üzerindeki etkileri araştırılması gereken önemli bir konudur. Bu bağlamda araştırmada 36-72 aylık çocukları olan ailelerin pandemi sürecinde çocuklarına ilişkin yaşadıkları sorunları belirlemek amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma, fenomonolojik desenin kullanıldığı nitel bir araştırmadır. Araştırmaya 36-72 aylık çocukların anne ve babaları dahil edilmiştir. Araştırma katılımcıları yedi anne ve yedi baba olmak üzere on dört ebeveynden oluşmaktadır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından hazırlanmış olan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile toplanmıştır. Araştırmanın veri analizi betimsel analiz yöntemi ile gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Araştırmada veri dokümanlarının kodlanması ile birlikte "Pandemi Günlük Rutin", "Pandemide Sosyal Hayat", "Pandeminin Yarattığı Değişimler", "Pandeminin Etkileri", "Pandeminin Aile Yaşantısına Yansıması", "Pandemide Yaşanan Sorunlar" ve "Pandemide Çocuğun İlgi Alanları" olmak üzere yedi tema oluşturulmuştur. Araştırmada elde edilen bulgulara göre sosyal hayatın sekteye uğradığı, günlük rutinlerde değişiklik yaşandığı, hijyene gösterilen hassasiyetin arttığı, aile bağlarının kuvvetlendiği görülmektedir. Ebeveynlerin bireysel olarak geçirdikleri zamanın kısıtlanması ve çocuklarına yönelik sürekli bir aktivite arayışı içinde olmaları pandemi döneminde yaşadıkları en büyük sorunlar olarak saptanmıştır. Elde edilen verilere göre çocukların bu dönemde teknoloji kullanımına yöneldiği, ebeveynleri ile vakit geçirme taleplerinde artış meydana geldiği ve kitap okuma/dinleme alışkanlıklarının arttığı ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda pandeminin, ebeveynlerin ve çocukların alışkanlıklarında, günlük rutinlerinde ve davranışlarında hem olumlu hem de olumsuz etkiler doğurduğu görülmüştür. Araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda uzmanlara ve araştırmacılara öneriler sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Covid-19 pandemisi, okul öncesi dönem çocukları, aileler

S-223

EXAMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN COVID-19 ANXIETY LEVELS AND HUMOR STYLES OF SURGICAL PATIENTS

Runida Doğan[1], İmren Bapli[2]

[1]İnönü University
[2]Muş Alparslan University

Introduction-Purpose: Covid-19 disease causes widespread psychological symptoms in the society due to the morbidity and mortality. Some of the sick individuals felt that they had to postpone their health checks and/or surgeries due to COVID-19. It is stated that individuals who have to be hospitalized experience anxiety due to COVID-19. There are studies in the literature that humor styles are effective on experienced psychological symptoms. The study was conducted in a descriptive relational type to examine the relationship between the COVID-19 anxiety levels and humor styles of surgical patients.

Materials-Methods: The research was completed between February 2021 and October 2021. The sample size of the study was determined as 176. A total of 179 patients were reached. The Descriptive Characteristics Form, the Coronavirus Anxiety Scale, and the Humor Styles Scale were used to collect the data. The data obtained from the research were evaluated with the SPSS 25 package program. The study complied with the Declaration of Helsinki.

Results: It was determined that the patients participating in the study had a low level of COVID-19 anxiety (8.58 ± 5.09). It was calculated that 7.5% (R2= 0.075) of the COVID-19 anxiety scores of the patients were explained by the humor styles scale score. In the multivariate linear regression model created; It was found that the independent variable score of self-destructive humor scores had a statistically significant effect on the dependent variable, the COVID-19 anxiety score ($p2<0.05$). It was calculated that 12.7% (R2= 0.127) of the COVID-19 anxiety score of the patients was explained by the self-destructive humor score.

Conclusion: In the study, it was found that the type of self-destructive humor increased the anxiety of COVID-19. Surgical nurses identify the factors that increase the COVID-19 anxiety experienced by the patients and the factors that increase the COVID-19 anxiety.

Anahtar Kelimeler: surgery patient, COVID-19 anxiety, humor styles, nurse

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

CERRAHİ HASTALARININ COVİD-19 ANKSİYETE DÜZEYLERİ İLE MİZAH TARZLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Runida Doğan[1], İmren Bapli[2]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Muş Alparslan Üniversitesi

Giriş-Amaç: Covid-19 hastalığı yol açtığı morbidite ve mortalite nedeniyle toplumda yaygın psikolojik semptomlar ortaya çıkarmaktadır. Hasta bireylerin bir bölümü COVİD-19 nedeniyle sağlık kontrollerini ve/veya ameliyatlarını ertelemek durumunda hissetmişlerdir. Hastaneye yatmak durumunda olan bireylerin ise COVİD-19'a bağlı anksiyete yaşadıkları belirtilmektedir. Literatürde mizah tarzlarının yaşanan psikolojik semptomlar üzerinde etkili olduğuna dair çalışmalar bulunmaktadır. Araştırma cerrahi hastalarının COVİD-19 anksiyete düzeyleri ile mizah tarzları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı ilişkisel tipte yapıldı.

Gereç-Yöntem: Araştırma Şubat 2021 ile Ekim 2021 tarihleri arasında tamamlandı. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 176 olarak belirlendi. Toplam 179 hastaya ulaşıldı. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Özellikler Formu, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği ve Mizah Tarzları Ölçeği kullanıldı. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 25 paket programı ile değerlendirildi. Araştırmada Helsinki bildirgesine uyuldu.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların düşük düzeyde COVİD-19 anksiyetesi (8,58 ± 5,09) yaşadığı belirlendi. Hastaların aldığı COVİD-19 anksiyete puanının %7,5'inin (R^2= 0,075) mizah tarzları ölçek puanı tarafından açıklandığı hesaplandı. Oluşturulan çok değişkenli doğrusal regresyon modelinde; kendini yıkıcı mizah puanlarının bağımsız değişkeni puanının bağımlı değişken olan COVİD-19 anksiyetesi puanı üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin olduğu bulundu (p_2<0,05). Hastaların aldığı COVİD-19 anksiyete puanının %12,7'sinin (R^2= 0,127) kendini yıkıcı mizah puanı tarafından açıklandığı hesaplandı.

Sonuç: Araştırmada kendini yıkıcı mizah türünün COVİD-19 anksiyetesini arttırdığı bulundu. Cerrahi hemşireleri hastaların yaşadığı COVİD-19 anksiyetesini ve COVİD-19 anksiyetesini arttıran faktörleri belirlemeleridirler.

Anahtar Kelimeler: cerrahi hastası, COVİD-19 anksiyetesi, mizah tarzları, hemşire

S-224

EFFECT OF NUTRITION ON STRENGTHENING IMMUNITY IN THE COVID19 PANDEMIC

Kübra Nur Kabakcı[2], *Esra Nur Kabakcı*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi University Faculty Of Health Sciences*
[2]*Başkent University Faculty Of Health Sciences*

Introduction:The worldwide pandemic has been named "Serious Acute Respiratory Syndrome"by the World Health Organization and the disease it causes is COVID-19.Adequate and balanced, conscious nutrition is important to protect health in the fight against COVID-19.

Objective: This review was made to draw attention to the role of nutrition in strengthening immunity in the Covid19 pandemic.

Material-Method: Using the keywords "Covid19","immunity","nutrition"in the research;A literature search was conducted on Google Akademik, Medline/PubMed, Dergipark search engines.

Results: To list the vitamin minerals that play an important role in strengthening the immune system,vitamin A is known to be an antiinflammation vitamin due to its role in increasing the immune response in the body.Vitamin C, also known as ascorbic acid,is an antioxidant vitamin that plays a role in the protection of body functions and many functions in the body.B group vitamins;It functions as a modulator of human immunity by facilitating the production of Tlymphocytes in cellular immunity,improving the increased CD+4/CD+8 ratio,increasing the immune activation against viruses and bacteria and increasing the number of NK cells.Vitamin E increases the leukocyte phagocytic capacity and has antioxidant properties.It reduces the risk of developing some respiratory tract infections and allergic diseases.VitaminD,Zinc,selenium,plays a role in immune modulation of innate and adaptive immunity.Adequate iron levels are important for immune functions,including the differentiation and proliferation of Tlymphocytes and the production of reactive oxygen species that kill pathogens.It is known that omega 3 suppresses inflammation through arachidonic acid metabolism and contributes to immune-autoimmune diseases.

Conclusion: Balanced and conscious diet plays a very important role in strengthening the immune system.In this context,it is important to increase the number of evidence-based studies to reach accurate information about vitamins and minerals that strengthen the immune system.It is important that nurses and midwives,who play a key role in public health,have knowledge about this issue and provide the right consultancy.

Anahtar Kelimeler: Keywords: Covid 19, Immunity, Nutrition

COVİD19 PANDEMİSİNDE BAĞIŞIKLIĞI GÜÇLENDİRMEDE BESLENMENİN ETKİSİ

Kübra Nur Kabakcı[2], *Esra Nur Kabakcı*[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Giriş:Dünya genelinde yaşanan pandemi, Dünya Sağlık Örgütü tarafından "Ciddi Akut Solunumsal Sendrom" ve neden olduğu hastalık ise COVID-19 olarak adlandırılmıştır. COVID-19 ile mücadelede sağlığı korumak için yeterli ve dengeli, bilinçli beslenme önemlidir.

Amaç: Bu derleme, Covid19 pandemisinde bağışıklığı güçlendirmede beslenmenin rolüne dikkat çekilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyel-Metod: Araştırmada "Covid19", "bağışıklık", "beslenme" anahtar kelimeleri kullanılarak; Google Akademik, Medline/PubMed, Dergipark arama motorlarında literatür taraması yapılmıştır.

Bulgular: Bağışıklık sistemini kuvvetlendirmede önemli rol oynayan vitamin mineralleri ile sıralayacak olursak A vitamini vücuttaki bağışıklık yanıtı arttırabilme rolü nedeniyle anti-inflamasyon vitamini olduğu bilinmektedir. Askorbik asit olarak da bilinen C vitamini ise vücut fonksiyonlarının korunmasında ve vücuttaki birçok işlevde rol oynan antioksidan bir vitamindir. B grubu vitaminlerinin; hücresel bağışıklıkta T-lenfositlerinin üretimini kolaylaştırarak, artmış CD+4/CD+8 oranını iyileştirerek, virüslere ve bakterilere karşı immün aktivasyonu ve NK hücre sayısını arttırarak insan immünitesinin modülatörü olarak işlev görmektedir. Vitamin E ise lökosit fagositik kapasitesini artırır ve antioksidan özelliğe sahiptir. Bazı solunum yolu enfeksiyonları ve alerjik hastalıkları gelişimi riskini azaltmaktadır. Vitamin D ise doğal ve edinsel bağışıklık immün modülasyonunda rol oynar.Çinko, nötrofiller ve NK hücrelerin çalışması ve gelişmesi için gerekli bir element olup bu yolla doğuştan gelen bağışıklık hücrelerinin gelişimi ve işlevlerini devam ettirebilmesi için de gereklidir.Selenyum, doğuştan gelen bağışıklık hücre fonksiyonları, immün cevabı düzenleyen T hücrelerinde çoğalma, virüs ve enfeksiyonlu hücreleri öldüren NK hücrelerinin aktivitesi için gereklidir.Yeterli demir seviyesinin bulunması,T lenfositlerinin farklılaşması ve çoğalması ve patojenleri öldüren reaktif oksijen türlerinin üretimi de dahil olmak üzere bağışıklık fonksiyonları için önemlidir. Omega 3' ün araşidonik asit metabolizması üzerinden inflamasyonu baskıladığı ve immün hastalıklar ve otoimmün hastalıklarda katkı sağladığı bilinmektedir.

Sonuç:Düzenli, dengeli, bilinçli beslenmenin bağışık sistemini güçlendirmede çok önemli rol oynadığı bilinmektedir. Bu bağlamda bağışıklık sistemini güçlendiren vitamin ve mineraller ile ilgili doğru bilgiye ulaşılmasında yapılacak kanıt temelli çalışmaların sayısının artması önemlidir. Halk sağlığı için kilit rol oynayan hemşire ve ebelerin bu konuda bilgi sahibi olup doğru danışmanlık vermesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Covid 19, Bağışıklık, Beslenme

S-225

SATISFACTION SURVEY OF HEARING AID AND COCHLEAR IMPLANT USERS WORKING IN THE PRIVATE AND PUBLIC SECTOR

Didem ŞAHİN CEYLAN[1], Gökçe GÜLTEKİN[1], Elifnur TAŞDEMİR[1], Saadet ÖZÇELİK[1], Efnan AKKULAK[1]

[1]Üsküdar University

Introduction-Purpose: This study was conducted to see the results of the SADL-TR (Amplification Satisfaction in Daily Life) questionnaire in hearing aid and cochlear implant users and to compare these two groups with each other.

Material-Method: 34 device users between the ages of 21-54 participated in the study. 16 of these users are cochlear implant users and 18 are hearing aid users. Twenty (58.8%) of the participants were male and 14 (41.2%) were female. The compared cochlear implant and hearing aid groups were evaluated according to their socio-demographic characteristics, educational status, device types they used, the average of the answers given to the survey questions, the device experience period, the hearing loss, and the averages of the subgroups of the questionnaire.

Results: When the participants with high school or below education were compared with those with university degrees, no statistically significant difference was found between them in terms of mean score ($p>0.05$). When the relevant answers were compared in our study, it was found that hearing aid users think that device use is for their own benefit, significantly more than cochlear implant users ($p<0.05$). There was no significant difference between the two groups for other questions of the questionnaire ($p>0.05$). When the subgroups were examined, no difference was found between cochlear implant users and hearing aid users ($p>0.05$). While the total score values ??for Cochlear Implant and Hearing Aid users were 18.69 for cochlear implant users, it was found to be 16.44 for hearing aid users ($p>0.05$).

Individuals with hearing loss should choose the appropriate device according to the degree and type of hearing loss. This appropriate device selection directly affects the satisfaction of the users. It was stated that other factors affecting satisfaction are sound quality, benefit, cosmetic appearance, price and quality service.

Keywords: hearing aid, cochlear implant, satisfaction, survey

ÖZEL SEKTÖR VE KAMUDA ÇALIŞAN İŞİTME CİHAZI VE KOKLEAR İMPLANT KULLANICILARINDA MEMNUNİYET ANKETİ

Didem ŞAHİN CEYLAN[1], Gökçe GÜLTEKİN[1], Elifnur TAŞDEMİR[1], Saadet ÖZÇELİK[1], Efnan AKKULAK[1]

[1]Üsküdar Üniversitesi

Giriş-Amaç: Bu çalışma işitme cihazı ve koklear implant kullanıcılarında SADL-TR (Günlük Hayatta Amplifikasyon Memnuniyeti) anketini uygulayarak sonuçlarını görmek ve bu iki grubu birbirleriyle kıyaslayabilmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 21-54 yaş arası çalışan 34 cihaz kullanıcısı katılmıştır. Bu kullanıcılardan 16 kişi koklear implant, 18 kişi işitme cihazı kullanıcısıdır. Katılımcıların 20'si (%58.8) erkek 14'ü (%41.2) kadındır. Kıyaslanan koklear implant ve işitme cihazı grupları sosyo-demografik özelliklerine, eğitim durumlarına, kullandıkları cihaz türlerine, anket sorularına verilen cevapların ortalamalarına, cihaz deneyim sürelerine, işitme kayıplarına ve anketin alt gruplarının ortalamalarına göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: Lise ve altı eğitim almış katılımcılar ile üniversite mezunu katılımcılar ortalama skor açısından karşılaştırıldıklarında aralarında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Çalışmamızda ilgili cevaplar karşılaştırıldığında işitme cihazı kullanıcıları, cihaz kullanımının kendi yararlarına olduğunu koklear implant kullanıcılarına kıyasla anlamlı bir şekilde daha fazla düşündükleri bulunmuştur ($p<0.05$). Anketin diğer soruları için iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Alt gruplar incelendiğinde koklear implant kullanıcıları ve işitme cihazı kullanıcıları arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Koklear İmplant ve İşitme cihazı kullanıcıları için toplam skor değerleri koklear implant kullanıcılarında 18.69 iken, işitme cihazı kullanıcılarında 16.44 olduğu bulunmuştur. Toplam skor açısından iki grup arasında istatiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: şitme kayıplı bireylerin işitme kaybı derecesine ve tipine göre uygun cihaz seçmeleri gerekmektedir. Bu uygun cihaz seçimi, kullanıcıların memnuniyetlerini direkt olarak etkilemektedir. Memnuniyeti etkileyen diğer faktörlerin ise ses kalitesi, fayda, kozmetik görünüm, fiyat ve kaliteli servis olduğu belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: işitme cihazı, koklear implant, memnuniyet, anket

S-226

THE RELATIONSHIP BETWEEN DURATION OF COMPUTER USE AND PAIN IN DIFFERENT BODY PARTS IN UNIVERSITY STUDENTS

İrem Akgün[1], *Eren Timurtaş*[1]

[1]*Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: Game addiction, online education, and occupational conditions require being in front of the computer for a long time affect negatively the musculoskeletal system.Due to the Covid-19 pandemic,online education,which takes an important place in education,causes university students to spend a long time at the computer.It is thought that students cannot maintain their correct posture during long-term computer use. This situation causes pain in different parts of the body.Therefore, our study aimed to examine the relationship between duration of computer use and pain in different body parts in university students.

Material-Method: Eighty-nine university students participated in the study conducted between March 2021 and June 2021.The time spent in front of the computer and the demographic information of the students were recorded.The presence and severity of pain in body parts were evaluated with Cornell Musculoskeletal Discomfort Questionnaires.The students were divided into two groups according to their continuous use of computers for more than 2 hours and less than 2 hours per day.Data were collected through an online questionnaire developed by the researchers.Evaluation of the relationship between the data obtained from the study was made with the Mann-Whitney U test of the SPSS 21.0 statistical program.

Results:87.6% of the students had neck pain and 86.5% had back pain.There was a statistically significant relationship between the duration of being in front of the computer and having neck and back pain($p<0.05$).There was no significant difference between the presence of pain in other parts of the body(shoulder,arm,wrist,knee, and foot) and the time they were in front of the computer($p>0.05$).

Conclusion: Continuous computer use for more than 2 hours in university students causes pain especially in the neck and back region.Organizing educational activities that require long-term continuous computer use and informing students about the relationship of uninterrupted long-term computer use with possible musculoskeletal problems can help prevent pain.

Anahtar Kelimeler: computer use, posture, pain

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE BİLGİSAYAR KULLANMA SÜRESİ İLE FARKLI VÜCUT BÖLGELERİNDEKİ AĞRININ İLİŞKİSİ

İrem Akgün[1], *Eren Timurtaş*[1]

[1]*Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: Mesleki durum, oyun bağımlılığı ve online eğitim gibi uzun süreli bilgisayar başında bulunmayı gerektiren durumlar kas-iskelet sistemini olumsuz yönde etkilemektedir. Özellikle Covid-19 pandemisi nedeniyle eğitim hayatında önemli yer edinen online eğitim, üniversite öğrencilerinin bilgisayar başında uzun süreli vakit geçirmesine neden olmuştur. Öğrencilerin uzun süreli bilgisayar kullanımı sırasında doğru duruş pozisyonlarını koruyamadığı ve bu durumun vücudun farklı bölgelerinde ağrılara yol açtığı düşünülmektedir. Bu nedenle çalışmamızın amacı üniversite öğrencilerinde bilgisayar kullanım süresinin farklı vücut bölgelerindeki ağrı ile ilişkisini incelemekti.

Gereç-Yöntem: Mart 2021 ve Haziran 2021 tarihleri arasında yapılan çalışmaya 89 üniversite öğrencisi katıldı. Öğrencilerin demografik bilgileri ve bilgisayar başında geçirdikleri süreler kaydedildi. Vücut bölgelerindeki ağrı varlığı ve şiddeti Cornell Kas İskelet rahatsızlığı Ölçeği ile değerlendirildi. Öğrenciler günde aralıksız 2 saat üzeri ve 2 saatten az bilgisayar kullanım sürelerine göre iki gruba ayrıldı. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirilen online anket yoluyla toplandı. Çalışmadan elde edilen veriler arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi SPSS 21.0 istatistik programının Mann-Whitney U testi ile yapıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %87.6'sında boyun ağrısı ve %86.5'inde sırt ağrısı vardı. Bilgisayar kullanım süreleri ile boyun veya sırt ağrısına sahip olmaları arasında istatiksel olarak anlamlı ilişki vardı ($p<0.05$). Vücudun diğer bölümlerindeki (omuz, kol, el bileği, diz ve ayak) ağrı varlığı ve yokluğu ile bilgisayar kullanım süreleri arasında anlamlı bir fark bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Üniversite öğrencilerinde 2 saatin üzerinde devamlı bilgisayar kullanımı özellikle boyun ve sırt bölgesinde ağrılara neden olmaktadır. Uzun süreli aralıksız bilgisayar kullanımı gerektiren eğitim aktivitelerinin yapılandırılması ve öğrencilerin aralıksız uzun süreli bilgisayar kullanımının olası muskuloskeletal problemler ile ilişkisi konusunda uyarılması ağrıların önlenmesinde yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: bilgisayar kullanım süresi, postür, ağrı

S-227

THE ATTITUDES OF NEW GRADUATE PHYSIOTHERAPISTS TOWARDS THE PATIENTS WITH COVID-19

Fardad FARZİNMOGHADDAM[1], *Zeynep TUNA*[2]

[1]*Hacettepe University, Institute of Health Sciences*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Objective: Face-to-face education was interrupted due to the novel coronavirus (COVID-19) pandemic after March 2020. Graduates of the 2020 semester were mostly concerned as they had to graduate under extraordinary conditions. Moreover, the new graduate physiotherapists were expected to be much more concerned as they also have a risk of close contact with patients with COVID-19 when they are employed. However, their concerns about treating COVID-19 patients have not been assessed. Therefore, this study aimed to assess the attitudes towards the patients with COVID-19 in physiotherapists who graduated in the spring semester of 2020.

Materials and Methods: Physiotherapists who graduated in spring 2020 from different universities across Turkey were included in the study. Participants were contacted via telecommunication groups. A questionnaire was developed specifically for this study and its digital form was prepared via Google Forms. The questionnaire consists of 7 questions that assess participants' concerns about COVID-19 and their attitudes towards these patients.

Results: A total of 150 new graduate physiotherapists from 10 universities were included. The mean age of the participants was 22.7 ± 1.43 years. Forty-three percent of participants have moderate knowledge of how to approach COVID-19 patients. In addition, 38.7% of the physiotherapists were found to have a moderate level of self-confidence in treating COVID-19 patients and 46.7% of the participants stated that they have little knowledge about the treatment.

Conclusion: This study showed that most of the new graduate physiotherapists feel that they do not have enough knowledge about how to approach those with COVID-19 and would avoid treating them. This result would be a consequence of the novelty of the virus and thus, the lack of education about its treatment. We think that, as our knowledge about this novel virus increase and vaccination is completed, the hesitating behavior of health care professionals would disappear.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, physiotherapist, pandemics

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

YENİ MEZUN FİZYOTERAPİSTLERİN COVID-19 HASTALARINA YÖNELİK TUTUMLARI

Fardad FARZİNMOGHADDAM[1], *Zeynep TUNA*[2]

[1]*Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü*
[2]*Gazi Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Amaç: Yeni tip korona virüs (COVID-19) pandemisi nedeniyle Mart 2020'den sonra yüz yüze eğitime ara verilmiştir. Bu durum, 2020 dönemi mezunlarında, olağanüstü koşullar altında mezun oldukları için, endişeye yol açmıştır. Üstelik, yeni mezun fizyoterapistlerin, işe başladıklarında COVID-19'lu hastalarla yakın temas riski olduğundan bu endişelerinin daha fazla olduğu tahmin edilmektedir. Ancak yeni mezun fizyoterapistlerin, COVID-19'lu hastaları tedavi etme konusundaki endişelerini değerlendiren bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, bu çalışmanın amacı 2020 bahar dönemi mezunu fizyoterapistlerin COVID-19 hastalarına yönelik tutumlarını değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Çalışmaya 2020 bahar döneminde Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden mezun olan fizyoterapistler dahil edildi. Katılımcılara telekomünikasyon grupları aracılığıyla ulaşıldı. Bu çalışmaya özel olarak geliştirilen anketin Google Forms üzerinden dijital formu hazırlandı. Anket, katılımcıların COVID-19 ile ilgili endişelerini ve bu hastalara karşı tutumlarını değerlendiren 7 sorudan oluşmaktadır.

Bulgular: Çalışmamıza 10 üniversiteden toplam 150 yeni mezun fizyoterapist katıldı. Katılımcıların ortalama yaşı 22.7 ± 1.43 yıl idi. Sonuçlara göre, katılımcıların % 43'ü COVID-19 hastalarına nasıl yaklaşılacağı konusunda orta düzeyde bilgiye sahip olduğunu belirtti. Ayrıca sonuçlar, fizyoterapistlerin %38.7'sinin bu hastaları tedavi etme konusunda orta düzeyde özgüvene sahip olduğunu ve % 46.7'sinin COVID-19 hastalarına uygulanacak tedavi hakkında çok az bilgiye sahip olduğunu ortaya koydu.

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçlarına göre, 2020 yılı mezunu fizyoterapistlerin çoğu, COVID-19 hastalarına nasıl yaklaşacakları konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını ve onları tedavi etmekten kaçınacaklarını ifade etmiştir. Bu sonucun, katılımcıların mezun olduğu dönemde virüs ve virüsün yol açtığı hastalığın tedavisi konusunda bilgilerin yetersizliğinden kaynaklandığı tahmin edilmektedir. Bu konudaki bilgilerimiz artması ve aşılanmanın tamamlanmasıyla, sağlık çalışanlarının tereddütlü davranışlarının ortadan kalkacağını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: COVİD-19, fizyoterapist, pandemi

Kaynakça:

1. https://www.icisleri.gov.tr/genelgeler

S-228

FOOD AND DRUG INTERACTIONS: BEVERAGES

Memnune KABAKUŞ AYKUT[1], *Fatih ÖZBEY*[2]

[1]*Gümüşhane University, Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*
[2]*University of Health Sciences, Hamidiye Faculty of Health Sciences, Department of Nutrition and Dietetics*

Food-drug interaction is defined as the result of the physical, chemical, or physiological interaction of a drug and a plant-derived nutrient, nutritional element, or herbal extract. Almost everyone has used or will use drugs consciously or unconsciously. Food-drug interactions result in a decrease in the effectiveness of the treatment due to the decrease in bioavailability, and the risk of side effects or toxicity due to the increase in bioavailability and can pose a risk for the person unless necessary precautions are taken. For a successful treatment, the drug protocol and the diet of the person should be evaluated together. However, this requires knowing the effects of nutrients on drugs. Food-drug interaction that occurs when beverages are taken with drugs is often overlooked. Tea and coffee, the most consumed beverages after water, are rich in theophylline, theobromine, and caffeine and can affect the pharmacokinetics and pharmacodynamics of drugs by changing the functioning of enzymes and carriers in the intestine and liver. The effects of many fruit juices and alcoholic beverages like wine and beer on cytochrome P450 (CYP 450) activity have been reported in the literature. Alcohol and grapefruit juice, which interact with almost all drugs, cause serious adverse effects. Do those who can't start their day without coffee and medicine, who take their drugs with the last sip of their tea, who always have citrus juices on the table to strengthen their immune system, and who use stimulant drugs with alcohol to prepare for exams consider the negative health outcomes they may encounter? The main problem is how aware are they of these behaviors that can turn into a daily routine and bring risks leading to death? Our study aims to raise awareness of the necessity of a scientific approach and comprehensive fieldwork to seek answers to such questions.

Anahtar Kelimeler: alcohol, coffee, food drug interaction, grapefruit juice, tea

BESİN-İLAÇ ETKİLEŞİMLERİ: İÇECEKLER

Memnune KABAKUŞ AYKUT[1], *Fatih ÖZBEY*[2]

[1]*Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[2]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*

Besin-ilaç etkileşimi; ilaç ile bitkisel kökenli bir besin, besin öğesi veya bitkisel özütün, fiziksel, kimyasal veya fizyolojik ilişkisinin bir sonucu olarak tanımlanmaktadır. Neredeyse tüm insanların, hayatının bir noktasında bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde ilaç kullanmış ya da kullanacak olması gerçeğinin doğurduğu bir problem olan ilaç etkileşimleri, tedbir alınmadığı taktirde kişiyi riskli durumlara sevk edebilmektedir. Vücuda tanı veya tedavi amacıyla alınan ilaçların besinlerle etkileşmesi biyoyararlılığının azalmasına bağlı olarak tedavinin etkinliğinin azalması, biyoyararlılığının artmasına bağlı olarak da yan etki riski veya toksisite gibi etkilerle sonuçlanmaktadır. Başarılı bir tedavi için tedavi sürecinde uygulanan ilaç protokolü ile kişinin beslenme durumu değerlendirilmelidir. Bunun için besinlerin ilaçlar üzerindeki etkilerinin bilinmesi gerekmektedir. Gündelik yaşantımızda en az yiyecekler kadar yer alan içeceklerin ilaçlarla birlikte alındığında meydana gelen besin ilaç etkileşimi çoğu zaman göz ardı edilmektedir. Dünyada sudan sonra en sık tüketilen içecekler olan çay ve kahve teofilin, teobromin ve kafein bakımından zengin olup barsak ve karaciğerdeki enzim ve taşıyıcıların işleyişlerini değiştirerek ilaçların farmakokinetik ve farmakodinamiğini etkileyebilmektedir. Birçok meyve suları ile şarap, bira gibi alkollü içeceklerin de aynı şekilde sitokrom P450 (CYP 450) aktivitesi üzerindeki etkileri birçok çalışmada gösterilmiştir. Hemen hemen bütün ilaçlarla beraber etkileşime giren alkol ve greyfurt suyu ciddi yan etkilere neden olmaktadır. Güne kahvesiz ve de aynı zamanda ilaçsız başlayamayanlar, çayının son yudumuyla birlikte ilacını alanlar, bağışıklık sistemini güçlendirmek için narenciye sularını sofradan eksik etmeyenler, sınavlara hazırlık amacıyla alkolle birlikte uyarıcı ilaç kullanan öğrenciler sağlık açısından ne gibi zararlı sonuçlarının olabileceğini hesap edebiliyorlar mı acaba? Asıl önemli problem ise günlük rutin haline getirilebilen bu davranışların ölüme kadar varabilecek riskleri de beraberinde getirdiğinin ne kadar farkındadırlar? Çalışmamız bu sorulara bilimsel bir yaklaşım ortaya koymayı ve kapsamlı saha çalışması yapılmasının gerekliliği için farkındalık oluşturmayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: alkol, besin ilaç etkileşimi, çay, greyfurt suyu, kahve

S-229

VALIDITY AND RELIABILITY OF THE TURKISH VERSION OF THE FUNCTIONAL MOBILITY SCALE IN İNDIVIDUALS WITH CEREBRAL PALSY

Nur Sena Güçlü[1], *Saniye Aydoğan Arslan*[2]

[1]*Yeni Kurtuluş Special Education and Rehabilitation Center, Ankara*
[2]*Kırıkkale University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Kırıkkale*

Purpose: Cerebral palsy(CP) is a permanent, non-progressive disorder in movement, posture development and motor functions that causes activity limitations resulting from the immature central nervous system being affected by different reasons. The Functional Mobility Scale(FMS) was developed to classify functional mobility and also to evaluate the changement about functional mobility status in children and adolescents with CP aged 4-18 years. Due to its sensitivity and uniqueness in detecting motor performance changes in children with CP at home, at school and in the community, FMS is widely used both in clinical practice and in research, in addition to Gross Motor Function Classification System(GMFCS). The aim of our study is to examine the validity and reliability of the Turkish version of the Functional Mobility Scale in individuals with CP.

Materials and Methods: Forty individuals with sp with CP aged 4-17 years were included in the study. All CP types were included in the study. Test-retest was used for reliability. Cohen's kappa(Kw) statistic was used to examine the test-retest reliability of the FMS. To measure test-retest reliability, a second evaluation was performed 2 weeks after the first evaluation by the same physiotherapist experienced in pediatric rehabilitation. GMFCS, mobility score of Pediatric Disability Assessment Inventory(PEDI-mobility) and Abiloco-Kids were used to assess Concurrent Validity.

Results: CP types of individuals; spastic diplegia(13), spastic quadriplegia(3), spastic hemiplegia(19), Ataxic(2) and hypotonic(2) and dyskinetic(1).For all distances, the Turkish version of the FMS was found to have excellent test-retest reliability(Kw=1.00). A high correlation was found between all levels of FMS and GMFCS, PEDI(mobility), Abiloco-Kids(-0.785≤r≤0.877, p?0.001).

Discussion: FMS provides a very simple and practical measure to evaluate functional mobility in children with CP. As a result of our study, it was shown that the Turkish version of the PHL is a reliable and valid classification system for individuals with CP.

Anahtar Kelimeler: Cerebral Palsy, Functional Mobility Scale, Reliability, Validity

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

SEREBRAL PALSİLİ BİREYLERDE FONKSİYONEL HAREKETLİLİK ÖLÇEĞİ'NİN TÜRKÇE VERSİYONUNUN, GEÇERLİK VE GÜVENİRLİĞİNİN İNCELENMESİ

Nur Sena Güçlü[1], *Saniye Aydoğan Arslan*[2]

[1]*Yeni Kurtuluş Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Ankara*
[2]*Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Kırıkkale*

Amaç: Serebral palsi (SP), olgunlaşmamış merkezi sinir sisteminin farklı nedenlerle etkilenmesi sonucu ortaya çıkan aktivite kısıtlılıklarına neden olan, hareket, postür gelişiminde ve motor fonksiyonlarda kalıcı, ilerleyici olmayan bir bozukluktur. Fonksiyonel Hareketlilik Ölçeği (FHÖ), fonksiyonel mobiliteyi sınıflandırmak ve ayrıca 4-18 yaş arası SP'li çocuklar ve adölesanlarda fonksiyonel mobilite durumundaki değişikliği değerlendirmek için geliştirilmiştir. FHÖ, evde, okulda ve toplumda SP'li çocuklarda motor performans değişikliklerini tespit etme hassasiyeti ve benzersizliği nedeniyle, Kaba Motor Fonksiyon Sınıflandırma Sistemi' ne (KMFSS) ek olarak hem klinik uygulamada hem de araştırmalarda yaygın olarak kullanılmaktadır. Çalışmamızın amacı, SP'li bireylerde Fonksiyonel Hareketlilik Ölçeği'nin (FHÖ) Türkçe versiyonunun, geçerlik ve güvenirliğini incelemektir.

Gereç veYöntem: Çalışmaya 4-17 yaş arasında olan 40 SP'li birey dahil edildi. Tüm SP türleri çalışmaya alındı. Güvenirlilik için test-tekrar test kullanıldı. FHÖ'nün test-tekrar test güvenilirliğini incelemek için Cohen'in kappa (Kw) istatistiği kullanıldı. Test-tekrar test güvenirliğini ölçmek için, ilk değerlendirmeden 2 hafta sonra pediatrik rehabilitasyon alanında deneyimli aynı fizyoterapist tarafından ikinci değerlendirme yapıldı. Eş zamanlı Geçerliğini değerlendirmek için KMFSS, Pediatrik Özürlülük Değerlendirme Envanterinin mobilite puanı (PEDİ-mobilite) ve Abiloco-Kids kullanıldı.

Sonuçlar: Bireylerin SP tipleri; spastik dipleji (n = 13), spastik kuadripleji (n = 3), spastik hemipleji (n= 19), Ataksik (2) ve hipotonik(2) ve diskinetik(1) şeklindeydi. Tüm mesafeler için FHÖ'nün Türkçe versiyonunun mükemmel bir test-tekrar test güvenilirliğine sahip olduğu görüldü (Kw=1.00). FMS' nin tüm seviyeleri ile GMFCS, PEDİ(mobilite), Abiloco-Kids arasında yüksek ilişki bulundu (-0.785≤r≤0.877, p?0.001).

Tartışma: FHÖ, SP'li çocuklarda fonksiyonel hareketliliği değerlendirmek için çok basit ve pratik bir ölçüm sağlamaktadır. Çalışmamız sonucunda FHÖ'nün Türkçe versiyonunun SP'li bireyler için güvenilir ve geçerli bir sınıflandırma sistemi olduğu gösterildi.

Anahtar Kelimeler: Serebral Palsi, Fonksiyonel Hareketlilik Ölçeği, Güvenirlik, Geçerlik

S-230

A CURRENT EDUCATIONAL APPROACH IN NURSING EDUCATION: FLIPPED LEARNING

Evrim Eyikara[1], *Zehra Göçmen Baykara*[1]

[1]*Gazi University Faculty of Health Sciences*

Paradigm changes that accelerated in the last quarter of the twentieth century had a significant impact on nursing education. Flipped learning is one of the current education approaches that puts the student at the center as the subject of education and does not see the educator as the only source of information transfer, integrated with technology, and has the qualifications that can appeal to today's Z generation students.

Flipped learning approach; it is based on blended learning, constructivist learning and active learning models. This approach takes place in out-of-class and in-class phases that complement each other. The learning process first starts outside the classroom (in individual learning areas). At this stage, students learn the subject of the lesson before coming to the lesson by using various technological and multimedia tools. Students can study the course content shared by the educator on different online platforms, at any time and place they want, repeatedly. In the classroom stage, more time can be allocated to student-centered active learning methods in order to consolidate the knowledge. At this stage, active learning methods that can develop high-level learning skills such as case discussion, group work, simulation, laboratory and clinical practice, concept map can be used. In this context, the flipped learning approach contributes to students' practice/seeing more, using information, and learning more meaningfully.

The flipped learning approach combines activities that are usually carried out with multimedia-supported online learning tools in the out-of-class stage and face-to-face and/or online platforms in the classroom. Thus, the learning process can be managed more efficiently and different learning styles of students can be addressed. It is thought that carrying out an education program suitable for the requirements of today's age with a flipped learning approach will prepare nursing students better for the health care system.

Anahtar Kelimeler: nursing, nursing education, flipped learning

HEMŞİRELİK EĞİTİMİNDE GÜNCEL BİR EĞİTİM YAKLAŞIMI: TERS YÜZ ÖĞRENME

Evrim Eyikara[1], *Zehra Göçmen Baykara*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Yirminci yüzyılın son çeyreğinde hızlanan paradigma değişimleri hemşirelik eğitimini önemli ölçüde etkilemiştir. Öğrenciyi eğitimin öznesi olarak merkeze koyan ve eğitimciyi ise bilgi aktarıcı tek kaynak olarak görmeyen, teknolojiyle entegre, günümüz Z kuşağı öğrencilerine hitap edebilen niteliklere sahip güncel eğitim yaklaşımlarından birisi ters yüz öğrenmedir.

Ters yüz öğrenme yaklaşımı; harmanlanmış öğrenme, yapılandırmacı öğrenme ve aktif öğrenme modellerine dayanmaktadır. Bu yaklaşım, birbirini tamamlayan sınıf dışı ve sınıf içi aşamalarda gerçekleşmektedir. Öğrenme süreci ilk olarak sınıf dışında (bireysel öğrenme alanlarında) başlamaktadır. Öğrenciler bu aşamada ders konusunu çeşitli teknolojik ve çoklu ortam araçlarından yararlanarak derse gelmeden önce öğrenmektedir. Eğitimcinin farklı çevrim içi platformlar üzerinden paylaştığı ders içeriğine öğrenciler istedikleri yerde ve zaman diliminde tekrarlı kez çalışabilmektedir. Sınıf içi aşamada ise bilginin pekiştirilebilmesi için öğrenci merkezli aktif öğrenme yöntemlerine daha uzun zaman ayrılabilmektedir. Bu aşamada örneğin vaka tartışması, grup çalışması, simülasyon, laboratuvar ve klinik uygulama, kavram haritası gibi üst düzey öğrenme becerilerini geliştirebilecek aktif öğrenme yöntemleri kullanılabilir. Bu bağlamda ters yüz öğrenme yaklaşımı öğrencilerin daha fazla uygulama yapmasına/görmesine, bilgiyi kullanılabilmesine, daha anlamlı öğrenmesine katkı sağlamaktadır.

Ters yüz öğrenme yaklaşımı sınıf dışı aşamada genellikle multimedya destekli çevrim içi öğrenme araçlarıyla yürütülen, sınıf içinde ise yüz yüze ve/veya çevrim içi platformlarda yürütülen aktiviteleri birleştirmektedir. Böylelikle öğrenme süreci daha verimli yönetilebilmektedir ve öğrencilerin farklı öğrenme biçimlerine hitap edilebilmektedir. Günümüz çağının gerekliliklerine uygun bir eğitim programının ters yüz öğrenme yaklaşımıyla yürütülmesinin, hemşirelik öğrencilerini sağlık bakım sistemine daha donanımlı hazırlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik, hemşirelik eğitimi, ters yüz öğrenme

S-231

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN SMARTPHONE USE AND NECK PAIN AND FUNCTIONAL STATUS IN INDIVIDUALS WITH NECK PAIN

Aylin DEMİR[1], *Buket BÜYÜKTURAN*[2], *Öznur BÜYÜKTURAN*[2]

[1]*Hakkari University, Faculty of Health Sciences*
[2]*Kırşehir Ahi Evran University, Department of Physıotherapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: Smartphones have become an indispensable part of daily life. Long-term use of smartphones especially affects our neck and shoulder area and causes pain. The aim of this study is to examine the relationship between smartphone use and neck pain and functional status in individuals with neck pain.

Materials-Methods: 96 volunteers with neck pain using a smart phone with a mean age of 24.4 ± 4.4 years were included in the study. The demographic information of the participants who agreed to participate in the study were recorded. The Smartphone Addiction Scale-Short Form scale was used to evaluate smartphone addiction. The Neck Disability Index was used to evaluate the functional status of individuals with neck pain, and the Visual Analog Scale was used to evaluate neck pain.

Results: According to the statistical analysis results of the study, no significant relationship was found between the Smartphone Addiction Scale-Short Form scale and Visual Analog Scale ($p=0.270$) and Neck Disability Index ($p=0.20$) ($p<0.05$).

Conclusion: According to the results of the study, no relationship was found between smartphone use and neck pain and functional status in individuals with neck pain. More studies on this subject are needed in the future.

Keywords: smartphone, neck, pain

BOYUN AĞRISI OLAN BİREYLERDE AKILLI TELEFON KULLANIMI İLE BOYUN AĞRISI VE FONKSİYONEL DURUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Aylin DEMİR[1], *Buket BÜYÜKTURAN*[2], *Öznur BÜYÜKTURAN*[2]

[1]*Hakkari Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Yüksekokulu*

Giriş-Amaç: Akıllı telefonlar günlük hayatın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Uzun süreli akıllı telefon kullanımı özellikle boyun ve omuz bölgemizi etkilemekte ve ağrıya neden olmaktadır. Bu çalışmanın amacı boyun ağrısı olan bireylerde akıllı telefon kullanımı ile boyun ağrısı ve fonksiyonel durumu arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya yaş ortalaması 24,4 ± 4,4 yıl olan akıllı telefon kullanan 96 gönüllü boyun ağrısı olan bireyler dahil edilmiştir. Çalışmaya katılmayı kabul eden katılımcıların demografik bilgileri kaydedilmiştir. Akıllı telefon bağımlılığını değerlendirmek için Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği-Kısa Form ölçeği kullanılmıştır. Boyun ağrısı olan bireylerin fonksiyonel durumunu Boyun Özürlülük İndeksi ile ve boyun ağrısını değerlendirmek için de Görsel Analog Skalası kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada yapılan istatistiksel analiz sonuçlarına göre Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği-Kısa Form ölçeği ile Görsel Analog Skalası ($p=0.270$) ve Boyun Özürlülük İndeksi ($p=0.20$) arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır($p<0,05$).

Sonuç: Çalışmanın sonucuna göre boyun ağrısı olan bireylerde akıllı telefon kullanımı ile boyun ağrısı ve fonksiyonel durum arasında bir ilişki tespit edilmemiştir. Gelecekte bu konu ile ilgili daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: akıllı telefon, boyun, ağrı

S-232

SOCIAL POLICY PRACTICES FOR WOMEN IN TURKEY WITHIN THE FRAMEWORK OF THE SOCIAL WORK PROFESSION

Fatma Arpacı[1], Mehmet Selahattin Karahan[1], İhsan Esen[1]

[1]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Social Work, Ankara

Introduction: In this study, social work and social policy practices for women in Turkey are discussed. It is aimed to examine these practices within the framework of the social work discipline The reasons why women are included in disadvantaged groups in the social work profession are mentioned.

Method: A review study was created by conducting a literature review for the purpose of the study.

Results: The main factors that put women at a disadvantage in Turkey are the subject of violence and their labor force participation rates. For this reason, social work and social policy practices are mostly discussed within the framework of violence and unemployment.. In the study, some deficiencies in legal regulations were also mentioned.

Conclusion: Both the social work profession and other charitable disciplines need to be more sensitive to the concept of gender in order to integrate women into every aspect of social life.

Anahtar Kelimeler: social policy, social work, social service, women, Turkey

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

SOSYAL HİZMET MESLEĞİ ÇERÇEVESİNDE TÜRKİYE'DE KADINLARA YÖNELİK SOSYAL POLİTİKA UYGULAMALARI

Fatma Arpacı[1], *Mehmet Selahattin Karahan*[1], *İhsan Esen*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü, Ankara*

Giriş-Amaç: Bu çalışmada Türkiye'de kadınlara yönelik sosyal hizmet ve sosyal politika uygulamaları ele alınmaktadır. Çalışmada bu uygulamaların sosyal hizmet disiplini çerçevesinde incelenmesi amaçlanmıştır. Kadınların sosyal hizmet mesleğinde dezavantajlı gruplara dahil edilmesinin sebeplerine değinilmiştir.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın amacına yönelik literatür taraması yapılarak bir derleme çalışması oluşturulmuştur.

Bulgular: Türkiye›de kadınların dezavantajlı konuma düşüren temel etkenler şiddet konusu ve işgücüne katılım oranlarıdır. Bu gerekçe ile sosyal hizmet ve sosyal politika uygulamaları daha çok şiddet ve işsizlik konuları çerçevesinde ele alınmaktadır. Çalışmada yasal düzenlemelerdeki bazı eksikliklere de değinilmiştir.

Sonuç: Gerek sosyal hizmet mesleğinin gerekse diğer yardım amaçlı disiplinlerin, kadınların toplumsal hayatın her bir konusuna entegre edilebilmesi konusunda toplumsal cinsiyet kavramına daha duyarlı biçimde çalışmalar yürütmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: sosyal politika, sosyal hizmet, kadın, Türkiye

S-233

IS THE KNOWLEDGE LEVEL OF NURSES SUFFICIENT FOR THE PREVENTION OF PERIOPERATIVE DEEP VEIN THROMBOSIS?

Kerem Yıldız[1], Ufuk Kaya[1], Nida Aydın[2], Melahat Yıldız[3], Kamil Akçalı[1], Ceyhun Erdoğan[3]

[1]Eastern Mediterranean University
[2]Near East University
[3]Dr. Burhan Nalbantoğlu State Hospital

Aim: Purpose: This study was conducted to determine the knowledge levels of nurses on the prevention of perioperative deep vein thrombosis (DVT).

Materials-Methods: The research was carried out between March-June 2021 in accordance with the descriptive and cross-sectional design. The universe of the research is a State hospital in Northern Cyprus; consisted of a total of 126 nurses working in surgical clinics. Six nurses who did not agree to participate in the study were excluded from the study, and the study was completed with 120 nurses. Data were collected with Nurse Descriptive Characteristics Form and Perioperative Venous Thromboembolism Knowledge Level Form. Statistical analyzes were performed using the Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 18.0 software. Descriptive statistics of the data evaluation, Kolmogorov-Smirnov Z Independent Samples T, Mann Whitney U, and Kruskal-Wallis H was used. The data were evaluated by accepting the significance level of $p<0.05$ at the 95% confidence interval.

Results: 50.8% of the nurses participating in the study were 38 years of age and older, 82.5% were women, 57.5% had undergraduate education, 26.7% worked in the operating room and intensive care units, 67.5% did not receive training on deep vein thrombosis, and It was determined that they did not use information sources. The general mean score of deep vein thrombosis of the nurses was determined as 56.87±22.39.

Conclusion: It was determined that the knowledge level of nurses about preventing deep vein thrombosis was moderate. According to these results, it can be recommended that nurses follow current developments and evidence-based guidelines for the prevention of deep vein thrombosis, plan trainings for nurses and increase the level of knowledge of nurses by ensuring their participation.

Anahtar Kelimeler: Deep Vein Thrombosis, Perioperative Nursing, Venous Thromboembolism, Knowledge

HEMŞİRELERİN PERİOPERATİF DÖNEM DERİN VEN TROMBOZU ÖNLEMEYE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ YETERLİ MİDİR?

Kerem Yıldız[1], *Ufuk Kaya*[1], *Nida Aydın*[2], *Melahat Yıldız*[3], *Kamil Akçalı*[1], *Ceyhun Erdoğan*[3]

[1]*Doğu Akdeniz Üniversitesi*
[2]*Yakın Doğu Üniversitesi*
[3]*Dr. Burhan Nalbantoğlu Devlet Hastanesi*

Amaç: Bu araştırma hemşirelerin perioperatif dönem derin ven trombozu (DVT) önlemeye yönelik bilgi düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tasarıma uygun olarak Mart-Haziran 2021 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Kuzey Kıbrıs'ta bulunan bir Devlet hastanesi; cerrahi kliniklerinde çalışan toplam 126 hemşire oluşturmuştur. Araştırmaya katılmayı kabul etmeyen 6 hemşire araştırma dışı bırakılarak araştırma 120 hemşire ile tamamlanmıştır. Veriler, Hemşire Tanıtıcı Özellikler Formu" ve "Perioperatif Venöz Tromboemboli Bilgi Düzeyi Formu" ile toplanmıştır. İstatistiksel analizler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 18.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, Kolmogorov Smirnov Z, Independent samples T, Mann Whitney U, and Kruskal Wallis H kullanılmıştır. Veriler %95'lik güven aralığında $p<0.05$ anlamlılık düzeyi kabul edilerek değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %50.8'inin 38 ve üzeri yaş, %82.5'inin kadın, %57.5'inin lisans eğitimine sahip, %26.7'sinin ameliyathane ve yoğun bakım ünitelerinde çalıştığı, %67.5'inin derin ven trombozu hakkında eğitim almadıkları ve bilgi kaynağı kullanmadıkları belirlenmiştir. Hemşirelerin derin ven trombozu genel ortalama puanı 56.87±22.39 olarak belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin derin ven trombozu önlemeye yönelik bilgi düzeylerinin orta düzey olduğu belirlendi. Bu sonuçlara göre hemşirelerinin derin ven trombozu önlemeye yönelik güncel gelişmeleri ve kanıta dayalı rehberleri takip etmeleri, hemşirelere yönelik eğitimlerin planlanması ve hemşirelerin katılımlarının sağlanması ile hemşirelerin bilgi düzeylerinin arttırılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Derin ven trombozu, Perioperatif Hemşirelik, Venöz Tromboembolizim, Bilgi

S-234

BEING A NURSE AND MIDWIFE IN THE OBSTETRICS AND GYNECOLOGY CLINIC DURING THE PRE-VACCINATION PERIOD OF THE PANDEMIC: A QUALITATIVE STUDY EXAMPLE

Nevin Çıtak Bilgin[1], Gülseren Çıtak Tunç[2], Mervenur Böyük[1]

[1]Bolu Abant Izzet Baysal University
[2]Bursa Uludağ University

Introduction-Purpose: During the pandemic, health care services in obstetrics and gynecology clinics continued uninterruptedly. Quantitative research was conducted to determine the perceptions of nurses and midwives working in obstetrics and gynecology clinics during the pandemic, their experiences, and the factors affecting this experience.

Material-Method: As participants, 20 nurses and midwives working in the obstetrics and gynecology clinics of selected hospitals were determined. The data collected between September and November 2020 by personal information form and semi-structured interview form, face-to-face, and in-depth individual interview methods were evaluated using content analysis.

Results: The mean age of the participants was 35.30 ±6.62 years, 55% (n=11) were married and 80% (n=16) were undergraduates. 80% (n=16) of participants are midwives and 20% (n=4) are nurses, and 60% (n=12) have been working for more than 11 years. It was determined that 20% (n=4) of them and 65% (n=13) of their relatives were diagnosed with Covid and 8 participants (40%) lost one of their relatives due to Covid-19. The themes of "perceiving the pandemic", "changes in care services during the pandemic", "difficulties" and "gains" emerged in the research. It was determined that the participants experienced anxiety and stress about Covid-19, and they felt fatigued, worthlessness and anger due to working conditions and administrative reasons. It was observed that the time spent with the patients, their follow-up, and patient education differed. It has been determined that nurses and midwives have difficulties in daily lives activities, administrative and personal protective equipment use. Also, their professional self-esteem is strengthened due to their ability to manage the crisis.

Conclusion: In the pre-vaccination period of the pandemic, there were changes in the care services for pregnant, newborn, and gynecology patients. In this process, nurses and midwives working in obstetrics and gynecology clinics were affected physically, psychologically, and socially.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemic, nurse, midwife

PANDEMİNİN AŞI ÖNCESİ DÖNEMİNDE DOĞUM VE JİNEKOLOJİ KLİNİĞİNDE HEMŞİRE VE EBE OLMAK: NİTEL ÇALIŞMA ÖRNEĞİ

Nevin Çıtak Bilgin[1], Gülseren Çıtak Tunç[2], Mervenur Böyük[1]

[1]Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi
[2]Bursa Uludağ Üniversitesi

Giriş-Amaç: Pandemide kadın doğum ve jinekoloji kliniklerinde sağlık bakım hizmetleri gebelik ve doğumun zorunlulukları nedeniyle kesintisiz devam etmiştir. Araştırma kadın doğum ve jinekoloji kliniklerinde çalışan hemşire ve ebelerin pandemi dönemindeki algılarını, bu kliniklerde hemşire ve ebe olmaya ilişkin deneyimlerini ve bu deneyimi etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla nitel olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmanın katılımcı grubunu Batı Karadeniz bölgesinde yer alan bir ilde iki hastanenin kadın doğum ve jinekoloji kliniklerinde görev yapan 20 hemşire ve ebe oluşturmuştur. Veriler Eylül- Kasım 2020 tarihleri arasında kişisel bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formu ile yüz-yüze ve derinlemesine bireysel görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Çalışmadan elde edilen verilerin değerlendirilmesi için içerik analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35.30 ±6.62 yıl, %55 (n=11)'i evli ve %80 (n=16)'i lisans mezunudur. Çalışma grubunun % 80 (n=16)'i ebe ve %20 (n=4)'si ise hemşire olup, %60 (n=12)'ı 11yıldan uzun süredir görev yapmaktadır. Araştırmanın yapıldığı dönemde hemşire ve ebelerin %20 (n=4)'sinin, yakınlarının %65 (n=13)'inin Covid tanısı aldığı ve 8 katılımcının (%40) bir yakınını Covid nedeniyle kaybettiği belirlenmiştir. Araştırmada "pandemiyi algılama", "pandemide bakım hizmetlerinde yaşanan değişimler", "güçlükler" ve "kazanımlar" temaları ortaya çıkmıştır. Katılımcıların Covid 19'un kendilerine ve yakın aile üyelerine bulaşması ile ilgili endişe ve stres yaşadıkları, çalışma koşulları ve yönetimsel nedenlere bağlı yorgunluk, değersizlik ve öfke hissettikleri belirlenmiştir. Bu süreçte hemşire ve ebelerin hastaların yanında kalış süresinin, izlem ve takiplerinin, hasta eğitimlerinin farklılaştığı görülmüştür. Pandemide hemşire ve ebelerin günlük yaşam aktiviteleri, yönetimsel, kişisel koruyucu ekipman kullanımına bağlı güçlükler yaşadıkları bununla beraber krizi yönetebilme becerisinden dolayı mesleki benlik saygılarının güçlendiği belirlenmiştir.

Sonuç: Pandeminin aşılama öncesi döneminde gebe, yenidoğan ve jinekoloji hastasına yönelik bakım hizmetlerinde değişimler gerçekleşmiştir. Bu süreçte kadın doğum ve jinekoloji kliniklerinde çalışan hemşire ve ebeler fiziksel, psikolojik ve sosyal yönden etkilenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemi, hemşire, ebe

S-235

INVESTIGATION OF THE EFFECTS OF PROPOLIS ON THE GROWTH OF PROBIOTIC BACTERIA

Beyzanur ERYILMAZ[1], *Burcu İrem OMURTAG KORKMAZ*[2]

[1]*Marmara University Institute Of Health Sciences*
[2]*Marmara University Faculty of Health Sciences*

Propolis, also known as bee glue, is a natural, complex product, is obtained by honey bees (Apis mellifera L.) by mixing their saliva and enzymatic secretions (β - glycosidase) from the buds, resins, and other plant sources of different types of trees such as alder, poplar, beech, conifer, and birch. Although the chemical composition of propolis varies depending on the geographical region, climatic characteristics, season, and plant species, raw propolis mainly consists of 50% resin, 30% wax, 10% essential and aromatic oils, 5% pollen, and 5% other organic compounds. The carbohydrate, protein, and lipid content of propolis is quite low. For this reason, propolis has no nutritional value and calories. Propolis has a bitter taste and a characteristic odor due to the essential oils it contains. Raw propolis; due to its properties such as being slightly soluble in water, sticky, strong taste, and odor, its bioactivity is limited and it is not consumed in its natural form. For this reason, propolis is made suitable for consumption by subjecting it to various extraction processes. Propolis shows functional properties such as anti-microbial, anti-inflammatory, antioxidant, etc. Studies on rats have shown that propolis supplementation repairs intestinal mucosal damage and leads to a significant increase in intestinal microbial diversity. In in-vitro studies, propolis extract showed a positive effect on probiotic bacteria such as; *Lactobacillus acidophilus, Lactobacillus bulgaricus, Lactobacillus casei, Lactobacillus jensenii, Streptococcus. thermophilus* and *Bifidobacterium bifidum* strains. It is thought that the positive effects of propolis in rats and in-vitro studies are due to its bioactive components such as flavonoids and phenolic acids.

Anahtar Kelimeler: propolis, probiotic bacteria, phenolic compounds

PROPOLİSİN PROBİYOTİK BAKTERİ GELİŞİMİ ÜZERİNE ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Beyzanur ERYILMAZ[1], *Burcu İrem OMURTAG KORKMAZ*[2]

[1]*Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü*
[2]*Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*

Arı tutkalı olarak da bilinen propolis, bal arıları (*Apis mellifera* L.) tarafından kızılağaç, kavak, kayın, kozalaklı ve huş ağacı gibi farklı türdeki ağaçların tomurcuklarından, reçinelerinden ve diğer bitki kaynaklarından topladıkları, tükürük ve enzimatik salgılarını (β – glikosidaz) karıştırarak elde ettikleri doğal, karmaşık bir üründür. Propolisin kimyasal bileşimi, hasat edildiği coğrafi bölge, iklim özellikleri, mevsim, bitki türü gibi faktörlere bağlı olarak değişkenlik göstermekle birlikte ham propolis temel olarak %50 reçine, %30 mum, %10 esansiyel ve aromatik yağlar, %5 polen ve %5 diğer organik bileşiklerden oluşmaktadır. Propolisin karbonhidrat, protein ve lipit içeriği oldukça düşüktür. Bu nedenle besinsel bir değeri ve kalori bulunmamaktadır. Propolis acı bir tada ve içeriğindeki uçucu yağlardan dolayı da karakteristik bir kokuya sahiptir. Ham propolisin; suda az çözünen, yapışkan, güçlü tat ve koku gibi özellikleri nedeniyle biyoetkinliği kısıtlıdır ve doğal haliyle tüketilmemektedir. Bu nedenle propolis çeşitli ekstraksiyon işlemlerine tabi tutularak, tüketime uygun hale getirilmektedir. Propolis antimikrobiyal, antiinflamatuar, antioksidan vb. fonksiyonel özellikler göstermektedir.

Ratlar üzerinde yapılan çalışmalarda propolis takviyesinin bağırsak mukozal hasarını onardığı, bağırsak mikrobiyal çeşitliliğinde önemli bir artışa yol açtığı ortaya konulmuştur. Yapılan in-vitro çalışmalarda ise propolis ekstraktı probiyotik özellik gösteren *Lactobacillus acidophilus, Lactobacillus bulgaricus, Lactobacillus casei, Lactobacillus jensenii, Streptococcus thermophilus* ve *Bifidobacterium bifidum* suşlarının gelişimi üzerinde olumlu etki göstermiştir. Propolisin ratlar ve in-vitro çalışmalarda gösterdiği etkilerin, içeriğindeki flavonoidler, fenolik asitler gibi biyoaktif bileşenlerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: propolis, probiyotik bakteri, fenolik bileşikler

Poster Bildiriler

P-01

CONSCIENCE-RELATED EMOTIONS AND STRESS EXPERIENCED BY EMERGENCY NURSES IN THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD

Merve Nur Gün[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Republic of Turkey Ministry of Health Beyhekim Training and Research Hospital*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences Department of Nursing*

Introduction-Objective: In this study,it is aimed to present the moral emotions experienced by emergency nurses and their experiences regarding emotional stress in the COVID-19 pandemic period.

Material-Method: This study is a case series,conducted with ten nurses who had worked in the COVID-19 period in the emergency service of a research and training hospital for at least 1 year and voluntarily agreed to participate in the study.Within the scope of the study,in the context of the profession of nursing,the participants were asked four open-ended questions about how they defined the concept of conscience,how their conscience affected their decisions,between which emotions and their conscience they felt stuck, in what cases they felt conscience-related discomfort and how these emotions affected them,and they were asked to share their experiences.

Results: The nurses who participated in this study were at the ages of 23 to 42,six of them were women, and four of them were men.According to the results,the participants defined the concept of conscience in different ways including their mentioning of the concepts of sensitivity,empathetic skills,an incentivizing strength in patient care,and an inner voice that directed them towards what is right.They stated that they sometimes felt stuck between their fear, concerns and conscience due to the difficulties and risks of the pandemic period, and their conscience affected them mostly in a way that would be reflected positively on the care of the patient.They said,because of their conscience-related stress,situations such as questioning oneself and the profession,not wanting to come to work,feelings of inadequacy and desensitization arose in time.

Conclusion: Despite the conscience-related difficulties and the associated stress they have experienced in the COVID-19 pandemic period,emergency nurses continue to fight the pandemic to sustain safe and quality nursing care.Nurses should be evaluated regarding their conscience-related emotions and the associated stress,and they should be psychologically empowered to prevent conscience-related burnout.

Anahtar Kelimeler: Emergency Nurse, Covid -19, Conscience, Stress

COVİD-19 PANDEMİSİ DÖNEMİNDE ACİL SERVİS HEMŞİRESİ OLARAK YAŞANILAN VİCDANİ DUYGULAR VE STRES: DENEYİM PAYLAŞIMI

Merve Nur Gün[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*T.C. Sağlık Bakanlığı Beyhekim Eğitim Ve Araştırma Hastanesi*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Giriş-Amaç: Bu çalışmada, acil hemşirelerinin COVİD-19 pandemi sürecinde hissettikleri vicdani duygular ve duygusal stresle ilgili deneyimlerinin paylaşılması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, bir eğitim araştırma hastanesinde Covid-19 sürecinde en az 1 yıldır acilde çalışan gönüllü on hemşireyle yürütülmüş olgu serisidir. Çalışma kapsamında hemşirelere, hemşirelik mesleği çerçevesinde; vicdan kavramını nasıl tanımladıkları, vicdanlarının kararlarını nasıl etkilediği, vicdanlarıyla hangi duygular arasında kaldıkları, hangi durumlarda vicdani rahatsızlık hissettikleri ve bu duyguların onları nasıl etkilediğiyle ilgili dört açık uçlu soru sorulmuş ve yaşadıkları deneyimleri paylaşmaları istenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşireler 23-42 yaş aralığında altısı kadın, dördü erkektir. Çalışma sonuçlarına göre hemşireler vicdan kavramını duyarlılık, empati yapabilme, hasta bakımında teşvik edici güç, doğruya yönlendiren iç ses gibi farklı şekillerde tanımlamışlardır. Pandeminin zorlukları ve risklerine bağlı olarak bazen korkuları, endişeleri ve vicdanları arasında kaldıklarını, vicdanlarının çoğu zaman kararlarını hastanın bakımına olumlu yansıyacak şekilde etkilediğini söylemişlerdir. Hemşireler vicdani stresleri nedeniyle bir süre sonra mesleği ve kendini sorgulama, işe gelmek istememe, yetememe duygusu, duyarsızlaşma gibi durumların ortaya çıktığını belirtmişlerdir.

Sonuç: Acil hemşireleri Covid-19 döneminde yaşadıkları vicdani zorluklar ve getirdiği strese rağmen güvenli ve nitelikli hemşirelik bakımını sürdürmek için salgınla mücadeleye devam etmektedirler. Hemşireler vicdani duyguları ve yol açtığı stres bakımından değerlendirilmeli, vicdan temelli tükenmişliğin önüne geçilmesi için psikolojik olarak güçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Acil Servis Hemşiresi, Covid -19, Vicdan, Stres

P-02

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FAMILY, PARENT STRESS LEVEL AND LIFE SATISFACTION OF MOTHERS WITH DISABLED CHILDREN

Mesut IŞIK[1], *Selda BAŞAR*[2]

[1]*Akcaabat Hackali Baba State Hospital*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation*

Introduction-Purpose: Meeting the needs of children with disabilities accurately and quickly is the focus of mothers' lives. Caring for a disabled child especially increases the workload of the mother. This situation can cause both physical and mental problems for mothers. The aim of this study is to examine the relationship between fatigue, parental stress level and life satisfaction of mothers with disabled children.

Materials-Methods: This study was carried out with mothers who were treated at Special Education and Rehabilitation Centers in Trabzon and had a child diagnosed with a disability. Eighty volunteer mothers who didn't have a chronic disease, had a Body Mass Index(BMI)?35, had a disabled child were included in the study. After completing the Demographic Information Form, which includes age, body weight, height, income, age and gender of the disabled child, Fatigue Severity Scale(FSS), Parenting Stress Index(PSI), Life Satisfaction Scale(LSS) were applied. Descriptive statistics were given for the variables, the effect of gender on disability type was determined by chi-square test and the relationship between groups was determined by Spearman Correlation Test.

Results: The mean age of the participants was 39.14±6.28 years, and their mean BMI was 27.27±3.73 kg/m^2. The rate of autism and intellectual disability in boys was found to be significantly higher than in girls(p?0.05). The mean scores of FSS, LSS, PSI were calculated as 34.21±12.04, 15.53±4.18, 150.05±19.78, respectively. There is moderately positive(r=0.460) significant(p?0.001) relationship between PSI and FSS scores, moderately negative(r=-0.358) significant(p?0.001) relationship between PSI and LSS scores. The relationship between LSS and FSS scores wasn't significant(p?0.05).

Conclusion: It has been observed that parental stress, life satisfaction and fatigue affect each other in mothers of disabled children. As PSI increases, the severity of fatigue also increases, life satisfaction decreases. It may be useful to consider this situation in studies on mothers of disabled children.

Anahtar Kelimeler: disability, fatigue severity, parental stress level, life satisfaction

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

ENGELLİ ÇOCUĞU OLAN ANNELERİN YORGUNLUK, EBEVEYN STRES SEVİYESİ VE YAŞAM DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Mesut IŞIK[1], *Selda BAŞAR*[2]

[1]*Akçaabat Haçkalı Baba Devlet Hastanesi*
[2]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü*

Giriş-Amaç: Engelli çocuğun ihtiyaçlarının doğru ve hızlı şekilde karşılanması annelerin yaşamlarının odak noktasıdır. Engelli çocuğun bakımı özellikle annenin iş yükünü artırır. Bu durum annelerde hem bedensel hem zihinsel açıdan olumsuzluklara yol açabilir. Bu çalışmada amaç engelli çocuğu olan annelerin yorgunluk, ebeveyn stres seviyesi ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma Trabzon'da Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde tedavi gören ve engelli tanısı almış çocuğu olan anneler ile gerçekleştirildi. Çalışmaya kronik hastalığı olmayan, Vücut Kitle İndeksi (VKİ)?35 olan ve engelli tanısı almış çocuğu olan gönüllü 80 anne dahil edildi. Yaş, vücut ağırlığı, boy, gelir durumu, engelli çocuğun yaşı ve cinsiyetini sorgulayan Demografik Bilgi Formunun doldurulmasını takiben Yorgunluk Şiddet Ölçeği (YŞÖ), Ebeveyn Stres İndeksi (ESİ) ve Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ) uygulandı. Değişkenler için tanımlayıcı istatistikler verildi, engel türüne cinsiyetin etkisi ki-kare testi ile gruplar arasındaki ilişki Spearman Korelasyon Testi ile belirlendi.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamaları 39.14±6.28 yıl, VKİ ortalamaları 27.27±3.73 kg/m^2'dir. Erkek çocuklarda OSB ve zihinsel engel oranı kızlara göre anlamlı şekilde daha yüksek bulundu (p?0.05). YŞÖ, YDÖ ve ESİ puan ortalamaları sırasıyla 34.21±12.04, 15.53±4.18, 150.05±19.78 hesaplandı. ESİ ve YŞÖ puanları arasında pozitif yönde orta düzeyde (r=0.460) anlamlı (p?0.001), YDÖ ve ESİ puanları arasında negatif yönde orta düzeyde (r= -0.358) anlamlı (p?0.001) bir ilişki varken, YDÖ ile YŞÖ arasındaki ilişki ise anlamlı değildir(p?0.05).

Sonuç: Katılımcıların yorgunluk ve yaşam doyumu seviyelerinin orta, ebeveyn stres seviyelerinin ise yüksek düzeyde olduğu anlaşılmıştır. ESİ yükseldikçe yorgunluk şiddeti de yükselmekte, yaşam doyumu ise düşmektedir. Engelli çocukların annelerine yönelik çalışmalarda bu durumun göz önünde bulundurulması faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: engelli, yorgunluk şiddeti, ebeveyn stres seviyesi, yaşam doyumu

P-03

DETERMINING ATTITUDES OF NURSING STUDENTS TOWARDS EVIDENCE-BASED NURSING

Hülya Bulut[2], Büşra Çetinkaya[1]

[1]Clinic of Prof. Dr. Haldun Kamburoglu
[2]Gazi University, Faculty of Health Science, Nursing Department

Aim: This review was made to determine the attitudes of nursing students towards evidence-based nursing and to contribute to the literature in new studies.

Methods: Literature search was conducted between October 1, 2021 and November 1, 2021 in Scholar Google database in Turkish and English using the keywords 'evidence-based nursing', 'nursing students attitudes', 'kanıta dayalı hemşirelik' ve 'hemşirelik öğrencileri tutum'. Of the research articles, 9 articles were included in published between 2018-2021 as it is intended to be included in recent years' research.

Results: A total of 1587 studies were reached at the end of the research using the determined keywords. The titles of the articles obtained were reviewed, and after initial review, more than 800 articles were rejected. Afterward, the abstracts have scanned the concepts of "evidence-based nursing" and "nursing students attitude" were excluded from the study in more than 500 articles because they were not the primary focus of the article or because these terms were used superficially in the articles. Among the remaining studies, 147 review articles and more than 50 book citations were parsed. As a result, 9 research articles were included in the study.

Conclusion: Studies included in this review was observed that the students' average scores on the attitude scale towards evidence-based nursing were high. Evidence-based nursing attitude scale scores of the students who were female, read more articles, subscribe to professional journals, and attended congresses, symposiums, scientific meetings were found to be higher than the other groups. Although students' attitudes towards evidence-based nursing are high and positive, their skills in literature review, research, statistics are at middle level, and they can't apply the obtained evidence to practice; It was emphasized that evidence-based nursing education should be an integral part of the nursing curriculum, emphasizing both theory and practice throughout the undergraduate program.

Anahtar Kelimeler: Nursing Students, Evidence - Based Nursing, Attitude

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİĞE YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Hülya Bulut[2], Büşra Çetinkaya[1]

[1]Prof. Dr. Haldun Kamburoğlu Kliniği
[2]Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: Bu derleme, hemşirelik öğrencilerinin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarını belirlemek ve yapılacak yeni çalışmalarda literatüre katkı sağlamak amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Scholar Google veri tabanı 'evidence based nursing', 'nursing students attitudes', 'kanıta dayalı hemşirelik' ve 'hemşirelik öğrencileri tutum' anahtar kelimeleri kullanılarak Türkçe ve İngilizce olarak 1 Ekim 2021 – 1 Kasım 2021 tarihleri arasında tarandı. Literatür incelemesi formatında yapılan bu çalışmaya son yıllarda yapılan çalışmaların dahil edilmesi amaçlandığı için 2018-2021 yılları arasında yayınlanmış, dili İngilizce ve Türkçe olan toplam 9 araştırma makalesi dahil edildi.

Bulgular: Belirlenen anahtar kelimeler kullanılarak yapılan araştırma sonunda toplam 1587 adet çalışmaya ulaşıldı. Çalışmaların başlıkları gözden geçirildi ve ilk incelemeden sonra yaklaşık 800'den fazla makale reddedildi. Daha sonra özetler tarandı ve 500'den fazla makalede 'kanıta dayalı hemşirelik' ve 'hemşirelik öğrencileri tutum' kavramları makalenin ilk odak noktaları olmadığı veya makalelerde bu terimler yüzeysel olarak kullanıldığı için çalışmadan hariç tutuldu. Kalan çalışmalar arasından 147 derleme yazısı ve 50'den fazla kitap alıntısı ayrıştırıldı. Sonuç olarak 9 araştırma makalesi çalışmaya dahil edildi.

Sonuç: Bu derlemeye dahil edilen çalışmalarda, öğrencilerin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutum ölçeği puan ortalamalarının yüksek olduğu görülmüştür. Cinsiyeti kadın, daha çok makale okuyan, mesleki dergi aboneliği olan, kongre, sempozyum ve bilimsel toplantılara katılan öğrencilerin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutum ölçeği puanlarının diğer gruplara göre daha yüksek düzeyde olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin kanıta dayalı hemşireliğe yönelik tutumlarının yüksek ve olumlu olmasına rağmen literatür tarama, araştırma ve istatistik becerilerinin orta düzeyde olması, elde edilen kanıtları uygulamaya aktaramamaları; kanıta dayalı hemşirelik eğitiminin lisans programı boyunca hem teori hem de pratiğe vurgu yaparak hemşirelik müfredatının ayrılmaz bir parçası olması gerekliliği vurgulanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik Öğrencileri, Kanıta Dayalı Hemşirelik, Tutum

P-04

MULTICULTURAL COMPETENCE AWARENESS AMONG INTERNATIONAL MIDWIFERY STUDENTS

Ayşe KEDİKOĞLU[1], *Serap TOPATAN*[2]

[1]*Samsun Training and Research Hospital*
[2]*Ondokuz Mayıs University Health High School Department of Midwifery*

Introduction- Purpose: When individuals move to a place where more than one culture coexists, they are now part of a multicultural society. In this respect, one of the many reasons for the existence of multicultural societies is the student mobility phenomenon, where many students decide to live abroad to achieve their academic goals. Especially in health services where individuals from different cultures share the same environment, the importance of cultural competence is increasing, especially for students who will work in midwifery. Because midwifery is a multifaceted discipline and qualified midwifery care includes respecting cultural differences. In the light of this information, this study was conducted to examine the awareness of multicultural competence among international midwifery students.

Materials-Methods: The research was carried out between 01.10.2021 and 01.11.2021 with international midwifery students studying at OMÜ SBF Midwifery Department in a phenomenological design, one of the qualitative research methods. The homogeneous sampling method, one of the purposeful sampling methods, was used in the research; the number of participants was determined according to the data saturation principle and completed with 14 students.

Findings: After the analysis of the data obtained, five themes were determined as cultural awareness, cultural skills, cultural competence, suggestions for the development of cultural competence, and obstacles to the development of cultural competence.

Conclusion: According to the themes and sub-themes obtained, international midwifery students are aware of their competencies in the process of adapting to a different culture, and according to their experiences, they have defined the obstacles to developing intercultural competency and made suggestions for these obstacles.

Anahtar Kelimeler: Multiculturalism, international student, midwifery, cultural competence

ULUSLARARASI EBELİK ÖĞRENCİLERİ ARASINDA ÇOKKÜLTÜRLÜ YETKİNLİK BİLİNCİ

Ayşe KEDİKOĞLU[1], *Serap TOPATAN*[2]

[1]*Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi*
[2]*OMÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş- Amaç: Bireyler birden fazla kültürün bir arada yaşadığı bir yere taşındıklarında artık çok kültürlü bir toplumun parçası olmuşlardır. Bu açıdan çokkültürlü toplumların var olmasının pek çok nedeninden biri de birçok öğrencinin akademik hedeflerine ulaşmak için yurt dışında yaşama kararı aldığı öğrenci hareketliliği olgusudur. Özellikle farklı kültürden bireylerin aynı ortamı paylaştığı sağlık hizmetlerinde özellikle ebelik alanında görev alacak öğrenciler için kültürel yetkinliğin önemi giderek önemi artmaktadır. Çünkü ebelik çok yönlü bir disiplindir ve nitelikli ebelik bakımı kültürel farklılıklara saygılı olmayı içerir. Bu bilgiler ışığında bu çalışma uluslararası ebelik öğrencileri arasında çokkültürlü yetkinlik bilincinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır**.**

Gereç-Yöntem: Araştırma 01.10.2021-01.11.2021 tarihleri arasında OMÜ SBF Ebelik bölümünde öğrenim gören uluslararası ebelik öğrencileri ile nitel araştırma yöntemlerinden fenomonelojik desende gerçekleştirilmiştir. Araştırmada amaçlı örnekleme yöntemlerinden homojen örnekleme yöntemi kullanılmış, katılımcı sayısı veriye doyma ilkesine göre belirlenerek 14 öğrenci ile tamamlanmıştır.

Bulgular: Elde edilen verilerin analizi sonrasında Kültürel farkındalık, kültürel beceri, kültürel yetkinlik, kültürel yetkinlik gelişimi için öneriler, kültürel yetkinlik gelişimi önündeki engeller olmak üzere 5 tema belirlenmiştir.

Sonuç: Elde edilen tema ve alt temalara göre uluslararası ebelik öğrencilerinin farklı bir kültüre uyum sürecinde kendi yeterliklerinin farkında olduğu, edindikleri deneyimlere göre kültürlerarası yeterlilik geliştirmelerinin önündeki engelleri tanımlayıp, bu engellere yönelik önerilerde bulunmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Çokkültürlülük, uluslararası öğrenci, ebelik, kültürel yetkinlik

P-05

SCREENING OF HEIGHT AND WEIGHT OF ADULTS VISITING A SHOPPING CENTER IN GAZİANTEP PROVINCE

Meltem Demirci[1], *Saadet Özen*[2], *Selman Aktaş*[3]

[1]*SANKO University Hospital*
[2]*Kilis 7 Aralik University Yusuf Serefoglu Faculty of Health Sciences Department of Nutrition and Dietetics*
[3]*Health Sciences University Hamidiye Faculty of Medicine Department of Biostatistics and Medical Informatics*

Introduction-Objective: In this study, it was aimed to evaluate the individuals who came to a shopping center in Gaziantep in 2015 according to BMI by measuring their height and weight.

Material-Method: This research was carried out at an event held in Gaziantep at the weekend in order to raise social awareness about obesity in a shopping center. Height measurements of healthy adults who participated voluntarily were measured with a stadiometer, and their weights were measured with a weight meter sensitive to 100 grams. Evaluation was made according to BMI data determined by WHO. Non-normally distributed quantitative variables are reported with median and min-max values, qualitative variables with frequency and percentage values. The dependence between categorical variables was examined using the Chi-Square test.

Results: 406 individuals participated in the study. There are 59.9% male and 40.1% female. The median height of women is 158 cm, the height of men is 172 cm. The shortest height of women is 141 cm, the longest is 178 cm. The shortest men's height is 154 cm, the longest is 194 cm. The lowest body weight in women was 38 kg, the highest was 136 kg, and the median was 74 kg. The lowest body weight in men is 41 kg, the highest is 124.5 kg, and the median is 78.6 kg. The BMI values ??of women and men were examined, it was found that people with normal weight had the highest rate (respectively, 27.6%; 37.9%). The proportion of women and men with a BMI above 30, respectively, 45.4%;28.4%.

Conclusion: Preobese and obese individuals is quite high in Gaziantep. In order to prevent the health problems caused by obesity in terms of public health, awareness of the society should be increased, the level of nutrition knowledge should be increased and nutritional counseling should be provided.

Anahtar Kelimeler: Body Mass Index, Obesity, Public health

GAZİANTEP İLİNDE BİR ALIŞVERİŞ MERKEZİNE GELEN YETİŞKİN BİREYLERİN BOY VE AĞIRLIKLARININ TARANMASI

Meltem Demirci[1], *Saadet Özen*[2], *Selman Aktaş*[3]

[1]*SANKO Üniversitesi Hastanesi*
[2]*Kilis 7 Aralık Üniversitesi Yusuf Şerefoğlu Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik Bölümü*
[3]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi Hamidiye Tıp Fakültesi Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Anabilim Dalı*

Giriş-Amaç: Bu çalışmada, Gaziantep ilinde 2015 yılında bir alışveriş merkezine gelen gönüllü bireylerin boy ve ağırlık ölçümleri yapılarak beden kütle indeksine göre değerlendirmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma, Gaziantep ilinde hafta sonu bir alışveriş merkezinde obezite konusunda toplumsal farkındalık oluşturmak adına yapılan bir etkinlikte gerçekleşmiştir. Kronik hastalığı olmayan sağlıklı yetişkinlerden gönüllü olarak katılan bireylerin boy ölçümleri ayakta olarak stadiometre ile ağırlıkları ise 100 grama duyarlı bir ağırlık ölçer ile ölçülmüştür. Dünya Sağlık Örgütünün belirlediği beden kütle indeksi (BKİ) verilerine göre değerlendirme yapılmıştır. Normal dağılmayan nicel değişkenler medyan ve min-max değerleri, nitel değişkenler frekans ve yüzde değerleri ile rapor edilmiştir. Kategorik değişkenler arasındaki bağımlılık Ki-Kare testi kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmaya gönüllü olarak 406 birey katılmıştır. Katılımcıların %59,9'u erkek, %40,1'i kadındır. Araştırmaya katılan kadınların boy uzunluğu medyan değeri 158 cm iken, erkeklerin boy uzunluğu 172 cm'dir. Kadınlarda rastlanan en kısa boy uzunluğu 141 cm iken, en uzun boy uzunluğu 178 cmdir. Erkeklerde rastlanan en kısa boy uzunluğu 154 cm iken, en uzun boy uzunluğu 194 cm'dir. Katılımcıların vücut ağırlığı incelendiğinde, kadınlarda en düşük vücut ağırlığı 38 kg iken, en yüksek vücut ağırlığı ise 136 kg'dır. Kadınlarda medyan değeri 74 kg olarak bulunmuştur. Erkeklerde ise en düşük vücut ağırlığı 41 kg iken, en yüksek vücut ağırlığı 124,5 kg'dır. Erkeklerde vücut ağırlığı medyan değeri 78,6 kg'dır. Kadınlar ve erkeklerin BKİ değerlerine bakıldığında her iki grupta da normal ağırlıkta olan kişilerin en yüksek oranda olduğu (kadınlarda %27,6; erkeklerde %37,9) hesaplanmıştır. BKİ değeri 30'un üzerinde yer alan kadınların oranı %45,4; erkelerin oranı ise %28,4'tür.

Sonuç: Gaziantep ilinde preobez ve obez bireylerin sayısı oldukça yüksektir. Toplum sağlığı açısından obezitenin neden olduğu sağlık problemlerinden korunmak adına toplumun farkındalığı artırılmalı, beslenme bilgi düzeyi yükseltilmeli ve beslenme danışmanlığı hizmeti verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Beden Kütle İndeksi, Obezite, Toplum sağlığı

P-06

EXAMINING THE INSIGHT LEVELS OF PHYSIOTHERAPISTS

Emir Yılmaz[1], *Burçin Özyürek*[1], *Ecenur Atlı*[1], *Nida Yekteuşakları*[1], *Sezen Uyanık*[1], *Mehmet Acar*[1], *Arzu Özdinçler*[2]

[1]*Biruni University Graduate Education Institute, Istanbul/Turkey*
[2]*Biruni University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy And Rehabilitation,Istanbul/TURKEY*

Introduction-Aim: Physiotherapists are health care professionals who improve their problem solving skills by using their desicion making competence for their patients.We think that the insight is important for these gains. Aim of our study is to determine the insight levels of physiotherapists who have at least 5 years of experience.

Material-Methods:170 physiotherapists with 5 or more years of experience were included in the study.The personal informations of the participants,years in practice,sector,working area,working group and Insight Scale were questioned through Google Forms.This scale consisted of holistic view,self-acceptance and self-understanding sub-dimensions,20 questions and 100 points.Statistical analyzes were performed with SPSS 16.Data were presented as mean,standard deviation,frequency and percentage.

Results: In our study,it was found that 111(65.3%) participants were female,59(34.7%) were male,46(27.1%) were public employees,124(72.9%) were in private sector,125(73.5%) were working in clinic,15(8.8%) were working in academic area,30(17.7%) were in both,42(24.7%) were working with pediatrics,51(30%) were working with adults and 77(45.3%) were working with both.The mean of years of experience was 11.92±8.89.The mean of the total score of the scale was 78.80±7.77,the mean of holistic view was 28.06±3.41,self-acceptance was 26.5±3.24 and self-understanding was 24.08±3.04.The mean of total score of the scale was 78.23±7.62 for women and 79.86±7.99 for men.There was a significant difference between gender and only holistic view sub-dimension of the Insight Scale($p<0.05$).There was no statistically significant difference between marital status,sector,working area and group,the total and other sub-dimensions scores of the Insight Scale($p>0.05$).While there was a weak positive correlation between years of experience and the scores of total,holistic view and self-acceptance sub-dimensions of the Insight Scale(respectively r:0.22,0.17,0.22;$p<0.05$),no significant relationship was found with the self-understanding(r:0.13,$p>0.05$).

Conclusion: This study showed that the sub-dimensions of insight were all found high for physiotherapists.It is observed that insight increases by the years in the practice.We think that professional experience is the reason that insight is increasing.

Anahtar Kelimeler: insight, physiotherapist, professional experience

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

FİZYOTERAPİSTLERİN İÇGÖRÜ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Emir Yılmaz[1], *Burçin Özyürek*[1], *Ecenur Atlı*[1], *Nida Yekteuşakları*[1], *Sezen Uyanık*[1], *Mehmet Acar*[1], *Arzu Özdinçler*[2]

[1]*Biruni Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü İstanbul/Türkiye*
[2]*Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü İstanbul/Türkiye*

Giriş-Amaç: Fizyoterapistler, hastaları için karar verme yetkinliğini kullanırken klinik problem çözme becerisini geliştiren bir meslek grubudur.Bu kazanımlar için içgörünün önemli olduğunu düşünmekteyiz.Çalışmamızın amacı en az 5 yıl deneyimi olan fizyoterapistlerin içgörü düzeylerini belirlemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 5 yıl ve üzeri deneyimi olan 170 fizyoterapist dahil edildi.Katılımcıların kişisel bilgileri,mesleki tecrübe yılı,çalıştıkları sektör,çalıştıkları alan,çalışma grubu ve "İçgörü Ölçeği" Google Formlar üzerinden sorgulandı.Bu ölçek bütüncül bakma, kendini kabul ve kendini anlama alt boyutları, 20 soru ve 100 puandan oluşuyordu.İstatistiksel analizler SPSS 16 ile yapıldı.Veriler ortalama,standart sapma,frekans ve yüzde dağılımları olarak sunuldu.

Bulgular: Çalışmamızda katılımcıların 111'inin kadın (%65.3),59'unun erkek (%34.7);46'sının kamu çalışanı (%27.1),124'ünün özel sektör çalışanı (%72.9);125'inin klinik(%73.5),15'inin akademik (%8.8),30'unun her ikisinde çalıştığı (%17.7);42'sinin pediatri (%24.7),51'inin yetişkin (%30),77'sinin (%45.3) ise her ikisinde de çalıştığı bulundu. Tecrübe yılı ortalaması 11.92±8.89 bulundu.Ölçeğin toplam puanının ortalaması 78.80±7.77,alt boyutlarından bütüncül bakmanın ortalaması 28.06±3.41,kendini kabulün ortalaması 26.5±3.24,kendini anlamanın ortalaması 24.08±3.04 bulundu.Ölçeğin toplam puanının ortalaması kadınlarda 78.23±7.62,erkeklerde 79.86±7.99 idi. Cinsiyet ile İçgörü Ölçeği'nin yalnızca bütüncül bakma alt boyutu arasında anlamlı fark bulundu ($p<0.05$).Medeni hal, çalışılan sektör, çalışılan alan ve çalışılan grup ile İçgörü Ölçeği'nin toplam puan ve diğer alt boyut puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$).Meslekteki tecrübe yılı ile İçgörü Ölçeği'nin toplam puan, bütüncül bakma ve kendini kabul alt boyutları arasında pozitif yönlü zayıf bir ilişki bulunurken (sırasıyla r:0.22,0.17,0.22;$p<0.05$),kendini anlama alt boyutu ile anlamlı bir ilişki bulunmadı(r:0.13,$p>0.05$).

Sonuç: Bu çalışmada fizyoterapistlerde iç görüyü oluşturan alt boyutların hepsi yüksek bulundu. Fizyoterapistlerin meslek yılı arttıkça içgörü yeteneğinin arttığı görüldü.Mesleki deneyimin kişisel içgörü düzeyini arttırmaya sebep olduğunu düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İçgörü, Fizyoterapist, Mesleki Deneyim

P-07

HERBAL AND NATURAL TREATMENTS IN PREGNANCY, BIRTH AND POSTNATAL PERIODS

Buse Gürsoy[1], *Hülya Türkmen*[1], *Pelin Palas Karaca*[1]

[1]*Balıkesir University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Herbs and herbal extracts, it has been the most important part of medicine since ancient times in many parts of the world and is used to maintaining health and cure diseases. Generally women who think that they can't cope with the symptoms seen during pregnancy, childbirth and postpartum period resort to this treatment. However, herbal treatments used may have maternal or fetal toxic effects during pregnancy and may affect the delivery process at birth or maternal and newborn health in the postpartum period. For this reason, health professionals should provide counseling to pregnant women and gravid in order to prevent the use of scientifically unproven herbal treatments and to ensure the correct use of herbs. At the first prenatal interview, health professionals should ask if pregnant women use herbs and extracts, learn how they cope with pregnancy symptoms, and explain that herbal treatments can have toxic effects on the fetus. In this direction, the aim of the compilation is; explains herbal treatments used in pregnancy, birth and postpartum period and midwifery care for it.

Anahtar Kelimeler: pregnancy, childbirth, postpartum, herbal treatment, natural treatment

GEBELİK, DOĞUM VE DOĞUM SONRASI DÖNEMLERDE BİTKİSEL VE DOĞAL TEDAVİLER

Buse Gürsoy[1], *Hülya Türkmen*[1], *Pelin Palas Karaca*[1]

[1]*Balıkesir Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı*

Bitkiler ve bitkisel özütler, dünyanın birçok yerinde ilk çağlardan itibaren tedavilerin en önemli bir parçası olup, sağlığın sürdürülmesi ve hastalıkların tedavisinde kullanılmaktadır. Bu tedavi biçimine daha çok gebelik, doğum ve doğum sonu döneminde görülen semptomlar ile baş edemeyeceğini düşünen kadınlar başvurmaktadır. Ancak, kullanılan bitkisel tedaviler gebelikte maternal veya fetal toksik etki göstermekte, doğumda doğum sürecini ya da postpartum dönemde anne ve yenidoğan sağlığını etkileyebilmektedir. Bu nedenle sağlık profesyonelleri bilimsel açıdan kanıtlanmamış bitkisel tedavilerin kullanımını önlemek ve bitkilerin doğru kullanım sağlamak için gebelere ve annelere danışmanlık vermelidir. Sağlık profesyonelleri, ilk prenatal görüşmede gebelerin bitki ve bitkisel özüt kullanıp kullanmadığını sormalı, gebelik semptomları ile nasıl baş ettiğini öğrenmeli ve bitkisel tedavilerin fetüs üzerinde toksik etkisinin olabileceğini anlatmalıdır. Bu doğrultuda derlemenin amacı; gebelikte, doğum ve doğum sonrası dönemde kullanılan bitkisel tedavileri ve buna yönelik ebelik bakımını tanımlamaktır.

Anahtar Kelimeler: gebelik, doğum, doğum sonu, bitkisel tedavi, doğal tedavi

P-08

THE EFFECTS OF MANUEL THERAPY APPLIED TO THE CERVICAL REGION ON THE LIMITS OF STABILITY IN PATIENTS WITH CHRONIC NECK PAIN

Nagihan Acet[1]

[1]*Gazi University Faculty of Medicine Hospital / Ankara*

Introduction-Objective: Chronic neck pain causes disturbances in postural stability. Because of this reason, it is important to determine the effect of manual therapy approaches, that we use in pain treatment, on balance. The aim of our study is to determine the effect of mobilization applied to the cervical region on the limits of stabiliztion which is an important indicator of the dynamic balance in patients with chronic neck pain.

Material-Method: 38 patients were randomly allovated into two groups. Both groups received conventional physiotherapy (hot pack with TENS); additionally, the experimental group received mobilization, and the control group received placebo mobilization twice a week for 3 weeks. Before and after the treatment, the limits of stability, pain and disability were evaluated respectively with Computerized Posturography (HUR System Balance Trainer 4, Tampere, Finland), Visual Analogue Scale and Nek Disability Index.

Results: Before treatment the pain level of the manual therapy group was more than the placebo group statistically (p=0.033). Although there was a significant decrease in pain and disability in both groups after treatment (p<0,05), the improvement in the manual therapy group was more significant (p=0.003/p=0.000*). There was no significant difference after the treatment in both groups (p>0,05) and the groups were similar for the limits of stability (front, back, left, right) statistically (p=0.453/p=0.773/p=0.321/p=0.472).

Conclusion: Although manual therapy has a significant positive contribution to the pain and the cervical disability after treatment in patients with neck pain, it does not have a significant effect on the limits of stability in the early period.

Anahtar Kelimeler: dynamic balance, mobilization, postural control, neck pain

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

KRONİK BOYUN AĞRILI HASTALARDA SERVİKAL BÖLGEYE YAPILAN MANUEL TERAPİNİN KARARLILIK SINIRLARINA ETKİSİ

Nagihan Acet[1]

[1]*Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi/Ankara*

Giriş-Amaç: Kronik boyun ağrısı postüral stabilitede bozukluklara neden olmaktadır. Bu nedenle ağrı tedavisinde kullandığımız manuel terapi yaklaşımlarının denge üzerine etkisini belirlemek önemlidir. Çalışmamızın amacı, kronik boyun ağrılı hastalarda servikal bölgeye uygulanan manuel terapinin dinamik dengenin önemli bir göstergesi olan kararlılık sınırlarına etkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: 38 hasta rastgele iki gruba ayrıldı. Her iki gruba da geleneksel fizyoterapi (TENS ve sıcak paket) uygulandı. Manuel terapi grubuna ek olarak mobilizasyon yapılırken kontrol grubu plasebo mobilizasyon aldı (Her iki grupta 3 hafta boyu ve haftada iki kez). Tedavi öncesi ve sonrası sırasıyla bilgisayarlı postürografi cihazı (HUR System Balance Trainer 4, Tampere, Finland), Vizüel Analog Skala ve Boyun Özürlülük Sorgulama Anketi ile kararlılık sınırları, ağrı ve dizabilite değerlendirildi.

Bulgular: Tedavi öncesi manuel terapi grubunun ağrı düzeyi istatistiksel olarak plasebo grubundan daha fazlaydı ($p=0,033$). Tedavi sonrası her iki grupta da ağrı ve dizabilite açısından anlamlı azalma olmasına rağmen ($p<0,05$) manuel terapi grubundaki iyileşme daha belirgin ve anlamlı idi ($p=0,003/p=0,000$*). Tedavi sonrası kararlılık sınırları açısından (ön, arka, sol, sağ) iki grupta da anlamlı bir fark yoktu ($p>0,05$) ve gruplar istatistiksel olarak benzerdi ($p=0,453/p=0,773/p=0,321/p=0,472$).

Sonuç: Boyun ağrılı hastalarda manuel terapi tedavi sonrası ağrı ve servikal dizabiliteye belirgin olumlu katkısı olmasına rağmen, erken dönemde karalılık sınırlarında anlamlı bir etkisi bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: dinamik denge, mobilizasyon, postüral kontrol, boyun ağrısı

P-09

ONCOLOGICAL SURGERY PRACTICES AND NURSING CARE DURING THE COVID-19 PANDEMIC

Esna ÖZTÜRK[1], *Nursel VATANSEVER*[1]

[1]*Uludag University School of Health Department of Nursing, Bursa, Turkey*

Introduction: Covid-19 was first seen on 1 December 2019 in Wuhan, China and has affected the health system all over the world. New decisions have been made in managing the health process in the pandemic. During the pandemic period, it has been suggested that elective cases other than emergency surgeries should be planned for a more appropriate future date in surgery. In oncological surgery, in line with the published guidelines for the postponement of elective cases, appropriate triage was established by the decision of the physician according to the clinical condition of the patient.This review was written to examine oncological surgery practices and nursing care recommendations during the Covid-19 pandemic period.

Material and methods: This review was created by using the recommendations of national/international guidelines and associations in order to examine oncological surgery practices and nursing care recommendations during the Covid-19 pandemic period.

Findings: In the pandemic, surgical decisions regarding elective oncological cases need to be individually planned according to the type and stage of the disease, the individual's biology, the availability of non-surgical treatment options, and the resources available in the treatment center. Cancer patients receiving treatments that suppress their immune systems such as chemotherapy and radiotherapy related to cancer treatment processes reduce the quality of life of individuals and make these individuals more vulnerable to Covid-19. For this reason, it is extremely important to plan the nursing care specific to the symptoms developing in individuals in a multidisciplinary manner in increasing the survival rate and quality of life of cancer patients.

Conclusion: The Covid-19 pandemic has also spread rapidly in the world, affecting human health in every aspect, and strategies suitable for the pandemic have been developed in terms of managing health.National and international associations and guidelines should be used in patient care recommendations during the pandemic period.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, nursing care, oncology nursing

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNDE ONKOLOJİK CERRAHİ UYGULAMALARI VE HEMŞİRELİK BAKIMLARI

Esna ÖZTÜRK[1], *Nursel VATANSEVER*[1]

[1]*Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Hemşirelik Anabilimdalı, Bursa, Tükiye*

Giriş-amaç: Covid-19 1 Aralık 2019 tarihinde ilk olarak Çin'in Wuhan kentinde görülmüştür ve tüm dünyada sağlık sistemini etkilemiştir. Pandemide sağlık sürecini yönetmede yeni kararlar alınmıştır. Pandemi döneminde cerrahide acil cerrahiler dışındaki elektif vakaların daha uygun ileri bir tarihe planlanması önerilmiştir. Onkolojik cerrahi de ise elektif vakaların ertelenmesinde yayınlanan kılavuz önerileri doğrultusunda hastanın klinik durumuna göre hekim kararıyla uygun triyaj oluşturulmuştur. Bu derleme Covid-19 pandemi döneminde onkolojik cerrahi uygulamaları ve hemşirelik bakım önerilerini incelemek amacıyla yazılmıştır.

Gereç-yöntem: Bu derleme Covid-19 pandemi döneminde onkolojik cerrahi uygulamaları ve hemşirelik bakım önerilerini incelemek amacıyla ulusal/uluslararası kılavuzların ve derneklerin önerilerinden yararlanılarak oluşturulmuştur.

Bulgular: Pandemide elektif onkolojik vakalara ilişkin cerrahi kararlar hastalığın tipi, evresi, kişinin biyolojisi, ameliyatsız tedavi seçeneklerinin mevcudiyeti ve tedavi merkezinde kaynak olanaklarına göre kişiye özgü planlama yapılması gerekmektedir. Kanser hastalarının kanser tedavi süreçleriyle ilgili almış oldukları kemoterapi ve radyoterapi gibi immün sistemlerini baskılamış tedavi almaları bireylerin yaşam kalitelerini düşürdüğü gibi Covid-19'a karşı bu bireyleri daha savunmasız hale getirmektedir. Bu sebeple kanser hastalarının sağkalım oranını ve yaşam kalitesini arttırmakta bireylerde gelişen semptomlara özgü hemşirelik bakımını multidisipliner olarak planlamak son derece önemlidir.

Sonuç: Covid-19 pandemisi de dünyada hızla yayılarak insan sağlığını her yönüyle etkilemiş sağlığı yönetme konusunda pandemiye uygun stratejiler geliştirilmiştir. Pandemi döneminde hasta bakım önerilerinde ulusal ve uluslararası dernek ve kılavuzlardan yararlanılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, hemşirelik bakımı, onkoloji hemşireliği

KAYNAKÇA

1. T.C. Sağlık Bakanlığı Halk Sağlığı Genel müdürlüğü: COVID-19 (SARS-CoV-2 Enfeksiyonu) Rehberi. Bilim Kurulu Çalışması, T.C. Sağlık Bakanlığı 12 Nisan 2020, Ankara.

2. ESMO- European Society for Medical Oncology .Cancer care during the Covid-19 pandemic: An ESMO guide for patients. Erişim Tarihi: 20.10.21

3. Zhang, L., Zhu, F., Xie, L., Wang, C., Wang, J., Chen, R., Zhou, M. (2020). Clinical characteristics of COVID-19-infected cancer patients: a retrospective case study in three hospitals within Wuhan, China. Annals of oncology : official journal of the European Society for Medical Oncology, 31(7), 894–901.

P-10

THE RELATIONSHIP BETWEEN PHYSICAL ACTIVITY LEVEL AND LOW BACK PAIN IN THE DISTANCE EDUCATION PROCESS OF STUDENTS STUDYING IN HEALTH SCIENCES FACULTIES

Arife Akbulut[1], *Kevser Ezgi Nevruz*[1], *Gizem Ekşi*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Ankara,Turkey*
[2]*Nilüfer Çamlıca Special Education and Rehabilitation Center, Bursa, Turkey*

Introduction-Purpose: The aim of this study is to examine the relationship between physical activity level and low back pain in the distance education process of students studying at the Faculty of Health Sciences.

Material-method: 76 students studying in Faculties of Health Sciences were included in the study. Age, gender, height and weight of the participants were recorded. Body mass index (BMI) was calculated. The physical activity level of the participants was evaluated with the International Physical Activity Scale. The Roland Morris Disability Questionnaire was used to assess low back pain.

Results: 69 of the participants were female and 7 were male. The mean age was 22±1 and the median BMI value was 21 (19.1-22.9). As a result of the statistical analysis, no statistically significant relationship was found between the level of physical activity and low back pain ($p>0.05$). No correlation was found between the height, weight and body mass index of the participants, their physical activity levels and low back pain ($p>0.05$).

Conclusion: It was determined that there was no relationship between physical activity levels and low back pain of the students studying in the Faculties of Health Sciences during distance education process.

Anahtar Kelimeler: Physical activity, low back pain, distance education

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTELERİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN UZAKTAN EĞİTİM SÜRECİNDE FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYİ VE BEL AĞRISI İLİŞKİSİ

Arife Akbulut[1], *Kevser Ezgi Nevruz*[1], *Gizem Ekşi*[2]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara,Türkiye*
[2]*Nilüfer Çamlıca Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi, Bursa, Türkiye*

Giriş-Amaç: Bu çalışmanın amacı Sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin uzaktan eğitim sürecinde fiziksel aktivite düzeyi ile bel ağrısının ilişkisini incelemektir.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya Sağlık Bilimleri Fakültelerinde öğrenim gören 76 öğrenci dahil edildi. Öğrencilerin yaş, cinsiyet, boy ve kiloları kaydedildi. Vücut kütle indeksleri (VKİ) hesaplandı. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyi Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği ile değerlendirildi. Bel ağrısını değerlendirmek için Roland Morris Engellilik Anketi kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların 69'u kadın, 7'si erkekti. Yaş ortalaması 22±1, VKİ ortanca değeri 21 (19.1-22.9) olarak belirlenmiştir. Yapılan istatiksel analizler sonucunda fiziksel aktivite düzeyi ile bel ağrısı arasında istatiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p>0.05$). Katılımcıların boyu, kilosu ve vücut kütle indeksleri ile fiziksel aktivite düzeyleri ve bel ağrısı arasında bir ilişki saptanmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Sağlık Bilimleri Fakültelerinde öğrenim gören öğrencilerin uzaktan eğitim sürecinde fiziksel aktivite düzeyleri ve bel ağrısı arasında bir ilişki olmadığı saptanmıştır. Daha çok katılımcıyla yapılacak çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel aktivite, bel ağrısı, uzaktan eğitim

P-11

THE EFFECT OF INFLAMMATORY BOWEL DISEASE ON SEXUAL FUNCTION AND BODY IMAGE

Seniha Balcı[1], *Şengül Yaman Sözbir*[2]

[1]*Gazi University Hospital Gastroenterology Clinic, Ankara*
[2]*Gazi University Faculty Of Health Sciences, Department Of Nursing, Ankara*

Aim: This study was made to draw attention to the problems experienced by individuals with inflammatory bowel disease regarding body image and sexual functions.

Method: It is a literature review.

Findings: Inflammatory Bowel Disease(IBD) is a chronic,recurrent inflammatory disease of the gastrointestinal tract that includes Ulcerative Colitis(UC) and Crohn's Disease(CD).Even though inflammatory bowel diseases peak between the ages of 15-30 and 55-65 years,they can be seen at any age.The disease's signs and symptoms are similar and indicated as;diarrhea,fever,extreme fatigue, abdominal pain and cramps,blood in stool,loss of appetite and weight loss,vomiting,anemia,night sweats,tachycardia,and arthralgia.These symptoms can negatively affect the biopsychosocial functions of the patients,their daily living activities,and their quality of life.In one part of the treatment,problems such as the opening of temporary/permanent ostomies,the presence of abscesses and fistulas due to the disease,cramps,the need for bloody and frequent defecation cause problems such as deterioration in body image,depression,and sexual problems.In a study conducted with 47 diagnosed participants,52.4% of male patients had erectile dysfunction,23% had orgasm disorder,and 81% had sexual desire disorder.In females,sexual desire disorder with a rate of 96.7%,arousal disorder with a rate of 57.7%,and sexual dysfunction with a rate of 61.5% were found.It was determined that the sexual function rates were worse in patients with the disease in the active period compared to the patients in the inactive period.In a study conducted with 347 participants,66.8% of the participants reported deterioration in body image.The rate of decrease in the frequency of sexual activity was found 66.3% in women and 40.5% in men.

Result: Evaluation of sexual functions and body images of patients by nurses who care for individuals with inflammatory bowel disease will guide the successful management of the disease,the planned training,and the nursing interventions.It is recommended that more studies to be conducted on this subject.

Anahtar Kelimeler: inflammatory bowel disease, crohn, ulcerative colitis, sexual function, body image

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

İNFLAMATUAR BAĞIRSAK HASTALIĞININ CİNSEL FONKSİYON VE BEDEN İMAJINA ETKİSİ

Seniha Balcı[1], *Şengül Yaman Sözbir*[2]

[1]*Gazi Üniversitesi Hastanesi, Gastroenteroloji Kliniği, Ankara*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlik Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Ankara*

Amaç: İnflamatuvar bağırsak hastalığı olan bireylerin beden imajı ve cinsel fonksiyonlarıyla ilgili yaşadığı problemlere dikkat çekmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma bir literatür derlemesidir.

Bulgular: İnflamatuvar Bağırsak Hastalığı Ülseratif Kolit ve Crohn Hastalığını içeren gastrointestinal kanalın kronik, tekrarlayan inflamatuvar hastalığıdır.İnflamatuvar bağırsak hastalıkları 15-30 yaş ve 55-65 yaş aralıklarında pik yapmasına rağmen her yaşta görülebilir. En yüksek yıllık insidansı; Ülseratif Kolit için 100 000'de 24.3 ve Crohn için 100 000'de 19.2 ile Avrupa'dadır. Ülkemizde insidansı Ülseratif Kolit için 2.6/100.000 ve Crohn için 1.4/100.000 olarak saptanmıştır.Hastalığın belirti ve bulguları benzer olmakla birlikte; diyare, ateş, aşırı yorgunluk, abdominal ağrı ve kramp, dışkıda kan, iştahsızlık ve kilo kayıpları, kusma, anemi, gece terlemesi, taşikardi ve artralji olarak belirtilmektedir.Bu semptomlar hastaların biyopsikososyal fonksiyonlarını etkileyebilen tablolardır ve günlük yaşam aktiviteleriyle yaşam kalitelerini olumsuz etkilemektedir.Tedavinin bir bölümünde geçici/kalıcı ostomilerin açılması, hastalığa bağlı gelişen apse ve fistüllerin varlığı, kramplar, kanlı ve sık dışkılama ihtiyacı gibi problemler beden imajında bozulma, depresyon, cinsellikle ilgili problemler gibi sorunlar meydana getirmektedir.2015 yılında 29'u Crohn, 18'i Ülseratif Kolit tanısı almış olan 47 katılımcıyla yapılan çalışmada erkek hastalarda % 52.4 oranla erektil disfonksiyon, % 23 oranla orgazm bozukluğu ve %81 oranla cinsel istek bozukluğu tespit edilmiştir. Kadınlarda ise % 96,7 oranla cinsel istek bozukluğu,% 57,7 oranla uyarılma bozukluğu ve %61,5 oranla cinsel işlev bozukluğu bulunmuştur. Hastalığı aktif dönemde olan hastalarda, aktif olmayan dönemde olan hastalara kıyasla cinsel fonksiyon oranlarının daha kötü olduğu (%73,3›e karşı % 45,5)tespit edilmiştir.2010 yılında 347 katılımcıyla yapılan çalışmada ise katılımcıların %66.8'inde beden imajında bozulma(kadınlarda %74.8, erkeklerde %51.4;opere edilmişlerde %81.4, edilmemişlerde %51.3) bildirmiştir.Cinsel aktivite sıklığında azalma oranı kadınlarda %66.3, erkeklerde %40.5 bulunmuştur.

Sonuç: İnflamatuvar bağırsak hastalığı olan bireylere bakım veren hemşirelerin, hastaların cinsel fonksiyonlarını ve beden imajlarını değerlendirmesi; hastalığın başarılı bir şekilde yönetiminde, planlanacak eğitimlerde ve hemşirelik girişimlerinin planlamasında yol gösteri olacaktır. Bu konuyla ilgili daha fazla çalışma yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: inflamatuvar bağırsak hastalığı, crohn, ülseratif kolit, cinsel fonksiyon, beden imajı

KAYNAKÇA

1. Avşar, G., Kaşıkçı, M. (2009). Ülkemizde hasta eğitiminin durumu. Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 12(3):67-73.

2. Carter, M.J., Lobo, A.J., Travis, S.P.L. (2004). Guidelines for the management of inflammatory bowel disease in adults. Gut, 53(5):1-16.

3. M'Koma, A.E. (2013). Inflammatory bowel disease: an expanding global health problem. Clinical Med Insights Gastroenterology, 6:33-47.

4. Mahmood, S., Nusrat, S., Crosby, A., Yan D, Z., Tauseef, A. (2015). Assessment Of Sexual Function Among Infl ammatory Bowel Disease Patients. The American Journal of Gastroenterology, doi: 10.1038/ajg.2015.53.

5. Oktay, E. (2001). Beşinci Bölüm: İnflamatuar barsak hastalıkları: etyopatogenez, semptomatoloji, tanı ve komplikasyonlar. Edt: Ertuğrul Göksoy, Hülya Uzunismail. Gastrointestinal Sistem Hastalıkları. İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Sürekli Tıp Eğitimi Sempozyum Dizisi (sy. 199-206) Yayın No: 23.

6. Özgürsoy Uran, B.N., Yıldırım, Y. (2016). Yeni Bir Uzmanlık Alanı: İnflamatuar Barsak Hastalıkları Hemşireliği. İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 1(2): 27-33.

7. Pierik, M., Yang, H., Barmada, M.M. (2005). The IBD international genetics consortium provides further evidence for linkage to IBD4 and shows gene-environment interaction. Inflamm Bowel Dis, 11:1-7.

8. Stansfield, C., Fraser, A., Thompson, J., Povey, J. (2007). Roles descriptives for ınflammatory bowel disease nurse specialists-RCN guidance. Royal Collage of Nursing.

9. Tezel, A., Dökmeci, G., Eskiocak, M. (2003). Epidemiological features of ulcerative colitis in Trakya, Turkey. Journal of Internal Medicine Research, 31:141-8.

10. Tuğut, N., Gölbaşı, Z. (2010). Cinsel yaşam kalitesi ölçeği – kadın türkçe versiyonunun geçerlilik ve güvenirlilik çalışması. Cumhuriyet Tıp Dergisi, 32: 172-180.

P-12

OVERVIEW OF POSTGRADUATE THESES IN THE FIELD OF CHILD HEALTH DURING THE COVID-19 PANDEMIC: A SYSTEMATIC REVIEW

Tutku KIRÇI[1], *Aslınur TAŞKIN GÜZELYAZICI*[2], *Evrim KIZILER*[3]

[1]*Hacettepe University Adult Hospital*
[2]*Ankara City Hospital*
[3]*Ankara Yıldırım Beyazıt University*

Introduction and Aim: Children are at the forefront of groups that are significantly affected by traumatic events such as pandemics. The aim of this study is to examine the thesis studies conducted in our country in the field of child health during the Covid-19 pandemic process.

Materials and Methods: In this systematic review prepared according to the PRISMA guideline, the National Thesis Center database of the Council of Higher Education (YÖK) was scanned using the keywords "Covid-19", "Pandemic" and "Child Health" between October and November 2021. 16 theses, which were written in Turkish and published in the last 2 years (2020-2021), were included in the systematic review, which were planned within the scope of the effects of the pandemic process on child health.

Results: 15 of the theses are child mental health, 1 of them are specialization in medicine (n=8) and master's theses (n=8) in the field of pediatric endocrinology. Most of the studies (n=15) were descriptive type, only one of them was randomized controlled type. In seven of the studies, the sample group consisted of children aged 0-18 and their parents, with varying ages, while one study was conducted with the participation of health professionals only. In 15 of the 16 theses examined, anxiety, fear, quality of life in children and parents during the pandemic period were determined using valid and reliable scales, while the experiences of mothers of children with special needs were determined through semi-structured interviews in only one thesis.

Conclusion: Most of the theses, it was concluded that the pandemic increased the anxiety in children and families negatively affected the health behaviors of children and that the restriction measures introduced increased the level of digital addiction. Considering these results, we think that studies should be conducted on the pandemic process and different aspects of child health.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemic, child health

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNDE ÇOCUK SAĞLIĞI ALANINDA YAPILMIŞ OLAN LİSANSÜSTÜ TEZLERE BAKIŞ: SİSTEMATİK DERLEME

Tutku KIRÇI[1], *Aslınur TAŞKIN GÜZELYAZICI*[2], *Evrim KIZILER*[3]

[1]*Hacettepe Üniversitesi Erişkin Hastanesi*
[2]*Ankara Şehir Hastanesi*
[3]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi*

Giriş ve Amaç: Çocuklar, yetişkinlerden farklı olarak kendi gelişimsel ve psikososyal gereksinimlerini karşılayabilme konusunda bağımlı oldukları için pandemi gibi travmatik olaylardan önemli ölçüde etkilenen grupların başındadır. Bu çalışmanın amacı Covid-19 pandemi sürecinde çocuk sağlığı alanında ülkemizde yapılmış tez çalışmalarının incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: PRISMA rehberine göre hazırlanan bu sistematik derlemede Yüksek Öğretim Kurulu'nun (YÖK) Ulusal Tez Merkezi veritabanı Ekim-Kasım 2021 tarihleri arasında "Covid-19", "Pandemi" ve "Çocuk Sağlığı" anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır. Çalışma tasarımı açısından herhangi bir kısıtlama getirilmezken pandemi döneminde pandemi sürecinin çocuk sağlığına etkileri kapsamında planlanmış ve sağlık bilimleri alanında yapılmış olan, Türkçe yazılan, son 2 yılda (2020-2021) yayınlanmış tez çalışması olan ve tam metnine ulaşılabilen 16 tez sistematik derlemeye dahil edilmiştir.

Bulgular: Bu sistematik derlemede 2020-2021 yılları arasında tamamlanan toplam 79 teze ulaşılmış olup, dahil edilme kriterlerini sağlayan 16 tez sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Tezlerin 15 tanesi Çocuk ruh sağlığı, 1'i çocuk endokrinoloji alanında gerçekleştirilen tıpta uzmanlık (n=8) ve yüksek lisans (n=8) tezleridir. Araştırmaların büyük çoğunluğu (n=15) tanımlayıcı tipte, yalnızca biri randomize kontrollü tipte dizayn edilmiştir. Araştırmaların yedisinde örneklem grubunu yaşları değişmekle beraber 0-18 yaş arası çocuklar ve ebeveynleri oluştururken bir araştırma yalnızca sağlık profesyonellerinin katılımı ile yürütülmüştür. İncelenen 16 tezin 15'inde pandemi döneminde çocuk ve ebeveynlerde anksiyete, korku, kaygı ve yaşam kalitesi geçerli ve güvenilir ölçekler kullanılarak belirlenirken, yalnızca bir tezde özel gereksinimli çocuk annelerinin deneyimleri yarı yapılandırılmış görüşmeler ile belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Pandemi döneminde çocuk sağlığı ve hastalıkları alanında gerçekleştirilen tezlerin çoğunluğu pandeminin çocuk ruh sağlığına olan etkilerini inceleme amacıyla gerçekleştirilmiştir. Tezlerde pandeminin çocuk ve ailelerdeki kaygıyı artırdığı ve çocukların uyku, beslenme, fiziksel aktivite gibi sağlık davranışlarını olumsuz etkilediği, getirilen kısıtlama önlemlerinin dijital bağımlılık düzeyini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar göz önünde bulundurularak pandemi sürecine ve çocuk sağlığına yönelik konunun farklı yönlerini ele alan çalışmaların yapılması ayrıca çalışma sayılarının ve niteliğinin artırılması gerektiği düşüncesindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, pandemi, çocuk sağlığı

P-13

INVESTİGATİON OF THE RELATİONSHİP BETWEEN LİMİTS OF STABİLİTY AND FALL RİSK İN STROKE PATİENTS

Mehtap Kızılkaya[1], *Kadriye Armutlu*[1], *Ayla Fil Balkan*[1], *Semra Topuz*[1], *Mehmet Akif Topçuoğlu*[1]

[1]*Hacettepe University*

Introduction: Stroke is defined as neurological disorder leading to death or lasting longer than 24 hours, attributable to acute focal injury of central nervous system from vascular cause, including cerebral infarction, intracerebral hemorrhage, and subarachnoid hemorrhage and is one of the leading causes of death and disability worldwide.People with stroke(PwS) are nearly twice as likely to fall than people with not stroke of same age or gender.For this reason, it is important for correct rehabilitation to know in which direction the limits of stability(LoS) are associated with falling.The aim of our study is to investigate in which direction the LoS affect the fall risk.

Method: Thirty PwS aged 40-65 years, (20 males-10 females), who were able to walk independently, were included in our study.NIH Stroke Scale(NIHSS) was used to determine the functional level of PwS.Tinetti Performance Oriented Mobility Assessment was used to assess fall risk.Bertec Balance Platform was used to evaluate LoS. Statistical analyzes were performed using SPSS (Version 23.0) software.Spearmen Correlation Analysis was used to determine relationship between fall risk and LoS.

Results: The average of patients' age was 54.73±6.52; average of height was 168.40±6.89 cm; average of weight was 76.53±11.04 kg.The average of NIHSS scores were 0.80(min=0,max=3).A moderately significant correlation was found between fall risk and anterior LoS(p=0.003; r=0.518), posterior LoS(p=0.001;r=0.574), and unaffected side LoS(p=0.024;r=0.411).There was no statistically significant relationship between fall risk and hemiplegic side LoS(p=0.108;r=0.568).

Conclusion: Studies in the literature reported difficulties in maintaining mediolateral(ML) balance control while walking after stroke.In our study, it was observed that decrease in the LoS of unaffected side increased fall risk. In addition, our study indicates that decrease in LoS in anteroposterior(AP) direction increases fall risk in patients who can walk independently after stroke.We think that balance training given in both ML and AP directions in rehabilitation may reduce falls in the long term after stroke.

Anahtar Kelimeler: Stroke, rehabilitation, balance, limits of stability, fall risk

İNME HASTALARINDA DÜŞME RİSKİ İLE STABİLİTE LİMİTLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN ARAŞTIRILMASI

Mehtap Kızılkaya[1], *Kadriye Armutlu*[1], *Ayla Fil Balkan*[1], *Semra Topuz*[1], *Mehmet Akif Topçuoğlu*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Giriş-Amaç: İnme, serebral enfarktüs, intraserebral kanama ve subaraknoid kanama dahil olmak üzere vasküler bir nedenden dolayı merkezi sinir sisteminin akut fokal hasarına atfedilen, 24 saatten uzun süren veya ölüme yol açan nörolojik bir bozukluk olarak tanımlanır ve dünya çapında engellilik ve ölümün önde gelen nedenlerinden biridir. İnme geçiren kişilerin düşme olasılığı, inme geçirmemiş yaşları birbirine yakın ve cinsiyetleri aynı olan kişilere göre yaklaşık iki kat daha fazladır. Bu nedenle düşme ile hangi yöndeki stabilite limitlerinin ilişkili olduğunu bilmek, doğru rehabilitasyon adına önem taşır. Çalışmamızın amacı, düşme riskine hangi yöndeki stabilite limitlerinin etki ettiğini araştırmaktır.

Gereç-Yöntem: Çalışmamıza 40-65 yaş aralığında, 20'si erkek 10'u kadın olmak üzere, bağımsız yürüyebilen 30 inme geçirmiş hasta dahil edilmiştir. Hastaların fonksiyonel seviyesini belirlemek için NIH İnme Skalası (National Institutes of Health Stroke Scale-NIHSS) kullanılmıştır. Düşme riskini değerlendirmek için Tinetti Performans Odaklı Hareketlilik Değerlendirmesi (POMA) kullanılmıştır. Stabilite Limitlerini (SL) değerlendirmek için ise Bertec Denge Platformu kullanılmıştır. İstatistiksel analizler, SPSS (Versiyon 23.0) yazılımı kullanılarak yapılmıştır. Düşme riski ve SL arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearmen Korelasyon Analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 54,73±6,52; boy ortalaması 168,40±6,89 cm; kilo ortalamaları ise 76,53±11,04 kg'dı. NIHSS skorları ortalaması 0,80 (min=0, max=3)'di. Düşme riski ile anterior SL (p=0,003; r=0,518), posterior SL (p=0,001; r=0,574) ve etkilenmeyen taraf SL (p=0,024; r=0,411) arasında orta derecede anlamlı korelasyon saptamıştır. Düşme riski ile hemiplejik taraf SL (p=0,108; r=0,568) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Sonuç: Literatürdeki çalışmalar inmeden sonra yürürken özellikle mediolateral denge kontrolünü sağlamada güçlük belirtmişlerdir. Bizim çalışmamızda da hastaların non-hemiplejik taraf SL'ndeki azalmanın düşme riskini arttırdığı görülmüştür. Ayrıca, çalışmamız inme sonrası bağımsız yürüyebilen hastaların da, anteroposterior yönde SL azalmasının düşme riskini arttırdığına işaret etmektedir. Rehabilitasyonda hem mediolateral hem de anteroposterior yönde verilen denge eğitiminin inme sonrası uzun dönemde düşmeleri azaltabileceğini düşünmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: İnme, rehabilitasyon, denge, stabilite limitleri, düşme riski

P-14

COMPARISON OF PERSPECTIVES ON COVID-19 VACCINES AND CORONAPHOBIA OF UNIVERSITY STUDENTS STUDYING IN THE FIELD OF HEALTH WITH OTHER DEPARTMENTS

Arife Akbulut[1], *Buse Can*[1], *Canan Sıla Uruçlu*[1], *Rengin Köroğlu*[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, Faculty of Health Sciences, Department of Physiotherapy and Rehabilitation, Ankara, Turkey*

Introduction-Purpose: The aim of this study is to compare coronaphobia status and perspectives on covid-19 vaccines of university students studying in the field of health and university students studying in other departments.

Material-Method: A total of 139 university students, 74 of whom were studying at faculties in the field of health, and 65 from faculties outside the field of health, were included in the study. Demographic and educational information of the participants were recorded. Vaccination status, perspectives on Covid-19 vaccines and losing any of their relatives as a result of COVID-19 were questioned. The Coronavirus 19 Phobia Scale (CP19-S) was used to assess coronaphobia.

Results: There was no statistically significant difference between the students studying in the field of health and the students studying in other departments in terms of perspective on Covid-19 vaccines and coronaphobia ($p>0.05$). A significant correlation was found between losing a relative as a result of Covid-19 and CP19-S ($p<0.001$). There was no significant difference in CP19-S values between those who were vaccinated and those who were not ($p>0.05$). However, the CP19-S score of those who do not want to be vaccinated is lower than those who think about getting vaccinated ($p=0.02$) and those who are undecided ($p=0.02$). It was determined that the CP19-S score of the students who thought that the Covid-19 vaccines were harmful was also lower than the other students ($p=0.049$).

Conclusion: It was concluded that the point of view of the students studying in the field of health about Covid-19 vaccines and their coronaphobia levels are not different from the students in other departments. It has been observed that there is a relationship between students' perspectives on vaccines and coronaphobia.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, coronaphobia, vaccine

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

SAĞLIK ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN COVİD-19 AŞILARINA BAKIŞ AÇILARININ VE KORONAFOBİLERİNİN DİĞER BÖLÜMLERLE KARŞILAŞTIRILMASI

Arife Akbulut[1], *Buse Can*[1], *Canan Sıla Uruçlu*[1], *Rengin Köroğlu*[1]

[1]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon Bölümü, Ankara, Türkiye*

Amaç: Bu çalışma, sağlık alanında öğrenim gören üniversite öğrencileri ile diğer bölümlerde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin koronafobi durumları ve koronavirüs aşılarına bakış açılarının karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 74'ü sağlık alanındaki fakültelerde 65'i sağlık alanı dışındaki fakültelerde öğrenim gören toplam 139 üniversite öğrencisi dahil edilmiştir. Katılımcıların demografik ve eğitim bilgileri kaydedilmiştir. Aşı olma durumları, Covid-19 aşılarına bakış açıları ve herhangi bir yakınını COVİD-19 sonucu kaybetme durumları sorgulanmıştır. Koronafobiyi değerlendirmek için Koronavirüs 19 Fobisi Ölçeği (CP19-S) kullanılmıştır.

Bulgular: Sağlık alanında öğrenim gören öğrenciler ile diğer bölümlerde öğrenim gören öğrenciler arasında Covid-19 aşılarına bakış açısı ve koronafobi açısından istatiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Herhangi bir yakınını Covid-19 sonucu kaybetme ile CP19-S arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p<0.001$). Aşı olanlar ile olmayanlar arasında CP19-S değerleri açısından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Fakat aşı olmayı düşünmeyenlerin CP19-S skoru aşı olmayı düşünenlere ($p=0.02$) ve kararsız olanlara ($p=0.02$) göre daha düşüktür. Covid-19 aşılarının zararlı olduğunu düşünen öğrencilerin CP19-S skorunun da diğer öğrencilere göre daha düşük olduğu saptanmıştır ($p=0.049$).

Sonuç: Sağlık alanında öğrenim gören öğrencilerin Covid-19 aşılarına bakış açısının ve koronafobi düzeylerinin diğer bölümlerdeki öğrencilere göre farklı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Öğrencilerin aşılara bakış açısı ile koronafobi arasında ilişki olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, koronafobi, aşı

P-15

FACTORS AFFECTING HEALTH LITERACY, ACADEMIC MOTIVATION, AND USE OF EVIDENCE-BASED PRACTICES IN NURSING STUDENTS: WHAT DOES THE LITERATURE SAY?

Gizem Dikci[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Kastamonu Training and Research Hospital, General Intensive Care Nurse, Kastamonu*
[2]*Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Ankara*

Introduction- Purpose: The aim of this review is to review the literature on factors affecting health literacy, academic motivation, and the use of evidence-based practices in nursing students.

Methods: Google Scholar, ScienceDirect, Cochrane Library, and PubMed were searched using the keywords "nursing students", "health literacy", "academic motivation" and "evidence-based practices". The reviewed articles were evaluated in terms of factors affecting health literacy, academic motivation and the use of evidence-based practices in nursing students and were associated with the concept map method.

Results: When the literature is examined, the factors affecting health literacy in nursing students; prevent diseases, promote health, access health information and assistance. The factors affecting academic motivation are; high-quality learning, curiosity, and better academic performance. Among the factors affecting the use of evidence-based practices in nursing students are the teaching of evidence-based practices in clinical teaching and education, communicative/interactive health literacy, intrinsic motivation, and optimal health literacy provided with these two concepts.

Conclusions: There are many factors that affect the health literacy, academic motivation and use of evidence-based practices in nursing students. Knowing and developing these factors in a positive way will also improve the health literacy, academic motivation and use of evidence-based practices in nursing students.

Anahtar Kelimeler: Nursing students, health literacy, academic motivation, evidence-based practices

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIK OKURYAZARLIĞI, AKADEMİK MOTİVASYONU VE KANITA DAYALI UYGULAMALARIN KULLANIMINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER: LİTERATÜR NE DİYOR?

Gizem Dikci[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Kastamonu Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Genel Yoğun Bakım Hemşiresi, Kastamonu*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Ankara*

Giriş- Amaç: Bu derlemede amaç, hemşirelik öğrencilerinde sağlık okuryazarlığı, akademik motivasyonu ve kanıta dayalı uygulamaların kullanımını etkileyen faktörler ile ilgili literatürün gözden geçirilmesidir.

Yöntemler: Google Akademik, ScienceDirect, Cochrane Library ve PubMed, "hemşirelik öğrencileri", "sağlık okuryazarlığı", "akademik motivasyon" ve "kanıta dayalı uygulamalar" anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır. İncelenen makaleler hemşirelik öğrencilerinde sağlık okuryazarlığı, akademik motivasyonu ve kanıta dayalı uygulamaların kullanımını etkileyen faktörler yönünden değerlendirilmiş ve kavram haritası yöntemi ile ilişkilendirilmiştir.

Bulgular: Literatür incelendiğinde hemşirelik öğrencilerinde **s**ağlık okuryazarlığını etkileyen faktörlerin; hastalıkları önlemek, sağlığı geliştirmek, sağlık bilgilerine ve yardımına erişmek olduğu görülmektedir. Akademik motivasyonu etkileyen faktörlerin ise; yüksek kaliteli öğrenme, merak ve daha iyi akademik performans olduğu görülmektedir. Hemşirelik öğrencilerinde kanıta dayalı uygulamaların kullanımını etkileyen faktörler arasında klinik öğretimde ve eğitimde kanıta dayalı uygulamaların öğretimi, iletişimsel/interaktif sağlık okuryazarlığı, içsel motivasyon ve bu iki kavramla beraber sağlanan optimal sağlık okuryazarlığı yer almaktadır.

Sonuçlar: Hemşirelik öğrencilerinde sağlık okuryazarlığını, akademik motivasyonu ve kanıta dayalı uygulamaların kullanımını etkileyen pek çok faktör bulunmaktadır. Bu faktörlerin bilinmesi ve olumlu yönde geliştirilmesi, hemşirelik öğrencilerinde sağlık okuryazarlığını, akademik motivasyonu ve kanıta dayalı uygulamaların kullanımını da geliştirecektir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, sağlık okuryazarlığı, akademik motivasyon, kanıta dayalı uygulamalar

KAYNAKLAR

1. . *Investigation of health literacy and affecting factors of nursing students.* Ayaz-Alkaya, S., & Terzi, H.: Nurse education in practice, 2019, Cilt 34. 31-35.

2. *Nursing students and health literacy: The effect of region and programme level.* Balmer, D., King, A., Moloney, W., Moselen, E., & Dixon, R.: Nurse education in practice, 2020. 42, 102688.

3. *World Health Organization.* [Çevrimiçi] [Alıntı Tarihi: 26 Eylül 2021.] https://www.who.int/activities/improving-health-literacy.

4. *Health literacy as a public health goal: a challenge for contemporary health education and communication strategies into the 21st century.* Nutbeam, D.: Health promotion international, 2000. 15(3), 259-267.

5. *Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlilik Ve Güvenilirlik Çalışması.* Türkoğlu, N., & Kılıc, D.: Anadolu Hemşirelik Ve Sağlık Bilimleri Dergisi, 2021. 24(1), 25-33.

6. *Health literacy knowledge and experiences of associate degree nursing students: A pedagogical study.* . Torres, R., & Nichols, J.: Teaching and learning in nursing, 2014. 9(2), 84-92.

7. *Undergraduate nursing students integrating health literacy in clinical settings.* Zanchetta, M., Taher, Y., Fredericks, S., Waddell, J., Fine, C., & Sales, R.: Nurse Education Today, 2013. 33(9), 1026-1033.

8. *The effect of evidence-based practice perception, information literacy self-efficacy, and academic motivation on nursing students' future implementation of evidence-based practice.* Amit-Aharon, A., Melnikov, S., & Warshawski, S.: Journal of Professional Nursing, 2020. 36(6), 497-502.

9. *Pedagogical strategies to teach bachelor students evidence-basedpractice: A systematic review.* Aglen, B. 2016, Cilt 36. 255–263.

10. *The relationship between academic self-concept, intrinsic motivation, test anxiety, and academic achievement among nursing students: Mediating and moderating effects.* Khalaila, R.: Nurse Education Today, 2015. 35(3), 432-438.

11. *The establishment of evidence-based practice competencies for practicing registered nurses and advanced practice nurses in real-world clinical settings: Proficiencies to improve healthcare quality, reliability, patient outcomes, and costs.* . Melnyk, B. M., Gallagher-Ford, L., Long, L. E., & Fineout-Overholt, E.: Worldviews on Evidence-Based Nursing, 2014. 11(1), 5-15.

12. *Evidence-basedpractice readiness study supported by academy nursing infor-matics expert panel.* Pravikoff, D. S., Pierce, S. T., & Tanner, A.: Nursing Outlook, 2005. 53(1), 49–50.

13. *Bene?ts of a Regional Evidence-BasedPractice Fellowship Program: A Testof the ARCC Model.* Son Chae Kim, PhD, RN, Laurie Ecoff, PhD, RN, NEA-BC, Caroline E. Brown, DEd,CNS, Ana-Maria Gallo, PhD, CNS, RNC-OB , Jaynelle F. Stichler, DNS, RN, NEA-BC,FACHE, FAAN, Judy E. Davidson, DNP, RN, FCCM.: Worldviews on Evidence-Based Nursing. 2017; 14:2, 90–98.

14. *Can nursing students practice what is preached? Factors impacting graduating nurses' abilities and achievement to apply evidence-based practices.* Blackman, I. R., & Giles, T. M.: Worldviews on Evidence-Based Nursing, 2017. 14(2), 108-117.

P-16

TRANSCULTURAL CARE IN A CHANGING WORLD

Ayşe KEDİKOĞLU[1], *Serap TOPATAN*[2]

[1]*Samsun Training and Research Hospital*
[2]*Ondokuz Mayıs University Health High School Department of Midwifery*

Introduction- Purpose: Today, the demographic structure of society is changing, and societies consist of different ethnic and multicultural individuals. Technological developments and social media, including transportation, migration, communication resources and economic, environmental and social factors, also affect health systems. Midwives/nurses who cannot adapt to this changing system cannot provide the quality care expected. Care provided without paying attention to cultural characteristics cannot be used happily, willingly and efficiently by the society since each culture has its own beliefs, values ??and practices. The purpose of this review is to examine the approaches proposed for the development of transcultural care in the changing world in light of the literature.

Materials-Methods: 20 studies (prospective, systematic review, descriptive and randomized controlled) related to transcultural care were used in the research using Google academic and Pubmed databases.

Findings: Each cultural group has its own beliefs, values ??and attitudes, and people from different cultures think, live and act according to their beliefs. In this sense, individuals from different cultures and groups show different approaches to illness and health. This situation affects the patient's cultural values, beliefs, attitudes and behaviours, and the degree of benefit from midwifery/nursing care. Likewise, nurses' cultural beliefs and values ??affect their decisions, attitudes and practices regarding patient care. For this reason, midwives/nurses need to know the cultural characteristics underlying health behaviours in care practices in terms of acceptability of service and increasing healthy behaviours.

Conclusion: Increasing the awareness of the concept of transcultural care, which is shown in the literature about many factors, is thought that will guide both individuals receiving health care and midwives/nurses providing care so that they can provide sensitive and satisfying care in the changing world structure.

Anahtar Kelimeler: Transcultural care, midwife, nurse,

DEĞİŞEN DÜNYADA TRANSKÜLTÜREL BAKIM

Ayşe KEDİKOĞLU[1], *Serap TOPATAN*[2]

[1]*Samsun Eğitim Araştırma Hastanesi*
[2]*OMÜ Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Giriş-Amaç: Günümüzde toplumun demografik yapısı değişmekte ve toplumlar farklı etnik ve çok kültürlü bireylerden oluşmaktadır. Ulaşım, göç, iletişim kaynakları ve ekonomik, çevresel ve sosyal faktörleri içeren teknolojik gelişmeler ve sosyal medya sağlık sistemlerini de etkilemektedir. Değişen bu sisteme uyum sağlayamayan ebe/hemşireler, kendilerinden beklenen kaliteli bakımı sunamamaktadırlar. Kültürel özelliklere dikkat edilmeden sunulan bir bakım, her kültürün kendine özgü inanç, değer ve uygulamaları olduğundan toplum tarafından mutlu, isteyerek ve verimli bir şekilde kullanılamaz. Bu derlemenin amacı da değişen dünyada transkültürel bakımının geliştirilmesi için önerilen yaklaşımların literatür doğrultusunda incelemektir.

Yöntem: Araştırmaya Google akademik ve Pubmed veri tabanları kullanılarak, transkültürel bakım ile ilgili yapılmış 20 çalışmadan (prospektif, sistematik inceleme, tanımlayıcı ve randomize kontrollü) yararlanılmıştır.

Bulgular: Her kültürel grubun kendi inançları, değerleri ve tutumları vardır ve farklı kültürlerden insanlar inançlarına göre düşünür, inançlarına göre yaşar ve davranır. Bu anlamda farklı kültür ve gruplardan bireyler hastalık ve sağlığa farklı yaklaşımlar sergilemektedir. Bu durum hastanın kültürel değerlerinin, inançlarının, tutum ve davranışlarının düzeyi, ebelik/hemşirelik bakımından yararlanma derecesini etkiler. Aynı şekilde hemşirenin kültürel inanç ve değerleri de hasta bakımına ilişkin karar, tutum ve uygulamalarını etkiler. Bu nedenle ebe/hemşirelerin bakım uygulamalarında sağlık davranışlarının altında yatan kültürel özellikleri bilmesi, hizmetin kabul edilebilirliği ve sağlık davranışlarının artması açısından oldukça önemlidir.

Sonuç: Literatürde birçok faktörlerle ilişkili olarak gösterilen transkültürel bakım kavramın bilinirliğinin artırılması; değişen dünya yapısı içerisinde duyarlı ve tatmin edici bir bakım sunabilmeleri için hem sağlık bakımı alan bireylere hem de bakımı sunan ebe/hemşirelere rehberlik edeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Transkültürel bakım, ebe, hemşire,

P-17

THE ROLE OF INTENSIVE CARE NURSE IN PATIENTS DIAGNOSED WITH COVID-19 PNEUMONIA WHO ARE GIVEN PRONE POSITION WHILE CONNECTED TO MECHANICAL VENTILATOR: 5WS AND 1H

Melis Haliloğlu[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Ankara University Ibn-i Sina Hospital, COVID-19 Intensive Care*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences Nursing Department*

Purpose: COVID-19 patients are under risk due to the development of acute respiratory failure. Today, in the presence of respiratory failure and severe hypoxemia that develop in COVID-19 pneumonia, prone positioning, which is frequently used in the treatment of severe-moderate dyspnea, is widely used as a supportive treatment in order to regulate oxygenation. In addition to the advantages it offers, prone positioning also brings along certain disadvantages. In the study, it is aimed to evaluate the role of intensive care nurses in the care and follow-up of patients who are connected to mechanical ventilator and given prone position due to COVID-19 pneumonia in line with the literature.

Materials and Methods: In line with the current literature and evidence-based studies, it is aimed to discuss the roles of intensive care nurses in the care and treatment of patients diagnosed with COVID-19 pneumonia and connected to mechanical ventilator in prone position.

Findings: The current literature will be presented through 5Ws and 1H. 5Ws and 1H is a method that helps to evaluate an issue in a comprehensive and holistic way by using the questions of "What", "When", "Where", "Who", "Why", and "How". In this context, in line with the current literature, it will be explained what, when, how, why, and by who the prone position, which is frequently used in patients diagnosed with COVID-19 pneumonia, is given by considering the roles and responsibilities of intensive care nurses.

Conclusion: The care and treatment of patients in prone positioning, which has both advantages and disadvantages when it is not managed correctly, should be managed through a multidisciplinary team work, and protocols related to the application of prone positioning and follow-up of the patients should be developed.

Anahtar Kelimeler: COVID-19 pneumonia, prone positioning, intensive care nurse, nursing care

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

PRONE POZİSYONU UYGULANAN MEKANİK VENTİLATÖRE BAĞLI COVİD-19 PNÖMONİSİ TANILI HASTALARDA YOĞUN BAKIM HEMŞİRESİNİN ROLÜ: 5N1K

Melis Haliloğlu[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Ankara Üniversitesi İbn-i Sina Hastanesi, Covid Yoğun Bakım*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü*

Amaç: Covid-19 hastaları akut solunum yetmezliği gelişimi açısından risk altındadırlar. Günümüzde ise Covid-19 pnömonisinde gelişen solunum yetmezliği ve ağır hipoksemi varlığında, şiddetli-orta dispne tedavisinde sıklıkla kullanılan prone pozisyonu; destekleyici tedavi yöntemi olarak oksijenizasyonun düzenlenmesi amacıyla yaygın olarak kullanılmaktadır. Prone pozisyonunun avantajlarının yanı sıra dezavantajları da beraberinde getirmektedir. Bu çalışmada Covid-19 pnömonisi nedeniyle mekanik ventilatöre bağlı ve prone pozisyonu uygulanan hastaların bakım ve takibinde hemşirelerin rolü güncel literatür doğrultusunda değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Güncel literatür ve kanıta dayalı çalışmalar doğrultusunda ve literatür doğrultusunda prone pozisyonu uygulanan mekanik ventilatöre bağlı Covid-19 pnömonisi tanılı hastalarda yoğun bakım hemşiresinin rolleri ele alınacaktır.

Bulgular: Güncel literatür 5N1K yöntemi ile sunulacaktır. 5N1K yöntemi, 'Ne?, Nasıl?, Ne zaman?, Neden?, Nerede?, Kim?' sorularından yararlanarak konunun daha kapsamlı ve bir bütün olarak ele alınmasına yardımcı olan bir yöntemdir. Bu bağlamda güncel literatür doğrultusunda Covid-19 pnömonisi tanılı hastalarda sıklıkla uygulanan prone pozisyonunun ne olduğu, ne zaman, nasıl, nerede, neden ve kim(ler) tarafından verildiği, yoğun bakım hemşirelerinin rolleri ve sorumlulukları dikkate alınarak açıklanacaktır.

Sonuç: Avantajlarının yanı sıra doğru yönetilemediğinde dezavantajları da olan prone pozisyonundaki hastaların bakımı ve tedavisi, multidisipliner bir ekip çalışması ile yönetilmeli, pozisyonun uygulanması ve hastanın izlenmesine yönelik protokoller geliştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 pnömonisi, prone pozisyonu, yoğun bakım hemşiresi, hemşirelik Bakımı

P-18

INVESTIGATION OF ONLINE COUNSELING SERVICE PROVIDED TO PARENTS OF INFANTS/CHILDREN WITH EXPRESSIVE LANGUAGE DEFICIENCY IN TERMS OF DEMOGRAPHIC VARIABLES

Özge Orak[1], *Hale Hançer*[1], *Suna Yılmaz*[1]

[1]*Ankara University, Department of Otorhinolaryngology, Audiology, Balance, Language and Speech Disorders Diagnosis and Rehabilitation Center*

Introduction-Aim: Early intervention is important in prevention and rehabilitation of communication disorders in infancy/childhood. Knowing factors affecting results of intervention contributes to positive results. The aim is to examine demographic variables in online language and speech therapy counseling service for families of infants/children in risk group for communication disorders in 0-3age period.

Materials-Methods: In study with ethical permission, infants/children were evaluated by AGTE, MCHAT and language assessment forms prepared by researchers. Average Number of Words (OSU) and Number of Different Words (FSÖZS) values ??were calculated by examining the video language samples taken by families. After evaluation, online language and speech therapy consultancy were provided to families of infants/children in risk group, in which usage of "hints, delay training, extension and environment teaching" methods was explained. Six sessions of counseling were given to participants once in 15 days. Post-intervention scores were determined with same evaluations after counseling.

Results:21 infants/children (13M and 8W) and their mothers have participated in our ongoing study. Pre-intervention and post-intervention assessment scores of infants/children were analyzed according to child age, gender and mother's occupation. The mean age of infants/children was 27.24±5.17 SS months. When age ranges were examined as pre and post-intervention; while there wasn't difference in OSU at 19-24 months ($p>.05$), FSÖZS's scores increased significantly ($p<.05$). In addition, the scores of 21-30 months and 31-35 months increased after intervention ($p<.05$). Post-intervention's scores of girls and boys increased, but no difference was found according to gender ($p>.05$). Distribution of mothers' occupation was housewife (38.1%), working in public institutions (52.4%) and other professions (9.5%). While post-intervention scores of housewives and mothers working in the public sector's children increased significantly ($p<.05$), there wasn't significant difference pre and post-intervention in other occupation category ($p>.05$).

Conclusion: The results of intervention performed online in communication disorders in early childhood may differ according to demographic variables.

Anahtar Kelimeler: Early intervention, speech and language disorders, family education, demographic variable

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
ÇEVRİM İÇİ KONGRE

İFADE EDİCİ DİL YETERSİZLİĞİ OLAN BEBEK/ ÇOCUKLARIN EBEVEYNLERİNE VERİLEN ONLİNE DANIŞMANLIK HİZMETİNİN DEMOGRAFİK DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ

Özge Orak[1], *Hale Hançer*[1], *Suna Yılmaz*[1]

[1]*Ankara Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, Odyoloji, Denge, Dil ve Konuşma Bozuklukları Tanı ve Rehabilitasyon Merkezi*

Giriş-Amaç: Bebeklik/çocukluk çağında görülen iletişim bozukluklarını önleme ve rehabilitasyonunda erken müdahale oldukça önemlidir; müdahale sonuçlarını etkileyen faktörlerin iyi bilinmesi, olumlu sonuç alınmasına katkı sağlayabilir. Bu çalışmada 0-3 yaş döneminde iletişim bozuklukları için riskli gruptaki bebek/çocukların ailelerine yönelik yapılan, online dil ve konuşma terapisi danışmanlık hizmetinin, demografik değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Etik izni bulunan çalışmada, Ankara Gelişim Tarama Envanteri (AGTE), Değiştirilmiş Erken Çocukluk Dönemi Otizm Tarama Ölçeği (MCHAT) ve hazırladığımız dil değerlendirme formları, bebek/çocukların değerlendirilmesinde kullanılmıştır. Ailelerin ev ortamında video ile çekerek aldıkları dil örneklemlerinin incelenmesiyle Ortalama Sözce Sayısı (OSU) ve Farklı Sözce Sayısı (FSÖZS) değerleri hesaplanmıştır. Yapılan değerlendirme sonucu risk grubundaki bebek/çocukların ailelerine "ipucu sunma, bekleme süreli eğitim, genişletme ve ortam öğretimi" yöntemlerinin kullanımının anlatıldığı, online dil ve konuşma terapisi danışmanlık hizmeti verilmiştir. Katılımcılara 15 günde 1 olmak üzere toplam 6 seans danışmanlık verilmiş, danışmanlık sonrası aynı değerlendirmelerle müdahale sonrası skorlarda belirlenmiştir.

Bulgular: Devam etmekte olan çalışmamıza şimdiye kadar 21 bebek/çocuk ve anneleri katılmıştır. Bebek/çocukların müdahale öncesi ve sonrası değerlendirme skorları, çocuk yaşı ve cinsiyeti ile anne mesleklerine göre incelenmiştir. Bebek/çocukların yaş ortalaması 27,24 ± 5,17 standart sapma ay olarak bulunmuştur. Yaş aralıkları müdahale öncesi ve sonrası olarak incelendiğinde; 19-24 ay aralığında OSU açısından bir fark yokken ($p>.05$), FSÖZS skorları anlamlı şekilde yükselmiştir ($p<.05$). Ayrıca müdahale sonrası 21-30 ay ile 31-35 ay aralığının skorlarının yükseldiği bulunmuştur ($p<.05$). Çalışmaya 8 kız, 13 erkek katılmıştır. Müdahale sonrası kızların ve erkeklerin skorları yükselmiş fakat cinsiyet açısından farklılık bulunamamıştır ($p>.05$). Annelerin mesleklerine göre dağılımı; ev hanımı (%38,1), kamu kurumunda çalışan (öğretmen, avukat, doktor) (%52,4) ve diğer meslekler (%9,5) olarak belirlenmiştir. Ev hanımı ve kamuda çalışan annelerin çocuklarının müdahale sonrası skorları anlamlı şekilde yükselirken ($p<.05$), diğer meslek kategorisinde müdahale öncesi ve sonrasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>.05$).

Sonuç: Erken çocukluk döneminde görülen iletişim bozukluklarında online olarak yapılan indirekt müdahalenin sonuçları, demografik değişkenlere göre farklılık gösterebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken müdahale, dil ve konuşma bozuklukları, aile eğitimi, demografik değişken

P-19

THE EFFICACY OF ADMINISTERING TRADITIONAL ORAL MOTOR THERAPY WHILE ACTIVE ON SALIVATION IN AN INDIVIDUAL WITH CEREBRAL PALSY: CASE REPORT

Nida Yekteuşakları[1]

[1]*Biruni University, Graduate Education Institute, Physiotherapy and Rehabilitation, Istanbul, Turkey*

Introduction-Aim: Drooling is an important problem affecting the family and the individual in patients with Cerebral Palsy (CP). Traditional oral motor therapy is one of the treatment methods used for drooling. Purpose of the study; To examine the effectiveness of traditional oral motor therapy applied during activity on the amount of saliva in a patient with CP.

Materials and methods: The case was an 18-year-old male patient with CP. In addition to chewing problems, it was determined that the patient had an increased salivation problem during activity. The patient was enrolled in a 10-week treatment program. In the treatment program, in addition to the traditional oral motor treatment program, abeslang exercise training was applied for lip control and swallowing function during activity. Eating and Drinking Ability Classification System for Individuals with Cerebral Palsy (EDACS) questionnaire was used before and after the treatment program to evaluate the patient's saliva amount and eating skills.

Results: When the results of the evaluation of the amount, severity and eating and drinking skills of saliva before and after the treatment were compared; EDACS questionnaire total score is from 4 to 3, 10 Likert Scale total score is from 8 to 1, Drooling Quotient Activity score is from 85% to 5%, Passive score is from 70% to 5%, Drooling Severity decreased from 5 to 1 and Drooling Frequency from 4 to 1.

Conclusion: As a result of this study, it was observed that traditional oral motor therapy applied during activity decreased saliva flow during activities of daily living in a patient with CP. We think that this method can be recommended in patients with CP who have salivation problems. However, studies with larger sample groups are needed.

Anahtar Kelimeler: Oral motor therapy, saliva, cerebral palsy.

GELENEKSEL ORAL MOTOR TEDAVİNİN SEREBRAL PALSİ'Lİ BİR BİREYDE AKTİVİTE HALİNDEYKEN UYGULANMASININ SALYA ÜZERİNE ETKİNLİĞİ: OLGU SUNUMU

Nida Yekteuşakları[1]

[1]*Biruni Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon, İstanbul, Türkiye*

Giriş-Amaç: Salya, Serebral Palsi'li (SP) hastalarda aileyi ve kişiyi etkileyen önemli bir problemdir. Geleneksel oral motor tedavi salya tedavisi için kullanılan tedavi yöntemlerinden biridir. Çalışmanın amacı; SP'li bir olguda aktivite sırasında uygulanan geleneksel oral motor tedavinin salya miktarı üzerindeki etkinliğini incelemektir.

Gereç ve yöntem: Olgu, 18 yaşında SP'li bir erkek hasta idi. Hastanın çiğneme problemlerine ek olarak aktivite sırasında artış gösteren salya probleminin olduğu tespit edildi. Hasta, 10 haftalık bir tedavi programına alındı. Tedavi programında geleneksel oral motor tedavi programına ek olarak aktivite sırasında dudak kontrolü ve yutma fonksiyonu için abeslang egzersiz eğitimi uygulandı. Hastanın salya miktarı ve yeme becerilerini değerlendirmek amacıyla tedavi programı öncesinde ve sonrasında Yeme ve İçme Becerileri Sistemi (YİBSS) anketi kullanıldı.

Bulgular: Tedavi öncesi ve sonrası salya miktarı, şiddeti ve yeme içme becerilerinin değerlendirme sonuçları karşılaştırıldığında; YİBSS anketi toplam skoru 4'ten 3'e, 10'lu Likert Skalası toplam skoru 8'den 1'e, Drooling Quotient Aktivite skoru %85'ten %5'e ve Pasif skoru %70'den %5'e, Drooling Severity 5'ten 1'e ve Drooling Frequency 4'ten 1'e düştü.

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda, aktivite sırasında uygulanan geleneksel oral motor tedavinin SP'li olguda günlük yaşam aktiviteleri esnasındaki salya akışını azalttığı görülmüştür. Salya problemi yaşayan SP'li hastalarda bu yöntemin önerilebileceğini düşünmekteyiz. Fakat, daha geniş örneklem grubu ile yapılacak araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Kelimeler: Oral motor tedavi, salya, serebral palsi.

P-20

EVALUATION OF GAIT PARAMETERS IN INDIVIDUALS WITH PARTIAL FOOT AMPUTATION

Mehmet Kaygısız[1], *Fatih Erbahçeci*[1]

[1]*Hacettepe University*

Introduction-Aim: Amputation is a loss of extremity that can be congenital, although mostly acquired. It is extremely important for the functionality of partial foot amputees that individuals with partial foot amputation have a near normal gait while performing their daily activities. This work will be done in order to examine the time distance parameters of the gait of individuals with partial foot amputation.

Material-Method: A total of 21 unilateral partial foot amputation individuals, 13 males and 8 females, aged between 18-65 years who were actively walking independently were included in the study. Biodex Gait Trainer 2 brand featured treadmill was used to measure the time distance parameters of walking in these amputees. Comparison of numerical variables between amputee and healthy side Wilcoxon test (for nonnormally distributed variables) was used. SPSS for Windows version 24.0 program was used in the analysis and $P<0.05$ was considered significant.

Results: In our study, when the amputee side stride length of the individuals was compared with the intact side stride length using the Wilcoxon test, it was found that the amputee side stride length was higher than the intact side stride length(P=0,001).

Conclusion: When the number of cases planned to be included in the study is reached, the findings we obtained will contribute to obtaining important data for the studies to be carried out for more functional and efficient walking of individuals with partial foot amputation

Anahtar Kelimeler: Partial Foot Amputation, Prosthesis, Gait Analysis

PARSİYEL AYAK AMPUTASYONU OLAN BİREYLERDE YÜRÜYÜŞ PARAMETRELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Mehmet Kaygısız[1], *Fatih Erbahçeci*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Giriş-Amaç: Amputasyon, çoğunlukla edinsel olmakla birlikte doğuştan olabilen ekstremite kayıplarıdır. Parsiyel ayak amputasyonu olan bireylerin günlük yaşam aktivitelerini yaparken normale yakın bir yürüyüş değerlerine sahip olmaları parsiyel ayak ampute bireylerin fonksiyonelliği açısından son derece önemlidir. Bu çalışma; parsiyel ayak amputasyonu olan bireylerin yürüyüşün zaman mesafe paremetrelerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya yaşları 18-65 yıl arasında değişen aktif olarak bağımsız yürüyebilen 13 erkek, 8 kadın olmak üzere toplam 21 unilateral parsiyel ayak amputasyonu birey dahil edildi. Bu ampute bireylerin yürüyüşün zaman mesafe paremetrelerini ölçmek için Biodex Gait Trainer 2 marka özellikli yürüme bandı kullanıldı. Ampute ve sağlam taraf arasında sayısal değişkenlerin karşılaştırılması Wilcoxon testi (normal dağılmayan değişkenler için) kullanıldı. Analizlerde SPSS for Windows version 24.0 programı kullanıldı ve $p<0,05$ anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmamızda bireylerin ampute taraf adım uzunluğu ile sağlam taraf adım uzunluğu Wilcoxon testi ile karşılaştırıldığında ampute taraf adım uzunluğunun sağlam taraf adım uzunluğundan daha fazla olduğu bulunmuştur($P=0,001$).

Sonuç: Çalışmaya alınması planlanan vaka sayısına ulaşıldığında elde ettiğimiz bulgular, parsiyel ayak amputasyonu olan bireylerin daha fonksiyonel ve verimli yürümeleri için yapılacak olan çalışmalara yönelik önemli veriler elde edilmesine katkı sağlıcaktır.

Anahtar Kelimeler: Parsiyek Ayak Amputasyon, Protez, Yürüyüş Analizi

P-21

CURRENT APPROACHES IN MANUFACTURING TECHNOLOGY IN DENTISTRY: 3D PRINTERS

Şule GÖKMEN[1], Kübra Gülnur TOPSAKAL[1], Gökhan Serhat DURAN[1], Serkan GÖRGÜLÜ[1]

[1]Health Sciences University, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

Introduction: Up to date developments in digital technology have cause to an increase in the use of new technologies in the field of health, as in many areas in modern society, and with the use of 3D printers, significant changes have come to the for in dentistry practice. In this review, the use of 3D printers in dentistry, which is a current approach in health, will be mentioned.

Literature Review: Computer aided design and manufacturing technology (CAD/CAM) has been widely used in dentistry since the 1980s. Since CAD/CAM systems work with the "reduction method", more material is used than the product planned to be produced, and costs increase. As a solution to this problem, the production technology was studied with the "addition method" and this technology was developed. In this method, the object to be produced is planned in 3D, the production is made by stacking on each other layer by layer. This production method is called "rapid prototyping, three-dimensional production". This new technology using 3D printers; It offers faster and lower cost production opportunities. In addition, patients; It provides access to dental treatment procedures that require more than one appointment, in a single session, with different usable materials and personalized designs. In this context, orthodontic appliances and aligners, porcelain restorations, temporary crowns, personalized implants, maxillofacial prostheses, orthognathic surgery templates and temporary crowns are produced using 3D printing technology.In addition to its clinical success, digital technology is also used in the production of targeted study models, training models, volumetric images using CBCT and the production of 3D models.

Conclusions: Current data shows that the use of 3D printers and production technology is developing rapidly and its use in dentistry is increasing. Having an important place in technological developments,3D printers have brought a new vision to the practice of digital dentistry.

Anahtar Kelimeler: Three-Dimensional Printing, Computer-Aided Manufacturing, Digital dentistry

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

DİŞ HEKİMLİĞİNDE ÜRETİM TEKNOLOJİSİNDE GÜNCEL YAKLAŞIMLAR : 3 BOYUTLU YAZICILAR

Şule GÖKMEN[1], Kübra Gülnur TOPSAKAL[1], Gökhan Serhat DURAN[1], Serkan GÖRGÜLÜ[1]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Dijital teknolojideki hızlı ve sürekli gelişmeler, modern toplumda birçok alanda olduğu gibi sağlık alanında da yeni teknolojilerin kullanımının artmasına neden olmuş ve 3 boyutlu(3B) yazıcıların kullanılmaya başlanması ile diş hekimliği pratiğinde önemli değişiklikler gündeme gelmiştir. Bu derlemede sağlıkta güncel bir yaklaşım olan 3 boyutlu yazıcıların diş hekimliğinde kullanım alanlarından bahsedilecektir.

Literatür Derlemesi: Bilgisayar destekli tasarım ve üretim teknolojisi (computer aided design/computer aided manufacture, CAD/CAM), diş hekimliğinde 1980'li yıllardan beri yaygın olarak kullanılmaktadır. Sistem; hassas bir freze makinesinin, bilgisayar yazılımı ile çalıştırılarak hazır prefabrike bloklardan restoratif yapıları üretmesi esasına dayanır. CAD/CAM sistemleri "eksiltme yöntemi" ile çalıştığı için üretilmesi planlanan üründen daha çok materyal kullanılmasına neden olmakta ve maliyetler yükselmektedir. Bu soruna bir çözüm olarak "ekleme yöntemi" ile üretim teknolojisi üzerine çalışılmış ve bu teknoloji geliştirilmiştir. Bu yöntemde üretilecek nesne 3B olarak planlanır ve tabaka tabaka birbiri üzerine yığılarak üretim yapılır. Bu üretim yöntemine "hızlı prototipleme (rapid prototyping), üç boyutlu üretim" adı verilmiştir. 3B yazıcıların kullanıldığı bu yeni teknoloji; daha hızlı ve düşük maliyetli üretim imkânı sunmaktadır. Ayrıca hastaların; birden fazla randevu gerektiren diş tedavi işlemlerine, tek seansta, farklı kullanılabilir materyaller ve kişiye özel tasarımlarla ulaşabilmelerini sağlamaktadır. Diş hekimliğinde hızla ilerleyen dijital teknoloji, 3B modelleme ve baskı, geleneksel bir klinik iş akışından neredeyse tamamen dijitale geçiş biçimidir. Bu bağlamda ortodontik apareyler ve hizalayıcılar, porselen restorasyonlar, geçici kuronlar, kişiye özel implantlar, maksillofasiyal protezler, ortognatik cerrahi şablonları ve geçici kuronlar 3B baskı teknolojisi kullanılarak üretilmektedir. Klinik başarısının yanı sıra hedefe yönelik çalışma modelleri, eğitim modelleri, konik ışınlı bilgisayarlı tomografi kullanılarak volümetrik görüntülerin elde edilmesi ve 3B modellerin üretiminde de dijital teknolojiden yararlanılmaktadır.

Sonuçlar: Güncel veriler 3B yazıcı kullanımının ve üretim teknolojisinin hızla gelişmekte olduğunu, sağlık ve diş hekimliği alanındaki kullanımının arttığını göstermektedir. Teknolojik gelişmelerde önemli yere sahip olan 3B yazıcılar, dijital diş hekimliği pratiğine de yeni bir vizyon kazandırmıştır.

Anahtar Kelimeler: 3 boyutlu baskı, Bilgisayar destekli üretim, Dijital diş hekimliği

P-22

DELIRIUM MANAGEMENT OF INTERNATIONAL NURSES: CURRENT LITERATURE REVIEW

Arş. Gör. Fazilet Tamer[1], *Öğr. Gör. Arzu Uslu*[2]

[1]*Atılım University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing*
[2]*Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing*

Delirium is an acute organic brain dysfunction characterized by non-neurocognitive, inattention and cognition disorders frequently seen in intensive care units (ICUs) and associated with multiple harmful outcomes. The incidence of delirium formation in ICU varies between 4% and 89%. With early diagnosis and early diagnosis of delirium, it is possible to prevent delirium-related complications before they occur.

In the literature, there are various applications for the early diagnosis and prevention of delirium. Early diagnosis and prevention of delirium can be achieved with the application of the "Confusion Assessment Method for Intensive Care Unit (CAM-ICU)". The incidence of delirium in intensive care patients can be significantly reduced with the implementation of a nocturnal sound reduction protocol. The "PRE-DELIRIC" model, which is a predictive model for delirium in ICU patients, is effective in diagnosing delirium in all intensive care patients, except for those who are mechanically ventilated with sepsis. ICU delirium screening should be integrated into the care process with a multidisciplinary approach. It can be used as part of the delirium management plan of the CAM-ICU and ICDSC (Intensive Care Delirium Screening Checklist). The ABCDE package application, which includes multidisciplinary measures to improve and/or protect the physical, functional and neurocognitive state of patients through awakening and respiratory coordination, delirium prevention and management, and early physical activity, is effective in reducing the prevalence of delirium.

In conclusion, delirium prophylaxis, a systematic approach to screening, diagnosis and treatment is crucial for patient management and improved outcomes. The aim of this review is to review the current literature on delirium management of international nurses and to increase the awareness of nurses about delirium management.

Anahtar Kelimeler: delirium, intensive care, delirium management, nursing

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

ULUSLARARASI HEMŞİRELERİNİN DELİRYUM YÖNETİMİ: GÜNCEL LİTERATÜR TARAMASI

Arş. Gör. Fazilet Tamer[1], *Öğr. Gör. Arzu Uslu*[2]

[1]*Atılım Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*
[2]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi*

Deliryum, yoğun bakım ünitelerinde (YBÜ) sıklıkla görülen ve çok sayıda zararlı sonuçla ilişkili nörobilişsel olmayan, dikkatsizlik ve biliş bozukluğu ile karakterize akut organik beyin disfonksiyonudur. YBÜ'nde deliryum oluşum insidansı %4 ile %89 arasında değişkenlik göstermektedir. Deliryumun erken tanılanması ve erken tanılama ile deliryuma bağlı gelişebilecek komplikasyonlar oluşmadan önlenmesi mümkündür.

Literatürde deliryumun erken tanılanmasına, önlenmesine yönelik çeşitli uygulamalar yer almaktadır. "Yoğun Bakım Ünitesi için Karışıklık Değerlendirme Yöntemini (CAM-YBÜ)" uygulaması ile deliryumun erken tanılanarak önlenmesi sağlanabilir. Yoğun bakım hastalarında deliryum insidansı, gece ses azaltma protokolünün uygulanması ile önemli ölçüde azaltılabilir. YBÜ'deki hastalarda deliryum için bir tahmin modeli olan "PRE-DELIRIC" modeli, sepsisli mekanik ventilasyon uygulanan hastalar dışında tüm yoğun bakım hastalarında deliryumun tanılanmasında etkilidir. CAM-YBÜ ve ICDSC (Yoğun Bakım Deliryum Tarama Kontrol Listesi) 'nin deliryum yönetim planının bir parçası olarak kullanılabilir. Uyanma ve solunum koordinasyonu, deliryum önleme ve yönetimi ve erken fiziksel hareketlilik yoluyla hastaların fiziksel, işlevsel ve nörobilişsel durumunu iyileştirmek ve/veya korumak için çok disiplinli önlemleri içeren ABCDE paketi uygulaması deliryum prevalansının azaltılmasında etkilidir.

Sonuç olarak deliryum profilaksisi, tarama, tanı ve tedaviye sistematik bir yaklaşım, hasta yönetimi ve iyileştirilmiş sonuçlar için çok önemlidir. Bu derleme çalışmanın amacı uluslararası hemşirelerin deliryum yönetimlerine ilişkin güncel literatürün gözden geçirilmesi ve deliryum yönetimi konusunda hemşirelerin farkındalıklarının arttırılmasıdır.

Anahtar Kelimeler: deliryum, yoğun bakım, deliryum yönetimi, hemşirelik

KAYNAKLAR

1. Andrews, P. S., Wang, S., Perkins, A. J., Gao, S., Khan, S., Lindroth, H., . . . Khan, B. (2020). Relationship between intensive care unit delirium severity and 2-year mortality and health care utilization. *American Journal of Critical Care, 29*(4), 311-317.
2. Bastos, A. S., Beccaria, L. M., Silva, D. C. d., & Barbosa, T. P. (2020). Prevalence of delirium in intensive care patients and association with sedoanalgesia, severity and mortality. *Revista gaucha de enfermagem, 41*.
3. Berger, E., Wils, E.-J., Vos, P., van Santen, S., Koets, J., Slooter, A. J., . . . Hoiting, O. (2020). Prevalence and management of delirium in intensive care units in the Netherlands: An observational multicentre study. *Intensive and Critical Care Nursing, 61*, 102925.
4. Boettger, S., Nuñez, D. G., Meyer, R., Richter, A., Fernandez, S. F., Rudiger, A., . . . Jenewein, J. (2017). Delirium in the intensive care setting: A reevaluation of the validity of the CAM–ICU and ICDSC versus the DSM–IV–TR in determining a diagnosis of delirium as part of the daily clinical routine. *Palliative & supportive care, 15*(6), 675-683.

5. Bounds, M., Kram, S., Speroni, K. G., Brice, K., Luschinski, M. A., Harte, S., & Daniel, M. G. (2016). Effect of ABCDE bundle implementation on prevalence of delirium in intensive care unit patients. *American Journal of Critical Care, 25*(6), 535-544.
6. Chiu, J. A., Shergill, M., Dhingra, V., Ronco, J. J., LeBlanc, A., Pamplin, C., . . . Dodek, P. M. (2020). Variation in the Management of Pain, Agitation, and Delirium in Intensive Care Units in British Columbia. *American Journal of Critical Care, 29*(2), 122-129.
7. Ely, E. W., Shintani, A., Truman, B., Speroff, T., Gordon, S. M., Harrell Jr, F. E., . . . Dittus, R. S. (2004). Delirium as a predictor of mortality in mechanically ventilated patients in the intensive care unit. *Jama, 291*(14), 1753-1762.
8. Ely, W. E., Girard, T. D., Shintani, A. K., Jackson, J. C., Gordon, S. M., Thomason, J. W., . . . Pandharipande, P. (2007). Apolipoprotein E4 polymorphism as a genetic predisposition to delirium in critically ill patients. *Critical care medicine, 35*(1), 112-117.
9. Ewers, R., Bloomer, M. J., & Hutchinson, A. (2021). An exploration of the reliability and usability of two delirium screening tools in an Australian intensive care unit: A pilot study. *Intensive and Critical Care Nursing, 62*, 102919.
10. Gong, F., Ai, Y., Zhang, L., Peng, Q., Zhou, Q., & Gui, C. (2020). The Relationship Between PaO2/FiO2 and Delirium in Intensive Care: A Cross-Sectional Study.
11. Gravante, F., Giannarelli, D., Pucci, A., Gagliardi, A. M., Mitello, L., Montagna, A., & Latina, R. (2021). Prevalence and risk factors of delirium in the intensive care unit: an observational study. *Nursing in critical care, 26*(3), 156-165.
12. Hume, V. J. (2020). Delirium in intensive care: violence, loss and humanity. *Medical humanities*.
13. Kim, Y., Jin, Y., Jin, T., & Lee, S.-M. (2020). Risk factors and outcomes of sepsis-associated delirium in intensive care unit patients: a secondary data analysis. *Intensive and Critical Care Nursing, 59*, 102844.
14. Lewandowska, K., Malkiewicz, M. A., Sieminski, M., Cubala, W. J., Winklewski, P. J., & Medrzycka-Dabrowska, W. A. (2020). The role of melatonin and melatonin receptor agonist in the prevention of sleep disturbances and delirium in intensive care unit–a clinical review. *Sleep medicine, 69*, 127-134.
15. Li, Y., Yuan, D., Li, X., & Wang, S. (2020). Risk factors for delirium in intensive care unit and its duration. *Zhonghua wei zhong bing ji jiu yi xue, 32*(1), 62-66.
16. Lynch, J., Rolls, K., Hou, Y. C., Hedges, S., Al Sayfe, M., Shunker, S.-A., . . . Hunt, L. (2020). Delirium in intensive care: a stepped-wedge cluster randomised controlled trial for a nurse-led intervention to reduce the incidence and duration of delirium among adults admitted to the intensive care unit (protocol). *Australian Critical Care, 33*(5), 475-479.
17. Miyamoto, K., Nakashima, T., Shima, N., Kato, S., Kawazoe, Y., Morimoto, T., . . . Tanaka, M. (2020). Utility of a prediction model for delirium in intensive care unit patients (PRE-DELIRIC) in mechanically ventilated patients with sepsis. *Acute medicine & surgery, 7*(1), e589.
18. Moltrasio, M., Sacco, A., Corrada, E., Poletti, F., Cosentino, N., Campodonico, J., & Marenzi, G. (2020). Agitation and delirium in intensive cardiac care unit. A multicenter prospective registry. *European Heart Journal, 41*(Supplement_2), ehaa946. 1834.
19. Momeni, M., Arab, M., Dehghan, M., & Ahmadinejad, M. (2021). The effect of foot massage on the level of consciousness and delirium of intensive care patients: A randomized single-blind controlled trial. *Journal of Bodywork and Movement Therapies, 27*, 48-54.

20. Mori, S., Takeda, J. R. T., Carrara, F. S. A., Cohrs, C. R., Zanei, S. S. V., & Whitaker, I. Y. (2016). Incidence and factors related to delirium in an intensive care unit. *Revista da Escola de Enfermagem da USP, 50*, 0587-0593.

21. Numan, T., van den Boogaard, M., Kamper, A. M., Rood, P. J., Peelen, L. M., Slooter, A. J., & Group, D. D. D. S. (2017). Recognition of delirium in postoperative elderly patients: a multicenter study. *Journal of the American Geriatrics Society, 65*(9), 1932-1938.

22. Ortega, D. G., Papathanassoglou, E., & Norris, C. M. (2020). The lived experience of delirium in intensive care unit patients: a meta-ethnography. *Australian Critical Care, 33*(2), 193-202.

23. Ozga, D., Krupa, S., Witt, P., & Medrzycka-Dabrowska, W. (2020). *Nursing Interventions to Prevent Delirium in Critically Ill Patients in the Intensive Care Unit during the COVID19 Pandemic—Narrative Overview.* Paper presented at the Healthcare.

24. Pipanmekaporn, T., Chittawatanarat, K., Chaiwat, O., Thawitsri, T., Wacharasint, P., & Kongsayreepong, S. (2015). Incidence and risk factors of delirium in multi-center Thai surgical intensive care units: a prospective cohort study. *Journal of intensive care, 3*(1), 1-8.

25. Pisani, M. A., Murphy, T. E., Araujo, K. L., & Van Ness, P. H. (2010). Factors associated with persistent delirium after intensive care unit admission in an older medical patient population. *Journal of critical care, 25*(3), 540. e541-540. e547.

26. Reddy, I. S., Kulkarni, P. K., Gudlavallety, P., Gollepally, P., & Sriperumbudur, G. (2021). Clinico-etiological profiles in patients with delirium in intensive care unit setting. *Telangana Journal of Psychiatry, 7*(1), 35.

27. Rood, P., Huisman-de Waal, G., Vermeulen, H., Schoonhoven, L., Pickkers, P., & van den Boogaard, M. (2018). Effect of organisational factors on the variation in incidence of delirium in intensive care unit patients: A systematic review and meta-regression analysis. *Australian Critical Care, 31*(3), 180-187.

28. Sabol, F., Bily, B., Artemiou, P., Kolesar, A., Torok, P., Bilecova-Rabajdova, M., . . . Luczy, J. (2015). Incidence and risk factors of delirium in patients after cardiac surgery: modifiable and non-modifiable factors. *Cor et Vasa, 57*(3), e168-e175.

29. Saritas, S., & Tarlaci, S. (2021). A Systematic Review of Non-Pharmacological Interventions to Prevent Delirium at Intensive Care Units. *Psychiatry and Behavioral Sciences, 11*(2), 141-147.

30. Schneider, F., Agin, A., Baldacini, M., Maurer, L., Schenck, M., Alemann, M., . . . Artzner, T. (2021). Acute-onset delirium in intensive care COVID patients: association of imperfect brain repair with foodborne micro-pollutants. *European journal of neurology*.

31. Serafim, R. B., Bozza, F. A., Soares, M., do Brasil, P. E. A., Tura, B. R., Ely, E. W., & Salluh, J. I. (2015). Pharmacologic prevention and treatment of delirium in intensive care patients: a systematic review. *Journal of critical care, 30*(4), 799-807.

32. Sher, Y., Rabkin, B., Maldonado, J. R., & Mohabir, P. (2020). COVID-19–associated hyperactive intensive care unit delirium with proposed pathophysiology and treatment: a case report. *Psychosomatics, 61*(5), 544.

33. Song, R., Song, G., Xie, P., Duan, H., Zhang, T., Lu, Y., . . . Fu, X. (2020). Diffusion tensor imaging and resting-state functional magnetic resonance imaging in patients with delirium in intensive care unit. *Zhonghua wei zhong bing ji jiu yi xue, 32*(1), 88-93.

34. Spiegelberg, J., Song, H., Pun, B., Webb, P., & Boehm, L. M. (2020). Early identification of delirium in intensive care unit patients: Improving the quality of care. *Critical care nurse, 40*(2), 33-43.

35. Tomasi, C. D., Grandi, C., Salluh, J., Soares, M., Giombelli, V. R., Cascaes, S., . . . Ritter, C. (2012). Comparison of CAM-ICU and ICDSC for the detection of delirium in critically ill patients focusing on relevant clinical

outcomes. *Journal of critical care, 27*(2), 212-217.

36. Van de Pol, I., Van Iterson, M., & Maaskant, J. (2017). Effect of nocturnal sound reduction on the incidence of delirium in intensive care unit patients: an interrupted time series analysis. *Intensive and Critical Care Nursing, 41*, 18-25.
37. Wassenaar, A., van den Boogaard, M., van Achterberg, T., Slooter, A., Kuiper, M., Hoogendoorn, M., . . . Jones, C. (2015). Multinational development and validation of an early prediction model for delirium in ICU patients. *Intensive care medicine, 41*(6), 1048-1056.
38. Wibrow, B., Martinez, F. E., Ford, A., Kelty, E., Murray, K., Ho, K. M., . . . Anstey, M. (2021). Statistical analysis plan for the Prophylactic Melatonin for Delirium in Intensive Care (ProMEDIC): a randomised controlled trial. *Trials, 22*(1), 1-7.
39. Xu, R., Yang, C., & Zhu, B. (2020). Research progress of delirium in intensive care unit. *Zhonghua wei zhong bing ji jiu yi xue, 32*(5), 636-640.
40. Zaal, I. J., Devlin, J. W., Peelen, L. M., & Slooter, A. J. (2015). A systematic review of risk factors for delirium in the ICU. *Critical care medicine, 43*(1), 40-47.

P-23

DIABETES MANAGEMENT IN THE COVID-19 PROCESS: GUIDELINES RECOMMENDATIONS

Özlem Özbakar[2], *Filiz Selen*[1]

[1]*Hitit University Faculty of Health Sciences*
[2]*Ministry of Health Sungurlu State Hospital*

Aim: Diabetes, which is considered another serious global epidemic, is one of these chronic diseases. In this study, the recommendations of the Turkish Endocrine and Metabolism Association, one of the health authorities of our country, on diabetes management during the pandemic process were examined.

Method: The Diabetes Mellitus and its Complications Diagnosis, Treatment and Follow-up Guide of the Turkish Endocrine and Metabolism Society, the 14th edition of 2020, was examined and compared with the literature.

Conclusion: It has been observed that the guideline recommendations that are compatible with the literature should be used as evidence-based approaches in the diabetes education and follow-up process.

Key words: Diabetes, Covid-19, chronic disease

COVİD-19 SÜRECİNDE DİYABET YÖNETİMİ: KILAVUZ ÖNERİLERİ

Özlem Özbakar[2], *Filiz Selen*[1]

[1]*Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi*
[2]*Sağlık Bakanlığı Sungurlu Devlet Hastanesi*

Amaç: Bir başka ve ciddi küresel salgın olarak kabul edilen diyabet hastalığı da bu kronik hastalıklardan bir tanesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çalışmada ülkemiz sağlık otoritelerinden biri olan Türkiye Endokrin ve Metabolizma Derneği'nin pandemi sürecinde diyabet yönetimi konusundaki önerileri incelenmiştir.

Yöntem: Türkiye Endokrin ve Metabolizma Derneği Diabetes Mellitus ve Komplikasyonlarının Tanı, Tedavi Ve İzlem Kılavuzu 2020 yılı 14. Basımı incelenmiş olup literatür ile karşılaştırılması yapılmıştır.

Sonuç: Literatür ile uyumluluk gösteren kılavuz önerilerinin, diyabet eğitimi ve izlemi sürecinde kanıta dayalı yaklaşımlar olarak kullanılması gerekliliği gözlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Diyabet, Covid-19, kronik hastalık

KAYNAKLAR

1. Zhou F, Yu T, Du R, Fan G, Liu Y, Liu Z, et al. Clinical course and risk factors for mortality of adult inpatients with COVID-19 in Wuhan, China: a retrospective cohort study. Lancet 2020;395:1054–62.

2. Kutlutürk F. COVID-19 Pandemisi ve Diabetes Mellitus. Türk Diyab Obez 2020;2: 130-137.

3. Beydoğan AB, Çolak DK, Bilge BN, Bolkent S. The Effects of COVID-19 on Immune System and Diabetes. Cerrahpaşa Medical Journal 2020; 44(2): 65-73.

4. TEMD Diabetes Mellitus Çalışma ve Eğitim Grubu. Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneği Diabetes Mellitus ve Komplikasyonlarının Tanı, Tedavi Ve İzlem Kılavuzu. 2020. Ankara. ISBN: 978-605-4011-40-7.

5. Huang, C., Wang, Y., Li, X., Ren, L., Zhao, J., Hu, Y., et al. Clinical features of patients infected with 2019 novel coronavirus in Wuhan, China. Lancet 2020; 395(10223):497–506. https://doi. org/10.1016/S0140-6736(20)30183-5.

P-24

THE NURSING CARE OF A PATIENT WITH LEFT VENTRICULAR ASSIST DEVICE IMPLANT BASED ON GORDON'S FUNCTIONAL HEALTH PATTERNS MODEL: CASE STUDY

Melike Bulut[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Ankara City Hospital,Heart-Lung Transplants Intensive Care,Ankara,Turkey*
[2]*Gazi University Faculty of Health Sciences,Nursing DepartmentAnkara,Turkey*

Introduction-Objective: Heart failure is a syndrome that leads to the failure of the heart to provide tissues with enough oxygen to meet metabolic needs and structural or functional cardiac dysfunctions despite normal filling pressure values.Several methods are used for the treatment of heart failure.These methods include supporting the heart by regulating the lifestyle of the patient, and inotropic support.Moreover,in recent years,to not only increase quality of life but also reduce mortality rates,ventricular assist devices(VAD) have started to be used prevalently.While VADs can be used in the relevant fields of medicine for myocardial recovery,they are also frequently preferred as a bridge for transplants.However,VADs that have several complications despite all their advantages have to be implanted under the supervision of an expert medical team,and the patients have to be carefully followed up in the following period.In this patient group,specialized nursing care carries vital importance. The aim of the case study is to present the nursing care of a patient diagnosed with heart failure who underwent left ventricular assist device(LVAD) implantation based on Gordon's Functional Health Patterns Model(GFHPM).

Material-Method: Informed consent was obtained from the patient for the case study, and the data were obtained from the patient, patient relatives and patient' records.

Results: The patient named A.A.was a 29 year-old male patient with a middle school degree.He was diagnosed with heart failure in 2021,LVAD was implanted on 28 October.The patient was monitored in the intensive care unit for 12 days especially in regard to activity intolerance, hemorrhage risk.The patient was given education by nurses about mobilization,dressing change and bathing frequency.

Conclusion: With the individual nursing care provided in the early period without encountering any complication, the patient was discharged on 16 November.The use of GFHPM in the care of LVAD implantation patients is recommended in terms of investigating the care processes and problems of patients more comprehensively.

Anahtar Kelimeler: heart failure,ventricular assist device,cardiovascular nursing care

GORDON'UN FONKSİYONEL SAĞLIK ÖRÜNTÜLERİ MODELİNE GÖRE SOL VENTRİKÜL DESTEK CİHAZI İMPLANTE EDİLEN HASTADA HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

Melike Bulut[1], *Sevil Güler*[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi,Kalp-Akciğer Transplantasyon Yoğun Bakım,Ankara,Türkiye*
[2]*Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi,Hemşirelik Bölümü,Ankara,Türkiye*

Giriş ve Amaç: Kalp yetersizliği,normal dolum basınçlarına rağmen,kalbin dokularına metabolik ihtiyaçları karşılayacak ölçüde oksijen sunamamasına yol açan,kardiyak yapısal veya işlevsel bozukluklara yol açan bir sendromdur. Kalp yetmezliği tedavisi için bir çok yöntem kullanılmaktadır. Hastanın yaşam tarzını düzenlemek ve inotrop destekler ile kalbi desteklemek bunlardan bazılarıdır. Ancak son dönemde hem yaşam kalitesini arttırmak hem de mortaliteyi azaltmak konusundaki etkileriyle ventrikül destek cihazları sıklıkla kullanılmaya başlamıştır. Ventrikül destek cihazları(VAD) miyokardiyal iyileşme için kullanılabileceği gibi sıklıkla transplantasyona köprü amacıyla kullanılmaktadır. Ancak tüm olumlu yönlerine rağmen birçok komplikasyonu da bulunan VAD'nın uzman bir sağlık ekibinin kontrolünde implante edilmeleri ve sonraki dönemde hastaların dikkatle izlemi gerekmektedir. Bu bağlamda, VAD uygulanan hastalarda özelleşmiş hemşirelik bakımı hayati önem arz etmektedir. Bu olgu sunumunda kalp yetmezliği tanısı almış ve sol ventrikül destek cihazı (LVAD) implante edilmiş bir hastanın Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeline göre hemşirelik bakımının sunulması amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Olgu sunumu için hastadan onam alınmış olup, veriler hasta, hasta yakınları ve hasta kayıtlarından alınmıştır.

Bulgular: Hasta A.A. 29 yaşında, ortaokul mezunu bir erkektir. 2021'de kalp yetmezliği tanısı konulan hastaya 28 Ekim'de LVAD takılmıştır. 12 gün yoğun bakımda takip edilen hasta özellikle aktivite intoleransı ve kanama riski açısından izlenmiştir. Hemşireler tarafından hastaya mobilizasyon, pansuman değişimi,banyo sıklığı açısından eğitim verilmiştir.

Sonuç: Hasta herhangi bir komplikasyonla karşılaşmadan erken dönemde verilen bireyselleştirilmiş hemşirelik bakımıyla 16 Kasım'da taburcu edilmiştir. LVAD implante edilen hastaların bakımında Gordon'un Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeli kullanılması hastaların daha kapsamlı olarak bakım ve sorunlarının ele alınması yönünden önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: kalp yetmezliği,ventrikül destek cihazı,kardiyovasküler hemşirelik bakımı

P-25

THE IMPORTANCE OF THERAPEUTIC PLAY IN HOSPITALIZED CHILDREN: A SYSTEMATIC REVIEW.

Selen ÖZAKAR AKÇA[1], Ayşenur TAŞCI[2]

[1]Hitit University Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing
[2]Hitit University Erol Olçok Training and Research Hospital Neonatal Intensive Care Unit

Introduction-Objective: Hospitalization is a major source of stress for children. Interventions are important regarding minimizing child's anxiety, giving child ability to overcome stress, and providing holistic and quality care. Therefore, plays have a key role in eliminating child's anxiety and reflecting feelings. With the plays, children express feelings and knowledge levels about illness, hospitalization and surgery. Play is a resource used to reduce negative effects of illness and hospitalization, and to facilitate the harmony between child and healthcare professional. It's one of the duties of nurse to ensure the hospitalized child can play. Pediatric nurses should have knowledge about importance of play. With this review study, it was aimed to raise awareness about importance of therapeutic play in hospitalized children.

Materials-Methods: This study was planned as a retrospective search of studies on the respective topic in Pubmed, Scholar Google, Science Direct, Turk Medline, ULAKBIM, Clinical Key, YOKTEZ search engines. The keywords "play, therapeutic play, hospitalization, nursing practices" were used in the search, and 10 articles meeting the inclusion criteria were included.

Findings: It is seen that therapeutic play is used to reduce stress in hospitalized children, to evaluate child's feelings towards applied procedures, and to develop a positive coping method in child. It was observed play helps prevent preoperative anxiety, postoperative pain and negative behavioral changes, therapeutic play improves children's interactions with new situation and facilitates acceptance of treatment.

Conclusion: It has been concluded that combining therapeutic play with care and treatment practices helps both child and family to reduce anxiety about interventions, to overcome the hospital environment and diseases. Nurses should know therapeutic play methods appropriate for age and cognitive development of child and organize plays for hospitalized children. Therapeutic play should be an integral part of nursing care in pediatric units.

Anahtar Kelimeler: play, therapeutic play, hospitalization, nursing practices

ULUSLARARASI
GAZİ SAĞLIK BİLİMLERİ
KONGRESİ
Sağlıkta Ortak Gelecek "Teoriden Pratiğe"
15-17 Aralık 2021
95.yıl
ÇEVRİM İÇİ
KONGRE

HASTANEDE YATAN ÇOCUKLARDA TERAPÖTİK OYUNUN ÖNEMİ: SİSTEMATİK REVİEW

Selen ÖZAKAR AKÇA[1], Ayşenur TAŞCI[2]

[1]Hitit Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Hitit Üniversitesi Erol Olçok Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi

Giriş-Amaç: Yaş farkı gözetmeksizin hastaneye yatış çocuklar için büyük bir stres kaynağıdır. Hemşireler tarafından uygulanacak girişimler çocuğun anksiyetesinin en az düzeye indirilmesi, çocuğa stresle başa çıkma yeteneği kazandırılması, bütüncül ve kaliteli bakım sunulabilmesi açısından önemlidir. Bu doğrultuda hastanede oynanan oyun, çocuğun anksiyetesinin giderilmesi ve duygularının yansıtılmasında anahtar görevindedir. Oyun ile çocukların hastalık, hastaneye yatma ve ameliyata ilişkin duygularını, bilgi düzeylerini ifade etmeleri sağlanır. Oyun hastalığın ve hastaneye yatışın olumsuz etkilerinin azaltılmasında, çocuk ve sağlık çalışanı arasındaki uyumu kolaylaştırmada başvurulan en önemli kaynaktır. Bu nedenle hastanedeki çocuğun oyun oynayabilmesini sağlamak hemşirenin görevlerinden biridir. Özellikle pediatri hemşireleri oyunun önemi hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Bu derleme çalışması ile hastanede yatan çocuklarda terapötik oyunun önemi hakkında farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Bu çalışma, geriye dönük olarak konuyla ilgili yapılan çalışmaların Pubmed, Scholar Google, Science Direct, Türk Medline, ULAKBİM, Clinical Key, YÖKTEZ arama motorlarında taranması şeklinde planlanmıştır. Taramada "oyun, terapötik oyun, hastaneye yatış, hemşirelik uygulamaları" anahtar kelimeleri kullanılmış, araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan 10 makale çalışma kapsamına alınmıştır.

Bulgular: Yapılan çalışmalarda, terapötik oyunun hastaneye yatan çocuklarda stresi azaltmak, uygulanacak işlemlere karşı çocuğun duygularını değerlendirmek, çocukta olumlu baş etme yöntemi geliştirmek amacıyla kullanıldığı görülmektedir. Çalışmalarda oyunun ameliyat öncesi anksiyetenin, ameliyat sonrası ağrı ve olumsuz davranışsal değişikliklerin önlenmesine yardımcı olduğu, terapötik oyunun çocukların yeni durumla olan etkileşimlerini iyileştirdiği ve tedaviyi kabul etmelerini kolaylaştırdığı gözlemlenmiştir.

Sonuç: Terapötik oyunun bakım ve tedavi uygulamalarıyla birleştirilmesi hem çocuk hem de ailesinin yapılacak girişimler konusunda kaygısının azaltılmasına, hastane ortamının ve hastalıkların üstesinden gelinmesine yardımcı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Hemşireler, çocuğun yaş ve bilişsel gelişimine uygun terapötik oyun yöntemlerini bilmeli ve hasta çocuklar için oyunlar organize etmelidir. Terapötik oyun, pediatri servislerinde hemşirelik bakımının ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: oyun, terapötik oyun, hastaneye yatış, hemşirelik uygulamaları

Kongre Sekreteryası

Doç. Dr. Nihan KAFA
Dr. Öğr. Üyesi Özlem CANBOLAT

E-posta: gazisbfkongre2021@gmail.com

Organizasyon Sekretaryası

EGE KONGRE TURİZM ve ORGANİZASYON
Nevvar Salih İşgören Sokak Kültür Mah. No:1/4 D:1 Alsancak – İzmir
Tel: +90 232 464 13 51
Faks: +90 232 464 29 25
E-posta: gazisaglikbilimlerikongresi@egekongre.com